

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

అశ్రుణ్ణ మణివారప్పైరుమాన్ నాయనాన్ ఆరుళిచ్చెయ్త
తిరుప్పావై ఆతాయ్రిప్పడి వ్యాఖ్యానముమ్,

శుద్ధసత్వమ్-కొప్పయార్యన్ ఆరుళిచ్చెయ్త
స్వపదేశ వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యరాస వాసమామలై జీయర్
ఆరుళిచ్చెయ్త స్వపదేశవ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీమాన్. పునుప్పర్, ఇళయెల్లి,
విద్వాన్, వెక్కటాచార్యరాలుమ్,
శ్రీమాన్-పుదుప్పట్టు-తిరువేక్కటాచార్యరాలుమ్,
నానావేదానీ రాజాచేక శ్రీకోశజ్ఞున సహాయత్తినాల్
పరిశోధక-వట్టి,

Cl. 42902
1990

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపక సంస్థాయారాల్,
శ్రీవరాహుల్ తిరువదలారాది శిరియిర-పతు సంపత్సరమాన
కోశధర్మగ్రంథాలయము.

కాశ్యపురమ్,
శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాస్త్రయిల్,
అచ్చిట్టు ప్రదురమ్ శెయ్యప్పడు.
జయశీతరామ్.

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్). ఈ సభలో తెనుగులిపిలో నచ్చు వేసిన గ్రంథములు.

	రూ.	అ.	పై.
తనిళ్ళోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౨	౦ ౦
భారతాది తనిళ్ళోకమ్ " "	...	౦	౨ ౬
రామ చరమశ్లోకమ్ " "	...	౦	౧ ౬
గుమరశ్లోక టిప్పణి	...	౦	౨ ౬
శాణ్డిల్యువిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౦	౯ ౦
తిరువస్తోతి-౧-ము, ౪-వ-వ్యాఖ్యానారుచ్చుద ప్రతిపదసహితము...	౧	౧౨	౯
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్యయ ఉరైప్రతిపదతాత్పర్యసహితము...	౨	౪	౦
తిరువాళియమ్-ము, పెరియతిరుమడల్-౪, వ్యాఖ్యాన అరుచ్చుద ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౧	౭ ౩
ఇరామానుజ సూత్రిస్తోతి	...	౧	౧౨ ౦
తిరుప్పల్లాణ్డ	...	౦	౭ ౬
శ్రీపదసభామణమ్	...	౧	౧౨ ౬
శరణార్పణార్చనమ్	...	౦	౨ ౦
ప్రవక్త్యనుపాయత్విచారమ్	...	౦	౧ ౦
నాయమాత్మభాష్యమ్	...	౦	౨ ౬
యమకరత్నాకరమ్	...	౨	౧౧ ౬
తిరుప్పావై మూవాయరప్పడి అరుచ్చుతసహితమ్	...	౧	౧౭ ౬
ఉపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	...	౨	౦ ౬
గురుపరమృతా ప్రభావమ్	...	౨	౦ ౬
తత్త్వసంగ్రహమ్	...	౦	౨ ౦
యత్ప్రిప్రవణప్రభావమ్	...	౦	౧౨ ౬
తిరుప్పావై చురాయరప్పడి నాలాయరప్పడికళ్	...	౧	౬ ౦
ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుచ్చుద ప్రమాణతిరట్టా సహితమ్	...	౨	౧౩ ౦
తిరుప్పావై ఆతాయరప్పడి	...	౧	౮ ౦

ఈగ్రంథములు మట్టికాగితములో సగమువెలన నివ్వఁబడును.

మ. తిరువేద్యముడైయాన్, ఇట్లు, రా. తిరువేద్యముత్రానయ్య,
ఉపకార్యదర్శి. { కార్యదర్శి ధనాధికారి

పెం ౩౧, వెంకటాచలముదలిపిడి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ. నమః

అత్యంత మణివాళిపైరుమాన్ నాయనాన్ ఆరుగిచ్చెయ్యె
తిరుప్పావై ఆంకాయిరప్పడి వ్యాఖ్యానముమ్,

శుద్ధహృద్-నాన్దయా గార్యో ఆరుగిచ్చెయ్యె
నవ్విదేత వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకా గార్యరాన వాసమామలై జీయన్
ఆరుగిచ్చెయ్యె సోపదేత వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీమాన్. పుగుప్పిగ, ఇళయజ్జి,
విద్వాన్, వేఙ్కటాచార్యరాలుమ్,
శ్రీమాన్-పుదుప్పియ్యె-తిరు వేఙ్కటాచార్యరాలుమ్,
నానాదేశానీ లె ? నెక శ్రీకోశజ్ఞున్ సహాయత్తినాల్
జరితంభకమ్మై,

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపక సన్దయానాల్,
శ్రీపరామితు తిరువనంతారాది గీర్వానము సంహారమాన
జిరోభక్తు సంజత్సరత్తిల్

కాళిచ్చెప్పెమ్,
శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాస్త్రయిల్,
అట్టు ప్రచురమ్ శెయ్యప్పెమ్.
జియన్తేర రామ్.

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్).

ఈ సభలో తెనుగులిపిలో నచ్చు వేసిన గ్రంథములు.

	రూ.	అ.	పై.
తనిశ్లోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౨	౦ ౦
భారతాది తనిశ్లోకమ్ " "	...	౦	౨ ౬
రామ చరమశ్లోకమ్ " "	...	౦	౧ ౬
దుష్కరశ్లోక టిప్పణి	...	౦	౨ ౬
శాన్తిల్యవిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౦	౯ ౦
తిరువ్నాతి-౧-ము, ౪-వ-వ్యాఖ్యానారుమ్మద ప్రతిపదసహితము...	౧	౧౨	౯
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరైప్రతిపదతాత్పర్యసహితము...	౨	౪	౦
తిరువాగియమ్-ము, పెరియతిరుమడల్-౬, వ్యాఖ్యాన అరుమ్మద ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౧	౭ ౩
ఇరామానుశ సూక్తి నిర్దాతి	...	౧	౧౨ ౦
ఊరుప్పల్లాణ్ణు	...	౦	౭ ౬
శ్రీవచనభూషణమ్	...	౧	౧౨ ౬
శరణశబ్దార్థవిచారమ్	...	౦	౨ ౦
ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	...	౦	౧ ౦
నాయమాత్మాభాష్యమ్	...	౦	౨ ౬
యమకరత్నాకరమ్	...	౨	౧౧ ౬
తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్మతసహితమ్	...	౧	౫ ౬
ఉరైప్రకాశ సహిత శతైత్వదీపమ్	...	౨	౦ ౬
గురుచరమృతా ప్రభావమ్	...	౨	౦ ౬
తత్వసర్వోహమ్	...	౦	౨ ౦
యతిష్టిప్రవణప్రభావమ్	...	౧	౧౨ ౬
తిరుప్పావై ఉరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	...	౧	౬ ౦
ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్మద ప్రమాణ త్తిరట్టా సహితమ్	...	౨	౧౩ ౦
తిరుప్పావై ఆటాయిరప్పడి	...	౧	౮ ౬

ఈగ్రంథములు మట్టకాగితములో సగమువెలన నివ్వఁబడును.

ఇట్లు,

మ. తిరువేదాంతముడై యాన్,
ఉపకార్యదర్శి.

{ రా. తిరువేదాంతానయ్య,
కార్యదర్శి ధనాధికారి

నెం ౩౧, వెంకటాచలముదరిఁగి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమలేరామానుజాయనమః.

ఆర్థాత్తిరుపడిక శేకరణమ్.

అర్హకియమణవాళప్పెరునూళ్ నాయనార్

అరుళిచ్చెయత

తిరుప్పావై - ఆటాయరప్పడి.

వ్యాఖ్యానావతారికై

దేహాత్మాభిమానికళుక్కుమ్, ఆత్మస్వరూపమ్ తై వన్నిరుక్కుమ్
ఋషికళుక్కుమ్, పర్వతపరమాణునోట్ట వాశిపోరుమ్; ఋషికళుక్కుమ్,
ఆధ్వారోకళుక్కుమ్, అత్తనై వాశిపోరుమ్; ఆధ్వారోకళుక్కుమ్ పెరి
యాధ్వారుక్కుమ్ అత్తనై వాశిపోరుమ్; పెరియాధ్వారుక్కుమ్ ఆర్థా
ళుక్కుమ్ అత్తనై వాశిపోరుమ్. అవరోకళిల్ ఇవళుక్కు వాశియెన్నె
న్నిల్; (౧) “అనాదిమాయయా సుప్తం” ఎన్నిఱపడియే సంసార త్తిలే
ఉఱిఱ్ఱుకిఱవరోకళై యెఱుప్పి ఎమ్మెరుమాన్తానే తన్నైక్కాట్టక్కణ్డా
రోకళో ఆధ్వారోకళో; ఇవళో తానేశెన్ఱు ఎమ్మెరుమానై ఎఱుప్పిత్తన్
కుత్తెయై అఱివిత్తాళాకైయాలే, అవరోకళిలుమ్ ఇవళో విలక్షణై
(౨) “బాల్యాప్రభృతిసుస్నిగ్ధం” ఎన్నితాప్పలే-తొడక్క-మేపిడిత్తు
భగవద్గుణగళిలే అవగాహిత్తు, పురుషన్ పురుషనైక్కణ్ణు స్నేహిపు
తిలుక్కాట్టిల్, స్త్రీ-పురుషనైక్కణ్ణు స్నేహిత్తైక్క పళ్ళమడైయాకై
యాలే, ఆధ్వారోకళిలుమ్ ఎమ్మెరుమాన్పక్కల్ పరమభక్తియుడైయ

భానఆణ్ణాళరుళిచ్చెయ్ త తిరుప్పావై కుక్కరుత్తు; — “మార్ కట్టిసిరాడ”
ఎన్ఱు ఒరువ్యాజత్తై యడియాకక్కొణ్ణు, “నోన్బు” ఎన్ఱు ఒరువ్యాజత్తై
ఎమ్మెరుమాన్బక్కలిలే శెన్ఱు, “ఉనక్కు శేషమాయిరుక్కిఱ ఇన్ద ఆ
వన్ఱు అన్దరప్పడాతపడివణ్ణి, ఇతుక్కు స్వరూపానురూపమానకై జు
జ్జలై యమ్ కొడుత్తు, అతుతానుమ్ యావదాత్మభావియామ్బడి వణ్ణి
యరుళ వేణుమ్” ఎన్ఱు అపేక్షిక్కిఱతు.

ఇన్నోన్బుక్కుమూలమెన్నెన్నిల్; మీమాంసై యిలే*హోళా*
ధిశరణన్యాయత్తాలే శిష్టాచారసిద్ధమ్. (౧) “మేలైయార్ శెయ్ వ
నకళ” ఎన్ఱు ఆణ్ణాళ తానుమ్ అరుళిచ్చెయ్ తాళ. “పాయ్యే నోట్రి
టోమ్” ఎన్ఱు శొల్లాలామోవెన్నిల్; వివాహజ్జళిలుమ్, మరణపర్యన్త
మాన దళై కళిలుమ్ వన్దాల్ పాయ్ శొల్లాలామ్. ఆణ్ణాళ ఇప్పడి తిరు
వవతరిత్తు వళర్ న్దరుళుకిఱకాల త్రిలే, పెరియాభ్రావర్ వయిల్ శ్రీల్ పిఱ
ప్పాలుమ్, తానానతన్దెయాలమ్ జ్ఞానభక్తికళ ట్టణ్డోటుమ్ ఇట్టు
మాటినాప్పోలే వడివిలే కాణలామ్బడి పెరుకిచ్చెల్లానిఱ్ఱు, (౨) “పతి
సంయోగసులభం వయోదృష్టాచ మేపితా । చిన్తార్ణవగతరి పారం
నాససాదాఽప్లవోయథా” ఎన్ఱిఱపడియే—ఒరుకొళ కొమ్మిలే శేర్క్క
వేణ్ణుమ్ పరువమాయ్, *మానిడవర్ క్కెన్ఱు పేచ్చుప్పడిల్ వాఱాతతన్దె
యళుమాయ్, (౩) “కోల్ తేడియోడుమ్ కొమ్మన్ద్రేపాన్ద్రే మూల్ తే
డియోడుమ్ మనమ్” ఎన్ఱిఱపడియే—అభినివేశత్తైప్పణ్ణిక్కొణ్ణు. “వడపె
రుళ్ళోయిలు డైయానుడనే త్త్రువి ముళ్ళిశిప్పరిమాఱ వేణుమ్” ఎన్ఱు శెల్ల;
ఇవళో నిన్దై త్తపడికళుక్కు అవన్ ముక్కజ్జాట్టామైయాలే మికవుమ్ అవ
సన్దై యాయ్, “ఇవనోడుకలన్ఱు పరిమాఱప్పెల్ గ్రౌరుణ్ణో ? ఇలై
యో!” ఎన్ఱు ఆరాయ్ న్దపార్ త్తు, “తిరువాయ్ ప్పాడియిల్ పెణ్ణిలై
కళో యథామనోరథమ్ ఇవనోడే అనుభవిక్కుప్పెల్ గ్రౌర్ కళో” ఎన్ఱు

అనుసన్నితు, “అతు కాలాన్తరత్తిలే యాకైయాలే అతుక్కు ఉతవ
 ప్సేన్ శ్రీలోమ్; ఇని అవన్ ఉతావిప్పన అడిచ్చువడుమ్, అవనుమ్
 పెణ్బితైళకళుమాయ్ కుళిత్తుత్తిళై త యమునైయుమ్, అవనెడు త
 గోవర్ధనముమ్ కిడన్దతాకిల్ అవన్ శ్రైక్కణ్ణుళరిప్పోమ్” ఎన్దుపార్ త్తు;
 అతుక్కు, తనక్కుప్పోకబలమిల్లామైయాలే అవన్ శ్రై అనుసన్నితు మిక
 వుమ్ అసనై యాయ్, శ్రీజనకరాజన్దిరుమకళైప్పోలే “విల్” ఎన్దు
 పీరు అవధిపెటుతల్, నప్పినై పీరాట్టియైప్పోలే “ఎరుతు” ఎన్దు అవధి
 పెటుతల్ శెయ్యప్పెతామైయాలే మికవుమ్ తళర్ న్దు, “నమక్కు ఇని
 ధరిక్కైక్కు విరకెన్?” ఎన్దు ఆరాయ;

శిలధార్మికర్, అవ్వళవిలే శొల్లుకితార్ కళి; - “తిరువాయ్ ప్పాడి
 యిలే కృష్ణనుమ్ పెణ్ణుమాయ్ తిరుక్కురవైకోత్తు చ్చెల్లానిల్, యి
 ప్రీతియాలే కుమిల్ నీరుణ్ణు, ‘ఇని నత్కెడుకెడనొణ్ణాతు’ ఎన్దు ఇన్ద
 రసమ్ మాటుకైక్కాక, పెణ్ణితైప్పిరిన్దు కృష్ణనాళిక్కు; పెణ్బితైళకళి
 తగ్గళాన్ద్రామైయాలే, (౧) ‘దుష్టకాళియత్తిషాత్ర కృష్ణోఽహమితిచా
 పరా’ ఎన్దిపడియే అవర్ కళి అనుకరిత్తు ధరిత్తార్ కళి” ఎన్దుకేట్టు,
 తానుమ్ అవర్ కళిప్పోలే అనుకరిత్తు ధరిక్కుప్పార్ క్కితాళి. ఇవళి
 తాన్ బ్రాహ్మణియాయరున్దువైత్తు అవర్ కళిప్పోలే అనుకరిక్కుమ్బడి
 యెజ్జనేయన్నిల్; యాగ త్తిలే దీక్షిత్తవర్ కళి - దేవదత్తాది నామజ్జళై
 త్తవిన్దు, యాగమ్ ముడియుమళవుమ్ “యజమానన్” ఎన్దుమ్,
 “అధ్వర్యు” ఎన్దుమ్, “హోతా” ఎన్దుమ్ ఇత్యాది నామజ్జళేయాకితా
 ప్పోలే; ఇవళుమ్, శ్రీవిల్లిపుత్తూరే తిరువాయ్ ప్పాడియాకవుమ్, అజ్గుళ్ళ
 పెణ్ణో ఇడై పెణ్ణళాకవుమ్, తానుమ్ అవర్ కళిల్ ఒరు త్తియాకవుమ్,
 వడపెరుణ్ణోయిలే శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళికై యాకవుమ్, ఉళ్ళునిట్కి
 అవన్ కృష్ణనాకవుమ్ అనుసన్నితు, తన్నుడై యతిరువుళ్ళమ్ తిరువాయ్

ప్పడియిలే కుడిపోయ్, భావనాప్రకర్షతాలే అనుకారమ్ ముద్రీశ్రి,
అవై తానేయాయ్ ఇడై నడై యుమ్, ఇడై ముడియుమ్, ఇడై పేచ్చుమ్.
ముడై నాద్రముమాయ్ విట్టతు.

శ్రీయశితియాయ్, అవాప్తసమస్తకామనాయ్, శ్రీవై కుణ్డ
నికేతననాయరుక్మిణ సర్వేశ్వరన్, సప్తమాయ్ క్కిడక్కిణ జగత్తైక్కవై
యాలేస్సప్పిత్తు, ఆత్మాశక్తుకురణకళేబరజ్జలై కొడుత్తు, * “శాస
నాచ్చాస్త్రమ్” ఎన్ఱు శొల్లుకిణపడియే - వేదశాస్త్రజ్జలై కొణ్ణు
తన్నై పెణ్ఱుకై క్కుడపాయమాక కాట్టికొడుక్క; అవద్రై కాల్తడై
కొణ్ణు వివయాస్తరజళిలే మణ్ణి అస్తరప్పట్టుప్పోరుకిణ దళైయిలే, తానే
వన్దు పిణన్దరుళి, తన్నుడైయ సాన్దర్యతాలుమ్ శీలాదిగుణతాలుమ్
ఇన్ద జగత్తుక్కలై ఈడుపడుత్తి, వారిప్పిడియాకప్పిడిత్తుకొణ్ణుపోవా
నొరువనాకై యాలే, తదర్థమాక త్తిరువాయ్ ప్పడియిలే కృష్ణనాయ్
తిరువవతారమృణ్ణియరుళి, తన్నుడైయ సాన్దర్యతాలుమ్ గుణచేష్టితజ్జళా
లుమాక పచ్చలక్షమ్ కుడియిలుళు పెణ్ణలై తోటిత్తుకొణ్ణు, ఒత్తప
రువత్తిర పెణ్ణుళుమ్ తానుమాయ్ వశరన్దరుళుకిణ కాలత్తిలే; తానుమ్
ప్రాప్తయావననాయ్, అవర్కళుక్కుమ్ యావనమ్ వన్దుతలై క్కట్టిన
వాతే, గోపవృద్ధరెల్లరుజ్గాడి, “కృష్ణన్ ధూర్తనాయరానిన్ద్రాన్, ఇవన్
ముకత్తిలే పెణ్ణల్ విభీక్కిలాకాతు” ఎన్ఱుపార్త్తు, ఇవర్కళై కొణ్ణు
పోయ్ నిలవత్తెకళిలే అడైక్క; పెణ్ణుళుమ్ కృష్ణనుమ్ పణ్ణిన. భాగ్య
తాలే వర్ణమిన్ఱిక్కేయిభియ; పెణ్ణల్ ఇరున్దు మనోరధిక్కితార్కళే;

“గోధనరాయరుక్మిణ ఇడైయర్ వన్దార్థమాక నమ్మై నోన్ఱు
చ్చొల్ల క్కడవర్కళే; కృష్ణన్ ఇతుక్కుక్కడై కూట్టాకవుమ్ కడవన్;
నమక్కొరుదుఃఖిమిలై” ఎన్ఱు పెణ్ణల్ ప్రీతైకళాయ్ ధరిత్తిరుక్కిణ
దళైయిలే వర్ణమిన్ఱిక్కే యరుక్మిణపడియైక్కణ్ణు, గోపవృద్ధరెల్ల
రుమ్ తిరణ్ణు, “పశుక్కుళుమ్ మనుష్యరుమ్ పితైక్కుమ్ విరకు ప్పేతో?

ఎస్టుపార్ త్తు, “వర్ధాధమాకనోట్క వర్షముణ్ణామ్” ఎస్టు, “ఇహ్వారిల్ పెల్లెళడైయ నోట్కడవర్ కళ్, ఇన్నొన్నుక్కు - ఇజ్జుత్తైక్కు అధిపనాన శ్రీనన్దగోపర్ మకన్ కృష్ణన్ ఘటకనావాన్” ఎస్టు అధ్యవసెత్తు పెణ్ణి త్తైక్ కళై యడైయ అత్తైత్తు, కృష్ణనైయుమత్తైత్తు, పెల్లెళై నోట్క చ్చొల్లి, “ఇవర్ కళ్ నోన్నుక్కు నీ ఘటకనాక వేణుమ్” ఎస్టు కృష్ణనై అపేక్షిక్కు; అవన్, “నమక్కుత్తమమన్తు” ఎన్న; “ఇ త్తనైయుమ్ శెయ్య వేణుమ్” ఎస్టు మఱుక్కువొణ్ణాతపడినిర్బన్ధిక్కు; అవనుమ్ ఇత్తెన్దసిన్బు, ఎల్లారుమ్ తిరళవిరున్దు “పెల్లెళ్ నోత్పార్, ఇతుక్కు వేణ్ణువతు కృష్ణన్ నహకరిత్తుక్కొడుప్పాన్” ఎస్టు ఓమత్తైన్దు, కృష్ణన్ కైయిలే పెణ్ణిత్తైల్ కళై కాట్టిక్కొడుత్తు, గోపవృద్ధరెల్లారుమ్ పోనవిన్బు, పెల్లెళుమ్ కృష్ణనుమ్ కూడవిరున్దు “తిరుక్కురవైకో త్తరాత్రిపోలే, పెల్లెళ్! ఇతు వుమ్ నమక్కొరురాత్రియే!” ఎస్టు కృష్ణనుమ్ కొణ్ణాడి, “ఇని అశిర్ పుప్పిఱక్కు ఇరుప్పోమల్గోమ్, ఇప్పోతు ఎల్లారుమ్ పోయ్ అవరరాత్రియిలే వన్దు ఎఱుప్పుణ్ణోళ్ నోన్నుక్కుక్కుళిక్కలామ్బడి” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తు, కృష్ణనుమ్ పెల్లెళై ప్పిరిన్దుపోయ్ ధరిక్కుమాట్టామే నప్పిన్దై ప్పిరాట్టి తిరుమాళికైయిలే పుక్కాన్.

పెల్లెళుమ్ పరస్పరసంక్షేషత్తాలే కాలన్డై తన్దుపోయ్ తన్దామ్ తిరుమాళికైయిలేవుక్కు ఉఱుగ్గుప్పక్కవిడ త్తిల్ కణ్ ఉఱుగ్గామెయాలే, ముఱుగ్గుప్పగొన్దార్, కృష్ణగుణచేష్టితగ్గలైనిన్దై ఎఱుగ్గురుక్కమాట్టాతే కిడక్కిఱవర్ కళై త్తనియే శెన్దు ఎఱుప్పి, ఎల్లారుగ్గాడ ఉద్దేశ్యమాన శ్రీనన్దగోపర్ తిరుమాళికైయిలే శెన్దు కృష్ణనై యెఱుప్పి, తగ్గళ్ అపేక్షితత్తై యఱివిత్తు, (౧) “యావదావర్తతే చక్రమ్” ఎస్టు శ్రీభరతాశ్వాన్ పెరుమాళ్ తిరువడికళిలే విఱున్దు వేణ్ణిక్కొణ్ణాప్పోలేయుమ్, అర్జునన్ షట్కత్రయ త్తిలుగ్గాడ ఎఱుప్పుమ్ శాయ్ పుమాయ్ చెన్దు, చరమ

గోమ్ కేట్టు ధరిత్తాప్పోలేయుమ్, అపేక్షితమ్ పెన్ ముముడిక్కిఱతు.

ఇవళ్ మడలూరాతే నోన్బిలే కైవైప్పానెన్నెన్నిల్; “రాజు పహిషి ఉచ్చప్పత్తిపణ్ణి జీవితాల్ రాజావుక్కు అవద్యావహమామా పోలే, మడిలిలుక్కాట్టల్ ఇతు అవద్యావహమాకై యాలుమ్, “చక్రవర్తి త్తిరుమకనై పోలే గుణవ్యసనియన్తియే, తానుమ్ ఒక్కమడలేడుప్పా నారుశుణై క్కేడనాకై యాలుమ్, మడల్ ఇవ్విషయత్తిల్ ఫలియాతు” ఎన్దుపార్ త్తునోట్టిఱాళ్. ఉదేశ్యమ్ వేటొన్ఱాయ్, నోన్బు వ్యాజమా త్రిమాకిల్, ఇవర్ కిళుక్కు దేవతై వ్విక్కుమోపెన్నిల్; వ్రతోపవాస కర్మతమాన వడివై క్కణ్ణాల్, చేతనమన్తో? వ్వియాతో? ఎన్దుపార్ త్తాళ్.

—o—

అ.—ముతప్పాట్టిల్, ఇన్నోన్బుక్కు ఒరుకాలమ్ నేర్పడు వతే! ఎన్దు కాలతై కొన్ఱాడుకిఱార్ కళ్. ప్రాప్యప్రాపక సన్ద్రహమెన్దు మామ్.

వ్యా.—(హార్ కట్టి త్తిజ్జళ్) (౧) “ఒట్టివిల్ కాలమెల్లామ్” ఎన్దుమ్, (౨) “అనాదిర్బగవాన్ కాలం” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే భగ వద్విషయత్తిల్ † ఇవనుక్కు ఆభిముఖ్యమ్ పిఱన్దాల్, పిన్నై, అవ న్ననై యల్లకాణుమ్ కొన్ఱాడవడుప్పతు; అక్కాలతైయాయ్ త్తు. (౩) “చైత్రశ్రీమానయంమాసం” ఎన్దు ఒరుసమృద్ధియైప్పార్ త్తు కొన్ఱాడిదోన్ఱితే. [చైత్రం] అల్లాతారిత్కాట్టల్ పెరుమాళుక్కుళ్ళ ప్రాధాన్యమోప్పలే మాసజ్గళుక్కెల్లామ్ ముతలానమాసమ్. [శ్రీమాన్] అవర్, ఎల్లార్ కుమ్ రాజావాకప్రాప్తరానాప్పోలే, చైత్రమాసమ్ సర్వార్ కుమ్ సుఖకరమాకై యాలే మాసజ్గళుక్కెల్లామ్ రాజావెన్ది ఱతు. [అయంమాసం] అభిషేకమనోరథసమయత్తిలే సన్నిహిత మాస తన్నేదోన్ఱుమ్. అఱ్ఱు - శేషి - శేషభూతరై లభిక్కెక్కు.

(౧) తి-వా-౩-౩-౧. (౨) వి-పు-౧-౨-౨౯. (౩) రా-అ-౩-౪.

† (పా) ఆనుకూలిక్కుప్పెన్దోన్ఱాళ్.

కొక్కణ్ణాడుకిఱ కొణ్ణాట్టమ్; ఇజ్జు - శేషభూతర్ శేష్యైలభి
త్తైక్కుక్కొక్కణ్ణాడుకిఱ కొణ్ణాట్టమ్. [పుణ్యం పుష్పితకాననం]
(౧) “పావనస్వర్వలోకానాంత్యమేవ” ఎన్ఱమ్, (౨) “పుంసాందృష్టి
చిత్తాఽపహరిణమ్” ఎన్ఱమ్ అవర్క్కు ఇరణ్ణాకారము ముణ్ణానా
పోలే, ఇక్కాలముమ్ పావనముమాయ్ భోగ్యముమాయరుక్కై.
[పుష్పితకాననం] పడై పీఠుపోలే నామ్ అలజ్జురిక్కవేణ్ణాతే, తానే
అలజ్జురిక్కై. [పుష్పితకాననం] పెరుమాళ్ పాన్ ముడిశూడ, కాడు
పూముడిశూడిన్.

(మార్కట్టి త్రిజ్జల్) (3) “నాతిశీతా నఘ ర్శదా” ఎన్ఱిఱన్యాయ
త్తాలే అత్యుష్ణమాతల్ అతిశీతశమాతలిన్ఱిక్కే యిరుక్కుమ్ మాసమ్.
(మార్కట్టి త్రిజ్జల్) దేవర్కళుక్కు విడికిఱకాలమాకై యాలే వ్రతజ్జల్
నుష్ఠిప్పార్ తొడఱుమ్ కాలమాయరుక్కై. (మార్కట్టి త్రిజ్జల్)
ఇమ్మలట్టుమాసజ్జిలే ఇతువు మెరుమాసమే తాన్? ఎన్ఱిఱార్కళ్. ఇమ్మా
సత్తుక్కు విశేషమెన్నెన్నిలే; సర్వేశ్వరన్, “విభూతియిల్ పరుప్పరు త్త
నవన్ ధై యెల్లామ్ నాన్” ఎన్ఱిఱపోతు, (౪) “మాసానాం మార్గశీర్షో
హమ్” ఎన్ఱు-మాసజ్జిల్ నై త్తుక్కుణ్ణుమార్కట్టిమాసమాకిఱేన్ నాన్”
ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తాన్. (మార్కట్టి త్రిజ్జల్) కుళిరుక్కు అజ్జిగోవవృద్ధర్
కళ్ పుఱప్పడాత కాలముమ్, నాళుక్కు బ్రాహ్మముహూర్తమోల్,
సంవత్సరత్తుక్కు ఇమ్మాసమాకై యాలే సత్వోత్తరమాసకాలముమితే.
సాత్త్వికఫలమితే తాజ్జుమ్ కణికిఱిఱతు. కాలకృతపరిణామ మిల్లా
మియైక్కొణ్ణాడుమాపోలే, పరిణామజ్జైక్కొణ్ణాడుకిఱ్ కళితే. పరిణా
మముణ్ణాకపుమామ్, ఇలైయాకపుమామ్, భగవదనుభవత్తుక్కు ప్పుఱ
హ్మనతు త్యాజ్యమామి త్తనై యితే. ఇనిత్తాన్ పరవ్రతపరిసర త్తిలే

(౧) ౧-ఉత్త-౨౨-౬. (౨) ౧-అ-౩-౨౬. (౩) విహగ్-౨౪-౧౩-

(౪) ౧-౧౦-౩౫.

కిడన్దతొరుబీజత్తోడు కడలిసరుకేకిడన్దతొరుబీజత్తోడు వాళియఱ పరు
వమ్ శెయ్యుమ్ కాలమాయ్ త్తు. కైజ్జుర్యత్తుక్కు ఏకాన్తమాన
†కాలమాకై యాలే, (౧) “ఒట్టివిల్ కాలమెల్లామ్” ఎన్నుమాపోలే
కొణ్ణాడుకితార్ కిళ్. అసాధారణమాన మానత్తిలే అసాధారణమాన
ఫలత్తై ప్పెఱువోమ్; సత్తోత్తరమాన కాలత్తిలే సాత్తివికఫలత్తై ప్పెఱు
వోమ్; ఎల్లారుమ్ అభిమతమ్మెఱుమ్ కాలత్తిలే నాముమ్ అభిమతమ్
పెఱువోమ్మెక్కితార్ కిళ్.

(మతినితెన్ద) మానమ్ నేర్పుట్టాపోలే యిరున్దతీ, పత్తుముమ్
నేర్పట్టవడి. (౨) “అపూర్యమాణేపత్తే పుణ్యేనత్తతై” ఎన్దువజ్జళ
కార్యమ్ శెయ్ వార్ క్కు విధిక్కిఱవిధియుమ్ ఇనర్ కిళ్ళుక్కు కోల్ విఱ్ఱు
క్కాట్టిలే శేరవిఱ్ఱునత్తు. భగవత్ప్రవణరాయరుప్పరుడై య దేహ
యాత్తై నై, విధితాన్ పిన్ శెల్లక్కడవతాయితే యిరుప్పతు. (౩)
“త్వదీయగమ్పారమనోఽనుసారిణి” ఎన్నక్కడవతితే. ముక్కు
ఇరుళ్ శేట్టమానాపోలే ఇపోతు నిలాత్తేట్టమాకిఱతాయ్ త్తు. కాము
కర్ క్కుమ్ చోరర్ క్కుమ్ ఇరుళ్ శేట్టమాయరుక్కుమితే. (౪) “నళ్ళి
రుట్టాణెన్నై యుయ్ త్తిడుమిన్” ఎన్దితే మున్బిరుప్పతు. తాయ్ క్కుమ్
తకప్పసుక్కు మజ్జవేణ్ణా, ఇరుళిలే పుఱుప్పట్టు అడైక్కలామెన్దితాళ్.

(౫) [ఇరుళన్దమామేనియెమ్మితై] ఇరుళోడేశేర్న్దితే వడిపు
తానిరుప్పతు. “భిషక్కుక్కల్ వాశల్ ఆర్తర్ కట్టణమాయ్ క్కిడక్కు
మాపోలే, శ్రీనన్దగోపర్ వాశల్ కృష్ణనాలేపుణ్ణట్ట పెణ్ణోకట్టణమాయ్
క్కిడక్కుమాయ్ కొళ్ళీర్ !” ఎన్దుభట్టర్. అప్పడినిలావుక్కు
ఇతాయ్ క్కవేణ్ణాతే ఊరిశైన్దు మేలెమ్మ త్తిట్టనాళితే. ఒరువరై యెరు
వర్ ఎమ్మిప్పకై క్కుమ్ కృష్ణముఖావలోకసత్తుక్కుమ్ నిలావుణ్ణాకప్పెల్లొ

(౧) తి-శా-౩-౩-౧.

(౨)

(౩) హై-౨౦.

(౪) నా-తి-౧౨-౩.

(౫) పెరియతిరువ-౨౬.

† పా-మాసమాకై యాలే.

తెనె. ఉయ్యాదికల్ పోయ్ పూర్ణనాకితానితే అననుమ్; ఇవర్ కళమ్, నాముమ్ ఉళోమాయ్ పూర్ణైకళాళ వారికోళైన్దితార్ కళ.

(సన్నాళ్ ఆల్) హాసత్తుక్కుమ్ పత్తుత్తుక్కుమ్ నాయక్కుల్ పోలే యిరుప్ప తొరునాళ్ నేర పట్టపడియన్? (సన్నాళ్!) మున్నుకట్టి న్దవై తీయనాళ్ పోలే; (సన్నాళ్) నమ్మెక్కుష్టనోమకిట్టవొట్టాతవర్ కళోతా జళేక్కుష్టనోడే శేరుకై క్కు-ప్రమాణమ్ పట్టికొ-మ త్త నాళాకప్పేర్ గతే! భగవద్విముఖనాయ్ పోన్ ఇవనుక్కు-భగవ్నాభముజ్జాననాళితే - సన్నాళాకిటతు. అవన్ * ఎతిర్ శూల్ పుక్కు-తిరియ, ఇవన్ వై ముఖ్యమ్ పణ్ణుకై తవిర్ న్దు, అవన్ క్విషి ఫలిత్తినాళెన్దె. (౧) “తానహంద్విషతః శ్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్ క్షిపామి” ఎన్దు - “నానే ఇవర్ గై క్కుట్టియైక్కుల్లి మణులై యిమవేన్” ఎన్దు సర్వేశ్వరనే, (౨) “చదామి బుద్ధియోగంతమ్” ఎన్దు మనాళితే. (౩) “అద్యమేనఫలంజన్తసుప్రభాతాచమేనిశా” ఎన్దు హాపోలే-కింసన్ శోణుణ్ణుచిక్కిన్ద ఎనక్కు- విడి యమ్నాళ్ ఉజ్జావతే? ఎన్దునితే. (౪) “సుప్రభాతాద్యరజసి మధురా వాసయోషితామ్” ఎన్దు - శ్రీమధురై యిలుళ్ళార్ క్కు- వెళిచ్చెటితా పోలేయుమ్; [సుప్రభాతా] తిరువాయ్ప్పాడియిల్ నిన్దుమ్ ఎన్దు న్దుళిన పోతు అజుళ్ళార్ క్కు- అన్దుమిన్దు, శ్రీమధురై యిలుళ్ళార్ క్కు-విడిన్దితే. (౫) [అసూర్యమివసూర్యేణనివాతమివవాయునా] అప్పడై వీళ్ళిక్కిల్లా తార్ క్కు- క్కుణ్ణుజ్జానాపోలేయుమ్, ప్రాణనిల్లాతార్ క్కు- ప్రాణమిణ్ణా నాపోలేయుమాయ్ త్తు ఇవర్ కళమ్.

(సన్నాళ్) తిరునయోద్యైయిలుళ్ళార్, పిరమాదై ప్పాన్ ముడి శూట్టియనుభవిక్కు-ప్పొరిన్దుకొ-న్దునుక్కు, వెలున్దై యాననాళ్ పోల్ప క్కే, మీణ్ణువన్దు తిరుముడిసూడియనుభవ నాళ్ పోలే. (సన్నాళ్)

(౧) ౧-౧౬-౧౯. (౨) ౧-౧౭-౧౦. (౩) ౬-౪-౧-౧౦-౨-౩.

(౪) ౬-౪-౧-౧౦-౨-౪. (౫)

(౧) [పకల్ కడ్డేన్] ఉతిప్పతు అస్తమిప్పతాకానిఱుచ్చేయ్ తేయితే
 “పకల్ కడ్డేన్” ఎన్ఱతు. అతాకిఱతు - [నారణనైక్కడ్డేన్] ఎన్ఱె;
 అస్తమియాత ఆదిత్యనైక్కడ్డేన్. ప్రాదేశికనల్లత ఆదిత్యనైక్కడ్డేన్.
 ప్రాస్తాప్రాప్తవివేకమ్ పణ్ణినాల్ ఓరిరవుమ్ ఒరుపకలుమేయ్యళు.
 భగవత్ప్రత్యుత్తిక్కు మున్బెల్లామ్ పకల్ విరవాత ఇరవాయ్, పిన్బె
 ల్లామ్ ఇరవువిరవాత పకలాయ్ త్తిరుప్పతు. (౨) “శెన్ఱనాల్ శెల్లాత”
 ఇత్యాది. *కైయాల్ శక్కరత్తిన్ మున్నాల్ పోలేయితే మున్బు
 క్కొన్ఱనాల్. మానత్తెక్కొన్ఱాడువతు, పత్తుత్తెక్కొన్ఱాడువతు, న్నాల్
 కొన్ఱాడువతాయ్, ఇతిలేఇవర్ కళుక్కుక్కిడక్కిఱ త్పరై వెళ్ళమెన్ఱాన్
 ఇవర్ కల్ ప్రాప్యరుచియిరున్దపడి.

(నీరాడ) తోడ్కొని బరువర్ కొడువర్ భవైకళా యిరు
న్దార్ కళియాళిమ్, భగవత్సమ్మనత్తై ప్పార్ త్తవాతే గౌరవైకళాయి
రుప్పార్ కళితే. నయిద్ర్ శ్రీత్తిట్టన్ వర్ కళిష్టపారాతే, (3) “కళా
రమ్ కై తొమ్మిమ్ పిల్లైయై ప్పిల్లైయై న్నెన్ద్రుప్పేలువరే” ఎన్దుమ్, (4)
“పెరున్దవ త్తళెన్దుల్లల్ పేళలామ్” ఎన్దుమ్, (5) “సేరిత్తై నడన్దాల్”
ఎన్దుమ్ శొల్లానిన్దార్ కళితే; ఇప్పడియాకై యాలే శ్రీవైష్ణవర్ కళై “నీ
రాడ” ఎన్దిఱతు. ఆచార్యర్ కళై “నమ్మి” ఎన్దిఱతుమ్, శ్రీమధుర
కవిశ్ “నమ్మి” ఎన్దెయాలే. భట్టర్ శ్రీపాదత్తైక్కయి తీర్థమ్
కొళ్ళుమ్ ఆణ్ణాల్. ఎమ్మెరుమానారుమ్ శ్రీవైష్ణవర్ కళుమ్ ఎమ్మెన్దు
రూనిఱ్కు, పెరియనమ్మి తామ్ దణ్డనిట్టుక్కిడదార్; “నమ్మై ఇజ్జనే
శెయ్ తరుళిద్ర్ మిఎన్?” ఎన్దుకేట్టు, “నాన్ ఆళవన్దా రెమ్మెన్దురుళుకేతా
రెన్దిరునేన్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్. ఇన్దెయితే భగవత్సమ్మనత్తైయిట్టు
గౌరవిక్కుమ్మపి. (నీరాడ) ఇనర్ కళి త్తళుక్కు “నీరాడ” ఎన్దు
నోయ్ కైయితే. యమునాజలమ్ బరు త్తియుడెయ విరహాగ్నియాలే

(౧) ౨-తిరువ-౮౧. (౨) ౩-తిరువ-౧౭. (౩) త్రి-మొ-౮-౨-౯.

(४) तिरुने-२०. (५) वि-वायू-६-२-५.

శువటుమే!. (నీరాడ) తమిళుర్-కలవియై, “శునై యాడల్” ఎన్టాయ్ త్తుచ్చాల్లువతు. కృష్ణసంగ్రహేషతైయాయ్ త్తు ఇవర్ కు “నీరాడ” ఎన్ఱిటతు; (౧) “ఏషబ్రహ్మప్రవిష్టాన్ స్మిగ్రీష్మేతేమివహదమ్” ఎన్నుమాపోలే.

అల్పఫలమాన స్వర్గానుభవత్తుక్కు అధికారార్థమాక ప్లణ్ణవేణ్ణమ్ తేవై కళుక్కు ఓరైయిలై, ఇన్దనిరవధిసమ్మతై ప్పెఱుకైక్కు ఎవ్వళపుయోగ్యతై వేణుమెన్నిల్; (పోతువీర్ పోతుమినో) నాలునాళ్ ఊర్వకీకటాక్షమ్ పెర్ను స్వర్గానుభవమ్ ప్లణ్ణి, పిన్ను “ధ్వంస” ఎన్టు తళుక్కిటవితుక్కు, కూశ్మాణ్డగణహోమాదికళ్ ప్లణ్ణవేణ్ణానిన్టతు; (౨) “నచపునరావర్తతే” ఎన్టు అపునరావృత్తిలక్షణమోక్షత్తుక్కు ఇచ్చామాత్రమే అమైవానెన్నెన్నిల్; పెఱుకిటపేర్నుకు సదృశసాధనమిన్ట మైయాలే ఇన్టు అభిమతసిద్ధిక్కు ఇచ్చెచ్చయేవేణ్ణవతెన్టై. ఇచ్చెచ్చ సర్వోపాయ సాధారణమాయరుక్కుమే. “అల్లొమ్” ఎన్నాతారెల్లారుమ్ అధికారికళ్; ఇవ్విచ్చెచ్చసాధనత్తిల్ పుకాతు; చైతన్యకార్యమత్తనై. (3) *కూడుమనముడై యారితే.

(పోతువీర్ పోతుమినో) అతు అప్రాప్తవిషయమొకై యాలే అధికారిసమ్మత్తి ఉణ్ణాక్కిక్కిణ్ణ ఇఱ్ఱియవేణుమ్; ఇతువకు త్తతాకై యాలే ఇచ్చెచ్చక్కుమేఱుడ వేణ్ణవతిలై. నెడుణ్ణాలమిన్టన్టతుమ్ ఇవన్పక్కిల్ ఇచ్చెచ్చయిల్లామై యొకై యాలే, ఇవనిచ్చెచ్చయేవేణ్ణవతు. శక్తియుమ్ పాప్రిప్రియుమ్ అత్తలైయిలే పూర్ణమొకై యాలే ఇని ఇవన్ చేతననానవాశిక్కు ఇచ్చెచ్చయేయితే వేణ్ణవతు; ఇతు ఇలైయాకిల్ ఇవనకు ఇతు పురుషార్థమాక మ్హ్టాతితే. త్తుద్రవిషయానుభవత్తుక్కు త్తని తేట్టమానాప్పోలే, అపరిచ్ఛిన్నమాన విషయత్తుక్కు త్తుడై తేట్టమొకై యాలే, సహకారికలైచ్చేర్క్కిఱార్ కళ్. (పోతు

మినో) ప్రతికూలరై యుమకప్పడ (౧) “తేనమైతీభవతు” ఎన్ఱు సహ
కారికళామ్మడి తిరుత్త నినైక్కు- మవర్కళి అభిముఖరై మ్మెన్ద్రాల్
విడువర్కళి? (పోతుమినో)(౨) “పోవాన్ పోకిన్ఱార్” ఎన్ఱువట్టిపో
క్కయితే పేఱుమ్. (పోతుమినో) ఇన్ఱైన్దవర్కళి కాలిల్ విఱుకి
ఱార్కళి. తజ్గళి పేఱాయిననపడి. ఎన్ఱునై వాట్టియున్ఱ్ఱోళెన్ఱిఱార్
కళి. అవర్కళి మున్నే పోక, అన్దనడై యుమకుకన్ఱు తాజ్గళి పిన్నే పోక
వితేనినై క్కిఱతు.

(నేరిఱై యిార్) ఇవర్కళి వడివుతానే రుచిక్కు ప్రకాశకమా
యరుక్కిఱపడి; (౩) “సౌమ్యరూపం” ఎన్ఱిఱపడియే. “నీరాడప్పోతు
వీర్” ఎన్ఱుప్రసజ్ఱతాలే ఒరుపడి ఆభరణమ్ పూన్ఱాప్పోలేయానపడి. (౪)
“పునై యిఱై కళిణివుమ్ ఆడై యుడై యుమ్ పుతుక్కణిప్పమ్ నినై
యుమ్ నీరైయతన్ఱు” ఎన్ను మాపోలే - ఆభరణజ్ఱై మాఱాడి పూన్ఱి
రున్దపడియాలమ్, పరియట్టమాఱాట్టతాలమ్, వడివిలే వేఱుపాట్టాలుమ్
ఇవళి సర్వేశ్వరనుక్కు ప్రసాదపాత్రమానాళెన్ఱు తోన్ద్రాన్ఱిన్ఱతెన్ఱా
ప్పోలే, “కన్ఱన్ ఎప్పోతు అన్ఱైక్కుమ్” ఎన్ఱు అఱియామైయాలే
ఒప్పిత్తపడియేయితే యిరుప్పతు. నేరైయాల్ నినై క్కిఱతు-వైలక్ష
ణ్యజై. “ఇఱై” ఎన్ఱు-ఆభరణమ్.

(శీర్మల్ కుమాయ్ ప్పాడి) పడ్డే పాలాలుమ్ వెణ్ణెయాలమ్
సమృద్ధిమా యిరుక్కుచ్చెయ్తే, ఉభయవిభూతియుక్తన్ పిఱన్దవశ్వర్య
ముమున్ఱ్ఱే. పళ్ళులక్షమ్ కుడియైయుడై తాయ్, అవర్కళుక్కు ధన
మాన పశుముతలాన సమృత్తాలే సమృద్ధిమాయ్, అతుతాన్ పిల్లై
కళి కాలన్లత్తాలే ఒన్ఱు ఇరట్టియాయ్, (౫) “ప్రీతిరోధమనహిష్టసా
పురీ” ఎన్ను వ్పడియితే సమృత్తుమిక్కు ణ్ఱిరుక్కుమ్మడి. (శీర్మల్ కు

(౧) రా-మ-౨౧-౨౦.

(౨) రా.

(౩) వి-పు-౩-౭-౨౪.

(౪) తి-నాన్ఱ-౮-F-౫

(౫)

మాయప్పాడి) ఇట్లుజేసి ఐశ్వర్యమును దైయవార్ కాల్ కాణుమ్ నిత్య విభూతియై శ్వర్యము. గుణాధిక్యతాలేయితే వస్తువుకేంద్రము; అటు ఉత్పత్తి ఇట్లేయితే. ధర్మ అతువాకై యాలే మేనైయుమ్ ఇట్లేఉట్టు; నీరై తన్నేంద్రమామ్. అట్లు, తాన్ కుమ్బిడుకొట్టరుక్కుమ్; ఇట్లు తాన్ కుమ్బిడుకీట విడమితే. (౧) “అమ్మకై యు మివై కడ్డవశోతై” ఎన్నక్కడవతితే. ఇతుకాణైకాకీవితే వైదికపుత్రకళ వ్యాజతాలే నాయచ్చిమార్ అత్తైత్తుక్కట్టు. ఇట్లుజేక్కుమ్ అడి-అవ్విరుప్పెన్ను మిడమ్ ప్రమాణమ్ శొల్లక్కట్టుమి త్తనైయితే; ఇవ్విడత్తిల్ ఐశ్వర్యమ్ అతిలుమ్ విజ్ఞయిరుక్కుమెన్ను మిడమ్ కణ్ణాలేకాణలాకిటతే. మనుష్యత్వే పరత్వమితే ఇట్లు.

(ఆయప్పాడి) ఇడక్కైయుమ్ వలక్కైయుమ్ అటియాత వూర్. ఉక్త్యాభాసజ్ఞాణ పక్కమ్ పేశువారిత్తై. తమ్మిత్తీమ్మక్క త్తమైయన్ పెరునిలై నిమ్మమూర్. (౨) “నరామః పరదారాన్ వైచక్షుర్భూమపిపశ్యతి” ఎన్నిట గుణజ్ఞాణ పిన్దోడర్ వారిన్తిక్కే, తీమ్మక్కణ్ణ మేల్ విఘ్నవారిరుక్కిటవూర్. “ఇన్ద్రున్కిడుమ్ శోన్ద్రై మలైక్కిడుజ్ఞోళ్” ఎన్ద్రుల్, అతుక్కు ఇశైయుమూరితే. (ఆయప్పాడి) (౩) “ఘృతవత్సరిక్షీరవతోబభూవుః పుత్రజన్మతః | యదాచక్రస్థ ఉద్భూతస్తదాప్రభృతిమేవ్రజే || యావద్దుగ్ధం సముద్భూతం తావదేవఘృతం భవేత్” నాన్తికరాయరుప్పూర్ అనుమానత్తైక్కొణ్ణ ప్రత్యక్షత్తై విధిక్కప్పుక్కాల్ సంశయమ్ వర్తియాతే, కణ్ణత్తై ఇలైయావతెన్ ఎన్దు, కణ్ణతుక్కుమేట్టుడ అటియామైయాలే నాన్తిక రిల్లతవూర్. కృష్ణన్ తీమ్మశెయ్తు మూలై యడియే నడత్తిలుమ్ అతువేఅమైయుమెన్తిరుక్కుమూర్.

(శైల్వచ్చిటుమిర్ కాల్) ఆత్మపుక్కు శ్రీమత్కాకిటతు-భగ

వత్సర్పమితే. (౧) “అస్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్” ఎన్నక్కడవతితే. [అస్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్] రావణభవనత్తిల్ నిస్తుమ్ నాలడియిట్టవాతే శ్రీవైష్ణవ శ్రీమాలైయిట్టపడి. వలిపాతి, వత్తుక్కుప్పాతి, ధర్తమ్పాతి యాక, కృష్ణనాలే స్పర్మిక్కప్పట్టితే పచ్చలక్షమ్కుడియిలుళ్ళారు మిరుప్పతు. (శిఱుమిర్ కాళి) పరువమ్ కట్టినిరుత్తల్, మురట్టాల్లాయరుత్తల్ శెయ్యాతేయరుక్కై. అహజ్కార స్పర్మమాతల్, దేవతాస్తర స్పర్మమాతల్ నిన్మిక్కేయరుక్కై. ఇత్తల్ శొల్లిల్ గ్రాయ్త్తు అన్యశేవత్వ స్వస్వాత స్త్రీజ్జిన్మిక్కేయరుక్కై.

(కూర్వేల్ కొడున్దొట్టిలన్) నమక్కు అవనై నొక్కి త్తరుమవనై చ్చొల్లున్దోళ్ ఎన్ఱిఱాకళ్. శిఱియాయ్త్తానైప్పాలే పశుమ్బుల్ శావ మితిమాతవర్, పిత్తైపిఱన్దవాతే వేలైచ్చుకర్తెక్కడైయవిట్టారాయీరు. (కొడున్దొట్టిలన్) తొట్టిల్ కాఱ్కడైయిలే ఎఱుమ్బు ఊరిలుమ్ వేలైక్కొణ్ణు తొడరానిఱ్పరాయ్త్తు. పెరియార్వార్ పెణ్ణిలై యాకైయాలే అఱ్ఱుజైక్కు కావలన్దైన్దు ధరిక్కిఱాళ్. (నన్దకోపన్ కుమరన్) శ్రీనన్దగోపన్ సన్నిధియిల్ కోల్ కీర్త్త క్కన్ఱాయ్ నిఱ్ఱుమ్మడి. నాలిరణ్ణు మాసమ్ కాడుపాయ్న్దు పెగ్గోడు ఇట్టిడు కొణ్డతే తిరివతు. (౨) [ఆద్ర్దలిరున్దు] పిళ్ళాయ్!, శిలర్ ఎఱ్ఱళ తెఱ్ఱు అభిమానిత్తిరుక్కుమ్ నిలత్తిలే యరున్దోమా? సర్వసాధారణ ఫలన్జాణుమ్. [విలైయాడువోఱ్జలై] తన్నైయొఱియ నాఱ్గో అన్య పరైకళన్దో? తన్నిడైయాట్టమ్ పట్టోమా? నాఱ్గో మున్తీమైశెయ్ తోమాకిలుమామితే, తన్నైక్కడైక్కణ్ణాల్ కణిశిత్తోమా? తన్నై ఇఱ్ఱు ఇట్టణ్ణినార్ ఇఱ్ఱెకిడీర్. [శేద్ర్ద్రాలెఱిన్దు] పిఱరఱియాతపడి. కైకళాలే స్పర్మిత్తాలాకాతో. [నలైతుకిల్ కైక్కొణ్ణు] ఇడై పెణ్ణిళాకైయాలే ఆభరణముమ్ పరియట్టముమ్ కళైన్దిట్టనై తితే కుళిప్పతు;

ఇవర్త్తైక్కొక్కభూమాయ్ త్తు. [కాన్ శ్రీఅగ్నియనాయోడి] తో
డర అకప్పడాతే ఓడుమ్బడి. తన్ జీవనత్తిలుమ్ ఒన్టుమ్ కుత్తెయా
తేకొణ్ణాన్, ఎజ్జో జీవనముమ్ ఒన్టుమ్ కుత్తెయామేకొణ్ణాన్. [అక
మ్బుక్కు నభిపజిప్పతు, అసాధారణస్థల త్తిలే యిరుప్పతు. [మాన్
ముమ్ తారానాల్లిన్మున్దుమ్] వార్తైయేతేనుమ్ వళైయుమ్ శుకి
లుమో. వళైయుమ్ పరియట్టముమ్ తరప్పార్ త్తిలోమ్ ఎన్టాల్ ఆ
కాతో; ఇప్పడియితే తీమ్మిలే కైవళర్న్దు తిరియుమ్బడి. అవర్కళో
వన్దు ముత్తైప్పట్టాల్ “ఇవనైయో ఇవర్క్కు ఇప్పడిశొల్లవతు” ఎన్ను
మ్బడి వినయమ్ భావిన్తునిన్టుమ్.

(పరార్ న్దకణ్ణియిత్తాది) కృష్ణానుభవతాత్పరీక్షన్ద హర్షమడైయ
క్కణ్ణిలే కాణలాయుక్కై. నాట్టార్క్కుచ్చున్దాపాపజ్జో కలశియిరు
క్కైయాలే ఒరువైరూపుముడై కణ్ణిలే; ఇవళుక్కు సర్వేశ్వరనై ప్పిళ్ళై
యాకప్పేర్దు భాగ్యమడైయ క్కణ్ణిలేతోర్ శ్రియిరుక్కుమ్. (౧)
“అమ్మ; తన్ శిజిమ్” ఎన్నక్కడవతితే. “పిళ్ళైక్కు తా
యవళిం” ఎన్టు పిళ్ళైయు అశ్శావిల్లిదాసర్ వార్తై. ఒరు
నాడాక *అశ్శావిల్లిదాసర్ అనుభవిక్కి అవిషయత్తై తాన్ ఒరుమడై
శేయ్తు అనుభవిక్కి అవళుడైయ కణ్ణిలే. (ఇశ్శిజిమ్) “శిజిక్కు
రుకు” ఎన్టు ఆర్వోన్ వార్తై. “నన్దగోపన్ కుమరన్” ఎన్టు - తమ
ప్పనార్క్కు భవ్యనాయురుక్కుమ్బడి శొల్లిర్దు; “ఇశ్శిజిమ్” ఎన్టు
తాయార్క్కు అడగ్గాతపడిశొల్లకితతు. తన్ కళవుక్కుప్పేరునిలైని
న్దన్ది అవళుక్కుప్పిళ్ళైక్క వాణ్ణాతిరుక్కై. (౨) *అశ్శావురప్పాళశోత్తై
యితే. కరుత్తిత్తు తీమ్మిలే కైవళరుమ్బడి కాణమ్ అవళో నియ
మిక్కుమ్బడి. ఇవళో వార్తైయత్తిన్దు పరిమాలుమ్ భావజ్ఞనితే అవ
ళుమ్; ఇవళుమ్, అవన్ *అశ్శావురప్పాళశోత్తై యాయురుక్కుమాయి

దీని. (౧) “అన్వవిడమ్బుక్కు అవ్వాయర్ పెణ్ణిర్ క్కుణుక్కనాయ్”
ఎన్దు ఒళిక్కవేణువార్ పుకున్దాల్ ఏతెనుమొరు పదార్థతైలే మత్తై
త్తువైక్కలామ్బడి యిరుక్కుమాయ్ త్తు. ఇజ్జు ఆణ్డాన్ “మన్తలిజ్జమ్
తోన్దామే శొల్లుకితార్ కళి కాణ్” ఎన్దుమామ్. నిలవత్తైయిలే అడై
యున్దు పెణ్ణిళ్ పక్కలిలేపుక్కు అవర్ కళి బుద్ధ్యధీనమాక, తన్నైచ్చ
మైత్తువెక్కు మాయ్ త్తు; ఇనద్రై యెల్లామ్ మున్నిట్టు, “ఇళిమ్ శిజ్జమ్”
ఎన్దితార్ కళి. “శిటుమిర్ కాళి” ఎన్ద్రాల్, “ఇళిజ్జమ్” ఎన్న
వేణ్డావో? “నన్దగోపాలా వెఱున్దిరాయ్” ఎన్దుమ్ “అశోతాయళి
వుతాయ్” ఎన్దుమ్ అడియిరుక్కి-అపడి.

(కార్ మేని) తాయమ్ తమప్పనుమ్ ఒళిత్తునైతాలుమ్ విడ
వొణ్ణాతపడిన్దుకు. ఇనర్ కళి విడాయ్ తీరుమ్బడియాన నడిపు. (౨)
“మేఘశ్యామం మహాబాహుమ్” ఎన్దిఅపడియే-నతకర్క్కిజై కిళాన పెణ్ణ
ళి విడాయ్ తీర్ క్కుమ్ కుళిర్ న్దపడిన్దుకిరుక్కి-అపడి. (శెడ్డణ్) వాత్స
ల్యజై తైళివిక్కి-అ కిల్లణ్. ఒరుమేఘుత్తిలే ఇరణ్ణుతామరై పూతై
ప్పలే యిరుత్తై. ఇరాత్తిరునాళి నేవిత్తార్ కణ్బేలేయిరుత్తై. ఇన
ర్ కిళిలుమ్ ఇళువు తన్న తెన్నుమిడమ్ కిల్లలే తోద్రై విరుక్కుమ్.
(౩) “ఉర్కవంహాసాన్నజీవిష్యే” ఎన్నిల్, ఇత్తవై (౪) “నజీవే
యంక్షణమపి” ఎన్దిరుక్కుమననితే. (కలిర్ మతియమ్బాల్ ముక
త్తాన్) (౫) “తత్రగోవిష్టమాసీనం ప్రసన్నాచిత్యవర్చసమ్.” చర్చన్
తల్లిళియిలే ఆదిత్యన్ పుకరై యూట్టినాప్పోలేయిరుత్తై. “ముక
త్తాన్” ఎన్దు - ఉపమేయర్నన్నైయే శొల్లుకితార్ కళి. ఉపమేయ
ర్ననై క్కాణుమళవుమితే అతునిల్లుతు.

ఆనాలుమ్ అనుభవిప్పార్ క్కు-ఒరుతుత్తైయిట్టుక్కొణ్ణ ఇళియ

(౧) పెరి-తి-౩-౨-౫. (౨) రా-అయో-౨౩-౮.
(౩) రా-సు-౩౮-౬౭. (౪) రా-శు-౬౬-౧౦. (౫) భార-ఉ-౯౦-౧౧.

వేణుమే; (నారాయణనే) వశిష్ఠుడై కృష్ణువేటారువిషయతై పృథ్వీధీ
 ధౌక వేణుతే, ప్రాప్తవిషయమాయురైక్కు. ఉకన్దవిషయమే వకు త్త
 విషయమాకై. “అవనాలుమ్ తన్నై అనుభవికత్తారేన్” ఎన్నవో
 ణ్ణాతుకాణుమ్. ఇ త్తలై వై ముఖ్యమ్ పణ్ణినవన్తమ్ తాన్ ఆభిముఖ్యమ్
 త్తణ్ణిప్పరుమవన్. నారాయణానువాకినిధమానవన్తు, ఇడై చ్చిక్కు
 న్నాడ సులభమానపడి. ఇన్నోన్బిలే అధికిరిప్పార్కుమన్తమితు ఎన్ని
 తు. ఇవ్వళవేయుమన్తు. తమప్పన్ మార్ శొల్లక్కేట్టిరుప్పర్కశే. (౧)
 నన్తెలీమైశొన్తు మఱియేన్ నారణావెన్నుమి త్తనై యల్లాల్” ఎన్ఱమ్,
 (౨), “నారాయణబ్రహ్మత్రమ్” ఎన్ఱమ్, (౩), “నారాయణపరంబ్రహ్మ”
 ఎన్ఱమ్. (నమక్కే) అ త్తిరునామ త్తిల్ శొల్లకిఱుడియే సర్వవిషయ
 మొక వన్తు, సమృద్ధిజ్ఞానముడైయ నమక్కే. స్వరక్షణ త్తిల్ అన్వ
 యమిల్లాత నమక్కు. “నారాయణనే” ఎన్ఱివిడ త్తిల్ అవధారణమ్,
 ఉపాయనైరపేక్ష్యతై చ్చొల్లకిఱుతు; ఇతిల్ అవధారణమ్, ప్రాప్తావి
 నుడైయ ఆకిచ్చన్యతై అతివిక్కిఱుతు. అవనుక్కు ఉపాయభావమ్
 స్వరూపాన్తర్గతమ్. అ త్తలై యిల్ నితై వాలుమ్ అవనే ఉపాయమ్;
 ఇ త్తలై యిల్ కుతై వాలుమ్ అవనే ఉపాయమ్. (౪) [బలిభుజిశిశుపాలే
 తాదృగాగస్కరేవా గుణలవసహవాసా త్వత్క్షమా సజ్కుచన్తి]
 పోక్కన్ద్రవనుక్కు త్తిఱున్దికన్దనవాశలిలే పుక వేణుమ్; వై కిఱవనుక్కు
 మ్ పేర్ శొల్లినై యవేణుమ్. ఇ త్తనై యితే కాళముమ్ శిశుపాలనుమ్
 శెయ్తతు; ఇ త్తనై యాలుమ్ విషయీకిరిత్తానితే ఇరువరై యుమ్;
 ఇక్కై మ్ముతలుమ్ ఇత్తయెన్ఱిఱార్కశ్, “నమక్కే” ఎన్ఱివిత్తాల్. (పత్తై
 కుమవన్) (౫) “ఉక్కుముమ్ తట్టాళియుమ్” ఎన్ఱునాట్టుక్కు ఒరు పేర్

(౧) పెరి-తి-౫-౧-౩.

(౨) భార-

(౩) తై-నా-౧౧.

(౪) రక్క-స్త-౯౭.

(౫) ౨౦.

శొలిక్కిట్టినవాతే, (౧) “ఉన్ఱన్మోడున్ఱ్ఱోమేయాన్ మునక్కేనామా
 త్చుయ్ నోమ్” ఎన్నానిన్ఱ్ఱార్ కళితే. (౨) “ఇన్ఱైప్పత్తై కొళ్వానన్ఱుకా
 ణ్” ఎనైయాలే - యావదాత్మభావియాన అడిమైయై నిన్ఱైక్కిఱతు.
 “పాడిప్పత్తై కొణ్ణు” ఎన్ఱైయైమ్ నిషేధిత్తుకొణ్ణు “ఇన్ఱైప్పత్తై
 కొళ్వానన్ఱుకాణ్” ఎన్ఱైయైమ్ నిన్ఱైక్కిఱతు.

(పారోర్ పుకట్ర) ఇన్ఱై యాతవర్ కళుమ్ కొణ్ణాడుమ్బడి. స్వరూ
 పజ్ఞానముడై యారుడై యయాత్తైయై, స్వరూపజ్ఞానమిల్లాతార్ నిన్ఱిప్ప
 ర్ కళి; అతువేణ్ణావితే ఇనర్ కళుక్కు నర్లముణ్ణాకై యాలే. “పడిన్ఱు
 నిరాడప్పొత్తువీర్ పోతుమినో” ఎన్ఱు. (ఏలోరెమ్బావాయ్) ఏల్ -
 ఇప్పడియాకిలెన్ఱుపడి. “ఏల్” ఎన్ఱతునమ్బాగనై. (ఓర్) బుద్ధి
 పణ్ణు. “ఎమ్బావాయ్” ఎన్ఱతు-ఎగ్గళ్ ఛన్దనై సప్పిన్ శెన్ఱు ఎన్ఱపడి.
 అన్ఱిక్కే, పాదపూరణమాన అన్యయమాకవుమామ్. “ఎమ్బావాయ్”
 ఎన్ఱతు - మేల్ కామనమాశ్రయణమాకై యాలే, “పావాయ్”
 ఎన్ఱు - రతియైచ్చొల్లిన్ఱ్ఱోకవుమామ్. ఎగ్గళ్ ఛన్దానున్ఱుత్తియై
 ప్పణ్ణెన్నవుమామ్. చ, నై, తు, హిక్కిళ్ పోలే, పాదత్తైప్పురిత్తు
 క్కిడక్కిఱతెన్ఱు శొల్లకిఱతు.

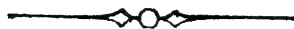
కాలత్తైకొణ్ణాడి, ఫలత్తైచ్చొల్లి, అధికారికత్తైచ్చొల్లి, ఇతు
 శేట్టపిన్ఱు అనర్ కళుక్కు- ప్పిఱన్ఱపాష్కల్యత్తైచ్చొల్లి, “కున్ఱసన్ఱేష
 తుక్కు ఏకాన్తమాన ఊరిలే విఱక్కప్పెన్ఱ్ఱో నిజళుమ్ శిలకే?”
 ఎన్ఱు, శ్రీనన్దగోపర్ కుమ్ యశోత్తైప్పిరాట్టిక్కుమ్ భవ్యనాకై యాలే
 ఇత్తిక్కవేణ్ణావెన్ఱు, అవర్ కళ్ ఒళిత్తాలుమ్ విడవొణ్ణాతపడియాన పడి
 వత్తుకైచ్చొల్లి, విరూపనానాలుమ్ విడవొణ్ణాతపడియాన ప్రాప్తియై
 చొల్లి, ఉపాయనైరపేక్ష్యుళొల్లి, ఆకిళ్ళన్ఱుత్తిల్ నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లి,
 ఉకవాతారుమ్ ఉన్ఱుకొణ్ణాడుమ్బడి శొలి తలైక్కట్టుకిఱార్... (౧)

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శుద్ధ సత్త్వమ్ దోష్టయా చార్య రరుశిచ్చెయ్ త

తిరుప్పావై - స్వాపదేశ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై — (మూర్త్యుని త్యాది) ఇప్పాట్టిల్ - అధికారి
స్వరూపతైయుమ్, ఉపాయస్వరూపతైయుమ్, ఉపేయస్వరూపతైయుమ్
సజ్జహిత్తు, ఇన్నోన్బుక్కు-క్కాలమ్ నేర్ పట్టపడియై కొట్టాడుకితా
ర్కీళ్.

వ్యాఖ్యానమ్; — (మూర్త్యుని త్యాది) సత్త్వోత్తరమానకాల
త్తిలే సదాచార్యప్రసాదమడియాక స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానమ్ పరి
పూర్ణమాయ్, ఇచ్చేతనన్ భగవద్విషయీకారపాత్రభూతమాననిన
త్తిలే. తగ్గళుక్కు భగవైక్కు-జ్యుర్యత్తిల్ రుచిపిఱన్దవిత్తు మగ్గళకా
ర్యమ్ శెయ్యుమవర్కిళుక్కు త్తేటమానకాలమ్ తన్నడై యే నేర్ పట్ట
పడియైక్కణ్ణు ఆశ్చర్యపడుకితార్కీళ్.

(నీరాడప్పోతువీర్) భగవత్వైక్కు-జ్యుర్యమ్ ప్లవ్విప్పొరుకైయిలే
రుచియైయుడైయవర్కళాయ్; (నేరిత్తైయార్) ఇతుక్కు త్తకుతి
యాన జ్ఞానభక్తివై రాగ్గజ్జళై యుడైయరాయ్; (శీర్మల్ కుమి
త్యాది) ఎప్పొరుమానుడైయ కృపాశ్రమాది కల్యాణగుణ్యో తన్నామ్
విషయజ్గళిలే శేర్న్దపొణ్ణి, పరమపదత్తళవుమ్ శెన్దు అలైయెటియు
ప్పడి అభివృద్ధమాకానిన్దుళ్ళితాయ్, జ్ఞానజ్ఞాన్కీళ్ సాదరమాక
వర్తియానిన్దుళ్ళి ఊరిలే భగవత్సమ్బన్ద ముడైయరాయ్, తదనుభవ
పరికిరమాన అభినివేశాతిశయతై యుడైయరాయ్, అనన్యార్థరానవర్
కీళ్. (నీరాడప్పోతుమినో) భగవత్వైక్కు-జ్యుర్యమ్ ప్లవ్వివాడుక్కోళ్.

“ఆయర్” ఎన్నుజ్జాట్టిల్ జ్ఞానజన్మాక్కళైక్కాట్టుమో పెన్నిల్; లోకత్తిల్ ఆయర్ భగవదేశవరరాయరుక్కుమాపోలే జ్ఞానజన్మముడైయ, వరకళుమ్ భగవదేశవరరాకైయాలే దృష్టాన్తవిశ్వాకాక్కాట్టుమ్.

“శిఱుమిర్ కాళ్” ఎన్ఱు - స్త్రీత్వేననిర్దేశమ్, అనన్యాత్వ ద్యోతనార్థమ్. శరీరజన్తమాన ఆయరుక్కు ప్రకృతినమృత్యుతాలే అన్యపరతైయుణ్డాకైక్కుయోగ్యతైయుణ్డు; ఆకైయాలే, ఉపాయాన్తరసంగయోగ్యతాగర్ధహితమాన విలక్షణజన్మమ్ జ్ఞానజన్మమేయామిత్తనైయల్లతు అత్తైవర్ణికజన్మమన్ఱు; అజ్జన్తన్నిలుమ్ శిలరై ఉపాయాన్తరపరరాకవుమ్ ఉపేయాన్తరపరరాకవుమ్ దేవతాన్తరపరరాకవుమ్ కాణానిన్ఱోమితే; జ్ఞానజన్తన్నిల్ అప్పడి కాణవిరకిలైయితే. ఆకైయాలే, నమ్మాచార్యురకళ్ ఉత్తప్పజన్తమెన్ఱిటతు జ్ఞానజన్తమేయెన్ఱు కొళ్ళవేణుమ్.

ఇప్పడినామ్ కనక్కప్పారిత్తుక్కొణ్ణు పోజ్జాట్టిల్ నమక్కు అప్పురుపార్థమ్ సిద్ధిక్కుమోపెన్న; (కూర్చేలిత్యాది) కూరియతాయ్ సర్వాఽనిష్ఠ నివర్తకమాన మజ్గళాశాసనతై యుడైయరాయ్, అల్పాఽమజ్గళ సమ్భాననైయిలుమ్ అతిశయితమజ్గళాశాసనపరరాయ్, భగవల్లాభతాల్ కళిత్తు, భగవద్విషయతై అశలఱియాయపడి రక్షిత్తుక్కొణ్ణు పోరుకిఱ ఆచార్యవిషయత్తిల్ తన్నుడైయనియామ్యుతై తోన్ఱ్ఱుమ్బడి యిరుక్కుమవనాయ్.

“కణ్” ఎన్ఱు - జ్ఞానమాయ్, అతుక్కుక్కురైయావతు - నన్ఱువై ఉళ్ళపడి గ్రహిక్కైయాయ్, అత్తాలే - పూర్ణమాన జ్ఞానత్తుక్కు ప్రకాశకిమాయ్, తన్నై అనుసన్ధిప్పార్క్కు - ఆభిజాత్యాది సకలాతిశయప్రదమాన తిరుమన్ఱత్తిలే తన్నుడైయ సకలకారణత్వాద్య తిశయ్యుజ్జెల్లామ్ ప్రకాశిక్కుమవనాయ్. (౧) “మన్తోమాతా”

ఎన్నక్కడవతితే. ఇమ్మనైనానుమ్ నమస్తకల్యాణ గుణాత్మకనాన
 ఎమ్మెరుమానై తన్నుడైయ గర్భతిలే వైత్తుక్కొణ్ణు ఎల్లారుమతీయ
 లామ్మడి ప్రకాశిప్పిక్కెయాలే ఇమ్మనైత్తై “మాతా” ఎన్నక్కై
 యిలై. ఆశ్రితసకలతాపనివర్తకమాయ్, పరమోదారమాన తిరుమే
 నియై యుడైయనాయ్. ఇత్తాల్ - ఉపాయస్సత్వమ్ శొల్లకిఱతు.
 అన్తిక్కే, “కార్మేని” ఎన్దు - మేఘమ్మాలే దర్శనీయమాన తిరు
 మేనియై యుడైయవనెన్దు అత్తుకై చ్చొల్లకైయాలే - ఉపేయత్వమ్
 శొల్లిన్ద్రాకవుమామ్. అత్తిరుమేనిక్కు పురభాగశోభావహమాయ్,
 అకివాయిల్ వాత్సల్య ప్రకాశకమాయుమ్ పరత్వప్రకాశకమాయుమి
 రున్దుశ్శీవన్దతిరుక్కణ్ మలర్కకై యుడైయనాయ్. “కార్మేని”
 ఎన్దెయాలే - సాలభ్యసాశీల్యజ్ఞుమ్, “శ్చెన్” ఎన్దెయాలే వాత్స
 ల్య స్వామిత్వజ్ఞుమ్ తోన్ద్రుకైయాలే, ఆశ్రయణ సౌకర్యాపాదక
 గుణచతుష్టయమ్ శొల్లిన్ద్రాయ్ద్రు.

(కతిర్మతియమిత్యాది) సూర్యకిరణజ్ఞై యుడైయ మతియ
 మ్మాలే యిరుక్కిఱ తిరుముకమణ్డలత్తై యుడైయనాయ్. ఇత్తాల్ -
 అనుకూలర్క్కు అణుకలామ్బడియిరుక్కైయమ్, ప్రతికూలర్క్కు
 అణుకవొణ్ణాతపడి యిరుక్కైయమ్ తోన్ద్రుకైయాలే, అనభిభవనీయ
 త్వమ్ శక్తికార్యహూకైయాలే ఆశ్రితకార్యాపాదకగుణచతుష్టయమ్
 శొల్లిన్ద్రాయ్ద్రు. ఇప్పడి ఆచార్యభవ్యత్వాది గుణజ్ఞై యుమ్ వాత్స
 ల్యాది గుణజ్ఞై యుమ్ జ్ఞానశక్త్యాదిగుణజ్ఞై యు ముడైయనాన నారా
 యణనే! (నమక్కే) సహాయాన్తరనిరపేక్షమాక అవనాలే పురుషా
 ర్థమెన్దిరుక్కిఱ నమక్కే. “నమక్కే” ఎన్దిఱవిడత్తిల్ ఏవకారత్తాలే
 ఉపాయాన్తరజ్ఞై యుమ్ తన్నెయుమ్ ఉపాయమాక ప్పన్ద్రీనవర్
 కళుక్కు ఈశ్వరన్ కర్మానుగుణమాక ఫలజ్ఞోడుప్పన తన్నెయ్ద్రు

కృపానుగుణమాక ఫలజ్ఞాదానెన్నుమిడమ్ తోన్ద్రుకిఱతు.

(పత్తైతరువానిత్యాది) పురుషార్థతైక్కొడుప్పాన్. ఆకై యాలే “భూమిప్పరప్పిలుళ్ళ తాకికవైదికపరమవైదికరెల్లారుమ్ కొణ్డాడుమ్బడి ఇన్నొన్బిలే అవగాహిత్తు - నీరాడప్పొతుమిన్” ఎత్తన్వయమ్. కామ నాథికారికళుక్కు సాధనమాయుమ్, నిష్కామరుక్కు నిత్యమాయుమ్, భగవత్ప్రపన్నర్క్కు కైజ్కర్యమాయుమ్ పోరుకిఱ ఇన్నొన్బిలే “భగ వదనుభవై కాన్తమ్” ఎత్తు అధ్యవసిత్తు, శ్రద్ధాపూర్వకమాక యథావి ధానమనుష్ఠిత్రాల్, తాకికవైదికపరమవైదికరకళుడైయ కొణ్డాట్టమ్ తన్నడైయే సిద్దిక్కుమితే. (౧) “యత్రాఽష్టాక్షరసంసిద్ధో మహా భాగోమహీయతే” ఎన్నక్కడవలితే.

ఇప్పాట్టిల్, (౨) “ఏషబ్రహ్మప్రవిష్టోస్తి గ్రీష్మే శీతమివహ్రా దమ్” ఎన్నిఱపడియే “గ్రీష్మకాలత్రిల్ సూర్యకిరణ తప్తనానవన్ తన్ తాపమాటుమ్బడి కుళిర్న్ద మధువిలే నామరూపవిభాగాఽన్తర్నామ్బడి ప్రవేశిక్కుమాపోలే, సంసారతాపార్తనాననాన్ అన్దతాపమాటుమ్బడి సమస్తకల్యాణగుణాత్తనాన శ్రీమన్నారాయణవై, అవనైయెట్టియ పృథక్కిన్త్యుపలభియిల్లాతపడి ప్రవేశిత్తు స్వసత్తైయెలభిల్లేన్” ఎత్తు బ్రహ్మ నుభవత్తుక్కు నీరాట్టవై దృష్టాన్తమాక చొచ్చులై యాలే, “నీరాడ” ఎత్తు - ప్రాప్యచైస్యగ్రహితార్కళ్. “నీరాడప్పొతువీర్” ఎత్తు - ఇప్పురుషార్థత్తుక్కు ఇతిల్ ఇచ్చెయై యుడైయవరకళే అధికారికళ్. ఎత్తు అధికారియై, స్యగ్రహితార్కళ్. “నారాయణనే” ఎత్తుప్రాప కత్తై స్యగ్రహితార్కళ్. “సమక్కే” ఎత్తు - ఉపాయాధికారియై స్యగ్రహితార్కళ్. ఇత్తాల్ - ఉపాయాన్తర నివృత్తి పూర్వకమాక అవనైయే ఉపాయమాక పున్ద్రుకై అధికారమెన్ద్రతాయిన్ద్రు. (౧)

అ. — ఇరణ్ణామ్బాట్టు. ముతత్పాట్టు-ప్రాప్యప్రాపక సన్ధిహమ్; ఇరణ్ణామ్బాట్టల్ కృత్యాకృత్యవివేకిమ్ పణ్ణకితార్ కళ; మూన్ఱామ్బాట్టు-ప్రాపకసన్ధిహమ్. ఇప్పాట్టల్ కృత్యాకృత్యవివేకిమ్ పణ్ణకితార్ కళ. ఇతరవిషయజ్గిల్ విడుమవన్ద్రోడు పన్ద్రుమవన్ద్రోడు వాళియిలై, తుల్యఫలమాయరుక్కుమ్; ఆయాసత్తాలే పెలుమత్తాకై యాలుమ్, నిలై నిల్లామైయాలుమ్. ఇజ్గు (౧) *మాత్పాల్ మనమో శుభ్రీప్పమజైయర్ తోళ్ కై విట్టితే.

వ్యా;—(వైయత్తువాత్సీర్ కాళ్) (౨) “బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి” ఎన్నిజపడియే ఇతరవిషయత్తిలే మన్ద ముడియుమ్ నిలత్తిలే, వకుత్తవిషయమే అనుభవిక్కుప్పెన్ద్రవర్ కళన్దో? (౩) “పలనీకాట్టిప్పడుప్పా యో” ఎన్ఱమ్, (౪) “ఇన్నమ్ కెడుప్పా యో” ఎన్ఱమ్ ఉణ్దొన్ద వర్ కళ కూప్పిడుమ్ నిలమితే. నాట్టార్ పెతావిషిల్ ముడియుమ్బుడి యాన విషయజ్గినుడైయ దర్శనత్తిలే ముడికితార్ కళితే ఇవర్ కళ. (వైయత్తువాత్సీర్ కాళ్) ఇన్దళత్తిల్ తామరై పోలే. (వైయత్తువాత్సీర్ కాళ్) కృషిభూమియిలే ఫలమ్ భుజిప్పతే! వానిలే పోయ్ చ్చితైయిరాతే. కృష్ణగుణజ్గిల్ తిరువాయ్ప్పడియిలే ఆత్రిమూత్తై యాయ్ పురిమాతానిఱ్కు, వానిలిరుప్పాకిఱతు - పెరుమాళ్ కాడఱ వెఱ్ఱున్దరుళ త్తిరువయోత్తైయిలిరుప్పుప్పోలవుమ్, కృష్ణన్ తిరువాయ్ ప్పడియిలే వశర్ నరుళానిఱ్కు, శ్రీమధురైయిలిరుప్పుప్పోలవుమితే. (౫) “అయోధ్యాకుటవీంబిద్ధి” ఎన్ఱు - తిరువయోత్తై పట్టతుపట్టితే అజ్గు కిడక్కిఱతు. అజ్గు, మేనై; ఇజ్గు - నీరై. గుణాధిక్యత్తాలేయితే వన్తువుక్కేన్ద్రమ్. (౬) “నచవునరావర్తతే” ఎన్ఱమ్, (౭) “మీట్టియిన్ఱి” ఎన్ఱమ్, (౮) “ఏన్ద్రీవై తేణివాళ్ళి” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకిఱపడియే-అజ్గుళ్ళార్ కు ఇజ్గు వరవాణ్ణాతే, ఇజ్గుళ్ళార్ కు-మేనైయుమ్ కాణ

- (౧) ౩-తిరువ.౧౪. (౨) గీ.౨-౬౩. (౩) తి.వా.౬-౬-౯-౯.
(౪) తి.వా.౬-౬-౯-౮. (౫) రా.అ.౪౦-౯. (౬) ఛా.౮-౧౫-౧.
(౭) తి.వా.౪-౧౦-౧౧. (౮) పెరి.తి.౪-౯-౩.

లామ్; ఆత్మైయితే, (౧) “విణ్ణళారిలుమ్ శీరియరే” ఎన్నిఱతు. (౨) “ముమ్ముతుమిత్త్యాది-ఇఱుతిన్దాళే” (౩) “నిత్తాన్దళలి పుటాం” ఎన్ఱు - నామ్ తొమ్మిదుత్తనైయితే అన్ద; శీలగుణత్తుక్కకప్పట్టార్ మన్ద్రూరు గుణత్తుక్కాళాకారితే.

(౪) [స్నేహాం సేపరమం] అన్దుపోరుమళవల్లకాణమ్, ఎన్నతు స్నేహమ్ ఎన్ పడుతాతుతాన్. (౫) “ఎన్ఱనళవన్ఱల్ యానుడై యవన్బు” ఎన్నిఱతు. ఆశ్రయత్తినళవల్లకాణమ్ స్నేహమ్. [రాజన్ త్వయి] ఇతుతాన్ పరత్వత్తిలేయోవెన్నిల్; ప్రతికూలరానవర్ కళుమ్ (౬) “రన్దనీయస్యవిక్రమై” ఎన్ఱు మడలెడుక్కుమ్ ఉమ్మడై యవక్కులిలే. ఇప్పొతు తవఱియిరున్దోమాకిల్, ఇని ఒరుకాల్ అన్దు కొళ్ళుకిఱోమెన్ఱార్. [నిత్యం ప్రతిష్ఠితం] కాదాచిత్కమన్ఱుకాణమ్; స్వరూపాన్తర్గతజ్ఞాణమ్. [భక్తిశ్చ] స్నేహమాకిఱతేతు, భక్తియాకిఱతేతెన్నిల్; “నిల్” ఎన్న; “ముడిన్దేన్” ఎన్ఱు ముత్తై యత్తైయప్పరిమాఱిన ఇళైయ పెరుమాళ్ పడి భక్తి; స్నేహమాకిఱతు ఒత్తఱిన్దన్దిక్కే, వ్యతిరేకత్తిల్ మూచ్చడన్దుమ్బడియాన చక్రవర్తిపడి. “ఇప్పడివ్యతిరేకత్తిల్ ముడియుమ్బడియానవన్ మోత్తుఫలమ్ పెతా తొత్తివానెన్?” ఎన్ఱు నన్దోయర్ భట్టరైక్కేట్టు; “ఇవనుక్కుళ్ళతు నరకమే, పెరుమాళాన్మళంస్సత్తాలే స్వర్గస్థనానాన్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తార్. (౭) [ససత్వవచనాత్] (౮) “రామోవిగ్రహవాన్ ధర్మః” ఎన్ఱు-పరమధర్మత్తై విట్టు వచనత్తైప్పన్ద్రినానానైయాలే. [వీర] ఇవర్ తామ్ తోన్ద్రుత్తుత్తైయిరుక్కిఱపడి. [భావోనాన్యత్రగచ్ఛతి] అన్యత్ర ఎన్నిఱాన్ - పేరుజ్ఞాడ అసహ్యమానపడి.

- (౧) తి-వి-౭౯. (౨) పెరు-తి-౭-౮. (౩) భార-శాన్తి-౩౩౭-౪౦.
(౪) రా-ఉ-౪౦-౧౫ (౫) ౨-తిరు-౧౦౦. (౬) రా-య-౧౦౬-౬.
(౭) రా-బా-౧-౨౩. (౮) రా-ఆ-౩౭-౧౩.

(వాత్సీర్ కాళ!) పెరుమాళ్ (౧) “ ఏకాంధరణిమాశ్రితే ”
ఎన్టాప్పోలే ఒరుభూమియిలే ఆకప్పెఱువతామ్; సమకాలత్రిలే పిఱక్క-
ప్పెఱువతామ్; ఒరుఊరిలే యావతామ్; అతిలుమ్ అవన్ కాణవే
ణ్ణాత ఆణ్ణాళాకవుమ్, పరువమ్ కట్టిన్దప్పెణ్ణాళాకవువన్తి క్కే ఒత్తపరువమాక
ప్పెఱువతామ్; తిరువయోద్యైయిలుళ్ళార్ క్కుప్పోలే, విశ్లేషన్మన
మిల్లాతవైయాకప్పెఱువతామ్; ఇతొరువాళ్ళియిరున్దపడియెన్టాన్!
ఎన్టితార్ కళ. “వాత్సీర్ కాళ” ఎన్ద పన్దెక్కుక్కరున్దు - అతొరు
విభూతియాక భగవదనుభవమే యాత్రైయాయుక్కుమాపోలే,
ఇతువుమ్ ఓరూరాక ఇతువేయాత్రైయాకప్పెఱువతే!. ఓరూరుక్కు
ఒరువన్దైయితే పెర్దైతు - (౨) “విభీషణన్మనర్మాత్మా” ఎన్దమ్,
(౩) “వక్తా శ్రోతాచ దుర్లభః” ఎన్దమ్-శొల్లువానొరువనేయాయ్
క్కేటూరిల్లాత లక్ష్మేపోలన్తిక్కే, త్రిపాద్విభూతి ఒరునాడాక చ్చమై
న్దాప్పోలే ఇతొరు ఊరాక చ్చమైయప్పెఱువతే!.

(నాముమ్) నమ్మిల్ నామ్ వక్తాక్కళుమ్ శ్రోతాక్కళుమాక
విరున్దోమే యాకిలుమ్, లాభాలాభజ్గళిల్ సమదుఃఖిసుఖరామ్మడి
యిరుక్కిఱనాముమ్. “నారాయణనే” ఎన్ద - అత్తలైయిల్ సృష్ట
భరరాన నాముమ్. (నాముమ్ నమ్పానైక్కు చ్చెయ్యుమ్ కిరిశై
కళ) “ప్రాప్యప్రాపకజ్గళి అవనే” ఎన్ద అఱుతియిట్టపిన్బు శెయ్యుమ
వై ప్రాప్యత్రిలే పుకురుమత్తనైయితే; ఇనిపేర్దైక్కుడలాక చ్చెయ్
వతోన్దిలై; అచ్చముఱుత్తిక్కార్కళిళ్ళ ప్పార్ క్కిఱార్ కళితే. త్వరై,
ఇరున్దవిడత్తిల్ ఇరుక్కవొట్టామైయాలే, ప్రాప్య ప్రతిపత్తిపణ్ణయే
ప్రాపకన్వీకారమృణ్ణుకిఱతు. ఆఱియిరున్దానాకిల్ ప్రతిపత్తియేపణ్ణిద్రోల
నామత్తనైయితే. అధికారితాన్ ముముక్షువే, జ్ఞానఫలముణ్ణాకవే

ఁనుమ్; త్యాగమాత్రతైయే స్వీకరిత్తు, ప్రాప్యత్తిలే దుచియిన్ఱిక్కే,
 తాన్ నిన్ఱై త్తపడియే సడక్కిల్ నాన్తి కత్వమే ఫలిత్తువిదు మత్తనై
 యితే. త్సుద్రవిషయత్తిలే పిఱన్ద శ్రద్దై శెయలభవుమ్ ఫలియాన్ఱిత్తు.
 అతుభగవద్విషయత్తిలే వేణ్ణాతన్ఱితే. “శెయ్యుమ్కిరికైకిల్” ఎనె
 యాలే - అవనుమ్ అవనుడై యారుమ్ వాఱుమ్బడియాయరుక్కై.

(కేళిరో) “కృష్ణన్కిడాయ్, పెర్గళ్కిడాయ్” ఎన్నిఱవూరిలే
 గోపవర్ధన్కిళనుమతిపెర్దురు కృష్ణనోడేకూడి అనుభవిక్కప్పెఱువతే!
 ఎన్నిఱ ప్రీత్యతిశయత్తాలే పరవశగాత్తై కిళాయ్కి-డక్క, “కేళిరో” ఎన్ని
 తూర్కిళ్. మేయచ్చల్ తలైయిలే అత్తైయిదువారుణ్ణో?. పెర్దురు
 అంశత్తుక్కు త్తప్పరామ త్తనై యో?. మేన్మేలన “పరకుపరకు” ఎన్ఱు వధ
 వేణ్ణానో?. కేట్టైయే ఉద్దేశ్యమాయరున్దపడి. నాజ్గళుమ్ వాయప
 డై త్తలాభమ్ పెర్దురు, నీజ్గళుమ్ శెవిష్వడై త్తలాభమ్ పెఱవేణ్ణానో?.
 (౧) “పురుషార్థోయమేనై కోయత్కథా శ్రవణంహరేః” సపాదలక్ష్యమ్
 గ్రన్థతాలే ధర్మార్థకామమోక్షశ్చైచ్చల్లి, “ఇవద్రోల్ ఉన్ శెవియిల్
 పట్టతెన్?” ఎన్న; “నాలిలుమ్ ఒన్ఱుమన్ఱు, భగవద్గుణవిధరాయరు
 క్కుమ్ ఉన్ పోల్వారై ప్పేశవిట్టు, తెన్ఱలుమ్ శిఱుతుళియుమ్ పట్టాప్పోలే
 కుళిరిచ్చేవి మడుత్తు క్కేట్టుక్కి-డక్క వమైయుమెన్ఱు పట్టతు” ఎన్ఱాన్.

(౨) [సంశ్రవేప ధురమ్] జ్ఞానప్రసరద్వారా ఇన్ఱ్రియజ్గళ్ పుఱ
 ప్పట్టు బాహ్యవిషయజ్గళై గ్రహిత్తు ప్పిన్ఱితేరసిప్పతు; అజ్ఞనన్ఱిక్కే,
 తెన్ఱలుమ్ శిఱుతుళియుమ్ పట్టాప్పోలే, † పట్ట ఇడమేవిడిత్తు రసిక్కై.
 (౩) “కేట్టారార్” ఎన్నుమూపోలే. [పధురమ్] అతిపుకొడుత్తు
 రసిప్పిక్కవద్రోయరుక్కై. [వ్యామ్] పూర్వాపరసగతివేణ్ణాన్
 తనియేఇనితాయరుక్కై. [నైదేహ్యం] కుడిప్పిఱప్పువాశితోద్రో

(౧) భార-

(౨) రా.మ.౩౧-౧.

(౩) తి.వా.౧౦-౬-౧౧

† (పా) పట్టడమే.

ఉడమ్మ పేణాతేయరున్దపడి. [వ్యాఖహార] ఉడమ్మిల్లాతార్కుచ్చు ఇల్లెయితే. శెవికొడుత్తు వాడైశొన్నా నెన్దిటతు. (కేళిరో) శెవిన్ దై త్రలాభమ్ పెటవేణ్ణావో?

(పాత్రిడలుల్) శొల్లకిటపడితాన్ కీర్తే “నారాయణన్” ఎన్దార్కళే, అన్దనారాయణ శబ్దవాచ్చనాన సర్వేశ్వరన్, తిరుప్పాత్రి డలిలే బ్రహ్మదికళుడైయ కూక్కురల్ కేట్టుమ్మడి, కుడిల్కట్టిప్పయిర్ నోక్కుమ్ కర్నకనైప్పోలే, తోళితీర్ణియాకవన్దు కణ్ వళర్ న్దురుకుణ్ణా నెన్దితార్కళే. “మన్నువడమతురై మైన్దన్” ఎన్దుమేల్ శొల్ల పుకుకి తార్కళాకైయాలే, “నారాయణన్” ఎన్బతు, “పాత్రిడలుల్ పైయ త్తుయిన్దపరమన్” ఎన్బతాకానిన్దార్కళే; శ్రీకీర్మర్ పరత్వమే విడిత్తు ఉపపాదిత్తుకొన్డు వారానిత్తూ, (౧) “సపష పుగుధీర్వత్తు న్నమ్మనీతేజనార్దనః” ఎన్దు మూతలిత్తుక్కాట్టినాప్పోలే. (౨) “అపరం భవతోజన్మ పరంజన్మవివస్వతః” ఎన్దు అర్జుననుక్కు త్తానుమ్ అరుచి చ్చెయ్తాన్.

(వైయ) (౩) “మేశ్శత్తుయిన్దానై” ఎన్దుమాపోలే ఆర్త నాదమ్ కేట్టుమ్మడి అశక్లాతే కిడక్కిటపడి. (తుయిన్ద) తమోగుణా లభిభవత్తాల్ వన్దఉత్కమన్దే; ఆర్తనాదమ్ కేళాతపోతు కాణుమ్ పిరాట్టిమార్ భోగముమ్, (౪) “మధురామధురాలాపా” ఎన్దు విచ్చేటప్పణ్ణుమవళే పేచ్చుమ్ అసహ్యమామ్ జగద్రక్షణత్తిల్ తిరు పుళ్ళమ్ పర్వీననపోతు.

(పరమన్) ఇరున్దురుళినపోత్తైయిలుమ్ శాయ్న్దురుళిన పోతుకా ణుమ్ అజ్గప్రత్యజ్జళిల్ పుక్కు అనుభవిక్కలావతు. నాట్టార్క్కు మర్దై ప్పడియే; ఇజ్జు(గి) “కిడన్దతోర్ కిడక్కై” ఎన్దుమ్, (౬) “కోల

(౧) భార-రాజసూయాగ (౨) గీ-౪-౪. (౩) ౩-తిరుమ-౪౩.

(౪) రా-సు-౬౬-౧గి. (౫) తిరుమా-౨౩. (౬) తి-శాయ-గి-౮-౧.

మీ తిక్కడిదనామ్" ఎన్దుమ్ శొల్లామ్బడియరుక్కుమ్. సర్వాధి నెన్దుతోద్రుమాయ్ త్తు క్కణ్విశర్ న్దరుభుమ్బాతు. (౧) [సః] అర్ కిల్ ప్రసిద్ధి. [మయాబోధితః] కాకమెన్దు ఒరువ్యాజమిడుకితేనిత్తై నై; ఎన్నాలే కెట్టేన్. [శ్రీమాన్] కణ్విశర్ న్దరుభుకిఱపోతై కాన్ది ప్రాచుర్యమ్. [సుఖసుప్తం] పదుక్కైక్కిడాయితే ఉఱక్కమిఱు ప్పతు. [పరస్తపః] ఎఱుప్పి కొళ్ళనినైత్తకార్యత్తుక్కుమ్ ఉఱ క్కమే అమైయుగ్గిడీర్. సింహమ్ ఉఱఱ్ఱుమ్బాతుమ్ దుష్టమ్మగళ్ళో అనైయమ్బాతే. (౨) [కాసల్యాసుప్రజారామ] ఉఱ్ఱుపుక్కు వాయైమత్తైప్పవైప్పోలే, వన్దకారియత్తై మఱనాన్. ఒరుతిరువాటి పిల్లై పెఱుమ్బడియే! ఎన్దితాన్. (౩) "పదు త్తపైన్నాకణై." (పర మన్) కిట్టవన్దు కిడక్కిఱగుణాధ్యత్తాలే వన్ద ఏద్రుమాకవుమామ్.

(అడిపాడి) "పరమన్" ఎన్దార్ కి శే; అవనుడైయ శేషిత్వత్తై అనుసన్ధిత్తాల్ నడువు త్తఱ్ఱుమవర్కళెల్లామై తిరువడికళిలే విఱుకితార్ కళి. అవనుఱక్కుమ్ పురుషోత్తమత్వత్తుక్కు సూచకమానాప్పోలే, ఇవర్కళుమ్ *నారీణాముత్తమైకళానమైక్కు సూచకిమ్ తిరువడికలై ప్పాడుక్కై. అవన్ శేషిత్వత్తుక్కు చ్చమైన్దాప్పోలే, ఇవర్కళి శేషత్వ త్తుక్కు చ్చమైన్దపడి. స్తననయప్రజై ములైయిలేయితే వాయ్ నై ప్పతు. (౪) "శేవ్వుడి శెవ్వి తిరుక్కాప్ప" ఎన్నుమవర్మకళితే.

(అడిపాడి నెయ్యుణ్ణోమ్) అడిపాడువతుక్కు మున్దుపోలే అనై ధారకమావరు; (౫) "ఎల్లామ్ కణ్ణన్" ఎన్దితే పిన్నై ఇరుప్పతు *వాసుదేవస్సర్వమితే. ఎల్లామవనే యెన్దిరుక్కైయాలే, (౬) "కూత్తై శోత్తికై వేణ్ణువత్తై" ఎన్దార్ తమప్పనార్; ఇవళి, అవరిలుమ్ ఉళి పుక్కు, ఇదైచ్చిమాన ముఱుక్కత్తాలే "నెయ్యుణ్ణోమ్" "పాలుణ్ణ"

(౧) రా.సు.౩౫-౨౪. (౨) రా.బా.౨౩-౨. (౩) తిరుప్పల్లా-౯.
(౪) తిరుప్పల్లా-౧. (౫) తి.వాయ్.౬-౭-౧. (౬) పెరి.తి.౫-౧-౪.

మ్” ఎన్నితాల్. (అడిపాడినెయ్యుణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్) ఉడ్డాల్ క్కు ఉడ్డా వేణ్ణావే. “కుడిక్కడవతు, ఉడ్డాక్కడవతు” ఎన్ఱు అటికిటిలల్; ముతల్ తన్ని లే వ్యుత్తియిల్లామైయాలే. ఇవర్ కల్ సాకుమార్వ న్దాన్ తిరువడిలై ప్పాడుతల్ నెయ్యుమ్ పాలుమ్ కుడిత్తాప్పాలే. (నెయ్యుణ్ణోమ్) అవన్ జీవనమ్ వాణ్ణోమ్ ఎన్నితార్ కల్. (నెయ్యుణ్ణోమ్) ఇవర్ కల్ అరైత్తాన్ పట్టిరికొళ్ళప్పార్ క్కిఱతు; ఇవర్ కల్ ఉడ్డాల్ పళికెడువతు అవనుక్కుప్పాలే. శరీరత్తుక్కువరుమ్ నన్ఱై శరీరిక్కితే. (౧) “యస్యైశ్చ శరీరమ్.”

(నాట్కాలేనీరాడి) బ్రాహ్మముపచారత్తిలే కుళిక్కక్కడ వోమ్. అవన్ తిరుప్పాక్కడలిలే కిడన్ఱకిడై ఎన్నాచ్చుతుతాన్. మహిషియాఫవల్ కుళిన్ఱు విరల్ ముడక్కుమతిత్కాట్టిల్ మడలుణ్ణో? (౨) [ఓతినామమ్] అవనై అభిప్పార్ వారైకిరుక్కుమ్బడియితే. (నాట్కాలేనీరాడి) అతిల్ అవనై ప్పిత్తాడనాక్కక్కడవోమ్. (౩) [నమస్సా నమ్] భక్తావిన్ అసన్నిధియిలే కుళిక్క ఇతాయ్ కుమ్ భారైయై ప్పాలే. [వస్త్రాన్యభరణానిచ] ఉడమ్బుతానే మికై యాయరుక్క, అతుక్కుమలే అన్దరమానవన్ఱైచ్చెయ్యో? (౪) “ఉడమ్బినాల్ కుత్తై విలమే” ఎన్ఱాకాతే యరుక్కిఱతు. [తంవిన్] కుళిప్పార్ క్కు ప్రధానోపకరణమ్ వేణ్ణావో? [కైకయీపుత్రమ్] “నడువిలాచ్చి పిళ్ళైయై నలిన్దాల్” ఎన్నా, నాముమ్ అవనై నలియో? [కైకయీపుత్రమ్] ఋషికిలోడే సమ్భాషిక్కవుమ్, అవర్ కల్ విరోధికలై ప్పొక్కవుమ్, అత్తాల్ వన్ద పుక్కుమ్, అవళాల్ వన్దతన్ఱో? అవల్ పెన్ఱిని పిళ్ళైయన్ఱో? [భరతమ్] అవల్ సమ్బన్దమ్ మికై యెన్నుమ్బడియన్ఱో అవన్ఱన్ఱి. [కర్మచారిణమ్] నన్ఱైప్పిరిన్దాల్ అవనిరుక్కుమ్బడియిరు

జ్ఞాల్, అవనై ప్పిరిన్దాల్ నామిరుక్కుమ్మడి ఇరుక్కవేణ్ణావో? ఇప్పుడి శేషభూతర్ అసన్నిధికిళిలే శేషికిల్ కుళిక్కు ఇతాయప్పర్ కళితే అత్తైప్పాయ్యాక్కి అవనై యొత్తియ నాజ్గళ్ కుళిక్కక్కడవో మెన్జిత్తా ర్ కళి. (నాట్కాలేసిరాడి) శ్రీభరతాత్వానైప్పోలే; (౧) “అత్యంతసుఖ సంపృగ్ధం” ఇత్యాది. (౨) “శేతేశితేమహితలే” (౩) “భరతస్యవదే దోషమ్” ఎత్తవన్ వారైయితే. “అనుకూలన్” ఎత్తటిన్దవాతేనావ్ భత్తై ముటి త్రిప్పాకిలుమ్ కిడప్పలోమ్, అవన్ తరైక్కిడై కిడక్కితాన్ ఎన్జిత్తార్.

(మెయిట్టెయిలోమ్)(౪)* మైయకణ్ణాళితే. ఇని అతుతనక్కు నిజ గ్గోడుక్కైయితే ఉళ్ళతు. అవనై క్కెడుక్కితాల్ కాణుమ్. ఇవర్ కళి తొడగ్గినాలితే అవన్ కుత్తైయుమ్ కిట్టిప్పతు. అవన్ కిచ్చిత్కార త్తుక్కు అవకాశప్రదానమ్ పణ్ణోమెన్జిత్తార్ కళి. శేషిక్కుకిచ్చిత్కరి యాతపోతు శేషత్వమై. అవన్ నిరపేక్షనాకైయాలే కిచ్చిత్కార త్తుక్కిడమిలై; ఇవన్ స్వరూపలాభత్తుక్కాకివే అవన్ నాపేక్షరై వ్పోలే ఇవర్ కళి కిచ్చిత్కారమ్ కొళ్ళక్కిడవన్. ఇవన్ శేషత్వమ్ తన్నుడైయ శేషిత్వ త్రిలే శేరుకైయాలే ఇతు స్వరూపాన్తగ్గతమ్. (మలరిట్టనాముడియోమ్)(౫)* శురుమ్బార్ కుఱ్ఱోత్తైయితే. అప్పో తలర్ న్ద శెవ్విప్పువినిన్జుమ్ వణ్ణుకిల్ కాల వాగ్గి ఇవళ్ కుఱ్ఱిలే పడియు మ్మడియితే తిరుక్కుఱ్ఱిల్ శెవ్వియిరుప్పతు. తాన్ “మాలై శూడ” ఎన్జు తొడగ్గినాల్, కుత్తైయుమ్ అవన్ వన్దశూట్టి అలబ్బరిక్కుమితే; అతుక్కు అవనుక్కు అవకాశమ్ వై యోమెనై. (నామ్ముడియోమ్) అవన్దా నేవన్ద శూట్టిల్ శెయ్యలావతిలైయే.

(శెయ్యతనశెయ్యోమ్) వచనసిద్ధమేయాకిలుమ్ పూర్వర్ కళి

(౧) రా. ఆ. ౧౬-౩౦. (౨) రా. ఆ. ౧౬-౨౮. (౩) రా. ఆ. ౧౬-౨౮.

(౪) తి. వా. ౪-౫-౨. (౫) నా. తి. ౬-౧౦.

అనుష్ఠానమే యోగీయ వేటుశైయ్యక్కడవోమల్లోమ్. *ప్రసక్తత్తు
 క్కితే ప్రతిషేధముశ్శుతు; ఇతుఇప్పోతెన్నెన్నిల్; స్వరూపకథనమ్.
 అథ్వాన్ “ఎక్ఖోపూర్వోకలో దేవతాన్తరభజనమ్ ఖడ్గావైయాలే”
 ఎన్ఱానామ్. (౧) * ప్రతిబుద్ధానసేవస్తేయితే. ప్రాప్యప్రాపకజ్ఞో
 అవసేయాకిలుమ్, అనాత్మగుణజ్ఞో తవిరుకై యుమ్ ఆత్మగుణజ్ఞభుక్తా
 యుమ్ తవిరాతే, చేతననాకై యాలే. (౨) సర్వభూతాత్మకేతాత
 కార్యకారణజ్ఞానినుడైయ అనన్యత్వతైచ్చాల్లుకిటతు. [జగన్నాథే జగ
 త్తుక్కుమ్ అవనుక్కుమ్ సమ్బద్ధమ్-శేషశేషిభావత్తాలే యెన్గిటతు.
 [జగన్మయే] శరీరశరీరిభావత్తాలే ఇస్సమ్బద్ధమెన్గిటతు. [పరమాత్మన్ని
 ఇవబ్బొరుక్కుత్తాన్ వ్యాపకనానాప్పోలే తనక్కు-వ్యాపకాన్తరమిత్తై
 యెన్గిటతు. [గోవిందే] ఇన్వైశ్వర్యతైక్కొణ్ణుకడక్క విరాతే కిట్టనిట్టు
 మువన్గెన్గిటతు. [మిత్రామిత్రకిథాకుతం] సమ్బద్ధమితువానపిన్సు మి
 త్రత్వ ప్రతిసమ్బద్ధియాన అమిత్రత్వముమిత్తైయెన్గిటతు. ముక్తనుక్కు
 తదీయత్వాకారత్తాలే లీలావిభూతిఉద్దేశ్యమాకానిట్కచ్చెయ్ తేత్యాజ్య
 మునూకిటతితే. విభూతినూత్రమే ఉద్దేశ్యమాషస్త, అవనుక్కుతను
 భూతరాన బ్రహ్మడికళోడొక్క (3) “నీరాయ్ నిలనాయ్” ఎన్గిటతు
 వుమ్ ఉద్దేశ్యమామితే. ఇన్వై ఆశ్రయణీయమానాలుమ్ ఈశ్వరాధి
 మానికళోత్యాజ్యరితే. అగ్నిహోత్రాగ్నిక్కుమ్ శ్మశానాగ్నిక్కుమ్
 అగ్నిసామ్యముక్తాయరుక్కచ్చెయ్తే, విధి తన్త్రగ్గిలే ఒన్ఱునిషిద్ధ
 మాకవుమ్ ఒన్ఱు శుద్ధమాకవుమ్ శొల్లానిన్ఱతితే. ఇప్పడి పూర్వోకళ
 నుష్ఠానముణ్ణితే. (౪) “సుహృదంసర్వభూతానామ్” ఎన్గిటపడియే
 ప్రాప్తి ఉడ్డాకిలుమ్ ఒరువర్ ఒరువరై యెఱుప్పి ఎల్లారుమ్ తిరళవల్లతు
 అవనమున్బు నిట్కొక్కడవోమల్లోమ్; నామ్ తనియేశెన్ఱునిట్కిల్

(౧) భార-శాన్తి-పా-౩౪౨-౩౬. (౨) వి-పు-౧-౧౯-౩౭. (౩) తి-వాయ్-౬-౯-౧౦
 (౪) గీ-౫-౨౯.

వైరూప్పావహమామ్. (శెయ్యారనశెయ్యోమ్) (౧) “సర్వాత్మనా పర్యనునీయమానః” ఎన్ఱు ఇళైయపెరుమాళైప్పోలేయుమ్, (చక్రవర్తియుమ్ పెరుమాళుమ్) కొడుక్కైయాలే రాజ్యమ్ పల్లెకై శాస్త్రార్థ మాయిరుక్క, “ఇవ్వంశత్తిల్ ముత్తైతప్పవారిత్తై” ఎన్ఱు భీరతా భ్రూన్ ముడిక్కు ఇతాయ్త్రాప్పోలేయుమ్.

(తీక్కుళైచ్చెన్ఱోతోమ్) “పేయ్ ప్పెళ్ళే” ఎన్ఱు వైయప్పడ వోమ్; “నాయక ప్పెళ్ళిళ్ళాయ్” ఎన్ఱు కాలిలేవిప్పజ్జడవోమ్; అవన్ శెవిప్పడుత్తోమ్, పత్తమానమ్ శుద్రుమిరున్దరాడుసిఃలో పణ్డిన తర్జన భర్తనాదికళై ఏకాన్తతిలుమ్ పెరుమాళుక్కు విణ్ణప్పమ్ శెయ్యార పిరాట్టియైప్పోలే. (శెన్ఱోతోమ్) అవన్ఱాన్ కలన్దనిన్ఱు అఱియుమాకిల్ శెయ్యలావతిత్తై. (శెన్ఱు ఓతోమ్) పిఱర్ శెయ్యుమనై అఱివిక్కచ్చెన్ఱా లుమ్ అవన్ ముకత్తిల్ తణ్ణళికణ్ణాల్ అఱివిక్కన్ఱొణ్ణాతపడియిరుక్కుమే. (2) “సచనిత్యం ప్రశాన్తాత్తా” ఎన్ఱితేయిరుప్పతు.

(ఐయముమ్పిచ్చెయుమ్) ప్రాన్తకాలగళిలే ఆర్తరైయుమ్ యోగ్యరైయుమ్ పార్ త్తుఇడుమనై. (ఆన్దనైయుమ్కై కాట్టి) అవర్ కళో కొళ్ళవల్లరాన్దనైయుమ్ కొడుత్తు. (కై కాట్టి) ఎల్లామ్ కొడుత్తాలుమ్, కొడుత్తత్తుళ్ళో ఎన్ఱిరుక్కై. అతావతు ఒరువరై యొరువర్ ఎల్లు ప్పుకైయుమ్, అవర్ కళుక్కు సర్వస్వదానమాక త్తణ్ణవై కొడుక్కైయుమ్, ఎల్లారైయుమ్ కొణ్ణుపోకైయుమ్, కృష్ణానుభవమ్ పణ్డిత్తక్కైయుమ్, ఇన్దైయెల్లామ్ శెయ్తాలుమ్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్యప్పెన్ద్రలోమెన్ఱి రుక్కైయుమ్.

(ఉయ్యమాతణ్ణి) (3) “అసన్నేవసభవతి” ఎన్ఱితే మున్ఱు కిడన్దతు; (3) “సన్తమేనంతతోవిదుః” ఎన్ఱిఉపడిమాకై. (ఎన్ఱి

† (ఈ) చక్రవర్తి పెరుమాళుక్కు (౧) రా-య-౧౩౧-౯౫. (2) (3) కై-ఆ-౬-౧.

ఉకన్తు)మనోరథమేపిడిత్తు త్తి త్తియానిఱ్ఱుమ్మోలే. (౧) [నిన్ పుకట్టిల్
ఇత్యాది] ఉన్నుడైయకల్యాణగుణజ్జలై అనుసన్ధిక్కుమ్ అనుసన్ధాన
త్తోడు ఒక్కుమో నీ పోరప్పలియక్కొడుక్కుమ్ పరమపదమ్. (౨)
“మాలే! పడిచ్చోతిమాల్ శ్రేలిని - మఱప్పిన్దెయాన్ వేణ్ణుమ్ మాడు.”
“ఉకన్తు-శెయ్యుమ్కిరికై కళో కేళిర్” ఎన్నిఱార్ కళో. విధిపూర్వకమాక
చ్చెయ్ కై యన్ది క్కే పీతిపూర్వకమాక చ్చెయ్ కై. (౩)

సాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.—ఇరణ్ణామ్బట్టు. (వైయ త్తిత్యాది) ఇప్పట్టిల్,
భగవత్తైజ్జుర్వత్తిలే రుచియుడైయరాయ్, అవనై యే ఉపాయమాక
ప్పల్ శ్రీయిరుక్కిఱ ఇవ్వధకారిక్కు సమ్భావితస్వభావవిశేషజ్జలై అరుళి
చ్చెయ్ కిఱార్.

వ్యా.—(వైయత్తువాత్త్వీర్ కాళో) *ఇరుళోతరుమాళాలమాన
ఇవ్విభూతియిలేపిఱన్దువైత్తు భగవదనుభవమ్ పణ్ణప్పెల్ల భాగ్యవతి
కాళో!. భగవద్గుణజ్జో స్వస్వవిషయత్తిలే శేర్న్దు విశక్తానిష్ఠశ్శుభివ్వి
భూతియిలే పిఱన్దు భగవద్గుణానుభవమ్ పణ్ణకిఱ భాగ్యవతి కాళెన్ది
ఱార్ కళాకవుమామ్. ఇత్తాల్- (3) “విణ్ణుళారిలుమ్ శీరియర్” ఎన్ని
ఱతు. విణ్ణుళారుక్కుమ్ ఇశ్శేవన్దితే శీలాదిగుణజ్జలై అనుభవిక్కి
వేణ్ణువతు. ఇఱ్ఱుళ్ళార్ క్కు స్వరూపజ్ఞానముణ్ణానాల్ యావద్గుణవిశిష్టనై
ఇశ్శే అనుభవిక్కిలొమితే.

(నాముమ్) “అవనాలే పురుషార్థమ్” ఎన్నిరుక్కిఱనాముమ్.
(నమ్పావై క్కు) ప్రాప్యరుచి పరవశరాయ్ నామనుష్ఠిక్కిఱనోన్బుక్కుమ్,
అవనుమ్ అవన్ విభూతియుమ్ వాఱుకై క్కు భగవద్విషయ మజ్జళా
శాసనపరరాన నామనుష్ఠిక్కిఱ నోన్బుక్కెన్నవమామ్. (శెయ్యుమ్

కిరిశై కళి) అవశ్యమనుష్ఠేయమాన క్రియైకళై. (కేళీరో) అన
పరత్తైయిల్లామల్ కేళుజ్జోళి; భగవద్విముఖికోలాహలత్తిలే తాజ్జళి
భగవదనుకూలరాయ్, భగవదనుకూలరై త్తేడి అత్తై క్కుమ్బడి ఇత్తై
నై పేరుణ్ణావతే! ఎన్ఱు అన్యపరరాయరుక్క, “కేళీరో” ఎన్ఱు అన్యపర
త్తైయై త్తవిర్క్కి-తార్ కళి.

(పాఱ్కడలిత్యాది) తిరుప్పాఱ్కడల్ నడువే తిరువనన్దాత్వానా
కిఱ పడుక్కైయిలే పిరాట్టిమార్ తిరుములై త్తడత్తాలే నెరుక్కి అత్తై
త్తాలుమ్ అవర్ కళుక్కు ముకమ్మకొడాతపడి జగద్రక్షణ చిన్ఱైయిలే అవ
హితనాయ్ క్కణ్ణళర్ న్దరుళుకిఱవనాయ్; అత ఏవ పరమపదత్తిల్
నిన్ఱుమ్ సంసారిచేతనసంరక్షణార్థమ్ తిరుప్పాఱ్కడలిలే అవసరప్రతీక్ష
నాయ్ క్కొణ్ణు కణ్ణళర్ న్దరుళుకై యాల్ వన్ద గుణాతిశయత్తుక్కు ఒప్పి
ల్లాతవనాయ్, తిరువనన్దాత్వాన్తేలే శాయ్ న్దరుళుకై యాల్ వన్ద పరభా
గశో భైక్కొప్పిల్లాతవనాయరుక్కిఱ ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరువడి
కళై, ప్రీతిక్కు ప్పొక్కువీడాక ప్పాడి భోగ్యాన్తరజ్జళిల్ అన్వ
యియోమ్.

(నాటా లేనీరాడి) ప్రాతస్సానత్తై ప్పణ్ణి. ఇత్తాల్ - కర్తయో
గత్తై ఉపలక్షిక్కిఱతు. ఇత్తాల్ - తత్తద్వర్తాశ్రమోచితమాన స్నా
నాదినిత్యకర్మణి ఇన్వధికారిక్కుయథావదనుష్ఠేయ మెన్ఱ తాయిల్ శు.
“పాడి” ఎన్ఱతు - పాడక్కడవోమెన్ఱ పడి. “నీరాడి” ఎన్ఱతు - నీరా
డక్కడవోమెన్ఱ పడి. (౧) “తత్తున్దర్యసమాచరేత్” ఎన్ఱు ఇన్వధికా
రిక్కు అనభిసంహిత ఫలమానకర్మమ్ అనుష్ఠేయమెన్ఱ తితే. (మైయి
ట్టెయిలోమ్ మలరిట్టనామ్ముడియోమ్) మై - కణ్ణుక్కు ప్రకాశకమా
కై యాలే, ఆత్మయాథాత్మ్య ప్రకాశకమాన జ్ఞానయోగత్తిలన్వయి

క్కుక్కడవోమల్లోమ్; పూచ్చుడుకై భోగరూపమాకై యాలే, “మల ర్రిట్టునాముడియోమ్” ఎన్ఱు - భగవదనుభవరూపమాన భక్తియోగ త్రిల్ అన్వయిక్కుక్కడవో మల్లోమెన్ఱిటతు.

(నామ్ ముడియోమ్) నామాయ్ భగవత్పూర్తి సాధనజ్ఞాన జ్ఞానయోగభక్తియోగజ్ఞశిరస్థిలుమ్ అన్వయియాతోఱ్ఱికైయే వేణు వతు; అవన్ఱానే ఇవ్వాత్తనన్ఱునై అనుభవిక్కుమ్మోతు జ్ఞానభక్తిశి ర్ఱణ్ణెయుమ్ కోడుత్తు, “ఇవన్ఱ్ఱై నీ తవిరాతోఱ్ఱియవేణుమ్” ఎన్ఱు నిర్బనిక్కుమ్మోతు సమ్మూల్ శెయ్యలావ తోన్ఱిలైయితే. నామా యనుష్ఠిక్కిఱపోతుమ్, అవన్కోడుక్కు నామ్ పరిగ్రహియాతపోతుమ్ స్వస్వాతన్త్ర్యమ్ కులైయామైయాలే, అతుకులైకైక్కాక నామా యనుష్ఠియాతోఱ్ఱికైయుమ్ వేణుమ్; అవన్తర నామ్పరిగ్రహిక్కు యుమ్ వేణుమ్.

(శెయ్యాతనవిత్త్యాది) ప్రమాణముజ్ఞేయాకిలుమ్ పూర్వాచా ర్యర్కళో అనుష్ఠియాతనన్ఱ్ఱై అనుష్ఠిక్కుక్కడవోమల్లోమ్. అతా వతు - ఎమ్మెరుమాన్ వాత్సల్యాదిగుణవిశిష్టనేయాకిలుమ్ తదీయరై మున్ఱిట్టలుతు అననైప్పన్ఱ్ఱైక్కుక్కడవో మల్లోమ్. (తీక్కుఱ్ఱైచ్చెన్ఱో తోమ్) పరానన్ఱావహమాన పాయ్ శొల్లక్కు డవోమల్లోమ్.

(వియముమిత్త్యాది) భగవద్వైభవజ్ఞైయుమ్ భాగవత వైభ వజ్ఞైయుమ్తామత్తిననాపు ముపదేశిత్తు, “నామ్బన్ఱుముపదేశి త్రిలోమ్” ఎన్ఱు తన్కార్పణ్యత్తై యనుసన్ఱిత్తు, అర్ఘ్యభుజ్యవశపుమ్ ఉపదేశిక్కుక్క డవోమ్.

(ఉయ్యమాతెన్ఱియుకన్ఱు) ఏవమ్ప్రకారేణ ఉజ్జీవిక్కుమ్మజ్ఞి యై ఎన్ఱి ఉకన్ఱు - శెయ్యుమ్కిరిక్కుళైకళో కేళిరో ఎన్ఱన్వయమ్.

అవ; — మూన్టామ్మబ్బిల్, చేతనర్ (౧) “జ్యోతిష్టామేన స్వర్గకామోయజేత” ఎన్ఱు - ప్రధానఫలమ్ స్వర్గమెన్ఱురుప్పర్కళ్ ఇని, (౨) “ఆయురాశాస్తే” ఎన్ఱు తన్దాముక్కు నన్ఱేవేణ్ణిరుక్కై యాలే అవాన్తరఫలమ్ పుత్రర్కళ్ గృహక్షేత్రజ్జళ్ దృష్టాదికశెన్ఱిరుప్పర్కళ్; ఇవర్కళుక్కు ఇరన్ఱుమ్ త్యాజ్యమితే. (3) “ఉన్ఱన్మోడు న్ఱోమేయావో మునక్కే నామాచ్చెయ్మోమ్” ఎన్నుమితే ఇవర్కళ్ ప్రధానఫలమాక నిన్ఱై త్తిరుప్పతు; ఇని అవాన్తర ఫలమాకని నై త్తిరుప్పతు తాజ్గళ్ ఇరున్దనాడు సమృద్ధమాయరుక్కై; ఆకై యాలే ఇని అతుక్కు అనుమతి వణ్ణినార్క్కు నన్ఱైయై ఆకైప్పడుమి త్తనైయితే. (౪) “ప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే” ఎన్ఱానితే. అతిర్నిరాతమాత్రమేయితే వేణ్ణువతు. అవనుకప్పై ప్పిన్ శెల్లుకై స్వరూపమ్ ఎన్ఱిరుక్కు మవర్కళే ఇవర్కళుమ్; అవనుమ్, పరసమృద్ధ్యైకప్రయోజననే.

వ్యా.—(ఓజ్జి) కీఱ్ఱిత్తాట్టిలే - “పాల్కుడలుళ్ పైయత్తుయిన్ఱ పరమన్” ఎన్ఱార్కళ్; ఆర్తరక్షణత్తుక్కాకవితే ఇక్కిడై. ఇన్ఱాదికశార్తధ్వనికేట్టు శ్రీరామననాయ వన్దవతరిత్తు అవర్కళే కార్యమ్ శెయ్తపడి. “ఓజ్జి” ఎన్ఱైయాలే - ఇవ్వళర్ త్తిక్కు పూర్వదశైయిల్. వామనత్వమ్ తోద్రీయితితు. ఇన్ఱన్ కణ్ణిర్కణ్ణు శితామ్బినపడియుమ్, మహాబలిసీర్వార్ త్తవాతే వళర్ న్దపడియుమ్. పసిప్పట్టుచ్చాయ్ న్ద మూగ్గిల్ ఆదిత్యకిరణమ్ పట్టవాతే వళరుమాపోలే, అప్పేక్షిరమ్ పెన్ఱోరువళర్ న్దపడి. (గ) “నదైకరూపరూపాయ” ఎన్ఱితి తత్త్వమితే అుప్పతు పెరుప్పతాకితు. సంసారికళుడైయ వృద్ధిహాసాదికళ్ ర్మానుగుణమాకై యాలుమ్, స్వార్థమాకై యాలుమ్, దోషాయ ఆకామమ్; సర్వేశ్వరన్ శెయిల్ పరార్థమాకై యాలుమ్, కృపైయాలే

కూకై యాలుమ్, గుణాయవామ త్తనై యితే.

“శ్రీవై కుణ్ణత్తిలిరుక్కుమ్మాత్తు సంసారికభుజ్జైయ ఇత్తువుక్కుత్తిరువుళ్ళమ్ నొన్దిరుక్కుమ్” ఎన్ఱు భట్టరరుళిచ్చెయ్యళి; శిలర్ అత్తైక్కేట్టు, “అవాత్తసమ స్తకామనాయ్ నిరతిశయానన్దయు క్తనాయరుక్కిఱ సర్వేశ్వరనుక్కు ఓర్మివుణ్ణో తిరువుళ్ళత్తిల్” ఎన్న; (౧) “వ్యసనేషు మనుష్యాణామ్” ఎగ్గిఱతు “గుణప్రకరణమో, దోషప్రకరణమో” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తార్. “దుఃఖితః” ఎన్నానిఱ్ఱచ్చెయ్ తే గుణమాకిఱ తితే. [భృశమ్] ఇవర్ కిశళవల్ల తిరువుళ్ళమ్ నొన్దిరుక్కిఱపడి. ఇవన్ తన్ కావత్పార్వాలన్ఱే పడుకిఱతు. (౨) “భవద్విషయవాసినః” ఎన్ఱు ఎన్ఱైక్కుళ్ళే కిడక్కుమ్ త్తనై యితే ఇవనుక్కు వేణ్ణువతు. ఇవనిడరై క్కాణ్ణెయాలుమ్, నమ్ కావత్పార్వాలే వన్ఱతెన్ఱిరుక్కెయాలుమ్ దుఃఖమిరట్టిత్తిరుక్కుమ్. [భవతి] ఇవన్ వ్యసన్దభిన్దవాతే, ఉణ్ణు పుడవై యుడుత్తు పెన్ద్రై యుమ్ తిన్ఱు సుఖత్తుప్పోమ్. (౩) “ఋణం ప్రవృద్ధమివమే” ఎన్ఱు - ఉళ్ళత్తనై యుమ్ ఇత్తువుపట్టిరుక్కుమ్ అవన్. ఇజ్జనే యిరుప్పతు దివ్యాన్తఃపురత్తుక్కోవెన్నిల్; [మనుష్యాణామ్] జనిధ ర్భాక్కు శెల్వార్ కుమ్.

మాఱసేరియిరే “రామానుజదాసన్” ఎన్నారొరుత్తర్ “అవన్ నరుకిఱపడియైక్కణ్ణు కడక్కప్పోవెన్ఱతే!, నాలడివిలగ్గిప్పో తల్, ఇలైయాకిల్ ఒరుముక్కుక్కిట్టుక్కొళ్ళుత్తల్ శెయ్యవన్ఱోవడుప్ప తు” ఎన్న; “చణ్ణాళనేయాకిలుమ్ ఆర్తనానసమయత్తిల్ అల్లాతార్ విలగ్గిప్పోవార్, ద్విజనాకిల్ అవన్ విలగ్గువాన్” ఎన్ఱువిధి విశేషి త్తై అంశమ్ అభిన్దతే!” ఎన్ఱు అవర్ కిళ్ళొల్ల; “కెడువికాళ్! విధిపూర్వ కమాయోక్యపై యిరుప్పతు” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తార్. (౪) “పాపానా

వాసుభానాంవా” ఎన్నాళితే పిరాట్టి. ఇవరకిళుడైయ పూర్వపుత్తమ్ కిడక్కిడాయ్, ఉన్యైయిల్ అప్పట్టు వక్రప్రాస్తైళాయ్ నిట్టిఱుమై మెయ్యేయైన్దితాళ్. ఆయైయాలే సర్వేశ్వరన్ శెయిల్ కళుక్కెల్లామ్ గుణాధ్యముచ్చియైయితే. (౧) “ఎకధాభవతి, ద్విధాభవతి” ఎన్దు ముక్తరుమ్ పరార్థమాకప్పలవడిను కొళ్ళానిన్దూర్కళితే. అతువుమ్ గుణత్తిలే శొరుకానిన్దతితే.

(ఉలకళన్) ఎతిర్ తనై అత్తిన్దు అపేక్షిక్క ప్పెల్ త్తతిళైకిడీర్. (౨) “ఎన్ని శుమాయన్! ఎన్నప్ప నణ్దిలన్” ఎన్దు నముచ్చి(పభ)కికళైప్పొలే విలక్కునైయిల్లామైయే పల్ త్తనాళాకచ్చెయిత తనై కిడీర్. (3) “అడిచ్చియొన్దపై మిళై నీయణియాయ్” ఎన్దు ఆనైప్పట్టు మడలెడుక్కి వేణ్ణుమ్బియాన అన్దిరుపడినై కొణ్ణుకిడీర్ కాడుమోడై యుమళన్ద తు. (౪) “పొల్లాక్కుఱళుపవాయ్ ప్పొక్కయిల్ నీరేత్త్రు” ఎన్దుమ్, (3) “నీయణియాయ్” ఎన్దుమ్, ఇరచ్చువెఱవేణ్ణుమ్ కైన్దు కొణ్ణు కిడీర్ ఇరన్దతు. (5) [కొణ్ణానైయ్లాల్ కొడుత్తానై యార్ పళ్ళి ప్పార్] ఈశ్వరనుడైమైయై “ఎన్నతు” ఎన్దిరున్దనప్పక్కలిలే గుణ జొణ్ణు, తన్నుడైమైయై “తన్నతు” ఎన్దు ఎలెనడిన్దు కొణ్ణవన్దక్కలిలే కుత్త్రమ్ కొళ్వతే!. (౬) [సీళ్వాన్ కుఱళుపవాయ్] వరునై క్కునరి ప్పుణాలిట్టియై. [తక్కనైక్కుమికానై] పూజ్యతమనాన వనై. [కేళాచ్చెవిళో శెవియల్ల కేట్టామే] (౭) [ఎలేబళోగుక్కిమవిక్ర మాన్యే] సర్వళో పుకుమ్బిలొక్కోడు అచ్చెవిళోడు వాళియై. ప్రస్తు తమ్ కృష్ణావతారమాయుక్క శ్రీవాహనావతారమ్ ప్రసక్తిప్పానెన్నెన్ని ల్; శెయ్యుమ్ ఆనైత్తిళిలే కళుమ్, ఆశ్రితపక్షపాతముమ్, వడినత్తుకుమ్,

(౧) ఛా-౭-౨౬-౨. (౨) పెరి-తి-౧౮-౮. (3) తి-వాన్-౧౦-3-౬.

(౪) నా-తి-౧౧-౫. (5) ౧-తిరువ-౭౮. (౬) తి-మొ-౧౧-౭-౨.

వాత్సల్యముమ్, అవన్ ఒరు ఊరుక్కుక్కైయాళానాప్పోలే, ఇవన్ ఒరునాట్టుక్కాక ఎళియనానపడియాలుమాక అణ్ణె నిరుక్కుక్కైయాలే శొల్లొకిటార్ కిళ్.

(ఉత్తమన్) పరహింసై పణ్ణెయుమ్ తిన్దామ్ వయిలు వళర్ ప్పార్ - అధమర్; పిఱర్ జీవనణ్ణై అనుమతిపణ్ణెయిరుప్పార్ - అవనిలుమ్ ఉత్తమన్; “పిఱరుమ్ జీవిక్కివేణుమ్, నాముమ్ జీవిక్కివేణుమ్” ఎన్దిరుప్పార్ - మగ్గమర్; ఉదారనానసస్సక్క లిలే తన్నై అభియమాటియుమ్ పిఱరై జీవిష్ణిక్కుముచన్ - ఉగ్గిమనాకితాన్. (౧) “అప్పహం జీవితంజహ్యమ్” ఎన్దిపడియే ఎన్నైయుమ్ ఎన్నుడై మైయైయుమ్ నొన్దాకిలుమ్ ఆరితర్ కు ఒరగ్గొడుత్తచ్చెయ్యక్కడవో మెన్దిరుక్కుమవనే. (౨) [అన్దుకిరమాణియాయ్] ఉనక్కు వేణ్ణెచ్చెయ్ తాయో? ఉన్నుడై యార్ కు వై తశన్దానచ్చాపమిటే.

(పేర్ పాడి) కల్లఱుమణ్ పెలువారుమ్ ఇల్లప్పారుమాయ్, అతిల్ లాభాలాభమిటే అవర్ కిళుక్కుళ్ళుతు. అజ్జనన్దిక్కే, పేర్ పాడుకై యే ఎగ్గళుక్కు ఉద్దేశ్యమెన్దిటార్ కిళ్. కిట్టిప్పొన్నోలే అవన్, పణిప్పొన్నోలే తిరునామమ్. వాచ్చభూతనానవన్ సజ్జెయై ఉణ్ణాక్కుమ్; అవనుక్కువాచకమాన తిరునామగ్గళాలేయిటే అనుభవిప్పతు. “తిరునామమ్ శొల్లొకై కులధికార సమ్మత్తివేణ్ణానో” ఎన్దు సజ్జీయర్ భట్టరై కేట్టరు; “యోగ్యనాకిల్ ఇరున్దపడి శొల్లొకిటాన్; అయోగ్యనాకిల్ యోగ్యతై సమ్మాదిక్కివేణ్ణా” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్. ఎజ్జినేయెన్న; “మేలుళ్ళ న్దైకతై ల్లరక్కడవతాకి విశ్వసి త్తవనుక్కుక్కేముళ్ళ విరోధిలై యుమ్ పోకిమ్మాతో” ఎన్దు అరుళిచ్చెయ్ తార్; “గజ్జెయాడప్పొమసనుక్కు వేటొరుకుళియిలే ముమ్మకిప్పొక వేణుమో? మాత్సభూతకి నుక్కుమ్ వై నొన్దాల్ “అన్నే!” ఎన్నపాప్తియళ్ళనో

పాతి, భగవద్విషయ త్రిత విరోధిత్రాక్కుమ్ తిరునామజ్ఞాల్ల ప్రాప్తి
యట్లు. తిరునామన్ ఎల్లా అధికారికభుక్కుమ్ వేణుమ్. కర్మ
యోగనిష్ఠనుక్కుమ్ పాపక్షయశ్చుక్కుమ్ తిరునామమ్ వేణుమ్; జ్ఞాన
యోగనిష్ఠనుక్కుమ్ జ్ఞానవై శద్యతై ప్పట్టిక్కుడుక్కుమ్; భక్తియోగ
నిష్ఠనుక్కుమ్ భక్తివివర్ధిక్కుమ్ వేణుమ్ ప్రపన్ననుక్కుదేహయాత్రైక్కు
వేణుమ్; విరోధియైప్పొక్కి తిరునామమ్ శ్లో వేణుమెన్ఱు విశమ్బమ్
పాతాతవనితే ఇతుక్కు-అధికారి. (౧) [కృష్ణానుస్మరణంపరమ్] కృష్ణ
నుక్కుత్తనై, తనువాసిస్మరిప్పాన్-ప్రకారమాసి అనుసన్ధిప్పానెన్ఱపడి.
[పరమ్] అవనిల్ మేట్టరారు శేషయట్టాకిలితే తనక్కుప్రాయశ్చి
త్తమ్పణ్ణవేణువతు. (వేర్పాడి) ప్రీతిపూర్వకమాకప్పాడుతై. (౨)
“ఆర్వత్రాల్ పాడాతార్” ఎన్నుమాపోలే.

(నాజ్గల్) పాడిమడికోలాతే, ఇతుతానే ప్రయోజనమాకవుడైయ
నాజ్గల్. “పాడినెయ్యున్ఱోమ్” ఎన్ఱవరకిల్ పాటితే. (౩) “ఇన్ఱవన్ఱి తనై
యుమముతు శెయ్తిడప్పైతిల్” ఎన్ఱిరుక్కు మవరకిలితే, ఎన్ఱైయు
జ్ఞోడుత్తు ఎన్నుడైమెయ్యుజ్ఞోడున్ఱు ఎన్ఱితార్కిల్. (నమ్పానైక్కు
చ్చాత్తి) నాట్టార్క్కు “నోన్ఱు” ఎన్ఱు ఒరుపేరైయిట్టు. (నీరాడి
నాల్) విరహతాపమ్ పోకక్కుళిత్రాల్.

(తీగ్గినినాడ్లొమ్) (౪) “యత్రాష్టాక్షరసంసిద్ధో మహాభాగో
మహీయతే | సతత్రసశ్చరిష్యన్తి వ్యాధదుర్భిక్షతస్కరాః” అవిద్యాది
సకలదురితజ్ఞుమ్పోయ్. ఇవరకిల్ తాగ్గుమ్ ముతల్తన్నిలే “నారా
యణనే” ఎన్ఱు తుణిన్ఱితే ఇహిన్ఱతు. (నాడ్లొమ్) ఇత్తిరళితేడన్ఱా
య్ పొక్కిటతై భగవత్సమ్మన్ఱమ్; అశల్తాక్కుమితే. తేవప్పిల్లై
క్కు “లోకహితార్థమాకక్కాన్ నీపోకిటతు” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్త

(౧) వి-పు-౨-౬-౩౯.

(౨) తి-మొ-౧౧-౭-౪.

(౩) నా-తి-౯-౭.

(౪) నారడి-ఆ-౧-౧౯.

వార్త. (౧) *ఉరుమ్నాడుములకముమ్ తన్నైప్పోలే యాక్కి
కొణ్ణత్తే యుప్పతు. (౨) *తీరిల్ నన్నెటికాట్టి (౩) *తీర్ త్త
కిరరామిన్ తిరిన్దిత్తే. (౪) “కిలియుమ్ కెడుమ్” ఎన్నుమ్బడియిత్తే. (తీర్ణిన్ది
నాడెల్లామ్) (౫) “రామేరాజ్యంప్రశాసతి” ఎన్నిట నాడుపోలే. (౬)
[నగరాణిచ రాష్ట్రాణి ధనధాన్యయుతానిచ] తన్నామ్ పుణ్యపాపాను
గుణమాకవన్తిక్కే పెరుమాళ్ శెన్టనిలై యాలే నాడువాడ్తన్నాప్పోలే.
(తిజళ్ ముమ్మారి పెయ్తు) వటక్కేడుపోలే వెళ్ళక్కేడాకవాణ్ణాతే.
ఉరెణ్ణెయిట్టాప్పోలే అప్పేక్షితసమయజ్జిలేవర్రిక్కై. ఒన్నతునాళ్
పెయ్యిలుమ్ ఒరునాళ్ మక్తై యుమావతుకాణుమ్.

(ఒజ్గుపెరుమ్ శెన్నెల్) కునిన్దునిన్దుముతలిట్టు మేలేనోక్కిప్పా
ర్ త్తాల్ ఆకాశత్తెవెళియడై ప్పతుకాణుమ్. ఆకాశ త్తిలేవరమ్బియై.
తిరువులకిళ్దనై ప్పోలే. (పెరుమ్ శెన్నెల్) శున్ద్రీలేవైక్కై. (౭)
“శెయ్ కొళ్ శెన్నెలుయర్” ఎన్నుమాపోలే. (ఉడుకయలుకళ)
వైరత్తూణ్బోలే నెల్లనిత్తైయాలే నేరేనళ్ళరిక్కిప్పైతాతు; ఒరుక్క
డిత్తు ఉలావుమ త్తనై యాయిద్ర్దు. జలచరన త్త్వళ్ళుమ్, నీరిలుమ్ నిఱ
లిలుమ్ కిడన్దువళిన్ద శెరుక్కాలే కళిత్తూమేల్ నోక్కి ప్పాయానిఱ్కు
మాయిద్ర్దు; (౮) “పళ్ళచ్చెరువిల్ కయలుకళ” ఎన్నుమాపోలే (౯)
“శలగ్గొణ్ణుమలర్ శొరియుమ్” ఇత్యాది.

(పూజ్జువనై ప్పొతిల్) అఱ్ఱికియకువనై ప్పూవిలే. కువనై ప్పూ
లర్ నన్దపోతిలే ఎన్దు కాలపరమాకవుమామ్. (పొటివణ్ణు) మధుపాన
త్తాలే ఇళిప్పత్తి త్తిత్తే వణ్ణిరుప్పతు. (కణ్ పడుప్ప) అలర్ కిఱ శెవ్వియిలే

(౧) తి-వా-౬-౭-౨. (౨) పెరు-తి-మొ-౨-౬. (౩) ౨-తిరువ-౧-౫.

(౪) తి-వా-౫-౨-౧. (౫) రా-య-౧౩౧-౯౭. (౬) రా-దా-౧-౯౩.

(౭) తి-వా-౬-౧-౧. (౮) తి-మొ-౫-౧-౨. (౯) తి-మొ-౩-౯-౧.

మధుపానమ్ పల్లవెట్టిగోన్ద, పడుక్కై-వాయప్పాలే నుయ్యక్కొడన్ద,
“నీయెఱుప్పిన్ద్రొలై, నీయెఱుప్పిన్ద్రొలై” ఎన్దు పేడై యుమ్తానుమ్
విడివోతే “శీఱు, పాఱు” ఎన్ను నూయిన్ద్రు.

వయలిల్ సమృద్ధిశొల్లి, ఊరిల్ సమృద్ధి శొల్లుకిఱతు. (తేజ్జాతే
పుక్కు) పాల్ వెళ్ళదాన్, కఱక్కప్పక్కవర్కిళ్ అళ్ళొప్పిత్కొలిక్కు
మ్బడియితే యిరుప్పతు. తిరువడి, సముద్రతరగత్తుక్కు అజ్జాతే ఇళ్ళొన్దా
ప్పోలే ఇళ్ళొయ వేణుమాయ్ త్తు. ముత్తుక్కు ముఱుకుమ్ ముక్కువర్ కిడ
లుక్కు అజ్జాతాప్పోలే. *ననై త్తిల్లమ్ శేతాక్కుమితే. (ఇరున్దు) ప్థావర
ప్రతిష్ఠేయాక. (శీర్ త్తములై) పాల్ విమ్మి ఇరణ్ణులై యాలుమ్ పన్ద్ర
వేణుమ్బడియిరుక్కై. (పన్ద్రువాగ్గ) పన్ద్రు నలిక్క. తొట్టువిడక్కు
డజ్జలై నితై యానిఱు మూయిన్ద్రు. పన్ద్రు ప్పన్ద్రు వాజ్గక్కు డజ్జలై
నితై క్కు మెన్దుమామ్.

(వళ్ళల్) కీర్తే పాల్ పోరుమ్బడి శొల్లిన్ద్రాకిల్, ఇనివళ్ళల్ తన
మావతు- “కడ్డుత్తిలే ఓలై కట్టిత్తుతుపో” ఎన్నలామ్బడియానక్కిష్టనై
ప్పోలే, శిఱుప్పిలై క్కళుమ్ కడ్డుత్తై క్కట్టలామ్బడితనై క్కొడుత్తుక్కు
డు నితై. (పెరుమ్ పశుక్కళ్) శీశత్రుజ్జయనై ప్పోలేయిరుక్కై.
పుల్లాలేవళరుకిఱనై యన్తే. *లీఱుగ్గొలై అలై యిట్టితేవళరువతు. (౧)
[కానకమ్బడి ఇత్యాది] అవర్ కిణియాతేనడక్క, అవర్ కిళ్ కరుతి
ఆడుకిఱకూనై మఱ్ఱొర్ కళ్. *నదై చ్చన్ద్రవత్తుప్పిడిక్కలామ్బడియితే
నడప్పడు. అవన్ కులూత ఇవర్ కిళ్ పాట్టుమఱ్ఱొర్ కళ్. [ఱిఱువిరల్
కళ్ లడవిప్పరిమాఱ] ఇవరుక్కుచ్చిఱువిరలిలేణ శెల్లుకిఱపడి. [శెగ్గణ్
కోడ] తులై తోఱుమ్ కణ్ణోడుకిఱపడి. [శెయ్యవాయ్ కొప్పళిప్ప] సా
కుమార్కత్తాలే తిరుప్పవళమ్ కొప్పళిప్ప. [కుఱువియర్ ప్పురువమ్ కూడ

లిష్ట] వేర్ త్తుప్పరువమ్వలైయ. [కోవిన్దక కుముల్ కొడుతినహాతు] పశుక్కల్ మేయన్దులవన్ద్రన్ వయిటునిత్తై నహర్వత్తాలే తాన్ కుములూ తానిటుమామిన్దు.

(నీజ్గతశెల్వమ్నితైన్దు) (౧) “నకళ్చిన్నాఽపరాధ్యతి” ఎన్ను మవళడియాకవన్ద సమ్మత్తాకై యాలేఱ్ఱగ్గిరుమాతాతసమ్మత్తితే .(3)

న్యాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—మూన్తామ్బట్టు. (ఓజ్గీయిత్యాది) ఇప్పాట్టిల్, తల్లల్ నోన్బుక్కు అనుమతిదానమ్పణ్ణినార్ కుక్క వరక్కడవదృష్టఫలత్తైచ్చొల్లు కిఱార్ కిళ్.

(ఓజ్గీ) సంసారిచేతనోజ్జీవనార్థమాక పరమపద త్తిల్ నిన్దుమ్ తిరుప్పాక్కడలిలే శాయన్దరుళి; * రక్కావేత్తాప్రతిక్షనాయరుక్కిఱకాల త్తిలే, ఒరువనుక్కు ఆకస్మికస్వకటాక్షతాలే సత్వోద్రేకమ్పిఱన్దు. “అహఙ్కారాభిభూతరాననమక్కురక్షకనావాన్ ఆర్?” ఎన్దురక్షకా పేత్తైపిఱన్దవాతే, అతువే విళై నీరాక అభివృద్ధనాయ్. (ఉలకళన్ద) ఆభి ముఖ్యముడైయ ఒరు చేతననై మాత్రమన్దిక్కే, (౨) “ఎమర్ - కీర్త్త మేల్ - ఏత్తైఱ్ఱుప్పిఱప్పమ్ - కేశవన్దమర్” ఎన్గిఱపడియే - అవనోడే సమ్బన్దముడైయ అనై వరై యుమ్ తన్ తిరువడికళాలే అళన్దు తనక్కు శేషమాక్కిక్కొన్దై. ఇత్తాల్ - అహఙ్కారగ్రస్తరానవర్కళై, మహా బలిఅభిమాన త్తిల్ నిన్దుమ్ భూమియైమిట్టైత్తన్ తిరువడికళాలేఅళన్దు తనక్కు శేషమాక్కిక్కొన్దైపోలే, తనక్కు శేషమాక్కిక్కొన్దైమైయై చ్చొల్లుకిఱతు. (ఉత్తమన్) తన్నై అత్తీయచూటియాకిలుమ్ పిఱర్ కారియమ్ శెయ్యుమవనాకై యాలే “ఉత్తమన్” ఎన్గిఱతు. (పేర్ పాడి) ఉత్తమన్ పేరుణ్ణు - అవనుడైయ వాత్సల్యప్రకాశకమాన తిరు

నమ్రమ్; అత్యైస్వయమ్ పురుషార్థమాకప్పాడి.

(నాగ్గళ్ నమ్ పావై కుచ్చాత్తి) అనన్యోపాయరాన నాగ్గళ్, నుమ్ ప్రయోజనమాననోనై ఉదేశిత్తు వ్యాజమాక్కి. (నీరాడిల్) భగవదనుభవదై పుణ్ణినాల్. (నాడెల్లామ్) భూమియెణ్ణుమ్. జీన్ది దేహత్మాభిమానాదిదోషజ్జలొన్టుమిన్టుక్కే. (తిగ్గళ్ ముమ్మూరియ్ తిత్తాది) సత్త్వోత్తరమాన కాలత్తిలే అనన్యార్ శేషత్వ అనన్య రూత్వ అనన్యభోగ్యత్వజ్జాకితి ఆకారత్రయజ్ఞానముణ్ణాయ్, అత్తాలే భివృద్ధజ్జాయ్, ఓరూరుక్కొరువరేపోరుప్పడియాన చేతనరుడై యనడులే తత్సమ్మన్దికళాయ్ తడేకధారకరాన ఆత్మనర్లజ్జోకళిప్పాలే తుళ్ళాంబ్. (పూజువరై యిత్తాది)(౧) “సౌమ్యరూపం” ఎన్గిఱపడియేజ్ఞాని భోజాక్కవశోన్టు అత్తాలే దర్శనీయరాన జ్ఞానాధికరిడజ్జళిలే, స్వామిత్వ సూచకమాన తిరువభిషేకముడై యనాయ్ పరజ్ఞోతిస్సాన సర్వేశ్వరన్ లక్ష్మీసనాథనాయ్ జ్ఞానలబ్ధనాయ్ వస్తు అవరోకళుడై యహృదయజ్జళిలే సుఖస్సర్కత్తాలే కణవశర. ఇతు చేతనసమ్మద్ది; ఇనిచై తన్యసమ్మద్ది యైచ్చొల్లుకితి. ఇతుశిష్యసమ్మద్దియై చ్చొల్లుకితి తాకిపుమామ్.

(తేన్దా తేయిత్తాది) (౨) “ధీరశ్శరణముపాగతం” ఎన్గిఱపడియే పితూరియామల్ గురుకులత్తిలే ప్రవేశిత్తు, (౩) “సంవత్సరమ్” ఇత్తాదిపడియే సుస్థిరనాయురున్టు, తన్నై ప్పల్లీశీనార్ కు పరమపద నాథనోడే పరమసామ్యాపత్తియై పుణ్ణిక్కొడుక్కుమ్ శీర్డైయై యుడై యనాయ్, ప్రజై కుములై పోలే శిష్యనుక్కు ధారకమాన తిరువడికళై ప్పల్లీశీ ప్రాథ్క, ఉపదేశపాత్రభూతరాన శిష్యరై పరిపూర్ణజ్ఞానికళాక్కుమవరోకళాయ్ శిష్యవిధేయరాయ్ నిరన్తర భగవద్గుణానుభవత్తాలే పరిపుష్టరాన ఆచార్యరోకళుడై య అవిచ్ఛిన్నమాన సమ్మత్తుపరిపూర్ణమాయిద్రు.

—❧—

అప;—నాలామ్బట్టు. పెచ్చిలైక్కళి, మార్కట్టిసిరాడి నాల్ వరుమ్ సమ్మద్దియై మనోరథియానిఱ్ఱు, పర్జన్యనుమ్, భగవత్స మాశ్రయణమ్ పణ్ణుకిఱవర్ కుక్కుచ్చిఱ్ఱితుకిఱ్ఱిత్తారమ్ పణ్ణి “నాముమ్ సమ్మడై యస్వయాపతాభమ్ పెఱవేణుమ్” ఎన్ఱు, “నాన్ ఇఱ్ఱుత్తైక్కుచ్చెయ్యమ్బడియైనియమిక్క-వేణుమ్” ఎన్న; “పెచ్చిలైక్కళి నోర్ద్రు పడియే! వర్నమ్ పెయ్తపడియే! ఎన్ఱు ఎఱ్ఱలై ఎల్లారుమ్ కొణ్ణాడుమ్బడి వర్షిక్క-వేణుమ్” ఎన్ఱు అవన్ శెయ్యుమడిమైకలై *క్కైయోలై శెయ్తు కొడుక్కిఱ్ఱార్ కళి.

(౧) “ద్రవ నిదైత్యాః ప్రణమ నిదేవతాః” ఎన్నిఱపడియే భగవత్సమాశ్రయణమ్ పణ్ణువార్ కుదేవతై కళి వన్ఱు*కుడసిర్ వార్ క్కుక్కడవతితే. “అనై తాన్, శ్రీవైష్ణవర్ కలై అనువర్ త్రియాత్మాభివ తెన్? ఎన్ఱుకేళాయ్” ఎన్ఱు ఆర్వాన్. (౨) [స్వపురుషమ్] ఓలక్క త్రిలే శొల్లలై యన్ఱిక్కే, తన్ మనిశెరాయ్ తనక్కు ప్పరివరానవర్ క కుక్కు. [అభీషిక్య] తన్నతునాలైన్ఱు శిఱుముఱిమఱుక్కుమ్బడిఅవర్ కిక్కుక్కు త్తాన్ శెయ్తు కొడుక్కునైక్కుమ్బడి. “మయ్యేఅత్తైక్కిఱ్ఱాన్” ఎన్ఱు తోర్ద్రుమ్బడిసాదరమాకప్పార్ త్తాన్. [పాశహస్తమ్] అవన్, మున్ఱుకొణ్ణికోమ్ కులైయాతేనిన్ఱపడి. [నదతియమకిల] సిగ్గళి ఇప్పడియేఅవర్ కళి మున్ఱుశెల్లిల్ ఎన్ తలై యుమ్ ఇవ్విరుప్పమ్ నిలై నిల్లాతు. [యమకిల] సర్వేశ్వరన్ అవన్ ఎన్ఱు తోర్ద్రుమ్బడి కూఱాకివిట్టవన్. [తస్యోర్థమూలే] రాజదార్ ప్రావణ్యానిషేధముమ్ పిఱ రఱియిల్ పొల్లాతే!. [పరిహరమధుసూదనప్రపన్నాన్] ఆశ్రితవిరోధి కలైక్కిణ్ణాల్ తన్నైప్పేణాతే మేల్ విఱుమవన్ఱక్కులిలే న్ఱున్ఱభరత్తా యిరుక్కుమనర్ కళితే. నాన్ అవన్ కైయిలే మధుపట్టతుపడామేకిడి

కోళ్. [ప్రభురహమస్యనృణాంనవైష్ఠవానామ్] “నీయే ప్రభు” ఎన్ని రుస్తోమ్, ఉన్నైయ్యెయ్యియవుమ్ శిలరుణ్డోఎన్న; “శోటుమ్తణ్ణిరుమ్ ధారకమెన్నిరుప్పార్కు నాన్ ప్రభు, శ్రీవైష్ణవర్కళ్తాన్ ఎనక్కు ప్రభుక్కళ్” ఎన్నితాన్.

(౧) [తిరిప్పేల్మిన్కణ్ణిర్] తిరిప్పవుమ్ తానే కొడుత్తు వైత్తాన్బోలేకాణుమ్. [తిరువడితన్ నామమ్మఱన్దుమ్] వకుల్తవనుడైయ తిరునామత్తై మఱక్కవుమామ్. (౨) “భవశరణమ్” ఎన్నితవుమ్ కట్టియుణ్ణిటతు. [మఱన్దుమ్పుఱమ్తోధామాన్దరై] దేవతాన్దర స్పర్శమిన్నిక్కేయిరుక్కుమవర్కళై. భర్తావోడుభారైక్కూ ప్పొరుత్త మిలైయాకిలుమ్ రుచియుణ్ణానవన్దు కూడలామ్; భర్తాన్దరసంక్లేష ముణ్ణానాల్ యోగ్యతైయుమ్కెడుమిత్తనైయితే. [ఇత్తెళ్ళియుమ్శాతు వరాయప్పోతుమిన్దళెన్దాన్] వణ్ణి అనుకూలవేషత్తోడే పోరుక్కళ్. [నమనుమ్ తన్తూతువరై క్కూవిచ్చెవిక్కు] “స్వపురుషమ్” ఎన్దాప్పో లేయుమ్, “కర్ణమూలే” ఎన్దాప్పోలేయుమ్. (౩) “అవన్దమరెవ్విన్దైయర్ ఇత్యాది, అరవన్దై మేల్ పేరాయత్కాట్పట్టార్ పేర్-ఆరాయప్పట్టు అఱి యార్కణ్ణిర్.” ఒరుభాగవతన్ పేరై ఒరు అభాగవతన్ ధరిప్పతు, అవన్దై యుమ్ యమన్ గోష్ఠియిల్ పట్టోలైపార్ క్కప్పెటాతు. (౪) [మాటుశెయ్త వాళరక్కన్] కణ్ణాల్ (౫) “జితమ్” ఎన్దు వియివితేఅడుప్పతు. [వాళర క్కన్ నాళులప్ప] కొణ్ణవరముమ్ ఆయుస్సుమ్కూడముడియ; [అన్ది త్యాది] వరబలభుజుబలగ్ధభా లేపూణ్ణి కట్టినవూరై వరప్పోరవిరుక్కైయిన్ది క్కే, అవర్కళిరున్దవిడగ్గళిలేకెన్దుముడిన్దు. [వెన్దికొణ్ణ] చక్రవర్తితిరు మకనారోడు ఒరు పేరిలేయిరుప్పానప్పిన్దు, ఇనిలవర్కున్దు ముణ్ణాకిల్

(౧) నా-తిరువ.౬౮- (౨)

(౩) ౧-తిరువ.౫౫.

(౪) తిరుచ్చెన్దిరుత్తమ్-౧౧౬.(౫)

పార్కుమ తనై యెనితార్. (౧) “వశ్యలేయున్ మర్క్కెన్ట్రమ్ నమన్త
మర్ కళ్యర్ పోల్” ఎన్నుమ్బడియితే దేవతై కళి అశ్వన ర్తిక్కుమ్బడి.
కైయా లేపర్వన్యనుమ్ “నాన్ శెయ్య వేణ్ణుమడిసైయెన్” ఎన్టకేట్టా;
అవనై నియమిక్కితార్ కళా యిరుక్కిఱుతు.

వ్యా.—(అభిమతై క్కణ్ణా) “అభి” ఎన్ట - సముద్రమాయ్,
అత్తాల్ నినై క్కిఱుతు - గామ్మార్క్కణ్ణైయమ్, ఇడముడై మైయెయమాయ్,
సర్వేశ్వరన్ తన్ కార్క్కమ్ శెయ్ కైక్కు అశవుడై యవనివనెన్ట తిరువు
శ్శత్తిలే తోడ్ శ్రి నియమిక్కుమ్బడి పిత్తనవనన్టో నీ. (౨) “సముద్ర
ఇవగామ్మార్క్కే” ఎన్నక్కడవతితే. “అభి” ఎన్ట - వట్టమాయ్,
అత్తాల్ నినై క్కిఱుతు - మణ్ణలన్డైయాయ్, ఓరోవిడన్డళిలే శుభ్రీత్తువన్
కైయమ్. మణ్ణలవన్డత్తుక్కు నిర్వాహకనానవనెన్టమామ్.

(అభిమతై క్కణ్ణా) మత్తైక్కు-దృష్టియాయ్ నిర్వహిక్కు-మవనాకై
యా లే “మత్తైక్కణ్ణన్” ఎన్ట-అధికిరి త్తకార్క్కణ్ణైయ్టాచ్చొల్లుకితార్ కళె
న్టమామ్. “ఇన్నతుపిడిత్తాన్” ఎన్నుమాపోలే. ఇవర్ కళి తాన్ ఆరే
నై యుమత్తైక్కిలుమ్ “కణ్ణా” ఎన్టాభియ అత్తై యార్ కళి, కృష్ణనోట్టై
వాసనై యాలే. (౩) “కీమాస్మాద్వాతపవతే” (౪) “నెన్ శ్రిపెన్ శ్రి
కణ్ణన్” ఎన్ట దేవతై కళి అనువర్తిప్పతాక చ్చొల్లుప్పడుకిఱ సర్వేశ్వ
రన్ అవతరిత్తు నోన్బుక్కు చ్చొల్లిన్ ద్రిచ్చెయ్యక్కడవనాన పిన్బు,
పర్వన్ కిచ్చిత్కరిత్తు సత్తైపెఱక్కడవనితే. ఈశ్వరన్బుక్కల్ కిచ్చిత్క
రి త్తవర్ కిళుక్కు ఫలసిద్ధియమ్ ఇవర్ కళా లేయానాల్, ఇఱుకిచ్చిత్క
రి త్తవర్ కిళుక్కు చ్చొల్ల వేణ్ణావితే. “అభి” ఎన్ట - కడలాయ్, “సము
ద్రఇవగామ్మార్క్కే” ఎన్టెఱవడియే గమ్మార్క్కణ్ణావనాయ్ వర్వత్తుక్కు
నిర్వాహకనానవనే! పిరాట్టి, “ప్రజమ” ఎన్నుమాపోలే. ఈశ్వరన్,!

(౧) తి-మొ-౮-౧౦-౭.

(౨) తా-తా-౧-౧౭.

(౩) కై-ఆ-౮.

(౪) తిరుచ్చప్పదిరుత్తవ్-౮౭.

సృష్టిసంహారజ్ఞతై బ్రహ్మగుద్రర్కితలైయిలేవైత్తు త్తాన్ పాలన
త్తిలే అధికరిత్తావ్పిలే, “దహ, పచ” ఎన్నుమ్ కారియత్తై యనూఁ
కీళ్ తలైయిలేవైత్తు, ప్రకృత్యా ఉన్నడైయ నీరైయై క్కణ్ణు ఎల్లారై
యుమ్ కుళిరనొక్కుమ్ కార్యత్తిలే అవనాలే నియమిక్కి-పట్టవనలైయో?

(ఒస్తునీకై కరవేల్) అర్థికిళ్, “కొడుక్కుమవనైకై పెరియన్”
ఎన్ఱు శొల్లకైయాలే, ఉన్ కొడైయిల్ ఒన్ఱుమ్ వళ్ళియాతోఱ్ఱియ
వేణుమ్. పుణ్ణియమ్ పణ్ణినారిరున్దవిడత్తే వర్సిక్కువుమ్, పాపమ్ పణ్ణినా
రిరున్ద విడత్తే వర్సియాతోఱ్ఱియవుమన్ఱో ఈశ్వరన్ ఎగ్గలై నియ
మిత్తువిట్టతెన్న; ఈశ్వరన్ అధికరిత్త కార్యత్తిలేయన్ఱో పుతైత్తు
విడువతు, నల్లారైక్కొక్కణ్ణు తీయారైక్కట్టమిరుక్కుమ్ రామ
గోష్ఠియిల్ పుక్కుక్కైవిట్టు, (౧) “మితమాపయికింకిర్తుమ్” (౨)
“తేనమైత్రీభవతు” (౩) “పాపానాంవా శుభానాంవా” ఎన్ఱు నకై
యన్ఱో రాక్షసికిళుక్కుమ్ హితమ్ శొల్ల అధికరిత్త ఎగ్గళో గోష్ఠియిల్
పరిమాలుమాపోలే పరిమాలువేణుమ్. కైకరక్కైయావతు - కొడై
మాలుకై.

(ఆఱ్ఱియుళ్ పుక్కు) కణ్ణజలాశయగ్గళిలుమ్ ఒణాతు, సగరర్
కల్లినకుట్టియిలుమ్ ఒణ్ణాతు, మహాగ్గవత్తిలేపుక్కు. అతిలుమ్ వాయ్
కరైయిలుమ్ ఒణ్ణాతు, ఉళ్ళేపుఁ వేణుమ్. (ముకన్ఱుకొడు) అగ్గున్ఱీరై
మణ్ణున్ఱోగోడేవాణ్ణి. (౪) “ఇలగ్గొలిసిర్ ప్పెరుమ్ పావమ్ మణ్ణియుణ్ణ”
ఎన్ఱితిపడియే, మేలెత్తునొణ్ణాతు; అడిమణ్ణియోడేత్తల్ ప్పరుకి. (ఆర్త్తు)
నాట్టార్ విడాయుమ్ ఎగ్గళో విడాయుమ్ కెడుమ్మడి మిన్ని ముగ్గళి విల్ల
ట్టుత్తుళిత్తుక్కొడు వరవేణుమ్. అనశనత్తిల్ దీక్షిత్తుముతలికిళ్ తళిర్

(౧) రా-సు-౨౧-౧౯. (౨) రా-సు-౨౧-౨౧. (౩) రా-య-౧౧౬-౪౪.

(౪) తిరునె-౨౪.

క్కుప్పడి, తిరువడి - పిరాట్టియైక్కణ్ణ హర్షత్తాలే శబ్దిత్తుక్కొణ్ణవన్దా
ప్పోలేయుమ్, (౧) “ఓఘమేఘస్వనకృష్ణం” ఎన్ఱు - కృష్ణన్ ముత్తు
గ్గిన్ వాణైకేట్టు నాగ్గళ్ ధరిక్కుమాపోలేయుమ్, నాడు కళిక్కుప్పడి
యాక. (ఏటి) ఈశ్వరనైప్పోలే ముకమ్తోన్ద్రాతేనిన్ఱు కార్యమ్
శెయ్యవొణ్ణాతు; (౨) “విన్ఱిలమేలాప్పువిరిత్తాత్పోలే” ఎన్ఱిఱపడియే
అకాశావకాశమెల్లామ్ వెళియడై యుమ్బడి ఉగ్గళ్ వడివై ప్పారిత్తుక్కా
ట్టవేణుమ్. (౩) “కాట్టేల్మిన్ నుమ్మరు” ఎన్ఱుమ్, (౪) “కాణన్దో
లుమ్ తొలై వన్ నాన్” ఎన్ఱుమ్ - ఇవన్ద్రీనుడై య ధ్వనియుమ్ వడి
వుమ్ బాధకిమావతు అనపేక్షదనైయిలితే. (ఏటి) (౫) “విశ్రమ్య
విశ్రమ్యపునఃప్రయాన్తి” ఎన్నమాపోలే, గర్భిణికిళ్ * శురమేలు
మాపోలే మెళ్ళమెళ్ళపేటి.

(ఊభిముతల్వసురువమ్బోల్) కాలోపలక్షితసకలపదార్థజ్ఞు
క్కుమ్ నిర్వాహకనాయ, సృష్ట్యన్మృఖనాన సర్వేశ్వరనుడై య తిరు
మేనిపోలే. అతావతు - ఇవర్కిళ్ పుణ్యపాపానుగుణమాక వన్ఱిక్కే,
తన్నుడై య కేవలకృపైయాలే ఇవన్ద్రీనుక్కు ఉపకరణజ్ఞైక్కొడు
త్తు; “నాముమ్ ఇవర్కిళుమాయ్ క్కులక్కవేణుమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళత్తిలే
నినైక్కైయాలే తన్ పేటాకి ఇవన్ద్రీన్ఱై యున్ఱాక్కుమ్బోతు అవన్ తిరుని
అమ్పుకర్ పెన్ద్రీనుక్కుమాయిన్ద్రు. సృష్టియిల్, “యాగపద్యమ్ అను
గ్రహకార్యమ్” ఎన్ఱి తే ఆర్థాక్కిళ్ ఈడుపట్టు, (౬) “మున్నీర్ భాలమ్ ప
డై త్త” ఎన్ఱుమ్, (౭) “పామరు మూపులకిమ్ పడై త్త” ఎన్ఱుమ్ గుణ
మాకక్కొణ్ణాడిన్ద్రు. (ఊభి ముతల్వన్) “సకలపదార్థజ్ఞై యుమ్మణ్ణా
క్క వేణుమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళత్తిలేనినైక్కైయాలే కరువడైన్ద్ర పయిర్ పోలే

(౧)

(౨) నా-తి-౮-౧.

(౩) తి-వామ్-౯-౫-౭.

(౪) తి-వామ్-౮-౫-౮.(౫)(౬) తి-వామ్-౩-౨-౧.(౭) తి-వామ్-౭-౬-౧.

తిరుమేనియమ్ కలు త్తిరుక్కుమ్; అప్పడియేయిరుక్కవేణుమ్ ఉన్ను
డైయనిఱముమ్. (ఉరువమ్బోల్ మేయ్ కలుత్తు) అవనకవాయిల్ తణ్ణి
ఇతుక్కు తేడనొణ్ణితే; ఇతినుడైయ అకవాయుమ్ నీరణ్ణోవెన్నిల్;
అవన్ నీరేయైప్పార్ త్తాల్ “ఇతు నెరుప్ప” ఎన్నలామ్బడియన్టోవినుప్పతు.
(ఉరువమ్బోల్) గాయ్ చ్చియార్ విట్టివిట్టిక్కున్ణొతాప్పోలే అవనుడైయ
అకవాయిల్ నీరేయై ఉణ్ణళాల్ ఉణ్ణాక్కప్పోకాతితే. తన్ నోయాళై
యాలే అవ్వడివుక్కుప్పోలి కణ్ణు ధరిక్కుప్పార్ క్కితాళితే. సర్వేశ్వరను
డైయ వ్యావుత్తి అఱియచ్చెయ్ తేయుమ్ అన్నలుమ్ తున్నలుమ్ నీరుమ్
నెరుప్పుమానదితై (౧) “ఒక్కుమ్ అమ్మానురువమ్” ఎన్టార్ కళితే. ఆర్
థ్రామై యిరుప్పడి. [ఉళ్ళమ్ కుత్తై న్దు] తోల్ పురై యేపోకై యన్తిక్కే,
అకవాయ్ కిథలమాయ్. [నాళో నాళుమ్] నాళో తోలుమ్. [తొక్కిమేక
ప్పల్ కుత్తాజ్గళ్] తిరణ్ణమేఘుజ్గళినుడైయ పలతిరళోకళైక్కాణక్కాణళోకి
యానిఱున్. [తక్కునై నర్] ఉన్నైక్కడకాకవిట్టు, మార్ పిలే అమ్మేఱ్ఱు
ప్పార్ ప్పార్ విరోధికళై యోపోక్కలావతు, నూర్ మువరాయ్ అళవుపడి
లోఉతవలావతు, ఇత్తనై తిరళుణ్ణానాల్ ఉతవలాకాతో? [ఈరైవ్వుత్తిన్టర్
తాళోళాయ్] నూర్ మువర్ కాలఱుమ్బడి ప్రవేత్త ఇమ్మేఘుత్తిలేబరుమ
యిర్ మానత్తుక్కు వాట్టమ్ పరిలాకాతో?. [చుక్క] ధీమ్మొదికిల్ శరవన్
త్తాలేనూక్క మతియాలే తేరై నడన్తి నపడి. [నల్ తేర్ తనిప్పాకా!].
రథియైక్కాణికిటిలర్. [వారాయ్] అత్తేరై ఇమ్మేఘుత్తిరళిలేతిరియవిట్టా
లాకాతో?. [ఇతువోపానుత్తమే] అవర్ కళుక్కుక్కారియమ్ శెయ్ త
పడియుమ్ ఇతువో?. ఋషికిళుక్కుక్కైక్కూలికొడుత్తు ఎఱుతువి
త్తుక్కొణ్ణి విత్తనై యాకాతే.

(పాట్రి) ఇడముడై మైయెన్ను తల్; పలియెన్ను తల్. (౨) [బాహు
చ్చాయామవన్టబోయన్యలోళోమహాత్మనన్] రత్త్యనర్గమడైయ త్తోళ్

నిమిలితే ఒత్తశ్శీనాలుమ్, ఆల్ శురుశ్శీనిమిల్ పురుత్తి పుత్తి. (అమ్తోళ్)
 నోక్కా తేపడుకులై యడిక్కిలుమ్ విడప్పొకాతితోళ్. ఉముతుపాల్.
 రత్తుకిమానతుతానే భోగ్యమాయిరుత్తి. (౧) * శున్దరత్తోళ్ళుడై
 యానితే. (పల్పనాపన్) (౨) “కొప్పుళులెముకమలప్పునమికిర్”
 ఎన్దు తాన్తోల్ శ్శిరుక్కుమ్తుతై. (౩) “పల్పనాపా!ఓ!” ఎన్దు నమ్మా
 హ్మోరై క్కుప్పిడప్పట్టిన్ శ్శితే. (పల్పనాపన్ పై యిలాహీపోల్ మిన్ని)
 “పుత్రస్తే జాతం” ఎన్దు పితావాననన్ అశవుడై మైయా లేపేశాతిరున్దాలుమ్
 ఉరియవడియాక్ పక్కలిలేయితే ఉకప్పక్కా ఇలావతు. (౪) “అత్తై త
 లత్తిడై యాభీకొణ్ణాన్” ఎన్దు వెలుమ్బుఅత్తి లే ఆలత్తి నట్టిక్క-వేణ్ణమ్బు
 డియాన అమికియన్దై లేపిత్తిరిరువాభీపోలేమిన్ని. (౫) “ఆభీయెడుమ్”
 ఎన్దు వెళిచ్చెటిప్పిక్కి-క్కుమ్, మతికెడుకై క్కుమ్ పరికిరమశువేయితే.
 (వలమ్బురిపోల్) (౬) “శుడరాభీయమ్ పల్లాణ్ణు” ఎన్నా,
 “అప్పాణ్ణ శన్నియముమ్ పల్లాణ్ణు” ఎన్ను మనర్ మకళితే. (౭) “పూణ్ణో
 తిరుముకత్తు మడుత్తాతియ శణ్ణోలియమ్” ఎన్దు కెవిమడుత్తు క్కిడక్కు
 మతితే. (౮) “ఉణ్ణతుశొల్లిల్” (౯) “పాతువాకపుణ్ణతనై” ఎన్దు తాన్
 శీలుపాతెన్ను మనర్ కళితే. (నిన్దులతిర్న్దు) భారతసమర త్తిల్ పోలే
 ఒరుకాల్ అతిర్న్దువిడవొణ్ణాతు; (౧౦) “హృదయానిన్యదారయత్”
 ఎన్దు-ఎతిరికళ్ నెణ్ణు పిళిక్కుమ్బడి శబ్దిక్కబణ్ణాతు, నాగ్గళ్ వాఱుమ్బడి
 నిన్దుముగ్గవేణుమ్. (ఆభీపోల్ మిన్ని వలమ్బురిపోల్ నిన్దుతిర్న్దు)
 ఇవళుడై యస్త్రీ త్వత్తుక్కుములై కళ్ పోలేయితే అవనుడై యపుంస్త్ర
 త్తుక్కు దివ్యాయుధజ్జళ్. (తామ్రాతే) తన్నామై ఆశ్రయిత్తార్ నోవుపడ
 ఆటియరుక్కుమ్ దేవతాన్తరజ్జళై పోలన్దిక్కే, “మిత్రభావమేలమై

(౧) నా-తి-౯-౧. (౨) నా-తి-౧౧-౨. (౩) తి-వాయ్-౭-౬-౧.

(౪) నా-తి-౧౨-౪. (౫) తి-మొ-౧౦-౧౦-౯. (౬) తి-పల్లా-౨.

(౭) నా-తి-౯-౯. (౮) నా-తి-౭-౮. (౯) నా-తి-౭-౯. (౧౦) గీ-౧-౧౯.

యమ్, విళప్పమ్ పాతే" ఎన్నచక్రవర్తి తిరుమకనై పోలేయాకవే
 ణమ్. దేవతా స్తరభజనమ్ పణ్ణినారై పోలన్బిక్కే, భగవత్సమాశ్ర
 యణమ్ పణ్ణినారై పోలేపెటవేణమ్. కర్మానుగుణమాకవరుమ్ ఫలత్తు
 క్కితే దేవమాత్మకమ్బాలే విళప్పముళుతు; భగవత్సమాశ్రయణమ్
 నదీమాత్మకమ్బాలే శరదముమాయ్ తాత్తప్పతుమ్ శెయ్యాత్తోళియు
 మితే. (శారముత్తై త్త) ఇరై పెటాతపామ్బుపోలే, ఇలక్కుక్కాణా
 మైయారై పేళాతేడిడక్కుమ్ శ్రీశార్జమ్, పెరుమాళ్ కటాక్షమ్ పెర్న్ద
 వాతే తానే శరవృష్టియై పుణ్ణానిఱ్ఱుమ్; అవర్ కడైక్కణిత్తు
 విట్టాల్ వారాతు; పిన్నై అవరాలుమ్ మీటక్కుప్పోకాతు. అకమ్బడియర్
 కోపిత్తాల్ పిన్నై అరశనాలుమ్ మీటక్కుప్పోకాతితే. (౧) [అవష్టభ్యమ
 హద్ధనుః] పెరుమాళ్ అమైక్కప్పోకామై పర్న్ద్రొక్కణ్ణానిన్దార
 త్తనై. (౨) "శార్జమెన్నుమ్ విల్లాణ్డాన్" ఎన్నక్కడవతితే. (శరమ
 త్తై పోల్) (౩) "శరవర్షమ్ వవర్షహ."

(వాల్) శరమ్బాలే ముడిక్కవొణ్ణాతు; అఱ్ఱు ఎతిరికళాన రాక్ష
 సర్ మేల్ విట్టాప్పోలే యన్బిక్కే, జగత్తడైయ వాల్ వేణమ్. ఈశ్వ
 రనాలే వర్షార్థమాక నియమిక్కప్పట్ట ఎనక్కు అడై త్తపణియన్టో నడ
 త్తుకిటతు; నీజళ్ ఇప్పోతు ఇరక్కి-అతెన్ ఎన్న; (నాజ్జుమ్ మార్ కట్టి
 నీరాడ) ఎన్ఱితార్ కళ్. ఉజ్జలై యమ్ పణ్ణాడారా నియమిక్క, అతు
 వుమ్ నీజళ్ అధికరి త్తకార్యమన్టో ఎన్దాన్. (నాజ్జుమ్ - మక్కిన్ద్రు -
 మార్ కట్టి నీరాడ) ఎన్ఱితార్ కళ్. నాజ్జుమ్ కృష్ణనుమ్ శేరక్కుళిక్కై
 ఉనక్కు క్కిడైప్పటాన్టో; నాజ్జళ్ ఉన్ వడివై క్కణ్ణు ధన్వియైక్కేట్టు
 ఎజ్జుడైయ తాపత్తైయాన్ద్రీ వ్రీత్తై కళాయ్ కొణ్ణు మార్ కట్టి నీరాడు
 కిటోమ్. ఇవర్ కళై ఉకప్పిక్కై యితే ఇవనుక్కు స్వరూపమ్. (౪) *ప్రహ

(౧) రా-య-౧౦౦-౧౧. (౨) తిరుప్పల్లా-౧౨. (౩) రా-య-౯౪-౧౮.

(౪) పో-౪-౪౬.

ర్వయిమ్యామియిలేయితే అన్వయమ్. (౧) “ఎన్నయిర్ క్కతు కాలన్”
ఎన్న వేణ్ణావే; క్కుష్టన్ కూడసిరాడునై యాలే. (౪)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అ.—నాలామాబ్బట్ట. (ఆత్మీయత్యాది) ఇప్పాట్టిల్, ఇవర్ కళై
వర్నదేవతై, “అడియేనుక్కొరుకిళ్ళై త్కారమ్ నియమి త్తరుళవేణుమ్”
ఎన్ఱు ప్రార్థిక్క, ఇవర్ కళి అవనుక్కు క్కై జ్జుర్యమ్ నియమి త్తపడియై
చ్చొలుకిఱతు.

వ్యా.—(ఆట్రి) అపరిచ్ఛేద్యమాన జ్ఞాననై భవతై యుడైయై
యాయ్. (మత్తైక్కణ్ణ) భగవత్కారుణ్యవర్న నిర్వాహకనానవనే
యెన్నుతల్; భూమిప్పరప్పిలుళ్ళ చేతనరడైయ భగవత్కారుణ్యత్తుక్కు
విషయమామ్బడి పణ్ణవల్లననేయెన్నుతల్; భగవద్గుణామృతవర్షికళాన
ఆచార్యర్ కళుక్కుమ్ ఆచార్యపదమ్ నిర్వహిక్కుమవనే! (ఒన్ఱమ్)
ఏకదేశముమ్. (సి) స్వసమ్బన్ధమేహేతువాక అనై వరైయమ్ భగవ
త్కారుణ్యత్తుక్కు విషయమాక్కవల్లసి. వర్షియావిట్టాల్ ఉడమ్బు
వెళుక్కుమ్సి. (కైకరవేల్) భగవద్గుణవర్నత్తిల్ శోరాతే కొళ్ళాయ్.

(ఆట్రి) భగవద్గుణామృతసాగరత్తిలే. (ఉళ్ పుక్కు) ఉళ్ళే అవ
గాహిత్తు. (ముకన్ఱకొడు) యావద్గుణజ్జలైయమ్ బుద్ధిస్థమామ్బడి
అకన్జురిప్పడు త్తిక్కొణ్ణు. అతావతు ఎప్పేర్ ప్పట్ట అపరాధికళాకిలుమ్
తామ్ అభిమాని త్తవర్ కళిల్ కారుణ్యతై ప్పణ్ణుమ్బడి ఎమ్మెరుమానై
విధేయమామ్బడిపణ్ణొక్కొళ్ళుకై. (ఆర్ త్తు) ససమ్భ్రమమాక. (ఏటి)
ఆచార్యపద త్తిలేటి.

(ఊట్రిముతల్వసురువమ్బాల్ మెయ్ కలుత్తు) సృష్ట్యన్మృఖనాన
ఈశ్వరసడైయ తిరుమేనియైప్పోలే కారుణ్యసృష్ట్యన్మృఖనాన ఉన్
తిరుమేనియిలుమ్ వేలుపాడుణ్ణాయ్.

(పాట్రి అమ్మతోళ్ళుడై ప్పొన్నానాపన్ కైయిల్ అట్టిపోల్ మిన్ని) బలిష్ఠమాయ్ సర్వాశాశ్రయమాయ్ అతిసుస్థరమాన భుజ్జులై యుడై యనాయ్, సమప్తిస్సప్తిక్కుక్కడననాయ్ బ్రహ్మపుక్కు ఉత్పత్తిస్తాన, మాన తిరునాభీకి మలవైయై య ఎమ్మెరుమానుడై య తిరుక్కైయిలే యిరుక్కి-అతిరువాట్టియాత్వానై పోలే, కామ్య సృష్టిక్కుక్కడన రాన వెమ్మెరుమానానై యోగబలత్తాలే సాక్షాత్కరిక్కైయాలే వన్ద మిక్కపుకిరై యుడై యరాయ్. (వలమ్బురిపోల్ నిన్దతిర్న్దు) ఇవిడ త్తిలేయమ్ “పొన్నానాపన్ కైయిల్” ఎన్దు అనుషక్కివేణుమ్. అపన్ కైయిల్ వర్తిక్కుమ్ శ్రీపాశ్చర్యమ్బాలే ఇడై విడమల్ ధ్వనిత్తు. అతావతు - ప్రణవార్థత్తై అనై వరుమతియుమ్బడి తిరువాయ్ మొట్టి ముఖత్తాలే వెళియిట్టరుళిచ్చెయ్ కై.

(తాత్రాతేశార్గముడై తశరమత్తై పోల్) అవిచ్చిన్నమాక శార్గ మ్నన్దు త బాణన్ వుమ్బాలే. ప్రణవన్దిల్ శేషశేషిభావ సమ్మన్త్రప్ర యుక్తిమాన భగవత్కారుణ్య వన్దై. (వాట్ట) లాకికర్లొరుమ్ స్వరూ పజ్జానమ్ పిఱన్దు వాట్టుమ్బడి. (ఉలకినిల్) లాకికరిడజ్జిలే. (పెయ్ తి డాయ్) భగవద్గుణ కథామృతజై వన్దక్కుక్కడనాయ్.

(నాగ్గుమ్ మార్ కట్టిసిరాడ) భగవత్కైజ్జురైక్ భోగరాన నాగ్గుమ్, “నోన్దు” ఎన్దిఱవ్యాజత్తాలే భగవత్సంగ్లక్షేపజైప్పణ్ణి. (మకి ధ్రిన్దు) మకిఠక్కుడనోమ్. అతావతు - భగవదనుభవ సహకారికల్ ఇత్తనై పేరుణ్ణావతే! ఎన్దు, అవర్కభోడకలన్దు భగవదనుభవజైప్పణ్ణి ఆనన్దిక్కు. ఇప్పాట్టిల్, వన్దచేవత్తైక్కు అవన్ అధికిరిత్త కార్యజైయే తజ్జుక్కు ఇష్టమాక నియమిక్కైయాలే - భగవద్భాగవతేష్టత్వేన నిత్యనై మిత్తికాదిధర్మజలై యథావాకవనుష్మిక్కు ప్రపన్నాధికారి కళుక్కు ఆవశ్యకమెన్దు తాయ్ య్. ... (౪)

అన. — అజ్ఞామ్బుట్టు. ముతత్పాట్టిల్ “నారాయణనే”
 ఎన్టు - ఉభయవిభాతి యోగజ్ఞైచ్చాల్లిల్లు; అనన్తరమ్, పాఱ్ఱుడ-
 లిల్ పైయత్తుయిసపరమన్” ఎన్టు - అవతారార్థమాక త్తిరుప్పా
 ఱ్ఱుడలిల్ కణ్విశ్ నపడియై. చ్చాల్లిల్లు; అనన్తరమ్, ఇన్ద్రన్ కుతై
 తీర శ్రీవామననాయవన్దవతిత్తు ఒరునాడాకవాశినైయాతే తిరుపడిక
 తైక్కొణ్ణు తీర్ణనపడియైచ్చాల్లిల్లు; అనన్తరమ్, యోగ్యరాయ్
 ఆచారప్రధానరాన వసిష్ఠాదిశ్ నియమిక్కుమ్బడి చక్రవర్తిత్తిరుమక
 నాయ్ వన్దవతిత్తు వాశినైత్తు ఉడమ్బుకొడుత్తపడి శొల్లిల్లు;
 ఇప్పాట్టిల్ - వరైయాతే ఎల్లార్ కుమ్ కట్టవుమడిక్కవుమామ్బడి
 కృష్ణనాయవన్దవతిత్తు, ఒరు ఊరుక్కాక తన్నై ముల్ మూట్టాక
 కొడుత్తపడి శొల్లికిఱతు. నోట్టిన్ద పెన్దళితే ఒరుత్తి, నామ్ అనుభ
 విక్క ఇతైయలప్పడానిన్ఱొమ్; (౧) “శ్రేయాంసిబహువిఘ్నాని”
 ఎన్టు - పెరియవర్ కిళుక్కుమ్ శ్రేయస్సుక్కు విఘ్నముణ్ణామెన్టు శొల్లి
 ల్లు. పెరుమాళ్ తిరునభిషేకత్తుక్కు శమ్బరాన్తకనాన దశరథన్
 పారిక్కిఱాన్; రాజనియైబ్రహ్మర్షియాక్కిన వసిష్ఠన్ ముహూర్త
 విధానమ్ పణ్ణుకిఱాన్; (౨) “రామోవిగ్రహవాన్ధర్మః” ఎన్టు-భా
 గ్యధిరరానపెరుమాళ్ ముడిశూడుకిఱాన్; (౩) “సహపత్న్యావిశా
 లాఘ్వా నారాయణముపాగమత్” ఎన్టు - పెరుమాళ్ పిరాట్టియోడే
 కూడ ప్పెరియపెరుమాటై ఆశ్రయిక్కిఱతు; (౪) “ఇచ్ఛామః” ఎన్టు-
 నాడడగ్గ అభిషేకమగ్గళైప్రాథిన్తు ఇతుక్కుమగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకిఱతు;
 ఇప్పడియిసక్క ఇతుక్కుమ్బన్దో విఘ్నమ్ వన్దతు; నామ్ అనాదికాలమ్
 పణ్ణనపాపమేకిడక్క ఇతుకూడుమో? ఎన్టుకేట్టు; నామ్ అనన్దయై
 అనుభవన్తిలే ఇఱ్ఱియవే ఉత్తరపూర్వాఽఘ్నకుక్కు అగ్లేషవినాశము
 డైన్దు పరిహరిక్కిఱాన్ శో.

ఈశ్వరన్, తాన్ సక్కల్పిత్తతు-కులై న్దాలుమ్, తదీయర్ సక్కల్పిత్తతు తన్నై అభీయమాటియుమ్ తలై క్కట్టిక్కొడుక్కుమ్; అవర్ తామ్ ముడితవిర్ న్దతు, మహారాజర్ క్కుమ్ శ్రీవిభీషణాధ్వానుక్కుమ్ ముడిశూట్టుకై క్కిత్తే. అజ్జనన్ “జయద్రథనై అస్తమిక్కై-క్కుమున్నే కొల్లక్కడవేన్” ఎన్ఱు సక్కల్పిక్క, “ఆయుధమెడేన్” ఎన్ఱు వన్ ఆయుధమెడుత్తుమ్, పాయ్ శొలియుమ్, పకలై ఇరవాక్కియుమ్ అజ్జనన్ సక్కల్పిత్తైయితే తలై క్కట్టిక్కొడుత్తతు. “పన్ద్రుప్పకుకిఱ విషయత్తినుడైయ న్దై షతు; పన్ద్రుప్పకుకిఱనామ్ ఎవ్వళవిలోమ్; పన్ద్రుక్కై యావతుతాన్ షతు” ఎన్ఱు అయోగ్యతాను సన్ధానమ్ పణ్ణ; నోవు మిక్క-తనై యుమ్ నానైన్దకుడినీ రెత్తుక్కుడిక్కుమాపోలే, నామ్ తిరు గామసక్కిర్తనత్తిలే అధిరిక్కవే ఇతుక్కు విరోధిక్కర్నడైయ నశి క్కుమ్మెగ్గితార్ కిళ్. మాయనై త్తామోతరనై చ్చెప్ప; కుడిక్కిఱ కుడి నీరికళిన్ద.

వ్యా.—(మాయనై) సమస్తకల్యాణగుణాత్తకనాయ్, నిరతి శయానస్తపరిపూర్ణనాయ్, ఉభయవిభూతియుక్తనాయ్, శ్రియఃపతి యాయ్, ఏకార్థవమ్బాలే నిత్యవిభూతియిలిరుక్కుమిరుపై చొచ్చిఱ కిఱతు. (౧) “యతోవాచోనివర్తన్తే” (౨) “యస్యామతంతస్యమ తమ్” (౩) “అవిజ్ఞాతంవిజ్ఞానతామ్” ఎన్ఱుమ్, (౪) “పణ్కడన్దతేకమ్” ఎన్ఱుమ్-వేదజ్ఞో మనస్సాడే వాక్కుక్కునిలమన్తెన్ఱు మీణ్డపరత్వమ్, ఇవభుక్కు ప్పేశలామ్బడి కై వన్దపడి. (౫) “వై కున్దనెన్బతోర్ తోణి పెఱాత్తులోకిన్ఱేన్” ఎన్ఱు-ఇవిడ్డత్తిలుమ్ అవిడ్డమ్ తనక్కు నిలమాయిరుక్కిఱ తన్నుమిడతై త్తానేయరుళిచ్చెయ్ తాళితే. తోణియెన్దతు-తన్నుడైయ అభినివేశత్తుక్కు ఒరుతోణిస్థానీయనాయ్ శ్రీవై కుణ్డ

నాథనిరుద్ధపడి. జ్ఞానమ్ విశదమానాల్ అవ్విడమణిత్రాయ్ ఇవ్విడమ్ దూరమాయిరుక్కుమే. (౧) “ఉన్ పేరరుళాలిక్కరై యేటి” ఎన్టై రితేతమప్పనారుమ్. అవనభిమానత్తిలేకిడక్కుమవర్కళితే అఙ్గుళ్ళార్; మనై యడై వే “ఈశ్వరోహమ్” ఎన్ఱిరుక్కుమవర్కళితే ఇఙ్గుళ్ళార్.

(మాయనై) కృష్ణానుభవత్తిలేఅనుభవిత్తు, (౨) “ఎత్తిఱమ్” ఎన్ఱు నమ్మాత్వారై పోలే, అఙ్గుత్తెగుణత్తై అనుసన్ధిత్తు, “ఎత్తిఱమ్” ఎన్ఱిఱాళ్. ఇఙ్గు ఓరూరాక ఉడమ్బుకొడు త్తమైయైచ్చొల్లనినై యా; బరునాట్టుక్కాక ఉడమ్బుకొడుత్త మైశొల్లుకిఱాళ్. అఙ్గుళ్ళార్క్కు త్తనై అజైత్తుక్కొడుక్కుమాపోలే కాణమ్ ఇఙ్గుళ్ళార్క్కు త్తనై అమైత్తుక్కొడుక్కుమ్బడి. అవనుడై యన్వరూపనై లక్షణ్యత్తై ప్పార్ త్తాల్ ఇఙ్గుళ్ళార్కోడు అఙ్గుళ్ళార్కోడు వాళియిలైయితే. ఇవ్వెళిమై క్కుమ్ అడియానవిడమితే అవ్విడమ్. బరుత్తి తామ్బాలేబన్దై పడియైచ్చొల్లనినై యా; (౩) “సదాపశ్యన్తి” ఎన్ఱు బరునాడాక దృష్టికళాలేబన్ధిక్కుమ్బడియైచ్చొల్లుకిఱు. (మాయనై) అప్పడి పెరియసర్వేశ్వరన్, కృష్ణనాయన్దవతరిత్తు ఇడై యర్క్కుమ్ పశుక్కళుక్కుమ్ త్తనై అజై యలామ్బడినియమిత్తు, ననసితచార్యనగరక్షోభాదికళాలుణ్ణానఆశ్చర్యత్తై నినైత్తు “ఎత్తిఱమ్” ఎన్ఱిఱతాకవుమామ్. (౪) “శూట్టునన్నాలైకిళ్” ఇత్యాది.

(మన్నువడమతురై మెన్దనై) (౫) “సదైకరూపరూపాయ” ఎన్ఱి అపడియే - అఙ్గు ఏకపరూపనాయ్ నిన్ఱు ఉడమ్బుకొడుత్త పడియైచ్చొల్లి ధ్.ఱు; ఇఙ్గుప్రవాహరూపేణ ఉడమ్బు కొడుక్కుమ్బడి శొల్లుకిఱు.

(మన్నువడమతురై) ఆనై పడుమ్ ఆకరమ్బాలే అవతారమ్మాతా తపూర్. సిద్ధాశ్రమత్తిలే శ్రీవామననాయ్ తపస్సుపణ్ణి వర్తిత్తుమ్, శ్రీ

(౧) పెరి.తి.గి.౩-౨. (౨) తి.వా.౧-౩-౧. (౩) సా.౧౦-౨-౪.

(౪) తిరువి.౨౧. (౫) వి.పు.౧-౨-౧.

శత్రుఃశూన్యాన్ వన్నియమటుత్తు త్తనక్కు ప్పడై వీడాకప్పేల్ మనెడు నాళిరున్దు రాజ్యమ్బుణ్ణియుమ్, కృష్ణనాయ వన్దవతరిత్తుమ్, ఇప్పడి భగవ త్సమ్బన్దమ్ మాతాత దేశమ్. (వడమతురై) (౧) “మలైమూతూర్” ఎన్దు - నమ్మాళ్వారీడుపట్టదేశమితే.

అప్పడియితేమహ్నికళి ఈడుపట్టతు. (౨) [వధురానామ] పరమ పద త్తిలుక్లాట్టిల్ ఇప్పువార్ ప్రసిద్ధమ్బాలే. *కలక్లాప్పెరునకరమాకై యాలేకలక్లాతిరుక్కిఱతు అక్లు; కలక్లుమ్ దేశ త్తిలే కలక్లాతిరుక్కిఱ తితే ఇక్లు. [నగరీ] విట్టుప్పొన్దవిడమో?, పిఱన్దుపడై త్తు విరుమ్బిన్దవిడ మో పడై వీడానతు. [పుణ్య] అభిమతలాభత్తై యుక్లాక్కవల్ గ్రా యిరుక్కై. అవనై ప్పెలుకై క్కు ఉపాయముమ్ తానే. [సాపహరీ] అప్పేల్ మక్కు ప్రతిబద్ధకనిరసనముమ్ పణ్ణవల్ గ్రాయిరుక్కై. [శుభా] ఒన్టైప్పొక్కవుమ్ ఒన్టై త్తరవుమ్ వేణ్ణాతే, పరమపదమ్బాలే ప్రాప్యముమ్ తానేయాయిరుక్కుమ్. [యస్యాంజాతోజగన్నాథః] యాతోన్త్రిలేజగ న్నాథనానవన్ జాతనానాన్. సంసారికళుడై య కుఱత్తీర్ కైక్కాక్క, నియన్తావానవన్ నియామ్యకోటియిలేపిఱన్దాన్. [సాక్షాత్] (3) “ఆతియమ్ శోతియురువై యక్కునై త్తిక్కుప్పిఱన్ద” ఎన్దుమ్, (౪) “ప్రకృ తింస్వామధిషాయ” ఎన్నుమ్బడియే. “మామై” ఎన్దు-జ్ఞానమాయ్, తన్నుడై య ఇచ్చైయాలే అనతరిత్తానెన్గిఱతు. [విష్ణుః] వ్యాపకవస్తు, వ్యాప్తైకి దేశ త్తిలే నన్దుపిఱన్దానెనై. *ఎక్కుముళనానవన్ ఓరిడన్త్రిలే తోన్త్రినపడి. [సనాతనః] ఎన్దుముళనానవన్ ఒరునాళిలే తోన్త్రినపడి. (మైన్దై) (౫) “తన్దైకాలిల్ పెరువిలక్లుతాళి అవియి” ఎన్దు-పిఱన్దపోతే శ్రీవసుదేవర్ కాలిల్ విలక్లుతానే విడుమ్బడియాన మిడుక్కై-చ్చొల్లు కిఱతు. పరువమ్ నిరమ్బువతల్కుమున్నే కంసనై కొన్న్దమిడుక్కై

(౧) తి-వాయ్-౯-౧-౬. (౨) తి-వాయ్-౩-౫-౫. (౪) గీ-౪-౬.

(౫) తి-మొ-౭-౫-౧.

చ్చొల్లిద్రాకవుమామ్. “మైన్” ఎన్ఱు - పిళ్ళైయాకవుమామ్; రాజానాకవుమామ్. (౧) “వడమతురైయార్ మన్నన్” ఎన్ఱాళితే.

(తూయ పెరుసీర్ యమునై) *విట్టవాద్రై మఱుక్కుమ్బడియాన ఆఱు. పరమపద త్తిల్ నిన్ఱుమ్ వనవతరిక్కైక్కు ఇచ్చూరుణ్ణానాప్పోలే, పరమపద త్తుక్కు విరజై పోలే ఇచ్చూరుక్కు ఇవ్వాఱు. అడియటివార్ కూడ పోన్ఱు కరు త్తఱిన్ఱు కారియమ్నడ త్తుమాపోలే తిరునడితిరువనన్దాన్దాన్దై పోలే కరు త్తఱిన్ఱు అవ్విరుళిలే కృష్ణనై యెఱున్దరుళువిత్తు కొంఱ్ఱుపోక, ముఱ్ఱాల్ మట్టకవద్రై శ్రీకొండు త్తశుద్దియైచ్చొల్లుకిఱతు. (౨) “యము నాన్ఱుఱ్ఱిగమ్మిరాం నానావర్తర్పుమాకులామ్ । వసుదేవోవహన్ కృష్ణం జానుమా తోదకోయమా” పిరాట్టిశరణమ్ పుకవుమ్ రావణ భయత్తాలే అజ్ఞయిరున్దగోదావరిపోలన్ఱిక్కే, కంసన్ మాళికై నిఱ్ఱిలో కీఱ్ఱే వద్రై శ్రీకొండు త్తపడి. తూయ్ మైయాకిఱతు - భగవత్స్పర్శమితే. (3) “వల్లవీవడనోచ్చిన్ఱు పవిత్రాధరవిద్రుమకి” ఎన్ఱు మాపోలే కృష్ణ నుమ్ పెల్లఱుమాకజలక్రీడై పణ్ణ ఒరువర్ కొంఱువర్ కొప్పళి త్తత్తాలేవన్ఱ శుద్ధియాకవుమామ్.

(తూయ) (౪) “ప్రసాదంనిమ్న గాయాతా” ఎన్ఱు-సీర్ తెళిన్ఱై చ్చొల్లిద్రాకవుమామ్. (పెరుసీర్) కృష్ణనుమ్ పెల్లఱుమ్ జలక్రీడై పణ్ణు నైక్కు పోరుమ్బడి సమ్మద్ధమానజలమ్. పెల్లఱుడై యవిరహతాపమ్ తెడక్కుళిక్క పోరుమ్సీర్ ఎన్ఱుమామ్. అన్ఱి యే, సీరినుడై యశ్లాఱుత్తై యై చ్చొల్లిద్రాకవుమామ్. (యమునై త్తుఱైవనై) కివిపాడువార్ క్కు ఊరుమ్ పేఱుమ్ వేడ్లక్కడవతితే. (యమునై త్తుఱైవనై) (౫) “ముత్తుప్పడుమ్తుఱై ” ఎన్ఱు మాపోలే, (౬) “శజ్జణితుఱైవన్” ఎన్ఱు మాపోలే, కృష్ణనుక్కు పెల్లఱోపడుమ్తుఱై. నల్పరక్కుప్పడు

(౧) నా-తి-౨-౩. (౨) వి-పు-౫-౩-౧౨. (౩)

(౪) వి-పు-౫-౩-౪. (౫) (౬) తి-వా-య-౧౦-౩-౧౧.

వతునీరి లేయాకాతే. (౧) “అముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముతు” ఎన్నుమా పోలే. (తుత్తై వన్) “కంసభయత్తుక్కు అష్టబళిక్కవన్దు శేర్న్దారై చ్చొలుమాపోలే శొన్న పడిపారీన్” ఎన్దుభట్టర్.

(ఆయర్ కుల త్తినిల్ తోన్ఱుమ్) పిఱవాతపరమపదత్తోపాతి శ్రీ మధురైయిల్ పిఱప్పుమ్. ములైప్పాల్ కుడిత్తు అఱుతవిడమితే పిఱన్ద విడమావతు. (తోన్ఱుమ్) (౨) [ఆవిర్బూతంమహా త్తనా] క్కిక్కుక్కే ఉదిక్కిఱ ఆదిత్యనుక్కుస్సర్కముణ్ణాకిల్ ఇవళోవయిల్ శ్రీల్ స్సర్క ముణ్ణావతెన్ఱాన్ ఋషిః పిఱన్దతుగుణమాకై కాక(౩) “పిఱన్దవాఱు” ఎన్దు ఈడుపట్టార్ ఆఱ్వార్. (అణివిళక్కై) శ్రీవై కుణ్ణితిలుమ్ శ్రీమ ధురైయిలుమ్ అనుజ్జవలనాయ్ పోలే యరుప్పతు. (౪) “ఆయర్ పా డిక్కణివిళక్కే” ఎన్ఱిఱపడియే ఇవర్ కళుక్కు క్కుణ్ కాట్టియాయి రుక్కై. అన్ధకార త్తిల్ దీపమ్బాలే తాన్ద్రార్ పక్కలిలేయితే గుణమ్ ప్రకాశిప్పతు. *పిఱప్పాయుళివరుముఱునలమితే. “మణివిళక్కై” ఎన్దపోతు, ఇక్కేళుకున్దప్పిన్బు పరమపద త్తిలఱుక్కు అన్ద్రపడి.

(తామైక్కుడల్ విళక్కమ్ శెయ్త) వయిల్ శ్రీల్ కట్టిన తఱు మ్బాలే “ఒరు త్తిక్కు ఒరుపిత్తై క్కట్టలామ్బడిభవ్యనావతే!” ఎన్ఱయశో దైప్పిరాట్టియై విళక్కుప్పణ్ణినననై. (౫) [కాసల్యాశుశుభే] (౬) “ఇవ నై పెన్ద్రవయిఱుడై యాళి - ఎన్ననోన్బునోన్ద్రాళి కొళో.” (తా మోతరనై) నమ్మడైయబన్దమ్ నమ్మల్ అఱుక్కవొణ్ణతాపోలే, అవనుడైయబన్దముమ్ అనుగ్రహత్తాలే యాకై యాలే అవనాలుమ్ అఱుక్కవొణ్ణతు. నమ్మడైయబన్దమ్ అవన్ కాలిలేవిత్తి త్తిరుమ్; అవ నతు అనుగ్రహ కార్యమాకై యాలే అనుభవిత్తే అఱవేణుమ్. “అవను డైయబన్దజైల నున్దక్క సంతారబన్దమఱుమ్” ఎన్నానిన్దతితే. ఇవన్ వయి

(౧) తి-మొ-౬-౧-౨. (౨) వి-పు-౫-౩-౨. (౩) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧.

(౪) పెరి-తి-౨-౨-౫. (౫) రా-బా-౧౨-౧౧, (౬) పెరి-తి-౨-౨-౬.

గ్రీల్ తఱుమ్మైక్కొణ్ణాడుకై, అవల్ వయిల్లుక్కు ప్పట్టణ్ణుకై
“పణ్ణెకళితే తావినవాతే ఉడైనఱువ తఱుమ్మైక్కొణ్ణ ఇడైచ్చికళ్
శీరిత్తార్కళ్; అత్తఱుమ్మ తోన్ఱామ్మైక్కితే నమ్మెరుమాళ్ కలైయ
మేల్ శాన్ఱుకిఱతు” ఎన్ఱుజేయర్.

(తూయోమాయ్) ఇడైచ్చికళ్ తూయ్మైయితే. తలైయిరు
క్కడమ్మక్కఱువియుమ్, ఉడమ్మిరుక్క తలైక్కఱువియుమ్ పోరువర్
కళితే. భగవత్సమ్మనమ్మొయ్ తనక్కొరు శుద్ధినమ్మాదికైయా
వతు- అశుద్ధనాయ్ విడుకైయితే. అవనుడైయ సమ్మనత్తై అనుసన్ధి
కైయొయ్ తనక్కొరుశుద్ధియై. విభీషణన్ కడలిలే ఒరుమ్ము
క్కిట్టని తేవన్ఱతు; అన్జనన్ యున్దన్ తో నడువేమ్ముక్కిట్టని తేచరమల్లొకమ్
కేట్టతు; ద్రౌపదిమ్ముక్కియన్ఱేప్రప త్తివణ్ణిల్లు. ఆకైయాల్ ప్రప త్తిక్కు
ఒరుశుద్ధియుమ్ తేడ వేణ్ణా; అశుద్ధినమ్మాది క్కవుమ్ వేణ్ణా; నిన్ఱనిలైయిలధికా
రమ్మైయుమ్. (౧) [మమచాపి] కడల్ కలగ్గిత్తెళిన్దాప్పోలే రామభక్తియా
లే కలగ్గినన్ నెణ్ణు తెళిన్దతు. సంసారసమ్మనత్తాల్ వన్దకలక్కమ్ తెళిక్కైక్కు
భగవద్గుణజ్ఞులు; అన్దగుణజ్ఞుల్ వన్దకలక్కత్తై ఎత్తాల్ తెళియప్పణ్ణువతు.
[శుద్ధంవే త్తివిభీషణమ్] వన్దననుడైయ శుద్ధియడగ్గులమ్ వడివిలే తెరియా
నిన్ఱతు. అవనుక్కు శుద్ధియాకనినై క్కిఱతు- రామసమ్మనత్తైయితే. (౨)
“పావనస్సర్వలోకానామ్.” (తూయోమాయ్) అనన్యప్రయోజనత్తై
యై చ్చొల్లిన్ద్రాకవుమామ్. (వన్ద) (౩) “వన్దనతడియేన్ మనమ్మ
కున్దాయ్” ఎన్ఱు అవన్ వరనై నామ్ శెయ్యక్కడవోమ్. (౪) “ఉపన్ఱేయై
రుపస్థితః” ఎన్ఱమ్, (౫) “పద్భ్యామభిగమాచ్చైవ” ఎన్ఱమ్ ఇట్టనాలడి
క్కుమ్ పుణ్ణట్టరుక్కుమవనితే. ఉపాయ త్తిల్ తుణివు పుణ్ణప్పడవోట్టాతు;

(౧) రా-య-౧౮-౩౭. (౨) రా-ఉ-౮౨-F. (౩) తి-మొ-౩-గి-౧.

(౪) రా-ఆ-౧౦-౧౦. (౫) రా-ఆయో-౫౦-౪౦.

ఉపేయ త్తిల్ తుణివుపుటప్పడాతిరుక్కవొట్టాతు. (నామ్) క్రమ
సాక్షిపద్రాతనామ్.

(తూమలర్) ప్రయోజనతైక్కణిగియాతిట్టమలర్. (౧) “మిక్కశీర్
త్తోణ్ణిరిట్టపూ.” (౨) [కళ్ళార్ తుథాయమ్ కణవలర్] అలరిల్ విజాతీయగ్గ
తైయుళ్ళొల్లుకిఱతు. అనన్య ప్రయోజనర్ తొట్టతువతేనుమామ్. [పుళ్ళా
యోరేనమామ్] ఇవన్ ఏతేనుమిడిలుమ్ కొళ్ళుకై క్కుత్తనై అమై త్త
పడి. శ్రీవరాహకల్పత్తిలే ముత్తక్కాళై అముతుశెయ్ విక్క చొచ్చి
ద్రు. (౩) [పతంపుప్పమ్] ద్రవ్యతారతమ్యమ్ పార్ పుత్తిలై, ఇడుకి
అవన్ నెళ్ళిలీరమే పార్ పుత్తు. ఎల్లాళ్ళాడఱ్ళామియితే. (తూవి)
(౪) [యథాతథావాపి] ఎన్గిఱపడియే-క్రమవివక్షైయన్మిక్కే అదై పు
కెట్టిరుక్కై. (తొమ్మితు) విరోధికిళ్ కణ్ణాల్ ముత్తై తప్పామైక్కు. కైప
దై త్త ప్రయోజనమ్ పెఱుకై. (వాయినాల్ పాడి) వాక్కుప్పదై త్త
ప్రయోజనమ్ పెఱుకై. (౫) [ఉవాచచ] ఎన్దు - “వరుక్కై మేలే
వారైయుళ్ళొల్లువతే!” ఎన్దు అవనై నోపుపడుత్తుకై. (మనత్తి నాట్చిన్దిక్)
(౬) “మనసాధిగచ్చత్తి” (౭) “వాగు త్తరః” ఎన్గిఱనిలై కులైన్దు, మన
స్సుక్కు మున్నే తొమ్మిక్కై యమ్ పాడుకై యమ్ ముఱ్ఱుడుకై యాలే
అద్రామైయిన్ మికుతి శొల్లిద్రు. మనోవాక్కాయగ్గళ్ మూన్మమ్
అగ్గే పవణమానపడి. ఉపాయమాకిలితే ఒన్మమైవతు.

(పోయవ్విత్తై యమ్ పుకుతరువానిన్మ నవుమ్) ఉత్తరపూర్వాఘ
ణ్ణళ్. పాల్ కుడిత్తువ్యాధి పోక్కుమాపోలే, ఇనియతు అనుభవిక్కు
ఇన్నాతతుకులై యమ్. పూర్వాఘమాకిఱతు - జ్ఞానమ్ పిఱప్పతఱ్కు

(౧) (౨) తి-మొ-౧౧-౭-౬. (౩) -౯-౨౬. (౪) స్తో-౪-౨౮.

(౫) రా-య-౧౭-౯. (౬) (౭)

మున్ను బుద్ధిపూర్వకమాక ప్పజ్ఞేనపాపమ్; ఉత్తరాఘమావతు-భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు- ప్పిన్ను ప్రకృతివాసనైయాలే ప్రామాదికమాక చెయ్యమతు.

(తీయినిల్ తూశాకుమ్) నెరుప్పిఱ్ఱ పజ్ఞుపోలేయామ్. (౧) “ఇషీకాతూలమగ్నోప్రోతంప్రదూయేత” ఎన్ఱువేద త్రిల్ శొన్న అర్థమ్, పెరియాభ్రావర్ మకళాకైయాలే ఇడైచ్చియాన పిన్నుమ్ పిన్నాట్టు కీటపడి.

(శెప్ప) వాఙ్మనీకాయజ్ఞశాల్ అనుభవిక్కవేణుమెన్ఱుతుమికై- విరోధిపోకైక్కు ఉక్తిక్కుమేల్ వేణ్ణావెనై. అవన్, ఇవన్ అనుకూలి- త్తవాటే పూర్వాఘటై విస్మరిక్కుమ్; ఉత్తరాఘటక్కు అవిజ్ఞాతా- వామ్; ఇనియార్ అనుభవిప్పార్. పుణ్యపాపజ్ఞశాక్తిన్ఱ-అవనుడైయ- అనుగ్రహనిగ్రహజ్ఞితే. అవన్ “పాఱుత్తేన్” ఎన్న, తీరుమత్తనైయితేఅతు.

“తూయోమాయవన్ద నామ్ తూమలర్ తూవి త్తొఱుతు వాయిసాల్ పాడి మన త్తినాల్ శిన్దిక్క, పోయప్పిళై యుమ్ పుకుతరువా నిన్ఱనవుమ్ తీయినిల్ తూశాకుమ్; మాయనై మన్ను నడమతురై పైన్ఱనై త్తూయ పెరునీర్ యమునైత్తుత్తెననై ఆయర్ కుల త్తినీర్ తోన్ఱుమ్ మణివిళ్ళైక్కు- త్తానైక్కుడల్ విళ్ళక్కమ్ శెయ్తతామోతరన్ఱ-శెప్ప” ఎన్ఱు అన్వయమ్. (గి)

సావదేశ వ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—అజ్ఞామాబ్బట్టు. (మాయనై యిత్యాది) (మాయనై) (౨) “సదాపశ్యన్తి” ఎన్ఱిఱపడియే విశ్శబ్దల జ్ఞానికళాన నిత్యసూరికళాలుమ్ కరై కాణనొణ్ణత పరత్వజ్ఞై యుడైయననై. (మన్ను నడమతురై పైన్ఱనై) భగవత్సమ్మమాతాత నడమధురై యిలే యిరుక్కిఱరాజా

వాయ్, మిడుక్కనాయ్, యువావానవనై. (తూయ) శ్రీవసుదేవర్ కణ్ణనై ఎఱున్దరుళప్పణ్ణక్కొణ్ణు తిరువాయ్ప్పాడిక్కు ఎఱున్దరుళుకిఱ పోతు *జానుమాత్రోదకరాయెఱున్దరుళలామ్బడి పాణ్ణాకవన్ శ్రొక్కొ డు త్తతూయ్ పైయాకవుమామ్; జలక్రీడైయిలే పెణ్ణుమ్ అవనుమాక కొప్పళికైయాల్ వన్ద తూయ్ పైయాకవుమామ్. (పెరునీర్) మహా జలత్తై యుడై తాకై యాలే అత్యగాధమాన. (యమునై త్తుత్తె వనై) యమునై యినుడై యతుత్తై యై త్తనక్కునిరూపకమాక వుడైయవనై. (ఆయర్ కుల త్తినిల్ తోన్మమ్ మణివిళక్కై) తిరువాయ్ప్పాడియిలే వళ రానిన్మకొణ్ణు అక్కులత్తక్కు మజ్గళదీపమాయుళువనై. (తామైళ్ళు డల్ విళక్కమ్ శెయిత తామోతరనై) *కణ్ణిక్కుఱున్దయన్ శ్రోలే ఉర లోడేకట్టుణ్ణు పెన్ శ్రీతాయాన యశోదైప్పిరాట్టియినుడైయ హృదయ త్తక్కు ప్రకాశకనానవనై.

(నామ్) “అవనే ఉపాయమ్” ఎన్దిరుక్కిఱనామ్. (తూయో మాయ్) అనన్యప్రమోజనరాయ్. (వన్దు) ప్రాప్యరుచి ఇరున్దవిడత్తిలి రుక్కవొట్టాపైయాల్ వన్దు. (తూమలర్) యోగ్యమో, అయోగ్య మో ఎన్దు తేడప్పడాతమలర్ కనై. (తూవి) అక్రమమాక అవన్ తిరు వడికళిలే పరిమాణి. (తొమ్మితు) సేవిత్తు. (వాయినాల్ పాడి మనత్తి నాల్ శిన్దిక్క) “అవన్ కొడు త్తకరణత్తాల్ అవనై ఆశయిక్కుప్పెన్ శ్రోమ్” ఎన్దుపాడినినైక్క. (పోయప్పిళై యమ్) కళిన్ద అనాదియాన పూర్వాఘుజ్గళుమ్. (పుకుతరువానిన్దనవుమ్) పవేశనై త్తరుకిఱనై యాయ్ నిన్ద ఉత్తరాఘుజ్గళుమ్. (తీయినిల్ తూశాకుమ్) నెరుప్పిలిట్టపణ్ణుపోలే యామ్. (శెప్ప) ఆకైయాల్ ఉత్తగుణవిశిష్టనాన ఎమ్మెరుమానై అనుసన్దియుళ్ళో. ఆయర్ కులమెన్దతు - అనన్యసాధనరాన భాగవత కులమెన్దపడి.

(౫)

అన.—ఆతామ్బాట్టు. ముతత్పాట్టిల్-భగవత్సంక్షేపమేప్రాప్య
ముమ్, అనన్యసాధ్యమానవతుక్కు సాధనమువవనే, అన్తసాధన త్తిలేఅన్వ
యిక్కై-క్కు అధికారికళుమ్-అన్తప్రాప్యత్తిల్ ఇచ్చెయ్యడైయవరకళే
యెన్జు-సాధ్యస్వరూపత్తైయుమ్, సాధనస్వరూపత్తైయుమ్, అధికారిస్వరూ
పత్తైయుమ్ సాధిత్తు; ఇరణ్ణామ్పాట్టిల్ - ప్రాప్యప్రాపకజ్జల్ ఈశ్వరనే
యెన్జుకుమ్ ఇచ్చాధికారికళుక్కు-సమ్భావితముమాయ్ కుర్వద్రూప
కరణజ్జుక్కువకు త్త వ్యాపారవిషయజ్జలై క్కాట్టిక్కొడుక్కు వేణ్ణుకై
యాలుమ్, కాలక్షేపత్తుక్కా-కివుమ్ రాగప్రేరితమాక అనుష్ఠేయ
మానక ర్తవ్యాంశత్తై చ్చొల్లిల్-దు; మూన్జామ్బాట్టిల్-భగవదనుభవ
సహకారికళే పక్కల్ ఉపకార స్సృత్యుతిశయత్తాలే అవరకళుక్కు యావై
యావై శిల అపేక్షితజ్జల్, అన్తసమ్మద్ధికళడైయ అపేక్షిక్క క్కడవతెన్ని
అతు; నాలామ్బాట్టిల్ - దేవతాన్తరస్పర్శరహితరాయ్, ఇప్పడి అనన్య
ప్రయోజనరాయ్, భగవదేకప్రవణరాయ్, భగవదనుభవోపకరణమాన
వల్-శ్రి లే ఇభీన్తవరకళుక్కు అన్తదేవతాన్తరజ్జుమ్ ఏవల్-శెయ్యు
మెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్-దు; అజ్ఞామ్బాట్టిల్-ఇప్పడి భగవదనుభవ త్తిలే
ఇభీన్తవరకళుక్కు వరుమ్ విరోధకళై అన్తభగవదనుభవన్దానే నిరో
ధిక్కు మెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్-దు; ఆక, ఇప్పడి కీర్తిజ్జుపాట్టాలే-ప్రాప్య
మాన కృష్ణానుభవత్తుక్కు ఏకాన్తమాన ఉపకరణజ్జలై చ్చొల్లి, అన
న్తరమ్ మేల్-పత్తుప్పాట్టాలే - అన్తఉపకరణజ్జలై కొండ్లు అనుభవిక్కు
మవరకళై ఎఱుప్పకీఅతు.

తద్రాముక్కే అన్వనుభవత్తుక్కు ప్రధానోపకరణమాన ప్రేమ
ముమ్, కర్తవ్యతయా ఉక్తమాన ఉపకరణజ్జుమ్, అనుభావ్యగాన
కృష్ణనుమ్, అతుక్కు-ఏకాన్తమాన కాలముమ్, ఊరిల్ గోపవృద్ధిక
ళుడైయ ఇళైవుమ్ ఉణ్ణానపిన్బు తని త్తనియే అనుభవిక-వమైనిర్దుక్కు,
ఒరువరై యెరువర్ ఎఱుప్పవేణ్ణుకీఅతెన్నెన్నిల్; పెరుక్కాల్-శ్రిల్ ఇభీ

వార్ కుత్తుణై త్తేటమామాపోలే, (౧) “కాలామ్మమ్ నెళ్ళియిమ్
కణ్ శుభ్రులుమ్” ఎన్ఱమ్, (౨) “ఉయిర్ కాత్తాప్పయ్ మిన్” ఎన్ఱమ్, (౩)
“అట్టియెడుమ్ పొన్నార్ శార్ణముడై యపడికై యిన్నా రెన్ఱటియేన్”

ఎన్ఱమ్-ఇట్టిన్దారై కుమ్మిన్ద్రానీరూట్టక్కడవతానవిషయ త్రిలే ఇట్టికిఱ
వర్ కళాకై యాలే తుణై త్తేటమాయ్ ఒరువరై యెరువర్ ఎమ్మప్పకితా
ర్ కళి. (౪) “అడియార్ కళి కుమ్మజ్జై ఉడన్ కూడువతు ఎన్ఱ
కొలొ” ఎన్ఱ శొల్లకిఱపడియే-పరావస్థయిల్ పురుషోత్తమనై అను
భవిక్కుమ్బాతు విశృంభలమాన జ్ఞానబలగ్గళై యుడై యరాన నిత్యసూ
రికళుక్కుమ్ తుణై త్తేటమాకానిఱ్క, (౫) “ఇమైయార్ తమక్కుమ్-
నెళ్ళాల్ నినై ప్పరితాల్ వెణ్ణెయూణెన్ను మినచ్చాల్” ఎన్ఱ - అన్ద
నిత్యసూరికళుక్కుమ్ అనుభవిక్ వాణ్ణాతపడి నీరైక్కుమ్ మేనైక్కుమ్
అత్తుక్కుమ్ నిరనధిసాగరమాన కృష్ణనై అనుభవిక్కుమిడ త్తిల్,
ఇడక్కై యమ్ వలక్కై యమ్ అతియాత ఇడైచ్చిళుక్కు తుణై
త్తేటమెన్ను మిడమ్ శొల్ల వేణుమో?; అతుక్కుమేలే, (౬) “ఏకస్సాన్వదు
నభుజ్జీత” ఎన్ఱ-నిరతిశయభోగ్యమాన అవ్విషయనై త్తనియే అనుభవి
క్కుమాట్టాత ప్రకృతికళాకై యాలుమ్ ఎమ్మప్పకితార్ కళి;

అతుక్కుమేలే, “ఇన్వస్తునై అనుభవిక్కై కుమ్మరుచియుడై య
రాయిరుక్కుమవర్ కళి ఇట్టిక్కలాకాతు” ఎన్ఱమ్ నినై వాలుమ్ ఎమ్మ
ప్పకితార్ కళి; అతుక్కుమేలే, భగవద్విషయనై అనుభవిక్కుమ్బాతు
తదీయరై మున్నిట్టల్లతు అనుభవిక్కుమాట్టాతవర్ కళాకై యాలే ఎమ్మ
ప్పకితార్ కళి. విషయమ్ తనియే అనుభవిక్ అరితాకై యాలుమ్,
ఇవర్ కళి తనియనుభవిక్ వల్లప్రకృతికిళ్ళల్లామై యాలుమ్, “రుచియుళ్ళ
వర్ కళి ఇత్తై నెడున్దలు” ఎన్ఱిరుక్కై యాలుమ్, తదీయరై యె

(౧) పెరియతిరువ-౩౪. (౨) తి-వా-౧౦-౭-౧. (౩) తి-మొ-౧౦-౧౦-౯.

(౪) తి-వా-౨-౩-౧౦.

(౫) తిరు-౯౦.

ప్రీయ అనుభవిక్కమాట్టామైయాలుమ్, మున్దుఱ ఉణర్ న్దవర్ కళో ఉఱ
ఙువార్ కళై ఎఱుప్ప త్తటిలై.

ఎల్లార్ కుమ్ కృష్ణానుభవ త్తిల్ కాతుకమ్ అవిశిష్టమాయిరుక్కు
మాకిల్, శిలరెఱుప్ప చ్చిలర్ ఉఱఙుకై కాతుకత్తుక్కు క్కుఱై యన్మో
పెన్నిల్; అనుభావ్యమాన కృష్ణగుణజ్ఞో, నఱ్ఱుణ్డారై పోలే శిలరై
మయఙ్గప్పణ్ణమ్; శిలరై ఇరున్దవిఱ త్తిలిరుక్కువొట్టాతే తుడిక్కిప్పణ్ణమ్;
ఆకై యాలుమ్, † అవర్ కళో కాతుకత్తుక్కుమ్ కుఱై యిలై. ఇని, ఇప్ప
ట్టుక్కు వాక్కార్థమ్, భగవద్విషయ త్తిల్ పుతియళాకై యాల్ ఇన్నో
న్బిన్ శువడఱియాతాళోరు త్తియై ఎఱుప్పకిఱార్ కళో.

మేలిల్ పత్తుప్పాట్టాలుమ్-“శెయ్యాతన శెయ్యామ్” ఎన్దు-అడి
యిల్ పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞైయై తలై క్కట్టుకిఱార్ కళో. పెరుమాళ్ (౧) “నత్యజే
యమ్” ఎన్దు ప్రతిజ్ఞైయై (౨) “ఏతద్రవతంమమ” ఎన్దు తలై క్కట్టినా
పోలేయుమ్, అర్జునన్ పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞైయై కృష్ణన్ శెయ్ తు తలై క్కట్టి
నాపోలేయుమ్, పచ్చలక్షమ్ కుడియిల్ పెణ్ణుమ్ వన్దుతిరణ్ణు, “నామ్
నీరాడవే నమ్విరోధిః శుమ్ పోమ్” ఎన్దుపుఱప్పడ, శిలర్ వారాతోఱ్ఱి
యప్పోకమాట్టిల్ శ్రిలర్, ఉఱఙుకిఱవర్ కళై ఎఱుప్పిక్కొణ్ణు పోకవే
అత్తలై క్కుమ్ నమక్కుమ్ పురుష కారమావర్ క శెన్దుమ్, (౩) *బోధ
యన్తః పరస్పరమ్ పణ్ణుకై కాకవుమ్, ఇవర్ కళిఱుపు పొఱుక్కుమాట్టా
మైయాలుమ్, “ఏకస్వద్వదునభుజ్ఞోత” ఎన్దిఱపడియే ఒరువరై యొ
ఱ్ఱియ ఒరువర్ భుజక్కమాట్టామైయాలుమ్, కృష్ణనిఱ్ఱాట్టిలుమ్ ఇవర్
కళో ఉద్దేశ్యరాకై యాలుమ్, తని అనుభవిక్కుమ్ విషయమల్లామై
యాలుమ్, ఉణరాతవర్ కళై ఉణర్ న్దవర్ కళో ఎఱుప్పకిఱార్ కళాయ్
చ్చెల్లుకిఱతు. పరమపద త్తక్కుకప్పడ (౪) “అడియార్ కళో కుఱ్ఱాఱ్ఱై-

(౧) రా-య-౧౮-౩. (౨) రా-య-౧౮-౩౩. (౩) గీ-౧౦-౯.

(౪) తి-వా-౨-౩-౧౦. † (పా) అవైకళో.

ఉడన్ కూడువతెనుకొలో” ఎన్దుకూట్టుత్తేడవేణ్ణానిన్దు; కృష్ణానుభవత్తుక్కు
కూట్టుత్తేడచ్చొల్లవేణుమో? (౧) “ఇమైయోర్ తమక్కుమ్ శెవ్వే
నెణ్ణాల్ నినై పురితాల్ పెణ్ణెయూణెన్ను మినచ్చొల్” ఎన్దు-నిత్తు
సూరికళుడై య *ఎత్తిఱమిరుక్కుమ్బడి. ఇళైఅనుభవిత్ర ఆఱ్ఱాయర్
“ఎత్తిఱమ్?” ఎన్దార్. తన్నెయుమ్ (౨) “జన్మకర్మచమేదిన్దుమ్”
ఎన్నప్పణ్ణిన్ద్రీతే. ఓరువిడాయాన్ద్రీక్కు వేణ్ణుమ్ మనిచ్చర్ పోరత్తి
రణ్ణు ఇచ్చూరుక్కాక కృష్ణసంగ్లేషత్తిల్ పుతియాళోరుత్తియై “పోతు
విడిన్దుతుకాణ్” ఎన్దు - ఎఱుప్పొకిఱార్కళి; (౩) “ఉత్తిన్దుసరళా
శాన్దూల” ఎన్దు-విశ్వామిత్రన్, పోతువిడిన్దుతు ఎన్దు ఎఱుప్పినాప్పోలే.

వ్యా.— (పుళ్ళుమ్శిలుమ్బినకాణ్) ఇప్పెణ్ణలై, పోతేడే వాశ
లిలేఱ్ఱార్ తక్కుడవతాకసజ్జుల్నిత్తు, పోతువిడియచ్చెయ్తే కిడన్దుఱజ్జు
వతే! ఎన్దు శిష్టగర్తై వణ్ణినవాతే, పోతువిడియవేణ్ణావో ఎఱున్దిరుక్కు,
ఎన్న; “పోతువిడిన్దుతుకాణ్” ఎన్న; పోతువిడిన్దుతుక్కులడై యాళమేన్?
ఎన్దుఅవళోకేట్ట; నాగళి ఱ్ఱార్ న్దువన్దుతులడైయాళమాకప్పోరాతోవెన్న;
ఉఱ్ఱిగ్గిన్దార్ ఉఱ్ఱరిలన్దోవిడివుళ్ల అడైయాళమావతు; (౪) “ఉణ్ణోకణ్ణోతున్దు
తల్” ఎన్దిఱపడియే ఉగ్గళుక్కు ఉఱ్ఱక్కుముణ్ణో; ఉగ్గళుణ్దార్ త్తి విడివుళ్లు
అడైయాళమన్దు, వేళడైయాళముణ్ణాకిల్ శొల్లున్దోళెన్న; (పుళ్ళుమ్శిలుమ్బి
నకాణ్) “మార్కళ్ళనీరాడవేణుమ్” ఎన్నుమ్ త్వరై యుమిన్దికే,
వైకిఎఱున్దిరుక్కిల్ ప్రత్యవాయమిన్దికే, కాలముణ్దార్ త్త ఉఱ్ఱుమ
వైయన్దో పుట్కుళి. నాగ్గోనట్టిల్ సీర్నిరిమ్బినవాతే కీర్తేవిఱుమా
పోలే, ఇరైయఱుతియిలే ఉఱ్ఱుమ్ తిర్యక్కుక్కళుజ్గాడ ఉఱ్ఱోన్దన.
(శిలుమ్బినకాణ్) తలైయిలే ఇడివిఱున్దుతుమఱియామే ఉఱ్ఱుమ త్త
నైయోవెన్న; ఉగ్గళుణ్దార్ త్తి విడివుళ్లడై యాళమల్లాతాప్పోలే, నీజ్జళిరున్దు

పూరిల్ పక్షికళుగర్ త్రియమ్ విశిష్యక్కు ఉడలన్ట; (౧) “ఉరుమ్ నాడుమ్ ఉలకముమ్ తన్నై ప్పొల్” ఎన్టమ్, (౨) [కాల్లై యెఱున్దిరున్ట] [బాహ్మముహూర్తత్తిలే యెఱున్దిరున్ట. [కరియకురువిక్కణజ్జల్] కృష్ణ నుడై యవడినై స్మరిప్పి క్కుమనై. [మూలిన్ వరవుళొల్లి] అవన్ వ్యాముగ్ధ నాయ్ కొణ్ణు వరుమ్బడియైచ్చొల్లి, మరుళ్ పాడక్కడనతామ్బడియితే పణ్ణినై ప్పతు. (౩) “పక్షిణోపిప్రయాచన్తే” ఎన్ట - నీజళిరున్టపూరిల్ పక్షికళుడై యఉగర్ త్రియమ్ విశిష్యక్కుడలన్ట, మన్ద్రై అడై యాళజ్జ శుణ్డాకిల్ శొల్లుగ్గో శెన్ట కిడన్దాళ్;

అతుకిడక్కిడాయ్, ఇతువుమ్ ఉన్ శెవియిల్ పట్టతైయో? తిరుప్పళ్ళియెఱుచ్చిక్కు ఉతిస శజ్జగ్గనియమ్ విశిష్యక్కు ఉడలన్టో వెన్ఱితార్ కళ్. (పుళ్ళరై యన్ కోయిలిల్) కృష్ణ నుడై య గుణజ్జళిలే ఈడుప్పట్టిరుక్కుమ్ తిరువాయ్ప్పాడియిలుమ్ ఒరుతిరుమున్ద్రమ్ తిరు వడితొఱువారుమాయ్ చెల్లుమోవెన్నిల్; (౪) “రామోరామో రామఇతి ప్రజానామభవన్ కథాః” ఎన్టమ్, (౫) “బాలాపిక్రీడ మానాః” ఎన్టమ్ శిలుప్రజై కళుమకప్పడ ప్పెరుమాళుడై య గుణజ్జళిలే తోన్ద్రుచ్చెల్లానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే తిరువయోద్యైయిల్, (౬) “సహ పత్నీవిశాలాక్ష్యా నారాయణముపాగమత్” ఎన్ట - పెరుమాళ్ పిరాటియోడేకూడ ప్పెరియ పెరుమాలై ఉపాసిప్ప రెన్ఱితితే; అప్పడి యిలే తిరువాయ్ప్పాడియిలుమ్ ఒరుతిరుమున్ద్రమ్ మున్ద్రుపోలే. (పుళ్ళరై యన్) ఎన్ట - కృష్ణన్టనైచ్చొల్లిన్ద్రాకివుమామ్. (పుళ్ళరై యన్) (౭) “లక్ష్మణపూర్వజమ్” ఎన్ట - ఇళైయ పెరుమాలై యిట్టు ప్పెరుమాళై నిరూపిక్కుమాపోలే, తిరువడ్డియెనిరూపకమాళ పుడై య

(౧) తి-వా-౬-౭-౨. (౨) నా-తి-౯-౮. (౩) రా-అ-యో-౪౫-౩౧.

(౪) రా-య-౧౩౧౯౭. (౫) రా-అ-౬-౧౬. (౬) రా-అ-౬-౧.

(౭) రా-సు-౨౮-౧౦.

వన్. అవర్ కళైయిట్టు త్తన్నై నిరూపిక్క వేణ్ణుమ్బడియితే ఇవర్ కళుక్కువై త్తుక్కొడు త్తతరమ్. తాజ్గళ్ ఇరున్దవిడ త్తేకొడునరుమవ నాకై యాలే “పుళ్ళరై యన్” ఎన్ఱ తాఃవుమామ్. (౧) “పుళ్ళిన్ పిన్ పోన తనినెజ్జమే” ఎన్ఱిరుక్కుమవర్ కళితే.

(వెళ్ళైయిత్తాది) శక్కినడైయ వెళుప్ప, పోతువిడివుక్కుడడ లల్లామైయాలేన్దరవిశేషణమ్. (విశిశ్ఱ) శామజ్గళితే ప్పగిక్కుక్కడ వారై అత్తైక్కైక్కుడలున్నాకై యాలే అనై కాన్ఱికిమ్. (పేరరవమ్) ప్పకాగ్గాళిలాపైయణ్ణు, ఎనక్కు మొక్కక్కేళామైయాలే అప్రసిద్దమ్; ఆకై యాలే, పోతువిడివుక్కుడడలన్ఱైన్ఱితాళ్. (౨) “వెళ్ళై విశిశ్ఱి డైయిల్ కొణ్ణివిమలన్” ఎన్ఱ ఉజ్గళ్ భావనాప్రార్థతాలే శొల్లుకిటి కోళ్, ఇతుపోతువిడివుక్కుడలన్ఱు ఎన్న; (పేరరవమ్ కేట్టిలై యో) ఇన్ద్ర నిశేళాతపడి ఉళ్ళుచ్చెయ్కిట అన్యపరత్తై యేతో?. (పేరరవమ్ కేట్టిలై యో) నాజ్గళ్ శొల్లుకిటి ఇవల్ ముక్కు అనుపపత్తి శొల్లుకిటి ఉనక్కుమక ప్పడ కేట్టుమ్బడియన్ద్రోన్ద్రనియిన్ పరుమై.

(పిళ్ళాయ్) భగవద్విషయత్తిలే అవగాహిక్కైయావతు-భాగ వతసంశ్లేషపర్యన్తమాకై; అవ్వళవన్ఱిక్కే కృష్ణసంశ్లేష త్తళవిలే పర్య వసిక్కిటతు ఉన్నడైయ మాగ్గళమితేయెన్న; కృష్ణసంశ్లేష త్తళవిలే యో నాన్ నిట్కిటతు, ఉజ్గళుడైయ పేచ్చేభాఠకమాక కేట్టుక్కిడక్కిట వెన్నై “పిళ్ళాయ్” ఎన్ఱిరిన్ద్రోన్ద్ర వేళ్ళైశ్శెన్న; పేచ్చుక్కేట్టుక్కిడ క్కవపైయమో?, (౩) “అడియార్ కిళ్ తమ్ ఉట్టజ్గణ్ణిడక్కుడుమేల్” ఎన్ఱుమ్, (౪) “అడియార్ కిళ్ కుఱ్ఱజ్గళై ఉడన్ కూడువతెన్ఱుకొలొ” ఎన్ఱుమ్, (౫) “పేరళన్ పోతుమ్ పెరియోరై యురుకాలుమ్ పిరి కిలేన్” ఎన్ఱుమన్ఱో నమ్మడైయ పూర్వర్ కళడైయ వారై; అపడియే

(౧) తిరువ-౩.

(౨) నా-తి-౫-౨.

(౩) పెరు-తి-౨-౧.

(౪) తి-వాణ్-౨-౩-౧౦.

(౫) తి-మొ-౨-౪-౪.

ఉన్ వడివై నాగ్గళోకణ్ణు ఎగ్గళో వడివై నీకణ్ణు అనుభవిక్కవాళైప్పడాతే
యిరుక్కి-అసియన్టో పిల్లై; నాగ్గళోళొల్లిన్దైయెల్లా మట్టిక్కైక్కడి
ఉన్ బాల్యమితే. భట్టర్, “తిరువాయ్ప్పాడియిల్లొరిల్ చిన్తయన్
యోపాతి క్కిష్టసంగ్లేష త్తిల్ పుతియారిలై” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయవర్. ఎన్
శెయ్యవెన్నిల్; గురుదర్శనమ్ పణ్ణక్కణ్ణుణ్ణాయీన్దే, (౧) “తచ్చిత్త
విమలాహ్లాద”. ఇత్యాది, (౨) “యశూచకాచిత్ ప్రేమాన్ధా” ఎన్ఱు
ఒరు త్తిక్కు ప్రేమమానతు ఇరుళై ప్పణ్ణుకైయాలే కావల్ కిడన్దారై
క్కాణ్ణాపైక్కుడలాయీన్దు; ఇతుతానే వట్టిపోక్కుడలాయీన్దు.
(౩) [గురవఃకింకరిష్యన్తి] గురుక్కిలోకిడాయెన్న; అవర్కళోవిరహగ్ని
క్కు ఒరుకుడనీర్ శొరియన్దార్కళో?; అన్ఱియే వట్టిత్తుణ్డైయావర్కళో
ఎన్ఱితాళ్.

నీజ్గళోళొన్న పడియే నాన్ పిల్లైయొకితేన్, ఉజ్గళుణ్ త్తిక్కడి
యేతెన్న; తాజ్గళుణ్ న్దైక్కు పేతుళొల్లికితార్కళో (పేయ్ములై
నజ్జుణ్ణు) తాయ్ వడివుకొణ్ణువన్ద పూతనై యుడైయ స్తన్యపానత్తైప్పణ్ణి
ఇతుళొల్లికితెన్నెన్నిల్; ఇవళో భయప్లట్టుక్కుడుక వెన్ఱున్దిరుక్కైక్కాక.
సర్వేశ్వరనై దుఃఖనివర్తనెన్ఱిరుప్పార్ అల్లాతారితే; పెరియాభ్రావర్
సమ్మనీకళో “అజ్గుపైక్కుఎన్ పుకురుకితొ” ఎన్ఱు వయిలువిడిక్కుమవర్
కళితే. అవళో భయనివర్తియళవు మనుసన్ధిత్తు భయమ్ కెట్టుక్కిడక్కి
తాళ్. (కళ్యచ్చకడమ్) క్కితిమశకటమానతు. (కలక్కళియక్కాలో
చ్చి) కట్టిన్దై శీతలుమ్బడియాకర్తరువడివై నిమిర్తు. (కళ్యచ్చకడమ్)
నమ్మముడికవన్దశకటమ్. పూతనై తాయ్ వడివు కొణ్ణాకిలుమ్వన్దాళో, అప్ప
డియన్ఱిక్కై కావలొవై త్త శకటన్దానే అసురావేశత్తాలే తన్ మేలే ఊర
ప్పక, తన్నినై వన్ఱిక్కేములై వరపుతాళ్ త్తు స్తన్యార్థియాయ్ త్రిట్టిలై

ఉత్తై త్తతిరువడికళ్ పుఱుప్పట్టు ముడి త్తన త్తనై యితే. (౧) [ఊర్ న్ద శకడముతై త్తపాతత్తన్] ప్రేమత్తాలే భయప్పడుత్తెళ్ళడలాయ్ అచ్చుళైదు కైక్కు ముడలాయరుక్కుమ్. [పాత త్తన్] ఇనన్ మాగ్గ్యత్తాలే ఉఱుజ్జ త్తిరువడికళాలే పెల్లొల్ మ్. అవనుడైయ ఆపత్తుక్కుమ్ శేషభూత నుడైయ ఆపత్తుక్కుమ్ రత్తకమాన తిరువడికళ్. (౨) “తిరుక్కా లాణ్ణ పెరుమానే!” రామానతారత్తుక్కు ఇళైయ పెరుమానై ప్పాలే.

(వెళ్ళత్తరవిల్) విరోధి ప్రసజ్జమిల్లాతతోరు దేశవి శేషముమ్, ఒరుపరి వనై యుమ్ పెఱువతే. (వెళ్ళత్తరవిల్) నీరుఱుత్తాతపడి, నాల్ మ్, మెన్జై, కుళిర్ త్తితోడక్కమాన స్వభావజ్జలైయై డైయ తిరువనన్దాత్వాన్మే లే. (తుయిలమర్ న్ద) పిరాట్టిమూర్ తిరుముత్తై త్తడత్తా లుమ్ నెరుక్కి ఎఱుప్పి నాలుమ్ కిళఱ్బూతపడియాయరుక్కై. (విత్తిన్జై) కర్వర్ విరైయై నీరిలే శేర్ క్కుమాపోలే, పిఱన్దతునినై యాతిరుక్కై యుమ్, పిఱన్ద త్తెల్లామ్ కిడక్క ఇన్న ముమ్ పిఱన్దైక్కడియాయరుక్కై యుమ్. ఇవ్వరుక్కుణ్ణాన కార్వనర్గత్తుక్కెల్లామ్ కారణమాయరుక్కిఱననై. (ఉళ్ళత్తుక్కొణ్ణై) తిరుప్పాఱుడలిలే తిరువనన్దాత్వాన్మే లే అవతారకన్దమాయ్ అనిరుధ రూపియాయ్ కొణ్ణై కణ్ణాళర్ న్దరుళుకిఱననై. (౩) “అరవ త్తమళియి నోడుమ్” ఎఱ్ఱిఱపడియే తడళి నెఱ్ఱాకిఱనాడుకళిలే కుడికొళ్ళుమ్బుడిపణ్ణి. (మునివర్ కళుమ్ యోకికళుమ్) ఒరు ప్రవృత్తిక్కు ట్టనురన్తి క్కేయిరుక్కిఱ గుణనిష్ఠరుమ్, వైజ్ఞాన్యనిష్ఠరుమ్. అట్కణభరతర్ కళై ప్పాలేయిరుక్కు మవర్ కళ్. పరమపద త్తిలుమ్, (౪) “నై కున్ద త్తమరరుమ్ మునివరుమ్” ఎన్ఱు ఇరణ్ణుకోటియాయితేయిరుప్పతు. తిరువాయ్ ప్పాడియిల్ అవర్ కిళుణ్ణోవెన్నిల్; కృష్ణన్ ఇళై అవతరిక్కై యాలే, ఊరిల్ పశునిరై కొట్టిల్ కళిలే పడుకాడుకిడప్పర్ కళ్; పాణ్ణవర్ కళ్ వర్తిక్కిఱపడి

(౧) తి-వాయ్-౫-౩-౩.

(౨) తి-వాయ్-౬-౯-౪.

(౩) పెరి-తి-౫-౨-౧౦.

(౪) తి-వాయ్-౧౦-౯-౯.

క్రొట్టికళిలుమ్ ఇడైచ్చేరియిలుమ్ కృష్ణన్ పడుకాడుకిడక్కుమాపోలే
 (మెళ్ళువెల్లున్దు) గర్భిణిశ్ పిల్లైక్కునోవువారాతపడి మెళ్ళ
 ఎల్లున్దుక్కుమాపోలే. (౧) “హృదయేనోద్వహన్ హరిమ్” ఎన్ద
 ప్రహ్లాదాధ్వాన్ తాన్ మలైయిల్ నిష్ఠమ్ విధానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేయుమ్.
 “పార్ తరుళి, పార్ తరుళి” ఎన్దు సర్వేశ్వరనై ప్పిడిత్తుక్కొడ్డాప్పోలే
 యుమ్, హృదయ త్తిలిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరన్ తళుమ్బాతపడి ఎల్లున్దున్దు
 (అరియెన్దు) హరిహరిన్దు; (౨) “రక్షతుత్వామ శేషాణామ్” ఎన్దు మా
 పోలే, సీయేఉన్దై నోక్కిక్కొళ్ళవేణుమెన్దు మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణిన. (౩)
 [అభసాభయగతోభవతి] తన్ భయమ్ కెట్టాల్ అజ్ఞుత్తైక్కు ప్పరికై
 యితేఉళ్ళతు. (పేరవమ్) ఒరు త్తన్ అరియెన్దుత్తుకేట్టు ఒరువర్ ఇరు
 పరాయ్ ఊరాక “హరిః” ఎన్దెయాలే ప్రాదేశికమన్దిక్కే, తిరువాయ్
 ప్పాడియెల్లామ్ ఇన్దమహాధ్వనియే యాయ్ ద్దు. (ఉళ్ళమ్ పుకున్దు
 కుళిన్దు) కృష్ణవిరహత్తాలే కమర్ పిళ్ళన్దు కిడన్ద హృదయమానతు ఒరు
 నీర్ పాచ్చినాప్పోలే పతణ్ణెయ్ తు. (కుళిన్దు) మఱునీర్ పాయ్ న్దాప్పోలే
 కుళిన్దు; అత్తాలే నాగ్గళుముణన్దోమ్-విళ్ళాయ్ ఎల్లున్దిరాయ్. (౬)

* * *

స్వాప దేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ—ఆటామ్బట్టు. (పుళ్ళుమిత్వాది) ముతత్వాట్టిల్ - ప్రాప్య
 స్వరూపజ్ఞైయుమ్ ప్రాపసి స్వరూపజ్ఞైయుమ్ అధికారి స్వరూపజ్ఞైయుమ్
 సజ్గ్రహేణ వరుళిచ్చెయ్ తు, ఇరణ్ణామ్బట్టు - అన్వధికారిక్కు సమ్భా
 వితమాన స్వరూపధర్మజ్ఞై అరుళిచ్చెయ్ తు, మూన్దామ్బట్టు -
 ఇన్వధికారికళసుష్ఠానత్తాలే ఇవర్ కళిరుక్కుమ్ నాట్టిల్ పిఱక్కుమ్ సమ్మ
 ద్దియెచ్చొల్లి, నాలామ్బట్టు - ఇన్వధికారికళుక్కుమ్ భగవదనుకూల
 రానవర్ కళి కిళ్ళిత్తురిక్కుమ్బడి శొల్లి, అజ్ఞామ్బట్టు - అన్వధికారి
 కళుక్కు పూర్వాహూత్తరాఘణ్ణో సిన్దోపాయబుత్తాలే నెరుప్పిల్లిట్టు

(౧) వి-పు-౧-౧౯-౧౨. (౨) వి-పు-౫-౫-౧౪. (౩) తె-ఆ-౭.

పజ్జుపోలే తన్నడై యేనశిత్తుప్పొమ్మశిశొల్లి, ఇని, మేల్ పత్తుప్పాట్టాల్-
భగవదనుభవసహకారికతై ఎఱుప్పొకిటపడియైచ్చొల్లుకిటతు. అతిల్,
ఇప్పాట్టల్-నూతనమాక భగవత్సమ్మనమ్ పెద్రువధికారియై ఎఱు
ప్పొకిటార్కళ్.

వ్యా.—(పుళ్ళుమ్బిలుమ్మినకాణ్) ఇప్పోతుఇవళ్ పుళ్ళెన్దిటతు,
*శేర్ ప్పాడై యిల్ శొల్లుకిటపడియే జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞళాలే భగవత్సమ్మన
ఘటకరాన భాగవతర్కితై. ఆతై యాలే, సత్తోత్తర కాలమానవాతే
సాత్వికరాన భాగవతర్కితే భగవద్గుణానుసంధానపూర్వకమాక భగ
వత్కై-జ్ఞాన్య రూపజ్ఞళాయ్ తత్తద్వర్ణాశ్రమోచితజ్ఞళాన కాలీనగర్భ
గ్గతై అనుష్ఠితై-కాక సర్వతోదక్కమాక ఎఱున్దిరున్దుఱుప్పొట్టార్
కళ్. (పిళ్ళాయెఱున్దిరాయ్) భగవదారాధన కాలమాయిద్రు, ఎఱు
న్దిరాయెన్న; అవర్కళుమ్ ఉగ్గళారవారమ్ కణ్ణెఱున్దిన్నార్కళ్; వేఱడై
యాశముణ్ణో వెన్న (పుళ్ళున్దై యన్ కోయిలిల్ పెళ్ళై విశిశ్శిక్ పేరర
వమ్ కేన్దియో) పుళ్ళుక్కు-పెరియతిరువడిక్కు, అదై యన్-అదై య
నాన ఎమ్మెరుమానుక్కు ప్రతిపాదకత్వేన కోయిలానతిరుమన్త్రున్
ఉకారతై మన్యన్దిలేయుడైతాతై యాలే పరిశుద్ధమాయ్, అభిలాష్క
వర్తత్తుక్కుమ్ భగవత్కై-జ్ఞాన్యోపయుక్తిమాయ్ భగవత్సమ్మన జ్ఞాపక
మాయ్ దక్షిణావన్త శిశ్శతుల్యమాన ప్రణవత్తిన్ మహాధ్వనియై కేట్టి
తైయో. (పేయ్ ఇత్యాది) పేయుణ్ణ-ప్రకృతి, ములైయుణ్ణ-అహ
జ్కార మమకారజ్జళ్, నఱుణ్ణ-అతుకళాకటివవమ్, ఉణ్ణ-అనుభవిన్దు.
అతావత్తు పక్కతినమ్మననిబన్ధనమాయ్ చేతనర్క్కువరుమ్ అహజ్కార
మమకారజ్జై ప్పొక్కియెన్తపడి.

(కళ్ళెచ్చకడమ్కలక్కళియక్కాలోచ్చి) కామక్రోధజ్జై యమ్
నివర్తిన్దిన్దు. (పెళ్ళెన్దు) తీరుప్పాఱు డలిలే. (అరవో) తిరువనన్దా
హ్వాన్దే. (తుయిలమర్న్ద) యోగనిదై గ్రియిలే అన్యపరజైయిల్లా.

మల్ అమర్ నిరుక్తి-అ. (ఏ తిన్నె) జగత్కారణభూతనై. (ఉత్పత్తు
కొండ్లు) హృదయ తిల్ ధ్యానిస్తు. (మునివరకీశుమయోకీకళుమ్)
గుణానుభవపరమమ్, కై జ్యుర్యపరమమ్. (మెళ్ళ) సావధానమాక.
(ఎట్టున్దు)జాగరూకరాయ్. (అరియెన్దు) “హరిర్హరి” ఎన్దు. (వేరరవమ్)
మహాశ్వనియానతు. (ఉత్పత్తిమృక్కున్దు) హృదయ తిల్ ప్రవేశిస్తు.
(కుళిర్న్దు) కుళిన్దుతు. ఎట్టున్దిరాయ్ ఇత్యన్వయః. (౬)

అన—ఏరామాబ్బట్టు. — ఆటామ్మాటిల్, భగవద్విషయ తిల్
పుతియాళొరు తియై ఎట్టుప్పిల్లు; ఇతిల్, పత్తై యళాయరున్దునైన్దు
పుతుమైభావిక్కి-తాళొరు తియై యెట్టుప్పకిణ్ణాకీళి. శిలరై యెట్టుప్పి
నాల్, “ఎట్టున్దిరున్దువరకీళై కొండ్లు కిన్దున్ పాడేఱప్పాకిణ్ణామ్” ఎన్ను
మవరకీళిత్తే; “ఎల్లార్ కుక్కుమ్నన్దై వేణుమ్” ఎన్దురుక్కు మవరకీళిత్తే.
భగవత్సమ్మమ్ మెయ్యాకిల్ తన్ నయిల్ నల్ పిఱన ప్రళై యినుడై య
సమ్మద్దిక్కు ఉక్కు-మాపోలే, ఎల్లారుడై య సమ్మద్దిక్కు-మ్ ఉక్కు
వేణుమిత్తే. (౧) “అడియార్ కీళి కుర్మాజ్జలై ఉడన్ కూడవతెన్దుకొ
లా” ఎన్దుమ్, (౨) “అన్దుమిల్ పేరిన్దు ప్పడియూడిపన్దు మై” ఎన్దుమిళ్ళొల్లు
కిఱపడియై-ఇక్కు-థా తిలినిమై ఉణ్ణానాలితే అజ్జుమ్ ఇనిపైఉణ్ణానతు.

ఆటొండ్లవిల్లి జీయర్ ఎట్టున్దుపళానిఱ్కు-చ్చెయ్ తే, నజ్జీయర్ డణ్ణ
నిట్టునిఱ్కు; “భగవద్విషయ తిల్ రుచి నమక్కు మెయ్యాకప్పి అప్పతిలై
కాణుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్య; ఉమ్మైప్పోలే ఆచార్య వాన్దుళ్ళా? ఇజ్జనేలరుళి
చ్చెయ్ వానెన్” ఎన్న; “భగవద్విషయ తిలే మెయ్యేరుచియుణ్ణెన్దురుక్కై
యానతు - భాగవతరకీళై క్కణ్ణాల్ ఉక్కు-మన్దు కాణుమ్” ఎన్దురు?
చ్చెయ్ తార్. ఇప్పడిఎల్లార్ కు-మొక్క ఇన్ననై యుణ్ణాక వేణుమెన్దు

ఏల్లారై యుజ్జాట్టిక్కొణ్ణు ఒరు త్తివాశలిలే శెన్ఱు, “పోతువిడిన్దతుకాణ్, ఎఱున్దిరాయ్” ఎన్న; “విడిన్దమైక్కడై యాళమన్” ఎన్న, ఆనై చ్చాత్త త్తినుడై య ధన్విలడై యాళమన్ఱో వెన్ఱిఱార్కళ్. కీర్త్తచ్చొన్న “మునివర్కళుమ్ యోకికళుమ్” ఎన్ఱత్తోడు, “ఆనై చ్చాత్తమ్” ఎన్ఱిఱత్తోడు, అవర్కళ్ “హరిహరి” ఎన్ఱత్తోడు, ఇనై “కీశుకీశు” ఎన్ఱత్తోడు వాళియఱ, ఎల్లామ్ ఉదేశ్యమాయిరుక్కిఱపడి.

వ్యా.—(కీశుకీశు) ఇతు అనతురరసమాయిరుక్కిఱపడి. ఆనై చ్చాత్త త్తినుడై య ధన్వివిడివుక్కడై యాళమన్ఱో వెన్న; ఒరు ఆనై చ్చాత్తముణార్ న్దవితు విడివుక్కు అడై యాళమాక పోరుమో వెన్న; “ఎఱుమ్” ఎన్ఱుఇవర్కళ్ శొల్లు; ఎఱుమ్ నీఱ్ఱళిలైయోలవర్తై ఉణర్తు కైక్కెన్న; నాఱ్ఱళుణార్ త్తవుణార్ న్దతన్ఱు; కలన్ద పేళినపేచ్చుకాణ్ ఎన్న; ఇరావెల్లామ్ ఉఱగ్గిప్పోతువిడిన్దవాతేయో కలప్పతు ఎన్ఱు అవళ్ శొల్లు; ఇరావెల్లామ్ కలన్ద మరక్కలమేఱుమవన్ మీఱ్ఱువరుమళవుమ్ జీవన మేద్ర్దొక్కొణ్ణుపోమాపోలే, పకల్ ముప్పతునాట్టై క్కుమ్ విలై నీర డైత్తుక్కొణ్ణు “పిరివువరుకిఱతు” ఎన్నుమ్ తళర్ త్తితోద్ర్ద ప్పేశు కిఱ పేచ్చువిడివుక్కుడలన్ఱో వెన్ఱిఱార్కళ్. (కేట్టలై యో) ఇన్దన్వినికేళాత పడియో, అజ్గోడుకిఱ తెన్నెన్ఱిఱార్కళ్.

(౧) “నిన్దనంచక్రవాకానానిశమ్య” ఎన్ఱిఱపడియే ఇవద్ర్దీన్ ధన్వియైక్కేట్టల్, కడుక క్కిష్టన్దక్కలిలే శెన్ఱు నిఱ్ఱువేణ్ణావో వెన్న; మాళికై కిళిలే ఏత్తాళిళ్ వంశావళి శొల్లక్కేట్టు ఎఱున్దిరుక్కుమవర్ కళ్, పక్షికళినుడై య పేచ్చుకేట్టు ఎఱున్దిరుక్కుమ్బడియావతే!, ఇతెన్నధ ర్తహాని! ఎన్ఱు అవళ్ వెఱుత్తుక్కిడక్క, (పేయ్ ప్పెణ్ణే) ఎన్ఱిఱార్ కళ్. ఉన్నుడై య అన్యథాజ్ఞాన మిరున్దపడియెన్!, “భగవత్సంశ్లేషమ్ భాగవతసంశ్లేషపర్వన్ఱమ్” ఎన్ఱటినువై త్తఱిఱియిరుప్పతే! ఎన్ఱుక్షేవిక్క,

పోతువిడియాతిరుక్కచ్చెయ్ తే “విడిన్దతు” ఎన్దు శొల్లుకిఱనీజ్జశన్తోపేయ్
 పెన్దశెన్న; పోతువిడియచ్చెయ్ తే “విడిన్దతిలై” ఎన్దు శొల్లుకిఱ నీ
 యన్తో పేయ్ పెన్దశెన్న; ఇతుపోతాతు, వేఱడైయాళ ముణ్ణాకిల్ శొల్లు
 శెన్న; ఇవ్వురిల్ తయిర్ కడైకిఱనోనై విడివుక్కు అడైయాళ
 యన్తోపెన్దిఱార్ కిళ్. కామ్మత్తిల్ ఫలశ్రద్దెయిలైయాకిల్ తవిరలామ్,
 తత్తర్కమ్ అవశ్యమ్ అనుష్ఠితై అఱవేణమ్, అనుష్ఠానత్తుక్కు ఫల
 పులై, అనరణే ప్రత్యవాయముణ్ణు; అప్పడియే జాత్యుచితమాన నిత్యా
 మస్థానమన్తో ఇవర్ కతుక్కు తయిర్ కడైకై, ఇతు విడివుక్కుడైయా
 లమ్ పోరాతోపెన్దిఱార్ కిళ్. (కాశుమ్పిఱప్పమ్) అచ్చుత్తాలియుమ్
 ఆమైత్తాలియుమ్. (కలకలప్ప) ఆభరణాభ్యనియుమివర్ కతుక్కు ఉద్దే
 శ్యమాయిగుక్కై. (కై పేర్ తు) తయిర్ సమృద్ధియాలుమ్, తజ్జళుడైయ
 సాకుమార్యత్తాలుమ్, కిష్టనుడైయ అసన్నిధియాలే కై శోరుక్కైయా
 లుమ్, సన్నిధియిల్ “తయిరై మోరాక్కనాట్టేన్” ఎన్దుమ్పిడిత్తు వలి
 క్కైయాలే కడైకైయిలుణ్ణాన అరుమైయెచ్చుల్లుకిఱతు. (వాశసఱు
 జ్ఞుళల్) కడైకిఱ ఆయాసత్తాలే మయిర్ ముడికట్టునెక్కిన్దు ముడైనా
 ధ్రిన్దై మత్తైక్కుమ్బడియాయిధ్రిన్దాప్పరిమళమ్ వెళ్ళమిడుకిఱపడి. (౧)
 “తెరువెల్లామ్ కావికమధ్రి తిరుక్కాట్రై” ఎన్నక్కడవతితే. (ఆచ్చి
 యర్) ఒరుత్తియన్తో ఎన్దు శొల్లువేణ్ణాతపడి ఇరుద్దితేకుడియాక.

(మత్తినాలోనై పడు త్తతయిరరవమ్) మన్దరత్తాలే కడల్ కడైకి
 ఱపోతు, (౨) “అరవుఱుశులాయ్ మలై తేయ్ కుమ్మలి” ఎన్దుపడి.
 (3) “ఉద్దాయతీనామరవిన్దలోచనం ప్రజాజ్ఞనానాందివమన్ష ఎతద్ధన్విః
 దగ్ధశ్చనిర్భవనశబ్దమిశితో నిరస్యతే యేనదిశామమగ్గళమ్” కిష్టను
 డైయ కణ్ణుకుక్కుత్తోధ్రిన్దాప్పాడుకిఱ ఇడై ప్పిణ్ణుడై యధ్వని, తయిర్

కడైకిఱి వోళై మోడే కలరి పరమపదన్దిలేశెన్ఱు ధన్విన్ఱతు; అప్పో
తు, కుప్పగుణ్ణళో భూమియిలేనడైయాడానిఱ్ఱు, “మలైయిలే ఇరు
ప్పారై పోలే ఉయర విరుప్పతే!” ఎన్ఱు అవర్కళై వలైపాడినాప్పోలే
యిరున్ఱతు. (౧) [విక్రేతుకామాకిలగోపకన్యా మురారిపాదార్పితచిత్త
వృత్తిః । దధ్యాదికం మోహవశాదవోచన్గోవిన్దదా మోదరమాధవేత్రి
మురనైక్కొన్ఱవీరత్తిలే తోద్రు కున్ఱన్ పక్కలిలే బుభానైకళా
యిరున్ఱు, “ఇతిల్ నిన్ఱుమ్ ఇనలై మిఱ్ఱు మ్ విరకేతో” ఎన్ఱుపార్త్తు,
తాయార్, పలైయమ్తయిరై యుమ్నెన్ఱైయుమ్ కొడుత్తు, “ఇన్ఱై
విద్రుక్కొన్ఱువా” ఎన్ఱుళొల్ల; విఱ్ఱప్పొన్ఱవిడత్తిలుమ్ నినైపు ఇన్ఱై
యాకై యాలే, “గోవిన్దనైక్కొళ్ళుళ్ళో, కున్ఱనైక్కొళ్ళుళ్ళో, ని
యఃపతియైక్కొళ్ళుళ్ళో” ఎన్ఱుకూఱ్ఱొన్ఱు తిరిన్ఱళో. (బ్రుళైపడుత్త
తయిరరవమ్ కేట్టిలైయో) ఇతుకేళాతపడి ఉళ్యేయు మొరుతయిరున్ఱో
కడైకిఱితు. (౨) “కెళైయిత్తాది, తామోతరామెయ్ఱివన్ నానే.”

పణ్ణుపోలేయో, కున్ఱన్ పిఱన్ఱపిన్ఱు *వార్క్కుడమ్ నిఱైక్కు
మ్ వళ్ళల్ పెరుమ్పళుక్కళాకై యాలే అఱుఱతునాట్టికై యుమ్ కఱిప్ప
తుడైనతాయ్ చెల్లుమ లనైయన్ఱో?, ఇరువిడివుక్కుడలామోపెన్ఱు
అవర్కళో నిరుత్తరరామ్బడిళొల్ల; (నాయకప్పెణ్ఱిళ్ళాయ్) ఎగ్తార్
కళో. ఆకై యాలేళొన్ఱుత్తెల్లామ్ మఱుమాద్ర్ మళొల్లిక్కిడక్కిఱితు
ఉన్ శెల్వక్కిడప్పితే. “పేయ్ ప్పెణ్ఱై” ఎన్ఱుళొడు “నాయకప్పెణ్ఱిళ్ళాయ్”
ఎన్ఱుత్తోడు, వానియద్ర్ గ్రిన్ఱక్కిఱితు. బిరుమిఱునమాయ్ ప్పరిమాతానిన్ఱిల్,
తాచుచ్చొన్ఱ పోతుమ్ ఉయరచ్చొన్ఱ పోతుమాయితే యిరుప్పతు. (3)
[నిత్యాభవాశ్చిత్రపరస్పరసీచభావైః] శేషభూతర్ శేషిఱక్కల్ శొల్లు
వలొన్ఱున్ఱో?, ఇతుక్కెల్లామత్తకితాయ్ నిర్వాహై యానాయెన్ఱు ఇనర్
కళో పేళాతిరున్ఱు; నాన్ ఉగ్గళుక్కడిమైయన్ఱో, తిఱక్కి తేనెన్ఱు; ఇవళో

ఋశ్యశ్రుష్టానిరున్తు కిడుతిఅన్తైక్కాక, కేశివధవృత్తాన్తై స్మరి
ప్సోమెన్తుఅత్తై ప్రజ్జీక్కితార్కల్, పెరియాన్వార్ పెణ్బిల్లైయ
యా లేతుఁగుక్కెన్తు ఉణరుమెన్తు. (నారాయణన్ మూర్తికేశవనై ప్సా
పుమ్ కణ్ణుక్కుత్తోర్ నాతే నిన్తు రక్షిక్కుమ్ సర్వేశ్వరన్ ఆశితవత్స
నాయ్ ఇళ్లేవన్తు అవతీర్థనానాన్; అజ్లేకేశివన్తు కిట్టినాన్ కాణెన్నితార్కల్.

అతుతనై విజయాన్తమాక అనుసన్ధిత్తు ప్పేళాతేకిడన్దాల్.
సీకేట్టేకిడన్దైయో) అఱ్ఱకితాక ఉన్దైయెన్తుప్ప వఱ్ఱిపార్త్తోమ్,
ఏడై కుత్తి ఉఱ్ఱక్కినోమాకాతే. కేశిపట్టవనన్తరమ్, ఖరవధత్తినన్తు,
రాట్టి (౧) “భర్తారంపరిషస్వజే” ఎన్తు - పెరుమాళై అన్దైత్తాప్సోలే
ప్రన్దైయెన్తునిరున్తు అన్దైక్కసాపారాయ్. పేచ్చిలినిమైయైక్కేట్టు
నలో వాయ్ తిలవాతే కిడన్దవాతే జాలకద్వారత్తాలే పార్త్తార్కల్;
వనదైయ విజయన్తై అనుసన్ధిక్కెయోల్ వన్ద పురదైయవడివిలే
కాలామ్బడి కిడన్దాల్. (తేశముదైయాయ్ తిల) కిణ్ణకత్తుక్కు అన్దై
శెయ్యోతే వెట్టివిడాయ్, నాన్దోవాల్ న్దైయోక. ఎగ్గళుదైయ పృద
నుత్తి లన్దకారమ్ పోమ్బడి ఉన్ వడివైక్కాట్టి ఎగ్గళై అను భ వి క క్
సాపారాయ్.

(2)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అ.—పర్రామ్బాట్టు. (కీశుకీశుఇత్యాది) ఇప్పాట్టిల్, భగవ
ద్వివయత్తియమ్ భాగవతవిషయమ్ సన్దైన్దత్తినమ్ మఱినిరుప్పారారు
వన్దై యెన్తుప్పొక్కితార్కల్.

వ్యా.—(ఎఱ్ఱుమాళై చ్చాన్తన్ కలన్దు, కీశుకీశు - ఎన్తు పేళిన
పేచ్చరనమ్ కేట్టైయో) సర్వతోదిక్కమాక, అహఙ్కారనివర్తకరాన
మహాభాగవతర్, “నామిరియప్పకానిన్దోమ్!” ఎన్తుపిరిన్దాల్ మఱుప
డికూడున్దైయమ్ శరిత్తిరున్దైక్కాక పరస్పరమ్ సంశ్లేషిత్తు, గన్దదస్వర

మాకై యాలే అనక్షరరసమాక, వేళినవేచ్చరవమ్ - విళ్ళేషవ్యసనమ్
తోన్రుమ్మడియాకప్పేళిన వేచ్చినుడైయ ధ్వనియైక్కేట్టిలైయో?
(పేయ్ పెణ్ణే) అతిన్దువైత్తు, వేళాతే కిడక్కైయాలే మతికేడి! ఎ
తార్కళ్.

అవర్కళ్ ఎఱుప్పైక్కుక్కు సిజ్జళుణ్ణే, వేఱడైయాళముణ్ణో
వెన్న; శొలుకితార్కళ్. (కాశుమ్పిఱప్పమ్ కలకలప్పక్కై పేర్త్తు)
తిరుమన్త్రముమ్, ద్వయ చరమణ్ణోకజ్జళుమ్ ఒణ్ణోడొన్టు శేర్న్దు ధ్వనిక్త
స్వరూపోసాయ పురుషార్థజ్ఞానమ్ తలైయెడుత్తు. (వాశనఱుఱ్ఱుల్
ఇత్యాది) మిక్కపరిమళత్తైయుడైయ భగవద్విషయ వ్యామోహాడై
యుడైయ అనన్యార్థ శేషభూతరాన శ్రీవైష్ణవర్కళ్ సజ్జల్పత్తాలే
శిక్షితరాన సంసారిచేతనరుడైయ దివ్యప్రబంధానుసంధాన ధ్వని యై
క్కేట్టిలైయో?

(నాయకప్పేణ్ణిళాయ్) ఇతు వన్టోనమక్కునీనిర్వాహకైయాన
మైక్కడైయాళమ్. అతావతు-శొన్నతుక్కెల్లామ్ మఱుమాన్రుమ్
శొల్లియెఱున్దిరామలిరుక్కై. (నారాయణన్ మూర్తికేశవనైప్పాడవుమ్
నీ కేట్టేకిడత్తియో) సర్వస్మాత్పరనాన నారాయణనుడైయ అవతారి
మాయ కేశిహంతావానకృష్ణనైప్పాడచ్చెయ్తేయుమ్, (౧) “తందృష్ట్యా”
ఎగ్గిఱపడియే కృష్ణవిజయత్తేక్కేట్టు ప్పఱిప్పట్టు అవనై అడైక్కక్కడ
వనీ, అతువే తుడై కుత్తాక భగవదపాయభయమేత్తీర్న్దు ఉఱ్ఱక్కడ
వైయో? (తేశముడైయాయ్తిఱ) ఇప్పడిశొన్నవికత్తిలు మెఱున్దిరా
మైయాలే జాలకిరన్ద్రత్తాలే పార్త్తు, భగవద్గుణానుభవత్తాలుణ్ణాన
మహాతేజస్సైయుడైయవళే, ఇత్తేజస్సు-కాట్టిలెటిత్త నిలావాకామే
నాజ్గళ్ అనుభవిక్కలామ్మడి ఎజ్గళ్ అజ్ఞానడై సిక్తాయెన్దితార్కళ్.

అవ. — ఎట్టామ్బట్టు. (కీర్వానమిత్యాది) ఇతుక్తుమున్ను ఉణర్ న్ద
 పెణ్ణ శ్లెల్లామ్ తిరణ్ణు, తల్లల్ అభిమలలాభమ్ యావళోర్ త్తిమున్నాకప్పెజ్జ
 లాయిరుక్కిఱతు; అతుక్కిడాక కృష్ణన్ కొణ్ణాడుమ్బడి శెల్వక్కిడప్ప
 డై యాళోరు త్తియై యెఱుప్పకితార్ కళో.

స్వా. — సంసారికభుక్కు రాత్రియిల్ పరహింసాదిచి న్తనముమ్,
 నరకాఽఽవహమాన విషయానుభవముమ్, తమోగుణాఽభిభవత్రాల్
 వన్ద నిదై యుమాయ్ చెల్లుకై యాలే, రాత్రి తణ్ణియత్తన్దు పురుషా
 ర్థోపయోగియాన పకల్ విరుప్పత్తుక్కు ఉడలాయిరుక్కుమ్. ఇవర్ కళో
 కృష్ణానుభవమ్ ప్లెప్పెఱుకై యాలే రాత్రి అడిక్కుఱ్ఱు పెల్దఱు, విడి
 యిల్ గోపవన్ధర్ కళో విరోధిప్పార్ కళెన్దు విషియప్పకానిన్ద తెన్దుభ య
 ప్పట్టు, కృష్ణనై యుమ్ నమైయుమ్ శేరన్బోత్తవర్ కళో ఉణరుక్కాలమ్
 వన్దు తోద్రచ్చెయ్ తే నీకిడన్దు ఉఱ్ఱుకై యావతెన్నెన్దు; అవళో ఉళే
 కిడన్దు అక్కాలమ్ వరుకై యావతెన్నెన్దు; (కీర్ వానమ్ వెళ్ళెన్దు) ఇతు
 క్కుమున్ను విషివుక్కుడలాక చొన్నతుపోలన్దు, కిక్కువెళు త్తుతు
 కాణ్ణెత్తార్ కళో.

(౧) “అఱ్ఱుడరవెయ్యోనణి నెడుదేర్ తోన్ద్రాతాల్” ఎన్దు పో
 తుపుక్కుపోతేవిడిత్తు కీర్తై త్తిక్కెప్పార్ త్తుక్కొణ్ణిరుప్పతికోళో; *తిజ్జల్
 తిరుముక్ త్తుచ్చేయిత్తై యారాన ఉజ్జభుడై య ముఖజోత్తై ఎన్దు కీర్తై త్తి
 స్వాప దేశ వ్యాఖ్యానమ్.

అవ. — ఎట్టామ్బట్టు. (కీర్వానమిత్యాది) ఇప్పట్టిల్ భాగవత
 శేషత్వపర్యంతమాన భగవచ్ఛేషత్వముడై యభాకై యాలే, భగవదభి
 మతరానవరై ఎఱుప్పకితార్ కళో.

స్వా. — (కీర్వానమ్ వెళ్ళెన్దు) “వెళ్ళెన్దు” ఎన్దు తు-వెళ్ళెన్దు తు
 ఎన్దు పడి. అచేతనత్తుక్కుమ్ చైతన్యముణ్ణామ్బడి సత్త్వోత్తరమాన కాల

క్కిలేశెన్ఱు తట్టి ఉజ్జల్ ముక త్తిలేనన్ఱు ప్రతిబిమ్మక్కై యాలేక్కిక్కు పెళు
త్తతుపోలే తోన్ఱుకిఱతి త్తనై, క్కిక్కు పెళు త్తన్ఱు, ఇతు ఉజ్జళు
డైయ అన్యథాజ్ఞానమ్; ఇత్తయ్యోగ్గియవిషివుక్కు వేఱులడై యాళము
ణ్ణాకిల్ శొల్లజ్జోళెన్న; (ఎరుమైఱిఱువీడు) ఎరుమైకళో పనిప్పల్ మేయ్
కైక్కాక నయలెఱ్ఱుమ్ పరన్ఱన, ఇతు విషివుక్కుడై యాళమున్ఱో పెన్ఱితా
ర్కళో. (౧) “మేట్టిశమేతికళో త్తడై విడుమాయర్కళో” ఎన్ఱు - పెరియ
పెరుమాళై ఇనళో తమప్పన్ఱారిలే ఒరువరెఱ్ఱుప్పినార్; ఇనళై ఇవర్
కళో ఎఱ్ఱుచ్చుఱ్ఱార్కళో. ఇతు - ఆఱ్ఱ్ఱార్కళుక్కుమ్ ఇవళుక్కుమ్
వాళి. (ఱిఱువీడు) పెరియార్వార్ మకళాయ్ అగ్నిహోత్ర హోమజ్ఞ
ళుక్కు ఉళో మాసమ్ పుఱమాన మారాయ్ త్తవిర్న్ఱు, ఇడైచ్చి
యాయ్, ఎరుమైయనడైయ ఱిఱువీడు పెరువీడెన్ఱు మివన్ఱ్ఱన్ వాళి
యఱ్ఱికై యే యాన్ఱైయనపడి. (పరన్ఱనకాణ్) పడ అడిఱ్ఱట్టాలుమ్
ఉఱ్ఱుమ త్తనై యో?; నమ్మడైయ ఉడైశ్యవన్ఱు అనన్ఱ్ఱన్ పిన్ఱైక
ళ్లియప్పోనాల్ ఎన్ పడక్కడనామ్; శ్రీనన్ఱగోపర్క్కు ముత్తిఱము
ముణ్ణాకై యాలే క్కిన్ఱన్ అనన్ఱ్ఱన్ పిన్ఱే పోమ్; పిన్ఱైనామ్ ఆరై
క్కాణప్పోకిఱతు, కెడువాయ్! ఎఱ్ఱున్ఱిరాయ్.

ఎరుమై, పనిప్పల్ మేయ్ క్కు వయలెఱ్ఱుమ్ పరన్ఱనవెన్ఱు
శొన్నవితు విడివుక్కుడై యాళ మన్ఱోవెన్న; ఉజ్జళుడైయ ముఖజ్యో
మాయ్ త్తనై; ఎఱ్ఱున్ఱిరాయెన్న; అచేతనత్తుళ్ళుచైతన్యముణ్ణాయ్ త్తతు-
నత్తో త్తరమాన కాలకృతమల్ల; (౨) “మరజ్జళుమిరగ్గామ్ పకై” ఎన్ఱిఱ
పడియే ఉజ్జళో స్వనమానకృతమ్; వేఱుడై యాళముణ్ణోవెన్న;

(ఎరుమైఱిఱువీడు మేయ్ వాన్ పరన్ఱనకాణ్) అజ్ఞానమానతు
నత్తో దయకాల త్తిలే విడఱ్ఱట్ట, తనక్కు అపాశ్రయమ్ తేడిప్పోకాని
త్తతుకాణెన్న; అతఃపుమ్ ఉజ్జళో సన్నిధియాలే సన్నిహితచేతనర్ అజ్ఞానమ్

తైన్నయాలే శితతిప్పోకిఱ ఇరుళ త్తనై, ఇనైయల్లతు ఎరుమైకళన్దు;
ఇతు ఉజ్జళుడైయ విపరీతజ్ఞాన మింకిఱపడి, విడిచుక్కు ఉడలన్దెన్న;
కీర్తచొన్నవై ఎజ్జళుడైయ అన్యభాజ్ఞానముమ్ విపరీతజ్ఞానముమాకి
అతు, విడిచితిలై యెన్దెక్కు అడైయామ్ సిశొల్లాయెన్న; అజ్జులక్షమ్
కుడియిలుళ్ళ పెణ్ణళుక్కల్లామ్ అవధియిలై, ఇణ్ణెల్లామాక ఆయిరమ్
పేర్పోరాతుకాణ్ వన్దతు; అల్లాతార్ ఉణర్ న్దువరవేణ్ణావో?, అవర్క
ళుణర్ న్దువారాతోట్టిన్దతువిడియాలతుక్కడై యాశమెన్న; (మిక్కుళ్ళ
పిల్లైళ్ళుమ్) అవర్కళోతవతపనాఱుకిఱాకళో, ఉన్నెయ్యెట్టిన్దారడై
యప్పొనార్ కాణెన్న; అవర్కళోఎన్నెయ్యైయాతే పోనార్ కళే
యెన్న; పెరుమ్తిరళాకై యాలే, సిపోయ్ త్తిలై యెన్దెయియమైయా
లుమ్, పోకిఱవర్కళోడే కూడప్పొనై తానుమ్ ప్రయోజనమాకై యా
లుమ్ పోనార్ కళ త్తనై, ఉన్నె ఆరాయాతే పోనార్ కళల్లవెన్న; ఎన్న
కార్యత్తుక్కుత్తాన్ అవర్కళో పోయ్ దెన్న; (పోవాన్ పోకిన్దార్) వట్టి
పోకై యే ఉద్యేష్యమాక పోనార్ కళో. దేశప్రాప్తియిలుమ్ అర్చిరాది
మార్గమే భోగరూపమాయుక్కుక్కడవతితే.

కె కట్టియప్పొనార్ కళాకిల్ ఇనినాన్ ఎన్, ఎన్నెయ్యెట్టియ
వుమ్ పోకవ్లార్ కళానార్ కళేయెన్న; అతు శెయ్ తపడి కేట్టిలై యో,
సివారామైయజిన్దవాతే “ఇగ్నాల్ వన్దిలళో” ఎన్దోమ్; ఎన్నెయ్యెట్టి
ట్రీన్దిలర్ కళో. (పోకామల్ కాత్తు) అవర్కళై త్తనై క్కావలిబ్బో శెయ్
పోమ్, ఉజ్జళై ప్పిరిన్దవాతే ప్పళై యపడియెయ్జ్జామ్, అతుసత్త్విగుణక్)
తమన్దెన్న; ఆనాల్ విడియావైక్కడై యాశమెన్ శొల్లకిఱాయెన్న; ఉజ్జ
లై యెట్టిన్దభగవత్ప్రణామ్ ఉణరామైయెన్న:

(మిక్కుళ్ళపిల్లైళ్ళుమ్) నన్దెయ్యెట్టిన్ద భాగవతరెల్లానుమ్ పోనార్
కళెన్న. (పోవాన్ పోకిన్దై పోకామల్ కాత్తు) భగవత్స్సన్నిధికు,

తతు,(౧) “తిరువారై నిన్నారై ” ఎన్ఱు ఆరై విడవేణుమో? “నీహొన్దై ”
 ఎన్ఱు ఒరువారై శొల్లుణ్ణాట్టిల్ విలక్కిట్టాప్పోలే కాలనడై తారామల్
 నిన్ఱార్కళి; పోవార్కుక్కా క్కాలై యొట్టియ ప్పోకప్పోమో?. అవర్
 కళై అణ్ణేనిఱు త్రినికోళాకిల్, నీజ్గళ్ ఇణ్ణేవన్దతన్నెన్ఱు; (ఉన్నైక్కూవు
 వాన్) పోకై తానే ఉద్యేమాక ప్పొనాప్పోలే, ఉన్నైక్కూవుకై
 తానే ప్రయోజనమాక వన్దామ్. (వన్దనిన్ఱామ్) (౨) “ఉత్తరంతిరమా
 సాద్య ఖన్దవవన్మత్తిప్పత ” ఎన్ఱుమ్మడియే ఉన్బక్కలిలే వన్ఱు కాలకళి
 తరైయిలే పావినిఱుప్పెన్ఱోమ్. రావణభవనత్తైవిట్టు పెరుమాళై
 తైయిలే పుకున్దప్పిత్తే అవన్ ధరిత్తునిన్ఱు. “నీహొన్దై ” ఎన్ఱుపోతై
 త్తుణుక్కు త్తీర ఉన్ వాళలిలేవన్ఱు నల్ తరిక్కుప్పెన్ఱోమ్.

అప్పెన్ఱో తిరళెల్లాగ్గిడక్క ఎన్ వాళలిలేవన్ఱు కాలపావుకైక్కు
 ఏన్ఱోమెన్, నీజ్గళ్ ఎన్నై యొట్టియ త్తిరియాతిరుక్కు, నాన్ ఉజ్జళుక్కు
 ప్పొటప్పట్టు ముకన్ఱాట్టాతిరున్దేనెన్ఱు పోరవెఱు త్రికోళితేయెన్ఱు; (కోతు
 కులముడై యపావాయ్) ఉన్ వాళలిలే పుకున్దపోక వే క్కొన్ఱన్బక్కల్
 ముకమ్ పెటలామ్మడియన్ఱో ఉన్ మత్తిప్ప, ఎజ్జళుక్కు వెఱుప్పెన్, ఉన్
 వాళలిలే వన్ఱు ఉన్ పేరైచ్చొల్లి అత్తైక్కెక్కు మేత్తుడ ఏన్ఱోముణ్ణో
 ఎజ్జళుక్కు. అవనాలుమ్ శిరసావహిక్కప్పడువాళాయ్, ఎజ్జళుక్కు
 ఉన్నై యొట్టియ చెల్లాతపడి యిరుప్పాయాయ్, ఎజ్జళుక్కు క్కొన్ఱన్బ
 క్కల్ పుకుమకారభూతై యాయిరుప్పొళిరు త్తియన్ఱోనీ. (పావాయ్)

పోకైయే ప్రయోజనమాకప్పొమవర్కళై, భాగవతరై మున్నిటల్లతు
 తిరువడిత్తోక్కడనో వల్లోమెన్ఱి నియమత్తై ఉణార్త్తి, పోకామల్
 తడుత్తు. (ఉన్నైక్కూవువాన్ వన్దనిన్ఱామ్) ఉన్నైయెఱుప్పినోమె
 న్నిఱు అతిశయమ్ వెఱుకై క్కాక ఉన్ వాళలిలేవన్ఱునిన్ఱామ్. (కోతుకుల
 ముడై యపావాయ్) భగవదభిమాన విషయభూతరాయ్, అనన్యార్.

రుపాధికమాన స్త్రీత్వతై యుజై యపునకు ఎజ్జాల్ గ్రామై తెరి
మైయిలైయితే. * పణ్ణన్ వరు త్తమటియాతవన్బడియాక వోసీయుమ్.

“ముత్తెయ్యున్దార్ పడి మోవాయెయ్యున్దార్ కు తైరియాలితే” ఎన్దు
టర్. ఒలుపిఱవిపిఱన్దటియ వేణుమితే అతుక్కు. (ఎయ్యున్దిరాయ్)
అప్పట్టు ఎఱ్ఱ తిరళిలే వన్దు కిలక్ పేర్జా; అజ్జప్రత్తజ్జళినుడై య పరి
రణజళి అమైయుమ్. (ఎయ్యున్దిరాయ్) నాన్దళి ఉన్ వాశెలిలే వన్దె
ంపు, నీయెయ్యున్దిరున్దా యెన్నుమ్ ఏద్రమ్ ఎజ్జళుక్కుతారాయ్.

ఎయ్యున్దిరున్దనామెల్లామ్ కూడిపై అప్పకుకిఱ ప్రయోజనమెన్నెన్న;
డి “కృష్ణన్, పెన్దళి” ఎన్దు వాయ్ కావలిట్టుక్కిడక్కిఱవూరిలే
ర్జణునాళుమ్ కఱ్ఱిన్దాల్ అవనై నమక్కు ప్పాడక్కిడై కు మో. ఆసు
ప్రకృతికళాన హిరణ్యాదకళి పడై వీడుకళి పోలే తిరునామమ్ శొల్లప్ప
తార్ కళాయిద్రు. పెన్దళి ప్రసజ్జత్తిలే మోహిప్పర్ కళెన్దు అవ్వియపు
తీర, (౧) “కృష్ణనామపునఃపునః” ఎన్దిఱపడియే వాయార త్తిరునామత్తై
ప్పాడి. (పత్తె కొణ్ణు) నాట్టుక్కుప్పత్తై, తజ్జళుక్కు కైర్ జ్జర్మమ్. కిట్టి
నవాతే (౨) “ఉత్తన్నోడుద్రోమోయా వోమ్” ఎన్నక్కడవర్ కళితే.
ఇనై, పిన్నై అవన్ నమక్కు త్తరప్ప కానిన్దానోవెన్న; (మావాయ్ పిళ
దానై) నమవిరోధికళై ప్పొక్కి నమలచ్చన్దవిర్ త్తపుపకారకనన్దో; తారానో.
(మావాయ్) శ్రీనారదభగవాన్ “నామ్ముడిన్దోమ్” ఎన్దుతటికొణ్ణు
వన్దు విమ్ముమ్బడియితే వన్దు తోన్దిసపడి. నమక్కాక కేళియైక్కొన్దు
తిరువాయ్ ప్పాడియిలుమ్ శ్రీబృహదనత్తిలుముణ్ణాన వన్నియమలుత్తు,
రానస్వామిన్!. (ఎయ్యున్దిరాయ్) నీర్ ఎయ్యున్దిరున్దాల్ నమక్కు ఏతే
సుమ్ కుత్తెయ్యున్దో?.

ఎయ్యున్దాల్ కెయ్యవేణువతెన్నెన్న; శొల్లకితార్ కళి. (పాళిప్ప
త్తె కొణ్ణు) పాడుకై యాకిఱ పురుషార్థత్తై లభిత్తు. (మావాయ్ పిళ)

పెణ్ణమ్ పేతైయుమ్ శకడచ్చత్తాక పోమ్బడిపణ్ణనవన్, నమ్ కారి
యమ్ శెయ్యానో?

అతుపణ్ణితే, ఇప్పోతు అవన్లనే. (౧) “మధురాంప్రాప్యగోవిందసి
కథంగోకులమేష్యతి । నగరస్త్రీకలాలాప మధుశ్రోత్రేణపాశ్యతి” ఎన్ని
అపడియే పెరియనాగరినాయ్, పడై వీటిలేయేటి నగరస్త్రీకుళమ్
తానుమాయ్ పోరవన్, నమ్మప్పార్ కుమో?, నక్కరియమ్ శెయ్యుమో
వెన్న; (మల్లరై మాట్టియ) అఱ్ఱుమ్, (౨) [ననమంయున్దమిత్తాహురి]
అఱ్ఱు పోయుమ్ నమ్మొట్టప్పెణ్ణో కార్యమన్తో శెయ్తతు, అతువుమ్
నమ్ పేటన్తో వెన్న; (తేవాతితేవనై) ఇప్పోతు అవనై బ్రాహ్మణర్ సర్వే
శ్వరనెన్దు కాణుమ్ శొల్లునతు. (తేవాతితేవనై) (౩) “విమరికృష్టం సర్వదే
వాదేవకీర్తన” (౪) “కృష్ణవహి” ఎన్దుమ్, (౫) “యతో వా ఇమాని”
ఇత్తాడికళిల్ పడియే కారణభూతనెన్దు ఉపాస్యనాకక్కాణుమ్ శొల్లుకి
అతు. అప్పడి పెరుమైయుడై యవన్, అబ్బలై కళాననమ్మప్పార్ కుమో
వెన్న; అతునమ్ పేటన్తో?, అవన్ ఇరున్దపడియే ఉద్దేశ్యనన్తోనమక్కు,
నామ్ పోయ్ సేవిక్కిఱ్ఱోమ్. (శెన్దనామ్ శేవిత్రాల్) అత్తలై ఇత్తలై యాయ్
అవన్ వరుకై యుమ్ సేవిక్కియుమ్ తవిర్ న్నాల్, నామ్ శెన్దు సేవిక్కు
మత్తనై యన్తో?. అప్పడి సేవిత్రాల్, నక్కార్యమ్ శెయ్యాత్తోభీయుమో?
శెయ్తిలనాకీల్ శ్రీభరతాద్వాన్ పట్టతువడుకిఱ్ఱోమ్. (౬) “శిరసాయా
చతస్తస్య వచనంసకృతంమయా” ఎన్నుమ్బడియే అవన్ నెళ్ళిల్ పుణ్

దైనై అహక్కారనిరాసకనై. (మల్లరై మాట్టియ) కామక్రోధనివర్తకనై.
(తేవాతితేవనై) నిత్యసూరినిర్వాహకనై. (శెన్దు) ప్రాప్యత్వరై యాలే
శెన్దు. (నామ్) అవన్ పర ఇరుక్కొక్కడననామ్. (శేవిత్రాల్) అత్తలై

(౧) పి-పు-గి-౧౨-౧౪. (౨) రా-యు-౧౦౩-గి. (౩) భార- (౪) భార-సభా-౩౨-౨౩.

(౫) తె-భృ-౧-౧. (౬) రా-యు-౧౨౪-౭౦.

పడుతుంటోమ్. (౧) “ఉత్తరచ్చనచివై సాన్దిమ్.” కీర్తించున్నవై యెల్లామ్ సమక్కిల్లైయేయాకిలుమ్ ఆర్థక్కిణాల్ కాకన్దుక్కు ఇన్దీనమా అమ్ సమక్కిల్లజానో?.

(ఆవావెన్టారాయ్ నరుళ్) (౨) “కృపయాపర్యపాలయత్” విన్దు ఉక వాతార్ పెలునతు ఉకన్దార్ కుక్కిడ్డై యాతో? ముత్తై కెడ నామ్ శెన్టుసేవిత్తాల్, వద్దేటియాన ప్రణయిత్వవన్టోపోకలానతు; ఆర్త ర్పక్కిల్ పణ్ణుమ్ కిన్దై యుమ్పోమో? తాన్ ఉళినానాల్ ఉణ్ణానతు పోమో? పాడిప్పజై కొళ్ళుకితోమ్, పోయ్ సేవిక్కి తోమ్; అత్తలై కుక్కి ప్రియమాక వై జ్ఞార్యమ్ పణ్ణుకితోమ్; ఇప్పడికిళాలే అత్తలై యె ఉక ప్పిక్కైయితే స్వరూపమ్. *ప్రహస్యమిష్యామియిలేయితే అన్వయమ్. (3) [ప్రియతేనతతంరామః] ఫలమ్కొడుక్కి అపసరమ్ పెతాన్ ఎన్ని అతు. ఆనవిన్బు ఎఱ్ఱున్దిరాయ్ నితార్కిళ్. (౪)

అవ.—ఒన్నతామ్బట్ట. పశ్చిమమ్ కుఱియిల్ పెన్దైల్లార్ రుమ్ తిరణ్ణు, ఉన్నై యొక్కన్దార్ శిల్లు మిజ్జనేనన్ద కిడ్డక్కిడ్డన్దాజ్ఞు వతే! ఎన్దుపభీయిల్లెఱ్ఱుప్పకీతార్కిళ్. బ్రహ్మ్యునిత్రిఅనర్కిళ్, ఇల్లై యపెరుమాళై పోలేయుమ్ ముముక్షుక్కిలై పోలేయుమ్, ఉళ్ళుకిడ క్కిటవళో నిత్యస్థిరై పోలేయుమాయ్, మైత్తునపైముత్తైయై యుడై యాళోరు డియై ఎఱ్ఱుప్పకీతార్కిళ్.

ఇత్తలై యానాల్, (ఆవావెన్ట) కిన్దైపణ్ణి, (ఆరాయ్ నరుళ్) - విచారిక్కిమ్.

సావ్యదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—ఒన్నతామ్బట్ట. (తూమణియత్యాది) ఉపాయాధ్యవ సాయనిష్ఠరాన అధికారియై ఎఱ్ఱుప్పకీతార్కిళ్.

వ్యా.—(తూమణిమాడమ్) నిర్దోషజ్ఞాన రత్నజ్ఞాలే శెయ్తమాడమ్. ఇవర్కళ్ విరహతాపమతీర శుభాశ్రయమాక అనుసన్ధిక్కిఱార్కళ్. అధ్వాన్, “హితాంశత్తుక్కు ఒరుశ్రీవైష్ణవనడైయగృహయాత్రైయై అనుసన్ధిక్కి వమైయుమ్” ఎన్టాప్పోలే, ఇవర్కళుమ్ ఇఃళుడైయ మాళికైయిల్ అభుకై అనుభవిక్కిఱార్కళ్. † (౧) “తుఃళిల్ తూమణిమాడమ్” ఎన్ట-ఎడుత్తుక్కుళిక్కివేణ్ణా. అతు, జీవాత్తావినుడైయ *అపహతపాపృత్వాదికిలైప్పోలే, ఇతు, పరమాత్మావినుడైయ అపహతపాపృత్వాదికిలైప్పోలే. అఱు - ప్రధ్వంసాభావమ్; ఇఱు-ప్రాగభావమ్. అపహతపాపృత్వాదికళ్ జీవాత్మావుక్కుమ్ పరమాత్మావుక్కు ముణ్ణాయిరుక్కుచ్చెయ్ తే, హేయసమ్బన్ధార్ మాయితే ఇవన్ వడివు ఇరుప్పతు. హేయప్రతిభటమాకై యాలే అనర్హమాయేయిరుక్కుమవన్. ఇవూరిల్ కట్టిత్తరత్నజ్ఞోకొణ్ణిపోలేకాణుమ్ తిరుత్తులై విలిమగ్గలత్తిల్ మాళికైకళ్ శెయ్తతు. రాజాక్కళ్, అన్తఃపురత్తిల్ కట్టిత్తవై కొణ్ణితే తజ్ఞళుక్కు మాళికైకళ్ శెయ్తతు. (౨) “సతదన్తఃపురద్యారమ్” (౩) “మాడమాళికై శూఝ్ మతురైప్పతి నాడి.” ఉకన్దరుళిననిలమెల్లామ్ ఒరుకుడియిరుప్పణ్ణు ఇనళుక్కు. మాలాకార రకమతన్నతితే. (౪) [ప్రసాదపరమానాథా] ఉభయవిభూతియుక్తనాకై యాలే ఐశ్వర్యమ్ విజియిరుక్కుమ్; అత్తైయుమ్ మేలిడుమ్బడియాయిరుక్కుమ్ తణ్ణి. ఆశ్రయమతువాకై యాలే కట్టిక్కివాణ్ణామల్ కిడిక్కిఱతు నాథత్వమ్.

వ్యా.—(తూమణిమాడత్తు) అప్రాకృతమాయ్ పఘోప్పని

† “(తూమణిమాడమ్) నిర్దోషజ్ఞాన రత్నజ్ఞాలే శెయ్తమాడమ్; ఇవర్కళ్ విరహతాపమతీర శుభాశ్రయమాక వనుసన్ధిక్కిఱతు ఇతు కాణుమ్” ఇత్యధికఃపాఠః.

(౧) తి-వా-౬-౧-౧.

(౨) రా-అ-౧-౬-౧.

(౩) నా-తి-౪-౧.

(౪) వి-వు-౧-౧౯-౨౧.

(శుద్ధీయమ్ విశక్యేరియ) ఇతిరుసమ్మత్తే! ఒరుకొడివిశక్కితే పుణమ్మేనిన్దు పుకై కిటతు. పుణమ్మునిట్కిటనమ్ముడై యహృదయన్దల్ ఇరున్లుకిడక్క, ఉళ్ళువిశక్యేరికిటతు వెఱుమనన్దితే; కృష్ణన్ సన్నిహిత నాక వేణుమితే. తిరుచ్చిత్రకూట పరిసర త్తిలే, పిరాట్టియైక్కయైప్పిడి త్తుక్కొణ్ణు పెరుమాళులావినాప్పోలే, ఇవళ్ కైయైప్పిడిత్తుక్కొణ్ణు కృష్ణన్ ఉలావుమిడమితే. అన్వోపాతి, ఇడమ్మెన్దు పడుక్కై కిళుమ్ విశక్కునూయ్ క్కిడక్కిటపడి. (ఎరియ) ప్రకాశావహ మన్దు; నుక్కావహమ్. ఇవర్ కళ్ పుణమ్మేనిన్దు, “మణిక్కలవమ్ తాళ్ తిటవాయ్” ఎన్నివర్ కళ్, ఉళ్ళేరికిట విశక్కిట్టిసపడి యెన్నెన్నిల్; మాణిక్కక్కుప్పియిలే అకవాయిలుళ్ళతు నిల్లిల్లియ్ త్తోద్దుమాపోలే, తూమణిమాడమాకై యాలే ఉళ్ళేరికిటవిశక్కుత్తోద్దుమితే. (తూప మ్ కమధు) †పరిమళమ్ సహిత్తిరున్దతు వెఱుమనన్దితే. విరహతాపము ల్లాతార్ క్కు పురిమళమ్ పొఱుక్కునూకాతే. (౧) “శీరుద్ధవకిల్ పుకై” ఎన్నుమ్మడియితే ఇవర్ కళ్ దకై. (కమధు) కణ్ణుక్కుప్పకై యిన్దిక్కే పరిమళ మేయా యిరుక్కిటపడి. (కమధు-కణ్ణాళరుమ్) పరి మళమ్ శిఠితుకుటైయిల్ కణ్ణుజ్జాతాకాతే. (తుయిలడై మేర్ కణ్ణాళరుమ్) నమ్ముడై యనెరుప్ప చ్చిలర్ క్కు ప్పడుక్కై యానతే!; (౨) “మెన్దులర్ ప్పళ్ళివెమ్మళ్ళి.” ఇరువర్ క్కు ప్పడుత్తపడుక్కైయిలే ఒరు త్తిక్కు ప్పొరున్దు మ్బాతు అవను మక్తేయ్ ద్దాక వేణుమితే.

షణ్మాయనూనదిన్యమజ్జళవిగ్రహాన్దితే. (శుద్ధీయమ్ విశక్యేరియ) సర్వ తోముఖమాకణ్ణానదీపమ్ ప్రకాశిక్కి. (నూపమ్ కమధు) జ్ఞానమ్ పరి మళిక్కి. జ్ఞానమ్ పరిమళిక్కి యానతు అనుస్థాన కేశవమాయిరుక్కై. (తుయిలడై మేర్ కణ్ణాళరుమ్) నిద్రాప్రదమానశయన్దిన్దేకణ్ణాళరుక్కి.

†(పా) పరిమళహ్రస్వమ్ ఉఱ (అరమిరు) ప్పడు.

(౧) తి-వాయ్-౯-౯-౭.

(౨) తి-వాయ్-౯-౯-౪.

(తుయిలణై) పడుక్కై-తాన్ విరహార్తయమ్ ఉఱక్కవన్
 గాయుక్కై. (౧) “నజ్జరవిన్దుయిలమర్న్ద” ఎన్నుమాపోలే.
 (కణ్ణళరుమ్) ఇళైయవెరుమాళైప్పోలే ఉఱక్కమైక్కు నాజ్ఞఘమ్,
 ఉఱక్కైక్కు నీయుమాయ్ విట్టతితే. అభిమతలాభమ్ అవనాల్
 శెయ్యలాకిల్, ఇవర్కిళ్ పతఱుకిఱ తెన్నెన్దిరున్దాళ్ అవళ్; ఉపేయమ
 వనేయాకిల్, ఇవళ్కిడన్దుఱుకిఱతెన్ ఎన్దిరున్దాళ్ ఇవర్కిళ్. (కణ్ణ
 శరుమ్) ఉఱక్కవార్ క్కుప్పాదసంవాహినికిళ్ వేణ్ణావో? ఉఱ్ఱుప్పక్కా
 లుమ్ ఇతాకాతే శెయ్యప్పార్కిఱతు. ఆత్మావుక్కు జ్ఞానానన్దజళన్దు
 నిరూపకమ్; శేషత్వమ్. (కణ్ణళరుమ్) భగవద్విషయత్తిల్ అవగాహి
 త్తై గౌరవ్యతై తోద్రచ్చొల్లవేణుమితే. భట్టర్ క్కు చ్చిలర్,
 “తోణ్డనూర్ నమ్మి తిరువడిశార్ న్దార్” ఎన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య; “అవర్
 శ్రీవైన్దవర్కళుక్కు అడిమైశెయ్తు పోన్దపడిక్కు త్తిరునాట్టుక్కు నడ
 న్దార్ ఎన్దు శొల్లవేణ్ణావో” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తార్. నమ్మి పఱుతిరువు
 దైయార్ దాసరిదైయాట్టమాకవుమ్ నజ్జేయర్ ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్తార్.

(మామాన్ మకి శే) స్వామినియాయుమ్ తోఱ్ఱియాయుమను
 భవితై తోఱ్ఱియ ప్రక్కతిసమ్మన్దత్తాలుమ్ అనుభవిక్కిఱార్కిళ్; “మా
 మాన్ మకి శే” ఎన్దు - ఇట్టిడుకొళ్ళుక్కు విడవొణ్ణాతము తై తేడి
 కొణ్ణు శొల్లకిఱార్కిళ్. తిరువాయ్ప్పాడియిలే ఒరుప్రాక్కతసమ్మ
 నమ్ తనక్కు ఉజ్జవనహేతువాక ఆణ్ణాళ్ ఆళైప్పట్టపడి. భగవత్సమ్మన్ది
 కళుక్కు ఎలామ్ అడిక్కిఱ్ఱు పెన్ద్రుక్కిఱపడి. అతుతానుమ్, (౨)
 “హేకృష్ణ హేయాదన హేనభేతి” ఎన్దు పాటుప్పిత్తుకొళ్ళవ్తోరుసమ్మ
 అతావతు-స్వప్రయత్న సామాన్య నివృత్తిపూర్వకమాన భగవదేకోపా
 యాన్యసాయత్తిలే నిర్దగాయిరుక్కై. (మామాన్ మకి శే) “మా
 మాన్” ఎన్దుమ్, “అమ్మాన్” ఎన్దుమ్ ఇర్ణామపర్యాయమాకై యాలే,

స్థమాకపేణమ్. సీజల్ అడైళాయ్ పుతటివరువుతికోళెన్నుమిడమ
టిన్దు యస్తత్తాలే తిఱక్కలామ్బడిపణ్ణిక్కుణ్ణు కిడన్దేన్; తిఱన్దుకొణ్ణు
పుకురుగ్గోళెన్న; (మణిక్కతవమ్ తాళ్ తిఱవాయ్) *మణిమాడమా
ళికై యాకై యాలుమ్ మణిక్కతవాకై యాలుమ్ శువరుక్కుమ్ కతవు
క్కుమ్ వాశితెరికిఱతిలై; దేశికరేతిఱక్కవేణమ్; సీయేతిఱవాయెన్ది
ఊర్కళ. ఇవర్కళ తాన్, తిఱన్దునిన్దులుమ్ శిలర్ పుకురవిడవలతు
పుకురాకళ కాణమ్. (మణిక్కతవమ్ తాళ్ తిఱవాయ్) దుర్యోధ
నన్, నీరుక్కుమ్ స్పటికమణ్ణుపత్తుక్కుమ్ వాశియటియాతే తడుమాఱ,
ద్రాపది శిఱత్తావ్పీలే, మైత్తునమై కొణ్ణాడిచ్చిరిక్కవొణ్ణాతు; పుఱ
మ్బుళార్ కుఱ ఉళుళుళువై ప్రకాశిక్కిఱావ్పీలే, ఉళుళుళార్ కుఱ ప్పఱ
మ్బుళార్ అర్దితెరియామైయిలైయితే.

“ఇవర్కళ అడైళాయ్ వాశిలీలే నిన్దుతువళి, ఇవళ వాయ్ పే
శాతేకిడన్దుఱుఱువతే” ఎన్దు హృదయ త్తిలిరక్కమ్ ముకత్తిలే తోద్రు
మ్బడియాయ్, “సీస్వప్రయోజనపరై యాయ్ క్కిడప్పతే!” ఎన్దు ముకళై
చ్చిల్ల ఉపక్రమి త్తమై తోద్రు విరున్దాళ తాయార్; (మామిర్)
న్యామియాన ఎమ్మెరుమానాలే పుత్రత్వేనాభిమతరాయ్ అనన్యార్తరాన
భాగవతరే! (మణిక్కతవమ్) మణిమాడ త్తినుడై యమణిక్కతవై యుమ్
మణితాళ తిఱవాయ్. అతావతుత్వదనుభవవిరోధియాన దేహత్కా
క్కళిరణ్ణిలుముణ్ణానమమకారత్తై త్తవిర్ప్పియాయెన్దుపడి. అన్ది క్కే,త్వద
నుభవవిరోధియాన భగవత్సేవార్థత్తిలుమ్ భగవచ్ఛక్తియిలుమ్ మమ
కారత్తై త్తవిర్ప్పియాయెన్దిఊర్కళ.

ఇవర్కళ ఇప్పుడి శొన్నవిడ త్తిలుమ్ ఇన్వధికారిపేశాతేకిడక్కై
యాలే, ఇన్వధికారిక్కు జనకై యాయరుక్కిఱ అనన్యోపాయత్వస్వరూ
పజ్ఞానమాకిఱతిరుత్తాయార్, అవర్కళ ఇప్పుడి అత్తై క్కనీపేశాతేకిడ
ప్పతే! ఎన్న; (మామిరవలై యెఱుప్పీరో) ఎన్దిఊర్కళ. అతావతు-

ఎన్నితార్ కళ్. అవళ్ తిరుత్తాయారెన్దు సమ్మన సమ్మనికళుమ్ ఇవర్ కళుక్కు ఉదేశ్యరాయరుక్కిఱపడి. ఉభుకిడిక్కిఱవళ్ ఉకప్పత్తాయా రళవుమ్ శెన్దపడి. (౧) “అడికళడియేనినైయు మడియవర్ కళ్ తమ్మడియాన్” ఎన్దుమ్, (౨) “తోడ్డర్ తోడ్డర్ తోడ్డర్ తోడ్డన్” ఎన్దుమ్ శొన్నపడియే, (౩) “అన్నెయుమ త్తనుమ్” ఎన్దుతే ఇవళిరుప్పతు. (అవలై యెఱుప్పీరో) ఎఱ్ఱళార్తిక్కు ఉణరాతవళ్ ఉమ్ముడైయ ఇరప్పకోఁ ఉణరప్పుకుఱిఱతు. ఇవ్వళవిలుమ్ ఉణరక్కాణమైయాలే, శివిట్టిట్టు (ఉన్ మకళ్) ఎన్నితార్ కళ్. పిరాట్టిక్కు ప్రణయకోపమ్ చక్రవర్తియళవుమ్ మేలిట్టు (౪) “పితుఁ” ఎన్ద్రావ్పీలే, అవళ్ పక్కల్ శీర్థిమ్ ఇవ్వళవుమ్ వర, అళిల్లు “ఉన్ మకళ్” ఎన్నితార్ కళ్. (ఉమైయో) వాగ్వ్యవహార యోగయోగ్యతైయిలైయో? ఆర్తరై ఐయో! ఎన్నవొణ్ణత పడియో శెల్లుకిఱతు. (అన్తిచ్చెకుడో) ఉమైక్కుమ్ కేట్టువన్దుతిఱక్కలామ్; అతుక్కుమేలే శెవియిల్ తులైయిలైయో? ఆరైకళాన ఎఱ్ఱళుడైయశోల్ కేళాతపడి అన్యపరైయో? అతుక్కుమళ్ళేయోవిషయమ్. (అనన్దలో) కృష్ణనుక్కునెడుమ్బొతు ఆడల్ కొడుత్తుప్పడుక్కైయిల్ స్వామినియానవళే, ఉనక్కున్వమ్మానవవలై యెఱుప్పీరోవెన్దపడి. తన్నిడత్తిల్ అనన్యోపాయత్వజ్ఞానమ్ పిఱన్దపిన్బితే తదేకోపాయత్వాధ్యవసాయమ్ జనిప్పతు. ఇప్పడిశొన్నవిడత్తిలుమ్ ఎఱున్దిరాతవిన్నాచ్చాలే, (ఉన్ మకళ్ తానూవైయో) ఎన్నితార్ కళ్. అతావతు-మఱుమాన్ద్రమ్ శొల్లవల్లళల్లళోవెన్దపడి. ఇవలై ప్పేళవొట్టాలే వాయ్మూడినారుణ్ణో వెన్దుభావార్థమ్. (అన్తిచ్చెకుడో) ఉమైయానమాత్రమన్తిక్కే నమ్ వారై కేళాతపడి శెకుడో? నమ్ పేచ్చుక్కేళాతపడి అళ్ళేఆరవారముణ్ణోవెన్దుభావార్థమ్. (అనన్దలో) శోమ్బలోఎన్దపడి. నెడుమ్బొతు నాయకనోడుకూడియిరున్దు పడుక్కైయిలే శాయన్ద్రతిప్పోతోవెన్దుభావార్థమ్.

(౧) తి-మొ-౨-౬-౧౦. (౨) తి-నాయ్-౭-౧-౧౧. (౩) తి-మొ-౩-౭-౭. (౪)

శాయన్దతు ఇహోతో? నెజ్జుక్కుమ్ విపయమళ్లెయో? (ఏమప్పెరున్దయిల్) ఎగ్గళై ఉఱిగ్గతపడి పల్లనాప్పోలే, ఇగ్గళైయుమ్ ఉఱిరాతపడి కావల్పిరుణ్ణో? నాజ్గళ్ పుక్కుఱిగర్ తనొట్టాతవేళై యిలేనెడుమ్బా తుఱిఱిగ్గుమ్బడిమ న్నబడైయానాళో? (౧) “ఉన్ ముకిమ్ మాయమన్ది రన్దాన్ కొలో” ఎన్దు-అవనుడైయ అమ్మాన్ పొడి ప్రసిద్ధమితే.

“సిజ్గళ్ ఇవళ్ ప్రకృతియతిన్దాల్ ఇజ్జనల్లకాణజ్గళ్ ఉఱిర్ శ్తు వతు; తెన్దులుమ్ శిఃశుతుళియుమ్బా లేఇవళుక్కు త్తిరునామజ్గళ్ శొల్లికోళ్”, ఎన్దు తిరుత్తాయార్ శొల్ల; “పల్ పన్నిరణ్ణుమ్ కాట్టిరోజ్జాణ్” ఎన్ని తార్ కళ్; సిజ్గళ్ శొన్న తిరునామజ్గళ్ ఎవై ఎన్న; (మామాయన్) ఆశ్చర్యగుణచేష్టితజ్గళాలే అబలై కళాన పెగ్గళై ఎఱ్ఱుతిక్కొణ్ణు, అవర్ కళుక్కు ఇష్టవినియోగార్త మామ్బడిభవ్యనాయురుక్కుమవన్. (మాతవన్) అన్దసాలభ్యత్తుక్కు గురుకులవాసమ్ పణ్ణినవిడమ్. (వై కున్దన్) పెగ్గళై యే యన్దిక్కే ఆగ్గళై యుమడిమైకొణ్ణు ఒరునాట్టుక్కాకకైక్క

తని త్తనియేవాగాదిఇన్నియజ్గళ్ భగవద్విషయత్తిలే ప్రవణ్ణళానై యాలే ఒరుకార్యత్తిలుమ్ శక్తైయల్లళెన్దమామ్. (ఏమప్పెరున్దయిల్ మన్దిరప్పట్టాళో) కావలిడప్పట్టాళో; మహానిద్రైయుణ్ణామ్బడిమన్ద్రవాదమ్ పణ్ణప్పట్టాళో? స్వప్రవత్తిసామాన్యముమ్ ఉపాయవిరోధియాకై యాలే ఇతిల్ అన్వయియాతపడి తడుత్తువై తవర్ కళుణ్ణో? అతావతు నమస్సుతడుత్త తోవెన్దపడి. ఉపాయవై లక్షణ్యమ్ ప్రవత్త్యన్దర త్తిల్ అన్వయియాత పడి మోహిప్పి త్తతోవెన్దపడి.

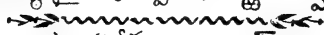
ఇప్పడి ఇవర్ కళ్ ఇన్నాతాక, తిరుత్తాయార్, “తిరునామజై చ్చొల్లజ్గళ్ ఇవళెఱ్ఱురుక్కైక్కు” ఎన్న; (మామాయన్ మాతవన్ వై కున్దనెన్జెన్జునామమ్ పలపుమ్ నవిన్దు) (మామాయన్) అత్యన్తమ్ సులభన్. (మాతవన్) ఇత్తుక్కు గురుకుల వాసమ్బణ్ణినవిడమ్. (వై కున్దన్)

యాళాయరుక్కుమవన్. శ్రియశివతిత్వత్తాల్ వన్దమేన్దైక్కు త్తకుతియాన
 దేశవిశేషత్తై యుడై యవన్. శ్రీవై కణ్ణత్తైక్కలవిరుత్తైక్కయాకివుడై య
 నాయ్, పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనాయరున్దనైత్తు, నమక్కుక్కై
 యాళాన ఆశ్చర్యతమనెన్నవుమామ్. (ఎఱ్ఱై) మేన్దైక్కుమ్, నీరై
 క్కుమ్, ఇరణ్ణుక్కుమ్ నిదానమాన శ్రియశివతిత్వత్తుక్కుమ్ వాచకిజ్జ
 థాన తిరునామజ్జలై ఒరుకాల్ ఇరుకాలో శొలిల్ ద్దు. (నామమ్ పల
 వుమ్ నవిన్దు) శ్రీసహస్రనామముట్పడచ్చాన్మోమ్. “నామమ్ పలవుమ్
 నవిన్దు-మామిరవళై యెఱుప్పీరో” ఎన్దుమామ్. (౯)

అవ.—పత్తామ్బట్టు. ఒరుకడై యిలే పలవిత్తైక్కళో ఓతా
 నిన్దాల్ ఒరువనుక్కు ఓత్తుపోయ్ సమర్థనుమానాల్ అవనే అవరకిభు
 క్కెల్లామ్ నిర్వాహకినామాపోలే, ఇవూరిల్ పెణ్బిత్తైక్కళెల్లారిలుమ్
 కృష్ణసంక్షేవ త్తిల్ విదగ్ధయాయ్, ఎల్లాప్పెల్లై యుమ్ కృష్ణన్ పడుత్తు
 మత్తై కృష్ణనన్దై ప్పడుత్తువాళొరుత్తియాయ్, అవనాన్ “తణ్ణీర్, తణ్ణీర్”
 ఎన్నుమ్బడి వీటుడై యాళొరుత్తియాయ్, ఇవరకిళో తాన్ త్తతుక్కు
 అవలై యిట్టు ప్పొలుప్పిక్కుమ్బడి అవన్బక్కుల్ పోర ముకముడై యాళు
 మాయ్, కృష్ణన్ తిరుమాళికైక్కు అశల్ తిరుమాళికై యుమాయ్,
 నడువు ఇడై చ్చువర్ తళిప్పొకట్టు ఒరుపోకియాక తణ్ణీర్ త్తురుమ్బుద్దు

ఇసోసలభ్యమ్ గుణమాకై క్కీడానపరత్వముడై యవన్. (ఎన్దైన్దునామమ్
 పలవుమ్ నవిన్మోమ్, మామిరవళై యెఱుప్పీరో) “సార్థప్రవృత్తిసామా
 న్యముమ్ ఉపాయవిరోధి, పరార్థప్రవృత్తిసామాన్యముమ్ ఉపాయఫల
 మాయుమ్, ఉపాయానుకూలమాయుమిరుక్కుమ్” ఎన్దుటివిత్తు. (అవలై)
 ఉపాయాధ్యవసాయనిష్ఠరై ఎఱుప్పీరో, ఎన్దు అన్వయమ్. (౯)

సార్థప్రదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—పత్తామ్బట్టు. (నోద్ర్ త్తాళిది) ఇప్పాట్టిల్, ఉపాయ
 నిష్ఠరై యెఱుప్పుకితార్ కళో.

ఒడుపడుక్కైయిలే అవనుమ్ తానుమాక ఎప్పోతు మనుభవిప్పా
 లొరు త్తియై ఎఱుప్పకిటార్కళ్. (౧) “అనన్దంబ్రహ్మణోవిద్వాన్”
 ఎన్నాతే, (౨) “పష ప్యేవాఽఽనన్దయాతి” ఎన్ఱు అవన్ ఆననిపిక్క-
 విరుపాళొరు తి.

వ్యా.—(నోద్రు) కృష్ణనై ప్పిరిన్దపోతే పిడిత్తుక్కుళిప్పతునోట్ట
 తాకానిఱ్ఱు, ఇవళ్ పడి పత్తొన్బతామ్ భాషేయాయరుప్పాళొరు త్తి.
 “ఒక్కనోఱ్ఱక్కడనోమ్, ఒక్కక్కుళిక్కక్కడనోమ్, కృష్ణనోడొక్క-
 అనుభవిక్కక్కడనోమ్” ఎన్ఱుశొల్లినోన్బిన్ ఫలమ్కై పుకున్ద, కృష్ణాఽను
 భవమ్ పణ్ణిక్కరైచ్చలద్రుక్కిడన్దను ఉఱఱ్ఱనమైయుమో?. సిద్ధసాధనై
 యాయరుప్పాళొరు త్తి, (3) “సర్వయజ్ఞాస్సమాప్తాః” (౪) “యో
 మామేవమసమ్మాఢో జానాతిపురుషోత్తమమ్! ససర్వవిద్యజతిమాం
 సర్వభావేనభారత” (౫) “కృతకృత్యశ్చభారత” (౬) “కృతకృత్యాః
 ప్రతిక్షన్తే” ఎన్ఱుమ్, (౭) “శెయ్తవేళ్వియర్” ఎన్ఱుమ్ ప్రమాణజ్ఞో శొల్లుకిఱ
 పడియే సిద్ధసాధనైయ్యాకైయాలే ఉపాయాంశ త్తిల్ నిర్భరైయాయరు
 న్దాళ్. సిద్ధసాధనరాయరుప్పార్క్కుక ర్తవ్య మొన్ఱుమిన్ఱిక్కేఒట్టికిఱపడి
 యెఱ్ఱనేయెన్నిల్; అవనుడై యరత్తకత్తైయుణర్ న్దాల్ తనక్కుయత్నమ్
 పణ్ణిప్రాప్తియిలై; తన్ శేషత్వత్తై ఉణర్ న్దాలుమ్ ప్రాప్తియిలై; విరోధి
 ప్రాబల్యత్తై ఉణర్ న్దాలుమ్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్యప్రాప్తియిలై; ఇతరోపాయజ్ఞు
 క్కుమ్ అవన్ ప్రసాదమ్ వేణ్ణియరుక్కైయాలేఒన్ఱుమ్ శెయ్యప్రాప్తియిలై;
 ఆననిన్బ “నారాయణనే” ఎన్ఱు అవనుడైయ ఉపాయభావత్తై అనుసన్ధి
 త్తువైత్తు, విడినోతే ఎఱున్దిన్దను కుళిక్కక్కడవతో! ఎన్దిరుక్కిటాళ్

పుఱుమ్బునిన్ఱు ఎఱుపుక్కిఱవర్కళుక్కుమ్ ఇప్పడి యిరుక్కై-

- (౧) తె-ఆ-౯-౧. (౨) తె-ఆ-౭-౧. (3) భార. (౪) గీ-౧౫-౧౯
 (౫) గీ-౧౫-౨౦. (౬) ఇతిహాసము-౪౦. (౭) తి-వాఘ్-౫-౭-౫.

యవో స్వరూపమెన్నిల్; అవర్ కళుక్కు నినైవు ఉపాయమెన్నిట శబ్ద
తైవిశ్వసి త్తిరుక్కనో? ఉపేయత్తుక్కాకవవోఉపాయస్వీకారమ్; సిద్ధో
పాయ నిష్కర్కుమ్ ప్రాప్యత్తిల్ త్వరైయైలెయాకిల్ చేతననన్తిక్కే
యెట్టియు మత్తనై యెన్ఱు, విశమ్బహేతు ఇల్లామెయాలే ప్రాప్యత్తిల్
త్వరై యాలే పతటుకితార్ కళి. సిద్ధోపాయనిష్కర్కుమ్ కిర్మజ్జానభ క్తి
కళుణ్ణు; ఇనర్ కళుడై యక్రియాకలాపమ్-కై జ్జర్యత్తిలే అనివ్రతమాయిరు
క్కుమ్. జ్జానమ్-స్వరూప త్తిలే అనివ్రతమ్; భ క్తి-ప్రాప్యరుచియిలేపుకుమ్.
ఆనపిన్బు ప్రాప్యత్తిల్ త్వరైయైలెయాకిల్ అచిత్తోడొక్కుమ త్తనై
యెన్ఱితార్ కళి.

(శువర్ క్కుమ్ పుకుకిన్ఱ) సుఖతైవిడాతే అనుభవిక్కిట. “స్వ
ర్గమ్” ఎన్ఱు-సుఖతైచ్చొల్లుకిటతు. సాక్షాత్సుఖ శబ్దవాచ్యనాకై యాలే,
కృష్ణనై “శువర్ క్కుమ్” ఎన్ఱిటతు. (౧) “య స్త్వయాసహస్వగ్గో నిర
యోయ స్త్వయానినా” ఎన్నక్కడవతితే. ఆనన్దరూపనాయ్ ఆనన్దగు
ణానాయ్ ఆనన్దావహనాయురుక్కిటప్పిన్ఱుడై యఅనుభవమితేసాక్షాత్
సుఖమాకిటతు. (పుకుకిన్ఱ) అనుభవ త్తిల్ విచ్చేదమిల్లామై శొల్లుకి
టతు. ఉపాసనవేళై యిల్ స్తర్తన్యవిషయ త్తినుడై య అనుస్థానత్తాలే
వరువతోరు సారన్యముణ్ణు; అతుతాన్ కాదాచిత్కమాకై యాలే హేయ
సమ్బన్ధమన్ఱు అవ్వరుకేపోనాల్ అవిచ్చిన్నమాక అనుభవిప్పతోరు
అనుభవముణ్ణు; అతు ఇణ్ణే కై పుకున్దిరుక్కే. (అమ్మనాయ్) అమ్మితా
క ఇత్తిరళుక్కు రక్షకై యానాయ్; నీరక్షకై యాకనాజ్గళి కుక్కై చ్చరక్తానపడి
యెన్! ఎన్ఱైక్కిన్ఱు నోడ అనుభవిప్పిత్తు, అవ్వనుభవమేడిన్ ములైయోడుమ్
తోళోడుమ్ అన్ఱై న్నాప్పాలే యిరుక్క వేణ్ణానో? (౨) “సంశ్ర వేమధురం

స్వా.—(నోన్ఱు) సిద్ధసాధనపరిగ్రహమ్ పణ్ణే. (శువర్ క్కుమ్)
సుఖరూపమాన ప్రాప్యతై. (పుకుకిన్ఱ) అనుభవిక్కిట. (అమ్మనాయ్)

వాక్యమ్” ఎన్నికపడియే ఇవర్కల్ పేచ్చిలినిమైయాలమ్, (౧) “ప్రహ్లాదానందానా” ఎన్టు-ఇవర్కల్ కైక్కల్ హస్తాల్, విక్కివారైశొల్లమాట్టామైయాలమ్, తగ్గళడియేనానవైనై “తాయ్” ఎన్టుపట్టియిడువతే! ఎన్టుస్వరూపవైనై అనుసన్ధిక్కయాలమ్, ఇవర్కల్ కృష్ణానుభవమ్ పణ్ణుకితోమెన్టు పట్టియిడానిన్టార్కల్; ఇవ్వళవిలేఒన్టు శొల్లువోమాకిల్ ఇవర్కల్ శొన్నతుక్కు ఇళైన్టు, మతియామల్ ఉత్తరమ్ శొన్నమాపుతోమెన్టు పేళాళేకిడన్టాల్;

ఇనల్ నినై వతియాతే తాగల్ పుళిమ్పేనిన్టు తువళుకితువట్టి పొలుక్కమాట్టామైయాలే, (మాన్ద్రముమ్ తారారోవాళల్ తిళవాతార్) ఎన్నికార్కల్. వాళలై చెప్పినినాల్ వాయైయుమ్ శెమ్మవేణుమో?. కైప్పట్టినికొణ్ణిలోపాతి శెవియైయుమ్ పట్టినికొళ్ళవేణుమో?.

ఐశ్వర్యమ్ విజ్ఞానాల్ బన్ధక్కల్ ఆర్తరానాల్ ఏనెన్నలాకాతో?. పదుకులై యడిత్రాల్, తణ్ణిర్వార్త్రాల్ ఆకాతో. భోగవైత్తడుత్రాల్ ఎగ్గల్ సత్తెయైయుమ్ అక్కిక్కవేణుమో?. (మాన్ద్రముమ్ తారారో) ఉన్నుడమ్మై కృష్ణనుక్కు కొడుత్రాల్, ఎగ్గళుక్కు ప్పేచ్చాకిలుమ్ తన్దాలాకాతో. కృష్ణనై అరుక్కినాల్ ఉన్నైయుమరుక్కువేణుమో?. ఉన్ శరక్కు తర ప్పార్ తిలైయాకిల్ ఎగ్గల్ శరక్కు తన్దాల్ ఆకాతో?. ఉన్నుడైయ కృష్ణనై త్రారావిట్టాల్ ఎగ్గళుడైయ పున్నై తన్దాలాకాతో.

స్వామినియానవళే! (వాళల్ తిళవాతార్ మాన్ద్రముమ్ తారారో) త్వడనుభవవిరోధియాన వాళలై అహజ్కారవైసిక్కి, ఎగ్గలై ఉన్నై అనుభవిప్పియావిడిలుమ్, నాగల్ కేట్టువాఱుమ్మడియానబరువారైయుమరితో. “అవన్ ఎఱున్దిరుక్కు వొట్టావిడిలుమ్ ఇరున్దవిడ త్తేయిరున్దవారై శొన్నాలాకాతో” ఎన్టుభావార్థమ్.

(౧) రా-య-౧౧౬-౧౫.

(నూర్ ముమ్) (౧) “మధురామధురాలాపా” ఎన్ను ఇనల్ పేచ్చు శుక్ర అవనుమ్ తోర్ శ్రీతే యరుప్పతు.

ఇప్పుడి ఇనల్ కళ్ పట్టియిడానిన్టాల్ ఒరు ఉత్తరమ్ శొల్లియాకిలుమ్ పిత్తైప్పొమ్మెన్ట, నీజళ్ శొల్లుకిటపట్టిక్కు అవన్ ఇజ్జున్డోవెన్న (నూర్ మత్తురాయ్ ముడి) నీయుమ్ మత్తైత్తు, ఉన్ కళవుక్కు అవనుమ్ పెరునిన్టె నిన్టాల్ కోయిత్తాచ్చనై ఉన్నా లొళిక్కప్పొమ్మా? (౨) “అన్బి మన్ శ్రోరుపాయమెన్” ఎన్ను మ్మడిమాళికై చ్చాచ్చనై మత్తైక్కప్పొమ్మా. ఇప్పొతు అవనున్డొక వేణుమో, అవన్ ఒరుకాలజైత్తు విట్టాల్ నూలు కుళిక్కునిన్టుమ్. నామెల్లారు మొక్క ఇప్పొతే ఎఱున్దిరున్దు పొన్ద పిన్ను పడుక్కైయిలే శాయ్ నేన్; అన్దియమ్పొతే పిడిత్తు వాశలై ప్పన్ శ్రొక్కొణ్ణునిన్ట కోళ్; కట్టుమ్ కావలుమాయరుక్కిటవాశలిలే పుకుర ప్పొమ్మా అవనుక్కెన్న; (నారాయణన్) ఎజ్జలై ప్పొలే కతవు తిటక్కు న్దనై యుమ్ పార్ త్తిరుక్కు వేణుమో అవనుక్కు. అవనుక్కు ఉన్బక్కల్ పుకున్దాల్ పుటప్పడవన్తో వట్టిరితు. (నారాయణన్) జీవద్వారాన్తో అనుప్రవేశమ్; విట్టుప్పొకాతార్ పేటన్తో వితు. ఉకవాతార్ క్కుమ్ సత్తెయెనోక్కి, ఉకన్దార్ క్కుమ్ వత్సలనాయరుక్కుమవనన్తో. ఆళైప్పట్ట ఉన్నై విడుమో. వ్యాప్తిక్కు ప్రయోజనమ్ వేణ్ణినవిడ త్తేస్స రిక్కవన్ నాకై యన్తో. (నూర్ మత్తురాయ్ ముడి నారాయణన్) ఆళైప్పట్ట రైరక్షై క్కుక్కుత్తోళ్ మాలై యిట్టిరుక్కిటవనన్తో.

ఇప్పొతు అవన్ ఇజ్జున్డో, ఏన్ పట్టియిడుకిటికోళెన్న; (నూర్ మత్తురాయ్ ముడి) ఇప్పొతు అవన్ ఇళ్ళొవిడిల్ ఇప్పరిమళమేతెన్న; అవన్ ఒరుకాలజైక్క ఒన్బతుకుళిక్కుప్పరిమళమ్ నిన్టుమ్మెన్న; కట్టుమ్ కావలు మానవిడ త్తే అవనుక్కుప్పకురప్పొమ్మోవెన్న; (నారాయణన్) వేణ్ణు

సేవాతేడిక్కిల్ వాయ్ తిఱన్దిలశెన్నానిన్దూకళి; వాయ్ తిఱక్కిల్ ఉ తరమ్ శొల్లిద్రు ఎన్నార్ కి శెన్దు శొల్లి ఉఱఱువారై ప్పోలేడిదాల్. (నమ్మల్ పోద్రు విత్యాది) (నమ్మల్) వెఱుమైయేపచ్చైయాన ఇడై చ్చికళుక్కుమ్ శెన్దు ఆశ్రయిక్కలామ్బడి యిరుక్కిఱధార్తికన్. (నమ్మల్) అవనుక్కు ఆకాతారుణ్డాయ్ ముడిదైనానల్లన్ కిడిర్; జన్మవుత్తాదికళి ఏతేనుమపైయ్యుడిర్. (పోద్రు) ఇవర్ కళి కుడిప్పిఱప్పిరుక్కుమ్బడి. “పల్లాణ్ణు” ఎన్దిరుక్కుమవర్ కళితే. ఇవర్ కళాశ్రయణమ్ ఉపాయమస్తు. (పోద్రు) శెయ్యవేణ్ణువతు † పెరితాయ్ ముడిదైనానల్లన్ కిడిర్. (పత్తైతరుమ్) * ఉక్కముమ్ తట్టాళియుమ్. (పుణ్ణియనాల్). తణ్ణిర్ కుడిక్కక్కల్లిన పరియిలే తలై కీఠ్రాక విఱున్దుశావారై ప్పోలే; (పుణ్ణియనాల్) అద్యేషమాత్రముడైయార్ కుత్తన్నై ప్పెఱుకై కుసుకృతముమ్, రుచిజనకనుమ్, ఉపాయముమ్, ప్రాప్యనుమాయిరుక్కిఱవనాలే. (౧) “సుహృదంసర్వభూతానామ్” ఎన్దుతు పుఱిమ్బామ్బడి. (౨) “యదివారానాన్వయమ్” ఎన్నుమ్బడి * రిపూణామపివత్సలరానవరాలే కిడిర్ ముడిన్దుతు. (పుణ్ణియనాల్) (౩) “కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్.”

(పణ్డారునాల్) మున్ను ఉన్నై ప్పోలే ఉణారాతే నోవుపడుత్తి నానొరువనుణ్ణుకాణ్. (ఒరునాల్) ఉణార్ నిలనెన్దు ఒరుకాలత్తిలే శేట్టిరున్దోమ్, ఇన్దు అనుభవియానిన్దోమ్. (కూద్రుత్తిన్ వాయ్ పీథ్ న్ద్రతాన్ మిడతై ఆవిర్భవిక్కైక్కన్దు అవనుడైయవ్యాత్తియెన్న; (నమ్మల్ పోద్రు ప్పత్తైతరుమ్ పుణ్ణియనాల్) నమ్మాలే పోద్రు ప్పట్టవనాయ్ కొణ్ణు పురుషార్థప్రదనాననారాయణనాలే.

(పణ్డారునాల్ కూద్రుత్తిన్ వాయ్ పీథ్ సకుమ్బకరణనుమ్తోద్రు మునక్కే పెనుమ్తుయిల్ తాత్తనానో) మున్నురుల మోళిభూత

శీతైయిట్టువై త మృత్యువినుడైయ ఆస్యత్తిలేవిఱున్ద. (పుణ్ణియనాల్ కూర్న్దత్తిన్ వాయ్విత్తన్ద) పదార్థదర్శనత్తుక్కాక ఏర్న్దినవిళక్కిలే విట్టిల్ పుళ్ళు ముడిన్దుపోనూపోలే, ఇవన్ తిరువుళ్ళత్తాల్ అవన్ అస్థత్తుక్కు నిన్దై విత్తైయైన్దై. (కుమ్మకరణనుమ్) ఉఱక్కత్తిల్ తలైయానవనుమ్ ఉనక్కుఱ్ఱోర్న్దు తన్నుఱక్కత్తైయుమ్ తానేతన్దుపోనానో?. నీయుమ్ అవనుమాక సమయమ్ పణ్ణి ఉఱజ్గప్పక్కు నీ జయి త్తవిన్దు, నాన్ ఇతు కైక్కొళ్ళుమవన్దేన్దై విట్టానో. శ్రీపరశురామాఱ్వునై వెన్దు పరు మాళో అవన్ కైయిల్ విత్తై వాణ్ణినాప్పోలే, నీయుమ్ అవనై వెన్దు, నిదై యైక్కొక్కొణ్ణాయో?, (పెరున్దుయిల్) అవనళవో ఉన్నుడైయనిదై. అవనతో-తుయిల్; ఉన్నతో-పెరున్దుయిల్. అవనుక్కు ఆఱుమాసమ్ ఉఱజ్గుకైయుమ్, ఆఱుమాసత్తుక్కు ఒరుకాల్ ఉణర్న్దిరుక్కైయు మెన్దు ఒరువ్వవన్దైయున్దే; అజ్జనమొన్దిలెయో ఉనక్కు. నీ కాల తత్త్వముళ్ళుతనైయుమ్ ఉఱజ్గుకితాయన్దో. ఇవళోలరై త్తణమ్ పుఱ ప్పడాతోఱ్ఱీయనెడుజ్గలమాయ్ త్తోర్న్దుకిఱతు ఇవర్కళుక్కు. అవన్ ఒరుత్తియుడైయ పిరివుక్కు హేతుభూతనానాన త్తనైయితే; నీఓరూ రాక ప్పిరైక్కు హేతుభూతై యాయుఱజ్గుకితాయితే.

మాసకాలత్తిలే మృత్యువినుడైయ వాయ్లేవిఱున్ద తామసనాన కుమ్మ కర్ణనుమ్, ఉన్ తుయిలుక్కుత్తాన్ తోర్న్దు, ఉనక్కేతన్నుడైయ పెరు న్దయిలైయుమ్ తానేతన్దానో. ఇవిడత్తిలే “కుమ్మకరణన్” ఎన్దిఱతు తమోగుణత్తై. తమోగుణన్దన్దైయన్దియిలే ఇవళుక్కుణ్ణాననిదైయై క్కణ్ణ ఇవళుడైయనిద్రాజనకీర్వశక్తిక్కుత్తాన్ తోర్న్దు తన్నుడైయ నిద్రాజనకీర్వశక్తియైయుమ్ తన్దానోన్దు రహస్యమ్. సాత్త్వికనాన ఇవ్వధికారిక్కు నిదైయావతు-(౧) “ప్రాణ్ణేనాత్తనా పంపరిష్వక్తో

(౧) “నక్షమామి” ఎన్నిట అసహ్యపచారమ్ పణ్ణినవనై అర్తే ఊణమ్ ఉణరాతేయిరుక్కిట నమక్కుబప్పాక చ్చుల్లానిన్హార్ కశెన్ఱు, ఇవర్ కళుక్కుచ్చెన్ఱు ముకజ్జాట్టవేణుమెన్ఱు, తుణుక్కెన్ఱు తానుగార్ న్నమై తోద్రు “కృష్ణకష్ణ” ఎన్హాల్; (ఆద్రుఅనన్దలుడైయాయ్) ఇతొరు ఉణార్ త్తియిరున్దపడియెన్! ఎజ్జళుక్కుఅజ్జేపోయ్ *తుయిలెమ్మపాడవేణు మో, నీఉణుమప్పడి కాణవమైయాతో. (ఆద్రువనన్దల్) ఆర్తధన్వి కేళాతపడి అనన్దలినుడై యమికుతి. జాలకరన్ధ్రాల్, ఇవళుణార్ న్దపడియై ప్పార్ త్తార్ కళి; తజ్జళి గోష్ఠిక్కునాయకిరత్న మ్మోలే యిరున్దాళి; (అరుజ్జలమే) ఎన్నితార్ కళి. ఎజ్జళుక్కెల్లామ్ శిరోభూషణమలైయోనీ. ఒరుహారత్తెప్పణ్ణి అతిలేఒరురత్న త్తెయ్యు త్తినాల్, అన్దరత్నమ్ అన్దహారత్తె విళక్కుమాపోలే, ఇత్తిరల్లై సనాథమాక్కప్పారాయ్.

(అరుమ్కలమే) ఎజ్జళుక్కుప్పెలుతఱ్ఱరియవళలైయోనీ. అవళి పుణప్పడ అవను మొక్కప్పుటప్పట్టు తజ్జలై తలై మేలే కొళ్ళు మెన్ఱిరుక్కి తార్ కళి; ఇవర్ కళా ద్రియైక్కెట్టు తుణుక్కెన్ఱు వరప్పక్కాళి; (తేద్రు మామయవన్దతిట) భయప్పట్టు మేల్ నిలజ్జళిల్ నిన్ఱు తడుమాతాతే బాహ్యంకిచ్చినవేద” ఎన్నిటపడియే స్వానుభవదలైయిలే ఇతరవిషయ జ్జళి తోద్రు తొలిరుక్కె.

ఇప్పడిఇవర్ కళి శొన్నవాతే అవళి ఎమ్మిరున్ద శోమ్బల్ ముటిక్క. (ఆద్రువనన్దలుడైయాయ్) మికవుమ్ శోమ్బలై ముడైయ నళే!. శోమ్బలానతు-వ్యాపారాన్తరాక్షమత్తై. అతవవ, (అరుజ్జలమే) దుర్లభమాన ఆభరణమే!. “ఆద్రువనన్దలుడైయాయ్, అరుజ్జలమే” ఎన్దైయాలే, (౨) “కిమివహిమధురాణామ్” ఎన్నిటపడియే శోమ్బల్ ముటిక్కెయమ్ దుర్లభమాన ఆభరణమోలే అత్యాకర్షకమాయురు క్కిటతు ఎన్ఱుమామ్. ఇవర్ కళాద్రు మైయొక్కణ్ణు శేడక్కెనవన్ఱు

వన్నిట్టినుతిఱ. అజ్జనన్తిక్కే, ఊరాక త్తిరణ్ణు కిడక్కిఱతు, అవర్కళిలే ఉన్నెయుమ్ నియమిక్కవల్లారుణ్ణు; అవర్కళిమున్నే పడుక్కైయిల్ శాయ్న్దపడియేవారాతే, ఉన్నె ప్పేణిక్కొణ్ణు - సదస్యైయాయ్ వన్తు తిఱ. (౧) “సాప్రస్థలన్తి” ఎన్నుమ్బడివారాతేకొల్. (౧౦)

అవ.—పతిసోరామ్బట్టు. (కన్దీరుఱత్తాది) కృష్ణన్ ఊరుక్కాక ఒరుప్పిళ్ళైయాయ్ ఎల్లారాలుమ్ కొణ్ణాడవళన్దాప్పలే, ఊరుక్కాక ఒరుప్పెళ్ళిళ్ళైయాయ్, (౨) “పతిసంయోగమలభమ్” ఎన్నుమ్బడి పరువణ్ణెయుడైయళాయ్, అవనై ప్పెఱుకైక్కు నోత్పేన్ నానో, అవన్తానే వేణుమాకిల్ నోన్దీరువరుకిఱానెన్తు కిడక్కిఱాళోరు త్తియై ఎఱుప్పకిఱార్కళి.

వ్యా.— (కన్దీరుక్కఱవై) కఱక్కుమ్ పరువమాయిరుక్కచ్చెయ్తే కన్ఱునాకాయుక్కై. ముక్తిర్ పశ్చిమింశతివార్నికరాయ్కీర్త్తి తిఱక్కప్పక; (తేన్దీరుమాయ్ వన్తుతిఱ) ఎన్నిఱార్కళి. నాజ్గళి పుఱిక్కట్టిలేయిరుక్కిఱో మాకైయాలే ఇరున్దపడియేవారామే, సదస్యైయాయ్ వన్తుతిఱ వెన్నిఱార్కళి. “తేన్దీరుమాయ్ వన్తుతిఱ” ఎన్నెయాలే ఇవ్వుధికారిక్కు లోకగర్వైవారామల్ తాకికాఁనువర్తనమ్ కార్యమెన్ఱతాయీన్దు. (౧౦)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ-పతిసోరామ్బట్టు.— (కన్దీరుఱత్తాది) ఇప్పాట్టిల్, ఈశ్వరనే ఉపాయోసేయమెన్ఱు అభ్యసనెత్తిరుప్పార్క్కు మికవుమ్ ఆదరణీయ విషయమాన అధికారియైయెఱుప్పకిఱార్కళి.

స్వా.— (కన్దీరుక్కఱవై) ససన్తానరానశిష్యర్. (కణ్ణళిపల)

నోక్కి పయస్సుపుకుమాపోలే, ఇవై యుమ్ ఇళకిప్పతి త్తిరుక్కుమ్. అవ
 ర్ కిళి, పరత్వానుసంధానత్తాలే; ఇవై, మనుష్యత్వేపరనాన కృష్ణ
 నుజ్జియ స్పర్శత్తాలే. ములై శరిన్దారై ప్పారాత రాజకుమారనై
 ప్పాలే, కన్ఱు మేయ్ క్కప్పెల్ ద్రాల్ పశుక్కలై ప్పారాన్. (౧) [కన్ఱు
 మేయ్ త్తినితుకన్ఱ] (౨) “తివత్తిలుమ్ పశునిరై మేయ్ ప్పవత్తి”
 ఎన్ఱు-పశుమేయ్ త్తడకళ్ళుమ్; కన్ఱుమేయ్ త్త ఇనితుకళ్ళుమ్. రత్నవర్గత్తిలే
 తన్ కై కాల్ నీట్టమాట్టాతవర్ కలై యితే డకప్పతు. కన్ఱుమేయ్ క్కై
 ఒరుతలై యానాల్ పశుక్కళుమ్ నిత్యసూరికళి స్థానేయామి త్తనై.
 [కాళాయ్] అవద్రై యుమ్ ఇళకిప్పతి ప్పి త్తలవద్రై ద్దై నమ్మనత్తాలే
 తానుమిళకిప్పతి త్తిరుక్కుమ్; (౩) “వత్సమధ్యగతంబాలమ్” ఎన్ఱు
 మ్మడియే. (కర్మీలుక్కటవై) (౪) [భవామిదృష్ట్యాచపునర్యువేవ]
 చక్రవర్తి ఇళకినాప్పాలే ఇవనుక్కు క్కణ్ణభిక్కలామ్బడి పుక్కవిడత్తే
 పుక్కు ప్పటప్పట్టవిడత్తే పుటప్పట్టు ఇవనుక్కు *మున్నట్టక్కొడుక్కువ
 ద్రాల్, ఇవనుక్కు తుంజుకైక్కు నిధులాయితేయరుప్పతు. (౫) “ఇట్ట
 మానపశుక్కళి.”

(కణ్ణభిపల) తనియే ఎణ్ణిముడియామైయేయన్ఱిక్కే, సమూ
 హజ్జళుమ్ ఎణ్ణిముడియాతు. (౬) “రాజాదశరథానామ రథకుశ్చరవాజి
 మాన్” ఎన్ఱుమాపోలే “పల” ఎన్ఱుమత్తనై. (కణ్ణభిపల)
 “నారాః” ఎన్ఱు - ఆత్మ సమూహజ్జభిపల. (౭) “బహవానామ్”
 ఎన్ఱుమ్ - (౮) “పట్వల్లాయరముయిర్” ఎన్ఱుమ్ ఆత్మాక్క
 లుక్కు సజ్జైయుణ్ణాకిలుమ్, (౯) “బహవోనృపకల్యాణగుణాః” (౧౦) “బహ
 వోదుర్లభాశ్చైవ” (౧౧) “ఎణ్ణిల్ పల్ కుణ్ణభి” ఎన్ఱు శొల్లుకిల భగవ

(౧) తి-నె-౧౬. (౨) తి-వా-౧౦-౩-౧౦. (౩) (౪) రా-అ-౧౨-౧౦గి.
 (౫) నా-తి-౧౪-౧. (౬) రా-ప-౩౧-౨. (౭) గి-౭-౧౯. (౮) తి-వా-౩-౨-౬.
 (౯) రా-అ-౨-౨౬. (౧౦) రా-బా-౧-౭. (౧౧) తి-మొ-గి-౨-౨.

ద్రుగ్గళుక్కైయ్యుగ్గాకిలుమ్ ఇప్పళుక్కళుక్కైయ్యై. (పలకటన్) అనే కిబ్బుత్తిక్కళుక్కళై య్యక్కడనశడై అతిలకూర్చైయ్యడై యవనారువనేశై య్యుమాపోలేయుమ్, బ్రాహ్మణార్ వేదజ్ఞైయడై య అధికరిక్కమాపోలే యుమ్, ఉత్రియన్ పరువన్ నిరమ్బునతమ్ము మున్నే యుగ్గ త్రిలేనిలవనా మాపోలేయుమ్, ఈశ్వరనారువనుమే సర్వాత్మాక్కళినుడై యవుమ్ కర్తా ౭నుగుణమాక నామరూపజ్ఞై ప్పణ్ణి నియమనాదికలై ప్పణ్ణుమాపోలే యుమ్, పశుక్కళై అనేకకాకిలుమ్ జాతియిన్ మెయ్ ప్పాట్టాలుమ్, జాత్యుచితవృత్తియాలై యాలుమ్, ఒరుత్తనే అడజ్జక్కళిక్కన్లసామ క్కమ్. అరియతు శెయ్యవల్లకుడియిలే పిఱన్దోమ్ ఎన్నా, ఉన్నై యల్లతు అఱియత ఎజ్జళుళ్ళు అరియైయ క ఒణ్ణాతుకాణ్.

(శెన్ద్రార్) ఇవర్ కళుళ్ళు శత్రుక్కళాకిటార్ క్కిష్టనుడై యమి నుక్కమ్ పాతాళవర్ కళై. (౧) “శత్రోస్స కాశాత్సం ప్రాప్తం” ఎన్దు - రావణసకాశ త్తినిన్దుమ్ వద్దానెన్నాతే, నమ్ ఎతిరియానపైయలోలక్కత్తి నిన్దుమ్ వద్దానెన్దు అజ్గదప్పెరుమాళ్ వేగినాప్పోలే, ఆణ్ణాళుమ్ ఇచ్చూరిల్ సమ్మద్దిపాతాళవర్ కలై శత్రుక్కళెన్దిటాళ్. భగవత్సమ్మద్దిపాతాతార్ భాగవత్రికళుక్కు శత్రుక్కళై; భాగవత్సమ్మద్దిపాతాళవర్ కళై ఎమ్మె రుమానుక్కు శత్రుక్కళై; ఇరణ్ణుముణ్ణిటేకంసనుక్కు. (౨) “తీయగృద్ది క్కళ్జన్” ఇత్యాది, (౩) “శాతుశనశ్చైనలియుమ్.” పాణ్డవర్ కళుక్కు శత్రుక్కళై నమక్కు శత్రుక్కళెన్దు, (౪) “ద్వివదన్నమ్” ఎన్ద్రానితే కృష్ణన్; ఇనల్ తానుమ్, (౫) “చూయనిరావణన్” ఎన్దు - శవై య అవర్ కళుడైయ పలవాన సమూహజ్ఞై. (కటన్) అవర్ కళుడైయ అభినివే శా ౭నుగుణమాక జ్ఞానప్రదానమ్ పణ్ణి.

(శెన్ద్రార్ తిఱల్ళియ) శెన్ద్రార్ తిఱల్ళియ ఉపాయా న్తరపరరుమ్, ఉపేయా న్తరపరరుమ్; అవర్ కళుడైయ, తిఱల్ళియ - స్వాధ్యపరతై,

(౧) రా-య-౧౩-౩౯. (౨) పెరి-త-౨-౨-౫. (౩) తి-వా-౩-౩-౫. (౪) భార-౬. (౫) నా-తి-౫-౩.

పోరణియాతపై యల్ ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తాల్. (శెన్ద్రాకతిలభియ) భస్మధాతియానరుద్రన్, బ్రాహ్మణరైప్పోలే ఓత్తుచ్చొల్లిత్తిరియుమ్ బ్రహ్మ, అప్పరన్నుక్కలై మెయ్క్కాట్టుక్కొళ్ళుమ్ ఇన్ద్రన్; అన్యపర నాయ్క్కొడన్దు ఉఱ్ఱుమిశ్వరన్, ఇవర్కళడగ్గులుమ్ నమక్కెతిరో ఎన్తిరుక్కుమ్ కింసనుడై యమిడుక్కులభియ.

(శెన్దు శెరుచ్చెయ్యుమ్) ఎతిరికళ్ వన్దాల్ పారుకై యన్తిక్కే, ఇరున్దవిడిగ్గళిలే శెన్దు పారుకై. (౧) “అభియాతాప్రహర్తాచ” ఎన్దు చక్రవర్తిత్తిరుమకవైప్పోలే ఇవర్కళ్ పీరమ్. ఎతిరికళ్ వన్దు ఊరై అడై మతిళ్ పడున్ది వెల్లుకైకుర్త్రమానాప్పోలే, నాగ్గళ్ పరప్పఱప్పడాతేయరుక్కై ఉనక్కుక్కుర్త్రమన్దు? రాజాక్కళ్ ఎతిరికలై త్రోత్తిక్కుమ్బడివ్యాప రిత్తార్ కి శేయాకిలుమ్, అన్తిపురత్తిల్ వన్దాల్ ఎళియరాయన్దోవిరుప్పతు.

(కుర్త్ర మొన్తిలై) ఎడుత్తువరప్పార్ త్తిరుక్కుమ్ కుత్తైయిలై; ఎతిరికళ్ కైయిలాయునచైప్పొకడక్కొన్దార్క శెన్ను మ్మకుర్త్రమిలై; అభి యచ్చెయ్యొన్దార్క శెన్దు కృష్ణనుక్కు ముత్తైప్పట్టల్ (౨) “శెయ్ తా రేల్ నన్దు శెయ్ తార్” ఎన్నుమ్బడి పిఱన్దవర్కళ్. (కుర్త్ర మొన్తిలై కోవల్) (౩) “అపిచేత్సుదురాచారో భజతే మామనన్యభాక్ । సాధురేన సమన్తన్య సమ్యగ్వ్యవసితోహిసః” ఎన్తితే అనన్పడి. (౪) “నిర్దోషంవిధితంజన్తం ప్రభావాత్పరమాత్మనః” ఎన్నక్కడవతితే. (కోవ

క్కడిపైఅభియ-నశిక్కుమ్బడి. (శెన్దు శెరుచ్చెయ్యుమ్) తాగ్గళేవిజయ యాత్తైవైప్పన్ది అవర్కళ్ డేవాదిక్కిఱ.

(కుర్త్ర మొన్తిలై) పూర్వోత్తరాఘగ్గళి లొన్దుమిలై. (కోవ ల్ తమ్) “అవనేడపాయోపేయమ్” ఎన్దు అగ్గవన్తిరుక్కుమవర్

(౧) రా.అయో-౧-౨౯. (౨) పెరి-తి-౪-౯-౨. (౩) గీ-౯-౩౦.

(౪) సాత్వతసం-౧౬-౨౪.

లర్ తమ్ పొట్టొడియే) (౧) “జనకానాంకులేకేర్తి మాహరివ్యతిమే సుతా” ఎన్నిటపడియే ఊగుక్కాక ఒనుపెణ్బెల్లై. నర్కనీయమాయ్ ఉపప్పున్తోడే శేర్క్క-వేణుమ్బడియాన అనన్తయుమాయున్కై-; (౨) “పతిసంయోగసులభమ్” ఎన్నిటపడియే. (౩) [అవిక్కోర్పల్లు కొమ్ము] ఉపప్పువైయొట్టియనిక్కవల్లగోడి. అవనైయొట్టిన్దొలుమ్ ఉజ్జలైయొట్టియ నిక్కమాట్టేనెన్దుళొల్లి వైప్పతియే. ఎజ్జలైయుమ్ కూట్టిక్కొణ్ణు, ఉనక్కు కొళ్ళొమ్మాన క్కిష్టనై అనుభవిక్కప్పారాయ్.

(పుల్లరవల్కుల్) పుటమ్మేపుటప్పట్టు ప్పట్టుతిపడై త్త ఉడమ్బిక్కే, తన్నిల త్తిలే వర్తిక్కిట సర్పత్తినుడైయళణముమ్ కట్టుత్తుమ్బాలే, †ఒళివైయుమ్ అకలజైయుముడైయనితమ్బప్రదేశజైయుడైయవళే! (౪) “పున్యానంమనసాయయుః” ఎన్నిటపడియే సజాతీయోయాన పెణ్ణుమ్ నాయకసమాధియిలే శెల్లొకిటపడి పార్కర్. (౫) “పుంసాంద్రప్తిచిత్తైపహారిణమ్” ఎన్దు అవన్ ఆణ్ణలైయుమ్ పెణ్ణుడైయుడుక్కప్పణ్ణుమాపోలే, పెణ్ణలై ఆణ్ణళాక్కుకిటతు ఇవళుడైయల్కుల్. (పునమ్మయిలే) తన్నిల త్తిలేనిన్దు మయిలినుడైయ తోకైపోలేయరు

కళుక్కు. (పొట్టొడియే) స్పృహణీయమాన పొట్టొడిపోన్దు తిరుమేనియై యుడైయవళే! జ్ఞానవైశద్యజైయుడైయవళే ఎన్దుమామ్.

(పుల్లరవల్కుల్) కీర్త్తి, “పొట్టొడి” ఎన్దు - భక్తియై చొల్లుకైయాలే, “అల్కుల్” ఎన్దు-స్వవిషయత్తిలే పడ్డెన్దు పరభక్తియై చొల్లుకిటతు. (పునమ్మయిలే) అళకమెన్దు-స్వాపదేశత్తిల్ వ్యామోహజై చొల్లుకైయాలే, వ్యామోహన్దాన్ - ఇతరవిషయవైరాగ్య పూర్వకమాయ్ స్వవిషయవిరహోనహిష్టువాన ప్రేమరూపజ్ఞానమాకై

(౧) రా-బా-౬౭-౨౧. (౨) రా-అ-౧౧౨-౩౬ (౩) తి-వా-య్-౧౦-౧౦-౩.

(౪) భార-ఉద్యో- (౫) రా-అ-౩-౨౯. † (పా)ఒళియైయుమ్.

క్రిత అశకభారతై యుడై యవశే! కృష్ణనై యుమ్ తజ్జ శైయమ్ పిచ్చేన్
 యవశే! అశకభారతైయుడై యవశే! (౧) “తోకై మామయిలార్కళ్.”
 “పొట్కొడి” ఎన్దెయూ రెన్ముదాయశోభై. “పున్ద్రనల్ కుల్” ఎన్దు-
 అవయవశోభై. (పోతరాయ్) ఎజ్జశై అవనోడే కూట్టవేణ్ణావో, ఎజ్జళు
 క్కు భారకమాక నాలడినడన్దు కాట్టాయ్. (పోతరాయ్) ఇవశై మున్నే
 పోకివిట్టు, ఇవశోనడై యుక్కుకణ్ణ పిన్నే పోకై పోలేకాణుమ్ ఆశై.
 (పోతరాయ్) (౨) “శోభయన్ దణ్ణకారణ్యమ్” ఎన్దిఱపడియే నాజ్జశో
 నిఱ్ఱుప్పడి పుఱప్పట్టు, పునతై మయిల్ శిఱప్పిక్కుమాపోలే, ఇన్ద
 స్త్రీవనతైయుమ్ శిఱప్పియాయ్.

నాన్ పుఱప్పడి, ఎల్లారుమ్ సన్దికోళోవెన్దు; (శున్ద్రన్దుత్తోత్తో
 మార్) ఇచ్చూరడజ్ ఇవళుక్కు తోత్తోమార్; ఇచ్చూరడజ్ ఇవళుక్కు
 ఉఱపు. ఇవళుడై య సమ్మన్ముడై యార్, ఇవశోతన్నై పోలే అనన్య
 ప్రయోజనై కళాయ్, (౩) “ఇన్దునన్ది శోనై యు మముతుకెయ్ తిడప్పె
 తిల్” ఎన్దిరుక్కుమచోకళ్. (ఎల్లారుమ్నన్దు) ఉన్నైయొత్తీయ ఒరు
 ప్రయోజన ముడై నిరుక్కిలన్దో ఇవర్ కళుక్కుక్కణ్ణుఱ్ఱునన్దు. (నిన్ము
 ద్ద్రమ్) ఒరుత్రిపాద్విభూతియిలుమ్ ఇడముడై త్రాయుక్కై. (పుకున్దు)
 (౪) “ఉత్తిరంతీరమానాద్య” ఎన్దిఱపడియే వ్రాప్యన్తల త్రేవుకున్దు. ఇన
 ర్కళుక్కు వ్రాప్యమానపడియెన్నెన్నిల్; (౫) “మున్ద్రన్దుత్తూచువుకున్దు”

యాలే, “పునమయిలే” ఎన్దు పరమభక్తియై యుడై యవశే యెన్ది
 అతు. (పోతరాయ్) సిపుఱప్పట్టువర వేణుమ్. నామ్ పుఱప్పట్టు సన్దుకై
 క్కునమ్ముడై యచోక శెల్లారుమ్నన్దొకళోవెన్దు; (శున్ద్రన్దుత్తోత్తోమూ
 రెల్లారుమ్నన్దు) ఉనక్కుబన్దుక్కళాయ్ భగవదసన్యాస్తి శేషభూతరానభా
 గవత రెల్లారుమ్నన్దు. (నిన్ముద్రమ్) పరమప్రాప్యమాన ఉన్న

(౧) తి-పా-౧౧-౨-౨. (౨) తా-౩-౩౨-౧౫. (౩) సా-౩-౧-౭.

(౪) తా-య-౧౭-౨. (౫) సా-౩-౨-౯.

(౧) “ముద్రామ్ పుకున్దు ములువల్ శెయ్తు నిన్దిర్.” శేషిక్కు ప్రా
ప్యమానతు శేషభూతనుక్కు ప్రాప్యమాసి కేట్టవేణుమో? [ములువ
ల్ శెయ్తు] ఏకరూపనానవనై యుమ్ విప్రితనాక్కుమ్ ముద్రామ్.
పుకున్దు కొళ్ళప్పకుకిఱకార్యమెన్నెన్న; (ముకిల్ వణ్ణన్ పేర్ పాడ)(౨)
“మేళుశ్యామమ్” ఎన్ఱిఱవడినట్లుకై యుమ్, (3) “ససర్వానర్థిసోదృ
ప్తావ్” (౪) “ఎనక్కేతన్నై త్తన” ఎన్ఱు బౌదార్యతైయుమ్ శొల్లిసీపాడ,
నాఱ్ఱుమ్ ఉన్బక్కమేనిన్ఱు అత్తైప్పెలుకై క్కాక, నీయుకక్కుమ్ అవన్ వడి
వత్తికిలుమ్ బౌదార్య త్తిలుమ్ ఈడుపట్టు త్తిరునామ తైప్పాడచ్చెయ్ తేయుమ్.

(శిద్రాతే పేళాతే) అవ్వడినై నినై శ్శు అజ్జళై ప్పరిన్దన్దిప్పతల్,
వారై పేళుతల్ శెయ్యాతేడిక్క, ఇవల్ చేష్టతముమ్ వారైయుమ్ కణ్ణ
క్కుమ్ శెవిక్కుమ్ భోగ్యమాకై యాలే, కణ్ణైయుమ్ శెవియైయుమ్ శేర
ప్పట్టినికొళ్ళవేణుమో ఎన్ఱు ఇన్నా తాకిఱార్ కళ్. (శెల్వప్పెణ్ణాట్టి నీ)
ఉన్నై నీ పిరిన్దు అఱియాయే. ఉన్నోడుకూడునతే ఎజ్జళుక్కు ఎల్లొవ
శ్వర్యముమాన నీ. ఉన్నుడై య ఉద్దేశ్యమ్ నీ కూడుపూరిన్తువై త్తల్,
ఎజ్జళుక్కు ఉద్దేశ్యమ్ పెఱవేణావో? ఇజ్జేకూడుపూరిత్తుక్కిడక్కిఱతో
వెన్న; (ఎద్రాదుక్కు ఉఱ్ఱుమ్ పొరుళ్) ఉళ్ళు కూడుపూరి త్తిలితైయా

డై యతిరుముద్రా త్తిలేపుకున్దు. (ముకిల్ వణ్ణన్ పేర్ పాడ) పరమోదారనా
య్ శ్రమహరమార వడినై యుడై యరనుడై య తిరునామతై “నీ పుఱప్ప
టువరువుతి” ఎన్ఱుపాడ.

(శిద్రాతే పేళాతే) పరక్కబరువ్యాపారతైయుమ్ పణ్ణాతే,
వారైయుమ్ శొల్లొతే. (శెల్వప్పెణ్ణాట్టి) భగవన్గుణజ్జళై బరుమడై శయ్
తు భుజ్జక్కెయాకిఱ సమ్మతైయుడై య నిరుపాధికపారతన్త్ర్యముడై
యవళే! (నీ) ఇన్సమ్మన్తు ఎన్ఱుమ్ మాఱామల్ శెల్లొకిఱ నీ. (ఉఱ్ఱుమ్
పొరుళ్ - ఎద్రాదుక్కు) ఉఱ్ఱుజ్జుకిఱతుక్కు ప్రయోజనమేతు. ఎజ్జళై అక

(౧) తి-మొ-౧౦-౨-౫. (౨) రా-అ-౨౩-౨. (౩) రా-అ-౧౬-౨౭.

(౪) తి-వా-౫-౨-౧౧.

కిల్ ఎజ్జో ఆ ర్తధ్వనికేట్టల్ కణ్ణుఱ్ఱుమో? ఎజ్జో పాడే పుఱప్పడా
తే ఉఱ్ఱుకిఱ్ఱుకుం ఒరుప్రయోజనముణ్ణో? (౧) “అడియార్ కళో
కుఱ్ఱాజ్జలై ఉడన్ కూడువ తెన్ఱుకొలో” ఎన్ఱిరుక్కుమ్బడి అఱ్ఱుకితాయరు
న్దతు; అవనై త్తనియనుభవిక్కై కై వల్యమోత్తొడొక్కుమ త్తనై
(౨) “తోణ్ణిరెల్లీరుమ్ వారీర్” ఎన్ఱిరుక్కువేణ్ణావో?

(ఎల్లీరుక్కుఱ్ఱుమపారుళో) ఉన్నడై య ఉద్దేశ్యతైప్పారాతే,
ఎజ్జుడై య ఆల్లొఱ్ఱైయైప్పారాతే, కృష్ణనుడై య నిరతిశయ భోగ్య
తైయైప్పారాతే, ఏతుక్కాకక్కిడక్కితాయ్. (ఎల్లీరుక్కుఱ్ఱుమ్
పారుళో) అవనై ఉకప్పిక్కప్పార్ తాయాకిల్ అవనుడై యారై యు ముక
ప్పిక్కవేణ్ణాణ్. స్వప్రయోజనమాన కై జ్జుర్యతైక్కాట్టిల్ ఒరువాశి
కణ్ణిలోమ్ ఉనక్కు. ఉన్నైయుమ్ అవనై యుమ్ పారున్దవిడ నాజ్జో
వేణుమ్; అవనై ప్పిరిన్దనఱ్ఱు, వుత్తకీర్తనమ్ పణ్ణి ధరిప్పిక్కైక్కు నాజ్జో
వేణుమ్; నీయుమ్ అవనుమాక అనుభవియానిన్ఱాల్ ఎడుత్తుక్కై నీట్ట నాజ్జ
లో వేణుమ్. ఆనపిన్ఱు ఎజ్జలై యెఱ్ఱియ ఉనక్కు ఉఱ్ఱువిరకుణ్ణో? (౧౧)

అన.—పన్నిరణ్ణామ్బట్టు. పెరుమాళై ప్పిన్ తొడర్ న్దు నోక్కి
కోణ్ణు తిరియుమ్ ఇళై య పెరుమాళై వ్పోలే, కృష్ణనై యల్లతటియాతే
ల్లీరుకై యే ప్రయోజనమో? ఇన్నమ్ సంసారికలై చేతనరాళ్ళుకై యే
ప్రయోజనమో? శొల్లొయెగ్గితార్ కళో. ఇప్పట్టిల్, జాత్తుచితమానధర్మతై
సాధనబుద్ధ్యాన్వికై, కై జ్జుర్యబుద్ధ్యా అనుష్ఠితాల్ కుల్లీరుమిలైయెనిఱు-
కల్లీరుక్కుఱ్ఱువేక్కిణ్ణాళో పలకఱ్ఱు కుల్లీరుమిలైతవెన్ఱాయాలే. (౧౧)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అ.—పన్నిరణ్ణామ్బట్టు. (కనైత్తిత్యాది) ఇప్పట్టిల్, భాగ
వతాభిమాన నిష్ఠరై యెఱుప్పొక్కితార్ కళో.

పిన్ తొడర్ న్దు కృష్ణవిషయ త్తిలేపోర ప్పరివనాయరుప్పొరువనుడై య
తడై యాకై యాలే శ్లామ్యైయా యిరుప్పొరు త్తియై ఎఱుప్పకీతా
ర్ కళో. స్వధర్మతై అనుష్ఠిప్పార్ కళుడై య పెణ్బిళ్ళైయై ఎఱుప్పి
న్ద్రు-కీర్; ఇతిల్, స్వధర్మతై కాఱ్కడై కొణ్ణవనుడై య తడైయై
ఎఱుప్పకీతము. అవర్ కళుడై య అనుష్ఠానముమ్ ఇవనుడై య అనను
ష్ఠానముమ్ ఉపాయమన్దు; యాతొన్దు ఉపేయనై తరవన్ద్రు; అతితే
ఉపాయమ్. విడచ్చొన్ననై యుమ్ పన్ద్రుచ్చొన్ననై యుమ్ అన్తితే
ఉపాయమ్; విడువిత్తుప్పన్ద్రువిత్తననితే ఉపాయమ్.

వ్యా.—(కనై త్తు) ఉదారర్ కొడుక్కప్పెతావ్విట్టల్ పడుమా
పోలే, ఆశ్రితర్ కార్యమ్ శెయ్యప్పెతావ్విట్టల్ (౧) “ఋణంప్రవృద్ధమి
వ” ఎన్నుమాపోలే ఈశ్వరన్. ప్రాప్తకాల త్తిల్ కఱిప్పొరిల్లామై
యాలే ములైక్కడుత్తు, ఇవ్వాశలిలే కన్దుకాలియాయ్, నామ్పట్టతో!
ఎన్దుకుముఱి. కఱిక్కన్దేణుమ్బొతిలే ఇవన్ద్రైక్కఱవాతే కాఱ్కడై
కొళ్ళువానెన్నెన్నిల్; ఇళై యపెరుమాళుక్కు అగ్ని కార్మత్తిల్ అన్వ
యముణ్ణామన్దు ఇవనుక్కు ఇవన్ద్రైనుడై య రక్షణ త్తిల్ అన్వయము
శ్శతు. ఇళై యపెరుమాళుక్కు ప్పెరుమాళై ప్పిరియమాట్టామైయాలే;
ఇవన్ కృష్ణనై ప్పిరియమాట్టామైయాలే. ఇప్పడి భగవద్విషయ త్తిల్
ప్రేమతైలే పిరియ అవసరవిల్లామే స్వధర్మతై అనుష్ఠియాతొట్టికై -
విడుకై యావతు; అల్లతు, ఆలస్యతైలే విడుమతు-విడుకై యన్దు. (౨)
“తొట్టిలేనక్కు త్తొలైమూలే తన్ నామమే త్త ప్పొళుతెనక్కు మన్ద్రు
తువేపోతుమ్” ఎన్నుప్పడియే. (ఇశ్శెన్ద్రై శ్రేయమై) ఇశ్శెన్ద్రాన ఎరుమైయె
న్నుతల్; ఇశ్శెన్ద్రయైడై య ఎరుమైయెన్నుతల్. ఇరణ్ణాలుమ్ పాడా

వ్యా.—(కనై త్తు) స్వాచార్యన్ తనక్కుమ్ స్వసన్తానత్తుక్కుమ్
భగవద్గుణానుభవమ్పణ్ణవిక్క-విత్తైయన్దుస్వసనప్పట్ట. (ఇశ్శెన్ద్రై శ్రేయమై)

ద్వితీయామై శొన్నపః. (౧) “కఱవామడనాకు తన్ కన్ఱుళ్ళినాప్పోల్” ఎన్నక్కడవతితే.

(కన్ఱుక్కరణి) తన్ ముక్కుడుప్పక్కడక్క, “కన్ఱు ఎన్ పడుకిఱ తో!” ఎన్ఱిరణి. ఎమ్మెరుమాన్ ఆశీతవిషయత్తిల్ (౨) “ఏత్తే యేత లన్ కీర్తమకనెన్నాతిరణి” ఎన్ఱు - అవన్ పడుమ్ పాట్టుక్కు నిదర్శన మాయిప్పక్కఱతు. అవన్ ఎరుమైకిళ్ కఱవామ్మిల్ అవై పడుమ్ పాట్టై, నాణ్ణి ఉన్ వాశలి లేవన్ఱునిన్ఱు పుకురప్పెత్తాపై యాలే పడానిన్ఱుమ్.

(నినైత్తు)(౩) “మనసాచి న్తయధరిమ్” ఎన్ఱు నినైత్తన న్తరమ్, (౪) “త్వ రాదైనమః” ఎన్నుమ్మడి తిరువుళ్ళమ్ అక్లేప్రమామానాప్పోలే. (నినై త్తుములై వభీయే) కన్ఱై యకలక్కట్టినై ప్పార్కళ్; అత్తెనినైత్తు, భావ నాప్రకర్షతాలే కన్ఱుములై యిలే వాయ్ నై త్తతాకక్కొణ్ణు, కై వభీయు మన్ఱిక్కే, కన్ఱిన్ వాయ్ వభీయుమన్ఱిక్కే యిరుక్క, ములై వభీయేపాల్ శొరియానిఱుమ్. (నిన్ఱుపాల్ శోర) మేఘుగ్గుక్కు క్కడలిలేపుక్కు ముకన్ఱుకొడువన్ఱు వ్విక్కవేణుమ్; అవ్వరుత్తము మివన్ ట్టుక్కిల్లై; ని నైవు డొన్ఱొక చుచ్చర్కొఱపాలాకై యాలే; నినై వుమాత్తామైయాలే, తిరుమలైయిల్ తిరువరువికళ్ పోలేపాల్ మాతాతేరెల్లమ్. (పాల్ శోర) భగవద్విషయమ్ కేళాతేయిరుక్క, తన్ శెల్లామైయాలే శొల్లు వా రైప్పోలే. అన్ఱునన్ కేళాతేయిరుక్క, (౫) “భూయషవమహాబాహో శృణుమేపరమంవచః” ఎన్ఱు అవన్ఱునైప్పోలే.

బాలనన్తాన ముడైయశిష్యర్. (కన్ఱుక్కరణి) న్ననన్తాన త్తిలే దయోపణ్ణి. (నినైత్తు) స్వాచార్యన్ఱునై యధిష్ఠిత్తుక్కొణ్ణు న్ననన్తానత్తుక్కు భగ వద్గుణానుభవమ్ పణ్ణవి త్తరుళుకితానెన్ఱునినైత్తు. (ములై వభీయేనిన్ఱు పాల్ శోర) భావనాప్రకర్షతాలే స్వాచార్యాభిమానమడియాక భగవద్గు

(౧) తి-మొ-౭-౧-౧. (౨) తి-మొ-౫-౮-౧ (౩) వి-౪-౬౯, ౮౭. (౪) ర-౨-౨-౫౭.

(౫) గీ-౧౦-౧.

(ననైత్తు ఇల్లమ్ శేతాక్కుమ్) పాల్ వెళ్ళునుడునై యాలుమ్, ఎరుమైకళీ తునైక్కై యాలుమ్ శేతాయ్ కిడక్కుమ్. (ఇల్లమ్ శేతాక్కుమ్) ఎత్తనై యేనుమ్ ఏటిప్పాయాతమేడుమ్ పాల్ వెళ్ళత్తాల్ శేతా నవడి. కడలై అక్కల్ శెయ్ తుకొణ్ణు కిడన్దాల్, ఓడమేటిప్పకుతల్, శేన్ద్రుక్కు అశన్ద్రుప్పొడియిట్టన్పుకుతల్ శెయ్యవేణ్ణుమ్బడియిరుక్కై.

(నత్పెల్వన్) కర్మత్తా లేయాతల్, దేనతా న్నరభజనత్తా లేయా తల్ వరుమ్ ఐశ్వర్యమ్ అన్తనత్తాయురుక్కుమ్; పెరుమాళై ప్పిరియాత ఇళై య పెరుమాళుడై య ఐశ్వర్యమోప్పలే, కృష్ణనై ప్పిరియత్తుమనన్బిక్కే అననై నోక్కుకిఱ ఐశ్వర్యమితే నిరన్తరసేనై పోలే నిలై నిన్ట ఐశ్వర్యమ్.

(౧) [లక్ష్మణోలక్ష్మి సమన్వయం] కై జ్జగర్మసమ్మత్తితే ఇవ్వాత్తావుక్కు నిలై నిన్టసమ్మత్తు. (౨) “నదేవలోకాక్రిమణమ్” ఎన్నుమ్బడియే ప్రా ప్యవిరోధికళిల్ ననైయన్ద్రపడియాలే, తోన్ద్రమాముమ్ సమ్మత్తన్బి యిలేయిరుక్కై. [లక్ష్మి సమన్వయం] (౩) “ఊరుమ్ నాడుములకమున్దన్బి ప్పోలే” ఎన్ట - ఆత్వారుడై యకై జ్జగర్మశ్రీ, విశేషజ్ఞరోడు అవిశేషజ్ఞ రోడు వాళియఱ ఏటిప్పాయ్ న్దాప్పోలే, ఇవనుడై యకై జ్జగర్మశ్రీయుమ్ నాట్టుక్కెల్లామ్ కుత్తెయన్ద్రుక్కై. (తణ్డాయ్) ఉజ్జళుక్కు రత్త్యనగ్గ టై నోక్కాటై జన్మసిద్ధమితే. (నత్పెల్వన్ తణ్డాయ్) (౪) “రావణస్యాను జోభాతా” ఎన్ట తపైయనుడై యతణ్డెశొల్ల వేణ్డత ఏన్ద్రముణ్డతే ఉనక్కు. శ్రీవిభీషణాత్వో నైక్కాట్టిలుమ్ అవన్ మకళానత్రిజటై, పిరాట్టి

ణజ్జళో శురక్క. (ననైత్తిల్లమ్ శేతాక్కుమ్) శ్రోతాక్కళుడై యహృద యటై సాంసారిక తాపమెల్లామాలుమ్బడి కుళిరప్పణ్ణి, గుణానుభవత్తా లే కళిక్కుమ్బడిపణ్ణుకిఱ. (నత్పెల్వన్) శ్లాఘ్యమాన సమ్మత్తెయ్యుడై య భాగవతనుడై య. (తణ్డాయ్) సాదరియానవళే!

(౧) రా.పా-౧౮-౨౬. (౨) రా.అ-౩౧-౧. (౩) తి.నాయ్-౬-౭-౨.

(౪) రా.య-౧౭-౧౬.

కులసిమైశెయ్ తాప్పలే, కృష్ణనై నోక్కిన తమైయనిత్కాట్టిలుమ్ ఎడై
తై నోక్కి వేణ్ణానో? కృష్ణన్ రత్నమానపోతేనాళ్ళుమ్ అన్తూళ్ళైకళన్టో?

(పని త్తలై వీళ్ళు) * ఆభిమతై క్కణ్ణనిలే వర్సిక్క-నియమిత్కై-
యాలే, మేల్ వర్నమాక, కీథ్ పాల్ పెళ్ళమిడ నిన్దు అలై కై యాలే,
తెప్పమ్ పల్లెలువారై పోలే తణ్ణియత్తైప్పల్లెల్లొక్కొణ్ణునిన్టమ్. ప్రాప్య
భూమియిలై శ్వర్యమ్ ఇళ్ళై పుకురచ్చెయ్ తేలవ్వరు కేపుకుర త్తేడుకిఱతు,
ఎడై య అభినివేశా తిశయమితే. ఈశ్వరన్ అభినివేశమతిన్దు (౧) * విళో
కై విళ్ళామైవిరుప్పి యుళో కలన్దార్ కు త్తన్నై కొండుకుమాపోలే,
ఇఁక కళభినివేశమ్ అతియుమళవుమ్ వేశాతేకిడక్క, అవళో నిన్దై వతి
యాతే తణ్ణో శ్లొమైయాలే శొల్లుకిఱార్ కళో. (శిన త్తినాల్) పెణ్ణ.
ఘక్కాకిలో శేర్ త్తైప్పల్లిపోలే కృష్ణన్దుత్తాన్తమ్ శొల్లుకై పణియితే. (౨)
“అథవాకింతదాలాన్దెం” ఎన్దు-పెణ్ణలై త్తీరామాల్లెల్లమాక నెజ్జాఱల్
పడుమ్మడి పణ్ణుమస్తై నిన్దై త్తుక్కిడక్కి-తాళో. (౩) “ఉణ్ణాతుఱ్ణాతు”
(౪) “అనిద్రస్సతతంరామం” ఎన్దు-పెణ్ణలై ప్పిరిన్దాల్ డొణుముఱక్కము.

(పని త్తలై వీళ్ళు) పనియానతు తలై మేలేశోరియ. అతావతు -
* మయర్వఱమతినలమరుళ ప్పెల్లెల్ల ఆర్థ్వాకళుడైయ శ్రీసూక్తికళాలే
వరుమ్ భగవన్గుణానుభవమ్. (నిన్ వాళల్ కడై పల్లెల్లి) కీథ్ ఆచా
ర్యోపదేశమడియాక వరుమ్ భగవన్గుణానుభవప్రవాహమెన్న, మేలే,
* మయర్వఱమతినలమరుళ ప్పెల్లెల్ల ఆర్థ్వాకళుడైయ అనుళిచ్చెయ
ల్ కళాల్ వరుమ్ గుణానుభవప్రవాహమెన్న, నడువే భాగవతగుణాను
భవ ప్రవాహమెన్న, ఇప్పుడిప్రవాహాత్రయత్తిలే అకప్పట్టు అలై కిఱ
నామ్, ఉనక్కు ప్రతిపాదకిమానసమస్సిలే ద్వారవర్తియాన నకారమం
మాకిఱ అవలమ్బుత్తైప్పల్లెల్లి. కీథ్ వచ్చెన్న గుణానుభవశ్లో భోక్తి)
త్వబుద్ధి వారాతపడి తడుక్కిఱ నకారత్తైప్పల్లెల్లియెన్దపడి. (శిన త్తినాల్

(౧) తి-వా-౧-౬-౫. (౨) వి-పు-౫-౨౪ (౩) సా-తి-౧౧-౭. (౪) రా-మ. ౩౬-౪౪.

మిన్ఱిక్కే, పెన్బిఱన్దార్క్కు త్తజ్జమాన చక్రవర్తి తిరుమకనై చొచ్చిల్లు
వోమ్, ఇవళెఱ్ఱున్దిరుక్కాక ఎన్ఱురామపుత్తానైత్తెచ్చొల్లుకిఱార్కళ్

విరోధికలై ప్పొక్కి నమక్కు ఉపకరిత్తానాయుక్కుమ్ కృష్ణ
నై ప్పొలన్ఱిక్కే, ఆశ్రితవిరోధికలై ప్పొక్కుమతు తన్ శినమ్తీర్న్దానాక
నినై తిరుక్కే. తణ్ణిర్పోలే యరుక్కిఱ చక్రవర్తి తిరుమకనుక్కుమ్
శినమున్దోవెన్నిల్; తన్ తిరుమేనియిలే అమ్బుపట్టపోతు ఆఱియిరున్దాన్;
తిరువడిమేలే అమ్బుపట్టపోతుశీఱినానితే. (౧) [తతోరామోమహా
తేజాః] తిరువడిమేలేఅమ్బుపట్టననన్దరమ్, నీరిలేనెరుప్పొమ్మన్దాప్పోలే,
పెరుమాళ్ అనభిభవనీయరానార్. [రావణేనకృతప్రణందృష్ట్యా] తాన్
పరువమ్ నిరమ్బాత కాలత్తిలే పణ్ణిక్కొణ్ణితన్ఱిక్కే, తరమల్లాత రావణ
నాలే నోవుపడక్కణ్ణవాతే. [ప్రవగశ్చాహులమ్] తిరువడి, తన్నేలే అ
మ్బుపడపుడ, వర్ణ్ణాణ పుణైక్కుమ్ పదార్థజ్జోపోలే, మేనాణిన్ఱు
క్కొడుత్తాన్. [కోపస్యవశమేయివాన్] తిరువడి తరమల్లాత రావణ
న్కైయిల్ పుణ్ పట్టవాతే; (౨) “క్రోధమాహరయత్” ఎన్ఱిరుక్క
క్కడన తాముమ్ కోపమ్ ఇట్టనఱుక్కానార్. ఆశ్రితర్ కార్యమెన్ఱుమ్
తమ్ కార్యమెన్ఱుమ్ ఇర్ణ్ణు. మహారాజర్ శీర్గ్రమ్పిఱన్ఱు “వాలియొక్కొ
ల్లవేణుమ్” ఎన్ఱపోతు ఎయ్ తార్; అవరుక్కు సాభాత్రమ్ పిన్నాట్టి
క్కణ్ణిర్ పాయ్నవాతే తాముజ్జాడ అఱుతార్.

(తెన్నిలజై) పైయల్ శెయ్ త అనీతియొనినైన్ఱు “పత్తెచ్చేరి,
పత్తెచ్చేరి” ఎన్బునై ప్పొలే అన్దిక్కుమ్ అనహ్యమానవడి. (తెన్నిలజై

తెన్నిలజైక్కోమూనై చెప్పగ్రమనత్తుక్కినియానై) కోపత్తినాలే, య
మనశ్యతా మూలమాన సంసారత్తుక్కు నిర్వాహకమాన అహజ్కా
రజై నఱిప్పిన్ఱు, అతవనమనత్తుక్కినియనాన చక్రవర్తి తిరుమకనై.

కోమానై) (౧) “యద్యధస్మోనబలవాన్” ఎన్టమ్, (౨) “అహో వీర్యమ్” ఎన్టమ్ తిరువడి మది త్తవశ్వర్యమితే. ఓరమ్బాలే తలైయై, త్తళ్ళివిచాతే, పడైయైక్కొన్ట, పుత్రపాత్రాదికలై తలైశాయ్త్తు, ఆయుగజలై ముటిత్తు, (౩) “అరిక్కర్ తజ్జళ్ కోనోల్లుమ్” ఎన్గి అభి మాన్డైయల్లిత్తు, పట్ట ఎళివర వెల్లామ్ అణివిప్పరిల్లాతపడితరమ్ కెడుత్తు, నెజ్జాఱ్ పడు త్తిక్కొన్ట పడి. (౪) “యోవజ్రపాతాశనిసన్నిపాతాన్న చుత్తు భేనాపిచచాలరాజా । సరామ బాణాభిహతో భృశార్తశ్చచాలచా సశ్చముమోచవీరః” (౫) “మాతజ్జగవసం హేన గరుడేనేవపన్నగః” అభి భూతోఽభవద్రాజారాఘవేణమహాత్మనా” (౬) “గచ్ఛాఽనుజానామి రణాద్దిత స్త్వం ప్రవిశ్యరాత్రిశ్చరరాజలజ్జామ్ । ఆశ్వాన్యనిర్దాహి రథీ సగన్వి తదాబలద్రక్ష్యసిమేరథస్థః.”

(మనత్తుక్కినియానై) అథ్థిక్కళ్ ఒరు త్తనక్కల్ పెఱావిట్టాల్ (౭) “శొల్లాయ్ శేమానే!” ఎన్నుమాపోలే, పెల్లెలై ఒడియెట్టినుతుడి క్కవిట్టువైత్తు, పిన్ ఇరక్కముమిన్టి క్కేతుడిప్పక్కణ్ణు, ఇత్తనై కణ్ణిరుమ్ విఱివిడాతే పడుకులై యిక్కిమ్ తీమ్బనాన కృష్ణనై ప్పొలన్టి క్కే, *రి పూణామపివత్సలనాయ్, శత్రుక్కళుక్కుజ్గాడక్కణ్ణనీరై విఱివిడుమవ నైయన్తో పాడుకిఱతు. (౮) “కణ్ణన్ నామమేకుల్లిటిక్కొన్ఱ్” ఎన్ట- నఱ్టైనలియుమ్ కృష్ణనుడైయ పేరై క్కొఱ్కడై కొణ్ణు, (౯) “ఇత డపరిమృతసజ్జోవనం రామవృత్తాస్తమ్” ఎన్నుమ్బడియే కృష్ణవిరహ త్తాలే కమర్ విశ్ననెణ్ణు పతజ్జెయ్యమ్బడిక్కాక చక్రవర్తి త్తిరుమకనై ప్పొడచ్చెయ్ తేయుమ్, పోనవుయిర్ మిళుమ్బడియానననై ప్పొడవాయ్ తిఱక్కిఱిలై. (౧౦) “వేమ్పేయాక వళర్ త్తాల్” ఎన్ట- పెల్లై త్తాయైయు

(౧) రా-సు-౪౯-౧౮. (౨) రా-సు-౪౯-౧౭. (౩) తి-మొ-౪-౪-౬.

(౪) రా-యొ-౫౯-౧౪౦. (౫) రా-యొ-౬౦-౨. (౬) రా-యొ-౫౯-౧౪౪. (౭)

(౮) తి-వా-౯-౫-౮. (౯) సహస్రనామభాష్యమ్. (౧౦) నా-తి-౧౩-౭.

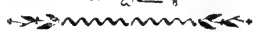
మ్ కున్ద్రమ్మోమ్మప్పడియితే ఇవన్నడి. (౧) “కాసల్కలోకభర్తారమ్”
ఎన్దు పెన్ద్రువనై యుమ్ కొణ్ణాడుమ్మప్పడియితే అవన్నడి. (పాడవుమ్ నీ
వాయ్ తిఱవాయ్) పిఱర్ అన్దొత్తుక్కాక నీవిశేషణ్ణాయావతే! ఎజ్జళుక్కా-
కవన్దిక్కే ఉన్ హర్నన్దుక్కు పోన్కు-విడవేణ్ణావో?.

(ఇనితానెఱున్దిరాయ్) ఎజ్జళార్తిక్కు ఉణరావ్విల్ ఉన్ పేన్ద్ర
రుక్కు ఉణరవేణ్ణావో? ఎజ్జళార్ద్రామైయై అఱిన్దప్పిమ్ ఎఱున్దిరా
తొఱివతే!. (ఈతెన్న పేరుఱక్కమ్) నై దిఱ్ఱుముమ్మిక్కే తాకికముమ్మన్ది
క్కే యిరుప్పత్తురుఉఱక్కముమ్మనతే?. పరార్థమాక *ఉలకెల్లామ్నన్దొ
డుజ్జ ఉఱఱుమిశ్వరనుఱక్కముమ్మన్దిక్కే, తాపార్తరాయ్ తమోగుణా
ఽభితరాయ్ శేశమ్పోక వుఱఱుమ్ సంసారికళ్ పడియుమ్మన్దిక్కే
ఇరన్దేలుమ్ వ్యాసృత్తమాయ్, ఇతొరు పత్తోన్బతామ్ భాషేయాయరు
న్దతే!. పిఱర్ ఆర్తిక్కు త్వరిత్తు ఉణరుమవనోడే ప్పొకినైత్తుమ్ ఇజ్జనే
ఉఱఱువతే!. (అనై త్తిల్లతారుమ్) పరసముద్దేక్కికప్రయోజనై యాకై

(పాడవుమ్ నీ వాయ్ తిఱవాయ్ ఇనితానెఱున్దిరాయ్) ఎజ్జళార్ద్రామైకా
ణవేణుమెన్దిరున్దాయాకికళ్ళప్పిన్దు ఉఱఱుమిత్తనైయో?, ఎఱున్దిరాయ్.

(ఈతెన్న పేరుఱక్కమ్) కాలముణర్ త్త ఉణరుమ్ సంసారికళ్
నిద్రైపోలుమ్మన్దిక్కే, ఆశ్రితర్కళార్తియుణర్ త్త ఉణరుమ్ ఈశ్వరను
డైయ ఉఱక్కముమ్మోన్బన్దిక్కే, ఉభయవిలక్షణమాన ఇమ్మహానిద్రై
యేతు. సంసారికళ్ నిద్రై, తమోభూతజై యాలుణ్ణాన తాకైయా
లే సత్తోత్తరమానకాలత్తిలే తీరుమ్మడియాయరుక్కుమ్; ఈశ్వరను
డైయనిద్రై, జగద్రక్షణచిన్తారూపమాకై యాలే పిఱర్ ఆర్తికాణత్తీ
రుమ్; ఇవళుడైయనిద్రై, చరమపర్వనిష్ఠరుడైయ ఆన్ద్రామైకాణ
త్తీరుమతాకై యాలే అతుక్కు అధికారికళ్ కిడైయామైయాలే పేరు
ఱక్కమాయరుక్కుమ్. (అనై త్తిల్లతారుమ్) నాన్దళ్ ఉన్నైయెఱు

యా లే బాబై కళాయరుప్పారుమ్ ఉణ్ నువర వేణుమ్
 కిల్, అట్టెమ్ శెయ్ తల్లై తు; నాజ్జల్ ఉన్ వాశలిలే వచ్చెట్టుప్పవుమ్
 నీ శితితుపోతు ఉణరాతోయ్ పుమ్, ఇత్తాల్ వస్తమతిప్ప ఎల్లారుమటి
 యవేణుమెన్దిరున్దాయాల్ అట్టెల్లారుమటిన్దతు. (ఇనిత్తానెట్టున్దిరాయ్)
 భగవద్విషయమ్ రహస్యమాకా అనుభవిక్కు-మత్తనై, పుఱిమ్ము ఇతు
 క్కు- అభుణ్ణోవెన్దు కిడక్కి-తాయాకిల్, వెల్లెల్లై యుమ్ కృష్ణనై యుమ్
 శేరవొట్టాత ఊరిడై య ప్రసిద్ధమాయ్ తైన్దుమామ్. ఎమ్మెరుమానార్
 అవతరిత్తాప్పోలే కాణుమ్ ఇప్పెణ్బిల్లై యుమ్. (౧౨)

అవ.—పతిన్మాన్ద్రామ్బట్టు. (పుళ్ళిత్తాది) తన్ కళ్ళెత్తుకై నిన్దై
 త్తు, ఇక్కణ్ణెక్కుడై య నానిరున్దవిడ తై ఎల్లారుమ్ వరుమ త్తనై యన్దో,
 ప్పకీఱతు ఎల్లారుమటియ వేణుమెన్దిరున్దాయాకిల్ అట్టెల్లారుమటిన్దార్
 కిల్; ఎమ్మెన్దిరాయెన్దితార్ కిల్. భగవద్విషయమ్ రహస్యమెన్దిరున్దా
 యాకిల్ అతు ఎజ్జుమ్ ప్రసిద్ధమాయ్ త్తు, ఎమ్మెన్దిరాయెన్దితార్ కిల్.

కీర్తిత్పాట్టిల్ “కల్లై ముక్కటనై క్కణ్ణెల్ పలకఱన్దు” ఎన్దు-స్వవ
 ణ్ణోచితధర్మానుష్ఠానతైచ్చొల్లి, ఇప్పాట్టిల్ శొల్లామెయాలే అనుజ్ఞాకై జ్ఞాన్య
 నిష్ఠనుక్కు అజ్ఞాకై జ్ఞాన్యహాని స్వరూపవిరోధమనైన్దితు. ఇవన్
 ఎరుమైకటవామైక్కు ఇత్తై య పెరుమాడై దృష్టాన్తమాక వరుళిచ్చెయ్తు,
 ఉపాయాన్తరత్యాగత్తుక్కు ప్రమాణమాక (౧) “నదేవలోకాక్రమ
 ణమ్” ఎన్ది అట్లొక్కతై ఉదాహరిత్తు, ఐశ్వర్యకై వల్య భగవల్లాభజ్ఞలి
 లపేత్తై యిల్లాతవోక్కు తత్సాధనానుష్ఠానత్తి లపేత్తై పిఱవతిణ్డే
 యెన్నుమభిప్రాయత్తాలే. (౧౨)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—పతిన్మాన్ద్రామ్బట్టు. (పుళ్ళిత్తాది) ఇప్పాట్టిల్-నమక్కు-

నానోపోవేనెన్నాళొరు త్తియై యెఱుప్పకితార్ కళి. “మనత్తుక్కిని యానై ప్పొడవుమ్” ఎన్ఱు-ఇనర్ కళి శొన్న సాశురత్తై అశల్ మాళికై యిలే కేట్టుక్కిడప్పాళొరు పెన్బిలై, నమ్ అప రాధర్థిర ఇవర్ కళుక్కు వాడై శొల్లునోమెన్ఱు, “పెన్దొళి!, ఇరు రామ వుత్తా న్తమ్ శొన్నా రున్దొ” ఎన్న; రామ వుత్తా న్తముమ్ శొన్నోమ్; కృష్ణ వుత్తా న్తముమ్ శొన్నోమ్; శ్రీరామాయణముమ్, భారతముమ్, శ్రీపాశ్చరాత్రము మకప్పడచ్చా న్నో మెన్ఱితార్ కళి.

వ్యా;— (పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డానై) (౧) “పళ్ళత్తిల్ మేయుమ్ పఱవైయురుక్కొణ్ణు కళ్ళనశురన్,” (౨) “కళ్ళచ్చకడమ్” ఎన్ను మాపోలే, మేయ్ కిఱిక్కొక్కిలే అసురన్ ఆ వేళిత్తునలియప్పుకున్నాన్. “పాతుక్కో” ఎన్ఱు - కీణ్డశడక్కైచ్చొల్లుకిఱు. (పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డానై) ఇతు ఇనర్ కళుక్కు రావణవధమ్ పట్టినపడి. ఇత్తలైక్కు అనుమతియితే వేణ్ణువతు; విరోధియైప్పొక్కిత్తనై క్కొడుక్కై అవన్ పణియితే. ఇవనుడైయ అనుమతియుమ్ అవనుడై యరత్తకత్వముమ్ స్వరూప త్తిలేపుకుమ త్తనై. కర్మ జ్ఞానజ్ఞై సహకారియాకొక్కొణ్ణు భక్తి-ఉపాయమెన్ఱిరుక్కు-మవర్ కళిస్తే; తన్నుడైయ అజ్ఞాగాఽశక్తికలైయుమ్, అవనుడైయ జ్ఞానశక్త్యాది కలైయుమ్ సహకారియాకొక్కొణ్ణు, అవనేఉపాయమెన్ఱిరుక్కు-మవర్ కళితే. కీర్తీత్పాట్టిలుమ్ ఇప్పాట్టిలుమ్ రామవుత్తా న్తతైచ్చొన్నాల్, “బరుకాల్ శొన్నతైయే శొల్లానిన్దార్ కళేయెన్ఱు నినైక్క-కూడుమ్” ఎన్ఱు, తగ్గళ్ పాట్రియాన కృష్ణవుత్తా న్తతైయుమ్ కూట్టిచ్చొల్లుకితార్ కళి.

స్వరూపజ్ఞాన ముణ్డాకిల్ అవన్ తానేమరుకితానెన్ఱు నిర్భరరాయిరుక్కు మనరై యెఱుప్పకితార్ కళి.

స్వా.—(పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డానై) స్వాశ్రితరుక్కు స్వానుభవవిరోధి

తగ్గళుక్కు పుళ్ళమడైయాన కృష్ణవృత్తాంతమ్ శొల్లిన్ ద్రాకిల్,
 పిన్నై రావవుత్తాంతమెన్నెన్నిల్; తగ్గళోడారుకోవైయాన పిరాట్టి
 పిరిపు పొలుక్కమాట్టాతవరుడైయ వృత్తాంతమెన్ను శొల్లికితార్కళ్.
 (పొల్లావరక్కనై) ఉయిరై యుమ్ఉడలై యుమ్ పిరిత్తావోలే, తాయై
 యుమ్ తిమప్పనై యు మోరిడత్తిల్ శేరవిరుక్కవాట్టాతే, పిరిత్తనై
 ఝుణ్ణత్తాతేవనతణ్ణెయినినై తు “పొల్లా” ఎన్నితతు. (౧) “మున్ పొలావి
 రావణన్” ఎన్నుమ త్తనై పోక్కి, అవన్ తణ్ణెక్కు ప్పాశురమిలైయితే.
 *తిరువిళై ప్పిరి త్తకొడుపైయితే. (౨) “దుర్వృత్తి” ఎన్నుమ త్తనై
 యితే. ఇత్తణ్ణెయై, పిరాట్టియుమ్, (౩) “త్వంసీచ” ఎన్నాళితే. (పొల్లావర
 క్కనై) (౪) “విధీషణస్త్రుసర్కాత్తా” ఎన్ను-నల్లవరక్కను మొరు త్తనుణ్ణి
 తే. (పొల్లావరక్కనై) (౫) “జగత్సళై లంపరివ ర్తయామ్యహమ్” ఎన్న
 నిలై మాటి, తణ్ణియపైయల్ † కళళవిలే పర్యవసి త్తవడి. (అరక్కరై)
 మాయామృగత్తైక్కాట్టువార్, మాయాశిరనైక్కాట్టుకైక్కు సహ
 కరిప్పార్, కృత్రిమత్తాతే పిరి త్తవిడమ్ అఘ్రియతాయ్ చెయ్తతెన్నా
 రాయ్, రావణనిల్ తణ్ణియారిలైయితే ఇజ్జాతిక్కుళ్. (కిళ్ళిక్కలైన్దా
 నై) వీరపత్నియాకైయాలే (౬) “కిలైడుత్తు” ఎన్నుమాపోలే, “కిళ్ళి”
 ఎన్నితార్కళ్. తిరువిళై యాడుశూలిల్ నోపుపట్టవిడజ్జలై క్కిళ్ళిప్పొ
 కడుమాపోలే, దోహంశతైవాణ్ణిప్పొకట్టపడి.

యాన * కామాదిదోషనివర్తనాయ్. (పొల్లావరక్కనై క్కిళ్ళిక్కి
 లైన్దానై) పొల్లాత అప్రాప్తవిషయగతమాన అహజ్కారత్తై. అహ
 జ్కారత్తుక్కు-నన్దేతీమైకళావన; - “అహమ్ మమ” ఎన్నాల్, ఈశ్వర
 రనుమ్ ఈశ్వరవిభూతియుమ్ స్వాభిమానవిషయమాకత్తోన్దుకై అహజ్కా

(౧) తిరుక్కుఱు-౧౫. (౨) రా-య-౧౭-౧౨. (౩) రా-సు-౨౨-౧౬.

(౪) రా-ఆ-౧౭-౨౪. (౫)

(౬) తి-వె-౧౩.

(పా) కళళితే.

(కీర్ త్తిమైపాడి) (౧) “శత్రోఁప్రఖ్యాతవీర్యస్య రజ్జనీయస్యవిక్రమేః” ఎఱ్ఱు-ఎతిరికళుమ్ మేలెఱ్ఱు త్తిడుమ్బడియాన సీర్యమితే. ఉక వాతార్ క్కుమ్ విడవొణ్ణాతవీరమ్; ఉకన్ద పెల్లెళుక్కు చ్చొల్ల వేణుమో? ఎతిరమ్బుకో త్తసంసారికళ్, (౨) “నమోనారాయణాయ” ఎఱ్ఱు-తెల్లళుడైయ తోల్విక్కుమ్ అవనుడైయ రత్తుకత్వత్తుక్కుమ్ మేలెఱ్ఱు త్తిట్టుక్కుడుత్తాప్పోలే. రావణన్-పెరుమాళ్ వీరత్తుక్కిలక్కానాన్; తడై అఱ్ఱికలే కలన్దినాళ్; తమ్మి - శీలత్తుక్కిలక్కానాన్. విరహదుర్బలైక శానవర్కళ్ పోనవడియెన్నెన్నిల్; (పాడిప్పోయ్) పాట్టేధారకమాకప్పోనార్కళ్. కాలన్దైతరుకైక్కు ధారకిమ్ తిరునామమితే. (౩) [పాథేయంపుణ్డరీకాతు నామసక్కేర్తనావృత్తిమ్] సాత్తూత్పాథేయమ్ తిరునామసక్కేర్తనమ్. (౪) “తన్ తాళ్ పాడి” ఎన్నెక్క డవతితే. (పాడిప్పోయ్) (౫) “భగవతోబలస” ఎన్గటపడియే. (పిల్వైక శ్లోకానమ్) నామ్ శెఱ్ఱు ఎఱ్ఱుప్పిక్కుణ్ణు పోకవేణుమ్బడి, బొత్తకిళాన పెల్లె శ్లోకాన ముణార్న్ద పుటప్పట్టు, కిప్పన్ పెల్లెతై మెయ్ క్కాట్టుక్కొళ్ళుమ్ సక్కే-తప్పల క్కేఱప్పోనార్కళ్. “పాడైక్కళమ్” ఎఱ్ఱు-ఇగ్గొడియై, రతియై నోక్కైక్కు పెల్లెళ్ తిరళుమిడమ్. తిరళుమిడతై “నెఱ్ఱుళమ్, పోర్క్కళమ్” ఎన్నుమాపోలే.

రత్తుక్కు నడైయావతు; దేహముమ్ అత్తావునోస్వత నహాకన్దోన్దై-తీమైయావతు. అనుపాలమాన అహజ్కార్-రత్తుక్కు అత్తై తత్త్వతపడి నిరసి త్తవనుడైయ.

(కీర్ త్తిమైపాడిప్పోయ్) కల్యాణముంజుడై ప్రితిక్కుప్పోళ్ళు వీడాకప్పాడి, అహవేధారకమాకప్పోయ్. (పిల్వైక శ్లోకానమ్) నామ్ శెఱ్ఱు పువేణ్డీయ అధినవభాగపతానమ్. (పాట్టేక్కళమ్పుక్కాల్) అనన్యార్న్ద.

(౧) రా-య-౧౦౫-౬ (౨) ఆ-పల్ల-౪ (౩) నామ-౨౨-౧౬. (౪) ఆ-తె-౧౦.

బాల్మికభాగ్యైయా లే, అవరకళే కాలమటియామే పోకకూర్
డుమ్; అజిస్తనామ్ అకాల జ్ఞితే పోకవాణ్ణతిత్తే; శుక్రన్ ఉదిత్తానాకిల్
పారుణ్ణోళెన్న; (వెళ్ళియెఘుస్తతు వియాఘముఱ్ఱిన్దు) శుక్రభగవాను
మ్ మధ్యగతనానాన్; బృహస్పతియమ్ అస్తమిత్తాన్. సిఙ్గళుమ్ అభినివి
ష్టేకభాగ్యైయా లే నక్షత్రసాదృశ్యజైక్కొణ్ణు, నక్షత్రమెల్లామ్ శుక్రబృహ
స్పతికభాయిత్తే తోన్దువతు. (౧) “నిష్టకుష్టత్తివై నోక్కి నెడుమా
ల్” ఎన్నుమవరకళన్తో?; ఆకైయాల్ అతు-విడివుక్కుడలన్తు; వేఱజై
యాళముణ్ణాకిల్ శొల్లుణ్ణోళెన్న; నాజ్జితనై పేర్ తిరణ్ణువనలదైయా
ళమన్తోవెన్ణిఠార్కళే; పిరిన్దార్ తిరళిలన్తోతిరట్టియావతు; (౨) “కుట్టజ్జ
ణ్ణిడకూడుమేల్” ఎన్దుమ్, (౩) “బరుకాలుమ్ పిరికిలేన్” ఎన్దుమ్
తిరియువవరకళన్తోసిజ్జళే; ఉజ్జళే తిరట్టి విడివుక్కు ఉడలన్తు; వేఱుణ్ణా
కిల్ శొల్లుణ్ణోళెన్న; (పుళ్ళుమ్ శిలుమ్మినకాణ్) కీర్థేయుమ్ “పు
ళ్ళుమ్ శిలుమ్మిన” సెన్దతు; అణ్ణు-కూట్టిల్ విన్దుమ్ శిలుమ్మినపడిశొల్లిన్
దు; ఇణ్ణు-కూడవర్థిపోమిడమ్మెల్లామ్ పోయ్ అహారాఘమాశచ్చితటిసపడి
శొల్లుకిఱతు.

తిర్వక్కుక్కళినుడైయ పుత్తాన్దొత్తాన్ కాలనియతిపణ్ణువతెన్దు
 అనల్ పేళాతేక్షన్దాల్; నాన్దొళొన్నవార్తైళుక్కెల్లామ్ విపరితమ్ళొ
 ల్లికిఱతు ఉన్ కణ్ణున్దై నిన్దైన్దొతే; (పోలిర్క్కణ్ణినాయ్) ఉపాన్బుమరు
 రాన శ్రీవైష్ణవరకల్ నిరూపకమాని నత్తై-లిన్దలన్దై ప్రవేళిత్తార్కళి.
 అతావతు-కాలన్దైపహుండుమ్.

(వెళ్ళి యెదురుచూచి యాముఖ్యార్థి) పరిస్థితి సాంక్షాన్యమే అభి
వృద్ధిమాయ, అజ్ఞానమే తత్తమస్తివతు. (పుష్కమిశేషమిచ్చినకాశ)
మన్మథమున్న భాగవతము త్వరిత్యుక్తిగొజ్జానోనాలోకం.

(పోతరిక, -స్థానము) స్వచ్ఛమాయ్, స్థాఘ్నమాయ్, సోత్సగంహి

(೧) ತಿ-ಪಾ-ಕ-೪-೪-೪.(೨) ಪರು-ತಿ-೨-೧. (3) ದಿ-ಕು-೭-೪-೪.

నవిడ త్తిలే ఉపాసకన్ వరుమి త్తనై యన్టో; *అనితేత్తుడై *పుణ్డరీకాడ నిరున్దవిడ త్తిల్ పోకక్కడవళో ఎన్ఱితార్కళ్. (౧) “నెడుజ్జణిశమాన్” (౧) “అనై త్తులకముడై య వరవిన్దలోశనన్” ఎన్ఱు-అవనుడై యవిభు తియుమ్ ఇవళోకణ్ణిల్ పరప్పిలే ఒరుమూలైక్కుమ్ పోరాతెన్ఱుతితే (పోతులరిక్కణ్ణి) పూవుమ్మానుమ్ పోన్ఱకణ్; పూవిల్ పడిన్దవణ్ణుపొన్ఱకణ్ణెన్న వుమామ్; పూవోడే “శీఱుపాఱు” ఎన్ఱకణ్ణెన్న వుమామ్. ఉల పుకిన్ఱ మూవోలిరుక్కిఱ కణ్ణెన్న వుమామ్. “అరి” ఎన్ఱు-మానెన్న వుమామ్; వణ్ణెన్న వుమామ్; శత్రువెన్న వుమామ్. (కుళ్ళక్కుళిర) ఆది త్తళిరిరామ్ పట్టు కొలిప్పతుక్కుమున్నే ఆదుముఱుకినాలుమ్, విరహ తాపమ్ అఱ్ఱుమ్ పుకున్ఱు శుడుమెన్ను మిడమటియార్కళ్. (కుడైన్ఱునీ రాడాతే) (౨) “సరయూమవగాహతే” ఎన్ను మాపోలే, కృష్ణవిరహ తాపమాఱు నీరాడ పోరాతే. నమక్కుచ్చెల్లుకిఱ కృష్ణవిరహతాపమ్ శమిక్కైక్కుమ్ ఇనియొరుకాలుమ్ కృష్ణవిశేషమ్ పిఱవామైక్కాక వుమ్, కృష్ణగుణజ్జలై అవగాహిత్తు అనుభవిక్కపోరాతే. ఉన్కణ్ణాలే కృష్ణనై త్తోత్పిత్తు అవన్కణ్ణాలే కుమిళిసిరుణ్ణిప్పోరాతే. ఇరువర్కణ్ణుక్కు మిలక్కానవర్కళితే నాన్దళ్. “ఉన్నుడై యసాన్దర్యమ్ ఎళ్ళో పేర్ ఱుక్కుడల్” ఎన్ఱిరున్దోమ్, అజ్జనన్ఱో? (పళ్ళిక్కిడ త్తియో) నాముమనను మాయ్ అవన్ముఱుక్కుట్ట అవనోడేజలక్రీడై పణ్ణి అవన్మడియిలే శాయక్కడవ అడైవిట్టు, అవన్ ఒరుకాల్ కిడన్దపడుక్కైయెన్ఱు అడై

యాన జ్ఞానత్తెయుడై యవరే. (కుళ్ళక్కుళిర) అవనై ప్పిరిన్దిరున్దవ్యసన మెల్లామ్ నిశ్శేషమాయ్ పోమ్మడి. (కుడైన్ఱు) కాలక్షేపకూట త్తిలే ప్రవేశిత్తు. (నీరాడాతే) భగవదనుభవత్తైప్పణ్ణాతే. (పళ్ళిక్కిడ త్తియో) తనిత్తుగుణానుభవమ్ పణ్ణుకితాయో?.

మోస్తుకొణ్ణుకిడక్కితాయో? (౧) “తవాజ్ఞేసముపావిశమ్”. పార్ త
పార్ త్తవిడమెఱ్ఱమ్ విల్లై న్నకిడవానిఱ్ఱుఱ్ఱప్పై త్తిపణ్ణిజీవిప్పారై పోలే.

(పావాయనీ) క్లిష్టమయ కణ్ణుక్కిలక్కామ్బడియాన నిరు
పాధిక త్తీర్వత్తైయుడై యనీ తనిక్కిడై కిడిక్కనలైయో? (నన్నాళాల్)
“కాలమ్ పరిణామి” ఎన్నుమిడమఱికిటిలై యో? అనన్తర్మ్, (౨) “వ
యోన్యాహృతివ ర్తతే” ఎన్ఱు శోకిక్కుమ్బడియన్ఱో ఇరుప్పతు. కాలక్కు
తపరిణామిమిల్లత దేశ త్తిలుళ్ళవర్ కళుమ్ ఆఱియిరానిన్ఱార్ కళో? అన్ఱి
క్కే, (నన్నాళాల్) ఇనిచ్చల్ మిప్పొత్తుకట్టిన్ఱాల్ ఎఱ్ఱలై త్తాన్ ఉన్ వాశ
లిలే నిఱ్ఱునొట్టువర్ కళో. “క్లిష్టన్ కిడాయ్, పెళ్ళికిడాయ్” ఎన్ఱిఱ
నాట్టార్ ఇత్తైన్ఱు, క్లిష్టన్ ముక త్తిలే విఱ్ఱిక్కప్పకుఱిణాశ్ఱో? ఆఱియిరు
క్కిఱ తెన్. (కళుమ్ తవిర్ న్నకలన్ఱు) కళుమావతు-తనియేక్కుష్టగుణచేష్ఠి
తఱ్ఱలై నినై త్తుక్కిడక్కై; అత్తై త్తవిర్ న్ఱు, ఎఱ్ఱళోడేకలన్ఱు. (కళుమ్ తవిర్
న్ఱు) అవనోడేకలన్ఱుడమ్మకాణ ఉక్కుమవర్ కళన్ఱోన్ఱాళో; ఎఱ్ఱళుక్కు
మత్తైక్కిఱ తెన్; అన్ఱతత్తాపహారత్తై త్తవిర్ న్ఱు ఎఱ్ఱళోడే కలక్కప్ప
రాయ్. (౩) “చోరేణాఽత్యాపహరిణా” ఎన్ఱు-శేషత్వత్తై అపహరిత్తా
ల్ శేషియైత్తమైకొళ్ళ, ఇక్కుల్ మ్ అవన్ పొఱుక్క ప్పిరుమ్; శేషిత్వ
త్తై అపహరిత్తాల్ శేషియై యకుల్ మ్ పొఱుత్తోమెన్బరిలై. కుల్
మ్ నిన్ఱు అనుభవిత్రేపోమ త్తనై; ఆనవిన్బు, ఎఱ్ఱళుడై యకుల్ మ్ మో
లన్ఱుకాణ్ అవనోడేకలన్ఱు ఉడమ్మైక్కాట్టాత ఉన్నుడై యకుల్ మ్.

(పావాయనీ) తనిత్తు గుణానుభవమ్ పణ్ణనలైయో. (నన్నా
ళాల్) సత్తోత్తరమానకాలమ్ నేర్ పట్టపడియెన్ఱాన్!. (కళుమ్ తవిర్
న్ఱు) ఉన్నై ఎఱ్ఱళుక్కు కాట్టామలిరుక్కిఱ కళవై విట్టు. (కలన్ఱు) ఎఱ్ఱ
ళోడే ఒరునీరాకక్కలన్ఱు, ఎఱ్ఱళో సత్తైయెయ్ఱాక్కాయ్. (౧౩)

“కళ్ళమ్తవిన్దు కలన్దు-కుళ్ళక్కుళిరక్కుడైన్దు సీరాడాతే-పావాయనీ నన్నాళల్-పళ్ళిక్కిడిత్తియో” ఎన్దన్దయమ్. (౧౩)

అవ—పతినాలామ్బాట్టు; ఇత్తిరళుక్కెల్లామ్ నిర్వాహకై యాయ్, ఎల్లార్ క్కుమ్ మున్నే యుణర్న్దు ఎల్లారై యు మెళుప్పక్కడ వేసేన్దు శొలివైత్తు, అత్తైమటన్దు శురుక్క మొట్టియ ఉణార్ న్దుకిడక్కితాళోరుత్తియై ఎళుప్పకిఱార్ కళో.

వ్యా.—(ఉజ్జళిత్యాది) నాజ్గళో వన్దఉన్ వాశలిలేసిఱ్క ఎళున్దిరా తొట్టివతే! ఎన్న; విడివుక్కు అడై యాళమెన్? ఎళున్దిరుక్కైక్కువో తువిడియవేణుమే ఎన్న; (శెఱ్ఱుసీర్ వాయ్ నెక్కిత్తన్దు ఆమ్బల్ వాయ్ కూమ్మినకాణో) శెఱ్ఱుసీర్ అలర్న్దు, ఆమ్బల్ మొట్టిక్కుమతు అడై యాళమన్దోవెన్న; నీజ్గళో ఇవ్వాశలిలేవన్ద ప్రీతిప్రకర్షతాలే ఉజ్గళో కణ్ణో అలర్న్దు, నాన్ వారై శొల్లావిట్టవాతే నీజ్గళో వెళుత్తులజ్జిత్తు వాయ్ మూడినతు-శెఱ్ఱుసీర్ అలర్న్దతాకవుమ్ ఆమ్బల్ మొట్టిత్తతాకవుమ్ తో బ్రొరుకిఱతెన్న; అతుఱారిలతితే; వావియిల్ శెఱ్ఱుసీర్ కాణెన్న; వయలెల్లాములావి అలరువనలలర్ త్తి, మొట్టిప్పన మొట్టువిప్పిక్కైయన్దో, ఉజ్గళుక్కు ఇరావెల్లామ్ పణియెన్న; (తోట్టత్తువావియిళో) *తడమణి

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ-పతినాలామ్బాట్టు. (ఉజ్జళిత్యాది) ఇప్పాట్టిల్ - భాగవత సముదాయత్తుక్కెల్లామ్ తామే కడవరాయ్, ఇవర్ కళుక్కెల్లామ్ భగవత్సమ్మనఘటకర్ తామేయామ్బడి జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్ఞానాలే పూర్ణరాన భాగవతరై యెళుప్పకిఱార్ కళో.

వ్యా.—(ఉజ్గళో పుత్తై క్కడై యిత్యాది) ఆకారత్రయ విశిష్టరాన ఉజ్గళుడై య విహారస్థానమాన తిరుమన్త్ర తినుడై య మధ్యేవర్తిక్కిఱ

వయల్ కళిలుమ్ అలిక్క-మలమ్ మకక్లాట్టజ్జునికళిలుముళ్ళనైయల్ల;
తోట్టొచ్చిలవై కాణెన్న; అవిడదగళిలుమ్ సీదగో ఉలావినికోళామత్తనై
యెన్న; పుత్తైక్కడైతోట్టొచ్చిలవై; అత్తనై యిడమ్ పోకవేణ్ణాతెలని
త్తానవత్తనైయన్తోవన్న; (ఉద్గో పుత్తైక్కడైతోట్టొచ్చిలవై) ఎన్నితార్ కళో.

అనూర్యమ్ పశ్యమాన ఉన్నుడై యతోట్టొచ్చిలవై వెయ్యిల్ పట్ట
న్చిక్కే కాలవిపాకత్తాలే అలర్ ననైయమ్ మొట్టిత్తనైయమడైయా
శమన్తో; శోలైచ్చెటివాలే ఉచ్చిప్పట్టాలుమ్ అదిత్యరశ్మికాణవాణ్ణాత
ఉన్నుడైయ పుత్తైక్కడైయిలవైయన్తో. తాదగో-పుఱమ్మే, ఉళ్ళుప్ప
కురప్పెతాతే నిఱ్ఱి-అవర్ కళో, ఇవళో పుత్తైక్కడైయిల్ అలర్ ననైయ
టిప్పడి యెన్నెన్నిల్; పుఱమ్మళ్ళనై అలర్ వన మొట్టిప్పనవానపడియై
క్కణ్ణు అనుమిత్తుచ్చిలకితార్ కళో. ఇవళెయ్నిరాత విన్నాప్పాలే “ఉ
ద్గో పుత్తైక్కడై” ఎన్ఱు వేఱుకూటిట్టుచ్చిలకితార్ కళో. (౧) “దవ్వి
క్షురస్తుభవే స్తత్పుంసః” ఎన్ఱుమ్, (౨) “సీరనుమతు” ఎన్ఱుమ్, (౩)
“యానేయెన్ఱనతే” ఎన్ఱుమ్-అహజ్కారమమకారమ్ త్యాజ్యమాక ఉణ
ర్ నవర్ కళో, “ఉద్గో, ఎద్గో” ఎన్ఱై విరుద్ధవన్ఱోవెన్నిల్; దేహత్తా
౭భిమానత్తాల్ వరుమ్ అహజ్కారమ్ త్యాజ్యమావతు; భగవత్సమ్మ
న్ఱత్తాల్ వరుమతు ఉద్దేశ్యమెన్నుమిడతై, (౪) “అచ్యుతాహంతవాన్తి”
ఎన్ఱుమ్, (౫) “అపిమానతుజ్గన్” ఎన్ఱుమ్, (౬) “ఎన్నుడైయ పన్దమ్
కట్టులుమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లిదొస్తే.

పదార్థగణాకీటన - కాలకృతపరిణామియానన్ఱో ఇరుప్పతెన్న;
సన్ధ్యాసమయత్తిల్ పడియానన్ఱే మధ్యరాత్రియిల్ పడియిరుప్పతు.
సమస్సిలే పారతన్త్ర్యమ్ ప్రకాశమాయ్ స్వాతన్త్ర్యమితలై మడిన్దతు
కాణ్.

- (౧) భార-శా-౧౩-౪. (౨) తి-వాయ్-౧-౨-౩. (౩) తి-వాయ్-౨-౯-౯.
(౪) (౫) తి-శల్లా-౧౧ (౬) తి-వాయ్-౬-౨-౧.

అలర ఉపక్రమితమౌత్రైక్కొణ్ణు కట్టియవలర్ న్దతాకవుమ్, మొట్టిక్కొట్టిడజ్జనపోతే మొట్టిత్రతాకవుమ్, ఉగ్గళ్ త్వలై యాలే ప్రథమదలైయిలే ఇప్పడితోన్ ద్దుకిఱతు; ఇతు ప్రాతర్ త్తూమన్దు; వేఱ్డై యాళముణ్ణాకిల్ శొల్లుగ్గోళెన్న. (శెగ్గల్ పొడిక్కుటై) తమప్రచురరు జ్ఞాడ ఉణరుణ్ణాలమాయిన్ ద్దు; ఇతువిడివుక్కు ఉడలన్బొవ్వెణ్ణార్ కళ్. (శెగ్గల్ పొడిక్కుటై) అళిన్ ద్దుప్పడియిలే పుడైవైయెప్పరట్టి, ఇరా వెల్లామ్ వెద్ర్దలై తిన్దుకిడన్దు, బ్రహ్మచర్యముమ్ విరక్తయుమ్ తోన్ ద్దుప్పలైవిళిక్కి. “సభయార్ - పెరియవర్ కళ్ - కోమున్ ద్దువర్ - తల్లమ్ కొళ్వార్” ఎన్దు తపోవేషతై యుడైయరాన శివద్విజరుజ్ఞాడ, భయప్పట్టుఉణర్ న్దతగ్గళ్ దేవళైకలై ఆరాధిక్కుమ్ కాలమాయిన్ ద్దు. “తిరుక్కోయిల్” ఎన్దుతు-అవర్ కళ్ శొల్లుమ్బడి. “శగ్గు” ఎన్దు-పరి కరత్తుక్కుమ్, కొత్తుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. “శగ్గిడువాన్” ఎన్దుతు-కుచ్చియిడువానెన్దుమామ్. “తామసప్రకృతికిలైచ్చొల్లుకిఱతు” ఎన్దు ఎమ్బార్. “తమప్రచురర్ ఉణర్ న్దార్ కళెన్దు శొల్లియో ఎమ్మిప్ప వతెన్దు-అవళ్ నిన్దైత్తిరుక్కుమ్” ఎన్దు, సత్త్వనిష్ఠరాన సన్నాధిసికలై చొల్లుకిఱతు” ఎన్దు తిరుమలై నమ్మి.

(౧) “యదహరేవనజేత్, తదహరేవప్రవజేత్” (౨) “పరమాత్మనిదొరక్తో విరక్తో పరమాత్మని” ఎన్దు - భగవద్విషయ త్తిల్ సక్తరాయ్, ఇతరవిషయగ్గళిల్ విరక్తరాయ్, కాషాయవస్త్రగ్గళైధరి త్తు భోగ్యద్రవ్యగ్గళిల్ విరక్తరాయ్, సాత్త్వికరాయరుక్కుమ్ సన్నాధిసి

(శెగ్గల్ పొడిక్కుటై వెబ్బల్ తవత్తివర్ తగ్గళ్ తిరుక్కోయిల్ శగ్గిడువాన్ పోతన్దార్) రాగప్రయుక్తమాన శేషత్వ జ్ఞానముడైయ మన్దస్మితముడైయరాన ప్రపన్నాధికారికళ్, తగ్గళ్ తగ్గళెమ్మెరుమాన్ సన్నిధియిలే తిరువారాధనమ్ పణ్ణుకైక్కు ప్పొన్దార్ కళ్.

కళో, సన్ధ్యావందనజలై పుణ్ణి అకజళిలేతిరువారాధనమ్ పణ్ణుమ్కాలమా
యిల్ శ్రేష్ఠ; (౧) “సతతంకీర్తయన్తోమామ్” - “సమస్యస్తశ్చమాం
భక్త్యై నిత్యయుక్తాఉపాసతే” ఎన్ఱమ్-అనవరతమ్ నేహత్తోడే, ఉపా
సిప్పర్కళెన్ఱు శొల్లప్పడుకిటవర్కళో-విడివోతే ఒరుకాల్ సమారాధ
నమ్పణ్ణు, అల్లాతపోతు పేశాతేయిరుప్పార్కళో?; ఇతువిడివుక్కడై యాశ
మన్ఱే; ఇతుతాన్ ప్రమాణముమన్ఱేయెన్న; అతుక్కు ఉత్తరమాకచ్చా
ల్లకిటతు మేల్; (ఎజ్జలై మున్న మెఱుప్పవాన్) (౨) “ధర్మజ్ఞసమయః
ప్రమాణంవేదాశ్చ” (౩) “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠః” ఎన్ఱమ్, (౪) “మే
లైయార్ శెయ్వనకళో” ఎన్నమతు ప్రమాణమాక నీశొన్నాయే;
సాత్త్వికాఽగ్రేసరైయాయురక్కిటనీ ఎజ్జలై ఎఱుప్పవతాకచ్చాల్లి
నైత్తు, అజైమటన్ఱుకిడన్ఱుఉటన్ఱుకిటాయశో?; ధర్మజ్ఞయానఉన్నడైయ
సమయముమ్ ప్రమాణమన్ఱితే యెగ్గితార్కళో. (ఎజ్జలై మున్న మెఱు
ప్పవాన్) ఎగ్గారైయమ్గానే ఎఱుప్పకితేనెన్ఱు శొన్నతు ఉన్ఱక్క
ల్ కణ్ణీలోమే.

(వాయ్ పేశుమ్) హృదయత్తిలిల్లాతతు వాయాలేపేశలామో
తాన్. ఉక్తిమాత్రమేయాయ్ అనుసానమిన్ఱిక్కేయిరుక్కే. నినైవుమ్
శొలవుమ్ విపరీతమాయురక్కుమ్ కృష్ణనోడే పఱుకిచ్చేర్ త్రియాయి
రుక్కిట ఉనక్కు ప్పొయ్ శొల్లకైవమ్బా. (నజ్గాయ్) ఉన్నడైయలా
భత్తుక్కు నాజ్గళో వేణ్ణాతపడియాయురన్ఱితే. ఎజ్జలై యొఱ్ఱియ నీ నిరపే
త్తైయాయురన్దాయితే. “ఎనక్కు ఉజ్జలై యొఱ్ఱియచ్చెల్లాతు” ఎన్ఱిరున్ఱ

(ఎజ్జలై మున్న మెఱుప్పవాన్ వాయ్ పేశుమ్నజ్గాయెఱున్ఱిరాయ్)
ఎజ్జలై యెల్లామ్ నాజ్గళో అపేక్షిప్పలఱుమున్నే జ్ఞానికళాక్కుమ్బడి
శ్రీసూక్తికలై యరుళిచ్చెయ్యుమ్ పూర్తియైయడైయవరే ! ఎఱున్ఱి

(౧) గీ-౯-౧౪.

(౨) ఆపస్తంబసూ.

(౩) గీ-౩-౨౧.

(౪) ౨౬.

తెల్లమ్ కణ్డోమితే. శొలవుమ్ శెయలుమ్ శేరాతార్ కు... ఒరువూర్తి
యుమ్ వేణమో?. ఇరణ్ణుమ్ శేర్ న్నవిడ త్తిలేయన్తొ పూర్తియుళ్ళుతు.
అత్తిలాతవిడ త్తిల్ ఆదిత్యాదికళ్ పక్కల్ ఔపచారికమాకచ్చొల్లమ్
భగవచ్చబ్బమ్మోలేయన్తొ. “ఒరుకాలుమ్ పిరికిలేన్” ఎన్ఱతుక్కు ప్పొరు
ళితువో?. (ఎఱున్దిరాయ్) ఎన్ఱళ్ కుత్తైతీర్ క్క వెఱున్దిరాయ్.

(నాణాతాయ్) నీతాన్ ఎఱున్దిరుక్కు వేణమో, నామ్ పితావడ
రానోమెన్ఱు కిడన్ఱవిడ త్తేకిడన్ఱు “శొన్న పడిశెయ్యిప్పెల్ శ్రోమ్” ఎన్ఱు
లజ్జక్కత్తాన్ పెల్ శ్రుతో?. నీయిరున్ఱపూరిల్ పూళినియుమ్ కాయాతో?.
(౧) “హీరేహామమాతులా” ఎన్ఱు మవనోడేయన్తొ ఉనక్కువాస
నై. (నావుడై యాయ్) ఎన్ఱైలజ్జప్పి కత్తాన్ పెల్ శ్రోమ్. నాట్టారళోడన
క్కునాళ్ళు. (నావుడై యాయ్) ఎన్ఱై త్తేపిత్తుక్కొణ్ణాకిలుమ్ వరుకిఱ తెన్నెన్ఱు;
(౨) “నాన్ఱు శ్వేదవినితస్య నాఽయజుశ్వేదధారిణి” ఎన్ఱుమ్ (౩) “నూ
నంవ్యాకిరణంకృత్సమ్” ఎన్ఱుమ్, (౪) “సంశ్రవేమధురంవాక్యమ్”
ఎన్ఱుమ్-నీయెల్లామ్ పడు త్తినాలుమ్ ఉన్ పేచ్చిలినిమైకేట్టుమ్మడి నావీ
ఱుడై యవళన్తొ?; నాన్ ఉన్ఱుక్కు చెయ్యివేణువతెన్నెన్ఱు; (శశ్శోడుశ
క్కరమేన్ఱుమ్) కృషన్ తిరునామజ్గళై స్పాడ. తిరువాళ్ళేయెయుమ్

రాయ్. (నాణాతాయ్) శొల్లమ్ శెయలుమ్ త్తిరాతార్ కు... నాణము
మిన్ఱిక్కే యుగ్గివతే!. ఇప్పడియెన్ఱై త్తేపిత్తుక్కొణ్ణాకిలుమ్ ఎన్ఱక్క
ల్ సాపేక్షరాయ్ వరువతేతెన్నెన్ఱు; (నావుడై యాయ్) వాజ్ఞాధుర్యముడై
యవరే!. నీర్ అహృదయమాకచ్చొల్లమ్ పేచ్చినినిమైక్కు ప్పొర్
త్తాల్, “స్వతస్సర్వజ్ఞానాన నీర్వరమర్కమణిసంసృతయమ్, అవశ్యమ్
కర్తవ్యమ్” ఎన్ఱుమ్మడియాయ్ త్తే.

జ్ఞానముజ్ఞానాన్ కేమవడిన్ఱెన్ఱు; (శశ్శోడిత్యాది) (౫) “పర

(౧) రా.ఆ.౧౦౯.

(౨) రా.ఆ.౩౩౮.

(౩) రా.ఆ.౩౩౯.

(౪) రా.ము.౩౧౦.

(౫) తై.భృ.౧౦౭.

శ్రీపాశ్చజన్మతైయుమేన్ది అన్దస్సర్కతాలేవన్ద వళర్త్తియైయుడై యతిరు
త్కైకళైయుడైయనాయ్, ఆధ్వార్ కళిలేవన్ద అలైయెటికిఱ కణ్ణళై
యుముడైయనాన కృష్ణనై. (౧)*కూరారాభి వెళ శక్లేన్ది, (౨)*ఆభి
యొడుమ్ పొన్నార్ శార్గముడైయవడికళై ఆళైప్పడప్పణ్ణుమతువుమ్,
అతివు కెడప్పణ్ణుమతువుమ్ దివ్యాయుధజ్జళోట్టై చేర్ త్రియైయితే.

(పద్మయక్కణ్ణానై) ముఱ్ఱుడ ప్పెణ్ణుకుత్తనై ఎఱ్ఱుతిక్కొ
డుత్తు ఎఱ్ఱుత్తువాజ్గప్పణ్ణుమ్ కణ్ణళి. (౩) “తూతుశెయ్ కణ్ణళి” (౪)
“విడవేశెయ్ తు విత్తిక్కుమ్” (౫) “కణ్ణళుక్కు అన్ద్రుత్తీర్ న్దుమ్”
(౬) “జిత న్దే” (౭) “విణ్ణోర్ పరవుమ్ తలై మకన్” ఎన్దు- ఉధయ
విభూతియైయుమ్ తోఱ్ఱిక్కుమ్ కణ్ణళుకుడైయవనై. చన్ద్రాదిత్యర్ కళి
శేరవుత్తిత్తాప్పోలేయరుక్కిఱ ఇరణ్ణు దివ్యాయుధజ్జళైయుమ్ కణ్ణు, (౮)
“ఆఙ్గుమలరుమ్ కువియుమ్” ఎన్దిఱతిరునాళీకమలమ్బాలే, తిరుక్కణ్ణ
ళుమ్ అలరువతు మొట్టిప్పతాకానిఱ్ఱుమ్. కృష్ణన్ కైయిల్ ఆధ్వార్
కళుణ్ణోవెన్నిల్; ఎప్పోతుముణ్ణు; అతు-పెణ్ణళుక్కుత్తోన్ద్రుమ్; ఆణ్ణ
ళుక్కుత్తోన్ద్రుత్తు. (౯) “ఉపసంహర” ఎన్దుతు - ఉపవాతార్ క్కు
క్కుశియితే. (౧౦) “నెయ్ తలై నేమియుమ్ శఙ్గుమ్ నిలావియ” ఎన్దు-
యళోదైప్పిరాట్టి తాలాట్టుకై యాలే ఇవర్ కళుక్కుత్తోన్ద్రుత్తటిలైయే.
(పాడ) ఉన్ ప్రీతిక్కుప్పోక్కువిట్టుప్పాడి ఒరుసీర్ చ్చావిపోలే కిడక్కిఱ

త్సామగాయన్నాన్దే” ఎన్దిఱపడియే తిరువాయ్ మొట్టిపాడుకైయే
ప్రయోజనమ్, ఎఱ్ఱున్దిరాయెన్దిఱార్ కళి. ... (౧౪).

- (౧) తి-వాయ్-౬-౯-౧. (౨) తి-మొ-౧౦-౧౦-౯. (౩) తి-వాయ్-౯-౯-౮.
(౪) తి-వాయ్-౧-౭-౫. (౫) తి-వాయ్-౭-౩-౩. (౬) జిత-౧-౧౦.
(౭) తి-వాయ్-౨-౬-౩. (౮) ౩-తిరువ-౬-౭. (౯) వి-పు-౫-౩-౧.

(౧౦) పెరి-తి-౧-౨-౧౨.

ఇత్తిరళి ఉజ్జీవిక్కుమ్బడివన్నియాయ్; (పజయక్కణ్ణానైప్పాడ) (౧)
 'ఉద్దాయతీనామరవిన్దలోచనమ్.' ... (౧౪)

అవ.—పతినజ్ఞామ్బట్టు. (ఎల్ల) పెణ్ణళెల్లారుడైయవుమ్ తిరళి
 కాణవేణ్ణియిరుప్పాళారుత్తియై ఎముప్పుకితార్ కళి. కీర్త్తి ఓన్నతు
 పాట్టలుమ్ శొన్న ఉక్తిప్రత్యుక్తియై ముక్తకణ్ణమాక చొల్లుకిఱతు -
 ఇప్పాట్టిల్. అన్వితాభిధానమ్ పణ్ణియితేకిడిక్కిఱతు. తిరుప్పావైయాకి
 ఱతు ఇప్పాట్టిత్. భగవద్విషయత్తి లిరుక్కుమ్బడియెల్లామ్ శిశిర్మమ్
 శిశుకాలైయిలే శొల్లుకిఱతు; భాగవతవిషయత్తిలిరుక్కుమ్బడియెల్లామ్
 ఇప్పాట్టిలే శొల్లుకిఱతు. “పజయక్కణ్ణానైప్పాడ” ఎన్దు అశలక త్తిల్
 పెణ్ణిల్లై యై ఎముప్పుకిఱ పాశురత్తైక్కెట్టు ఇవర్ కళి పాశురత్తై త్తన్
 మిడన్ శ్రీలే యిట్టుననన్గిప్పాడుకిఱపడియైక్కెట్టుధ్వనివయ్యే శెన్దు పేచ్చి
 నినిమైయాలే, “ఎల్లే! ఇళన్గిళియే” ఎన్గితార్ కళి.

వ్యా.—(ఎల్లేయిళన్గిళియే) యాత్రిలేయిట్టుప్పాడి, అతుపజ్జాట్టు
 ఇనితానవాతే, తన్నామ్ మిడన్ శ్రీలేమాన్, నువారైప్పోలే, తజ్జళి పేచ్చు
 క్కుఱవళి పేచ్చు. (ఎల్లే ఇళన్గిళియే) తిరువానమిడఱుమ్ పాట్టుమిరున్దప
 డియెన్డాన్!. పేచ్చినినిమైయిరున్దపడి. ఎముప్పుకై శాలధర్మహానియా
 యిరున్దతీ!. పేచ్చినినిమైయాలే, “ఎల్లే” ఎన్దు ఆశ్చర్యపుడుకితార్
 కళి. (ఎల్లే) సమ్బాధనై యాకవుచూమ్. “ఇళన్గిళియే” ఎన్దు-కిళియై
 వ్యావర్తిక్కిఱతు. పశుమైక్కుమ్ పేచ్చుక్కుమ్ కిళియుప్పామిత్తనై,

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ—పతినజ్ఞామ్బట్టు. (ఎల్లే ఇత్యాది) ఇప్పాట్టిల్-భాగవత
 గోష్ఠియైక్కాణ వాడైప్పట్టిరుప్పారొరువరై ఎముప్పుకితార్ కళి.

స్వా.—(ఎల్లే) అశలక త్తప్పిల్లై యై ఎముప్పుకిఱవర్ కళి,
 “శన్గిడుశక్కరమ్” ఇత్యాదియైప్పాడ, అప్పాశురత్తై త్తన్ మిడన్ శ్రీలే

పరువత్తుక్కు ఒప్పాకమాట్టాతు; ఒక్కిలుమ్, పిరాట్టిమార్ పరువత్తుక్కు ఒప్పామి త్తనై. ఇవర్ కళ్ కిళి; తాన్ ఇళిజ్జి. (౧) “మెన్ కిళిపోల్ మి కమియిన్ బుమ్”, (౨) “అణిమురులై కిళిమొయియో” ఎన్నన్ డవతిత్తే.

“నాణాతాయ్ నావుడై యాయ్” ఎన్ఱు-కీర్ ప్పాట్టిలే అవళై యు ముట్టుడ వెఱు త్తవర్ కళ్, అవళిలుమ్ పిఱ్ఱాడై యాయ్ సాపరాధై యు మాయ్ క్కి-డక్కి-ఱ నఱ్ఱై శ్లాఘిక్క-క్కు-డాతు. (౩) “మాశుడై యుడ మ్మొడుతలై యులటి వాయ్ ప్పొటమ్ వెళుత్తు” ఎన్నుమ్ బడియే-తఱ్ఱుడ మ్మవివర్ణ మాయ్ వాయుమ్ వెళు త్తిరుక్క, కృష్ణసంగ్లేష త్తాలే ఉడమ్ము పశుకుపశు కెన్ఱు వాయుమ్ వివచ్చు నామ్ కుటియభియాతిరున్దో మెన్ఱునఱ్ఱైనిన్ది క్కి-ఱార్ కళ్; ఇవళివిల్ ఇవర్ కళుక్కు వాయ్ తిఱిక్కిల్ వెఱుప్పా మెన్ఱు పేళా తేకిడక్క; (ఇన్న ముఱ్ఱుతియో) ఎన్ఱిఱార్ కళ్. నాజళ్ వరు వతఱ్ఱు-మున్ను ఉఱక్క-త్తైప్పొఱుత్తో మాకిలుమ్ నాజళ్ వన్దాల్ ఉఱక్క క్క-డవతో? (ఇన్నమ్ ఉఱ్ఱుతియో) కృష్ణవిరహ త్తాలుమ్, ఉన్ కటాక్షమ్ పడాప్తెయాలుమ్, తువణ్డ ఎఱ్ఱళా ర్తధ్వనికేట్టుమ్ కణ్ణుఱ్ఱు వళే ఉనక్కు. (ఇన్నమ్ ఉఱ్ఱుతియో) ఉదైశ్వమ్ కైపుకున్దాల్ ఉఱ్ఱు వారుణ్డో? కృష్ణానుభవత్తుక్కు ఏకాన్తమ్ పెన్ద్రాాలుమ్ ఉఱ్ఱు క్క-డవతో?.

వైత్తుప్పొడుకై యాలే అతుతానుమ్ ఇవర్ కళుక్కు అత్త్యన్తమ్ ఆకర్షక మాయిరుక్కై యాలే, అవళై కొన్ఱాడువతఱ్ఱు మున్ను “ఎల్లే!” ఎన్ఱు-ఆశ్చర్యప్పొడుకిఱార్ కళ్. (ఇళిజ్జియే) కిళి-పేచ్చుక్కొప్పామ త్తనై యల్లతు, పరువత్తుక్కొప్పామో? ఇవ్విడ త్తిల్, పరువమెన్బతు-అభిని వేశత్తై. అవన్ద్రుక్కు అభిని వేశపూర్వకమాక వారైశొల్ల వేణుమెన్ఱిఱ నిర్బంధమైయిత్తే. (ఇన్నమ్ ఉఱ్ఱుతియో) నాజళ్ నై వరుమ్ వన్దపిన్నుమ్ ఉఱ్ఱుక్క-డవై యో?.

తాన్ అనుభవిక్కిఱ పజయక్కణ్ణనుడై య అనుసన్ధానత్తుక్కు
 “ఇళళ్ళియే” ఎన్నతు, “ఇన్నముఱ్ఱుతియో” ఎన్నతు - ఇవర్ కళ్
 శొల్లుకిఱ నై విఱ్ఱుమాకై యాలే, శిలుకిడాతేకొఱ్ఱుళ్ళోన్నితాళ్.
 (శిల్లెన్ద్రై యేన్మిన్) తిరువాయ్ మొఱ్ఱిపాడానిన్ద్రాల్ శెల్వరెమ్మనరుళు
 కై యుమ్ అసహ్యమామాపోలే, పిరాట్టిమారుమ్ సర్వేశ్వరనుమ్ కూడ
 ఎమ్మనరుళియిరున్ద్రాల్, ఒట్టునట్టిల్ కాళాళ్ళోయోపాతి పిరియాతే యిరు
 క్కక్కడవ శ్రీనారదభగవానై యుమ్, శ్వేతదీప్తిపత్తిలే యెమ్మనరుళు
 కిఱపోతు ఉన్ వన్దై అవర్ కళ్ పొతాతేయిరుక్కూడుమెన్దు “నాన్
 వరుమళవుమిళ్ళేయిరు” ఎన్దు అరుళిచ్చెయ్ తుమ్మనరుళినారితే. “తన్నా
 లల్లతు శెల్లాతవెళ్ళై చ్చివిత్కున్నతే!” ఎన్దు ఇన్నాతాయ్, నాజ్గుమ్
 ఎజ్గళ్ దర్శనముమ్ ఎజ్గో పేచ్చుమ్ అసహ్యమామ్బడి ఉన్నడై యపూర్తి
 యిరున్దపడియెన్నెన్న; (నజ్జెమిర్ పోతరుకిన్దేన్) ఎన్ ప్రక్రియఱియాయే
 “ఇళళ్ళియే” ఎన్దు ఎన్నై బాధిక్కిఱ సిద్దళన్దో పూర్తెకళ్. వాయ్ తిఱ
 వాతిరుక్కవలికోళాకిల్ నాన్ పుఱప్పడుకితేనెన్న;

(వల్లెయున్ కట్టురై కళ్) ఎజ్గళ్ తలై యిలే కున్ద్రమ్ శొల్లలావ
 తెల్లామ్ శొల్లి, ఉన్ తలై యిల్ కున్ద్రమ్మిలై యెన్నుమ్బడి ఉపపాదిక్కివల్లై
 యితే. (పడ్డెన్ వాయ్ అఱితుమ్) “నజ్జెమిర్” ఎన్దు ఉఱవన్ద్ర

(శిల్లెన్ద్రై యేన్మిన్) ఇప్పడి అవర్ కళ్ళై కై స్వానుభవ విరోధి
 యాకై యాలే, “శిల్లెన్ద్రై యేన్మిన్” ఎన్దితాళ్. (నజ్జెమిర్ పోతరుకి
 న్దేన్) నాజ్గుమ్ నమ్ పేచ్చుమ్ పొతాతపడి ఉన్ పూర్తియెన్నెన్న; “నమ్
 పాశురవై మిడన్ద్రోలే నైత్తుప్పాడుకిఱ ఇవ్వనుభవత్తుక్కు విరోధమ్
 పల్లలాకాతే!” ఎన్దు ఎమ్మప్పాతేయిరుక్కవేణ్డియిరుక్క, అతుపొతాతే
 ఎమ్మప్పకిఱ సిద్దళన్దో పూర్తెకళ్; సిద్దళో వెఱుమనే ఇరున్దికోళాకిల్
 నాన్ పుఱప్పట్టు వరుకితేనెన్న;

(వల్లెయున్ కట్టురై కళ్) సిర్ కట్టువారై శొల్లనమర్థర్. (పడ్డెన్

శొల్లా లే పెట్టిమె శొల్లనలైయెన్ను మిడమ్ నాజ్గళ్ ఇన్ఱాకవటికితోమో?, పణ్డేయటియోమో?. గుణదోషగ్గళెన్ఱు ఒన్ఱణ్. నీశొల్లిన్ఱ్ఱువారై యామి త్తనై యన్దో?

ఉన్ వాశలిలే నాజ్గళ్ ఎత్తనై కాలముణ్ణు తునభుకితెన్న; (నల్లీర్ కళ్ నీజ్గళ్) ఉజ్గళ్ వాశలిలే నాన్ నన్ఱతువళ ప్పేళాతేకిడన్ఱు పెట్టిమె శొల్లిప్పడు త్తవల్లికోళ్ నీజ్గళ్న్దో? ఉజ్గళ్ వాశలిలే వన్ఱెఱుప్ప నాన్ ఎత్తనై పణ్డేక్కేట్టెనన్న; అతునాధ్యమ్, ఇతుసిద్ధమ్; ప్రత్యక్షమ్ కిడక్క అనుమానతెక్కిళ్ళనోవెన్న; పతకమ్ మూర్తినవాతే; (నానే తాన్ ఆయిడుక) (౧) “పరస్పరసీచభావైః” ఎన్ఱన్దోస్వరూపమరుప్పతు; ఇల్లాతకున్ఱ్ఱ్ఱెచ్చిలర్ “ఉణ్ణు” ఎన్ఱల్ ఇల్లైశెయ్యాతే ఇళైకైయితే వైన్ఱవలక్షణమ్. (౨) “మత్పాపమేవాత్రనిమిత్తమానీత్” ఎన్ఱు-పిఱ ర్ కున్ఱ్ఱ్ఱెయిమ్ తన్ కున్ఱ్ఱ్ఱమాక ఇళైన్దారిత్తేశ్రీభరతాధ్వాన్. స్వగు ణోపాదానత్తుక్కాకగారవ్వురై అతినిర్భనమ్ పణ్ణలాకాతెన్నుమ్ వేదార్థమ్ ప్రకాశిక్కిఱతు.

ఇప్పడి దోషదుష్టేయాననాన్ ఉగ్గళుక్కు చ్చెయ్యవేణ్ణువతె న్నెన్న; (ఒత్తెనీపోతాయ్) ఉన్ కున్ఱ్ఱ్ఱత్తుక్కు ఇళైన్దపిన్ఱు శడక్కెన వాయటితుమ్) ఇవ్వర్థమ్ మున్నేఉన్ పాశురజ్గళా లేఅటివోమ్. (నల్లీర్ కళ్ నీజ్గళ్) ఉజ్గళ్ పాశురత్తైయనుభవిక్కిఱ ఎన్నుడై యఅనుభవత్తుక్కు విరోధత్తెప్పణ్ణి, అతుక్కుమేలే మేన్దేలేపభీయామ్బడి వార్తెశొలవల నీజ్గళ్న్దో సమర్థరకళెన్న; (నానేతాన్ ఆయిడుక) భాగవతశేషత్వమ్ స్వరూపమానాల్ అవర్ కళ్ ఇడుమ్పభీయుమ్ తమ్మేలే ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకై స్వరూపమన్దో?, ఆకై యాలేనానే అపరాధియాయిడుక.

(ఒత్తె నీ పోతాయ్) ఇప్పడి పభీయై తమ్మేలే ఏటిట్టుక్కొణ్ణ వివరై, శడక్కెన ఇగ్గోష్ఠియిలే ప్రవేశియాయ్ ఎన్ఱితార్ కళ్. (ఉన

పుటప్పట్టు ఇత్తిరళిలే పుకున్దు పొలుప్పిత్తుక్కొళ్ళాయో? (ఒత్తై)(౧)
 “ఒత్తైక్కూడుమినో” ఎన్ఱారితే. (౨) [శాతుకోట్టియట్టొళ్ళప్పడు
 వార్] ఎన్ఱు-శ్రీనైష్ఠవగోష్ఠియిలే పుకురుకై ఏదోయమెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్
 తారితే. (ఒత్తైనిపోతాయ్) ఉన్నై అరై తుణుమ్ కాణాతోట్టియిల్ ఎడవు
 కు-ప్రాణహాని; పుటప్పడాతోట్టియిల్ ఉనక్కు అనర్థమాయ్ త్తలై-
 క్కట్టుమ్. ఆకిల్ పుటప్పడానిష్టేనెన్న; తుడిత్తుక్కొణ్ణు పుటప్పట్టునిన్ఱు
 తాడళోప్పట్టతు పడామైయాలే శినక్కెన్ఱు (ఉనక్కు ఎన్న వేఱుడైయై)
 ఎన్ఱితార్ కళే. ఇవళోరునత్తువిళమ్మిత్తు ప్పొఱప్పడుక్లాట్టిల్ అణ్ణులక్షమ్
 కుడియిల్ పెగ్గళుక్కొళ్ళియఉనక్కెన్న ఒరుస్వయమ్ పాకమ్ వేణుమో?;
 ఉన్ స్వయమ్ పాకమ్ తవిర్న్దిలైయో పెరుమ్ పానై కణ్ణపిన్బుమ్. వైష్ణవ
 విషయతై బహిష్కరిత్తుప్పదోయిమ్ భగవద్విషయత్తోడు దేవతాన్తర
 త్తోడు వాళియిలై.

ఇరైయపెరుమాళ్, శ్రీభరతాద్వానుడైయ వనత్తిలే ఉద్యోగి
 త్తు, విల్లిలే నాణేటిడువతు, అమ్మై త్తిరిప్పతాకిపడియొక్కణ్ణు, పెరు
 మాళుక్కు అసహ్యమాయ్, “అవనుక్కు రాజ్యత్తిల్ శ్రద్దెయిలై,
 ఉనక్కు అపేత్తెయుణ్ణాకిల్ నాగ్గిత్తురుకితోమ్” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ త
 పోతు-ఇరైయపెరుమాళ్ తరైప్పట్టాప్పోలే, ఇవళుమ్ “ఉనక్కెన్న వే
 ఱుడైయై” ఎన్ఱతు - పొలుక్కమాట్టామే, ఉడళైయొట్టియ ఎనక్కు
 ఒరు సుఖముణ్డో? నమ్మిలేశిలర్ ఉఱిగ్గిడక్క పోకవొణ్ణాతెన్ను
 మిన్నాప్పాలే శొన్నేనిత్తనైయన్దో? ఉణరవఱియాత శిలుప్పెణ్ణళుమ్
 ఉణర్న్దల్ పుటప్పడువతాకివిరున్దేన్, ఎఱారుముణార్న్దు పుటప్పట్టార్
 కళోవెన్న; (ఎల్లారుమ్ - పోన్దారోపోన్దార్) కృష్ణవిరహతాలేతువణ్ణ
 క్కెన్న వేఱుడైయై) ఉనక్కెన్ఱు పుళక్కానభగవద్గుణానుభవమేన్.
 నామ్ పుటప్పడుకైక్కు ఎల్లారుమ్ పోన్దారోవెన్న; (పోన్దార్ పోన్దెణ్ణి

పెళ్ళగడైయ ఉన్నై క్కాణ్ణెక్కు ఉన్ వాళలిలే వన్దు కిడక్కిఱతు. నాన్
 ఏమురున్దైక్కుకాకబన్దైచ్చులుకిఱికోళ తనై యన్దో? వన్దార్కళాకిల్ ఉళ్ళే
 కురవిడుజ్జోళెన్న; (పోన్దెణ్ణిక్కోళ్) వన్దమై-నిచ్చితమ్; పుఱప్పట్టు మె
 య్ క్కాట్టుక్కోళ్. మెయ్ క్కాట్టుక్కుళ్ళుకైక్కు ప్రయోజనమాక
 ఇవర్కళోనినైక్కిఱతు-తనిత్తనియేపార్ కైయుమ్, పేర్ శొల్లుకైయుమ్,
 తొట్టుఎణ్ణుకై యుమ్, స్వర్కసుఖమనుభవిక్కైయుమ్, పెణ్ణుళ్ళుక్కు సజ్జెన్
 యిల్లామెయాలే ఎణ్ణిముడిక్కున్దనైయుమ్ ఇనకైప్పిరియాతే అనుభ
 విక్కైయు

నామెల్లారుమ్కూడి చెయ్యప్పార్ తతెన్నెన్న; కృష్ణనుడైయ
 విజయగ్గలై నీ పాడ, నాజ్గళ్ కేట్కువేణుమెన్దితార్కళో. (వల్లానై కొన్డా
 నై) కువలయావీడతైక్కున్దు నమ్జీవనమాన తన్నై నోక్కి-త్తనవనై.
 పెరుమిడుక్కున్డామ్బడి మదమ్పడు త్తినిన్దు కువలయావీడతైక్కున్దు. (౧)
 “సఖ్యిపశ్యత” ఎన్దు (౨) * కావిమలర్ నెడుజ్జణ్ణార్ కైతొమ్మివీవన్దనమ్మో
 ట్టపెణ్ణళై వాళ్ళొత్తననై. (౩) “కవళయానై కొమ్మొళి త్తకణ్ణన్”
 ఎన్దితే పెణ్ణళో వాయ్ పెరువునతు. (౪) “కవళమాల్ యానై కొన్దకణ్ణ
 న్” ఎన్దు-ఆణ్ణళైయెమ్మితిముడిక్కుప్పణ్ణినతు - పెణ్ణళై ఎమ్మత్తువాణ్ణువి
 క్కుచ్చొల్లవేణుమో? (౫) “పెజ్జినవేమ్మ మరుప్పొళి త్తవేన్దర్ కొలేన్దై
 యార్ మనడై, తజ్జుడై యాళర్కొల్” ఎన్నక్కడవతితే. (౬) “వార
 కొళ్” ఎల్లారుమ్ పోన్దార్కళో, నీయుమ్ ఇగ్గోష్టియిలే ప్రవేశిత్తుమెయ్
 క్కాట్టుక్కోళ్.

పుఱప్పట్టు చెయ్యవేణువతెన్నెన్న, (వల్లానై యిత్యాది) స్వయ
 త్తత్తాల్ కడక్కవరితాయ్, ప్రాయశ్చిత్తవిశాశ్యముమిన్దిక్కే యిను

(౧) వి-పు-గి-౨౦-గి౪. (౨) తి-మొ-౩-౩-౨. (౩) తి-మొ-౪-౮-౧.

(౪) తిరుమా-౪గి. (౫) తి-మొ-౯-౨-గి. (౬) తి-వాక్య-౨-౨-౨.

ఇతై మరుప్పొళి త్తిపిరానెన్ మాతవనే" (౧) "పారణక్లాళన్ వారణన్
 లై త్తకారణమ్" (౨) "పిన్నై మణాళనాకిక కున్నాళ్ కళిటాన్టొళిత్తాన్"
 ప్రధానమహిషికళ్ మూనరుమ్ ఇవ్వపదానత్తుక్కితే తోన్ద్రు క్కిడ
 ప్పతు. శ్రీగజేంద్రాద్వై రక్షి త్తతిలుక్లాటిల్ ఇతై గుణమాళ, (౩)
 "ఓర్-ఆనై కాత్తోరానై కొన్ట" ఎన్టు అరుళిచ్చెయ్ తారితే.

(మాన్ద్రారై మాన్ద్రభీక్కవల్లానై) చక్రవర్తి తిరుమకనై
 ప్పొలే, (౪) "గచ్చ" ఎన్టవిడతే, కువలయాపీడ త్తన్ కొమ్మైప్పిడుగ్గి, మ
 ల్లరగ్గ త్తిలే పుక్కు, చాణూరముప్పికిర్ తొడక్కమాన మల్లరై కొన్ట,
 ఉయర్ న్దమచ్చ త్తిలేయరున్ద కిళ్ళనై త్తలై మయిరైప్పిడి త్తియైత్తు, భూతల
 త్తిలేపురట్టి తిరువడికళాలే ఉత్తైత్తు, మతిప్పలుత్తు, *కుజ్జివిడి త్తడిత్తు
 త్తనై యుపకిరిత్తు, (గి) "ననమంయుద్ధమిత్యాహుః" ఎన్టజ్జిన పెన్ద
 తై వాళ్ళీ తననై. *వార్ కడావరువియిల్ శెయ్ తనన్ద్రై యెల్లామ్
 నినైత్తుచ్చొల్లకిఱాకళ్. (మాయనై) తన్ కైయిలే ఎతిరికళ్ పడు
 వతెల్లామ్ నమ్ కైయిల్ తాన్ పట్టు సమక్కుత్తోన్ద్రు, అత్తోల్వియాలే
 నమ్మెవెన్దిరుక్కుమవనై. (వల్లానై కొన్టానై) కువలయాపీడతై అభీత్తా
 ప్పొలే నమ్మడైయ స్త్రీత్వాభిమానతైప్పొక్కి, మల్లరై నిరసెత్తాప్పొలే
 తన్ తోళ్ళొడనైయ ప్పొట్టత ఇడైయుడైయ సజ్జల్పైత్తైప్పొక్కి, ఎతిరి
 కళ్ తనక్కుత్తోన్ద్రై ప్పొలే, సమక్కు త్తాన్ తోన్ద్రైరుక్కిఱ ఆశ్చ
 ర్యభూతనై.

క్క-అ అహజ్కారనివర్తినాయ్ మన్ద్రుముప్ప కామక్రొధాదకిళు
 క్కుమ్ నివారకినాయ్ ఆశ్రితపరతన్త్రినైప్పాడి, "ఒత్తెనీపోతాయ్"
 ఇత్యన్వయః. (౧గి)

(౧) తి-వాయ్-౧౦-గి-౨. (౨) త-య-౨-౬-౬. (౩) త-ప-వి-౪౦.

(౪) తా-య-గి-౧౪౪,

(గి) తా-య-౧౩-గి.

(పాడ) నమ్ముడై య తోల్వీయుమ్ అవనుడై య వెల్లీయుమ్
 ద్దొప్పడ. (౧) “ఏత్తుకిన్టోమ్నా త్తొమ్మ” ఎన్ఱు తోల్దొవర్కళో
 డుమాపోలే; (౨) “వాయినాల్ పాడి” ఎన్ఱు-అవతారక్రమమ్ పాడిన
 శొల్లిదొరు; (౩) “కేశవనై ప్పాడ” ఎన్ఱుమ్, (౪) “పాడిప్పత్తె కొణ్ణు”
 ఎన్ఱుమ్, (౫) “కీర్ త్తిమై పాడి” ఎన్ఱుమ్-విరోధినివ ర్తకత్వమ్ పాడినపడి
 శొల్లిదొరు; (౬) “ముకిల్వణ్ణన్ పేర్ పాడ” ఎన్ఱు-వడివొక్కుత్తోదొరు
 ప్పాడినపడి; (౭) “శళ్ళొడుశక్కర మేన్ఱుమ్” ఎన్ఱు-దివ్యాయుధజ్ఞభుక్కుమ్
 అయవశో బైక్కుమ్ తోదొరుప్పాడినపడి; ఇట్లు, వెల్లుడై యోడేనిన్ఱు
 పెన్ఱపడిక్కుమ్, తజ్ఞభుక్కు త్తోదొరుపడియైయుమ్ పాడుకితార్కళో.

“ఎల్ల ఇళ్ళళీయే” ఎన్ఱు - భగవద్విషయత్తిలే రుచియుడై
 యార్ పేచ్చుమ్ ఉద్దేశ్యమెన్నిటను; “ఇన్న ముఱ్ఱుతియో” ఎన్ఱు-భగ
 వతసహవాసమ్ సిద్ధిత్తాల్, పుఱ్ఱమ్మ అన్యపరతై శణ్ణమిడమ్ తప్పెన్ని
 టను; “శిల్లెనక్కై యేల్ మిన్” ఎన్ఱుత్తాల్-రుచియుడై యార్ క్కు ఎల్లామ్
 శొన్నాలుమ్ పొఱుక్క-వేణుమెన్నుమిడమ్ శొల్లకిటను; “నజ్జెమిర్
 పోతరుకిన్ఱేన్” ఎన్నిటత్తాల్-చాపలత్తాలే శిలపిఱ్ఱాలుమ్ భగవద్విష
 యత్తిల్ అవగాహితవర్కళై-చాపలత్తాల్ పిఱ్ఱవదొర్ల నినైయాతే,
 శారవ్యతై తోదొరుచ్చొల్ల వేణుమెన్నిటను; “వలైయున్ కట్టై కళో” ఎన్ఱు
 త్తాల్-“శిల్లెనక్కై యేన్ఱిన్” ఎన్ఱుతు - ఇవర్కళుక్కు ఉద్దేశ్యమానవో
 పాతి, ఉన్ పెట్టిమెయటిదొో మెన్ఱుతుమ్-అవళుక్కు ఉద్దేశ్యమాకక్కడవ
 తెన్నిటను; “వల్లీర్కళో నిజళే నానేతాన్ ఆయిడుక” ఎన్నిటవిత్రాల్ -
 పరదోషత్తైయుమ్ స్వదోషమాక్కి కొళ్ళవుమ్, శారవ్యరై అతినిర్బ
 ధమృణ్ణిక్కడవతల్ల వెన్నుమిడత్తైయుమ్ శొల్లకిటను. “ఒలైనీపోతాయ్”
 ఎన్నిటవిత్రాల్-భాగవత సంక్షేపమ్ సత్తాసిద్ధియెన్నిటను; “ఉనక్కెన్న

(౧) తి-మొ-౧౦-౩-౧.

(౨) ౫.

(౩) ౭.

(౪) ౨౭.

(౫) ౧౩.

(౬) ౧౧.

(౭) ౧౪.

వేలుడైయై” ఎన్నిటవిత్రాల్ (౧) “యథాతేతత్రవ రేరన్” ఎన్నిటవేదాన్త ప్రక్రియైయాలే శేష్టర్ వర్తిత్తపడి వర్తియాయోత్తై తప్పెన్నిటతు; “ఎల్లారుమ్పోన్దారో” ఎన్నిటవిత్రాల్ - శ్రీవైష్ణవర్ కళైలారుమ్ ఉత్తశ్యరెన్నిటతు; “పోన్దెణ్ణొక్కోళ్” ఎన్నిటవిత్రాల్ - ఒరువర్ కుత్తెన్దాలుమ్ భగవదనుభవత్తుక్కు కుత్తెయెన్నిటతు; “వల్లొనై కొన్దొనై” ఎన్ఱు తోడణ్ణి-తిరణ్ణభాగవతర్ కళుక్కు ఉజ్జీవనమ్-(౨) “ఉణ్ణుమ్శోటు” ఎన్నిటపడియే † భగవద్విషయానుభవమెన్నిటతు. (౧౫)

అవ—పతినాతామ్బాట్టు. పళ్ళులక్షమ్ కుడియిల్ పెణ్ణలై యుమ్ తనిత్తనియే ఎఱుప్పినపడిక్కు ఉపలక్షణమ్ - ఇప్పత్తుప్పెణ్ణలై యుమ్ ఎఱుప్పినతు. ముట్టుడవుణార్ న్దపెణ్ణో ఉజ్జుకిటవర్ కళై యుమ్ ఎఱుప్పి, ఎల్లారై యుమ్కూట్టి పెరుజ్జూట్టమాక త్తిరణ్ణు శ్రీనన్దగోపర్ తిరునూళ్ళికై వాశలిలేశెన్ఱు, కోయిల్ కాప్పొనై యుమ్ తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలికళై యుమ్, తిరువాశలై త్తిరుక్కాప్ప నీక్కవేణుమెన్ఱు ఇరక్కితార్ కళ్. “శెయ్యోతనశెయ్యోమ్” ఎన్ఱు పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞైయై అనుష్ఠానపర్యన్తమాక్కవేణుమితే. “ఉకన్దరుళిన నిలజళిల్ ఉళ్ళుప్పకు మ్బొత్తు, త్తేత్రాధిపతికళై యుమ్ ద్వారాధ్యక్షర్ కళై యుమ్ అను మతికొణ్ణుపుకవేణుమ్” ఎన్ఱు - శ్రీభగవచ్చాన్త్రన్దగిల్ శొల్లకిటవర్థమ్ ఇవర్ కళ్ * ఆయర్ శిటుమియరాయ్ అఱిన్దిలర్ కళేయాకిలుమ్, ఉళ్ళే పుకురవిడవేణుమెన్నిట అళై యోడేయిరుక్కైయాలే, జ్ఞానాధికరుడైయ

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—పతినాతామ్బాట్టు. (నాయకనాయిత్యాది) ఇప్పొట్టిల్ - మున్ముడుణార్ త్తినవర్ కళుమ్ ఉణార్ న్దవర్ కళుమ్ ఎల్లారుజ్జూడి భగవదను భవత్తుక్కు దేశికనాన ఆచార్యన్ తిరుమాళ్ళికై యిలేవుక్కు, అజ్గుక్కో

† (కా) భగవద్విషయానుభవమ్. (౧) తై-౩-౧౧-౪. (౨) తి-వాయ్-౬-౭-౧.

అనుష్ఠానముమ్ కోల్ విక్రమాత్కాట్టిలే ఫలిక్కిఱతు. (౧) “జనపద సరిద స్తరీప” (౨) “స్మేరాననాక్షికమలైః” (౩) “త్వదీయగమ్భీర మనోఽనుసారిణిః” ఎన్నిటపడియే శ్రీవైష్ణవర్కళాచారత్తై వైదికవిధికో పిన్ శెల్లుమ త్తనై యితే.

రాగత్తాలే స్వయమేవ ప్రవృత్తరామిడ త్తిల్ రాగత్తుక్కు విధి ముట్టుడమాట్టాతు. రాగన్దనక్కుమ్ విధియడియాకాతే; (౪) “అరుళి వన్” ఎన్నిటభగవత్ప్రసాద మడియాయీద్రీతే. ఇని ఓరడియిడ వేణ్ణినా యమ్ రుచికార్యమాకై యాలే రుచ్యత్పాదకనాన అవన్టానే అడియామి త్తనై యితే. ఇతుతాన్ ఇతరవిషయ త్తిల్ రుచియట్టే; వకు త్తవిషయ త్తిల్ రుచియితే. కామ్యకర్మాధికారికళుక్కు త్యాజ్యమాయితే ఇతు ఇరుప్పతు. (౫) “తచ్చేస్యంజన్మ” ఎన్నిటతు-జన్మమాయ్, (౬) “సావి ద్యా యా” ఎన్నిటతు-విద్యేయాయ్, “యన్న బద్ధాయ” ఎన్నిటతు-కర్మ మాయ్, వరుమ్ వర్ణియైయటియు మ్బాతు † శాస్త్ర జ్ఞేవరియడై వేకద్రీ, అ లర్థనిర్ణయత్తుక్కుమ్ అనుష్ఠానత్తుక్కుమ్ నెపథ్యాలమ్ శెల్లుమ్; అత్తై అభ్య సి త్తవర్కళో, అతినుడై యతాత్పర్యత్తైక్కేట్టనన స్తరమ్ అనుష్ఠిక్కలాయి రుక్కుమ్. గుళికై కైప్పట్టాల్ ఇరుమ్బు పొన్నా మాపోలే, ఫలిప్పతుమ్ శెయ్యుమ్. నజ్జీయర్-పిల్లైక్కు, “రసవాదమ్ కైప్పట్టననిరున్దవిడ మె ల్లామ్ పొన్నా మాపోలే, ప్రమేయమ్ కైప్పట్టవనుక్కు చ్చొల్లిద్ర్ శ్రేల్లామ్ వారైయామ్” ఎన్టార్. (౭) “ముముక్షురై వ్విశరణమహంప్రపద్యే”

యిల్ కాప్పానై యమ్ తిరువాళల్ కాప్పానై యమ్ ఎముప్పకీతార్ కళో. ఆచార్యసమ్బంధముటకరై మున్నిట్టు ఆచార్యనై త్తొమ్మకై యమ్ పెరి యోర్ శెయలితే.

(౧) ర-స్త-౧-౩౨. (౨) (౩) స్త-ర-౨౨.
(౪) తి-వా-౧-౧-౧. (౫) ఆ-స్త-పు-౧-౧-౧. (౬) వి-త-౧-౧౯-౪.
(౭) శ్వ-౬-౧౨. † (పా) సాక్షి

ఎన్నిటశ్రుతియినుడైయ ఉపబృంహణమాన అభయప్రదానత్తిల్ (౧)
 “నివేదయతమామ్” ఎన్నిటశ్లోకత్తిలే అననై ప్పెటుమిడత్తిల్ తదీయన్
 మున్నాకప్పెటవేణుమెన్ఱు శొన్నవరత్తై ఇప్పావ్టలే శొల్లుకిటతు.

వ్యా.—(నాయకనాయనిన్ఱ) “నాయకనాయ్” ఎన్నిటనాయకే
 త్వమ్, తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలికళుక్కు విశేషణమాకవుమామ్;
 శ్రీనందగోపర్ కుక్కు విశేషణమాకవుమామ్; ఉద్దేశ్యమాకభావిక్కిటకృష్ణ
 న్నక్కల్ శెల్లాత్తోయ్యమ తనై యేవేణువతు. ఘటకరై “శేషి” ఎన్ఱి
 రుక్కుమవర్ కళితే ఇవర్ కళే. ఆళవన్దార్, ఎమ్మెరుమానై స్తోత్రమ్
 వణ్ణపెన్ఱుపుక్కు, ఆచార్యస్తోత్రత్తిలే ఇట్టిన్దార్; అతుక్కడి, ఒరువన్
 ఒరురత్నత్తైక్కొడుత్తాల్ అతిన్ విన్ఱై అటియవఱియ కొడుత్తవన్బ
 క్కలిలే విరుప్పమ్ పిటకుమాపోలే; శాస్త్రద్వళిజ్ఞుమ్ అభ్యసిత్తుప్పా
 ర్ కుమిడత్తు, ఉపాయమాకత్తోన్ఱ్ఱుకిట కర్మజ్ఞానభక్తికళే - పేన్ఱ్
 యుక్కు సాధనమాకమాట్టాతు; భగవత్సమ్మనికలై మున్నిట్టకొండ్లు
 అవనై యే ఉపాయమాకప్పన్ఱ్ఱునుతు పేన్ఱ్ఱుక్కుడలెన్ఱు స్వప్రబంధ
 త్తిలే ముతలిలుమ్ ముడివిలుమ్ పరమాచార్యరాన పెరియముతలియా
 రైప్పన్ఱ్ఱునార్. (౨) “త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే” ఎన్ఱుతామ్
 పణ్ణిన ప్రపత్తియైయుమ్ కీర్తీలవన్ఱ్ఱోడే కాఱ్కుడై కొండ్లు, (౩)
 “నాథమునివిలోక్య” ఎన్ఱు పెరియముతలియారై మున్నిట్టార్.

ప్రపత్తిపణ్ణుకిటవన్ ఇవనాకిల్, పేటు-అవనాలేయాకిల్, ఇవర్
 కలై మున్నిడుకిట తెన్నెన్నిల్; “సాపరాధనాన ఇవన్ ప్రపత్తిపణ్ణు
 కితాన్” ఎన్ఱుఇవనుడైయ పూర్వావస్థయైనినైత్తు ఈశ్వరన్ శివిత్కున్న

స్వా.—(నాయకనాయనిన్ఱ) తన్నుడైయ శేషిత్వమ్ సిద్ధికై
 కాక తనక్కు ప్పెటమ్బాయరుప్పానారు శేషియైత్తేడిప్పోక వేణ్ణియి

పుష్కరాదుమ్; అతుశైయ్యతపడి, మఱుక్కనొణ్ణత మనిచ్చరై యిట్టు
 పొఱుప్పిక్కపుమ్ నేణుమ్. ఇవనుక్కుప్పిఱుక్కుమ్ అధ్యవసాయముమ్
 పోట్టనాకై యాలే మెయ్యాన వ్యవసాయముడై యారై మున్నిట్టా
 లల్లతు కార్యకరమాకాతెన్ఱు మున్నిడుకిఱు. (౧) “పాపిఠ్ఠిఠ్ఠత్ర
 బన్ఱుశ్చ పుణ్ణరీకశ్చ పుణ్ణకృత్ । ఆచార్యవత్తయాముక్తై తస్మాదా
 చార్యవాన్భవేత్” (౨) “వేఱాకవేత్తియిరుప్పారై పెల్లుమే మల్ల
 వరై చ్చాత్తియిరుప్పార్ తవమ్” (౩) “తొణ్ణర్ తొణ్ణర్ తొణ్ణర్
 తొణ్ణన్ శడకోపన్” (౪) “అడికళడియేనినై యు మడియవరకళ
 తమ్మడియాన్” (౫) “ఆర్తొఱువార్ పాతమనై తొఱువతన్ఱే”
 ఎన్ఱుమ్ ఇనై యితే ఆర్వార్కళపడి. (౬) “ఉన్నడియార్ కాట్టుడు
 త్తాయ్,” (౭) “అడియార్ కెన్ఱై యాట్టుడు త్త”. ఈశ్వరనుడై య
 కృషిక్కు ఫలమ్ ఇవరకళోడే సమ్మన్ఱిక్కై యితే. (౮) “శెల్వనై
 ప్పొల” (౯) “పత్తవల్లరడియోమ్” ఎన్ఱు పెరియార్వారిరుక్కై యితే;
 (౧౦) “తజ్జళేవరై వల్లపరిశుమరువిప్పరేల్” ఎన్ఱు ఆణ్ణాళిరున్ఱు. భట్టర్,
 నజ్జయరై, “పెరియపెరుమాళ్ తజ్జ మెన్ఱిరుక్కుమవరై తజ్జ మెన్ఱు
 విక్క తజ్జ మెన్ఱిరుమ్ ఎమ్మై” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తార్.

(నాయకనాయనిన్ఱనన్దకోపన్) (౧౧) “నాయకన్ ముఱువేఱుల
 కుక్కుమాయ్” ఎన్ఱుమ్, (౧౨) “తొలైవానవర తమ్నాయకన్” ఎన్ఱుమ్-
 సకలలోకజ్ఞుక్కుమ్ సకలదేవతై క్కుమ్ నాయకనానసర్వేశ్వరన్, (౧౩)
 “నమ్మడై యనాయకనే” ఎన్ఱుయశోదై ప్పి రాట్టియుట్పడచ్చెల్లుప్పడి

(౧)	(౨) ౪-తిరువ-౧౮.	(౩) తి-వాయ్-౮-౧౦-౧౧.
(౪) తి-మొ-౨-౬-౧౦.	(౫) ౨-తిరువ-౪౩.	(౬) తిరుప్పళ్ళియె-౧౦.
(౭) అమలనా-౧.	(౮) తిరుప్పల్లా-౧౧.	(౯) పెరి-తి-౪-౮-౧౦.
(౧౦) నా-తి-౧౦-౧౦.	(౧౧) తి-వాయ్-౬-౪-౧౧.	(౧౨) తిరువిరు-౬-౧.
(౧౩)	పెరి-తి-౧-౬-౩.	

ఆయర్ నాయకనాయనిన్క, (౧) “ఉన్దమడికళ్ మునివర్” ఎన్దు ప్రసిద్ధ మామ్బడిస్వామికళాయ్ నియమిక్కితార్ - శ్రీనన్దగోపరాకైయాలే, ఉభయ విభూతి నాయకనాన కృష్ణనుక్కుమ్ నాయకరాకైయాలే, శ్రీనన్దగోపరాకై “నాయకనాయనిన్ద నన్దకోపన్” ఎన్దితార్ కళ్.

(నన్దకోపనుడై యకోయిల్) కృష్ణన్ ఉకప్పతు పారతన్ద్ర్యమా కైయాలే, శ్రీవైకుంఠతిల్లివుత్తీర శ్రీనన్దగోపర్ క్కు ప్పిళ్ళైయాయ్, (౨) “నన్దకోపన్ మకన్” ఎన్దు అవరై యిట్టు తనై చ్చొల్ల వేణుమ్బడి-తాన్ పరతన్ద్రనాయ్ కృతార్థనానవిడమాకైయాలే, “అవరభిమాన త్తిలే, ఇవన్ ఒతుక్కినాన్” ఎన్ను మిడమ్ తోర్తై “కృష్ణనుడై యకోయిల్” ఎన్నాతే, “నన్దకోపనుడై యకోయిల్” ఎన్దితారు. (౩) “యువరాజ మమన్యత” ఎన్దు-చక్రవర్తి ఆశైప్పట్టు పె్పెతాతేపోననై, (౪) “నన్దకోప నిళవరశు” ఎన్దైయాలే - శ్రీనన్దగోపర్ పెర్తై. (౫) “వాశుతేవన్ మతురై మన్నన్” ఎన్దైయాలే-ఇప్పేణుశ్రీవసుదేవర్ క్కుమిల్తై. (౬) “నన్దన్ పెర్తై నన్, వశుతేవన్ పెర్తై లిన్” ఎన్దు రాజకులఙ్గళిలే ప్రసిద్ధమితే. పరమపదన్దన్నిలుమ్ *వానిళవరశితే. అతువుమ్ *వానవర్ నాడాయ్, కడవర్ కళ్ *ముడియుడై వానవరాయ్, అవర్ కళ్ తాన్ *మూతువ రాయ్, ఇవన్ అవర్ కళ్ మడియిలే కిడప్పతు, శిఱికిలే ఒతుక్కువతు, పిర మ్బుక్కు అఙ్గళి, శొన్నతుక్కెల్లామ్ “అప్పడియేయప్పడియే” ఎన్ను మిళవర శాయితే వళరువతు. (౭) “తత్రకాషాయునోవుద్ధాన్” (౮) “మేలా ప్పిన్ కీర్త్ వరువాన్,” (౯) “అనన్దభోగపర్యక్లే నిషణ్ణమ్” ఎన్దుమ్ రుక్కైయన్దిక్కే, తానే శేషత్వ కాష్టేయిలే నిత్కిరి. (నన్దకోపనుడై య) భగదనుభవజనితానన్ద నిర్భరనాయ్, సంశ్రిత రక్షకనాన ఆచార్యను

(౧) తి-మొ-౧౦-౪-౮.

(౨) నా-తి-౧౩-౬.

(౩) రా-అ-౧-౪౨.

(౪) పెరి-తి-౩-౬-౩.

(౫) పెరు-తి-౭-౩.

(౬) రా-అ-౧-౬-౩.

(౭) నా-తి-౧౪-౩.

శొల్లక్కడవతితే. పక్షనానపిన్ను శ్రీసత్యభామైప్పిరాట్టిపక్కలిలే రాజ్య
ధూరైవైత్తు దూత్యసారథ్యజళిలేయితేఅధిరి త్తతు. (నన్దకోపనుడైయ
యిల్) (౧) “రాజభానీపితుర్మమ.”

(కోయిల్ కాప్పానే) తజ్జళుడైయహూగ్యత్తాలుమ్అవన్ ఉకళ్ళు
మత్తాకై యాలుమ్ అవన్ తొట్టిలైయిట్టుచ్చిల్లకితార్కళ్. (కోయిల్
కాప్పానే) ఇత్తాల్-శేషపుత్తిప్రయుక్తిమానవేరే ఆత్తావుక్కునిలై
నిన్ద పేరెన్నుమిడమ్తోన్దుకిఱతు. (౨) “యథోచితం శేషకీర్త్యతే
జనైః” (౩) “ఏకాస్తీన్యపదేష్టవ్యః” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.
(కోయిల్ కాప్పానే) తాన్ *కాక్కుమియల్విననాకై యాలే *పొట్టిలే
ముమ్ కావల్ పూణ్ణు సకలలోకరక్షణమ్ పణ్ణుకిఱ ఎజ్జల్ నిధియొచ్చె
ప్పొడేనోక్కుకిఱవనన్దో? “శ్రీనన్దగోపర్ తాత్తార్, కంసన్ పెట్టియన్,
*కాప్పారుమిలై” ఎన్దు నాజ్జల్ వయితెరిన్దిరుక్క, ఎజ్జల్ వయితెరి త్తల్
తీర్క్కిఱవనన్దో.

(కోయిల్ కాప్పానే) (౪) “యపషుసుప్తేషుజాగర్తి” ఎన్దు-
సంసారికళోపక్కల్ ఉణార్ త్తి పెఱుతఱ్కుమున్ను తాన్ ఉణార్ నిరుక్కుమ్;
ఇవర్ కళనుమతిపెల్లిపిన్ను, (౫) “నిసృష్టాత్తాసుహృత్సుచ” ఎన్దు-
తన్నుడైయ రక్షకత్వత్తైఇవర్ కళోతలైయిలేవైత్తుతాన్ ఉఱజ్గానిఱుమ్.
(౬) “మహేన్ద్రోఽప్సం పరిపాలయంస్తదా” ఎన్నక్కడవతితే.
(కాప్పానే) (౭) “ఇవైయనైస్తుమ్ పుఱమ్ శూర్త కాప్ప” ఎన్దు పలర్
నోక్కుమిడత్తిల్ ఆఱిలాన్దు కొళ్ళాతే, ఎల్లారుడైయ కావలై నీ ఒరు
డైయ. (కోయిల్ కాప్పానే) కోయిలుణ్ణు-అవనుక్కు ప్రతిపాదకత్వేన
ఇరుప్పిడమాన తిరుమన్తమ్; అత్తై అనధికారికళో శేవిప్పడుత్తాతపడి
రక్షిక్కుమవనే!.

(౧) రా-య-౧౨౬-౫౬.

(౨) స్తో-౪౦.

(౩)

(౪) కరవ-౨-౫-౮.

(౫) (౬)

(౭) పెరు-౨-౧-౮.

వనుమే కొళ్ళుకిటవన్. (కోయిల్ కాప్పానే) ఉన్నై ఎక్కావలాకవై లేతు - ఉకిపాతార్ పుకురామైక్కుమ్ ఉకప్పారై ప్పకురవిడుకైక్కుమన్తో?; ఆనప్పిన్, అవనై ఆళైప్పట్ట వెజ్జళుడైయ ఆర్తియైయుమ్ ఆరాయవేణ్ణానో?.

అవన్-కణ్ణాలే “పోళ్ళోళ్” ఎన్ఱుశొల్ల; తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలియై ఎఱుప్పకిటార్కళ్. (కొడిత్తోన్ఱుమ్) ఇరణ్ణమ్ ఒరువనైయే శొల్లిన్ద్రాకవుమామ్. “కోయిల్ కాప్పానే” ఎన్ఱు-క్షేత్రాధి పతియొచ్చొల్లి, “వాశల్ కాప్పానే” ఎన్ఱు-తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలియై చొచ్చొల్లిన్ద్రాకవుమామ్. “ఆరాలే విఱ్ఱుమ్వరుకిటతో” ఎన్ఱు భయప్పట్టు ఎల్లార్ కాలిలుమ్ విఱ్ఱుకిటార్కళ్. (౧) “సర్వాన్ దేవాన్ నమస్కన్తి” ఎన్ఱు దేవతాన్తరజ్జిన్ కాలిలే విఱ్ఱుమవర్కళ్, పరివర్ కాలిలేవిఱ్ఱుచ్చొల్లవేణుమో?.

(కొడిత్తోన్ఱుమ్) అల్లాతమాళికై కళెల్లామ్ తన్ మాళికై యోడొత్తిరుక్కయాలే, “పెగ్గళ్ మధ్యరాత్రియిలే వన్ద్రాల్ తడుమాటనొణ్ణాతు; అవద్రీత్తాట్టిల్ నమ్మాళికైక్కు వాళితెరియవేణుమ్” ఎన్ఱు కొడియుమ్ తోరణముమ్ నట్టువైత్తార్. పెరుమాళైక్కాణప్పెతాతే ఆర్తనాన శ్రీభరతాథ్వాన్, రామాశ్రమసూచకమాన ధూమ వల్కలజ్జళైక్కణ్ణు ధరిత్తాప్పాలే, కొడియైయుమ్ తోరణత్తైయుమ్ కణ్ణు ఇవర్కళ్ ధరిక్కైక్కాకవాయ్ త్తు నట్టువై త్తు. తణ్ణీర్ ప్పన్దల్ కళ్ తటాకజ్జళ్ శమై తవర్కళ్, త్తప్పాత్తరుక్కు దూరత్తిలేతోన్ద్ర వేణుమెన్ఱు కొడియుమ్ తోరణముమ్ నట్టు, త్తణ్ణీర్ ప్పన్దలైయుమ్ కడైయైయుమ్ కట్టు

(కొడిత్తోన్ఱుమ్ తోరణవాశల్ కాప్పానే) ఇవనుడైయ రక్షకత్వమ్ విశ్శణ్ణానిన్ఱుళ్ళ అకార నమశ్శబ్దార్థజ్జళై కాక్కుమవనే!. (మణి

మా పో లే య న్తో అడై యాళ జ్జఱుమ్ పణ్ణి ఎజ్జఱుక్కా కవన్తో ఉ నై ఎ
 ఇజ్జువై త్తతు. *వాశ త్తడమితే ఉళ్ళుక్కిడక్కిటతు. (౧) “గ్రీష్మశీత
 మనహదమ్” ఎన్ని తణ్ణిరుక్కు *కొడియణినెడుమతిఱుమ్ *వాశలిల్
 వానవరుమ్ వక్కుమాపోలేయుమ్, *తయరతన్ పెల్లై మరతకమణి
 త్తడత్తుక్కు (౨) “పతాకాభరలజ్జుతామ్”, (౩) “తత్రకాపాయి
 నోవృద్ధాన్” ఎన్ఱు కొడియుగ్గావలుమ్ కడై కట్టినాప్పోలేయుమ్. (వాశ
 ల్ కాప్పానే) కొడియుమ్ తోరణముమ్ అచేతనమాకై యాలే అత్తై
 క్కమాట్టాతు; ఉళ్ళుక్కిణ్ణుపుకాతు; నీ చేతననానవాశి నాజ్గల్ పెట
 వేణ్డానో? “అష్టనన్ సుభద్రైయైక్కిణ్ణుపోక్కడవనెన్ఱు, వాశల్ కా
 క్కుమ్ ముతలికత్తై అనుమతిపణ్ణియిళ్ళో” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్తు
 నై త్తాప్పోలే, ఇవనుక్కుమ్ “పెల్లై పుకురక్కడవర్కళ్” ఎన్ఱు -
 కృష్ణన్ శొల్లివైక్కుమ్; అత్తాలే ఇవన్ నమ్మై ఉళ్ళుప్పక అనుమతిపణ్ణి
 మెన్ఱిరుక్కిటార్కళ్.

(మణిక్కతవమ్) (౪) “మామాన్ మకళే మణిక్కతవమ్” ఎన్ఱు-
 పెల్లై మాళికై యెల్లామ్ మణిక్కతవమామ్మడి సాధర్మ్యమ్ కొడు
 క్కిట కృష్ణన్ మాళికై వాశల్, మణిక్కతవమాక చ్చొల్లవేణుమో?.
 (మణిక్కతవమ్) *పూవియల్ పొట్టిలుమ్ తడముమవన్ కోయిలుజ్
 జ్జు, పుటవాయిల్ భోగ్గళై వాశలిల్ వరనొట్టాతు. కార్యవశత్తాలే
 వరున్ది వాశలిలే నన్దవర్కత్తై (౫) “సతదన్తఃపురద్వారమ్” ఎన్ఱు-వాశ
 ల్, తన్నుకాలే ఉళ్ళుప్పకువారై కాట్టుమ్; అవన్ - పుక్కా
 క్కతవమ్ తాళ్ తిటవాయ్) జ్ఞానాస్సస్వరూపనాకై యాలే, శ్లాఘ్య
 మాయిరున్దుళ్ళ ఆత్మస్వరూపానుభవత్తెయుమ్, అత్తాలే వరుమ్ స్వస్వా
 తన్త్రప్రతిపత్తియైయుమ్ తవిర్ త్తరుళాయ్.

(౧) భార-శాస్త్ర-౧౭౭-౫౦. (౨) కా- (౩) కా-౨-౧౬-౩.
 (౪) F. (౫) కా-౨-౧౬-౧.

రై ప్పొటప్పడాతపడి *నుత్తై యుమ్ శిన్దెయరాక్కి కాన్కొట్టుమ్-తన్
భోగ్యతై యాలే. ఉళ్ళుప్పకుమ్బాతు *ఒరువణ్ణమ్ శెన్పు పుకవేణుమ్;
ఉళ్ళుప్పక్కాల్ (౧) “మల్ గొన్బిన్దైక్కాణావే” ఎన్నప్పణ్ణుమ్.

(మణిక్కతవమ్తాళ్ తిఱవాయ్) (౨) “పొన్నియలుమాడ
క్కవాడమ్ కడన్దుపుక్కు” ఎన్నుమాపోలే, కతవిల్ భోగ్యజైయిలే
నెళ్ళుమ్ కణ్ణుమ్ పిణిప్పణ్ణామల్, తిఱన్దు ఉళ్ళేవిడుకిటిలై యే? “తాళ్
తిఱవాయ్” ఎన్దవాతే, మధ్యరాత్ర్తిలే వన్దుతిఱక్క అత్తైక్కిఱవర్
కళ్తాన్ఆర్ భయమ్మిక్క దేశత్తిలేయెన్న; * భయానామపహరి
యిరున్ద దేశత్తిలే భయమెన్నెన్న; త్రేతాయుగమాకై యాలే కాల
ముమ్ - నల్లడిక్కాలమాయ్, తమప్పనార్-శమ్బరాన్తకనుమాయ్,
పిల్లైకళ్తాన్దళుమ్-ఆణ్ పులికళాయ్, అవర్కళ్తాన్-వట్టియేపోయ్.
వట్టియేవరుమవర్ కళుమాయ్, ఊరుమ్-తిరువయోధ్యాయ్, అజ్ఞాతే
పాలిలేయుణ్ణు పనియిలేకిడక్కిఱతో? కాలమ్ - కలిక్కుత్తోళ్ తీన్ద
యాన ద్వాపరాన్తమాయ్, తమప్పనార్ - సాధు శ్రీనన్దగోపరావతు,
ఇవర్కళ్-శిఱుప్పిల్లై కళావతు, అతిలేతీమ్బరావతు, ఊర్ - ఇడైచ్చేరి
యావతు, అతుతాన్ - కంసన్ పడైవీట్టుక్కు అడుత్తణిత్రాయ్, అవ
నుక్కు ఇత్తైయిఱుక్కుమూరావతు; కంసన్ తాన్ - శత్రువావతు,
ఎఱుమ్పూణ్ణెల్లామ్ అసురమయమావతు, ఆనపిన్బు భయమ్ కెట్టో
ఇరుక్కిఱతు; భయప్పడ వేణ్ణుమిడత్తిల్ మధ్యరాత్ర్తిలే కతపుతిఱక్క
చొప్పికిఱాల్ఆర్? ఎన్దాన్;

ఎగ్గళుక్కు అజ్ఞావేణుమో, నాన్దళ్ పెణ్బిల్లైకళల్లవోవెన్న;
శూర్వణ్ణిన్ద్రీయన్ద్రో, (౩) “అఱ్ఱునన్ వెణ్ణాల్ నజ్జాయ్” ఎన్దు-
పిత్తవడుగ్గాడ అజ్ఞుమ్బడియాక అనళ్ సలిన్దను, ఒరుమాళికైయుమ్

వాశల్ కాపారుమిల్లామేయన్తోవెన్న; అవల్ రాక్షసి; నాజల్ ఇడై
 పెన్దొళెన్న; పూతనై ఇడైచ్చియన్తో? ఇడైచ్చికుళున్తో మిశవుమ్ అజ్జ
 వేణ్ణున తెన్దాన్; (ఆయర్ శిఱుమియరోమ్) “ఇవనుక్కుఎన్ వరుకిఱిత్తో!”
 ఎన్దు వయిఱుపిడిక్కుమ్ ఇడైయర్ కుప్పిఱన్ద కృత్రిమమతియార కన్ని
 కైకళన్తో, * ఎట్టుమిరణ్ణు మతియార ఎజ్జల్ పరువత్తైప్పారాయ్; పూత
 నైయైప్పోలే తనిత్తువన్దోమ్; అజ్జులత్తుమ్ కుడియిల్ పెన్దొళెల్లా
 రుమ్ కూడియన్తోవన్దతు ఎన్దు-(ఆయర్ శిఱుమియరోమ్) ఎన్దితార్ కళి.

పాలైకిల్ ఎన్న నొన్ణుమో?, కన్దాయన్తోవన్దనలియప్పార్ త్తతు,
 పరువన్దొణ్ణు విశ్వసిక్కునొన్ణుతు, ఉజ్జల్ వార్తైయిలే అతియలమ్, వన్ద
 కార్యమ్ శొల్లన్దోళెన్దాన్; (అత్తైపత్తై) నోన్బుక్కుప్పత్తై వేణ్ణివన్దోమెన్దు
 తజ్జల్ చూగ్గన్దోన్ద్రు చ్చెల్లుకిఱార్ కళి. పత్తై వేణ్ణి వన్దోమెన్దవాతే,
 అతువాకిల్ తిరుప్పళ్ళియుణర్ న్దవాతే విణ్ణప్పమ్ శెయ్ తరుకిఱోమ్,
 నిల్లన్దోళెన్దాన్; (నెన్న లేవాయ్ నేర్ న్దాన్) నీ ఇన్ద్రతివిక్కువేణ్ణాతపడి
 నెన్నేన్ద్రేతరువతాక అరుళిచ్చెయ్ తాన్. (మాయన్) పెన్దొళి గోష్టి
 యిల్ తాన్దునిన్దు కైయైక్కాలై ప్పిడిత్తుప్పరిమాఱినపడి. (మాయన్)
 ఎజ్జళుక్కు ఇన్ద్రవినియోగార్ నానవన్. (మణివణ్ణర్) తాన్దునిల్లాతే
 అభవ్యనాయ్, ఘాతుకనానాలుమ్ విడవొన్ణాతపడివ్వుకై యుడైయవన్.

భయముళ్ళ దేశత్తిలే అర్ధరాత్రత్తిలే వన్దెయిప్పొకిఱవర్ కళి
 ఆరెన్న; (ఆయర్ శిఱుమియరోముక్కు) “ఎమ్మేరుమానే ఉపాయోషే
 యమ్” ఎన్దు అధ్యవసన్తిరుక్కుమ్ జ్ఞానబన్దాక్కో తిరువంశత్తిలే పిఱ
 న్ద భగవదనన్దార్త కేషభూతరాన బాలర్ కళాన నమక్కు. సిజ్జల్ వన్ద
 కార్యమేతెన్న; (అత్తైపత్తై) ధ్వనిక్కిఱవాద్యమ్ వేణ్ణివన్దోమెన్న; పురు
 పార్థమ్ వేణ్ణివన్దోమెన్న; ఆకిల్ తిరుప్పళ్ళి యుణర్ న్దవన న్దరమ్ విణ్ణప్పమ్
 శెయ్ తరువిక్కితేనెన్న; (మాయన్ మణివణ్ణన్ నెన్న లేవాయ్ నేర్

(మణివణ్ణన్) ఇనర్కళైక్కిడన్విడత్తిల్ కిడక్కవొట్టాళే ఇప్పడి పడు త్తుకిట నడిన్దుకు. (నెన్న లే) నివారకరిన్ఱిక్కేట్టిఅనుమతికొళ్ళప్పెన్ద్ర నెన్నేన్ద్రుమొరునాళే!; ఇన్ఱు ఉన్నై అనుమతికొళ్ళుకైళ్ళు ఉన్కాల్ పిడికివేణ్ణుకిట ఇన్ఱుపోలేయో, అవన్ కాల్వైక్కెన్ద్రై ప్పిడిక్క విరు క్కుమ్ నెన్నేన్ద్రై నాళే. (వాయ్ నేర్ న్దాన్) ఎజ్జళుక్కునర్వన్వదానమ్ పణ్ణినాన్. (నెన్న లేవాయ్ నేర్ న్దాన్) తిరుముల్లైయినన్ఱు నెన్నేన్ద్రై *క్కైయార్ శక్కరముమ్ ఒరునాళే యెన్నుమాపోలే.

(మణివణ్ణన్ - వాయ్ నేర్ న్దాన్) పూవలరుమ్బొత్తై నెక్కిచ్చియాలే పిటక్కుమ్ శెవ్విపోలే, వార్తై యరుళిచ్చెయ్ కిటపోతుపణ్ణనస్మితముమ్ నిన్ఱనిలైయుమ్ నడివుమిరున్దపడికాళ. (౧) “వాగ్గిశ్రీమాన్” (౨) “శోతివాయ్ తిన్ఱు”. (నేర్ న్దాన్) ఓలక్కత్తిలే ఒరువార్తై అరుళిచ్చెయ్ తానాకిల్ అత్తైమెయ్యెన్ఱిరుక్కవో? అన్తర్జమాకచొల్ల వేణ్ణావో వ్పెన్దాన్. శొల్లాతోన్ద్రన్దన్ఱు శెయ్యలావతిలై; ఇత్తనై శొన్న పిన్బులవన్ వార్తైయిల్ ప్పట్టుతుణ్ణో. (౩) “రామోద్విర్నాఁభిభాషతే” ఎన్ఱుమ్, (౪) “అన్బుతంనో క్తపూర్వంమే” ఎన్ఱుమ్, (౫) “నమేమో ఘంవచోభవేత్” ఎన్ఱుమన్టోలవన్ వార్తైయిరుప్పతు. శెయ్యనిన్ఱై త్తిల నాకిల్ శొల్లాన్; శొన్నానాకిల్ తప్పతు.

అవన్ ఉజ్జళో కార్గమ్ శెయ్ కిటోమెన్ఱాలుమ్ ఎజ్జలై ఇన్ఱువై త్త తుక్కు ప్రయోజనమ్ వేణ్ణావో; పత్తైట్టు త్తిరుముకమ్ మటుక్కప్పె న్ద్రై యొమన్టో నాజ్జళో; పణిక్కు అవనోకిడవాన్; ఆరాయవిరుక్కిట ఎనక్కు ఉజ్జళుడైయ అకవాయ్ అటియవేణ్ణావో?; ఉజ్జళో నిన్ఱై పుతెరి న్దాన్) ఆశ్రితపర తన్త్రినాయ్ సులభనాయ్ శ్రమహరమానవడివై యుడైయవెమ్పెరుమాన్ నెన్నేన్ద్రై శ్రే పత్తైతరుకిటోమెన్ఱు మనఃపూర్వక

(౧) రా-బా-౧-౯. (౨) తి-వాయ్-౯-౨-౧. (౩) రా-అ-౧౮-౩౦.
(౪) రా- (౫) భార-ఉ-

యాతే ఆరాయన్ద్రవిడేనెన్ద్రాన్; (తూయోమాయ్ వన్దోమ్) నాజ్గో
ఆరాయ వేణ్ణుమ్బుడి వన్దనర్కళిల్లోమ్; ఉనక్కులజన్ భయప్పడవేణ్ణు
మ్బుడి భావదోషమిలై; ఎగ్గో తలైయిలేయుమ్ ఒన్దుకిడక్కవన్దోము
మ్లోమ్; అవనుడైయరత్తైయుమ్ అవనుడైయప్రయోజనము మొట్టి
య, స్వయత్నమాతల్ స్వప్రయోజనమాతల్ పదో వన్దోముమ్లోమ్;
ఉపాయాన్ద్రజలైక్కొణ్ణు పెరువార్కళుమ్లోమ్; ప్రయోజనాన్ద్ర
జ్జొణ్ణు అకిల్వారు మ్లోమ్.

(తూయోమాయ్ వన్దోమ్) తూయ్ మైయానతు-తాన్ శిలనద్ర్
లై ఏటిట్టుక్కొళ్ళాతే నమ్ముడైయరత్తై. అవనాలేయెన్దిరుక్కై. రావణ
భవనత్తై విట్టుప్పోన్దనన్ వట్టియిలే ముట్టికి వన్దానెన్దిలైయే; తూశి
యేటినపడై నడువే నిన్దితే పరమరహస్యమ్ కేట్టతు. (తూయోమాయ్
వన్దోమ్) తిరువడి-తిరువాట్టిమోలిరముమ్ తన్ వడివుళ్ళాట్టాతే, మిడద్ర్
ద్రోవైయైక్కొట్టివిశ్వసిప్పిత్తాప్పోలే, ఇవర్కళుమ్ తగ్గో ఆర్తధ్వని
యైక్కొట్టికితార్కళ్. (౧) “హనుమాన్ విలలాపహ” (౨) “ప్రణా
దశ్చమహానేషః” (౩) “స్వరేణమహతామహాన్” ఎన్దు ఆర్తనాదమ్ కేట్ట
వాతే, (౪) “ఆనయైసమ్” ఎన్నవుమ్, (౫) “అస్మాభిస్తుల్యోభతు”
ఎన్నవుమ్ పణ్ణిద్ర్తే. (వన్దోమ్) ఎగ్గో వరవిలే తెరియాతోభావశుద్ధి;
ఇజున ర్తిక్కిఱుడనక్కు అడైవు తెరియామైయిలైయే. అవన్ శెయ్యక్కడ
వత్తై నాజ్గో శెయ్తోమ్; ఎగ్గోడొత్త ఆర్తియుడై యార్ ఇరున్దవిడై త్తిలే
అవన్ శెన్దుకారియమ్ శెయ్య వేణ్ణిరుక్కు, నాజ్గళ్ళల్లో వన్దుకొడునిన్దిమ్.

మాక చ్చొల్లివైత్తాన్. ఆకిలుమ్ నీజ్గో ప్రయోజనాన్ద్రపరరణ్ణో పెన్న;
(తూయోమాయ్ వన్దోమ్) పత్తైయెన్ద్రతు - వ్యాజమాత్రమ్; నాజ్గో
అనన్య ప్రయోజనరాయ్ వన్దోమ్.

(౧) రా-సు. (౨) రా-య-౧౮-౧౪. (౩) రా-య-౧౭-౧౧.
(౪) రా-య-౧౮-౩౪. (౫) రా-య-౧౮-౩౮.

ఉజ్జల్ తూయ్ మై నాన్ అటియుమ్బడి నీజ్జల్ అనన్యప్రయోజనై క
 శైన్దెక్కు అడై యాళమ్ శొల్లజ్జోళ్ ; ఉజ్జళాల్ ద్రామైన్దోతే పత్తై యి
 నళన్ శొల్ల వెన్దాన్ ; (తుయిలెమ్మపాడువాన్) ఎన్జితార్ కళే . అననుణర్ న్ద
 రుళుమ్బొత్తై యుళుక్కు మజ్జళాశానమ్ పణ్ణవణ్ణో న్గాల్ న్దతు.
 ప్రయోజనాన్తరపరతితే ఓలక్కత్తిల్ పుకువార్ ; అనన్యప్రయోజన
 రితే కణ్ణళర్ న్దరుళుకిఱవిడత్తిల్ పుకురప్పెఱువార్. (తుయిలెమ్మపాడు
 వాన్) (౧) “సమయాబోధితస్మి”మాన్” ఎన్ఱుపిరాట్టి ఉఱుక్కుకిఱపడి
 కణ్ణ ఉకన్దాళ్ ; ఇవర్ కళే ఉఱుమ్బడికాణ వాళై ప్పడుకిఱుర్ కళే.
 (౨) “ఉఱుకలుకళే” ఎన్ఱు, ఉఱుర్ న్దరుప్పొరై యుమ్ ఉఱుర్ త్తి అళిర్
 క్కుమ్ పరియాత్వార్ పెణ్బిత్తెక్ళి కళే ; ఉన్దై యుమ్ అళిర్ ప్పొమ్ కిలర్ ;
 (౩) “మడియాతిన్దేరీతుయి మేవి మకిత్తీ న్దతుతాన్” ఎన్ఱుమ్, (౪) “అర
 జ్జత్తమ్మపళ్ళియెమ్మన్దరుళాయే” ఎన్ఱుమ్, ఎమ్మప్పమవర్ కళోట్టై వాస
 నై యాలే ఇప్పొతు పళ్ళియుఱుర్ త్తనన్దోమ్.

ఇవర్ కళే భావశుద్ధియై అటిన్దు గుణగ్రహణమ్ పట్టినై తే, ఇవ
 ర్ కళే పేచ్చుక్కేక్కుక్కాకి, ఇన్నముమ్ ఒరునిలై నిన్దు పుకురవిడవేణు
 మెన్దునినై క్కుమ్ ; అత్తై ఇవర్ కళే భావజ్ఞైకళాకై యాలే అటిన్దొర్ కళే ;
 (వాయాల్ మున్న మున్నమ్ మాల్ ద్రాతే) నెజ్జాలే శిలనిన్దై తాయాకి.
 లుమ్, వాయాలే నెరుపై ఎచ్చొరిన్దొప్పొలే నిషేధియాతోఱ్ఱియవేణుమ్.
 ఇవర్ కళుక్కు ఇవన్ వాయతితే వాణాళ్. (౫) “వాచాధర్మమవా

అనన్య ప్రయోజనరుక్కు క్కర్తన్యమేతెన్న ; (తుయిలెమ్మపాడు
 వాన్) తిరుప్పళ్ళియెమ్మచ్చిపాడవన్దోమ్. ఆకిల్ నిల్లజ్జోళ్, తిఱక్కితే
 నెన్న ; (వాయాల్ మున్నమున్నమ్ మాల్ ద్రాతేయమ్మా!) వాక్తాలే
 మున్దుఱుమున్నమ్ ఎజ్జలై నిషేధియాతేకొళ్.

(౧) రా-సు-౩౮-౨౪. (౨) పెరి-తి-౫-౨-౯. (౩) తి-వా-౫-౮-౩-౫.

(౪) తిరుప్పళ్ళియెమ్మచ్చి. (౫) రా-సు-౩౯-౧౦.

స్మిహి” ఎష్టు ఒరువాయ్చ్చులలే తణ్ణిర్ప్పన్దల్ వైక్కలాయరుక్క, ఎన్ఱియ ఇమ్మక్కితాయ్. “మాన్ద్రాతే” ఎష్టునిషేధిక్కిఱతు-ఎన్నప్రా ప్తికొణ్డెన్న; శేషభూతరాయరుప్పారై ముట్టల్తోడరలామా, విరానే యెన్ఱిఱార్కళి. (అమ్మా) ప్రధానశేషికళై నాజ్జళఱిన్దోమా; ద్వాఱ శేషికళణ్ణో ఎజ్జళుక్కుక్కడవర్కళి; అవన్ వాయ్ నేర్న్దాలమ్ కార్యమ్ కలైక్కట్టితరువాయ్ నీయణ్ణో?. (౧) “వధ్యతామ్” ఎన్ఱవర్కళే; (౨) “అన్ఱాభిన్తల్యోభవతు” ఎన్నవేణ్ణీద్రితే; (౩) “తానహం వ్యిషతః” ఎన్ఱవన్ (౪) “దదామి” ఎన్ఱాలుమ్, నీజ్జళి వేణ్ణాతవిడ త్తిల్, (౫) “నక్షమామి” ఎన్నమే. (అమ్మా)(౬) “దారాః పితృకృ తాఇతి” ఎష్టు నీపుకవిట్టాలణ్ణో ఎజ్జళై డెప్పతు.

ఇవర్కళణ్ణిత్తైయమ్ తనక్కేఱభావశుద్ధియైయమ్ కణ్డవాఱే, నాన్ నిషేధిక్కిఱేనల్లేన్, తళ్ళిక్కొణ్ణు పుకురుణ్ణోళెన్దాన్; (నీనేశ నిలైక్కతవమ్నీక్కు) అతు ఉన్నిలుమ్ పరివుడైయకతవు; ఎజ్జళాల్ తళ్ళిప్పోకాతు; నీయే తిఱక్కవేణుమ్. ఇనన్ విలక్కుకిఱతు స్నేహ త్తాలే యానాల్, తళ్ళిప్పోకాతే యిరుక్కిఱతు స్నేహత్తాలే యెన్ఱి రుక్కిఱార్కళి. తిఱన్ఱుకొళ్వార్ముః త్తిలై అత్తైయమ్మోలై. కంసన్ పరికరమడైయ ప్రతికూలమాయిరుక్కుమాపోలై, తిరువాయ్ప్పాడి యిల్ చేతనాఁ చేతనవిభాగమిన్ఱియిలై ఎల్లామ్ అనుకూలమాయాయిల్

ఉళ్ళిరుక్కిఱవనో స్వామి, నీ ఎజ్జళుక్కు స్వామియణ్ణో; ఆకిల్ కతనై తళ్ళిక్కొణ్ణు పుకురుణ్ణోళెన్న; (నీనేశనిలైక్కతవమ్నీక్కు) నీ “వా”ఎన్నిలుమ్, స్నేహయు క్తమాన నిలైయెయడైత్తానకతనై త్తిఱన్ఱవిడాయ్. నీ ఎమ్మెరుమానిడ త్తిల్ ప్రేమాశియత్తాలే అనధి కారికళుక్కు అననై ఉళ్ళపడి కాట్టాతాప్పోలై, ఆత్మస్వరూపమ్, స్వ

(౧) రా-య-౧౭-౨౯. (౨) రా-య-౧౮-౩౮. (౩) గీ-౧౬-౧౯.

(౪) గీ-౧౦-౧౦. (౫) పరాహు. (౬) రా-బా-౭౭-౨౬.

శ్రీరుప్పతు. (౧) “అకాఁళినినోవుత్తాఁ(౨) “అపివుత్తాఁపరిన్ఱానాఁ”
 ఎన్ఱు-అన్వయన్వతిరేకశిల్ హర్షకోకమున్ఱానాఁ, స్నేహమున్ఱాకత్త
 ట్టిలై. శకడ త్రిలే అనురన్ కిడన్దనోపాతి, అనుకూలరుమ్-అచేతనసమాధి
 యాలేఅఱ్ఱుత్తైక్కుడుఱుప్పావరే. (౩) “పఱియాయ్ క్కిడన్దన్ పనళవాయ్
 కాణ్బేన్” ఎన్నుమ్పడియాయ్ క్కిడక్కిఱారోపాతి, నిలై యుమ్ కతవు
 మాయ్ నిఱ్ఱురై యుమ్ కిడైక్కుమితే. (నేశనిలైక్కితవమ్) నిలై
 యుమ్ కతవుమ్ పొరున్దినపొరు త్తమాకవుమామ్. ఆనవిన్బునీయే తిఱన్ఱు
 పుకురవిడవేణుమెన్ఱిఱార్ కళే. (౧౬)

అవ. — పతినేగ్రామ్యాట్టు. “నేశనిలైక్కితవమ్ నీక్కు” ఎన్ఱార్
 కళే తిరువాశిల్ కాప్పానై; అవన్ కిరున్దాలై యురువి ఉళ్ళేపుకవిట్టాన్.
 ఒరువరై యురువర్ శెన్ఱెఱ్ఱుప్పొకిఱపోతు, ఆఱ్ఱు త్తని త్తనియే పట్టఱై
 ఇఱ్ఱెల్లారుమ్ తిరళప్పడుకిఱార్ కళే. * ఇమైయోర్ కళే కుఱూమ్ తొఱ్ఱువ
 తుమ్ శూఱ్ వతుమ్ శెమ్ తొలైరూలై పెన్ద్రునుభవిక్కిఱ తిరళితే
 ఉళ్ళుత్తిరళే; పెఱునైక్కుప్పడుకిఱతిరళే పెన్ద్రునుభవిక్కిఱ శ్రీనన్దగో
 పర్ తొడక్కమానారై యెఱ్ఱుప్పొకిఱార్ కళే; అవర్ కళే మున్నాక
 కృష్ణనై పెఱివేణుకై యాలే. అతావతు- * వేతమ్ వల్లార్ కళై కొంఱు
 విణ్ణోర్ పెరుమాన్ తిరుప్పావై పఱికై యితే; (౪) “కాలై నన్ భాన
 ఱ్ఱుత్తై పఱిన్దాడి” ఎన్నుమాపోలే. నన్ భానమాకిఱతు-ప్రాప్యప్రాపకశ్చ
 శీరణ్ణుమవనెనై; (౫) “విజ్ఞానంయదిదంప్రాప్తమ్” ఎన్నుమాపోలే.
 తుత్తైయాకిఱతు - ముత్తైతప్పాతే గురుపరమ్పరై వట్టియేపన్ద్రునై.
 వై లక్ష్యగృతాలే, అధికారికళుక్కుమ్ భగవద్విషయత్తై ముత్తైక్కిడవ
 తాయిత్తే యిరుప్పతు. (౧౭)

(౧) రా-య-౧౨౭-౧౨. (౨) రా-అ-౫౯-౨. (౩) పెరు-తి-౪-౯.

(౪) తిరువి-౯౩.

(౫)

ద్వయనిష్ఠర్థు గురుపరమ్మై యేద్రధానమాకక్కడవతు; తుతైతప్పాత శ్రీవిభీషణాధ్వానై ప్పవీలే. (౧) “వేతమ్వల్లార్కళి” ఎన్ఱవిడత్తిలే గురుపరమ్మై యెనినైత్తు కీర్తీప్పత్తుప్పాట్టిలుమ్ అనుష్ఠితార్కళి.

* విణ్ణోర్ పెరుమానిల్, విణ్ణోరాకిఱవర్కళి-ద్వారపాలకర్తొడక్క మాక దివ్యమహిషిః శీతాకవుశ్శనర్కళితే. తిరువాశల్ కాప్పానై అను మతికొణ్ణు ఉళ్ళేపుకురన్దనశవిలే, ముతల్ కట్టిరే పిల్వైక్కుక్కావ లాక్కొడన్దార్ శ్రీనన్దగోపర్ ; కృష్ణనై పెణ్ణోర్ కళవుకాణ్ణిర్కళెన్ఱు నోక్కిక్కిడప్పరే; అనిరున్దనై యకప్పడ క్కళవుకాణ్ణిఱ పెణ్ణోర్ - ఇవ నుడైయ సమ్మన్దగొణ్ణు, అనన్దకుక్కుమ్ వాయ్ త్తలైయాన ఇవనై ప్పెన్ద్రాల్ విడార్కళే. (౨) “సాక్షాన్మన్మథమన్మథం” ఎన్ఱిఱప్పిన్ఱనై ప్పెన్ద్రాల్ విడార్కళెన్ఱు నోక్కికొణ్ణు కిడక్కిఱవరై చ్చెన్ఱుపన్ద్రే నార్కళి. ఉళ్ళుక్కిడక్కిఱతు * నై త్తమానితియుమాయ్, తామ్ * ఎడు త్తపేరాళనుమాయ్, నిధియెడు త్తవరుమానాల్ నోక్కాతిరారిటే.

వ్యా.—(అమృరమే) ఎన్ఱో అభిమతమ్ పెతామైక్కు, లుబ్ధన్ వాశలిలేయో నాన్ఱో తువన్ఱుకూప్పిడుకిఱతు. అర్థికళి కొణ్ణలతు ధరియాతాప్పవీలే, కొడుత్తంతు ధరియాత ఉమ్ముడైయ వాశలిలే నాన్ఱో వన్దతు, ఎన్ఱోకుతైతీర్క్కైక్కాకనో; ఉమ్ముడైయ కుతై

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ..పతిసేథామ్బాట్టు. (అమృరమిత్యాది) ఇప్పాట్టిల్, కీర్తీప్పాట్టిల్ ఎఱుప్పిన కోయిల్ కాప్పాననుమతియాల్ తిరువాశల్ కాప్పాన్ ఉళ్ళేపుకురవిడ, మున్దఱ ఆచార్యనైయెఱుప్పి, నమ్మిమూత్తపిరాన్ మున్నాక ఈశ్వరనై ఎఱుప్పకితార్కళి.

స్వా—(అమృరమిత్యాది) ఆ త్తస్వరూపమాన ఈశ్వరముఖ వికాసజ్ఞైయుమ్, తద్వర్ధకమాన భోక్తృత్వబుద్ధినిపుత్తియైయుమ్,

తీర్క్కైళ్ళు నాజ్గళ్ వస్తునిట్క, నీర్ ఉఱ్ఱుఱ్ఱిఱ తెన్. తన్నక్కల్ కార్యమ్
కొళ్ళుమవర్ కళై, (౧) “ఉదారాః” ఎన్దు-కృష్ణన్ శొల్లుకిఱతు-ఉమమ్
డై యవయిల్ కళల్ పిఱప్పాలేయన్తో? పెన్ద్రామ అజనేయోవెన్దు.
పెటావ్విలుమ్ తరిక్కిలమనైయో నీర్ కొడుప్పతు; అర్థిత్తవర్
కళుక్కు రూపసాధనమాన వస్త్రమ్, ధారకమాన తణ్ణిర్, పోషక
మానశోఱు, వేణ్ణువార్ క్కు వేణ్ణువత్తెలామ్ కొడుక్కిఱవరన్తోనీర్. వేణ్ణు
వార్ క్కు వేణ్ణువత్తెలామ్ కొడుక్కిఱ ఉమక్కు, నాజ్గళ్ వేణ్ణిల్
శ్శెల్లామ్ తరవేణ్ణావో? “అమ్మరమే” ఎన్దిఱవధారణత్తాలే-ఓరొన్డేయో
ఇవర్ కొడుక్క-త్తక్కతు ఎన్నుమ్మడి యిరుక్కైయమ్, అతుతాన్
పుష్కలమాక కొడుక్కైయమ్.

(అఱమ్ శెయ్యమ్) యశస్సుక్కుకొడుక్కైయన్దిక్కే, ఫలా
ఽభినందితమాః కొడుక్కైయమ్, “కర్తవ్యమ్” ఎన్దిఱప్రతిపత్తి
యోడే తన్ పేటాక ఆనృశంస్యత్తాలే కొడుక్కైయమ్. (శెయ్యమ్)
(౨) “మహాతాపసారామ” ఎన్దు చక్రవర్తియైప్పోలే అవతారత్తుక్కు
అదృష్టయత్నమ్ పణ్ణవేణ్ణావిఱే; *ఎడు త్తపేరాళనాకైయాలే. ఇనిపణ్ణు
కిఱతు, పిళ్ళైయినుడైయ మగ్గళార్థమాకవుమ్ విజయార్థమాకవు మా
మత్తనైయిఱే. పెఱలుమాయ్ ఇల్లిక్కులుమాననైయో ఇప్పడి కొడుక్క
లావతు; ఎజ్గళ్ ధారకాదికళై తరలాకాతో. పలకూడి ధారకమాననై
యో తరలావతు; ఎల్లామొన్డేయానవస్తునై తరలాకాతో. (౩) “ఏ
కైకఫలలాభాయసర్వలాభాయకేశవః” ఎన్దుమ్, (౪) “ఎల్లామ్ కణ్ణన్”
ఎన్దురుక్కుమవర్ కళన్ నాజ్గళ్. (ఎమ్మెరుమాన్) ఎజ్గళుక్కు కృష్ణన్ పెన్ద్రామ
త్తన్నస్వామియానవనే. (ఎమ్మెరుమాన్) నాట్టిల్ పెగ్గళుక్కుదానమ్ కొడు
తదేతువాన కై జ్జిర్యత్తైయమ్, “ఓరొన్డేయో ఇవన్ కొడుప్పతు”
ఎన్నుమ్మడితన్నుడైయ ఆనృశంస్యత్తాలే స్వయమ్ పురుషార్థమాకక్కాడా

ప్సారిలై; కొళ్ళుకైక్కు అధికారికళల్లామైయాలే. (౧) “వాసుదేవస్స
 ధీమ్” ఎన్నిరుక్కిఱ ఎగ్గళుక్కు కృష్ణనై ఉపకరిక్కెయాలే విశేషిత్తు
 ర్గిలై ఎఱ్ఱుతి కొణ్డవనే. (నన్దకోపాలా) “నన్దకోపన్ కుమరన్” ఎఱ్ఱు
 ఉమ్ముడై య ఆన్దశంస్యత్తెక్కిణ్ణు “ఉమ్ముడై యపిల్లై” ఎఱ్ఱునోనాజ్గళ్
 తైప్పట్టతు. పెన్ద్రు తన్దనీర్ కుత్తెయుమ్ తారీర్ నాజ్గళనుభవిక్కు
 న్బడి. (౨) “దారాఁపిత్తకృతాఁగతి” ఎన్నప్పణ్ణీర్ కృష్ణనైయుమ్;
 పెరుమాళ్ పిరాట్టియై ఉకప్పతు-ఆభిజాత్యత్తాలుమ్ అథికాలుమ్ గుణ
 త్తాలుమల్ల; ఐయర్ వివాహమ్ పణ్ణువి త్తవళెన్దు. (ఎఱ్ఱున్దిరాయ్) ఉదా
 రర్ క్కుమ్ ఉఱ్ఱగవిరకుణ్ణో. (౩) “ఉదారాఁ” ఎఱ్ఱతుమ్, ఇవర్ సమ్మన్దమ్
 కొణ్ణుకాణుమ్ మకనుక్కుమ్. (౪) “గుణైర్వశరథోపమః” ఎన్నక్కడ
 వతితే చక్రవర్తితిరుమకనైయుమ్; సర్వేశ్వరత్వగుణజ్గళుమ్ పిఱన్దు
 పడై తగుణజ్గళుమెల్లామ్కూడ త్తుమ్బుకూట్టినాల్ చక్రవర్తియోజొప్పన్.
 ఎన్నప్పోరుమ త్తనై.

(అమ్మరమే ఇత్యాది) వేణ్ణువార్ క్కు వేణ్ణువతు కొడుక్కిఱవ
 రాకై యాలుమ్, అఱ్ఱజ్జాయ్ కిఱవరాకై యాలుమ్, ఎగ్గళుక్కు స్వామి
 యాకై యాలుమ్, సీర్ తాన్ గోపాలరాకై యాలుమ్, జీవలోకరక్ష
 ణమ్ ధర్మరక్షణమ్ స్వజనరక్షణమ్ పణ్ణా తే, ఉఱ్ఱగ్గడవీరో? .
 (అమ్మరమే) ఇవర్ మకన్ దూరస్థనానాలుమ్ పేర్ శొల్లప్పడై వై వత్తుఱ్ఱు
 కిఱతుమ్, *ఇనితుమటిత్తు సీరూట్టుకిఱతుమ్, *వేణ్ణిపిలుణ్ణుమ్ పోతు
 కళిలే శోఱువాణ్ణిదుకిఱతుమ్ ఇవర్ వయిన్ద్రీల్ పిఱప్పాలేయితే.
 హితబుద్ధియేయితే పితావిన్ పక్కలుళ్ళతు.

నిఱ్ఱుళ్ళ, నమక్కు వకు త్తశేషియాయ్ ఆనన్దనిర్భరరాయ్ ఆశ్రిత రక్షక
 నాన ఆచార్యనే నీడణర వేణుమ్.

(౧) గీ.౨-౧౯.

(౨) రా.దా-౨౨-౨౬.

(౩) గీ.౨-౧౯.

(౪) రా.ఆయో-౧-౯.

ఉళ్ళేవుకురుళ్ళోళెన్నా తే, ఉణర్న్దు అనుమతి పట్టినమైతోల్లో
 క్కిడన్దార్; అవరనుమతియైప్పెల్లోలు నడువిల్ కట్టిలేపుక్కు యశోడై
 ప్పిరాట్టియైయెఱుప్పకఱార్ కళ్. (కొమ్బనార్ క్కెల్లామ్) పిరాట్టియై
 ఎఱుప్పి అవలోమున్నాక అవన్బక్కలిలే కార్యమ్ కొళ్ళుమాపోలే, య
 శోడై ప్పిరాట్టియైయెఱుప్పి ప్పిన్నై శ్రీనన్దగోపరై యెఱుప్పప్రాప్తమా
 యిరుక్క; ముఱ్ఱుడ అవరై యెఱుప్పి ప్పిన్నై ఇవళై యెఱుప్పవానెన్నె
 న్నిల; పిల్లై పక్కలుణ్ణానన్నహత్తాలే, “ఎన్ పుకురుకిఱతో” ఎన్నుమ్
 భయత్తాలే, (౧) “కూర్ వేల్ కొడున్దొట్టిలన్” ఎన్నుమ్బడిఉరువిప్పిడిత్త
 వేలుమ్ తాముమాయ్ ప్పఱక్కట్టిలేకిడప్పర్ శ్రీనన్దగోపర్; ఇవళి,
 పిల్లై పక్కల్ వాత్సల్యత్తాలుమ్ భర్తృసంక్లత్తాలుమ్ ఉళ్ళకట్టిలేనడువే
 యాయిల్లోలు క్కిడప్పతు. ఇవర్ కళ్ ఇడై ప్పెల్లళాకై యాలేకణ్ణతుక్కు
 మేఱ్ఱుడ అడై నఱిన్దు ఎఱుప్పమవర్ కళల్లరే; ఆకై యాలే, పిఱ్ఱుడ ఎఱు
 ప్పకఱితు. శ్రీనన్దగోపరుడై య పడుక్కై తలై యుమ్ విడాళో; పిల్లై
 కళుడై యతోట్టిల్ కాఱ్కడై యుమ్ విడాళో; అవరై తన్ములై యాలే
 అడైక్కైక్కాకవుమ్ ఇవర్ కళుక్కు ములైప్పాల్ కొడుత్తు వళర్
 కైక్కాకవుమ్ నడువిల్ కట్టిలే కిడక్కుమ్; పిరాట్టి సర్వేస్వరనై
 యుమ్ విభూతియైయుమ్ కై విడాతే యిరుక్కుమాపోలే. ఇతిజ్జేవుత్త
 త్తిద్వయత్తుక్కుమ్ నిరుక్తిస్వయత్తుక్కుమ్ విషయమ్. (౨) “త్రయా
 ణాంభరతాదీనాం భ్రాతృణాం దేవతాచయా । రామస్యచమసంకా
 న్తాప్రాణేభ్యోపి గరియసీ” (౩) “ఉన్ తిరు” (౪) “నన్దో తిరు” (౫)
 “దివ్యనుహిషీ మఖిలజగన్మాతరమ్” (౬) “యస్యాకటాక్షణమ్” (౭)
 “జననభవనప్రీత్యా”

(౧) ౧. (౨) రా-ఆ-౧౦-౨౨. (౩) తి-వా-మ-౧౦-౧౦-౨.
 (౪) ౨-తిరు-౫౬. (౫) కరణాగతిగద్య. (౬) (౭) శ్రీగుణ-౫౬.

(కొమ్మనార్ కెల్లామ్ కొమ్మనై) ఇరణ్ణుక్కుమ్ కడవవన్ ఉణ్ న్దో, ఒన్ఱుక్కుడవనీ ఉఱిక్కుడవై యో?. వఱ్ఱిక్కుమ్మప్పోలే యిరున్దళ్ళ స్త్రీకళుక్కెల్లామ్ తలై యానవళే. (కొమ్మనై) పెన్ఱుక్కు ఒరుక్కుతై వరిల్ ఉన్ ముకమన్తో వాడువతు. (౧) “నారీణాము త్తమావ ధూః” ఎన్ఱిఱపదమ్ పెఱుమ్మోతు అవళి పడి ఉనక్కు ఉణ్ణాక వేణ్ణావో. తన్నై నలికిఱ రాక్షసికళుక్కు (౨) “భవేయంశరణంహివః” ఎన్ఱు అవళి శొన్నాప్పోలే, ఆరైకళాయ్ వన్ద ఎన్ఱై యుమ్ “అన్ఱాతే” ఎన్న వేణ్ణావో?.

(కులవిళక్కే) ఎన్ఱుక్కుమ్ ఉన్నడైయ కులత్తుక్కుమ్ మన్ఱ శదీపై యాయ్ కొణ్ణుప్రకాశతై యానవళే!. విళక్కు అన్యవిరపేక్షమాక పదార్థదర్శనత్తుక్కుమ్ తన్నడైయదర్శనత్తుక్కుమ్ హేతువామా పోలే. (కొమ్మనై కులవిళక్కే) *ఆయర్ కొమ్మనైయుమ్ *ఆయర్ పాడి క్కణివిళక్కేయుమ్, నీ కొమ్మనైయుమ్ విళక్కుమానాల్ అనుభవిక్క త్తరవేణ్ణావో?.

(ఎమ్మెరుమాట్టి) ఎన్ఱుక్కు కృష్ణనై ప్పిళ్ళైయాక ప్పెన్దో, ఉపకరిత్తు ఎన్ఱుక్కు స్వామియానవళే!. (ఎమ్మెరుమాట్టి) (౩) “నాన యోర్విద్యతేపరమ్” ఎన్ఱు అన్దమిథున త్తిల్ శొన్ఱికిఱ తెల్లామ్ ఇళై శొన్ఱికిఱా ర్కళే. (౪) “కణ్ణనెమ్మెరుమాన్” ఎన్ఱు కృష్ణనై చ్చొల్లుమ్ పాశురమ్,

(కొమ్మిత్తాది) నదీప్రవాహజళుక్కు వ్దై న్దైక్కుమ్ నీర్ వఱ్ఱిక్కుమ్మప్పోలే, సంసారికళుడైయ అభిమానత్తుక్కు అనురూప మాక త్తెన్ఱైయ మైత్తువైక్కుమ్ భగవన్మన్తజళుక్కెల్లామ్ శ్రేష్ఠ మాయ్, ప్రపన్న కులత్తుక్కు ప్రకాశకమాయ్, ఎన్ఱుక్కు నిరుపాధిక స్వామినియాయ్, తన్నై అనుసన్ధిప్పార్ క్కు ఆభిజాత్యాది సకలాతిశయ

(౧) రా-బా-౧-౨౭.

(౨) రా-సు-గో-౬౩.

(౩) వి-పు-౧-౮-౩౫.

(౪) తి-వాయ్-౬-౭-౧.

“ఎమ్బెరుమాన్ వన్దకోపాలా” ఎన్ఱు శ్రీనన్దగోపరై చ్చొల్లక్కడవతా నాల్, “ఎమ్బెరుమాట్టి” ఎన్బతు ఇవలై యితే. * నారీణాము త్తమైళ్ళ ప్పడ ఉన్ కై పార్ త్తిరుక్కుమ్బడియన్తో ఉన్ వేల్డప్పాడు. కృష్ణన్ నీళానాయకనాయ్ గోపీజనవల్లభనాయరుక్కు మళవన్ఱిక్కే, (౧) “మణ్ మకళోకేళ్వన్ మలర్ మజైనాయకన్” ఎన్ఱు ఇడై చేర్చియాక చ్చొల్లుమ్బడి శ్రీభూమివల్లభనాకై యాలే, ప్రధానమహిషికళుమ్ కుమ్బిడుమ్బడియన్తో ఉన్నుడై యపద్రోమిరుప్పతు.

(అశోతాయ్) సజాతీయైయాకై యాలే వ్యతిరేక త్తిల్ తగ్గళ్ నోవటియుమెన్ఱిరుక్కితార్ కళ్. (అశోతాయ్) కృష్ణనుమ్ పెల్లళుమాన శేర్ త్తిక్కు ఉకర్చుమవళెన్ఱిరుక్కితార్ కళ్ ఇవలై. హితకామరాన శ్రీనన్ద గోపరై వ్పొల్లన్ఱితే వ్రియకామైయాన నీ. (౨) “అజ్జవురప్పళోడై” ఎన్ఱితివితు పద్రోమశాకవన్ఱోనాజ్గళ్ వన్దతు. ఇవళ్, పిళ్ళైయుడై య అరుమైయాలే, ఊర్ త్తనై యుమ్ తిరిన్ఱు అభీవు శెయ్తు, మూలై యడి యేతిరిన్దాలుమ్ ఏతేను మొరుపడి శెయ్తు, ఇవన్ సుఖమేయరుక్కవమై యుమెన్ఱు ఒరునాళోభియామే తీమ్బుక్కు పెరునిలై నిఱ్ఱుమ్; ఊర్ డై య ముత్తైప్పట్టవాతే స్థితమ్ పణ్ఱిక్కొణ్ణు “శెయ్తాయో” ఎన్నుమ్, ఇఱ్ఱుత్తై అళవఱిన్ఱో మెన్ఱు తుణికై క్కుడలాయ్ విడుమ్; ఇతుపద్రోమ శాకవన్ఱోవన్దతు. (అతివుతాయ్) ఇవనటియవమైయుమ్; పిన్నై తజ్గళు కొరు కుత్తైయిలై యెన్ఱిరుక్కితార్ కళ్. శ్రీనన్దగోపరై “ఎమ్మన్దిరాయ్” ఎన్ఱుమ్, ఇవలై “అతివుతాయ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకై యాలే, ఇవళ్ నెజ్జిలే ఊర్ త్తియుణ్డానాల్ నమక్కు అవనై పెల్లలానతెన్ఱు కువాలాక ఊర్ త్తుకితార్ కళ్.

ప్రదమాన తిరుమ న్తమే!. (అతివుతాయ్) తిరుమ న్తమతివుణ్ఱుకై యావతు - స్వార్థప్రకాశకిమాకై.

అవభుజైయ సంవాదజ్ఞాంజ్ఞు ఉత్తేపుక్కు కన్యనై ఎమ్మప్పకి
 తార్కళి. (అమృతమూడలుత్తు) “మాతాపితాకృతుక్కునాన్ పరత
 న్తనన్తా” ఎమ్మ ఉనక్కుక్కుట్టబివుశొల్లనొణ్ణతపడి అక్కుతైతీర్ త్తూఅవర్క
 శనుమతికొంజ్ఞు వన్దుపుక్కున్దామ్, నీ ఇని ఉజ్జుకితతెన్నెనితార్కళి
 (అమృతమూడలుత్తు) తిరుక్కైయిలేసిర్ విమ్మన్దవాతే ఆకాశావకా
 శమడైయ విమ్మనశర్దు, వరైయాతే ఎల్లార్తలైకళిలుమ్తిరువడిక
 వైవైత్తు, భూమియైఅళన్దుకొంజ్ఞు, దేవజాతిక్కు కుడియిదుప్పైకొ
 డుత్తు, ఇన్ద్రాదికలై ఎమ్మతిక్కుంజ్ఞువనే!. (౧) “ఇరువిశుమ్మనూడుపో
 య్” ఇత్యాది. (అమృతమూడలుత్తు) ఇత్తాల్-నిరుపాధికరక్షకనాకై
 యాలే రక్షకత్వమే విళైసిరాక వశర్న్దపడి. (ఉలకళన్ద) ఉజ్జుకిత
 ప్రజైయై త్త్రువిక్కుంజ్ఞు కిడక్కుమ్ తాయైప్పోవే, ఇరున్దతేకుడియాక
 ఎల్లార్తలైయిలుమ్ తిరువడికలైవై త్తపడి. (ఉమ్మర్కోమానే) ఇచ్చె
 యలాలే దేవజాతియై ఎమ్మతిక్కుంజ్ఞువనే.

(ఉజ్జుకైమ్మనిరాయ్) రక్షకరాయరుప్పార్క్కు ఉజ్జువిర
 కుణ్ణో?. ఆల్లభుమాయ్ ప్రయోజనాన్తరపరరానవర్కభుక్కో కార్యమ్
 శెయ్యలావతు; అబలైకభుమాయ్ అనన్యప్రయోజనైకభుమానవర్కళి
 కార్యమ్ శెయ్యలాకాతో. ఉకప్పారైయుమ్ఉకవాతారైయుమ్ వరై
 యాలే తీర్ణుకిత నీ, ఆళైప్పట్ట ఎజ్జలై త్తీర్ణలాకాతో?. నీయే అర్థి
 యాయ్ కార్యమ్శెయ్యక్కుడవవునక్కు, నాజ్జళిక్కుకున్దు మో. నీ-
 నిపుణరాన ఇన్ద్రాదికభుక్కేయో కార్యమ్శెయ్యలావతు; అనిపుణరాన

(అమృతమిత్యాది) నిరీశ్వరవాదమ్ పణ్ణమవర్కభుక్కు అవ
 కాశమటుమ్మడి అభివృద్ధనాయ్, ఇవ్విభూతియైత్తన్ తిరువడికిన్ కీర్తే
 శేర్ శ్తుక్కుంజ్ఞు నిత్యసూరినిర్వాహకనానవనే! , సంసారికభుజక్కుమ్
 తీర్కవవతరిత్త నీ ఉజ్జుకాతోయివేణుమ్.

ఎజ్జల్ కార్యమ్ శెయ్యలూకాతో. ఉఱ్ఱువారై యుమ్ త్తువక్కడన
వునక్కు ఉఱ్ఱర్ న్దునన్దారై త్తువలూకాతో? అవిశేషజ్ఞానూన విభూతి
క్కాక ఉన్నైక్కొడుత్తాల్, వాళియటివార్క్కు ఉన్నైక్కొడుక్క
లూకాతో. క్కొణ్ణుమణ్ణై ఆలైప్పడతే ఉన్నైయాలైప్పట్టు ఇయ్యపు
క్కుడలాయీర్ న్దాకాతే!

(ఉమ్బర్ కోమాసే) నిత్యసూరికళుక్కు క్కొట్టికొడుత్తు
క్కొణ్ణు నిట్కిఱ ఇరుప్పాకవుమామ్. నమక్కు శిరోభూషణమానతిరు
వడికలై యిట్టోకాడుమోడై యునుళప్ప తు; ఇతోరువాత్సల్యమే? ఎఱ్ఱ
అవర్ కళుమ్తోఱ్ఱుమ్బడియరుత్తై. (ఉఱ్ఱా తెఱ్ఱునిరాయ్) (౧) “సదా
పశ్యన్తి” ఎఱ్ఱ-ఇమైక్కొట్టిల్ మూచ్చడక్కుమ్బడియానవర్ కలై ప్పడవ
డిత్తు, ఎఱ్ఱలై ఉకన్దు, ఎఱ్ఱళుక్కు ముకన్దాట్టాతే ఉఱ్ఱి, ఎఱ్ఱలై యుమ్
పడవడియాతే ఎఱ్ఱునిరాయ్. (ఉఱ్ఱా తెఱ్ఱునిరాయ్) ఇఱ్ఱుఇరిక్కవుమ్
అళక్కవుమ్ వేణ్ణా; అన్బడినై అనుభవిక్క నపై యుమ్. “ఉలకళన్ద ఇలై
ప్పాలే ఉఱ్ఱుకితాయ్” ఎఱ్ఱిఱ ఎజ్జల్ వయిల్ శైరిచ్చలై క్కీర్క్కవపై
యుమ్. (౨) “సడన్దకాల్ కళో నొన్దనో,” (౩) “ఇప్పడితాన్ సిఱ్ఱు
తావియనలై నో” (౪) “అన్బివ్వులకిమళన్దనలై వేకొల్” (౫) “తాళా
లులకమళన్దనలై వేకొల్” ఎఱ్ఱితే ఇవర్ కళో వయితెరివతు.

(ఉఱ్ఱా తెఱ్ఱునిరాయ్) (౬) “ఎల్లిప్పకలెన్నా తెప్పోతుమ్” ఎఱ్ఱ
అపడియే ఇరావుఱక్కమిన్బి, పకలుఱక్కమిన్బిక్కే, ప్పాళవర్ కళో
కార్యమ్ శెయ్ తు తిరిన్దు, అతుతలై క్కట్టినప్పిన్బుమ్, (౭) ఋణంప్రవృద్ధ
మ్” ఎఱ్ఱ పుణ్ పట్టుప్పిన్బుమ్ తానుఱ్ఱాతవనన్దో. (౮) “అనిద్రన్దతం
రామః” ఎఱ్ఱ కేట్టరున్దపడి అఱ్ఱకితాయరున్దతు. “కోవిన్దా” ఎన్దశొన్దోడే

(౧) సామ-ఉ-౧౮-౨౪.

(౨) తి-చ-వి-౬౧.

(౩) తి-వాయ్-౮-౩-౫.

(౪) ౩-తిరువ-౩౪,

(౫) ౪-తిరువ-౩౫.

(౬) పెరియతిరువ-౧౬.

(౭) శార-ఉ-౪౭-౩౯.

(౮) రా-సు-౩౬-౪౪.

అవళి మున్నేనిఱ్ఱప్పెల్లీశ్రిలోమ్; అవతారప్రయోజనమ్ పెల్లీశ్రి
లోమెన్దిరున్దపడికల్లామ్ అఱిన్దోమితే. (ఉమ్బర్కోమానే యుఱ్ఱాతె
ఘున్దిరాయ్) ఉభయవిభూతియోగత్తాల్ వన్ద శెరుక్కడైయ ప్రణయని
కళోడేయో కాట్టువతు. ఇప్పడి ఇవర్కళి శొల్లచ్చెయ్ తేయుమ్ “అణ్ణ
రై యెఘుప్పి నఱ్ఱె ఎఘుప్పిల్లీలర్కళి; ముత్తైతప్పినార్కళి; ఎఘు
న్దిరుక్కిల్ నాముమ్ కూట్టువుతోమ్” ఎన్ఱుపేశాతేకడన్దాన్.

(౧) “ఆఖ్యాతిహృదయంహృదా” ఎన్ఱుమ్, (౨) “ప్రేక్షిత
జ్ఞాస్తుకోసలాః” ఎన్ఱుమ్ నినైవుమ్ పార్వైయుమ్ అఱియుమవర్క
ళాకైయాలే, “క్రమమ్తప్పినోమాకాతే?” ఎన్ఱు నమ్మిమూత్తపిరానై
ఎఘుప్పకిఱార్కళి. (శెమ్పాన్కల్లడిచ్చెల్వా) కృష్ణన్ పిన్నేపిఱ
క్క, మున్నేపొత్తాల్ పాలియెట్టుప్పిఱన్ద శీమానే!. ఇళైయ పెరుమాళ్
పిన్ పిఱన్ద పెల్లీశ్రి నమ్మత్తు-మున్ పిఱన్ద పెల్లీశ్రి వనఱ్ఱి నీ. (౩) “అత్తు
ణోలక్కిసమ్మన్నః” ఎన్ఱు అవరైప్పోలే మున్ పిఱన్దకై జ్జుర్కళియై
పెల్లీశ్రిలోమ్, అవరైప్పోలే ఉఱ్ఱాతిరుక్కవుమ్ వేణ్ణావో?. పెరు
మాళ్ళుమ్ పిరాట్టియుమ్ కణ్ణళరుమ్బొతు పుఱమ్మమతిళాయ్
నిన్ఱునోక్కు-మత్తనైయితే అవర్; కృష్ణనైయుమ్ పెల్లైయుమ్ శేరవిడు
మేల్లీశ్రి ముడైయవనఱ్ఱి నీ. (౪) “సన్తేశైస్సామమధురైః ప్రేమగర్భైః
రగర్వితైః । రామేణాశ్వాసితాగోప్యో హరిణాహృతచేతసః” ఎన్ఱిఱపడి

ఇప్పడి యెఘుప్పిన విడత్తిలుమ్ ఎఘున్దిరామైయాలే, అనన్దై
ఎఘుప్పకైక్కాక్ నమ్మిమూత్తపిరానై ఎఘుప్పకిఱార్కళి.
(శెమ్మెన్కల్లడి) శివన్దస్సహణీయమాయ్ స్వర్ణఱ్ఱాలే శెయ్యుళ్ళట్ట
వీరక్కళులైయడైయ; స్వశేషత్వత్తిలే భగవచ్చేషత్వమ్ అన్తగత
మామ్బడి యిరుక్కయాలే తిరువడికళి విరుతుప్పుణ్ణనవెన్ఱుమామ్.

(౧)

(౨)

(౩) రా-బా-౧౨-౨౯.

(౪) వి-పు-౧-౨౪-౨౦.

యే ఎఱ్ఱై యుమ్ అవనై యుమ్ పొరున్దవిడుకిఱ ఉనక్కు ఉఱఱువిరకు
ణ్ణో? (పలదేవా) “బలదేవర్” ఎన్ఱుతిరునామమ్. (౧) “బలైకేఱావ
ని” (ఉమ్బియుమ్ నీయుముఱ్ఱేల్) ఉనక్కుభవ్యనాన తమ్బియువే
అవనుక్కుభవ్యనాననీయుమ్ ఉఱఱుఱ్ఱోఱ్ఱియవేణుమ్. అవనుమ్ పిఱ
ప్పాలే పారతన్త్ర్యమ్ కొణ్ణాడ, నీ ఉన్స్వరూపత్తాలే పారతన్త్ర్యమ్
కొణ్ణాడ, నాఱ్ఱళిఱ్ఱిన్దేపోమి త్తనై యో? తిరువనన్దాన్ద్రానుక్కు ప్పార
తన్త్ర్యమ్స్వరూపమితే. (౨) “శెన్ఱాల్ కుడై యామ్.”

(ఉమ్బియుమ్ నీయుమ్) ఉన్నడైయ స్పర్శత్తాలే ఉఱఱుకిఱ
అవనుమ్, అవనుడైయ స్పర్శత్తాలే ఉఱఱుకిఱనీయుమ్. అవన్ పార
తన్త్ర్యత్తాలే కట్టికొణ్ణుకిడక్కుమ్; ఇవన్ ఆఱ్ఱుఱ్ఱామైయాలే కట్టి
కొణ్ణుకిడక్కుమ్. (౩) “పుల్కుమడై యామ్” ఎన్ఱు నాయ్ చ్చి
మారై ప్పిరిన్దాల్, ఆఱ్ఱుఱ్ఱాయితే యిరుప్పతు. పిరాట్టియైప్పిరిన్ద నెడు
నాళిరున్దార్; ఇలైయ పెరుమాళై ప్పిరిన్దపిన్బ అముతు శెయ్ తిలర్. (3)
“లత్తుణే న గ తాం గ తిమ్” ఎన్ఱు - ఎన్ తమ్బిపోనవఱ్ఱియేనానుమ్
పోమి త్తనై యెఱ్ఱైన్దరుళినార్. (ఉమ్బియుమ్ నీయుమ్ ఉఱ్ఱేల్) పడు
క్కైయిలై పొయ్ న్దార్ ఉఱఱుమ త్తనై పోక్కి, పడుక్కైక్కుమ్ ఉఱక్కు
ముణ్ణో? అవన్ పడుక్కైయాననీ ఉణర్ న్దు, ఎఱ్ఱో పడుక్కైయ
ముణర్ త్తి ఎఱ్ఱళుక్కుత్తారాయ్. (౪) “పామ్బుణై ప్పళిక్కిణ్ణమానాన్”
(ఉమ్బియుమ్ నీయుముఱ్ఱేల్) ఇప్పోతు కిడన్ఱుఱ్ఱు, నాఱ్ఱో ఆరైకళాయ్

(శెల్వాపలదేవా) ఇప్పడినమ్పన్ననానబలదేవనే!. (ఉమ్బియుమ్ నీయు
ముఱ్ఱేల్) ఉనక్కుభవ్యనానకృష్ణనుమ్ అవనుక్కు భవ్యనాననీయుమ్
ఉఱ్ఱోఱ్ఱియవేణుమ్. (౧౭)

వస్త్రేభుష్పినపోతే ఎమున్దిరాతే, నాజ్గో పట్టతెల్లామ్ నీ ఎజ్గోవాశలిలే
షడవితే పుకుకితాయ్.

(శెమ్మెక్కలడియిత్యాది) నాజ్గో ఉన్నైక్కాఱ్ఱుక్కిఱ
పోతే ఎమున్దిరాతే, పిన్నైతనిత్తనియే కాఱ్ఱుక్కిఱవితే నీతాన్ పుకుకి
తాయ్. ఇళివిల్, (౧) “నడలైకళెల్లామ్ నాకైక్కే శెన్మరైత్తి”
ఎన్నార్కళ్; ఉఱినిపోతు, (౨) “తీముకత్తునాకై” ఎన్నార్కళ్;
ఉకన్దపోతు, (౩) “నాకైమిన్నైనమ్మిరాన్” ఎన్నార్కళ్. శ్రీగుహ
పెరుమాళ్, మహారాజర్, తిరువడి, విభీషణాధ్వన్, ఎలార్కుమ్
ఇళైయపెరుమాళితే పురుషకారమ్. ఆనపిన్బు అవన్నైయుమ్ ఎముప్పి,
నీయు మెమున్దిరాయ్ ఎన్గితార్కళ్. (౧౭)

అవ-పతిన్నెట్టామ్బట్టు. (ఉన్నమకళిల్లన్) కీర్-నన్దగోపర్
తోడక్కమానారై ఎముప్పినిన్దతు. ఇన్నేర్ త్తియెల్లామ్పట్టల్ ప్రయో
జనమెన్; పేర్దుక్కడియానవళితన్నై ప్పేర్దువేణ్ణావో?; ఇవ్విట్టు
నీట్టుతలార్ ప్రయోజనముణ్ణో?; “ఉఱిన్దై మెమున్దిరాయ్” ఎన్దవిడ త్తి
లుమ్ ఎమున్దిరాతోన్దతు, తిరువాళల్ కాక్కుమ్ ముతలికళ్ శ్రీనన్ద
గోపరుళ్ళిట్టార్ తోడక్కమానవర్కళై యెముప్పినాలుమ్, “సలవ్యాప్తి
యానతు-నప్పిన్నైయై మున్నిట్టాలన్దో” ఎన్దు, కృష్ణనిరుద్దానాకక్కొణ్ణు
పేర్దుక్కడియానవళితన్నైయే పేర్దువోమెన్దు నప్పిన్నై ప్పిరాట్టి
తన్నై ఎముప్పకితార్కళ్.

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ-పతిన్నెట్టామ్బట్టు. (ఉన్దిత్యాది) ఇప్పట్టిల్, ఆచార్యన్
మున్నిలై యాక నమ్మిమూత్తపిరానై మున్నిట్టెముప్పిన విడత్తిలుమ్
ఎమున్దిరామైయాలే, అవన్నై ఎముప్పకైక్కాక పురుషకారభూతై యాన
నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియై యెముప్పకితార్కళ్.

ఎమ్మెరుమానై పెఱుకైక్కు- ప్పిరాట్టి పురుషకారమాక వేణుమ్; ఇవళి తిరువడికలై ప్పల్లీరువార్క్కు ఇవళితన్నుడై యనిర్దేతుక కృపై యేలమైయుమ్. (౧) [నమోన్తురామాయసలత్తుణాయదేవ్యైచ తస్యైజనకాత్మజాయై] ఎన్ఱు - శ్రీజనకరాజనుక్కు నీయేడనై క్కాట్టినాప్పోలే, అడియేనుక్కుమ్ నీయేవన్ఱు ఉనై క్కాట్టియరుళ వేణుమ్ ఎన్ఱాన్. నెరుప్పైఆల్లీరుకైక్కు నీర్వేణుమ్; నీరైయాల్లీరుకైక్కునీర్ తానేలమైయుమ్. “పలతేవా” ఎన్ఱు, కీర్త ఇవర్ కళైఱుప్పిన కృష్ణనుడైయ తమైయనార్తామ్, తమ్మియాయప్పిణన్ద వవన్ఱైయిలే, (౨) “సీతామువాచాఽతియశా రాఘవశ్చమహానతమ్” ఎన్ఱు-పిరాట్టి మున్నిలై యాక చ్చరణమ్బుక్కు, పెరుమాళ్, “పోరవాణ్ణాతు, నీనిల్” ఎన్ఱు నజ్జల్పత్తైయుమట్టిత్తు అవరై పెల్లీరుప్పోనారితే.

కాకమ్ అపరాధ త్రినుడైయ ఎత్తయిలేనిన్ఱువైత్తు, పిరాట్టినన్నిధి ఉణ్డాకై యాలే ప్రపన్నర్ పెఱుమ్ పేల్లై పెల్లీరుతు. (౩) “నధార్హమపి కాకుత్స్థిం” మహారాజరుమ్-కెట్టు, అరాజరాయ్, నాలుముతలికళుమ్ తాముమాయిరుక్కు, పిరాట్టి, తన్ తిరువాభరణత్తై త్తిరువు త్తరీయ త్తిలే కట్టివిల్లివిడ, అతుమున్నాకవితే పెరుమాళై చ్చరణమ్ పుకున్దతు. మహారాజరుక్కుమున్నే వన్దకణ్డలనో తిరువడియెన్నిల్; అప్పోతు, వీరత్తుక్కుమ్ అల్లికుక్కుమ్ తోల్లీరు, శూర్పణఖయోపాతి అడిమైపుక్కాన్; ఎమ్మెరుమాన్ అన్ఱుననై నోక్కి అరుళిచ్చెయ్ తహితమ్, (౪) “మాయన్ అన్ఱోతియ వాక్కతనై క్కల్లార్” ఎన్ఱు ఇల్లువుపడుమ్బడి ఆఱ్ఱొర్ కళుక్కు ఉడలానాప్పోలే, పిరాట్టి, రావణనై కుటిత్తు అరుళిచ్చెయ్ తహితత్తై, శింశుపావుత్తు త్తిలే మత్తైన్దిరున్ద కేట్టు, (౫) “సీతామాశ్రిత్యతేజస్వీ” ఎన్ఱు అధి

(౧) రా-సు-౧౩-౫౯.

(౨) రా-ఆ-౩౧-౨.

(౩) రా-సు-౩౮-౩౪.

(౪) ౪-తిరువ-౭౧.

(౫) రా-సు-౧౬-౨.

కార శుద్ధియుజ్జాయ్, తన్ స్వరూపముమ్ పెర్లు ముజై యజిన్సఅడిమై పుక్కు, (౧) “దూతోరామస్య” ఎన్ద వాయాలే (౨) “దాసాహంకోసలే స్త్రీస్య” ఎన్ద తుమ్ శెయ్తు, తన్ స్వరూపముమ్ పెర్లు, (౩) “ఏవసర్వస్వ భూతస్తు” ఎన్ద-స్వరూపమాన ఫలమ్ పెర్లు తుమ్ పిరాట్టియై ఆశ్రయి త్తపిన్బితే.

పురుషకార భూతైయాన పిరాట్టియై పేరనైత్తు భుజిక్కనన్ద శూర్వణ - తుజై యతిమామల్ అన్దరప్పట్టల్. (౪) “తనైన్ద ‘సన్దై” ఎన్దితిల్ కుర్లుముజ్జాయజ్జై; కొయర్కియాకై యాలే యితే అనర్థప్పట్టతు. పిరాట్టితనైన్ద ముజై తప్పప్పల్ శ్రసరావణన్ ముడి న్దపోనాన్; ఇరువరై యుమ్ శేరప్పల్ శ్రస విభీషణార్వాన్ అల్లల్ తీర్న్ద వాత్తన్దపోనాన్. (౫) “మాశతిరితు పెర్లు నమ్మజై వాత్త వువాయ్ క్కిన్దవా!” ఎన్దరితే ఆర్వార్. తన్నుజైయ కర్మజ్ఞానాద్యపాయజ్గళాలే ఎమ్మేరుమానై పె్టెరిరుకు-మతు ఇళిమ్బు; అవల్ వై విట్టు ఎమ్మేరుమానుడైయ కృపైయాలే పెఱుక్క-శతిర్; అన్దకృపైక్కడియాన పిరాట్టియైమున్దిట్టకొండ్లు పెఱుకై మాశతిర్. (౬) “ఎనక్కేయరుళో కళో శెయ్య వితిశూత్తన్దతాల్” ఎన్దార్. అతుక్కడియాక (౭) “మాత వనెన్దతు” ఎన్దార్. ఉపాయత్తిల్ వన్దల్ ఉక్తిమాత్రమమైన్దతు; ఫలత్తిలేన్దవాతే సమ్బధిసమ్బధిశళళపుమ్ శెల్ల వాత్తన్దపోయ్ త్త తెన్ది తార్. (౮) “తిరుక్కణ్డేన్” ఎన్దతోడగ్గి, (౯) “తేనమరుమ్ పూమేల్ తిరు - శార్వనమక్కెన్దమ్” ఎన్దరుళిచ్చెయ్ తార్. ఇన్దై యడియాక ఇళిన్ద ఎమ్మేరుమానారుమ్ గద్యత్తిలే ముతలిలే తమక్కుద్యయనిష్టై యుజ్జాక వేణుమెన్ద పిరాట్టియైచ్చరణమ్బుక్కార్;

(౧) రా-సు-౩౬-౨. (౨) రా-సు-౪౨-౩౪. (౩) రా-య-౧-౧౩.

(౪) పెరియతిరుమ-౧౪౬. (౫) తి-వాయ్-౨-౭-౧. (౬) తి-వాయ్-౨-౭-౬.

(౭) తి-వాయ్-౨-౭-౩. (౮) ౩-తిరువ-౧. (౯) ౩-తిరువ-౧౦౦.

ఇవర్కళుమ్ అప్పడియే ఒరుపాట్టాలే నప్పిన్నైప్పిరాట్టియై చ్చరణమ్బుక్కు, అనన్తరమ్ అన్తఃపురపరికరమాయ్ నిన్త్ర భయన్జెట్టు, ఒరుపాట్టాలే ఉపాయసిద్దిక్కుడలాక అవనైప్పన్ద్రీ, ఒరుపాట్టాలే ఉపేయసిద్దిక్కుడలాక అవనైయుమననైయుమ్ పన్ద్రీ, ఆక మూన్త్రుపాట్టాలే నప్పిన్నైప్పిరాట్టియై ఎఱుప్పి, అవళి వళియోక ఎమ్మెరుమానై ఎఱుప్పకితార్కళి. అభినివేశప్రేరితైకళానైయాలే, కలక్కత్తాలే, కృష్ణన్ పక్కలిలే మేల్ విఱున్దార్కళి; ఆశ్రయణదనైయుమ్ భోగదనైయుమ్ భేదిక్కువాట్టాలపడి ఉపక్రిమదనైయిలే కిలక్కుమితే విషయస్వభావమ్. పిరాట్టిమున్నాకిచ్చరణమ్ పుకవన్తో ప్రమాణజ్ఞో శొల్లిన్ద్రు; ఇఱ్ఱు నప్పిన్నైప్పిరాట్టియైయన్తో శరణమ్ పుకకిఱ తెన్నిల్; పెరియపిరాట్టియార్ కు అల్లాతనాయ్ చ్చిమార్ సక్చన్దనాడికళోపాతి ఉపకరణకోటికళానైయాలమ్, ఇవర్కళై అనయవకోటియిలే అవర్ నిన్నై త్తిరుక్కైయాలమ్, పిరాట్టిక్కుత్తిరువడికళోపాతియోక నిన్నై త్తిరుక్కైయాలే ఇవనైప్పన్ద్రీయికితార్కళి.

పరదనైయిల్ నాయ్ చ్చిమార్ మూనరై యుమ్ మున్నిడక్కడ వతు; (౧) “కూన్దల్ మలర్ మజై” ఇత్యాది. పూజావస్తైయిల్ నాయ్ చ్చిమారిరువరై మున్నిడక్కడవతు; (౨) “శన్దణిమెన్ములై మలరాళోతరణిమజై” ఎన్నక్కడవతితే. రామావతారత్తిల్ పెరియ పిరాట్టియారువరైయుమాయిరుక్కుమ్; శ్రీవరాహప్రాదుర్భావత్తిల్, శ్రీభూమిప్పిరాట్టియై మున్నిడుమ్; కృష్ణావతారత్తుక్కు ప్రధానమహిషి ఇవళానైయాలే నప్పిన్నైప్పిరాట్టియై మున్నిడుకితార్కళి.

వ్యా.—(ఉన్దుమతకళిన్ద్రన్) కృష్ణనై “నన్దకోపన్ కుమరన్” ఎన్దు ఆదరిక్కుమాపోలే, ఇవనైప్పన్ద్రీయి వార్ కుమ్ ఇవళుకప్పతు

శొల్లవేణుకై యాలే, శ్రీనన్దగోపరై ప్రసన్దమ్ అవరై శ్లాఘికై ఇవ
భుక్కు ఉకప్పెన్దు అవర్ మిడుక్కై చొల్లుకిఱార్ కళి. (ఉన్దుమతకళి
ద్రున్) నాగళి వన్దెయప్పమ్మడి(౧) *వారణమ్ పైయనిన్మూర్వతుపోల్
మకన్ శెరుక్కి త్తిరికిఱతు, ఇవర్ వయిద్రున్ శిల్ పిఱప్పితే. (ఉన్దుమతకళి
ద్రున్) మత్తగజత్తిన్ మిడుక్కుపోలే ప్రాబల్యమ్ కనక్కణ్డాకై
యాలే, కళిద్రున్ త్తళ్యానిన్మళ్ళ మిడుక్కై యుడై యవరెన్దుమామ్.
ఆనై కళిదేపారుతు, అవద్రున్ నూక్కుమ్మడియాన మిడుక్కై యుడై య
వరెన్దె. కృష్ణన్ ఆనై కొన్దుతు సర్వశక్తిత్వతాలన్దితే, ఇవర్ మకనాకై
యాలేయితే. (ఉన్దుమతకళిద్రున్) మత్తగజశ్శై యుడై యవరెన్దు
మామ్. ఆనై యున్దో ఇవర్ క్కెన్నిల్; శ్రీపనుదేవమ తాముమ్
ఒరుమిడతాయరుక్కై యాలే అఙ్గుళ్ళతు ఇళ్ళేయాయ్, ఇఙ్గుళ్ళతు అళ్ళే
యాయ్ ఒన్మాయ్ పోరుక్కై యాలేయుమ్, దత్తపుత్రనుక్కు ఇరణ్డిడత్తి
లుమ్ ప్రాప్తియున్దాకై యాలుమ్, ఆనై యున్దాక త్తట్టిలె. (౨) “వారణ
మాయిరజ్జూధు” ఎన్దుతిరువాయ్ ప్పాడియిల్ ఆనై కళుమ్ పశుక్కు భుమ్
కలన్దు తిరియుమ త్తనై యితే.

(ఓడాతతోళ్ వలియన్) (౩) “యుద్ధేచాప్యపలాయనమ్”
ఎన్దిఱపడియే ఎతిరికళై క్కణ్డాల్ “ప్రతిపక్షమితే!” ఎన్దు పిఱ్కాలి
యాత తోళ్ వలియై యుడై యవన్. కంసన్ మాళికై క్కీధ్రే పిళ్ళై వళ
ర్ క్కనల్ల వలియితే. కుడి యుడన్ పారున్ది క్కడమై కొణ్ణిరున్దానాకిలిరుక్కి
తాన్; మిక్కై త్తానాకిల్ ఉదుక్కోల్ కొణ్ణు తకర్ క్కిఱ్-తోమెన్దిరుప్పర్.

సా. — (ఉన్దుమతకళిద్రున్) ఉన్దున్దమాన అహజ్కారత్తై
పెల్లమ్ బలత్తై యుడై యవనాయ్. (ఓడాతతోళ్ వలియన్) జగద్వి
లక్షణమానజ్ఞానబలత్తై యుడై యవనాయ్. (౪) “జానక్కై” ఎన్నక్కడ
వలితే. అహజ్కారత్తుక్కు ప్పిఱ్కాలియాత జ్ఞానబలత్తై యుడై యవ

అనుమ అతటినితే పుకున్దుఅభిభవితల్, విట్టుక్కాట్టుజ్జోళెన్నుతల్ శెయ్యాతే, తాన్ముడియున్దనై యుమ్ కళవిలే నలియప్పార్ త్తతు. (౧) “అజ్గోరాయ్కులమ్” ఎన్దు *అజ్జినాన్ పుకలిడమానవూరితే. “కం సన్ పడై వీడు” ఎన్దు అజ్జినార్ అచ్చజ్జెడువతు ఇవ్విడైచ్చేరియై నినై త్తితే. (తోళ్వలియన్) నిత్యసంసారియానవన్ తన్నుడైయ అనితీకలై నినై త్తు అజ్జినాల్, (౨) “నవిభేతి కుతశ్చన” (౩) “అథ సాభయగ్గతోభవతి” ఎన్దు-ఎమ్మెరుమానుక్కుడైయ గుణగ్గలై అనుసన్ధిత్తు, బుద్ధిపూర్వకమానసాపత్తుక్కు భయజ్జెట్టు, మార్విలేకై వై త్తు ఉఱియు మాపోలే, కృష్ణన్ తిమ్మై అనుసన్ధిత్తు అజ్జిన పెణ్ణుక్కు, ఇవర్ తోళ్మిడుక్కై నినై త్తు అచ్చమ్ కెట్టిరుక్కులాయురుక్కై; (౪) “బాహూ రామస్యసంశ్రితా” ఎన్దు పిరాట్టి పెరుమాళ్ తోళై అజ్జెక్కొణ్ణు అచ్చమ్ కెట్టిరుక్కుమాపోలే.

(తోళ్వలియన్) “ఎమ్మెరుమానుక్కుఎన్ పుకురుకిఱతో” ఎన్దు అస్థానేభయశక్తై పణ్ణి, మజ్జిళాశాసనమ్ పణ్ణుమవర్ కళాకై యాలే, కృష్ణనైప్పోలే *పిన్నై నెడుమ్బుడై తోళై విరుమ్బుతల్, అల్లాత పెణ్ణలైప్పోలే *పిన్నై తన్ కాతలన్దు పెరున్దోళ్నలమ్ పేణుతల్ శెయ్యాతే, తజ్జోధనమాన అమ్మిరునత్తుక్కుక్కావలుడైన్దు ఇవరుడై యతోళ్మిడుక్కై అనుసన్ధిక్కి-ఱార్కళ్, తజ్జోభయనివృత్తిక్కాక. (ఓడాతతోళ్వలియన్) కృష్ణన్, తోళ్ళి శాన్దభియామల్ మల్లరై త్తర్క్కావల్ల నాయిన్దు-భుజబలముడైయ ఇవర్ నయిన్ద్రీల్ పిఱప్పితే. (ఓడాత) నాట్టి నడైయాడాత తోళ్వలియై, యుడైయన రెన్నపుమామ్.

(నన్దగోపాలన్) ఐశ్వర్యత్తాలుమ్ భుజబలత్తాలుముణ్ణానమేనైక్కు త్తమక్కు-అచ్చరుక్కిల్లాతాప్పోలే, “నన్దగోపాలామ్మెన్నిరాయ్” ఎన్దు పెణ

కర్క ఎఱుప్పలామ్బడి, తాత్త్వార్థుడై య రక్షణత్తిలే
రిత్తు తమై యమైత్త నీరైయైచ్చుల్లకిటతు. (మరుమకళే) ఇవళో,
కుమ్బుర్మకళో” ఎన్టాల్, అతిమాళో; శ్రీనన్దగోపర్ సమ్మన్దమే
యిల్లరు అతిన్దిరుప్పతు. శ్రీనన్దగోపర్ మామనాయ్, కృష్ణసుక్కు
నియాన ముత్తైయాలే బాల్యత్తిలే ఇగ్గే నళరుకై యాలుమ్,
వాత్త్తైక్కప్పట్టపడియాలమ్, ఇనర్ మరుమకళేన్మత్తనై నిన్మై
క్కుయాలమ్, ఇనళో ఉక్కుమతాకై యాలుమ్, ఇవళో విరుమ్మియి
తు ఇనరుడై యసమ్మన్మమ్.

(మరుమకళే) ముక్తసుక్కు సంసారమ్పాలే, ఇవళుక్కుప్పిఱన్ద
పురుషకారమావార్కు కృపై వేణుమితే. మనిచ్చర్ నోవ

టిన్దు కార్యమ్ శెయ్యుమిడత్తిల్, “అఱుమ్ శెయ్యుమ్ నన్దకోపాలనుక్కు-
మరుమకళో” ఎన్నలాయరుక్కుమ్. (౧) “స్మపాదశరభస్యాహం
శత్రునైన్యప్రతాపినః” ఎన్మ-ఎజ్జళో మామనార్ ఇరున్దారాకిల్, నాన్
ఇనర్కళోనడువే ఇవ్విరుప్పిరుక్కువుమ్, ఇవ్వార్త్తైశ్శొవుమ్ వైయా
రితే ఎన్టాళోపిరాట్టి. తిరువాయ్ప్పడియిలే కృష్ణన్ పిఱన్దతుక్కుప్పిన్దు
†కమ్మక్కల్లైయుమ్ ఒబ్బిన్దార్ - ఇన్ద్రపాత్తి ఇల్లాతారున్దో; పళ్ళు
లక్షమ్కుడియిల్ పెన్దశ్శెల్లార్కుమ్ సాధారణమన్దో; నమక్కు విశేష
మెన్ ఎన్మ పేళాతేకిడన్దాళో; (నప్పిన్నాయ్) ఎన్దిటార్కళో. తజ్జళుడై య
శేశమ్ తీర్క్కైక్కుమ్ తజ్జళుడై య ఆర్తి ఇవళుడై య నెళ్ళిలే పడుత్తు
కైక్కాకవుమ్ “నప్పిన్నాయ్” ఎన్మ పేరైచ్చుల్లకిటార్కళో. తాగ్గళో

నెన్మమామ్. (నన్దగోపాలన్) ఆనన్దనిర్భరనాయ్ ఆశ్రితరక్షకనాన
ఆచార్యనుడైయ. (మరుమకళే) ఆచార్యనుక్కు ఎమ్మెరుమాన్ పుత్ర
సద్విధేయనానాల్, పిరాట్టిమరుమకళాకక్కుత్తైయిలైయితే. (నప్పి
న్నాయ్) తిరునామమ్.

(౧)రా-సు-౩౩-౧౫. † కమ్మక్కల్లైయుబ్బిన్దార్-పురుషపుష్పస్త్రిభిన్నకర్క.

హ్మలేయన్ అక్షైక్కిఅన. (కోట్టియక్షై తనకాణ) (౧)

కూపెన్నమాల్” ఎఱ్ఱ ఉనక్కు వయిఱరికై క్కుడల్లె మూర్తియా
ఱరియాతె. ఎఱ్ఱై వోలే (౨) *కోఱ్ఱియై ప్పతనమున్నమ్ కుళి
వుమ్ వేణావే ఉనక్కు.

ఎక్కువ శాతం అమ్మకోట్ల కూడక, ఉపతాయాన్ని విరుద్ధం; అదే ఇప్పో టెకింగ్ స్ట్రక్చర్; ఇటు అదే యావమాంబూట; వేలై యావో ముగ్గాకిల్ శొల్లజ్జో శెన్న; (మాతవిప్లవోల్ మేల్ పల్ కాల్ కుయిలినజ్జో కూవినకాల్) కుయిల్ కూవినతు అదే యావమాన్తో వెన్న; ఒరుకుయిల్ కూపుగ్గట్టోల్ విడిస్తతాక వేణు మోవెన్న; కుయిలినజ్జో కూవిల్ శెన్న; ఒరు తిరళాక ఒరుకాల్ కూపుమ్మోటు విడిపుక్కుడలో వన్న; తిరళో తిరళాక ప్పలకాల్ కూపుమలు ఉపలన్తో వెన్న; ఉపలన్తో అన్సలలే పలకాల్ వాయ్ వెరవిల్ శెన్నై నెకాణ్ శెన్న; (మాతవిప్లవోల్ మేల్) ఇప్పుమ్ పడుక్కై యిన్జుమ్ ఇన్జె ఉళుమ్మోటు విడిస్తతాక వేణుగో. (3) “ నోవజనంకరన్ ” ఎన్జు మున్ సంగరయ్యో; మొక్కు మాదోలే, పన్న వాయ్ శెన్ శెన్జు అగ్గి అవ్నై యుమ్ ఉళుమ్మోటు విడిస్తతాక వేణుగో. (పల్ కాల్) ఉన్ నొక్కుమ్ ఉన్ పేచ్చుమే ధారకంగా ఇరక్కుడనవ్నై, ఉన్నైక్కాణామే కరిణి

రెయిన్ బొమ్మిడి కిల్ ఎన్న; అనర్ కి ఉంగ్గొట్టమెన్ను - స్కెల్లుచే
యెన్న; (మాతవిప్పన్ - షేర్ షల్ కాల్ కుయిలిస్కల్ హావిసకాణ)
వేదాన్ - స్కెల్లు వేదాన్ - స్కెల్లు యనుభవియానియమ్ నాథయామునర్
పాల్మ పరమభాగపరిసమూహాల్ స్కెల్లుమ్తయెన్ స్కెల్లుమ్
ఉన్నెక్కాణామెయాలే, నాక్కుబట్టిసమెత్తల్ 10 పులకాల్ కూవా
నిసకాణ .

నాక్కు ఉట్టిక్కాణ్ పుకుకితతు; (౧) “తయిర్ప్పయిమ్ శోన్ద్రోడు” (ఇన్ద్రో) మేలేబరుతిరల్ కూవానిన్దుతు; కీర్తే బరుతిరల్ కూవానిన్దుతు; ఇన్ద్రో యొన్దున్ద్రోళాతే ఉఱిన్దుకితాయ్ నీయేయితే.

(౨) “కణ్ పడై కొళ్ళుమిళన్దుయిలే” ఎన్దు “ఉఱిన్దుకితకుయిల్ కలై యుమ్ ఎఱుప్పి కూవచ్చొన్దుమవర్ కళాకై యాలే, కూవాతపోతు రిన్ద్రో * ఇన్దున్ద్రోనిన్దుమ్తుఱ త్రివిడువికోళెన్దు, ఉఱిలరుక్కిఱతై కూలీయా కిక్కొన్దు కూప్పిడుకిత తనై; విసిన్ద్రన్దు” ఎన్దు పేశాతేకిడన్ద్రో. (పన్ద్రో విరలి) నాన్ద్రో శొన్న వన్ద్రొక్కెల్లామ్ ఓరో ఉత్తరన్దులై ఉళ్ళేకిడక్కి టితు ఉన్ కుతైవరుకై యితే. (పన్ద్రో విరలి) నాన్ద్రో శొన్న తెల్లామ్ ఉన్ నెన్ద్రోల్ పడాల్తోకితతు ఉన్ శెరుక్కితే. సిన్ద్రన్దై బరు కై యాలుమ్, పన్ద్రై బరు కై యాలున్ద్రాణుమ్ అన్దైత్తుక్కొన్దుకిడక్కిఱతు. లీలోప కరణన్ద్రై ఉఱిన్దుమ్పొతుమ్ కై విడాతపడియాయ్ న్దు మ్మాన్ద్రమి రుక్కిఱపడి. ఇనళుక్కుభోగోపకరణమ్ కన్ద్రన్; పన్దు-లీలోపకరణమ్. అవన్ శెన్ద్రోబరుకై యాలుమ్ ఇనలై యొరుకై యాలుమ్ అన్దైత్తుక్కొన్దు కిడక్కుమాపోలే. † ఇనళుమ్ సిన్ద్రన్దై బరుకై యాలుమ్ పన్ద్రై బరుకై యాలున్ద్రాణుమ్ పై త్తుక్కొన్దుకిడక్కిఱతు. అననుక్కు-లీలాయ్ ప్పిపోలే ఇనళుక్కు ప్పన్దు. విభూతిబరు యిలే; విభూతిమాన్ బరుకై యిలే; నారమ్

ఇన్ద్రోపియొప్పిన విడి త్తిలుమ్ ఎఱున్దిరామైయాలే జాలకిరన్ద్రో త్రాలే పార్ త్తు (పన్ద్రో విరలి) ఎన్ద్రోకొళి. సత్త్వమ్ తలై యెడున్దు న్దై యుమ్ చేతనైత్తుక్కొన్దు లీలారసనునుభవిత్తు, సత్త్వమ్ తలై యెడు త్తివాతే, “బరుకై యాలే లీలోపకరణభూత రాన చేతనవర్గన్దైయమ్, బరుకై యాలే ఇన్ద్రోకొన్దుతనై లీలారసనునుభవిత్తి త్త ఈశ్వరనై యుమన్దై త్తుక్కొన్దుకిడప్పతే! ఇతెన్న ఇశ్వర్యమ్!” ఎన్ద్రోకొళి.

బుచ్చిలే; అయనమ్ బుచ్చిలే; శేషిబరుత్తైయిలే; శేషమ్బరుత్తైయిలే; భోగ్యమ్
బరుత్తైయిలే; భోగస్తానమ్బరుత్తైయిలే. (పవూర్విరలి) న్నాళ్ళున్ బరుత్తన
మానోమాకిర్ పన్దోపాతి ఎజ్జలైయుమ్ పేణ ఉన్ తైన్కుళ్ళే పక్క
లాయిన్ద్రే. సియుమననుమ్ కూడవిరున్ద శేర్ త్రియిలేన్గాళ్ళోకిటి, ఎజ్జ
త్తైయిలిరక్క వేణ్ణానోపన్దు. ఎజ్జళ్ళైయిలుమ్ పన్దుతోజ్జుమ్బడిపణ్డే, పన్దు
విడిక్క వేణ్ణానోఉనక్కు. ఉనక్కు, శేర్ త్రియా లే పన్దుత్తైయిలే పారున్ది
న్ద్రు; ఎజ్జళుక్కు త్త్రుముమ్బడాడ మత్తైన్ద్రపోయిన్ద్రు. (౧) “బ్యాకిణ
కర్కలై” ఎన్దు అననుక్కు విల్ విడి త్త్రుముమ్బపోలే, ఇనళుక్కు పన్దు
విడి త్త్రుముమ్బ.

శేరుక్కాలే ఉజ్జలైన్దైన్దై త్తేనాక చ్చొల్లానిన్దిరోళ్, సిజ్జళ్
తాన్ నన్దకార్యమ్ ఏరు; ఎన్ శేయ్యు చ్చెక్కి అత్తన్న; (ఉన్ మైత్తునన్
పేర్ పాడ) సియుమననుమ్ పైత్తునమైకొణ్ణాడి బరువర్ కొరువర్
ఉత్తరజాలి ఒత్తునిలమే, ఉన్ పళ్ళు త్తిలేన్దై ఉనక్కాక అవనై ఒత్తనై
ళొల్ల, సి బన్దుక్కు బన్పుతుళొల్ల మ్పొతు న్నాళ్ళో అవనుదైయ తోల్వి
యుమ్ ఉన్నుదైయ పెన్ద్రయమ్ తోన్ద్రు ఉనక్కు వేణ్ణుచనవ్ణామ్
ళొల్లి ఉపకరిక్కనన్దోమ్. ఇరునరుమ్ ఒన్దాయ్ చెల్లుమన్దుమ్ పిరిన్దనన్దుమ్
తాయ్ కూన్ద్రేయే ప్రళైకిళ్ నిల్పురు. (౨) “అన్దొన్ మయా
సాన్దొమ్” ఎన్దు పెరుమాళ్ తోల్విన్దు ప్పిరాట్టి ఇతైయ పెరుమాళ్ళుక్కు
అరుళిచ్చెయ్య; అవర్ పిరాట్టిపళ్ళు త్తిలే నిన్ద్రావ్వులే. (ఉన్ మైత్తునన్)
ద్వయత్తిల్ ప్రళమపద త్తిల్లిడియే శొన్దొకొరకిళ్. (పేర్ పాడ)

ఇప్పొత్తెల్లిరున్దు శేయ్యు వేణ్ణున తెన్నెన్న; (ఉన్ మైత్తునన్ పేర్
పాడ) సియుమననుమ్ పన్దైత్తైయిల్ ఉనక్కు అవన్ తోన్ద్రే తోల్విక్కు
అవన్ తిరునామజ్జలై ప్పాడి.

(౧) *నానమ్ పలపుముడై నారణనమ్మియితే. “ఇన్నా రడియాన్, ఇన్నో రడియాన్” ఎన్ఱు పడై త్త పేరుక్కు ఒరు అనధియిడై. [నారణన్ నమ్మి] సీర్ డోర్ ప్పాను వామ్మడినర్వధి రణ్ణో. [నమ్మి] ఉనక్కు నాజ్జల్ వేణుమో, ఎన్ఱై యొత్తయవే పూర్లరన్ఱో వెన్ఱు, ఇప్పడి అవనుక్కు ఉన్ఱనకొల్లి కొమ్మొమ్మ, “అకిల్ కున్ఱా? తిఱ” ఎన్ఱాల్; ఉన్నడై యార్క్కు నానోతిఱ పేనెన్ఱాన్.

“సిజ్జల్ వరుపుతికోల్” ఎన్ఱు, యన్ఱై త్తాలే తిఱక్కులామ్మడి పణినై త్తేర్, తిఱన్ఱు కొన్ఱు పురున్ఱో శెన్ఱాల్; “ఎన్ఱళాలే పెఱవిరుక్కుమ వరకళో నాజ్జల్; ఉన్నా లే పెఱవిరుక్కుమ వరకళణ్ణో; ఉన్ఱై పార్ త్తిరుక్కిఱ వరకళణ్ణో” ఎన్ఱి తాకళో. (శెన్ఱామరైక్కెయిల్) (౨) “మాశుచో” ఎన్నమ్ తై పార్ త్తిరుప్పవరకళో నాజ్జల్; (౩) “భవేయరణం హినా” ఎన్నమ్ తై పార్ త్తిరుక్కిఱ వరకళణ్ణో నాజ్జల్. సిజ్జల్ పణిన పావన్ఱుక్కు అజ్జ వేణ్ణా వెన్ఱిఱతు పెరుమాళుడైయ (౪) “అక్ష్మేల్” ఎన్ఱ తిరుక్కై; ఈన్ఱరస్వాతన్ఱ్రత్తుక్కు అజ్జ వేణ్ణా వెన్ఱిఱతు పెరియ పిరాట్టియార్ *నై త్తజ్జ త్తెన్ఱై. అననుమ్ కన్ఱై ప్పడుమ్ కైయితే. (౫) “తన్ కై మేలెన్ కై నైన్ఱు” ఎన్ఱు, *అణిమిరుతామరైక్కెన్ఱై మేలేయిరుక్కుమ్ కై. (శెన్ఱామరైక్కెయిల్) పన్ఱు విడిన్ఱు చ్చినన్ఱై.

అకిల్ కిత వై త్తిళ్ళి ఉళ్ళే పురున్ఱో శెన్ఱు; అతుమాడాతు. (శెన్ఱామరైక్కెయిల్) సోన్ఱర్య సోకుమార్య సోగన్ఱన్ఱణ్ణళాలే తామరై వోన్ఱ తిరుక్కై యాలే. ఇప్పడ త్తిల్ కై యావత్తునమ్; (౬) “జ్జానక్కైతా” ఎన్ఱరితే ఆన్ఱోర్. జ్జానత్తుక్కు సోన్ఱర్య సోకుమార్య సోగన్ఱన్ఱణ్ణళానన- ఇతరవిషయనిపున్ఱి-సోన్ఱర్యమ్; స్వభోక్త త్వనిపున్ఱి-సోకుమార్యమ్; నిరతిశయ ప్రమాత్మకత్వమ్ - సోగన్ఱన్ఱమ్; ఇప్పడి ఇరున్ఱుళ్ళ జ్జానత్తాలే.

ఇవర్కళ్ ఉత్తావియిరుక్కు వలైయోలై తెవిప్పడ వొణ్ణాతెన్రు,
వలైయై యేఱక్కుడుక్కిత్తిఱక్కుప్పక్కాళ్; (శీరార్ వలైయులిప్ప)
మేళుమ్ ముట్టజ్జి న్నిక్కుమాపోలే. (శీరార్ వలై) కలియర్ శోన్
న్నిక్కుమాపోలే, వలైయైక్కొణ్ణాడుకితార్కళ్; వలైక్కుచ్చిరైం
వతు-కైయిల్ నిన్దుమ్ క్కులాతోళ్ళై. విశ్లేషవ్యసమ్లనుభవియాల్
వలై. (౧) “శఙ్గుతఙ్గుమున్ కై న్నజై” (౨) “ఒన్డాడియాళ్ తిరునుకళ్”
ఎన్నక్కడవతితే. (౩) *ఇరుకైయిల్ శజ్జివై నిల్లావితే. (౪) “కళుల్ వలై యే
యాక్కినర్” ఎన్దు పెఱుక్కిఱవర్కళితే ఇవర్కళ్. (౫) “శూడక మే
తోళ్ వలై యే” ఎన్దు ఇవర్కళ్ ప్రార్థితపడియే అవర్కళ్ పూట్టినా
లితే ఇవర్కళుక్కు వలైయుళ్ళతు. (ఒలిప్ప) క్కిష్టనుమ్ ఓలైయిలే
ఉణ్ణన్దు, నాజ్గళుమ్ ఇద్దవికేట్టు వాఱుమ్బడియాక వేణుమ్.

కృష్ణసంశ్లేషత్తుక్కు విరోధమాక వొణ్ణాతెన్రు కిడవ్విడ త్తే కిడ
న్దు తిఱక్కుప్పక్కాళ్; (వన్దుతిఱవాయ్) “ఎజ్గళుక్కాకనాలడివన్దాయ్”
ఎన్నుమ్ తరమ్ నాజ్గళ్ పెఱుమ్బడివన్దు తిఱక్కు వేణుమ్. నాలడిపోయ్
వన్దాకిలుమ్ తిఱక్కు వేణుమ్. అనునుమ్ నాజ్గళుమ్ ఉన్ న్నడైయ్దుకుకణ్ణు
వాఱుమ్బడివర వేణుమ్. (మక్కిన్దు) పెణ్ణళ్ ఆరైకళాయ్ వన్దార్కళెన్రు
శాస్త్రార్థమ్ కొణ్ణాడవొణ్ణాతు; ఉన్దువన్దుతిఱక్కు వేణుమ్. (మక్కిన్దు)

(శీరార్ వలైయులిప్ప) సీర స్తరిభగవత్సమ్మనత్తాలే పూర్ణగ
ళాయ్ భగవత్సమ్మన సూచకజ్గళాన రహస్యత్రయార్థజళ్ ప్రకాశిక్కు.
(వన్దుతిఱవాయ్) నమ్మడై యప్రయత్నత్తై అపేక్షియామల్ సీయేవన్దు
స్వరూపోపాయ పురుషార్థ విరోధివిషయమాన తత్తదజ్ఞానత్వేప్పొక్కా
య్. (మక్కిన్దు) పురుషార్థమ్ ఉన్న తాక వేణుమ్. (౧౨)

“మార్కట్టిసీరాడ” ఎన్దు నాగ్గల్ నోన్ద్రనోన్దుక్కుమ్ ఉన్నడైయ
మక్కిట్టి కాడైయన్దో. *యథోపాసనమ్ ఫలమాకవేణానో?.

(మక్కిట్టి) ధర్మస్తుక్కు- త్తిఃక్కునోణ్డాయ్; పేలు ఉన్నతాక
వేణుమ్. అవన్దుక్కులిలుక్లాట్టి అవన్దుడైయార్పక్కల్ సీ ఇరు
క్కుమిరుప్పు, ఉన్నడైయ ముఖవికాసజ్జలే తోన్ద్రమప్పియాకవే
ణుమ్. (నన్దుతిఱవాయ్) కణ్ణుక్కు ఇరైయిడవేణుమ్. (వళై యులిప్పు)
శేవియిన్పట్టిని తీర్క్కువేణుమ్. (పేర్పాడ) నాక్కుప్పట్టిని అవిమవే
ణుమ్. (శెన్దామరైక్కెయార్) న్దురేన్దియమ్ నయిఱున్దైయవే
ణుమ్. (కన్దమ్ కమయిమ్ కులల్) ప్రూవేన్దియన్దుక్కు ఇన్దైయిడవే
ణుమ్. (మక్కిట్టి) ఇప్పడి నరేన్దియన్దుక్కుమ్ విడాయ్తీర్న్దాల్
మానసమాన ఉకప్పు ఉన్నతాకవేణుమ్. ఎచ్చెరుమానార్ విశేషిత్తు
ఉకన్దిరుక్కుమ్బాట్టు ఇన్దైయ. (౧౭)

. > < .

అన-పత్తోన్ద్రతామ్బాట్టు. నన్దుడైయపీరాట్టియైయై, “సీ
రార్నళై యులిప్పు నన్దుతిఱవాయ్ నన్దు వాళే ప్పిన్దున్దుకతవై త్తిఱక్కు
ప్పక్కాళో; నన్దుయాన్దున్దునన్దు ఇన్దో తన్నడైయార్నన్దు ఇన్దు
మోసాతి, ఇన్దైప్పగ్గోగార్ నన్దుడైయారాయన్దో విరుప్పరు;
నన్దుడైయార్క్కు ఇన్దో మున్దున్దుక నోణ్డాయ్; ఇన్దైత్తిఱ
వెన్దార్క్కు నామ్ ముత్తాడరాయ్ కార్కమ్ శయ్తోమెచ్చమ్ తరమ్
పెఱ వేణుమెన్దు, ఇన్దైత్తిఱక్కున్దాయ్ విన్దిట్టున్దు మర్కట్టాక
క్కుట్టిక్కొణ్ణుసోయ్ పప్పక్కెయిలే విమవిట్టు, ఇన్దుడైయన్దుర్యతైలే

న్దానదేవ వ్యాఖ్యానమ్.

అన-పత్తోన్ద్రతామ్బాట్టు. (కుత్తుఇత్యాది). ఇన్దైట్టిల్ పురుష
కారభూతైయాన పిరాట్టికతవుతిఱక్కుప్పక, నన్దుడైయార్క్కు ఇన్దో
మున్దుడునతే! ఎన్దుఅనళై ఎచ్చెన్దిరుక్కు- నోట్టామల్కట్టిక్కొణ్ణుకిడక్కిఱ

తానుమ్ మయన్గి ఇవర్కళ్ వన్దకారియనైయుమ్ మఱిన్దుకిడక్క ;
అవనై యెఱుప్పిన నళవిలే అవనెఱున్దిరున్దు ఇవర్కళ్ళుక్కు ప్రతివచనమ్
పణ్ణాతపడి అవనుక్కుముత్పాడుకొడాతే కట్టిక్కొల్లుకిడన్దు, ఉఱిన్దు
కిఱ ఇవళ్తన్నై యే తిరియట్టుమ్ ఎఱుప్పకిఱార్కళ్, మీళవుమ్
అవనై ఉఱార్త్తుకై క్కాక.

ఇత్తాల్-ఆశ్రితర్కు- మాటిమాటి ఒరువర్క్కొరువర్ పరిను
నోక్కునై యాలే , నమక్కు-తజ్జమాయరుప్పతొరు మిఠునముడైని
ఱతు. ఇప్పడిక్కొత్త మిఠునత్తై త్తని త్తనియే పల్లెఱుకిఱపర్కళ్ రావణ
శూర్పణఖకళోడొప్పార్కళ్; పెరుమాళైప్పల్లీ, తిరువడి-పిరాట్టితిరు
వడికళిలేశెన్దు పిన్దు అవనై క్క-టాక్షిత్తు, ఇన్దై య పెరుమాళుమటియాల
కాకవుత్తా న్దత్తై యరుళిచ్చెయ్తాళ్; పిరాట్టియైప్పల్లీవన్ద శ్రీవిఘ్నే
శాస్త్రానై (౧) “వివీడణఱు వేఱాకనల్లానై” ఎన్నుమ్మడి విశేష
న్నహమ్ పణ్ణయరుళినార్ పెరుమాళ్. (౨) “నకచ్చిన్నాపరాధ్యతి”
ఎన్నుమవనై యుమ్, (౩) “ఎన్నడియారతు శెయ్యార్” ఎన్నుమవనై
యుక్గాణుమ్ నామ్తజ్జమాకప్పల్లీయిరుక్కిఱతు. (౪) “నిన్ తిరువరు
ళుమ్ పణ్ణయత్తాళ్ తిరువరుళున్దొల్లు నిన్ కోయిల్ శీయత్తు” ఎన్దొరితే.
(౫) “ఆళ్కిన్దొనాన్దొయాన్ ఆరల్ కుత్తెవుడై యమ్-వాళ్ కణ్డెయొ
ల్లణ్” (౬) “కూరమ్బన్” ఎన్దు భగవత్ప్రపవన్నర్, అమ్బిన్పుకరై
యుమ్ కూరైయైయుమ్ నినై తిరుప్పర్కళ్; ద్వయనిష్ఠర్ ఇవళ్కణ్ణిన్
కూరైయైయుమ్ పుకరైయుమ్ తజ్జమాక నినై తిరుప్పర్కళ్

ఈశ్వరనై యెఱుప్పి, అఱుమఱుమాల్లీయే పిఱవామైయాలే, మీళ
వుమ్ అవళ్తన్నై యేయెఱుప్పకిఱార్కళ్.

(౧) తి-మొ-౬-౮-౫.	(౨) రా-య-౧౧-౬-౪౪.	(౩) పెరి-తి-౪-౯-౨.
౪) తి-వాయ్-౯-౨-౧.	(౫) తి-వాయ్-౧౦-౪-౩.	(౬) ౪-తిరువ-౮.

వ్యా.—(కుత్తువిశక్కురియ)నమైస్సోలే ఊరారిశైవుమ్ వేణ్ణాతే,
 “విడికిఱతు” ఎన్నిఱభయముమిన్ఱిక్కే, ఇరుల్ తేడవుమ్ వేణ్ణాతే, పకలై
 ఇరవాక్కవుమ్ వేణ్ణాతే, విశక్కిలే కృష్ణన్ ముకవైసార్ త్తుప్పడు
 క్కై పడుత్తుక్కొణ్ణుకిడక్కప్పెలువతే ఇవళోరుత్తి!, ఇతెన్న ఎవ్వర్య
 మెన్ఱిఱార్ కళో. (౧) “కాణిలొట్టార్” ఎన్నుమ్బడి తఱ్ఱుకుక్కు ఊరా
 రిశైవుమ్ తేట్టమామ్, “కీర్వానమ్ వెళ్ళెన్ఱతు” ఎన్నిఱభయముమ్ నడన్ఱు
 (౨) “నళ్ళిరుట్కణ్” ఎన్ఱు-ఇరుళుమ్ తేట్టమామ్, ఇరాప్పకలామ్బడి
 విళ్ళేషత్తోడే కృష్ణన్ ముకత్తిల్ విళ్ళిక్కవుమ్ పెఱాతే, తరైక్కిడైకిడప్ప
 తాయితే నాళ్ళో పడుకిఱపాడు. చోరర్ కుక్కు విశక్కుమ్ నిలవుమ్
 పకైయితే. ఇవళుక్కు ప్రసిద్ధమానముత్రైయున్ఱాకై యాలే విశక్కిలే
 పడుక్కై పడుక్కై త్తట్టితయే. కృష్ణనైప్పన్ శ్రీనవర్ కళో అవనోడు
 సాధర్మ్యమ్ పెలుమోపాతి, (౩) “తూమః శిమాడత్తుచ్చున్ఱుమ్ విశక్కు
 రియ” ఎన్ఱు ఉన్నుడైయమాళికై యోడు సాధర్మ్యమ్ పెన్ఱ్ఱి ఎఱ్ఱ
 భుడైయమాళికై కళిలే ఉన్నైప్పన్ శ్రీననాఱ్ఱుకుమ్ ఉన్నోడు సాధర్మ్యమ్
 పెన్ఱ్ఱు, కృష్ణనుమ్ నాఱ్ఱుకుమ్ ఎఱ్ఱకఱ్ఱుకుమ్ ఇప్పడి విశక్కుమ్ పడు
 క్కైయుమానాన్ఱో ఉన్నుడైయ అనుభవత్తుక్కు ప్రయోజనముళ్ళ
 తుమ్, ఇతుడనక్కు ప్పొలుప్పతుమ్. ఇరావుణ్ణాతార్ కుక్కు ఉణ్ణార్
 అడియారనో.

(కుత్తువిశక్కు) వేణ్ణనవిడత్తిలే పేర్ త్తువైక్కలామ్ విశక్కు.
 నీయుమననుమాయ్ క్కణ్ణాళుమోప్పతు వేణ్ణుమిడఱ్ఱిలే యెడుత్తు
 వైత్తు అడిమైశెయ్ కైక్కు నాఱ్ఱుకుమ్ వేణ్ణానో; (౪) “రమమాణాననే
 త్రయః” ఎన్నుమ్బడియే. (ఎరియ) ప్రణమ్బే ఒనుకొడివిశక్కు పుకరర
 ఱ్ఱుకిడక్క ఒనునిలై విశక్కు ఉళ్ళేనిన్ఱు ప్రకాశయశిన్ఱతు. (ఎరియ)

అప్రకాశమునూయ్ అన్యాధీనప్రకాశముమాయురుప్పతొరు విళక్కుణ్ణా
 మ్బడి, స్వయమ్ ప్రకాశముమాయ్ పరప్రకాశకముమాయ్ నిన్ఱెరికిఱ
 తొరువిళక్కు. తన్నెయుమ్ కాట్టాతేతన్నెప్పురుషకారమాకకొణ్ణా
 కాణక్కడవ అవనై యుణ్ణాట్టాతే యిరుప్పతే ఇవళో! (౧) “భాస్క-
 రేణప్రభాయథా” ప్రభై-తన్నెయుమ్ కాట్టిరిదిత్యనై యుమ్ కాట్టవన్
 శ్రితే. (౨) *ఆయర్ పాడి క్కణివిళక్కు ప్రకాశిక్కుక్కు ఇట్టనిలై విళ
 క్కిణ్ణేఇవళోతాన్. ఒన్ఱుస్వయమ్ ప్రకాశముమాయ్ పరప్రకాశకముమా
 యిరుక్కుమ్; ఒన్ఱు అప్రకాశముమాయ్ అన్యాధీనప్రకాశముమా
 యిరుక్కుమ్. తన్నెత్తాన్ కాట్టామెయాలే అప్రకాశమెనిఱతు; కృష్ణ
 న్ పారతన్త్ర్యత్తాలే అన్యాధీనప్రకాశమెనిఱతు; ఇవళో తన్నెక్కాట్ట
 కైయాలే స్వయమ్ ప్రకాశమెనిఱతు. స్వాశ్రయత్తై విళక్కుకై
 యాలే పరప్రకాశకమెనిఱతు; అవనుక్కు-విళక్కునవళితే ఇవళోతాన్.
 (౩) “అతీవరామశ్యశుభే” ఎనిఱివనుక్కుమ్ ప్రకాశకైయాయ్ ఔజ్జ్వ
 ల్యావహాయాయితే ఇవళిరుప్పతు. (౪) “ఓకర్క్కిన్ఱతిరుమార్విల్ తిరు
 మ్మైతన్నోడుమ్.”

(కోట్టుక్కాల్ కిట్టిల్ మేల్) ఇరళో తేటమన్ఱిక్కై ప్రకాశమ్
 పొలుత్తు నిలై విళక్కురికిఱతుక్కుమేల్, ఎగ్గలైప్పోలే శ్రీబృన్దావనముమ్,
 మణిఱున్ఱుమ్ తేడిప్పోకవేణ్ణాతే, ఉళళక్కుత్తుక్కుళేపడుక్కై పడుత్తు
 క్కుచ్చమఱిక్కిడక్కపైలువతే! ఇతెన్న భాగ్యఫలన్దానెనిఱాకళో.
 (కోట్టుక్కాల్) ఆనై కై ఉయిర్ ప్పిడియేపిడిన్ఱు అవన్ శ్రిన్ కొమ్మకళై

స్వ.— (కున్ఱవిళక్కురియ) జ్ఞానమ్ ప్రజ్వలిక్కు. (కోట్టు
 క్కాల్ కిట్టిల్) చతుర్దిన్ఱియానకునలయాపీడ త్రినుడైయదన్ఱజ్జాలే
 శైయ్యప్ప కాల్ కళైయదైయ కిట్టిల్ మేల్. ఇత్తాల్ - చతుర్విధ

(౧) రా-య-౧౨౧-౧౦. (౨) నా-తి-౧౩-౧౦. (౩) రా-నా-౨౨-౩౨.
 (౪) తి-వా-య-౧౦-౬-౯.

పుటిత్తు, అవద్రీత్త ఆధారమాకక్కడైన్దు, మడుత్తుచ్చెయ్తకట్టిల్.
వీరపత్నియాకై యాలే ఇప్పడిశమైనకట్టిలిలొట్టియ మద్రీత్త యవద్రీల్
కణ్ణుజ్జాతాకాతే. (౧) [గజంవావీత్యసింహంవా వ్యాఘ్రంవాపి
వరాననా । నాహారయతిసంతాసమ్] పిరాట్టిక్కుక్కాట్టిలే ఆనై యుళ్ళి
ట్టన కణ్ణాల్ అపూర్వదర్శనత్తాలే వన్ద ముఖవికాసమ్ పోక్కి, స్త్రీత్వ
ప్రయుక్తమాన అచ్చమ్ కుడిపోయ్త్తు; అతుక్కడియెన్నెన్నిల్; (౨)
[బాహుచారామస్యసంశ్రితా] తనక్కెన్నత్తోల్ పడైక్కెయాలే; ఉయి
రోడేపిడిత్తు కొమ్మైప్పాణనల్లవీరనుడైయ పత్నిక్కు అజ్ఞావేణావే.

వీరపత్నిక్కు నాయకనోడే అణైయుమ్బాతు, కైయిల్ నాణ్
తలుమ్బాల్ వన్ద శరశరప్పక్కణ్ణిత్తెయ్యాకిల్, తణ్ణోట్టెప్పెణ్ణిత్తె అణై
త్తాప్పోలేయరుక్కుమ్. (౩) “భర్తారంపరిషస్వజే” ఎన్దు పిరాట్టి పెరు
మాళ్ళుడైయ వీరకోల్లజ్జణ్ణిప్పిత్తే “ఆణ్” ఎన్దు అణై త్తతు; మద్రీత్త
ప్పోతు (౪) “స్త్రీయింపురుషవిగ్రహమ్” ఎన్దిత్తే ఇరుప్పాళ్
*జ్యాకికర్కశమానతోల్ కళాలే అణైక్కవేణుమ్; (౫) [మాతజ్ఞ
ఇవసింహేన] రావణనాకిఱుఅణైయై ఉయిర్ ప్పిడిపిడి త్తసింహమితే పెరు
మాళ్. (౬) ఉపధాయ భుజం తస్యలోకనాథస్య” ఎన్నుమ్బడియాన
తోల్ కళాయ్త్తు. [లోకనాథస్య] ఎన్దిఱుత్తు. (౭) “పతింవిశ్వస్య” ఎన్దిఱు

కర్తృత్వమూలమానఅహజ్కారకార్యమానశేష త్వేకర్తృత్వమ్-జ్ఞాతు
త్వేకర్తృత్వమ్ - కర్తృత్వేకర్తృత్వమ్ - భోక్తృత్వేకర్తృత్వమాకిఱ
కాల్ కల్తెయ్దుడైత్తాయ్; అన్దకర్తృత్వవిషయమానసర్వార్థకామమోక్ష
జ్ఞాకిఱ పట్టజ్జల్తెయ్దుడైత్తాయ్, తదనుష్ఠానాభినివేశమాకిఱ కచ్చెయై
య్దుడైత్తాయరుక్కిఱ కట్టిల్ మేలెన్దిఱుత్తు.

(౧) రా. ఆ. ౬౦-౨౦. (౨) రా. (౩) రా. ఆ. ౩౦-౩౯. (౪) రా. ఆ. ౩౦-౩.
(౫) రా. యు. ౬౦-౩. (౬) రా. సు. ౨౧-౧౬. (౭) తై. నా. ౬-౧౧-౩.

పడియే, అవనుక్కుమ్ తజ్జళుక్కుముణ్ణాన ముత్తైయైయూణ్ నిరుప్పార్ కు భయప్పడవేణ్ణా పెన్టపడి. (౧) “ఆనన్దం బ్రహ్మణోవిద్వాన్”

వీరపత్ని కళిపడిప్రపన్నర్ పడిపోలే. తన్నాముక్కెన్నమిడుక్క-ల్
 ధనర్ కళుక్కు అవనుడైయ బలమేబలమాక వేణ్ణానో. ఆనుకూల్కైత్తిల్
 తారతమ్యమ్కొణ్ణ త్యాగస్వీకారమ్ పణ్ణువతు అవన్ అపరిపూర్ణనాకి
 లితే; పరిపూర్ణనానవనుక్కు ఇవన్ విలక్కామైయితే వేణ్ణువతు; ఇవన్
 పణ్ణినప్రాతికూల్కైత్తుక్కు అబుద్ధిపూర్వకమాన ప్రపత్తి ప్రాయశ్చిత్తమా
 మ్బాతు, శరణ్యన్ సీరైయే ఫలిక్కిఱతి త్తనైయితే; ఫలత్తొడుసస్థిప్పి
 క్కుమతితే ఉపాయమాకిఱతు. సర్వస్వదానమ్ పణ్ణిన వెళువియనుక్కు
 ననైయుణ్ణామ్బాతు వేతేయొరువననుగ్రహత్తాలే ఫలమాక వేణ్ణానో;
 ఇరణ్ణుక్రియోయాలుమన్త్రిక్కేయిరున్దతితే ఫలమ్. అత్తాలేయితే (౨)
 “ఆర్తోవాయదివాద్యుప్తం” ఎన్నిఱతు. అజ్జనేయాకిల్ ప్రపత్తితానెన్నై
 న్నిల్; చైతన్యకార్యమ్ వేణ్ణుకైయాలే. ఇవనుడైయ సత్తైయే ఉపాయ
 మామన్త్రితే స్వీకారముమ్ ఉపాయత్తిల్ పుకువతు. [రక్షితవ్యకిృతా
 త్మనా] అవన్ కృతాత్మావాకైయాలే ఇవన్బక్కల్ పెల్లైరుతుకొణ్ణు
 తన్ సీరైయాలే రక్షిత్తువిడుమి త్తనై.

(కోట్టుక్కాల్ కట్టిల్) కునలయావీడ త్తిన్ కొమ్మైప్పటిత్తు
 కొణ్ణు పొన్దుశమై తకట్టిల్. (౩) “సఖ్యవివశ్యత” ఎన్ఱు పార్త్తు
 కొణ్ణు నిన్ఱ పెగ్గళెల్లామ్కిడిక్క, కోడుకళి కొణ్ణుకట్టిల్ శమైప్పతు, ఒక్క
 ప్పట్టజుట్టిన ప్రధానమహిషియాన ఇనళుక్కితే; ✽ కోట్టిడైయాడిన
 కూత్తుమ్ ఇనళుక్కు; కొడు త్తతుమ్ ఇనళుక్కు. (౪) “వేళముమ్మేళ్ విడై
 యుమ్” (కోట్టుక్కాల్) (౫) “పిన్నైతన్ కేశవన్ తాళి కణ్ణుకొణ్ణు”

(౧) తై-ఆ-౯-౧. (౨) రా-య-౧౨-౨౨. (౩) వి-మై-౫-౨౦-౫౪.

(౪) పెరి-తి-౧-౬-౩. (౫) తి-వాయ్-౧౦-౪-౩.

ఎఱ్ఱమేల్ కిడక్కిఱ మిగున త్తిన్ కాలిలుమ్, అమ్మిగునఁజైచ్చుమక్కిఱ
కాలిలే తలై యెమడుక్కిఱాకళి. కృష్ణన్ పడుక్కైయిన్ కాలై పు
న్ద్రీనవరకళితే-పర్యజ్జువిదై యుఱ్ఱులుకిఱ పడుక్కైయిన్ కాలిట్టెఱు
వార్. ఆసన త్తిన్ కాలై క్కట్టినసర్పమ్ ఆసన త్తిన్ ఆక త్తిలేపటిసాప్పోలే.
(కట్టిల్) పెరువిలై యనాన పొన్నాలుమ్ రత్న త్తాలుమ్ శమైత్తాలుమ్,
ఇడైయరాకై యాలే “కట్టిల్” ఎఱ్ఱజాతిప్పేచ్చు. (కట్టిల్ మేల్) బ్రహ్మ
దికళి వరవిట్ట శిఃఱుత్తోట్టికళాకిలితే శిఃఱియ ఉత్తైత్తుప్పొకడువతు;
పడుక్కైప్పన్ద్రీల్ పడుక్కైయైకై యాలే ఆదరత్తోడే పేణిక్కొ
ణ్ణుపోరుమ్.

(మెత్తెనపజ్జ శయనమ్) మెత్తెనపజ్జాలే శెయ్తపడుక్కై.
(మెత్తెన) నాజ్గళి అరైకళాయ్ వన్దుకిడక్క, పడుక్కైయిన్ ఉళిమా
నమ్ పుఱమానజ్జొణ్ణాడి క్కణ్ణుఱుఱువతే!. (మెత్తెన) నాజ్గళి పుఱమ్మే
నిన్ఱుల్ పడుక్కై కతినమాఁ వేణ్ణావో; అననోడు కిలాయ్ త్తపోతు శీఱు
వతు అవన్ పడుక్కైయైయితే. (౧) “తమ్ పామ్మప్పోల్” (౨) “శరణే
శరణే” ఎఱ్ఱ తిరువనన్దార్వానై పెరియాన్దార్వోపాతియితే నిన్దై త్తిరు
ప్పతు. (పజ్జ శయనమ్) పచ్చవిఞమానశయనమ్. శీతపరిహారముమాయ్,
ఉష్ణపరిహారముమాయ్, దర్శనీయముమాయ్, పరిమళవత్తుమాయ్,
పాణ్డారో పేతముమాయ్ పుక్కై.

(శయన త్తిన్ మేలేటి) నాజ్గళి ఉళుప్పకురప్పెటాతే పుఱమ్మే
నిన్ఱుల్, పడుక్కై, కాలిడవొణ్ణాతపడి ఉఱు త్తవేణ్ణావో? పుత్రాదికళి
తుక్తై యాతపడుక్కై పిత్రాదికళుక్కు అసహ్యమామాపోలే, నాజ్గళి

(మెత్తెనపజ్జ శయన త్తినైలేటి) శేష త్వాది కర్తృత్వ రాహిత్య
త్తాలే మృదువాన అర్థపచ్చకజ్ఞానమాకిఱ పడుక్కైమేలేటి. (కొ త్తలర్

తుకై యాతపడుకై * వెప్పళ్ళియాకాతే తణ్ పళ్ళియావతే! అవర్
కళుక్కు నెరుప్పసిరామ్ ఔషధమ్ ఉన్ కైయిలేయుడై. (మేలేటి)
నాగళుమ్ మితి త్తేటినాల్వో నీ ఏటువతు. (౧) “పాదేనాఽధ్యారో
హతి” ఎన్ఱుశ్రియసిపతియినుడైయ పర్యజ్ఞువిద్యైయిల్ శొలుకిటప
డియే కుత్తైవర్థిపడుకైయిలే శెన్ఱేఱక్కడవన్ ఇన్ఱముక్తాత్తా; అవన్
“కోసి” ఎన్ఱక్కడవన్; ఇవన్ (౨) “అహంబ్రహ్మస్మి” ఎన్ఱక్కడ
వన్; (౩) “యస్మాస్మి” ఎన్ఱిఱన్, “బ్రహ్మస్మి” ఎన్ఱిఱతు-బ్రహ్మప్ర
కారభూతన్ నాన్ఱెప్పడి. ఇవర్కళుమ్ అత్తైయితే కణికిఱు. (ఏటి)
(౪)* వెల్లై వెళ్ళుత్తిన్మేలారుపామ్మై మెత్తైయాక విరిత్తు ఉఱుక్కిఱవన్,
(౫)[నాగపర్యజ్ఞముత్సృజ్య] ఇశ్శేఱవరవిట్టపడుకై, ఇశ్శే తనక్కుమ్
ముఱుడవన్దవిస్మయత్తైక్కణ్ణు ఆశ్చర్యత్తాలే స్తిమితనాయ్ అతిలే ఏఱిన
వరు త్తై చొచ్చుకుఱు.

ఇప్పడిక్కొత్తపడుకైయిలేతుకై కైక్కునిదానమ్ శొలుకిఱార్
కళ. (కొత్తైర్ పూజ్ఞులి నప్పిన్ఱై) తిరుక్కులిల్ సర్పత్తాలేకొత్తు
క్కొత్తాక అలరానిన్ఱుళ్ళపూవై యుడై త్తాన కుత్తై యుడైయ నప్పి
న్ఱై. కొత్తాకప్పటిత్తుక్కులిలేశూట్టినాల్, తన్నిలత్తిత్తోలే కుత్తై
లిలేయిరున్ఱు శెవ్విమాతామల్ అలరుమాయిర్థు. కొమ్మినిన్ఱుమ్ పోన్ఱు
కుత్తైలిలేయితే అలరుకిఱు. ఇవళ్ మయిరిల్ పూవలరుకైక్కుక్కాల్ త్తో
పాతియాకాతే, (౬) “కాలకిలయతామహమ్” ఎన్ఱననుడైయ
సర్పమ్. (కొత్తైర్) బరుప్రణయకలహత్తిలే ఎడుప్పమ్ శాయ్ప్ప
మాకమహాభారతమ్ నడవానిన్ఱాల్, పూవలరాత్తోయిమ్మడియెఱ్ఱనే.

పూజ్ఞులిత్తాది) వర్గమ్ వర్గమాః వికసితజ్ఞానరాన ఆత్మాక్కళాకిఱ
పుష్పజ్ఞై యుడైయ భగవద్విషయ స్వవ్యామోహమాకిఱ అశకభార

(౧) కొడిత-౧-౫. (౨) బృహదా-౩-౪-౧౦. (౩) యజు-౨-౩-౭.
(౪) పెరి-౮-౫-౧-౭. (౫) హరివంశ-విష్ణు-౫౫-౬-౨. (౬) గీ-౧౦-౩౦.

(పూజ్యుల) “మలరిట్టునాముడియోమ్” ఎన్దు ఎజ్జళ్ కుల్లల్
 పూవుమ్మాటి, శెవ్విప్పువై వైక్కిలుమ్ తొక్కితే, తొక్కినపూవిరహాగ్ని
 మాలేశరు కామ్బడియరుక్క, సిముడిప్పతు ఎజ్జళ్ తలైయిల్ పూప్పొలుత్తా
 య్. ఇవలై ఇల్లువుశొల్లుమ్పొతు తజ్జళ్ డేకూట్టువర్కళ్; పేటుశొల్లు
 మ్పొతు అవనోడేకూట్టువర్కళ్. అవళుక్కుమ్ ఇరణ్ణుతలై యుమ్ విడ
 కొణ్ణాతు. (నప్పినై ౨ కొణ్ణేమేల్ వైత్తుక్కిడన్) (పూజ్యుల నప్పినై ౨)
 ఎలక్షణమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమానకుల్లై యుడై యవళ్. (పూజ్యు
 ల నప్పినై ౨) కేశవనై యుమ్ పిచ్చేన్ నవల్లకుల్లై యుడై యవళ్.
 ఇవన్ కుల్లల్ వారుకైక్కు *అక్కాక్కై యుమ్ వరువతు, (౧) “పినై ౨
 మణాళనై” ఎన్దు ఇవళోట్టై సమ్బన్దమ్ శొన్నా లాయిన్లు.

(కొణ్ణేమేల్ వైత్తుక్కిడన్) నప్పినై ౨ పిర ట్టియినుడై య తిరు
 ములై తడతై తన్నేలే వైత్తుక్కిడన్ వెన్నుతలే; కొణ్ణేమేరే తనై ౨
 వైత్తుక్కిడన్ వెన్నుతల్. (౨) “నశాస్త్రం నై వచక్రమః” ఎన్దితే
 ప్రమాణమిరుప్పతు. (౩) “పర్యాయేణ ప్రసుప్తః” ఎన్నక్కడవతితే.
 (౪) [మలరాళోతనత్తుళ్ళాన్] పర్వతపార్శ్వత్తైప్పన్ శిజీవిప్పైప్పేలే.
 (కిడన్) తిళక్కక్కణి తవన్ నజ్జుణ్డైప్పేలే పరవశనాయ్ మయళ్ళి
 క్కిడక్కిటపడి. (మలర్ మార్ పా) అవన్ అణ్ణెకొణ్ణ అరణుమ్, ఇవళ్
 జీవనముమ్. ములై యైప్పన్ శి అవన్ కిడక్కుమ్; మార్ పై ప్పన్ శి
 ఇవళ్ కిడక్కుమ్. ఇవళ్ ములై ప్పర ప్పెల్లామ్ బరుమూలై క్కుప్పోరాత
 పడి అకన్దమార్ పై యుడై యవనే. *పెరియవరై మార్ పితే అతు. (౫)
 “మున్ శ్రారావనములై యాళి - అకలత్తుళ్ళిరుప్పాళి” ఎన్నక్కడ
 వతితే.

(౧) పెరి-తి-౨-౫-౧.

(౨)

(౩) శా-సు-౩౮-౨౧.

(౪) ౩-తిరువ-౩.

(౫) తిరు నె-౧౯.

(మలర్ మార్ పా) తిరుములై త్తడళ్ళో ఉఱుత్తుమ్బడియణై త్తస్స
 ర్మసుఖత్తాలే పూవలరుమాపోలే వికసితమానమార్ పైయుడై యవనే.
 (౧) “సదైకరూపరూపాయ” ఎన్నచ్చెయ్ తే “మలర్ మార్ పా” ఎన్నిఱ
 తితే; ఇవ్వికారత్తోడు విరోధియామైయాలే. కిర్మనిబద్ధసమాయ్ వరుమ్
 పుద్దిహోసళ్ళో దోహవహజ్జళాకైయాలే, అవైయైయెన్నిఱతి త్తనై
 యితే. నిత్యాలనపాయనియాయరుక్కిఱనిత్యశ్రితైయాననళ సంశ్లేష
 త్తాల వరుమ్ వికారమ్ ఇలైయెన్నిఱతనై; ఆశ్రితసంశ్లేష త్తిల్ అవికారిత్వమ్
 అనద్యమి త్తనై యితే. ఇవ్వికారముణ్ణానాల్ కల్యాణగుణజ్జళిలేయామి త్త
 నై యితే. (౨) “మలరాతుకువియాతు” ఎన్నిఱవిడమ్ స్వరూపమితే.
 యశోదైప్పిరాట్టి కట్టుక్కు అలరుకిఱమార్ పు, ఇవళుడైయ స్తనబద్ధ
 త్తుక్కు అలరచ్చొల్లవేణుమో? (౩) “పుడైక్కలన్దానై” (౪) “వరై
 వెడున్దోళి మూర్ త్తికణ్డోర్.” ఇవళోడణై న్నవిన్బు ఇవ్వికాసమ్ పిఱవా
 తాకిల్ ఇవర్ కళుక్కుత్తాన్ ఎన్ శెయ్య; ఇవనుక్కు వికాసత్వేషణ్ణిస్వరూ
 పమ్ వెఱవిరుక్కిఱవర్ కళితే ఇవర్ కళి. (౫) “నిత్యకిఱ్ఱరః” (౬) “ఓర్
 కుఱ్ శ్రేవత్” అవనై వికసిప్పిక్కై ఇవర్ కళుక్కు స్వరూపమాయితే
 యిరుప్పతు. శేషియైవికసిప్పిక్కు మ్పొతు శేషవస్తువేణుమ్; ఇలైయా
 కిల్ స్వతంత్రమాయురుప్పతొరు వస్తువుణ్ణాయ్ వికసిప్పిక్కిఱతనై.
 ఇచ్చానుగుణమాక విళైయుమతు చైతన్యప్రయుక్తమితే.

(వాయ్ తిఱవాయ్) అవన్ డేమ త్తజ్జాయ్ తిన్దుకిడక్క, ఇవర్ కళి
 తాన్ ఆరైయెఱుప్పకీఱు. (వాయ్ తిఱవాయ్) కిడన్దవిడ త్తేకిడన్దు
 త్తైయుడైయ నప్పిన్నైప్పిరాట్టియుడైయ భోగోపకరణమాన భక్తియై
 ప్పవిషయ త్తిలే వైత్తుక్కొల్లు, అత్తాల వికసితహృదయనానవనే.

(వాయ్ తిఱవాయ్) నీవాయ్ తిఱన్దు ఒరువారైయరుళిచ్చెయ్య

(౧) ఐ-పు-౧-౨-౨. (౨) తి-వా-౩-౧-౨. (౩) తిరువి-౨-౬.
 (౪) తి-మొ-౪-౪-౫. (౫) స్తా-౪. (౬) నా-తి-౧౩-౪.

శీన్ గమ్భారమాన మిడల్ ధోశై కేట్టుమ్బడి ఒరువారైశొల్లాయ్.
(౧) “అనన్య” ఎన్గిఱపడియే ఏకద్రవ్యమౌలేయిరుక్కిఱవర్కళైప్పఱ
ప్పడచ్చొలువార్, రావణాదికళోపాతియితే; ఆకైయాలే “ఎమ్మన్ది
రాయ్” ఎన్గిఱిలర్కళో. (వాయ్తిఱవాయ్) (౨) “ఆర్తోవాయది
వాదృప్తి” ఎమ్మశొల్లివైత్తు, ఉన్నాలల్లతు శెల్లాతిరుక్కిఱ ఎజ్జళుక్కు
ఒరువారైయుమ్ అరితామ్బడి పేశాశేకిడక్కిఱతెన్. తిఱక్కిఱవళై
యుమ్ తిఱక్కొట్టాతే, నీయుమ్ ములైక్కిళై అముక్కుణ్ణాల్ కిడన్ద
విడత్తేకిడన్దు (౩) “మాశుచం” ఎన్నవుమరితో. (మల్ మార్ సా
వాయ్తిఱవాయ్) మార్ పై అవిళుక్కుక్కొడుత్తాల్, పేచ్చై ఎజ్జళుక్కు
త్తనాలాకాతో; (౪) “కొజ్జేమేల్” ఇత్యాది. మార్ పతుములైయా
నాల్, వాయతుముత్తో.

“వాయ్తిఱవాయ్” ఎన్దైక్కేట్టు, పోరనొన్దార్కళాకాతే!
ఎమ్మ, అవన్ మఱుమాల్ ధమ్ శొల్లప్పక; ఆ ర్తవిషయత్తిల్ నమ్మిల్
ముత్పాడనాక నొణ్ణతెమ్మ, కణ్ణాలే “వాయ్ వాయ్” ఎమ్మకమ్మత్తైక్కిట్టి
అముక్కిక్కొణ్ణాకిడన్దాళో; (మై త్తడజ్జణ్ణినాయ్) ఎన్గితార్కళో. నామ్
ఆరేనై యుమ్ ఇన్నా తాకిఱతెన్; నమ్ పరికరమ్ నమక్కుడతవాతేకణ్ణాలే
వాదై నెరియానిఱ్కు. (మై త్తడజ్జణ్ణినాయ్) ఉన్నుడైయ కణ్ణిల్ పుక
రుమ్ పెరుమైయుమ్ ఎజ్జళో పేర్ ముక్కు ఉడలెన్దిరున్దామ్; అతు ఇల్లువుక్కు
ఉడలావతే. (మై త్తడజ్జణ్ణినాయ్) (౫) “మైయిట్టెమ్మతోమ్” ఎన్గిరుక్కిఱ
ఎజ్జళై యుమ్ మైయిడప్పణ్ణినాన్దో నీకణ్ణుక్కు మైయిడువతు. ఇరణ్ణు
వేణుమ్ ఎన్దవాతే, అవన్ వాయ్ తిఱక్కప్పక, అవనై, నీ “క్రమమ్
తప్పి నడప్పతే ? ” ఎమ్మ కణ్ణాలే అతట్ట, అవనై యెమ్మప్పకైక్కాక
మీశ్వరమ్ అవళై యెమ్మప్పకైతార్కళో. (మై త్తడజ్జణ్ణినాయ్) శున్ద

(౧) రా-సు-౨౧-౧౬.

(౨) రా-య-౧౮-౨౮.

(౩) గీ-౧౮-౧౬.

(౪) నా-తి-౮-౩.

(౫) ౨.

కణ్ణుక్కుమ్ ఒరుమైయితే ఇడువతు; (౧) మైప్పడి మేనియితే. (మైప్పడి జ్ఞాన్) (౨) “నజీవేయంక్షణమపి” ఎన్నప్పణ్ణుజ్జణ్ణితే-అవనై. (తడబ్బణ్) ఇక్కడలైక్కరై కణ్ణాలితే అవన్ నమైచ్చార్ పుతు.

(నీయున్ మణాళనై) అవన్ నినై వేనినై వాయిరుక్కుమ్ నీ; ఉన్ నినై వేనినై వాయిరుక్కుమ్ అవన్. అవనై పెఱ్ఱుక్కైక్కడియాన నీ, ఉన్ పురువమ్ నెఱి త్తవిడ త్తిలే కుడసిర్ వార్ కుమ్మడి భవ్యనాయరు క్కిఱవనై విలక్కక్కడవైయో. ఉన్నడై యభోగ్యతైయిలే అవన్ తువక్కుణ్ణిఱతు, ఉనక్కు ఇష్టవినియోగార్ నాయ్ ఎజ్జళుక్కు పెఱ్ఱుక్కై క్కుడలెన్దిరున్దోమ్; ఇని ఉనక్కే శేషమెన్దిరుక్కిఱోమ్. పణ్ణు, ఇరువ రుమ్ కూడ త్తజ్జళుక్కు స్వమ్ ఎన్దిరుక్కై యాలే కూడచ్చొల్లిప్పొన్దాకిళి; ఇప్పొతు, అన్యత్వమ్ తోడ్ ప్రణయరోషతాలే వేఱిదుకిఱార్ కళి పేఱు అవళాలేయానాల్, ఇరువుమ్ అవళాలేయాక త్తట్టిలెయితే (ఉన్ మణాళనై) (3) “లోకభర్తారమ్” ఎన్గిఱనాట్టుప్పొతువై త్తనిశ భుజిక్కక్కడవైయో. “గోపీజనవల్లభన్” ఎన్దు విరుతువిడిక్కిఱ ఊర్ పాతువై ఉన్నా లే ఉణ్ణాఱుక్కలామో. (ఉన్ మణాళనై) ఇవలై యిట్టితే అవనై ఇవర్ కళి అఱివతు. (౪) “ఎన్ తిరుమకళి శేర్ మార్ వన్” (౫) “కోలమలర్ ప్పావై క్కన్నాకియ.” అవనుమ్ అవ్వభియా లే యితే ఉకప్పతు.

(ఎ త్తనై పోతుమ్ తుయిలెఱ్ఱి వొట్టాయ్ కాణ్) ఒరుక్షణముమ్

సత్త్విమాకిఱ అజ్జన తై యుడై త్తాకై యాలే విశృంభలమానస్వరూప యాధాత్మ్య జ్ఞానముడై యవశే. (నీ) స్వరూపయాధాత్మ్య దర్శిని యాననీ. (ఉన్ మణాళనై) ఉనక్కు వల్లభనాన కృష్ణనై.

(ఎ త్తనై పోతుమ్ తుయిలెఱ్ఱి వొట్టాయ్ కాణ్) అత్యల్పకాలము

(౧) తిరుపి-౯౪.

(౨) రా-సు-౬౬-౧౦.

(౩) రా-సు-౩౮-౫౬.

(౪) తి-వాఱ్-౭-౨-౭.

(౫) తి-వాఱ్-౧౦-౧౮-౭.

అవనై ఎదుర్దిరుక్క-వొట్టుకిటిలై. సమ్మాగవర్ధకమాకక్కట్టిన శై నెకి
 ట్టిక్కిలుమ్ ఉడమ్బువెళుప్పతి!; కలవిక్కుడలానవ్యాపారశైయిమ్. పిరి
 పుక్కుడలెన్ఱు పిత్తై క్క-మాట్టాయ్. పుణర్ చ్చిక్కా-కప్పిరియిలుమ్ తడు
 ప్పతువనై ప్ప-వృత్తి. ఇవర్ కళి పుకున్దాలుమ్ భోగత్తుక్కువర్ధకశైన్ఱుకి
 ట్టిలై. ఇవర్ కళి ఇచ్చేర్ త్రియిలే కిచ్చిత్క-రిక్క ఆనై ప్పట్టితే వరుకి
 టతు. ఇరువర్ కు ఒరువరడిమై శెయ్ వతావితే ఉత్తరార్ధత్తిల్ శొలు
 కిటతు. కొణ్ణు పుటప్పట్టాళాకిల్, ఉత్తరార్ధత్తిల్ పిడియే అడిమై శెయ్
 కై కుడలాకిటతు; ఉళ్ళేకిడన్దుతాత్తాళాకిల్, పూర్వార్ధత్తిల్ పడయే
 పురుషకారత్తుక్కు ఉడలాకిటతు.

(ఎత్తనై యేనుమ్ పిరివాన్ శ్రీలాయాల్) ఒరుక్షణమ్ పిరియిల్
 పుటమ్బునిట్టిట నాజ్గళ్ పట్టతు పడానిన్ఱాయ్. నాజ్గళ్ ఆకలనిన్ఱు
 పడుకిట తెల్లమ్ కూడియిరున్ద పడానిన్ఱాయ్! . నెకిట్టై త్తలన్ఱైక్కిల్
 పత్తుమాసమ్ పిరిన్దవళ్ పట్టతు పడానిన్ఱాయ్. ఇవ్విడ త్తిల్-ఇవళ్ వై ల
 ట్టణ్ణమ్ శొలుకిటతు. (ఆన్ శ్రీలాయాల్) ఉనక్కాకవన్ఱో అవన్ పుట
 ప్పడ మాట్టాతోట్టికిటతు, పిరియిల్ సీపిత్తై యాయ్. ఉన్నై ఇమ్మక్కిల్
 ఒన్ఱాకముడియుమ్; ఉన్నై ఇమ్మవామైక్కు ఎక్కళై యుమ్ విట్టుఉన్నోడే
 పణిపోరుమ్బడియాక్కువతే!.

(తత్తువమ్) ఇతు ఉణ్ణై శొలుకితోమ్; ఎక్కళాన్ శ్రీమాయాల్
 కణ్ణాజ్జుమ్మలై యిట్టు చ్చొలుకితోమ్మల్లోమ్. (తకవన్ఱు) ఇతు మెయ్యో,
 నీరైక్కు ఉడలల్ల, గర్మమన్ఱు. (తత్తువమ్, తకవన్ఱు) సత్యమే, కృపై యన్ఱు.

మ్ నిద్రాప్రదమాన పడుక్కైయిల్ నిన్ఱుమెదుర్దిరుక్క వొట్టుకిటిలై,
 ఒట్టుతల్ - సమ్మతి తల్. ఏనెన్నిల్; (ఎత్తనై యేనుమ్ పిరివాన్ శ్రీ
 లాయ్) సంశ్లేషార్థమానవిశ్లేషముమ్ నీపొలుక్కుకిటిలై; అతు ఉన్ కున్
 ధమో; ఉన్ బలహానియిన్ కుటై. ఆల్-ఆశ్చర్యే. (తత్తువమన్ఱుతకపు)

మయ్యే ఉనక్కుప్పవై ఇలైయన్నుతల్; తకవుతత్తువమన్జెన్నుతల్; ఉనక్కునీరైయుడెనుశొల్లకిఱతు పరమార్థమస్తు. (౧) “నకశ్చిన్నా పరాధ్యతి” ఎన్నలావతు అవన్ పరికరమ్ నలియుమ్బొతో; ఉన్ పరికరమ్ అవనా లేశోర్ వుపడప్పార్ త్తిరుక్కుమ త్తనై యో. (౨) “క్షిసామి” ఎన్జవనోడు, (౩) “నకశ్చిన్నా పరాధ్యతి” ఎన్జఉన్నోడువాశియిలై. (౩) “అహత్వా రావణం సజ్జే” ఎన్జ “కొన్డలతు పడై వీట్టిల్ వుకోమ్” ఎన్జవనోడు, అన్జనక్కే, (౪) “మిత్రమా పయికిమ్” ఎన్జఉన్నోడువాశియిలై ఎన్జిరుక్కిఱోమ్. (౫) “పతిం విశ్వస్య” ఎన్జ అవనై నినై త్తిరుక్కుమోపాతి, (౬) “ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్” ఎన్జి ముతనైయేయుళ్ళ తెన్జునినై త్తిరుక్కిఱోమ్. ఇవళుక్కు క్కుటై శొల్లకై యావతు అవనోడొక్కు మెన్నుమి త్తనై యితే; “నీర్ మైయాల్ విజ్ఞీనారై నీరైయా లే కుటై న్న వర్కళోడొప్పర్కళ” ఎన్నుమి త్తనై యితే కుల్లైమ్. (౭) “ద్విధా భజ్యేయమ్” ఎన్జిరుక్కుమవనోడు, (౮) “శరణంగతః” ఎన్జవనోడు వాశియిలై క్కొక్కోళ్ళేనెన్జవనై కపోతస్థానీయనాక్కినాల్, కపోతియిల్ కెట్టపిరాట్టియిలై యితే; అరై ష్శుగమ్ తాల్ త్తతు పొఱుక్కు మాట్టామల్ శొల్లకిఱవై యితే ఇన్జె.

అన్జిక్కే, (తత్తువమస్తు, తకవుమస్తు) ఉన్నుడైయ స్వరూప త్తుక్కుమ్ పోరుమతస్తు; స్వభావత్తుక్కుమ్ శేరుమతస్తు. పురుషకార నూయ్ నిస్తు శేర్ ప్పారుడైయ స్వరూపత్తుక్కుమ్ స్వభావత్తుక్కుమ్

ఆకిలుమ్ పురుషకారభూతైయానఉనక్కు ఎమ్మెరుమానై నమ్మోడే శేరనోట్టామల్ పణ్ణుకై స్వరూపమస్తు. (౧౯)

(౧) రా.య.౧౧౬-౪౪. (౨) గీ.౧౬-౧౯. (౩)

(౪) రా.శు.౨౧-౧౯. (౫) తై.శా.౬-౧౧-౩. (౬) తై.శా.౧-౩౦.

(౭) రా.య.౩౬-౧౧. (౮) రా.య.౧౬-౩౨.

శేరుమతోఁగతు. (౧) “అఖలజగన్మాతరమ్” ఎన్ఱిఱతుక్కుమ్ శేరాతు; (౧) “అశరణ్యశరణ్యామ్” ఎన్ఱిఱతుక్కుమ్ శేరాతు; (౧) “దేవదేవ దివ్యమహిమమ్” ఎన్ఱుకట్టినపట్టత్తుక్కు చేర్చుమి త్తనై. (౧౯)

అవ;—ఇరుపతామాబ్బట్ట. “తుయిలెన్ద్రనోట్టాయ్ కాణ్, తకవ స్తు” ఎన్ఱుపెన్ఱో ఆద్ర్తామైయా లే నమ్మెచ్చిలకుద్ర్తమ్ శొన్నార్కళే యాకిలుమ్, తిరువుళ్ళమ్ పార్త్తు ఇడత్తిలే విన్ఱప్పమ్ శెయ్యవేణు మెన్ఱు నప్పిన్ఱై ప్పిరాట్టి పేళాతే పళ్ళికొన్ఱాదుళ, ఇనలైప్పద్ర్తినాలుమ్ కార్యమ్ శెయ్యక్కడవ అవన్, ఇవళితన్ఱై యుమ్ తిఱక్కవొట్టాతే భోగప్రసక్తనాయ్ పేళాతేకిడన్దా యెన్ఱవాతే, శివిల్కెన్ఱు కిడక్కితా నాక కూడుమెన్ఱు పార్త్తు, నీ మున్బ ఆర్తరక్షణమబ్బన్ఱి ఆర్తిత్తగుణ్ణ శ్లెల్లామ్, ఇప్పోతు ఎన్ఱున్దిరామైయా లే ఇన్ఱక్కిడాయ్ పుకుకితాయ్” ఎన్ఱు శొన్నవిడత్తిలుమ్, అవన్ వాయ్ తిఱవామైయా లే నప్పిన్ఱై ప్పిరాట్టి తిఱత్తిల్ ప్రణయరోషత్తా లే శొన్నవై యుమ్ ఇవనుక్కు అనన్బామ్ పోలే యిరున్దతెన్ఱు పార్త్తు, ఇవళుడై య దేహగుణ్ణలై యుమ్ ఆత్త గుణ్ణలై యుమ్ శొల్లియేత్తి, “అవన్ తనక్కురియనో, పరతన్ద్రినాన వన్దెనలికిఱతన్” ఎన్ఱు, ఎన్ఱుకుక్కుమ్ అవనుక్కుమ్ కడవైయాన నీయే ఎన్ఱళ పేక్షితమ్ తలైక్కట్టి తరవేణ్ణానో ఎన్ఱు, నప్పిన్ఱై ప్పిరాట్టియై అర్థి క్కితార్కళే.

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ—ఇరుపతామాబ్బట్ట. (ముప్పత్తమూసరిత్యాది) ఇప్పాట్టిల్, మీళవుమ్ ఎమ్మెరుమానై యెన్ఱుప్పి, అన్ఱు మఱుమాద్ర్తమ్ పిఱవామై యా లే నప్పిన్ఱై ప్పిరాట్టియై యెన్ఱుప్పి, వన్దకార్యతై అఱి విక్కితార్కళే.

వ్యా.— (ముప్పత్తుమూవర్) నీ రక్షిక్కుమిడ త్తిల్ సభ్యనియ
 తివేణమో, క్రమవిరత్తై తానున్దో, అజ్జులత్తజ్జుఱ్ఱిములుభూరుమాయ్
 నోవుప్పూల్ ఉతవలాకాతో; అణ్ణఘమాయ్ ప్రబలరుమానాలో రక్షిక్కు
 లావతు; పెణ్ణఘమాయ్ అబలై కళుమానాల్ రక్షిక్కులాకాతో; సమి
 ధైపాతి సావిత్రిపాతియాయ్ స్వరక్షణ త్తిలేఅధికిరి త్తిరుప్పూర్ కో ఉతవ
 లావతు; ఉన్నై యేహన్ శ్రి త్తనాముమ్ బరుతలై పన్ ద్రాతార్ క్కు ఉతవ
 లాకాతో; (౧) “ఈశ్వరోహమ్” ఎఱ్ఱిరుప్పూర్ కో ఉతవలావతు;
 “అశ్వియేన్” ఎఱ్ఱిరుప్పూర్ క్కు ఉతవలాకాతో; అనన్యప్రయోజనరై
 పోలే పల్ కిరీత్తుక్కార్యమ్ తలై క్కట్టినవాతే వజ్రత్తైక్కొణ్ణు ఎతి
 రిదుమవర్ కిలైయో రక్షిప్పతు. కార్యమ్ శెయ్యూపిడిలుమ్, అగతికళా
 య్ అనన్యప్రయోజనరా యిరుప్పూర్ క్కుక్కార్యమ్ శెయ్యలాకాతో.
 (౨) “నీణకర్ నీశెరివై తరుళాయ్” ఎఱ్ఱు ఉన్నై యెఱ్ఱుప్పి అమ్మక్కు
 ఇలక్కాక్కువార్ కార్యమో శెయ్ వతు; ఉన్నడుకుకాణ వాళైప్పూర్
 కార్యమ్ శెయ్యలాకాతో.

(అమరర్ కుక్కు) కొన్ఱాలుమ్ శావాతార్ కో ఉతవలావతు, వ్యతి
 రేక త్తిల్ పిత్తై యాత నాజ్గిరుక్క. ఉన్నై యెఱ్ఱియ వేటొన్ఱుధారకమ్
 ఎఱ్ఱు-ముఖా-స్తరత్తాలే జీవిప్పూర్ కో ఉతవువతు; ఉన్ ముఖముమ్ ఉన్
 నోక్కుమ్ జీవనమాయిరుప్పూర్ కుక్కు ఉతవలాకాతో. శక్తర్ కో
 కార్యమ్ శెయ్ వతు; అశక్తర్ కుక్కు కార్యమ్ శెయ్యలాకాతో? నోవు
 ప్పూల్ ఆన్ ద్రవల్లవర్ కో కార్యమ్ శెయ్ వతు. (మున్) నోవువరున

వ్యా.— (ముప్పత్తుమూవర్) - అపరిమితసభ్యరతాన. ఇత్తల్ -
 దుర్లభత్వమ్ శొల్లుకిటతు. (అమరర్ కుక్కు) జ్ఞానసజ్జోచమిల్లాలవర్ కళు
 కుక్కు. (౩) “సన్తమనంతతోవిదుః” ఎన్నక్కడవతితే. (మున్ శెఱ్ఱు)
 అవర్ కళుక్కు ప్రకృతిసంగతత్తాలే జ్ఞానసజ్జోచమ్ వరుతఱ్ఱుమున్నే

తఱ్ఱుమున్నే. ఏఱ్ఱువేపరిహరిక్కక్కడవనీ, నోపుపట్టవెజ్జలై రక్షియా
తొట్టికితెన్? నిన్నై పుక్కుమ్ ముఱ్ఱుట్టుక్కార్యమ్ శెయ్యక్కడవ నీ
ఎజ్జల్ నిన్నై వైక్కుడ్రుమాక్కినాయో. (శెయ్య) నీ ఇరన్దు శెయ్య కార్యమ్
శెయ్ వార్ కో శెయ్యలావతు; నాజ్జల్ వన్దు ఇరన్దాలాకాతో?. ఉన్నై
అట్టై త్తువిట్టుక్కార్యమ్ కొళ్ళార్ కో ఉతవలావతు; ఉన్ వాశలిలే
వన్దు నిన్దుతువకుకిత ఎజ్జల్ కార్యమ్ శెయ్యలాకాతో?. నాజ్జల్ ఉన్ వాశ
లిలే వరుకై కుడ్రుమెన్దిరుక్కితాయో?. (౧) “స్మరామి” ఎన్నుమవ
నుక్కు నిన్నై కైక్కుడ్రుమ్; (౨) “ఉవాచ” ఎన్నుమవనుక్కు వారై
కొల్లుకై కుడ్రుమ్; (౩) “పద్భ్యామభిగమాత్” ఎన్నుమవనుక్కు
వరుకై కుడ్రుమ్; (౪) “ఉన్ మనత్తాల్” (౫) “వారైయెన్నే” (౬)
“తిరుమాలుమ్ పోన్దానే” (౭) *ఎఱ్ఱుతుమెన్ను మితుమికై యాయన్దో
అన్విడత్తుక్కిరుప్పతు.

(కప్పమ్ తవిర్ కుమ్) “కప్పమ్” ఎన్గితు - కప్పుమెన్దు పడి.
అతాకిత-నడుక్కమ్. “కప్పమ్” ఎన్గితివై “కప్పమ్” ఎన్దు వలిత్తు
క్కిడక్కిత. (౮) “దేవాస్వర్గంపరిత్యజ్య” ఎన్దు అసురరాక్షసరాలే
కుడియిరుప్పల్ పడ ఇల్లున్దు పుకలిడమడ్రు నడుక్కిత నడుక్కత్తై త్రివి
ర్ కై. నాట్టార్ నడుక్కత్తై త్రివిర్ కక్కడవనీ, ఎజ్జలై నడుజ్జున్దాతే
కొళ్ళాయ్. అవర్ కల్ నడుక్కత్తుక్కుమ్ ఎజ్జల్ నడుక్కత్తుక్కుమ్ వాశి
యతీయవేన్దో? అవర్ కల్ నడుక్కమ్ ఎతిరికల్ నిమి తమాక; “నీ
ఉణరుమ్బడి కాణాతొట్టియప్పకుకితోమో? ఉన్నైక్కిడై యాతొట్టియ
రక్షకనాన తాన్ అవతరిత్తునిన్దు. (కప్పమ్ తవిర్ కుమ్) అవర్ కళుక్కు
జ్ఞానసజ్జోచనిబన్దనమాయ్ వరుమ్ భీతియైప్పొక్కడిక్కిత. (కలియే) సామ

(౧) పరాశర.

(౨) కా-

(౩) కా-అ-౫౦-౪౦.

(౪) తి-మొ-౨-౭-౧.

(౫) నా-తి-౮-౨.

(౬) నా-తి-౮-౧.

(౭) తి-నాయ్-F-౩-F.

(౮) వి-పు-౧-౧౭౫.

ప్పుకుకిటలో?" ఎన్ఱు ఎజ్జళుక్కునడుక్కుమ్. "కప్పమ్" ఎన్ఱు-ఇత్తైయా
కవుమామ్. రావణాదికళుక్కు ప్పణిప్పువిట్టు త్తిరియామేక్కాక్కై.

(కలియే) మిడుక్కుడై యననే. ఒరుమేట్టుక్కు ఒరుపళ్ళమ్నేరా
మాపోలే, ఉన్ మిడుక్కుక్కు ఎజ్జళ్ బలహానియుమ్ నేరన్తో. అబలైక
ళాన ఎజ్జళుక్కు, (౧) "కొన్ఱబలాం" ఎన్ఱిట ఉన్ మిడుక్కుల్లతు ఉణ్ణో?
(తుయిలెథ్రాయ్) దేవతైకళుక్కుప్పోలే ఎజ్జళుక్కు క్కుడియిరుప్ప ప్పణి
శ్శరవుమ్, మార్ పిలే అమ్మేట్రువుమ్ వేణ్ణా; ఉణరు మోప్పై అళుకుక్కాణ్ణే
యే ఎజ్జళుక్కు క్కుడియిరుప్పమ్ జీవనముమ్. (తుయిలెథ్రాయ్) నీయు
కక్కుమనర్ కళాన ముప్పత్తుమూవరాకనినై; ఆణ్ణళాకనినై; ప్రయోజ
నాన్ఱర పరరాకనినై; మరున్ఱుతిన్ఱు శావాత పేరాకనినై; ఉన్ఱైరత్తుళి
మాకనినై యాతే రత్తుకనాకనినైక్కుమ్ పేరాకనినై. ఎజ్జళుక్కునీయు
ణరుమ్మియుమ్, నీ నోక్కుమ్మియుమ్, నీ వాన్ఱైళ్ళుమ్మియుమ్ తోడ
క్కమాన నన్ఱైక్కాణ్ణైయే వేణ్ణురత్తెన్ఱిళార్ కళో.

(ముప్పన్ఱుమూవరిత్యాది) అన్ఱవసుక్కళో, పకాదశరుద్రర్ కళో,
ద్వాదశాదిత్యర్ కళో, అశ్వినదేవతైకళో, ఇవర్ కళో తోడక్కమాక
బ్రహ్మైత్తైయాక నడువుణ్ణాన దేవతావర్గమ్, కృష్ణన్ తిరువవతరి త్తపోలే
తోడడిత్తిట్టిల్ కళో తోడక్కమాన పిల్లైప్పణికళో వరవిట్టు, తాగ్గళుమ్
*మన్దిరమామలర్ కొణ్ణు, శిలనాలో మత్తైవతు పెళిప్పడువతాయ్ త్తిరి
న్ఱు, *ఆయర్ సాడి నిత్తైయప్పకున్ఱు, ఇడైచ్చికళో పిన్నాడియిలే ఒతు
జ్జుకై యాలుమ్, ఇవర్ కళో కార్యమ్ కృష్ణనేశేయతు తిరికైత్తుాలుమ్,
ఇడై ప్పెణ్ణళో అఱిక్తై యాలే ఇన్ఱైత్తాన్ఱై చ్చొల్లుకిఱార్ కళో. "కలి"
ఎన్ఱు-మికుతియాయ్, సకల దేవతైకత్తైయుమ్ రక్షిక్కైయాలే, సర్వా
ధీనానవనేయెన్ఱుమామ్.

రక్షిక్కైయుడై యననే! (తుయిలెథ్రాయ్) నీ నిద్రైయిల్ నిన్ఱుమ్ ఎన్ఱు
నిరుక్కు వేణుమ్.

ఇప్పుడి దేవకార్యమ్ శేయ్ తు వ్యాపరియానిష్టాల్ తనక్కొరు
తీజువరుమ్బడి యిరుక్కుమోవెన్నిల్? (శెప్పముడై యాయ్) తనక్కొ
రత్తైయున్జామ్బడి వ్యాపరిక్కుమ్ అరణిమైయైయుడై యవనే యెన్నితార్
కళ్. అబ్బిక్కే, “శెప్పమ్” ఎన్ఱు శెవ్వై యాయ్, ఆశ్రితరోడు శెవ్వై
యభియామే పరిమాణుమ్ అర్బవగుత్తైయుడై యవనేయెన్నుతల్. (౧)
“రక్షితాజీవలోకిస్య” ఎన్ఱి సామాన్యధర్మత్తాల్ వన్ తరమభిన్దాలుమ్,
“స్వజనస్యచరక్షితా” ఎన్ఱి ఇవ్విశేషత్తైయుమ్ ఇత్తుక్కో? ఎన్ఱో
శెవ్వైక్కేడుమ్ ఉన్ శెవ్వై యాలే నిరప్పవిరున్దోమ్; అతుతన్నై
యుమ్ అనత్సమమాక్కానిష్టాయ్, నాన్ఱో వరక్కిడన్దఉజ్జుకై యాలే.
విరకాలే నీరై మేట్టిల్ ఏన్ఱ్ఱుమాపోలే, ఉన్నడై యవాత్సల్యమ్ ఎన్ఱో
పక్కలిలుమ్ ఏటిప్పాయవేన్ఱావో? ఇచ్చెవ్వైతానే అనాశ్రితివిషయత్తి
లుమ్ ఒక్కుమాకిల్ బాధకమామితే; అతువారామైక్కాక (తిజలు
డై యాయ్) ఎన్ఱితార్ కళ్. తిజలావతు పరాభిధవనసామర్థ్యమ్. ఆశ్రి
తరోడు శెవ్వియనాన శెయల్ తన్నిలే అనాశ్రితర్ కుమ్ అనభవనీ
యనానవనే! వాన్ఱురొకిళ్ విషయత్తిల్ శెవ్వియనాననిలైయిలే, దుర్యో
ధనావకలై అత్తుక్కుమ్బడియై నిలైక్కి, అతు. ఆయుధమెడేనెన్ఱు ఆయు
ధమెడుకైయుమ్, పకలై ఇరవాక్కుకైయుమ్ తొడక్కమాననై.
అనుకూలరాన ఎన్ఱో పక్కలిలేయో తిజల్ కాప్పవతు; అతు ఎన్ఱుక్కు
అణుకవొన్ఱాత్తపడియాయో?

అత్తిజలాల్ ఫలిత్త అంశమ్ శొక్కితిజతుమేల్ (శెన్ఱ్ఱార్
క్కు-వెప్పమ్ కొడుక్కుమ్) శెన్ఱ్ఱార్ రాక తార్ - శ్శ త్త క కళ్.

(శెప్పముడై యాయ్) ఆత్తర్ తన్నై అనుభవిక్కుమ్బడి
తాన్ సాన్ఱాయుక్కి అవనే! (తిజలుడై యాయ్) అనాశ్రితర్ కుక్కి
వొన్ఱాతవనే! (శెన్ఱ్ఱార్ కుక్కు- వెప్పన్ఱ్ఱుకు, మ్ విమలా) భాగం

(గ) “సుహృదంసర్వభూతానామ్” ఎన్నిరుక్మి అతనకు శత్రుత్వం కలిగిందో తెలుసుకోవడానికి ఆచార్యురప్పడి యశత్రుత్వం చేయి తేతనకు శత్రుత్వం కలిగి తాత్. ఆశ్రిత విరోధి భుక్కుడు అతని పై పుష్టికొడుక్కుమ్. (శ్రీ దీపాం) శాత్రుత్వం ఇరు వర్క్కుమ్ పొతువాయిరుక్మి అపడి. ఇవర్కళ, (అ) “శత్రోస్స కా శాత్” ఎన్నర్కళ; అవన్, (3) “ద్విషదన్నమ్” ఎన్నుమ్. (వెప్పమ్ కొడుక్కుమ్) భయస్వరత్తై కొడుక్కుమ్. పాణ్డవర్కళుడై య కలక్క మెల్లామ్ అవర్కళుక్కు ఎతిరికళ పక్కలిలేయాక్కుకై. (ర) “పాణ్డ వర్తమ్మడై య పాణ్డలి మఱుక్క మెల్లామ్” (గ) “శస్త్రమ్ అల్ కురు లాళలక్కణ్ నూర్ మువర్తమ్ పెణ్డరుమెయితి.” (కొడుక్కుమ్) అరు ల్కొడై యాన బేదార్యమిరున్దపడి.

(విమలా) సమ్మన్ద మొత్తిరుక్కచ్చెయ్తే, ఆశ్రితర్కాకక్కణ్డ ద్దుర్ముడుక్కియాలే వన్ద శుద్ధియొచ్చులుకి అతు. (ఎ) “శెయ్కుమ్ తావరుమ్తీమై” ఇత్యాది. ఆశ్రితర్ కార్యమ్ శెయ్తానాయుక్కై య న్నిక్కే తన్ పేతాయుక్కై. (2) [ప్రోత్తస్సనితన్] అనాశ్రితర్కు ముడిక్కైక్కు వేణుమవర్తై కొడుక్కు, ఆశ్రితర్కు ఉజ్జీవన హేతు వానతన్నై కొడుక్కుమ్ శుద్ధి. దుర్యోధననుక్కు పురికరత్తై కొడుక్కు, అర్జుననుక్కు తన్నై కొడుక్కు నిన్దనిలై. (తుయిలెరాయ్) ప్రయోజ నాన్తర పరర్కు కార్యమ్ శెయ్తత్తాల్ వన్ద పుక్కుమ్, ఆశ్రితర్కా

విరోధి భుక్కు నడుక్కత్తై కొడుక్కుమ్ శుద్ధియోగముడై యవనే! . ఇత్తాల్ - భయనివృత్తి మాత్రమన్నిక్కే, భయ హేతు నివృత్తియుమ్ రక్షక కార్య మేన్ద తాయిల్. (తుయిలెరాయ్) నిద్రాప్రదమాన పడు య్కొయిల్ నిన్దమ్ ఎక్కునిరుక్కు వేణుమ్.

శ్రీలక్ష్మణ వద్ద పుట్టిన ముగ్ధులను అభ్యయింపజేయు పురుషులు; కడ
కొన పెట్టుదిరుక్తు అవద్రు నిలై నిలు త్తికొక్కయ్య.

అవన్ తాళ్ల త్తిరున్దవాతే అవన్ క్కల్ మఱుమాల్ మమ్
పెతామేయాలే, “తన్నై ప్పిరియిల్ తరియాలవలై చ్చితైయి లేయిట్టువై త్తు
మురట్టుదేవర్ కళ్ కార్యమ్ శెయ్ తు తిరియుమవనై విడీర్” ఎన్దు, తిరి
యవుమ్ నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియై యెప్పుకితార్ కళ్. (శెప్పన్న మెన్ ములై)
పరతన్త్రినాన ఇవనై క్కిడన్దు నలికితెన్?, నమ్ ఆర్ తన్దని కేళాతపడి
ఉళ్ళే పాతిన్దు కిడక్కితవలై చ్చొల్లా తే. (శెప్పన్న) శెప్పక్కళ్ళే పాతిను
వై త్త ఆభరణమ్ నిలై త్తపోతు పూణక్కిడై యాతావ్ వాలే, శెప్పవ్ వాలే
యిరున్ద సన్ని వేశతైయై డై త్తాన అవల్ ములైయి లే అమిన్ ద్దిక్కిడక్కిత
వనై నమక్కుక్కిడై క్కప్ప కానిన్ద తో?. (౧) “మాకిడల్ సిరుళ్ళాన్
మలరాల తనత్తుళ్ళాన్” యామకాలత్తుక్కు అళ్ళినార్, కడఱురైయై
ప్పల్ శ్రిక్కిడ త్తల్, పర్వతన్దలై ప్పల్ శ్రిక్కిడ త్తల్ శెయ్యక్కిడవతు;
ఇవనుమ్, కడలై యుమ్ ములై యెయుమ్ విడాన్; (౨) “తిరుమాలిరుమ్
శోలై ములై యేతిరుప్పాఱుడలే.” (శెప్పన్న) విలక్షణమాన పణ్డమిట్టు
వై క్కుమ్ శెప్ప అవన్; అవన్దన్నై అడక్కుమ్ శెప్ప ఇవల్ ములై కళ్.
(౩) “శుడర్ వాన్ కలన్ పెయ్ తతోర్ శెప్పిన్దై త్తిరుమ్ జైమణాళనై”
(మెన్ ములై) విరహాసహమాన ములై పడై త్తాళాకిలితే యెద్దిరుక్కులా
వతు; అవనుణరవుమ్ వినవవుముళ్ళ విశమ్బమ్ పాతాతములై.

అఱు మఱుమాల్ మమ్ పిఱవామేయాలే అవనై యెప్పుకై
క్కాక నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియై యెప్పుకితార్ కళ్. (శెప్పన్న మెన్ ములై
యిత్తాది) విషయ గ్రాహకమాయ్ విషయ విరహాన హిష్ణు వాయిరుక్కిత

(శివాయ్) అమ్మలైయిలే వర్తిప్పార్ నుకరుమ్కనియుమ్ తేనుమ్; (౧) “తొడ్డైయమ్ శెజ్జనివాయ్ నుకర్ ద్దాన్” ఎన్నుమ్మడియే.

(శివాయ్) క్కన్దనైయుమ్ తనక్కాక్కిళ్ళొన్ణ అధరముమ్ స్థితముమ్.

(౨) [కోవై వాయాల్ పొరుట్టు] (౩) [తళవేల్ ముఱువల్ పిన్నై క్కాయ్] ఇవ్వధరముమ్ ముఱువలుమ్ భుజిక్కైక్కితే ఏఱుకల్ పొరుతతు.

(౪) “కాన్దస్మితా” (౫) “జగత్సలై లం పరివర్తయామి.” అవన్ నెళ్ళై

వరుత్తుమతు ఎన్నమ్బాలే యెన్నిల్; నాట్టైయిరీప్పనెన్ఱు కలగ్గళణ్ణ

వతు ఇవ్వధరముమ్ ముఱువలుమితే. (౬) “ఈషదున్నమ్మపాన్మి

రసాయనమిన్ త్తమమ్” ఎన్ఱిరుక్కుమననై ప్పెర్ద్రొల్ విడు మో?.

(శివాయ్) * శెమ్బవళ త్తిరల్ వాయన్ తోర్ద్రవాయ్.

(తిరుమరుజుల్) అమ్మలైయిలేయిరున్దుపక్వఫలై భుజిప్పార్

క్కు సుఖమాయురక్కన్దొన్ఱొతపడి యిరుక్కిఱితో? ముడికిఱితో? ఎన్ఱు

తుణుక్కెన్నప్పణ్ణుమ్ భయస్థానముమ్, సన్దేహస్థానముమ్. మేలుమ్

కీఱుమ్కొన్ఱు “నడువుణ్ణు” ఎన్ఱు అనుమిక్కుమత్తనై; ఇతోరునిరా

శ్రయస్థితి యిరుక్కిఱిపడి. (౭) “ఒశిన్దనుణ్ణిడై మేల్ కైయైవైన్ఱు.”

(నప్పిన్నై నక్కాయ్) అనుక్తి సౌందర్యసముచ్చయమ్. శొల్లిచ్చొత్

సౌందర్యజళెల్లావల్ద్రొలుమ్ పూణ్డైయాననళే! (నక్కాయ్) ఆయ్ వప్పడి

వళర్ న్ద నమ్మియినుడైయ పూర్తిక్కుమ్ అడిమానపూర్తియై యుడై

య వళే!

భగవద్విషయ భక్తియైయుమ్, అనుక్కు మికపుమ్ సౌగ్యమానపరమ

భక్తియైయుమ్, విషయాన్తర వైరాగ్యయైయు ముడైయవళాయ్,

నప్పిన్నై ఎన్ఱిఱ తిరునామయైయు ముడైయైయాయ్, ప్రాప్యత్వ పుగుష

(౧) తి-మొ-౩-౭:౨. (౨) తి-వాన్-౪-౩-౧ (౩) తి-వాన్-౧-౫:౧

(౪) రా-మ-౬-౩-౧౨ (౫) (-) (౭/౮) గాన్ - ౨-౨.

(తిరువే) (౧) “శ్రద్ధయా దేవో దేవభ్యమశ్నుతే” ఎన్నుమ్మడి
మాయురక్కై... అభికుఅవళాలే; గుణజ్ఞో అవళాలే; మేనై అవళాలే;
యై అవళాలే; నిరూపిత్రాల్, అడగ్గలుమ్ అవళోయలాయుక్కుమ్.
(౨) “పిన్నై నెమమ్మక్కైత్తోళ్ మక్కిర్ పీడుడై” “శెప్పన్న మెన్
ములై” ఎన్ఱు తొడగ్గి ఇచ్చుభోకళిలే అప్పట్టవన్, తప్పిపటినాలితే
మ్ కార్యమ్ శెయవతు. (తిరువే) ఇని అన్వరుకిలైయెన్నుమ్మడి
మాతొరుపదార్థమ్ సర్వోత్కృష్టమ్, అతుక్కు వాచకశబ్దమ్ ఇతుపోలే.
స్వాధినానవనన్ఱుక్కుమ్ ఏర్దుమ్ శొల్లుమ్బాతు, ఇశ్శబ్దమ్బామ్బు
వొల్లునతు. (౩) “కశ్శీర్క్కియి” (౪) “శ్రియశ్క్కియమ్” (౫)
‘తిరువుక్కునిరువాకియ’ ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతితే. (౬) “యస్యాః
టాటుణమ్” ఇత్యాది. *ఉదారవాక్కుక్కళాకితార్-తిరుమజ్జెయార్వా
రమ్, ఆశనన్దారమ్, ఆధ్వానమ్, భట్టరుమ్.

(తిరువే) ఉన్నా లే అవనుక్తు పెరుమైయుణ్ణామ్బడియానపదీయ
కుడైయవళే! (తిరువేతుయిలెత్తాయ్) అవళో పేరపడైత్తాయ్, శెయ్
కతుమ్ అవళైప్పోలేయిరుక్కవేణ్ణావో? అవళుడైయవాచకశబ్దై
ఉన్కుచ్చొల్లుమ్బాతు, దేహగుణజభుమ్ ఆత్మగుణజభుముణ్ణానాల్మ్,
ఃత్తుమానమ్ ఆశ్రితార్థమాక ఉఱిజ్జాతిరున్ద అవళోపడి ఉన్కుమ్ ఉణ్ణాక
వేణుణ్ణావో. (తిరువేతుయిలెత్తాయ్) *పిన్దన్ వరుత్తమఱియాతవనై
రప్పోలే ఉఱిజ్జలామో, సజాతీయైయాయ్పిఱన్దవున్కు. నీయుణార్ నైయు
గున్దు ఎజ్జళో సత్తైయై ఉణ్ణాక్కాన్మ్.

కారత్యోపయుక్తకల్యాణగుణ పూర్ణయాన పెరియపిరాట్టియారే! నీ
కేదుక్కెయిల్ నిన్ను మెచ్చునిరుక్కవేణమ్.

(౧) యజు-కాఠ-3-3-3.(౨) తి-వాన్-౧-2-౮. (3)స్తో-౪-౧౨,

(౪) వై. స. ౨౭, (౫) తి-మొ-౭-౭-౧,

నాన్ ఉజ్జుఁతెనల్లన్; అవనై ఇదువిత్తు ఉగ్గళుక్కు తరుమనై
మనోరథిక్కి తేని తనై; నాన్ ఎఱున్దిరున్దు శెయ్యవేణువతు శొల్లుళ్ళో
శెన్న; ఆకిల్ అనల్ శ్రీ క్కే శెన్నితార్ కళ్. (ఉక్కముమ్ తట్టళియుమ్)
ఆలవట్టముమ్, కణ్ణాడియుమ్. నోన్సుక్కు వేణుముపకరణగ్గళుక్కిల్లాముప
లక్షణమ్. (ఉన్మణాళనై) ఇవల్ శ్రోపాతిఉనక్కు ఉపకరణకోటియిలే
యాయ్, తన్ కార్కమ్ ఉన్ బుద్ధ్యధీనమామృడియిరుక్కి-అచనై. నీపురు
వమ్ నెత్తివడ తై కార్కమ్ శెయ్యమ్మడి భవ్యనాననై.

(ఇప్పోతే) అన సరక్షణ త్తిల్ ఊరారుమిళైయార్ కళ్, నాగ్గళుమ్
అప్పళపుజీవియోమ్. (ఎమ్మై) పిల్లై ప్పొత్తైక్కిరాతవెజ్జళై. (ఎమ్మై)
(౧) “ఏహిపశ్యశరీరాణి” ఎన్దు నచనమ్ శొల్లవేణుమో! ఎన్దు విర
హమ్ తిన్దువుడమ్మై కాట్టుకిణార్ కళ్. “ఎమ్మై” ఎన్దు ఇన్దుప్పనైయాలే-
“పేయ్ ప్పెణ్ణే” ఎన్నుతల్, “పిళ్ళాయ్” ఎన్నుతల్, “నాయక ప్పెణ్ణి
ళ్ళాయ్” ఎన్నుతల్, ఎత్తనై ఇట్టిచ్చమ్ శొన్నార్ క శేయాకిలుమ్ ఫల
దనైయిలే ఎల్లారు మొత్తిరుక్కి-అపడి. ఎల్లార్ కుమ్ ఉపాయ మొన్దానా
ప్పోలే ఉపేయము మొన్దాయిరుక్కై. ఒరుత్తన్ తిరువడికలై పులర్
ఆశ్రయిత్తాల్, సుకృతతారతమ్యత్తాలే విశమ్బముణ్ణానాలుమ్, ఫలమ్
ఎల్లార్ కుమ్ ఒత్తితేయిరుప్పతు. ఎమ్మెరునూన్ పక్కలిలేన్య స్తభరనా
నాల్, దేహయాత్రైయిలేఅల్పమ్ సత్తర్ కుమ్, అవనై యొఱ్ఱియ
చ్చెల్లాతార్ కుమ్, ఇజ్జుళ్ళవై పమ్య మొఱ్ఱియ ఫలదనైయిలే ఒప్పు
చ్చొల్లానిన్దు తిడే.

నానెఱున్దిరున్దు ఉగ్గళుక్కు చ్చెయ్యవేణువతెన్నెన్న; (ఉక్కము
మిత్తాది). ఉక్కమ్-ఆలవట్టమ్. తట్టళి - కణ్ణాడి. స్వాపదేశ త్తిల్,
కైజ్గర్ త్తిల్ అహజ్జా-రమమకార నిపుత్తియుమ్, యథావస్థితస్వరూ
పజ్ఞానముమ్ ఇవ్విరణ్ణెయ్యున్దుడుత్తు, ఉనక్కు-భవ్యనానవీశ్వరనై ఇన్దుక్షణ

(ఉన్మణాళనై - ఎమ్మెసి రాట్టు) ఎజ్జలై యుమ్ అవనై యుమ్ కూడముమ్ముక్కుట్టవేణుమ్. (సిరాట్టు) (౧) “దారాఃపితృకృతాఞ్చి” ఎన్ఱు - పెరుమాళ్, పిరాట్టియుడై య సాన్దర్యజ్జలైమ్మకిడక్క, “ఐయర్ శెయ్ విత్తవిషయమ్” ఎన్ఱుపిరాట్టియై ఆదరిత్తావ్పాలే, కృష్ణనై నీతన్ద విషయమ్మెన్ఱాయ్ త్తు నాళ్ళో విరుమ్బునతు. (ఉన్మణాళనై - ఎమ్మె సిరాట్టు) (౨) “పవబ్రహ్మ ప్రవిష్టాస్త్రిగ్రీష్మేశీతమివహ్రాదమ్” (౩) “అప్పన్ తిరువరుళ్ మూత్తకినళ్” ఎజ్జళ్ విడాయుమ్ కెట్టు ఎల్లారుమ్ ఎజ్జలై కొండ్డాడుమ్బడిపణ్ణు. (తిరువే ఎమ్మెసిరాట్టు) ఎజ్జలై యుమ్ అవనై యుమ్ ఒరుతుజైయిలే శేరాతపోతు, నీ - తిరువాకై క్కు ఉపాయమ్మణ్డో. “శ్రీయతే - శ్రయతే” ఎన్ఱితే - శ్రీయాయీర్లు. స్వతన్త్రోడు పరతన్త్రో రోడువాళియిలై, ఇవళ్ళోకై పార్ తిరుక్క - వేణుమ్. (ఉన్మణాళనై - ఎమ్మె) ఉనక్కు ఒరుకాల్మెత్తి త్తన్ఱు ప్రతిక్షణమ్ ఎమ్మత్తువాఙ్మకిఱననై. (౪) “సిరాట్టమైత్తువైత్తేన్” ఎన్ఱు, ఉనక్కుమ్ అవనుక్కుమ్ కూడ క్కుళిక్కచ్చమైత్తనీరిలే ఎజ్జలై యుజ్గాడ ముమ్ముక్కుట్టు. (ఉక్కము మిత్తాది) ఎజ్జళ్ శ్రమత్తై ఆర్లుమ్ పరికిరత్తైయుమ్, ఎజ్జళ్ వైలక్షు ణ్మత్తై నాళ్ళో కణ్ణు ఉకక్కుమ్ పరికిరత్తైయుమ్ తన్ద, ఎజ్జళ్ విరహతాప మాటుమ్బడి, *వాశ త్తడత్తిలే అవగాహిక్కుమ్బడిపణ్ణు వేణుమ్. జ్ఞాన దర్శనప్రాప్తికై పుణ్ణి త్తరవేణుమెన్ఱపడి. (౨౦)

త్తిలే మల్లైక్షణత్తుక్కు ప్పిత్తై యాతవెజ్జలై సంశ్లేషిప్పియెన్ఱితార్ కళ్. “ఉన్మణాళనై యుమ్ తన్ద సిరాట్టు” ఎన్ఱితార్ కళాకవుమామ్. ఇన్ద యోజనైయిల్ పిరాట్టిక్కు - ఎమ్మెరుమాన్ అత్యన్తవిధేయనెన్ను మిడమ్ తోర్లుకిఱతు. (౨౦)

(౧) రా-రా-౨౨-౨౬ (౨) భార ౪ ని (౩) తి-వా-౧-౧-౧ (౪) పెరి-తి-౩-౩-౩.

అన—ఇరుపత్తోరామ్మాట్టు. పురుషకారభూతై యానసన్ పిన్నై ప్పిరాట్టియైయెముప్ప; అనల్ ఉణ్ణన్ దైబున్దున్దు, “నాన్ ఉణ్ణళిలే ఒరు త్తియన్న్; ఉణ్ణల్ కార్కణ్ణళెల్లా ముక్కితాకచ్చెయ్తు తరుకితోమ్; నమ్మై ప్పల్లీనార్ క్కు ఒరుకు తైకళుణ్ణో; నామెల్లారుజ్గాడి క్కొన్న్లనై ఎముప్పి అర్కిక్కవారుజ్గోల్” ఎన్న; అవన్ గుణ్ణళిలే తోన్ ద్రాన్ తోన్ ద్రపడియే శొల్లి, ఉకవతార్ అమ్మక్కుత్తోన్ ద్రువన్దు ఎముమాపోలే, (౧) “గుణ్ణైన్ద్రాన్ద్రముపాగతం” ఎన్న్ ఇళైయమెరుమాలైప్పోలే, గుణ్ణళుక్కు తోన్ ద్రువన్దోమెన్న్ శొల్లి క్కొన్న్లనై ఎముప్పకితార్ కళ్. ఉకవతార్ ఉన్ వీరత్తుక్కు తోన్ ద్రువ్పోలే, ఉన్దనాజ్గో ఉన్ నీరైక్కు తోన్ ద్రపడి.

వ్యా.—(ఏన్ ద్రకలజ్గో) ఉన్నై ఆరాకనినైత్తు ఉజ్జుకితాయ్; ఉన్నై ఉణరాయ్. క్షీరాద్దిశాయయాకివతల్, చక్రవర్తిపిళ్ళైయాక వతలాక ఉన్నైనినై యాన్ ద్రాయ్; శ్రీనన్దగోపర్ మకనాకనినైక్కితాయ్ లైయే ఉన్నై. శ్రీనన్దగోపర్ ఆర్జిత విశ్వర్జితైచ్చిలుకితార్ కళ్;— శ్రీనన్దగోపరుజ్జైయ శౌర్యవీర్యజళుమ్, ధార్మికత్వముమ్, భుజబలము మితేక్కిళ్ళొల్లద్రు. (ఏన్ ద్రకలజ్గో) ఇట్ట ఇట్ట కలజ్గళెల్లామ్ ఎతిరేనిరమ్మి వట్టియుమ్మడి అనున వ్రతమాక ప్పాల్ శొరియక్కడవనవాయిరక్కుమ్

స్వాపదేశ వ్యాఖ్యానమ్.

అవ;—ఇరుపత్తోరామ్మాట్టు. (ఏన్ ద్రవిత్యాది) ఇప్పాట్టిల్ నప్పిన్నై ప్పిరాట్టి, పేన్ ద్రోల్ వన్దాల్ నానుమ్ ఉణ్ణళిలే యెరు త్తియన్న్, నామెల్లారుజ్గాడి క్కొన్న్లనై ఎముప్పవోమ్ వారుజ్గోళెన్న; అవన్ గుణ్ణత్తుక్కు తోన్ ద్రాన్ తోన్ ద్రునపడి శొల్లి ఎముప్పకితార్ కళ్.

స్వా;—(ఏన్ ద్రకలజ్గో) ఉపదేశపాత్రభూతరాన శిష్యురకళ్.

పశుక్కల్. (ఎడ్ కలజ్గల్) కలమిడువార్ తాద్యై. ఇట్టకల త్రిల్ నితై
యాతతిలై. ఇరణ్ణాయరమ్, నాలాయరమ్ ఎన్ఱు ఒరుసన్బైయిలై. (ఎడ్ క
లజ్గల్) కల త్రిల్ శిఱుమై పెరుమైయిలై, కడలై మడుక్కిలుమ్ నితైక్కు
మత్తనై. ఏరా తకలజ్గల్ నితైయాతోభికిఱు పాలిన్ కున్ద్రమన్ఱితే;
కొడుప్పార్ కుమ్ ఒరుకొన్వార్ తేట్టమాయితే యిరుప్పతు; ఇన్ఱై
యుమ్ - కృష్ణన్ పడియాయ్ త్తిరుప్పతు. అర్థియాతార్ కున్ద్రమే
యాయ్ అవన్బక్కల్ కుతైయన్ఱియేయిరుక్కుమాపోలే, (౧) “ఉదా
రాః” ఎన్ఱు - అర్థిత్త పాత్రజ్జై కొన్ఱాడియితే ఇవన్ ఉపకరిప్పతు.

అర్థిత్వన్ఱాన్ ఉపాయమాకాతోవెన్నిల్; ఇవన్ఱై యతాదర్థ
మ్ స్వరూపత్తిలే పుకుమాపోలే, ఇతువుమ్ స్వరూపత్తిలే పుకుమి
త్తనై; ఉపాయత్తిలేపుకాతు. అజ్జనేయానాల్ అర్థిత్వన్ఱాన్ వేణుమో
వెన్నిల్; ముక్తినానాలుమ్ అతుఇలైయాకిల్, భోగన్ఱాన్ ప్రాప్యమాక
మాట్టాతు. సంసార త్తిలేభోగమ్ సావధియాకై యాలే అర్థిత్వముమ్ అవ్వళ
విలే శర్యవసిక్కుమ్; అజ్ఞు నిత్యమాకై యాలే అతువుమ్ ఉరువచ్చె
ల్లమ్. *నిత్యానపాయనియానవళుమ్, (౨) “ఇతై యుమ్-అకలకిలేన్”
ఎన్ఱితే అజ్గిరుప్పతు. (౩) “మరున్దేనజ్గల్ పోకిమక్కిచ్చిక్కెన్ఱు పెరున్దే
వర్ కుథాజ్గల్ పితర్ద్రుమ్ పిరాన్.” *సదాపశ్యన్ఱియితే అవిడమ్.
(౪) “నమిశ్శేవవాదినః” ఎన్ఱితే. అవతరి త్తివిడ త్తిలుమ్ (౫) “ఇర
వున్ పకలుమ్ తుతి శియ్యన్ఱిన్ఱ” ఎన్ఱక్కడవతితే. (ఎతిర్ పొన్ఱిమిత
ళిప్ప) ములైక్కణ్ణల్ పెరుమైయాలే ఒరుకాల్ తొట్టువిట్టాలుమ్ ఒరు

(ఎతిర్ పొన్ఱిమితళిప్ప) ఆచార్యోపదేశత్తాలే పరిపూర్ణజ్ఞానరానశిష్యర్
కళుక్కు, ఆచార్యనుక్కుమ్ యుక్త్యుపదేశమ్ పణ్ణుమ్ బుడిజ్ఞానమానతు

(౧) గీ-౭-౧౨.

(౨) తి-వామ్-౬-౧౦-౧౦.

(౩) తి-వామ్-F-3-౪.

(౪) భార-౪-

(౫) తి-మొ-౨-3-౭.

వీటిలే కలతైనితైత్తు వట్టిన్దుపోకానిన్దులుమ్ ములైక్కడుప్పాలేమేలే
మేలే శొరియుమ్.

(నూర్ నూతే పాల్ శొరియుమ్) ఇట్టకలమ్ నిరప్పిన్దు, కల
మిడువారిలైయెన్నా క్కణ్ అడై యాతు; ఊర్ నూమాతాతే పాల్
శొరియుమ త్తనై. (౧) “భూయ ఏవమహాబాహూ” (౨) “ప్రహృష్టో
వాక్యమబ్రవీత్” (౩) “ఇదశ్చ శృణుమైత్రేయ” ఎన్దు శొల్లక్కడవతితే.
*శ్రీమైత్రేయభగవాన్ కేశాతిరుక్కచ్చెయ్ తే నల్లవర్థమ్ ఇవన్ ఇట్టక్క
వొణ్ణా తెన్దు (౪) “నిత్యైవై పాజగన్మూతా” ఎన్దు ఋషితాన్ శొన్నానితే.

(వళ్ళల్ పెరుమ్ పశుక్కళ్) శిలర్ కు ఉపకరి త్తతా యిరుక్కై
యన్దిక్కే, తన్ కార్యమ్ శెయ్ తతాక ఉపకరిక్కుమ్బడి ఉదారస్వభావ
మాయిరుక్కై; (౫) “వేడ్డిన్ శ్రేణ్ణామ్ తరుమ్ కోతిల్ ఎన్ వళ్ళల్” ఎన్ది
కృష్ణనై పోలే. ఇతైనినై త్తితే (౬) “ఉదారః - సన్దర్శయన్”
ఎన్దు ఆళవన్దార్. శిలర్ అర్థియాతిరుక్కచ్చెయ్ తేయితే, (౭) “వీడు
మిన్ మున్ ద్రవుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తతు; అతైనినై త్తితే శ్రీమధురకవి
కళ్ (౮) “అరుళ్ కణ్డేరివ్వులకినిల్ మిక్కతే” ఎన్దుతు. *వణ్ శడకోప
రాన వివరై పోలే అరుళ్ మారియాన తిరుమళైయార్వారుమ్, (౯)
“మున్దు అవురై క్కేన్” (౧౦) “శొల్లుకేన్ వమ్మిన్” (౧౧) “నమరు

పోజ్జివట్టియుమ్బడియాక. (నూర్ నూతే) మాతామల్. (పాల్ శొరి
యుమ్) పాల్ పోలే భోగ్యమానజ్ఞానతై ఉపదేశియానిన్దు మవర్క
ళాయ్. (వళ్ళల్) శిష్యవిధేయర్ కళుమాయ్. (పెరుమ్ పశుక్కళ్)
భగవన్ దుణానుభవత్తాలే పరిపుష్టరాన శిష్యర్ కళై.

(౧) గీ-౧౦-౧.	(౨) రా-బా-౧-౬.	(౩) వి-పు-౧-౯-౧.
(౪) వి-పు-౧-౮-౧౭.	(౫) తి-వా-౩-౯-౫.	(౬) స్తో-౪-౪.
(౭) తి-వా-౧-౨-౧.	(౮) కణ్డేను-౮-	(౯) తి-మొ-౯-౮-౧
(౧౦) తి-మొ-౧-౧-౭.	(౧౧) తి-మొ-౬-౧౦-౬.	

మురై మిన్” ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తాన్. (వళ్ళల్) కృష్ణనై పోలే, పెన్లు
కుమ్ పేతై కుమ్ మడై యలామ్బడి, తనై త్తామిట్టు కొడుత్తు
కొడునిఱ్ఱుమ్ భవ్యతై యొచ్చొల్లుకిఱు. (పెరుమ్ పశుక్కల్)
కృష్ణస్వర్ణతాలే వళరుకిఱవై యాక్తై యాలే అవన్తన్నోడొక్క ప్పిరుత్తి
రుక్కై. (౧) “పెరుజ్జణ్” (౨) “మహాత్మనః” (౩) “పేరోతుమ్
పెరియోర్”. (వళ్ళల్ పెరుమ్ పశుక్కల్) (౪) “శిఱుమామనిశర్”
ఎన్నుమాపోలే.

(అదీ దిక్ పడై త్తాన్) పికవుమ్ పడై త్తాన్. (౫) “గుణానామాక
రోమహాన్” (౬) “గుణానామయ్యైకి మంశమ్” (౭) “యథారత్నా
నిజలధే రసశ్చేయాని పుత్రక” (౮) “ఈటిలవణ్ పుకర్త్” (౯) “సమ
స్తకల్యాణగుణామృతోదధిః” (౧౦) “అఖిలహేయప్రత్యసీక” (౧౧)
“అపరిమితగుణగణౌఘ మహార్ణవ” (౧౨) “వక్షాయ్యై ర్యస్యగుణాన
శక్యాః” ఎన్ట కృష్ణగుణజ్ఞభుక్కు ఎత్తై కాణుతల్, (౧౩) “కిణ్ణపిరాన్
కదీరికిల్వి” ఎన్ట-కృష్ణన్ తీమ్బుక్కై యుణ్ణాతల్, (౧౪) “అమర్యాదః
క్షుద్రః” ఎన్ట-సంసారికిల్ ఆనాత్తై గుణజ్ఞభుక్కు సజ్జై యుణ్ణావుతల్,
తిరునత్తై యారిల్ తిరువీధికళిల్ ముత్తుక్కళుక్కు ఎన్ట యుణ్ణావుతల్ శెయ్యి
లాయ్ త్తుత్తిరువాయ్ ప్పాడియిల్ పశుక్కళుక్కు ఎన్ట యుణ్ణావతు. (౧౫)
[కట్టియారుమ్ కనశజ్ఞమ్] గర్భిణికళై పోలే. [కలన్దెజ్ఞమ్ నిత్తై నేటి]
పెరియతిరునాళిల్ సర్వతోదిక్ కమాక వన్దేఱుమాపోలే. [వట్టియారము
త్తీను] శిలధార్మికిర్ మనుష్యర్ కుక్కు సచ్చరిక్కై కుఱుప్పాక ,

(౧) తి-వాయ్-౯-౫-౯. (౨) రా-సు-౩౪-౩౧ (౩) తి-మొ-౭-౪-౪.

(౪) తి-వాయ్-౮-౧౦-౩. (౫) రా-కి-౧౫-౨౦. (౬)

(౭) వామనపు-౯౪-౪౦. (౮) తి-వాయ్-౧-౨-౧౦. (౯) స్తో-౪-౧౮.

(౧౦) శరణాగతిగద్య. (౧౧) (౧౨) భార-కర్ణ-౮౩-౬౫.

(౧౩) పెరి-తి-౨-౯-౪. (౧౪) స్తో-౪-౬౨. (౧౫) తి-మొ-౬-౯-౨.

కులునైరువుమ్ నెడునైరువుమాక క్కణ్ణు నై స్పార్కళాకిల్, ఇనై వ్విపోక
వొణ్ణాపడి ముత్తై లేవరప్పివై క్కుమ్.

(ఆల్లప్పడై తాన్ మకనే) శ్రీనందగోపర్ క్కు సమ్మత్తుస్వయ
మ్మాతిమాకై యాలే తాన్తోన్ఱియాయరుక్కుమ్; ఇనర్ పిఱన్దు పడై త
తాకై యాలే అడియుడై యుశ్వర్కమ్. (౧) “పతింవిశ్వస్య” ఎస్తిఱవిశ్వస్య
త్తితా. ట్టిలుమ్ శ్రీనందగోపరుడై యుశ్వర్కత్తుగు ఇట్టుప్పిఱన్వననే!. పరమ
పదమ్ పోలేయుమ్, నారాయణత్వమ్ పోలేయుమ్, స్వతస్సిద్ధమక్షేగోప
కులముమ్ గోపాలత్వముమ్. * నన్దన్ పెల్లై ఆనాయునుక్కుల్లతునిద్ది
యా తే.

(మకనే అతివుతాయ్) ఉన్ విశ్వర్కమిగుళ్ళపడియాలే ఎజ్జలై నిన్నై
క్కైక్కు విరకిలై, విశ్వర్కచ్చెరుక్కాలే ఆర్తననిశేవిప్పట్టిలైయే యా
కిలుమ్, ఉన్ పిఱవిన్దు బుడ్డిపట్టి ఎజ్జళుక్కాక ఉణరాయ్. ఉనక్కుమ్ ఎజ్జ
ళుక్కుముణ్ణానసమ్మత్తై లేపెటిల్ పెఱుమ త్తనై యెఱ్ఱు (౨) “ఉన్దనై ఎ
ప్పిఱవి పెఱున్దనై” ఎత్తరుళిచ్చయ్ తాళితే. (మకనే అతివుతాయ్) పరమ
పద త్తిలేవన్దోమో? ననిసాదికిల్ నియమిక్కుమ్ వాశలిలే నన్దోమో?
(అతివుతాయ్) ఇవనుక్కు ఉణర్ త్తియుణ్ణానాల్ ఫలత్తిల్ విళమ్బము
మిలై, వ్యభిచారముమిలై యెన్ఱిగుక్కితార్ కళి. అతివియాతపోతితే
ఇత్తలై క్కు ఇరువుమ్ వ్యసనముమ్; అతివిత్తాల్, కార్యమ్ శెయ్యూతపోతు
ఇరువుమ్ అవద్యముమ్ అవనతామి త్తనై యితే. అతివుడై యార్ కార్యమ్
ఒరుపరమచేతనన్ కై యతితే. (అతివుతాయ్) సర్వజ్ఞనై యుమ్ ఉణర్ త్త
వేణ్ణుమ్బడియితే ఉళ్ళుచ్చెల్లకిఱపడి. కై ప్పట్టెన్దై చ్చరక్కిలేవాణ్డి

(ఆల్లప్పడై తాన్ మకనే) అసజ్ఞాతమాక ఆర్తిత్తుప్పడై త
ఆచార్యనుక్కు పుత్రనద్విధేయనానననే!. (అతివుతాయ్) నీప్రబోధత్తై

కై-ప్ర డాతవర్కలై కై-ప్ర డుత్తుకై క్కా-కవుణ్ణాన ఉపాయ న్నపరత్తై
యా లే ఎఱుప్పుకిఱార్ కళి.

“* వాఙ్మక్కు-డమ్నిత్తై క్కుమ్ వళ్ళల్ పెరుమ్మశక్కు ల్-ఱార్
క్కా కవిలైయో, నామ్పిఱిన్దు పడైత్తై మాక చ్చొన్నార్ కళి; ఇతొరు
ఏద్రై మో” ఎఱుప్పేళాతే కిడన్దాన్; ఇని అన్వరుక్కియెన్నుమ్మడియాన
ఉత్పర్వజలై చ్చొల్లి ఎఱుప్పుకిఱార్ కళి. (ఊద్రై ముడై యాయ్)
ప్రమాణదార్శ్యత్తై వన్ద ప్రమేయ త్తినుడై య న్నెచ్చైచ్చొల్లికిఱతు.
పురుషబుద్ధి ప్రభవజ్గళాన ద్రైత్తాల్లిక్కే, అపారుషేయమాయ్ నిత్య
నిర్దోషమాన వేదత్తాలే ప్రతిపాదక్కు ప్పడునై యాలే, దృఢప్రమాణ
సీద్ధనాయుక్కు. అప్రమాణ మెన్నుతల్, అనుమానప్రమాణమెన్ను
తల్ శెయ్యున్ శాన్తు; నచనాభాసజ్గళాలుమ్ యుక్త్యా భాసజ్గళాలుమ్
అగ్గిక్కన్ శాన్తుత్తుక్కే. (౧) “సర్వేవేదాయత్పదమామనన్తి” (౨)
“సర్వేవేదాయత్క్రికంభనన్తి” (౩) నతాస్మై సర్వనచసాంప్రతిష్ఠా”
(౪) “నచసాంవాచ్యముత్తమమ్” (౫) “నారాయణపరావేదాః”
(౬) “ఉభన్ శుడర్విమకుశుతియుళి” (౭) “వేతముతల్వన్” (౮)
“నాన్ మత్తైకిళి తేడియోడుమ్ శెల్వన్” (౯) “నమ్మడై యనాయ
కనే” ఎఱు యశోశోడైప్పిరాట్టి శీర ట్టకిఱిక్కున్దనితే. (పెరియాన్)
అన్ద ప్రమాణజ్గళుక్కు మెల్లామ్ శొన్నాల్లుమ్ తిన్నుడై య అవధికాణ
వాణ్ణాతపడి అన్వరుకుపట్టిరుక్కిఱననే. (౧౦) “యతోవాచోనినర్తన్తే
యడై యవేణుమ్. (ఊద్రై ముడై యాయ్) దృఢప్రమాణసిద్ధనే. ఆశ్రేత
పక్షపాతముడై యవనే!. (పెరియాన్) అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపరూపగుణ
విభూతికలై యుడై యవనే!.

(౧) కళి-౪-౧-౨-౧౫.

(౨) యజు-ఆర. ౩-౧౦-౨. (౩)

(౪) జితన్తా-౧-౨- (౫)

(౬) తి-వాన్-౧-౧-౨.

(౭) తి-మొ-౮-౪-౨.

(౮) తి-మొ-౪-౮-౨.

(౯) పెరి-తి-౧-౬-౩.

(౧౦) తై-ఆ-౪-౧౯.

అప్రాప్యమనసాసహ” ఎన్ఱమ్, (౧) “యన్మైమతం తస్యమతమ్-
అవిజ్ఞాతంవిజానతామ్” ఎన్ఱమ్ ప్రమాణ్యభుక్కు ఉన్వళి వెన్నవొణ్ణాత
పడియరుక్కై.

(ఉలకినిల్ తోన్ద్రమ్మాయ్నిన్ఱ) మేన్దేక్కు ఎల్లకాణవొణ్ణాత
పడియరుక్కుమెన్ఱు ఓల్లప్పొత్తిలే కేట్టుప్పొక్కైయన్ఱిక్కై, ఎత్తనై
యేసుమ్ తణ్ణియ సంసారికుక్కుమ్ ఉపేక్షావిషయమానలోకత్తిలే,
అజహత్స్వ భావనాయ్కోణ్ణు సాధుపరిత్రాణత్తుక్కాక, (౨) “సమ్మ
వామి” ఎన్ఱుశొన్నపడియే అనతరిత్తు ఎల్లానమ్కాణలామ్బడి, * సకల
మనుజనయనవిషయతాజ్ఞతనానవనే!. (తోన్ద్రమ్మాయ్) (౩) “ఆవి
రూతమ్” ఎన్ఱిఱపడియే. (శుడరే) అల్లాతార్ కర్మానుగుణమాక
ప్పిఱక్కైయాలే పిఱక్క ప్పిఱక్క ముగ్గురుకర్కళ్ సంసారిళ్; అవ
నుక్కుఅనుగ్రహకార్యమూకైయాలేపిఱక్కప్పిఱక్క ఒళిమికానిఱ్కుమ్.
జన్మసమ్బన్ఱతాలే కరైయేఱుకై యన్ఱిక్కై, శాన్దైయిట్టిపూణిక్క-
మోప్పాలే అత్తుజ్జ్వలమాకై. (౪) “సడ్రేయన్ భవతిజాయమానః”
(౫) “పరంభావమజానన్తో - మానుషీంతనుమాశ్రితమ్” ఎన్నమ్బడి
యాన మనుష్యత్వేపరత్వమ్ శొల్లకిఱతు. (౬) “పావుతోలోర్
క్కణ్ణా ఎన్ పరజ్ఞుడరే” ఎన్నక్క డవతితే.

అన్ఱిక్కై, (డోన్ద్రమ్మడైయాయ్) మహారాజర్ (౭) “వస్య

(ఉలకినిల్ తోన్ద్రమ్మాయ్నిన్ఱ శుడరే) ఇన్ద్రలోకత్తిల్ చక్రు
ర్విషయమామ్బడి అవతరిత్తవనాయ్, చిరకాలమిరున్ఱుతేజస్వనానవనే.
(౮) “సడ్రేయన్ భవతిజాయమానః” ఎన్నక్కడవతితే. ఆశ్రిత
పక్షచాతమ్ లోకత్తిలే ప్రసిద్ధమామ్బడి నిన్ఱు తేజస్వనానవనేయెన్ఱు

(౧) కేస-౨-౩. (౨) గీ-౩-౮. (౩) వి-పు-గీ-౩-౨. (౪) యజు-౩-ఆప్ట-౬-౩.

(౫) గీ-౯-౧౧. (౬) తి-వాక్-౩-౨-౮.

(౭) రా-య-౧౭-౨౭.

తామ్” ఎన్టాల్, (౧) “నత్యజేయంకథశ్చన” ఎన్టమ్, * తామరై
యాళోశితకుత్తైతాలుమ్ (౨) “ఎన్నడియార్ అతుశెయ్యార్” ఎన్టమ్,
ఆశితవిషయత్తిల్ పణ్ణినప్రతిజ్ఞైయై, (౩) “అప్యహంజీవితంజహ్యమ్”
ఎన్టమ్, పణ్ణి-తన్నైయుమ్ తన విభూతిదైయుమ్ అభ్యయమాటియుమ్
విదాతేనిన్దు తలైక్కట్టుకైక్కడాన ఆదరత్తోడేని ట్టుమూర్తియై
చ్చొల్లుకితతు. (పెరియాన్) ఆశితవిషయత్తిల్ ఎల్లామ్ శెయ్ తా
లుమ్ ఒన్టమ్ శెయ్యప్పేర్ శ్లోమెన్దుకైయుమ్, అతుతాన్ తన్
పేతాయుక్కైయుమ్, శెయ్యమన్దు తన్ పెరుమైక్కడాయుక్కై
యుమ్. విరోధిత్తిమహారాజర్ తామున్దాడ (౪) “కిమత్రచిత్రమ్”
ఎన్టమ్ కొణ్ణాడుమ్బడియానపెరుమై. విలక్కుమళవన్దిక్కే యుమ్మిన్దాల్
పిన్నై కొణ్ణాడుమ్మిన్నైయితే.

(ఉలకినిల్ తోదోదమామ్ నిన్దు) కీర్తొన్న ఆశితపక్షపాతమ్
ఉలకిల్ ప్రసిద్ధమామ్బడి నిన్దు. దుర్యోధనన్, శిశుపాలన్, ఉద
జ్ఞున్, ఇవర్ కళుట్టడ చ్చొల్లుమ్బడి లోకత్తిలే ప్రసిద్ధమామ్బడియరు
కై. “కావుకణ్ణాయ్, క్కణ్ణాయ్ ఎన్నతు, వృషశభోజనమ్ పణ్ణినా
యెన్దు ఇకమ్మై, దుర్యోధనాదికలై ప్పొడిప్పడుత్తినాయ్, అర్జునాది
కలై వాళ్ళొత్తాయ్” ఎన్నుమ్బడి ప్రసిద్ధమితే. (శుడరే) ఆశితపార
తన్ద్రైతాల్ వన్దు బొజ్జవల్ళమ్. (గి) “ఇన్నార్ తూతనెనన్ద్రాన్”. (నిన్దు
శుడరే) (౬) “వివర్ క్కణ్ణుళో శెయ్ తునిన్దు పార్ మల్ కు శేనైయవిత్త
పరణ్ణుడర్” ఎన్నుక్కుడవతితే.

మామ్. (తుయిలెరొయ్) నీపడుక్కైయిల్ నిన్దు మెత్తున్దిరుక్కు
వేణుమ్. రక్షణమ్ ప్రసక్తిమాయరుక్కు, రక్షణచిన్నైపణ్ణుక్కుడవతో ఎన్దు
తాత్పర్యమ్.

(౧) రా.య.౧౨-౩.	(౨) పెరి-తి-౪-౯-౨.	(౩) రా.ఆ.౧౦-౧౯.
(౪) రా.య.౧౨-౩౬.	(గి) తి.మొ-౨-౨-౩.	(౬) తి.వా.౩-౫-౭.

(తుయిలెయ్) నీ ఇప్పోతు ఎఱ్ఱున్దిరామైయాలే, నీ పిఱన్దు పడైల్ల సమ్మత్తమ్-నీ ఆర్జిత గుణజ్ఞుమ్ మఱ్ఱున్దిరామై పుకుకి అతు; నీలవై సమాదిక్కిళ్ళు అరుమై అతీవుతియే; అవై నిఱమ్మెటు మృడి తిరుప్పళ్ళియుగన్దరుళాయ్.

ఆకిఱతు, నామెఱ్ఱున్దిరుక్కిఱోమ్, నీళ్ళో వర్దపడి శొల్లుళ్ళో శెన్న; త్తాళ్ళో వర్ద శెయలఱుతియిరున్దపడిక్కు- దృష్టాన్తపూర్వకమాక చ్చొల్లుకిఱార్కళ్. (మాదీద్రారునక్కు-) ఉనక్కు శత్రుక్కుళానవర్కళ్ ఉయిమిడుక్కుక్కు త్తోదీయి, పోక్కిడియిల్లామైయాలే వన్దు విఱ్ఱుమా పోలే. (మాదీద్రారునక్కు-) శత్రుక్కుళై దృష్టాన్తమాక చ్చొల్లుకిఱ త్తెన్నెన్నిల్; సర్వజ్ఞనాలుమకూడ నోక్కి-వొణ్ణాతపడి అనాదికాలమ్ క్కైత్తిన్దపడి శొల్లుకిఱతు. (౧) “నాన్దీకిఱురా” (౨) “యాసేయెన్ద సన్దేయెన్దిరున్దేన్.” (మాదీద్రారునక్కు-) నారాయణనాకై యాలే సమ్మన్దమెఱ్ఱురోదుమ్ ఒత్తిరుక్కు, శేషమాయరుక్కిఱ ఆత్మాక్కళిలే శిల శత్రుక్కుళుణ్ణోపెన్నిల్; ప్రాతికూల్య పరమ్మరై కళ్ పన్ణి ఇడక్కై పురి ముఱుక్కి విరోధిత్తుప్పోరుమవర్కళై - (౩) “తానహంద్విషతః” ఎన్నతు, ఎన్నుడైయ ఆళ్ళాపరిపాలనమ్ పన్ణితార్ ఎనక్కు ద్రోహికళ్ ఎన్నతు, భాగవతదేవమ్ పన్ణివారై ద్విషత్తిక్కళెన్నతు, అవర్కళై నిన్దేవణ్ణివారై ప్పొతే నెన్నతాకాన్దిన్దానితే.

(మాదీద్రార్) ఎజ్జలై యతియాయో, నాళ్ళో వరుమవర్కళో, హిరణ్యరావణాదికళాకవుమ్ వన్దోముమ్ నాజ్జవన్దో? (వలిశులెన్దు) వలి

నీజ్జో రత్తుభూతరాయ్ వన్దీకోళో నానెఱ్ఱున్దిరుక్కిఱోమ్ (మాదీద్రారిత్తాడి). తాకిక శత్రుక్కుళదై యడన్నుడై యమిడుక్కుక్కు- త్తాళ్ళో వలిమాణ్ణు, ఉన్ తిరువాళలిలే ప్పళైయ రాజ్యత్తెక్కొడుత్తు, నీ

తులైకై యావతు - (౧) “సనమేయమ్” ఎన్నిటపతిజైతవిక్తై. (ఉన్
వాశల్ కణ్) మిదుక్కుఅత్తీన్దుఎళిసైపట్టు, (౨) “గచ్చ” ఎన్టవిడ ప్పిలుమ్
ఇక్కుప్పకురాతేతన్ కొట్టి లేటప్పనానితేరావణన్. అప్పడియన్జిక్కై, (ఉన్
వాశల్ కణ్ ఆద్ర్ద్రాతువన్దు) బహ్మస్త్రమ్ విడవేణుమ్బుడి పిరాట్టి
ఘక్కలిలే అపరాధతైప్పణ్ణి, (౩) “త్రీన్ లోకాన్ సమ్మరిక్రమ్య” ఎన్ను
మ్బుడి అలమర్ న్దు, “సపిత్రా చ పరిత్యక్తః” ఎన్నుమ్బుడి ఓరిడ
త్తిల్ పుకలద్ర్దు, “తమేవశరణంగతః” ఎన్దు - పెరుమాళ్ తిరునడి
కళిలే విఱున్దకాకమ్బాలే, ఉన్ వాశలిలేవన్దు ఉన్ కాత్తీద్ర్దే విఱు
న్దోమ్. అమ్మక్కుత్తోద్ర్ద్రారోపాతి నాజ్గళుమ్ గుణ్ణళుక్కుత్తోద్ర్ద్రా
వన్దోమ్. (ఆద్ర్ద్రాతువన్దు) అమ్మ పిడరిపిడిన్దు త్తళ్ళ త్తళ్ళ వరువారై
ప్పాలే సాన్దర్యగుణబలాత్కత్తై కళాయ్ వన్దోమ్. అమ్మనక్కాత్తయ్యాక
కొల్లుమ్; గుణమ్ ఉయిర్ కొల్లైయాక కొల్లుమ్; (౪) “చల్వి
నై యేనై ఈర్ కిన్టకుణ్ణళో.”

(యామ్ వన్దోమ్) శ్రుక్కుళోదురళిమానత్తాలే (౧) “సనమే
యమ్” ఎన్దుక్కుమాపోలే, (౫) “త తస్య సదృశమ్” ఎన్దుక్కుమ్నాజ్గళో

పోవెన్టాలుమ్ మున్బుత్తై ఎళివరవై నిన్జైన్దు ప్పొఱుక్కుమాట్టాలే, ఉన్
తిరునడికలై ఆశ్రయిక్కుమాపోలే, నాజ్గళుమ్ ఉన్నడైయ నిరుపాధిక
శేపిత్వత్తుక్కు త్తోద్ర్దు, దేహత్మాభిమాన యుమ్, స్వస్వాతన్త్ర్య
త్తైయుమ్, అన్యశేషత్వ యుమ్, స్వాధీనకర్తృత్వ భోక్తృత్వైజ్ఞత్వై
యుమ్, బన్ధుక్కుళోఘక్కల్ స్నేహత్తైయుమ్, ఉపాయాన్తరోపేయా
న్తరజలైయుమ్ విఱు, ఇవద్ర్దు నీ కొడుత్రాలుమ్ పత్తైయదుభిజ్ఞై
నిన్జైన్దు “వేణ్డోమ్” ఎన్దు, ఉన్ తిరువాశలిలేవన్దు, నీయే సమ్మన్తవిప

(౧) రా.య.౩౬-౧౧. (౨) రా.య.-౫౯-౧౧౪. (౩) రా.సు.-౩౦-౩౩.

(౪) తి.వా.౫-౧-౧౦౦.

(౫) రా.సు.-౩౯-౩౦.

ఎజ్జళ్ శెల్లామైయాలే వన్దోమి త్తనై. స్వరూపజ్ఞానమ్ నరన్బొత్తు; ఆన్ద్రామై ఇరున్దవిడ త్తిలిరుక్కన్బొత్తు. (పోన్ద్రీ) తోన్ద్రాన్ “పోన్ద్రీ” ఎన్నుమి త్తనై యితే. పోన్ద్రుకై యావతు (౧) “శెన్వడి శెన్వితిరుక్కాప్ప” ఎన్వితిరుప్పల్లాణ్ణుపాడుకై. అల్లాతార్ పాడువతు తన్దామ్ ప్రయోజనత్తుక్కాక వితే. నాజ్గళ్ ఉన్ సమృద్ధియై ఆశానిక్కు మ్బడియన్దోవన్దతు. (పుక్కన్దు) (౨) “శత్రోఁపఖ్యాతివీర్యస్య” ఎన్దు మాన్ద్రారుమ్ తజ్జలై తోత్పిల్ల వీర్యజైచ్చాల్లి ప్పక భువ్విర్ కళి; ఇవర్ కళుమ్ తజ్జలై నలిన్ద నలివైచ్చాల్లి ప్పక భుమి త్తనై యితే. ఎజ్జలై తోత్పిల్ల తగుణజ్జలైచ్చాల్లి ప్పక భువ్విర్ కళి; (౩) “అభీజ్ఞాయాన్ తిరు వడియాల్” (౪) “నిన్దన్నాల్ నలివే పడువోమ్” ఎన్దు వరుకై యితే యుళ్ళతు. (పోన్ద్రీ-పుక్కన్దు-వన్దోమ్) పెరియాన్ద్రావై ప్పొలేయుమ్ వన్దోమ్, అల్లాతారై ప్పొలేయుమ్ వనోమ్; నాజ్గళ్ శెయవతెల్లామ్ శెయతోమ్; నీ పెటిలుమ్ పెలు; ఇల్లక్కిలుమిల్లి. (౨౧)

—~—~—

అవ;—ఇరుప త్తిరణ్ణామ్బట్టు. (అజ్గణ్) “మాన్ద్రారునక్కు వలితులైన్దు” ఎన్దు-పోక్కన్ద్రు వన్దపడియితే శొన్నార్ కళి; “ఇన్నముమ్ ఇవర్ కళక వాయటియక్కడవోమ్” ఎన్దు కిడన్దాన్ కిప్పన్; “ఇప్పడియో ప్రాప్యజ్గళుమ్ ప్రాపకజ్గళుమెన్దు, ఉన్ తిరువడికలైన్దు తిన్దు, మజ్జళాశా ససమ్ పణ్ణి వన్దా శ్రయిత్తోమ్. —~—~— ౨౧

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ;—ఇరుప త్తిరణ్ణామ్బట్టు. (అజ్గణిత్యాది) కీర్త్వాట్టిల్-తజ్గళ భిమాన శూన్యజైయెచ్చాల్లి, ఇప్పాట్టిల్-తజ్గళ అనన్యార్వ శేషత్వజైచ్చాల్లి కిత్తార్ కళి

(౧) తిరుప్పల్లా-౧.

(౨) రా-య-౧౦౬-౬.

(౩) తి-నా-౬-౨-౯.

(౪) తి-వా-౬-౨-౧౦.

ఎక్కడై నీ నిన్నై త్రిమక్కిటపడి; ఇట్లుపొకలన్నియే యుద్ధీంద్రులుమ్ వేలు
పోక్కిల్లాతపడి అనన్యార్థైకభుమాయ్ ఎక్కభుక్కుమ్ పిఱర్క్కుమాకాత
పడియుమాయ్ వన్దోమ్, ఇని కటాక్షిత్తరుళవేణుమ్” ఎన్నితార్కళి. (౧)
[పరిత్యక్తామయాలక్ష్మ] ‡ (౨) “త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చదారాంశ్చ” ఎన్ఱు-
అనుకూలరాయరుక్మచ్చెయ్ తేయమ్ “ఇవర్ కళిలుమ్ అణ్ణియ ‡ రావణ
నాక వెణ్ణీయరున్దపడి అతువన్ఱోవెన్ఱు, ఇవర్ కళుమప్పడియేయాకక్కుడుమ్”
ఎన్ఱు, రావణసమ్బన్దముళ్ళు తడజ్గులుమ్ విట్టు, (౩) “భవన్దతమ్” ఎన్ఱు-
“ఓరిడత్తిలే ఎల్లామ్ పెన్ద్రుల్ పలవాన్ య్తణ్ణియ వన్ద్రై నిన్ఱుతేడ
వేణుమో వెన్ఱుపాకట్టుప్పొన్దేన్; దేవరీర్గకారమ్ పెన్ద్రులేనాకిలుమ్;
విట్టుప్పొన్దవిడన్ఱుక్కు ఆళాకాతపడి వన్దేన్” ఎన్ఱు విభీషణన్ విన్ఱుప్పమ్
శెయ్ తాప్పొలే, పిఱన్దకన్ఱుక్కుమాకాతపడి : వన్దోమెన్ఱు తజ్గుళసన్యార్థత్వ
న్ద్రున్ద్ర విన్ఱుప్పమ్ శెయ్ కిఱార్కళి.

వ్యా.—(అజ్ఞానావస్థానంతరం) ఇహుననార్ ఉన్నిల్ కుత్తై
నాడుణ్ణో. (3) “ఉశ్వరస్వరూపానామ్” ఎన్ఱు నీయరుక్కుమా
పోలే, నాజ్ఞుమ్ (౪) “ఉశ్వరోహమ్” ఎన్ఱుతని త్తనియే యిరుక్కు
మవర్ కళన్ఱో; ఉన్నిల్ ఒరుక్ క్కీరుక్కుత్తై యిన్ఱ విడముణ్ణో, ఎజ్జీర
రశు తవిర్ న్నువన్ఱుపడి పార్ త్తిత్తెయో; స్వత్వ స్వామిత్వజ్ఞో ఇరణ్ణుతలే
క్కుమ్ వ్యవస్థితమానాల్, స్వామిత్వముళ్ళవిడ త్తిలే స్వాతన్త్ర్యముమ్,
స్వత్వముళ్ళవిడ త్తిలే పారతన్త్ర్యముమ్ కిడవాతపోతు, స్త్రీక్కు

స్వా.—(అజ్ఞాత్యాది) అమృతయతాన ఇష్టశ్చై యుద్ధే య మహా
 పృథివీనై, “తన్నతు” ఎన్నభిమాని తిరుక్కుఱర జాక్కో, అన్న అభి

‡ (పా) ఇనిదేవరీక్రకొన్నరుగిదియై. శిలపుజమ్మపాకకర్తయై. పిఱవ్విడతు
కాగ్రాకాతపడివచ్చెన్. నిలత్తిల్ పొల్లాగిల్లెయిఁజే. [మిత్రాణిచధనానిచ] అట్లుతై
మనిశర్ పొల్లాగిఁజే విడవేణువతు. † (పా) రావణనిర్దుష్టపడి.

(ဂ) တာ-ထူး-ဂဏ-၂.(၁) တာ-ထူး-ဂဏ-၂.(၃) ရှိ-ဂဏ-၂.(၄) ရှိ-ဂဏ-၂.

మోవాయ్ ఎఱ్ఱున్దావో లేయుమ్, పురుషనుక్కుమునై యెఱ్ఱున్దావో లేయు
మితే యురుప్పతు. ఇప్పడిస్వరూపవిరుద్ధమాన అభిమానతై క్కబ్బీ త్తన్దో
నాజ్గో నవ్వుతు.

(అజ్గోమాళాల త్తరశర్) “అమ్” ఎఱ్ఱు - అర్దుకు; “కణ్”
ఎఱ్ఱు-ఇడమ్. అర్దుకియ స్థానవిశేషజ్గలై యుడై త్తాయురున్దుగ్గు మహాపృథి
వియై త్తజ్గళత్తెన్దు అభిమానమ్ పణ్ణియురుక్కి-ఆర జాక్కోళ్. “అజ్గో”
ఎఱ్ఱవిడత్తాల్-భోగ్యభోగోపకరణ భోగస్థానజ్గలై బ్రహ్మాదిపీఠికానై
మాత్తనామళపుళిలే అభిమానమ్ పణ్ణియురుప్పతు. ఇని బ్రహ్మ
“అహమ్” ఎఱ్ఱాల్ అనశవిలేరుః-మావోలే, కిదో ద్రోపమ్మ “అహమ్”
ఎఱ్ఱాల్, అతులేన్నళవిలే నిఱ్ఱుమ్; అనన్ “నాన్” ఎఱ్ఱత్తోడు, ఇతు
“నాన్ ” ఎఱ్ఱత్తోడు వాఱియిడై; తద్యతిరి త్తరుడైయ నాన్దోమ్-
ఆక్కనుమాయ్, అత్తనై యుమ్ దుకిభిహేతువుమాయిరుక్కుమ్. (౧)
“యానతికురు శేజన్దు స్సమ్మన్దాన్దుననకప్రియాచ్ | తావన్దోస్స నిభిర్వన్దే
హృదయేశోకశబ్ద-నం” ఎఱ్ఱు శొల్లిద్రోతుతే. “వేదాత్తజ్గిలే-బ్రహ్మాది
కళుజ్గాడ, ఎఱ్ఱుజన్దుమ్ జనిత్తు అరియసాధనాఽనుస్థానజ్గలై పుణ్ణి, పిన్బు
భగవత్తురుమార్థమ్ పెఱునర్ కళాక చ్చొగ్గానిన్దుతు; ఇన్వరుకే
ఎత్తనై యేనుమ్ కీర్తాయుప్పార్ శిలర్, శరీరాఽననానకాలత్తిలే
మాక్షమ్ కిడైక్కుమెఱ్ఱు పాతిశోఱుఃట్టిక్కొట్టిరానిన్ద్రావోళ్; ఇనై
యిరణ్దుమ్ శేరివిఱ్ఱుమ్మడిపిజ్జనే?” ఎఱ్ఱుభట్టలై క్కేళ్ళ; “బరుకుత్తైయిలై”
ఎత్తరుళిచ్చెయ్ తార్; - అనన్ తర్ విభూతిపఃపృళపుమ్ శ్లోపవైచ్చె
యిట్టు పెఱ్ఱిక్కడవనెన్దు కోలక్కడనన్; యశోచాసనమ్ ఫలమూకై
యాలే తత్క్రితన్యాయత్తాలే అప్పడియేయాయిరుక్కుమ్ అవనుక్కు;
ఇవన్, తన్ పక్కలాన్దు మిల్లామైయై అనుసనిన్దు, ప్రథమపరిస్పర్శమే

పిడిత్తు నీయే ఎనక్కు క్కడనై యాక వేణుమెన్టు కాలిలేవియమ్; అవ నుమ్ అప్పడియే తన్తలైయిలే ఏట్టిక్కొంట్టు ఇనై ప్పార్ త్తిరుక్క వేణ్ణాతపడ తలైక్కట్టిక్కొడుక్కుమ్. అవనుక్కుత్తాన్ కోలిన్వరప్పడన్లు లుమ్ విడవేణుమ్; ఇవనుక్కు అర్వళవేయితేవిడవేణువతు. అవన్ అనుక్కిక్కడనై యెల్లామనుస్తిన్తుప్పిన్బు ఫలమ్తరప్పార్ త్తిరుక్కుమ్; ఈర్వరనైయితే ఇవన్ ముతలిలేపర్న్ద్రు.

(మాఖాల త్తరశరపిమానమ్) మహాపుధివియల్ పరప్పెల్లామ్ “ఎన్నతు” ఎన్టు అభిమానమ్ పల్లుచే. (౧) “పతింవిశ్వస్య” ఎన్టు ఓతప్పడుకిత ఈర్వరనై అనుకరిక్కిత్తార్కితే ఇవర్కళ; (౨) “యానై యుమ్ యావయ్ తానామమైవుచై నారణన్” ఎన్దితపదతై అనుకరి త్త ప్పొక్కివాసుదేవనైప్పిలే. (అపిమానపద్గమాయ్) రాజ్యంగలై ఇన్దు ఎళివరివుప్పట్టు అభిమానహుస్యరాయ్. (౩) “రాజ్యంనామ మహావ్యాధిరచితోస్సావినాశనః” (౪) “దశవేశ్యానమోస్సపః” (౫) “ఒరునాయకమాయోడ వులకుడన్దావ్” ఎన్టు-రాజ్యత్తిల్ అభిమా నమ్ అనర్థావహ మెన్దితే జ్ఞానాధికుడైయ ప్రతిపత్తి. (వన్దు) (౬-) “కానమ్పోయ్” ఎన్టు - కాడుపోయ్న్దుతిరియాతే, ఉజ్జ్వన హేతువాన విడత్తిలేవన్దు.

(నిన్ పళిక్కట్టిత్తీర్థే) అన్దరాజాక్కళ తోర్న్దు త్తగళోశత్రు క్కళో కట్టిత్తీర్థే ఎన్నవేణ్ణావో, “నిన్ పళిక్కట్టిల్కీర్థే” ఎన్బానెన్నెన్నిల్; ఉపమేయనన్తు ఇవనల్లత్తిలైయెన్నుమ్ ప్రతిధియాలమ్, (౭) “యద్యద్విభూతిమత్సత్వమ్” ఎన్టు శ్లోక్కుడుకిత విభూతిభూతర్కు విభూతిమాన్ వాశల్ పుకలైయాలమ్, భగ్నాభిమానర్ పుకమ్

-
- (౧) తై-నా-౧౧. (౨) తి-వాయ్-౧-౩-౩. (౩) (౪) (౫) తి-వాయ్-౪-౧-౧. (౬) తి-వాయ్-౪-౧-౨. (౭) సి-౧౨-౪-౧.

వాశలాకై యాలుమ్, “సర్వలోకశరణ్యన్ వాశ శేఘరత్” ఎన్ను మ్మేతల్లల్ వాసనై యాలే శొల్లుకితార్ కల్. (నిన్) ఎళ్లెనుమ్ పథుపటియుళ్ళాలుమ్ రాజావిన్ వాశలిలే కూప్పిడుమాపోలే, (౧) “రాజాధిర జస్స క్కేమామ్” ఎన్ఱుప్రమాణమ్ శొల్లప్పడుకిఱ ఉడై యవనరున్దవిడ త్తిలే నరవేణుమితే. (౨) [కోవాకిమానిలమ్ కాన్ఱు] ఇననోడునమ్ బ్భిన్దమ్ బ్భిన్దమ్ దై యారై ప్పల్లీ శ్రినవర్ కళితే రాజాక. శాకితార్. (శబ్దమిరుచ్చార్ పోల్) అన్ఱి రాజ్యగ్గై కొడుత్తు ప్పొజ్జళెన్ఱాలుమ్ పత్తై య ఎళివర వ్ద నిన్దై య అన్దై వేణ్ణావెన్ఱు, ఉన్సింహానన ద్రిక కేరై తిరళే తిరళాక న్దమ్ ఓలక్కిమాక విరుక్కుమనర్ కళై ప్పొలే.

(పళ్ళిక్కిట్టిట్టియై) వెళియిలే వెళ్ళాళాయ్ ప్పిరియిల్ తల్లై యిలే ముడియై నైచ్చార్ కళెన్ఱు, రాజ్యమ్ పణ్ణుకై క్కు- ముళిన్ఱు అన్దొజ్జ మానటలక్క త్తిలే సెవిక్కిఱపడి భగ్నాభిమానరానాలుమ్ (౩) “అర త్తిరసనందది” ఎన్ఱిఱపడి ఆళిన్దొవిడ త్తిలే వివి క్త సేనై ప్పణ్ణనాల్, శ్రీభ రతా ద్వాన్ తనియిరుక్కై యిలే (౪) “రాజక” ఎన్బార్, (౫) “నళ్ళితా శాపితేనయమ్” ఎన్బార్, (౬) “కచ్చిన్న దుష్టానజసి” ఎన్బారాయ్ కొణ్ణు కణ్ణార్ అలైక్క, అవర్ కళుక్కు- చ్చూత్తై త్తుకొడున్ఱు త్తనప్ప క్కల్ అభిమానదోషమిల్లామైన్ఱు వెళియిడ వేడ్డల్ శ్రితే; ఇళై య పెరు మాళో పడుక్కై త్తలై పిరియామైయాలే అన్దై యెన్ఱు మ్మ కేట్ట- వేణ్ణిన్దై త్తై యితే. (పోల్ వన్ద తల్లై ప్పెయ్ తోమ్) ఇన్దరాజాక్కల్ క్రమప్రాప్త మాన రాజ్యాదికళై యమ్ ఆజ్ఞలుడై య అభిమానజ్గై యమ్ విట్ట, మానముమ్ పోయ్ వన్ద, ఉన్నుడై య తిరుప్పళ్ళిక్కట్టిల్ కత్తై సమ్మ సమ్మ మాక విరుప్పారై ప్పొలే, నాజ్ఞలుమ్ భగ్నాభిమానికళాయ్ కొణ్ణు ఒరుపడిప్పడవన్ద. కిట్ట ప్పెల్లీ న్దోమ్.

(౧)	(౨) ౨-తిరువ.౬౯.	(౩) ౧-౧౩-౧౦.
(౪) రా.అ.౭౨-౨౪.	(౫)	(౬) రా.అ.౮౫-౭.

కిడక్కుమళవాయ్విట్టతితే. బ్రాహ్మణప్రజై, వేడరుడైయగృహత్తిలే బాల్యత్తిలే అకప్పట్టు, బుద్ధివృత్తికల్ అవర్కల్ పడియాయ్నడన్దు శెల్లానిక్క, సుకృతవిశేషత్తాలే స్వగృహత్తిలే మాతాపితాక్కల్ మున్నేవన్దునిఱ్ఱుమాపోలే.

(వన్దుతలైప్పెయ్తోమ్) *మాటిమాటి అనాదియాక ప్పలపిఱ ప్పుమ్ పిఱనతువే తిరువడికలై అడైకైక్కుహేతు; (౧) “చిరాయ మే కూలమివా ౭ నిలబ్ధి” (౨) “మన్యేప్రాప్తాస్సతందేశం భర ద్వాజోయమబ్రవీత్” (౩) “వానరాణాంనరాణాశ్చ” (౪) “దేవ్యే వంసమజాయత” (౫) “నణుకిసమ్నామే” విసదృశమానవితు సజ్జత మాకప్పెఱువతే! (వన్దుతలైప్పెయ్తోమ్) (౬) “వన్దెళ్ళు తలైప్పెయ్ వన్” ఎన్గిఱ్ఱివుకల్ తీర్న్దుఎల్లారైయుమెఱ్ఱుప్పిప్పట్టవననమెల్లామ్తీర ఒరుపడిననుకిట్టప్పెఱువతే.

పెణ్ణాల్! ఎల్లామ్ సఫలమాయిల్లే; ఇనిబరుకుత్తైకళుమిలైయే యెన్న; ప్రాప్తిఫలమ్ పెఱవేణ్ణావోవెన్గితార్కల్. (కిణ్ణివాయ్చెయ్త) అలరవుమ్మాట్టాతే మొట్టిక్కవుమ్మాట్టాతే తిరుక్కణ్ణిరుక్కిఱ పడిక్కు దృష్టాన్తమ్ శొల్లకితార్కల్. (కిణ్ణివాయ్చెయ్త తామ రైప్పుపోలే) స్వాతన్త్ర్యమ్ కెమ్మిళిప్పియానిన్తతు; నప్పిన్నైప్పి రాట్టియోటైస్సర్కమ్అలరప్పణ్ణానిన్తతు. ఇత్తలైయిల్ అపరాధమ్ మొట్టి క్కప్పణ్ణమ్; అవనుడైయ అపరాధసహత్వమ్ అలరప్పణ్ణమ్; కర్మపార తన్త్ర్యమ్మొట్టిక్కప్పణ్ణమ్; ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమ్అలరప్పణ్ణమ్. కాలత్తి నిశమైమొట్టిక్కప్పణ్ణానిన్తతు; ఆర్తధ్వని వికసిక్కప్పణ్ణానిన్తతు. ఆది

(కిణ్ణియిత్యాది) అరై వడత్తిల్ కిణ్ణిపోలే అర్ధవికసితమానతామరై పప్పప్ప మోప్పలే యిరుక్కిఱ శివన్దతిరుక్కణ్ మలర్కలై ప్పొఱుక్క

(౧) స్తో-ర-౨౪.

(౨) రా-అయో-FF-F.

(౩) రా-సు-౩౫-౨.

(౪) రా-సు-౩౫-౫౨.

(౫) తి-వాయ్-౧-౧-౩.

(౬) తి-వాయ్-౨-౬-౩.

త్యనైక్కణ్డాల్ అలరక్కడవ తామరైప్పుప్పోలే ఇవర్కళాన్ద్రామై కణ్డాల్ అలరుమనైయాయీర్దు.

(‘శిజ్జన్’) ఉపమానమ్ నేర్నిల్లామెయాలే ఉపమేయస్థనై విశేషిక్కిటతు. (౧) [పట్టురైయాయ్ పుత్కణ్డేకాట్టుమాల్] ఉపమానత్తోడే శొల్లనినైక్కెయాకిటతు అట్టుక్కాక్కుకైయితే. తామరైక్కు ఇవన్ కొడుత్తనిటమ్ శివప్పుక్కొప్పామిత్తనై యల్లతు, వాత్సల్యత్తాలేవన్ద కుతటుతలిన్దైయే అతుక్కు. (శిటిచ్చితే) కుళప్పడియిలే కడలై అడక్కనొణ్ణాతితే; పొటుక్కప్పొటుక్క కటాక్షిక్కవేణుమ్. (శిటిచ్చితే) ప్రథమపరిస్పన్దమేవిడిత్తు అలరుమ్పొత్తై అళవుకశెల్లామ్కాణ వానైప్పడుకితార్కళాకవుమామ్. † (ఎమ్మోల్విట్టియానో) కోడై దొడిన పయిరిలే ఒరుపాట్టమ్ వన్నియాతో ఎన్నుమాపోలే. (ఎమ్మేల్) చాతకమ్, మేఘజలమ్పార్ త్తిరుక్కుమాపోలే, కటాక్షమే ధారకమాన వెజ్జళోమేలే. ‡ (౨) “ఇళివాయ్చ్చియర్కణ్ణినుళ” ఎన్దు విట్టిప్పతు అజ్ఞేయన్దో.

ప్పొటుక్క, ఉన్కటాక్షమ్ పెతాతే ఉణావిక్కిడిక్కిట నమ్మోల్ విట్టియానో?; అతావతు - దేహాభిమానత్తెసిక్కి, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే స్వస్వాతన్త్ర్యాభిమానత్తె సిక్కి, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే శేషత్వత్తై యటివిత్తు, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే అన్యశేషత్వనివృత్తియై యుణ్ణామ్బడిపణ్ణి, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే జ్ఞాత్వత్వప్రయుక్తమాన స్వస్మిన్ స్వశేషత్వనివృత్తియై యుణ్ణాక్కి, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే స్వరక్షణే స్వాన్వయత్తై

† (పా) “కతిర్మతియమ్పొల్ ముకత్తాన్” ఎన్దు అళైప్పట్టపడియే పేతాకవేణుమెన్దితార్కళ. ఉణన్దహితే పదార్థదర్శనమ్పణ్ణి, పిన్నైఎడ్డళోమేల్నోక్కుకైయన్దియే, ఉణరుమ్పొత్తేటొడన్ది ఎడ్డళోమేల్నోక్కవేణుమెన్దపడి.

‡ (పా) ఇవర్కళనోయానైఇరుక్కిటపడి.

అతుక్కువనైన్నెన్న; (తిజ్జళుమాతి త్రియను మేమున్నాటోల్) (౧) “కతిర్మతియ మ్మోల్ ముకత్తాన్” ఎన్ఱు ఆళైప్పట్టపడి ఓ పేతాక వేణుమెన్ఱితార్కళి. (తిజ్జళుమాతి త్రియనుమ్) చన్ద్రీసూర్యర్కళుడైయ తణ్ణియైయుమ్ ప్రతాపణ్డైయుముడైయ తిరుక్కణ్ణి. ప్రతికూలర్క్కు అణుక వొణ్ణాతిరుక్కైయుమ్, అనుకూలర్క్కు అణుకి అనుభవిక్కలా యిరుక్కైయుమ్. (౨) “ప్రసన్నాదిత్యవర్చనమ్.” (తిజ్జళుమాతి త్రియనుమ్) విరహతాపమ్ పోకైక్కుమ్, “కిడైయాతోఘ్రికిఱతో!” ఎన్నుమ్ భయత్తాలే వన్ద అఱ్ఱానాన్దకారమ్ పోకైక్కుమ్. (అమ్కణ్) తిరుక్కణ్ణళుళ్ళు అవర్కళి ఉపమానమాక పోరాతిర్నడడి. (౩) “చన్ద్రీ మామనసాబాతః, చక్షోస్సూర్యోఅజాయత” ఎన్ఱు-చన్ద్రీసూర్యర్కళుళ్ళు ప్రసాదోష్ఠజళి ఇననుడైయ సమ్మనన్దైయైతే. † పలకాలుమ్ రాహు

నివర్తిప్పిత్తు, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే ఉపాయాన్దరజ్జళై విసువిత్తు, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే తదేకోపాయనాప్పజిప్పజ్జి, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే స్వవ్యాపారత్రిల్ స్వాధీనకర్తృత్వ నివర్తియైషణ్ణవిత్తు, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే పారతన్త్ర్యప్రతిపత్తియై పిఱిప్పిత్తు, అతుక్కు ఇళైన్దవాతే సమస్తకల్యాణగుణపరిపూర్ణనాన తన్నైయనుభవిప్పిత్తు, అనుభవజనిత ప్రీతికారిత కైజ్జుర్కైయైయణ్ణాక్కి, అక్కైజ్జుర్కైత్రిల్ స్వభోక్తృత్వబుద్ధియై త్రివిర్షీక్కై. “ముమునోక్కు పెఱుమళవాన

ఓ (పా) పెఱువేణుమెన్ఱితార్కళి.

† (పా) తైత్త్యప్రతాపముడైయార్కళాకైయాలమ్, పలకాలుమ్ రాహు కేతుక్కురాలే అభిభూత రాకైయాలమ్, క్షయపుద్గితైయుమ్ కళిజ్జుత్తైయుముడైయనాయభుజగోచ్చిత్తనాయ పుత్తిహీనమాయ ముకమ్కన్దినచన్ద్రనుమ్, కార్కాలాయ ఎల్లారుడైయనైప్పుమ్ నీర్వపైయైయరుముమాదిత్యమమ్మై, ఇవనుడైయ కణ్ణుక్కుమ్ నెన్ఱు క్కుమ్మై. ఇత్యధికఃపాశః.

కేతుక్కుళాలే అభిభూతరాయ్, త్తయవృద్ధికళై యమ్ కళజ్జుత్తైయుమ్
డైయచన్ద్రనుమ్ కార్కాల ఆదిత్యనుమన్తే, (౧) “అతీవప్రియదర్శనమ్”
ఎన్నిటవనుడైయపార్వైక్కొప్ప. (ఇరణ్ణుజ్జొణ్ణు) ముమ్మనోక్తుప్పొణుక్కు
మళవానవాతే “ఇరణ్ణుమ్” ఎన్ఱుశొల్లుకితార్కళ్. †

(ఎజ్జళ్ మేల్ నోక్కుతియేల్) ఉన్ నోక్కుప్పెతాతే ఒరునీర్ చ్చా
వియాయ్ ఉతావిన వెజ్జళ్ పక్కులితే. (ఎజ్జళ్ మేల్) అనై ఇరణ్ణుకణ్ణుక్కుమ్
తజ్జళ్ పక్కులిలేవిషయముణ్ణు. శెరన్మోత్తార్ పక్కులిలే ప్రతాపముమ్,
తజ్జళ్ పక్కులితే తణ్ణళియుమ్. (౨) [శీర్న్మోడరుళ్ పెర్న్మవన్]
హిరణ్మన్ పక్కుల్ శీర్న్మమ్ శెల్లానిఱ్కు, ప్రహ్లాదనుక్కు అనుకూల
మాయరున్ద్రతే కిణ్ణిల్ వాత్సల్యమిరున్ద్రపడి. “సింహమ్ అనై యోడే
పొరానిఱ్ణాలుమ్ కుట్టిక్కుముత్తై శొశుక్కుమాపోలే” ఎన్ఱు - భట్టర్.
(౩) “కుత్తువియిడైక్కాలిత్తుతిన్ద్రపాపమ్.” “విభియావ”
ఎన్ఱు - తజ్జళ్ మనోరథమ్; “నోక్కుతియేల్” ఎన్ద్రవిడమ్మున్నిలై.
(నోక్కుతియేల్) తజ్జళ్ తలైయాల కిట్టుమతన్తేరోక్కుత్తాన్. (ఎజ్జళ్
మేల్ శాపమిచ్చున్ద్ర) యతనాశగిర మ్పొతేయుమ్ శాపాపహతరై వ్పీలే
యుమ్ ఉన్దై ప్పెతాతే వ్యసంపపమకిఱదుకిఱమ్.

వాతే” ఎన్ద్రతు-ఇన్ద్రశవాన పాకిమ్ విఱన్ద్రవాతే యెన్ద్రపడి. ఇప్పడి
యల్లతు దేహాత్మాభిమానిక్కు. పరమభక్తయై యుణ్ణాక్కిలుమ్ ఉణ్ణా
కాతితే.

(అజ్ఞాత్యాది) చన్ద్రసూర్యరొకిళిరువరుమ్ ఉచ్చిప్పట్టాపోలే
యిరుక్కిఱ అభికియ తిరుక్కుణ్ణిరణ్ణుమ్ కొణ్ణు, ఇన్ద్రశవానపాకిమ్
విఱన్ద్ర వెజ్జలై క్కుటాక్కిత్తాయాకిల్. అతానతు-పరమభక్తయై యుణ్ణా

† (పా) (ఇరణ్ణుజ్జొణ్ణు) అభియక్తన్ద్రమున్దై. సాత్త్వికవద్వార
పెరువెళ్ళముమ్ పొణుక్కుమి తే.

(౧) రా-అయో-౩-౨౯. (౨) తి-వాయ్-౩-౬-౬. (౩) పెరి-తి-౩-౫-౨.

(ఎజ్జళ్ శాపమ్) పిఱరుడై యశాపమ్ ఉన్ కటాక్షత్తాలే తీరుమ్; ఎజ్జళుడై యశాపమ్ నీ పొక్కుతల్, అనుభవిత్తువిడుతల్ శెయ్యుమ త్తనై. విల్లైషన్యసనమ్ అనుభవితై విడవేణుకై యాలే “శాపమ్” ఎన్నిఱతు బ్రహ్మశాపమ్ మార్ పిల్ వేర్ ప్పాలే పోక్కలామ్; దుర్వాసావినుడై య శాపమ్ మార్ పిలిరుక్కిఱనభుడై య కటాక్షత్తాలే పోక్కలామ్; గౌతమ శాపమ్ కాలిల్ పొడియాలే పోక్కలామ్; దక్ష శాపమ్ ఒరుతటాక త్తిలే ముక్కుక్కిట్టుప్పోక్కలామ్, ఎజ్జళ్ శాపమ్ పోక్కుకై క్కుఱ త్తనై యుమ్ వేణుమ్; * వేర్ త్తునిన్ఱు విళై యాడక్కాణ వేణుమ్; ఎజ్జళ్ మేల్ నోక్క వేణుమ్; * పొడిత్తాన్ కోణర్ న్దు పూశ వేణుమ్; * ఇప్పోతే ఎవై నీరాట్ట వేణుమ్.

శాపమిట్టన్దు నోక్కుతియేల్ వన్దతలై ప్పెయ్ తోమ్; ఎమ్మేల్ విఱ్ఱి యావో? (౨౨)

అన.—ఇరుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు † “శజ్జమిరుప్పార్ పోల్” ఎన్ఱు పెజ్జళ్ శాన్ఱ వార్తైయై క్కేట్టు, “అనన్యగతిశాయ్ వన్దోమ్ ఎన్ఱు శొల్ల క్కుకై. అత్తాల్ (ఎజ్జళ్ మేల్ శాపమిట్టన్దు) మేల్ అవశ్యానుభావ్యమాయరుక్కిఱ విల్లైషన్యసనమ్ తీరుమ్; ఆకై యాల్ ఉక్తరీత్యా కటాక్షి క్కవేణుమెన్ఱుకరుత్తు. “తిజ్జళుమాతి త్తియనుమ్మెన్ఱున్ఱాట్పాలే” ఎన్ఱతు, అనన్ కటాక్షమ్ సుఖరూపమాయుమ్ అజ్ఞాననివర్తకమాయు మిరు క్కై యాలే. (౨౩)

† (పా) సప్పిన్నై ప్పిరాట్టియైప్పురుష కారమాకప్పన్ దువార్ కళాయరున్ఱు, అవళతానుమ్ ఒరువ్యాజమాత్ర మెన్నుచ్చడి అవన్ ఇవర్ కళోపక్కల్ పణ్ణివై క్కై క్కుమ్ వ్యామోహమిరుక్కుచ్చడి. [తామరైయారాతిలుమ్ ఇతమరైక్కుమేల్] తణ్ణిర్ కొతిక్కుమాకిలిత్తే ఇవర్ కళో ఇతమరైప్పరు - అతుక్కు స్వయచ్ఛాననైయై యితే; అప్పడికూడిన్ థాకిల్ “ఎన్నడియార్ తు శెయ్యార్” ఎన్ఱిరుక్కుచువనితే. ఇత్యధికఃపాఠః.

వతే! నష్టినైస్పిరాట్టి పరిశరమాయరుస్తువైత్తు” ఎస్తుతిరువుశ్శత్తిలే
 పోరప్పణ్ పట్టు, (౧) “పిన్నె నెడుమ్ పణ్ణెత్తోల్ మక్కిర్ పీడుడై” ఎస్తు
 అవళుడైయ సమ్మన్దమేనమక్కు ఏర్త్రమాక నమక్కు-నల్లార్ కిల్ శొల్లా
 నిల్చుచ్చెయ్ తే, “అవళోడేబరుకోవైయా యిరుస్తువైత్తు నమ్మున్నే
 ఇప్పడిశొల్లువతే! గామారానోమ్!” ఎస్తు తన్నై ఇక్కర్ న్దుకొణ్ణు, పరమ
 ఋషికిల్ ఆర్తరాయ్ నర, తన్ కానటోచ్చెర్వెన్ నైత్తు “సాపరాధర్ శెయ్
 తవాతే నిరపేక్షరాన పూర్ణర్ పొలుక్కుమ త్తనైయన్తో; గర్భభూత
 రెన్దు నిన్నై తిరుక్కిఱ వుజ్జళాల్ వనతన్తే; ఉజ్జల్ వ్యసనన్తై కాన్డె
 యాలుమ్, అతుక్కడి నమ్మకుర్త్రమాకై యాలుమ్, ఉజ్జళవల్ల నమక్కు
 లజై; ముతలి లేరక్షకనానవమక్కు చెప్పన్దు రత్తిక్క వేణుమ్; అతిలేళ ర్తరై
 ‘ఐయో!’ ఎస్తువినవవేణుమ్; ఇప్పడియిరుక్క, నోవుపడువికోళుమ్,
 అతువన్దు అణివిప్పికోళుమ్ సిద్దళామ్బడి పిత్వాడరానోమే! అత్తై సిద్దల్
 పొలుక్క వేణుమ్” ఎస్తు త్తమిప్పిత్తు కొణ్ణాప్పోలేయుమ్;

శ్రీవిభీషణాధ్వాన్, “రావణన్ పిన్నే పిన్దపెన్నై ఆరాయాతే
అరుళో పాడిదువతే!” ఎనుతరై యెప్పార్ తుక్కన్దునిన్క, “అవన్

స్వాప దేశ వ్యాఖ్యానమ్.

అవ;—ఇరుపక్షమునామ్నామ్నా. (మారికత్యాది) ఇప్పట్టి,
(అ)“వచసానాన్తర్వయితైస్సమ్” ఎన్నికపడియే - “పెణ్ణాల్ ! ఎన్
శెయ్తికోళ్ ! ఎన్ పట్టికోళ్ !” ఎన్ఱు పెణ్ణాళై ఎఱుప్పవతు, కోయిల్
కాప్పాన్ ముతలానాళై యెఱుప్పవతు, నప్పిన్ఱై ప్పి రాట్టియై ఎఱుప్ప
వతు, నమ్మై ఎఱుప్పవతాక బహుశ్రమప్పట్టికోళ్; ఉడ్డఱుక్కు నాన్ శె
య్యవేణ్ణువతెన్ ఎన్న; పేరోలక్కమాయ్ సింహాననత్తిలేయిరున్ఱు కేట్ట
రుళవేణు మెన్ఱితార్కో.

లజ్జయిఱ్ఱుట నెరుక్కుమ్ ములలికళాల్ వనశిలుకుమెల్లామ్ నవన్మల
వనశన్మో; సిరిరున్దవిడ త్తిలే వన్దు కొణ్ణుపోరాతతు నజ్జుత్తెయన్మో” ఎన్దు
సాపరాధరై పోలే సాన్దవనమ్ పణ్ణినాప్పోలేయుమ్, “అణ్ణో విషయ
త్తిలకిప్పడ ఇప్పడి యిరుక్కుక్కడవనామ్, పెణ్ణో నన్దెయప్పప్పార్ త్తిరు
పోమ!” ఎన్దు పెణ్ణుళుక్కు ఇనితాకచ్చిల్లి, “ఉణ్ణో కార్యమ్ అభికితాక
చ్చెయ్తులరక్కడవోమ్, శెయ్యవేణ్ణువతెన్ శొల్లన్మో” ఎన్న; “ఇజ్జనే
కున్నామ్ కురుచ్చియాక కేట్టరుళవోణ్ణాతు, వేరోలక్కమాక విరున్దు
కేట్టరుళవేణుమ్” ఎన్దు అస్థాన త్తిల్ పుటప్పాడిరుక్కుమ్ క్రమత్తైప్పాశురప్పర
ప్పట క్కైయోలై శెయ్తుకొడుక్కి-తార్ కళ. అచ్చాన్, (౧) “అగ
తింశరణాగతిమ్ ” ఎన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య; “ నమ్మిరామానుశనై
యడై యాయరున్దవైత్తు నయున్నే ఇప్పడి శొల్లప్పెతాయ్ ” ఎన్దార్
అభికిర్.

వ్యా.— (మారి) వైరజ్జళుమ్ మార్గజ్జళుమ్, (౨) “సలిలేన
సమీకృతాః” ఎన్నుమ్బడి దేశమడైయి ఒరుసిర్కో-ప్పాక వన్దుమ్
పెయ్తు, వడ్డికళెల్లామ్ తూత్తెయ్దు సజ్జారయోగ్యతై యిన్దియిలే
ఒట్టికైయాలే, రాజుక్కళుమ్ తద్దామ్ శత్రుక్కళే పక్కల్ ద్వేషజ్జ
లైయుమ్ మఱిన్దు, ఎడుత్తువిడుకైన్దాయుమ్ తవిర్న్దు, కైక్కళియప్పో
నవోకళుమ్ “వన్నావాకప్పకాన్దిన్దు” ఎన్దు తద్దామ్ వీడుకళైక్కుటిత్తునన్దు
నిన్దు, నాలుమాసముమ్ ఉకన్దవిషయజ్జళోడే కూడియరుక్కుమ్బడియా
యితే యిరుప్పతు.

మహారాజరుమ్, తారై యుడైయ స్తనోష్కావై ప్పల్లీక్కి-డన్దు,
పెరుమాళోడేపణ్ణి సమయన్తైయుమ్ మఱిన్దపడియా లే పెరుమాళుమ్
శీటి, “సబాన్దనమాక అలుక్కుక్కడవోమ్” ఎన్దు ఇళైయ పెరుమా
ళుక్కు అరుళిచ్చెయ్తువిడ; అవరుమ్, కిమ్మిన్దెవాశలిలే శెన్మనాణెటియ; నిన్దు

తిరువడియొప్పార్ త్తు “పోక్కడిశొల్” ఎన్న; అవనుమ్, “తీరక్కభీయ
అపరాధమ్ పణ్ణిన వునక్కు ఓరజ్జలి నేరామల్ పోకాతు” ఎన్న; తాన్
సాపరాధనాకై యాలేనేర్ కొడునేర్ పుటప్పడమాట్టామైయాలే తారై
యొప్పొటప్పడవిడ; అవళుమ్ “ఉమక్కుక్కోపకారణమెన్? ఉమ్ కోపత్తుక్కు
తాన్ పోరువారుమ్ ఉణ్ణో” ఎన్ఱుపొటుప్పిత్తు కొళ్ళుమ్బడి పణ్ణుక్కల
మితే వర్నావాకిటతు.

పెరుమాళ్ తాముమ్, మాల్బవానిలే యెఱ్ఱునరుళియిరున్ద, నలి
లాతిభారత్తై వహిత్తుక్కొణ్ణు, రణోద్యుక్తజ్ఞాన ఆనై కళోపోలే కిళిమ్బి
నీర్ క్కనత్తాలే మలైక్కొడుముడికళిలే పడిన్ద, సోపానపత్తీకళో పడు
త్తావోలే కిడిక్కిరికిడై యొక్కణ్ణు, “అర్చిరాదివభీయాలే పరమపదత్తుక్కు
ఏటువారై పోలే, ఇవల్లోలే అడియిట్టు ఆకాశత్తిలేయేటి, పటిత్తు
కొళ్ళ వేణ్ణాతపడి, నిన్ఱై తపడి అళిప్పరిమాటలామ్బడియిరుక్కిరి
ఇక్కాలత్తుక్కు అడై తపూక్కలైక్కొణ్ణు ఆదిత్యాన్తర్వర్తియాన పెరియ
పెరుమాళై సమారాధనమ్ పణ్ణలాయిరున్దతు, ఎడుత్తుక్కెన్ఱిట్టు వారిలే
యాయిల్ల” ఎన్ఱిట ఇల్లనోడే వర్నాకాల త్తిలిరుక్కుమ్బడికళెల్లామరుళి
చ్చెయ్ తారిత్.

(మారి) పీరిన్దార్ కూడుక్కాలమ్; కూడినార్ భోగరసమనుభవి
క్కుక్కాలమ్; భుజిక్కిరివర్కళో కైసెక్కిలిలో ఉడమ్బు వెళుత్తు అడై
యుక్కాలమ్. (మారి) పెణ్ణుకళోడే మేళుమ్, అత్తైయిడుమ్ కాలమ్;

పీరిన్దార్ కొడుమైక్కుటుక్కాలమ్; * కలన్దార్ వర వెతిర్ కొళ్ళుక్కా
లమ్, * పెణ్ణోరైయాడభిక్కుక్కాలమ్. (మారి) సింహజ్ఞుమ్ - ఎతిరిక
గాన ఆనైకళో వాశలిలే నిన్ఱు పిళిటవుమ్ అతు శెవిప్పడాతే “తనక్కు
రు విరోధియై” ఎన్ఱు పర్వతగుహైకలైప్పల్లో క్కిడన్దటజ్ఞుక్కాల

స్వా.—(మారియిత్యాది); వర్నాకాల త్తిల్ పర్వతగుహయిలే
పర్వతశిఖరమెన్నలామ్బడి, తన్ పేడై యోడే ఏకద్రవ్యమెన్నలామ్బడి

మ్. ఇని ఇవర్కళుక్కు ఊరారుమిత్తెన్దు అవర్కళ ఓరోవిడబ్బళితే
యడబ్బళుమ్ పెర్దు, ఇవర్కళుక్కు ఫలమ్కొడుక్కి-అ కృష్ణనుమ్
నప్పిన్నైప్పిరాట్టి కట్టిలిలే తగ్గి, ఇవర్కళ శెన్బెయ్యప్పవేణ్ణుమ్బడి
యాన కాలమితే. (మలైముళ్ళిల్) సింహన్దాన్ మలైక్కు ఆభరణ
మాయితేయిరుప్పతు; ఇవనుమ్, నప్పిన్నైయినుడైయ * తుజ్జస్తనగిరి
తటియిలే స్తనాభరణమోలే తజ్జుకితానితే.

(మన్నిక్కిడన్దు) మిదుక్కాలే ఒరువర్క్కు అజ్జవేణ్ణామైయా
లే మలైగ్గువడుపోలే పొరున్ది, వీశివిల్లి బెయ్యప్పినిాలుమ్ కిళప్పప్పొకా
తపడి ఒట్టిక్కొణ్ణుకిడక్కై. అన్ది కే, తన్ పేడైయోడే ఏకవస్తు ఎన్న
లామ్బడి పొరున్దిక్కిడక్కుమెన్నమామ్. (౧) “వైత్తుక్కిడన్దు మలర్
మార్పా” ఎన్నుమ్బడియితే కిడక్కి-అతు; (౨) “అడబ్బనజ్జేత్తోలి”
ఎన్నుమాపోలే. (కిడన్దుటజ్జుమ్) స్వర్క † సుఖమ్ మయక్కినపడియొ
య్యియ, తమోగుణాభిభూతమాయ్ ఉజ్జుకితతన్దే ఇవనుటక్కుమ్;
తన్నాలల్లతు శెల్లాతేవ్యతిరేకత్తిల్ ఆర్థ్తాతార్ వరుమళవుమ్ కుటు
మిట్టిక్కొళ్ళుక్కైయితే.

(ఉజ్జుమ్ శీరియశిజమ్) ఉజ్జునిక్కచ్చెయ్తే క్కిమ్మాట్టా
తే త్తుద్రమగర్గల్, కణ్ణకాట్టియిలే మణ్ణుణ్ణుమ్బడి వీరశ్రీయోయై
త్తాన సింహమ్. * సుఖసుప్తి పణ్ణానిక్కచ్చెయ్తే ఎతిరికిళ్ తపిక్కు
మ్బడి కిడక్కైయాలే, ఉగర్త్తిక్కొళ్ళుమ్ కార్యత్తిలుమ్ ఉజ్జుమ్
నన్దాయరుక్కి, “ఎన్దియవుగర్త్తిన్” ఎన్నుమ్బడి కొడుత్తార్ తుడి
క్కుమ్బడియితే ఇవనుడైయ ఉజ్జుమ్మిరుప్పతు. (శీరియశిజమ్)
“మృగేంద్రన్ ” ఎన్దుమ్, “మృగరాజన్ ” ఎన్దుమ్ ఒరుత్తర్ ముడి

కిడన్దుటజ్జు మద్దకైతన్నిలుమ్, త్తుద్రమగర్గల్ ముక్కుక్కాయాయవి
యలామ్బడి పరాభిభవన సామర్థ్యజ్ఞేయైయై సింహమానతు, కాల

శుభ్రవేదాతే, పితృసంరక్షణమాన వైభవముగ్ధాకై. (శీరియశి
శ్లమ్) సరసింహమ్మాలే కలన్దు † కట్టియాయచ్చైరైకట్టిరాతే * శీర్థా
యర్ శిశుత్తుక్కు.

(అతిపుదీదు) మేలిడనల్ల తొన్జిలై; కిట్టి ఎట్టుప్పవల్లారిలై, కాల
ముగర్ త్త పుణరుమ త్తనై యితే. (అతిపుదీదు) అతివిల్లాలతొరు పదా
గ్ధత్తుక్కు, అతిపు పుకున్దు నడై యాడినాప్పోలేయిరుక్కై. ఆశ్రితార్థ
మాక పుణర్ న్దపోతితే, ఇవన్ అతిపుడై యనానాన్ ఆవతు. పూవల
ర్ న్దాప్పోలే కాలముగర్ త్త పుణర్ న్దపడి. (తీవిభీత్తు) “ ఎల్లై
క్కుళ్ళు ప్పకున్దారార్ ” ఎన్నుమాపోలే, పార్ కుమ్ పార్వైయిలుళ్ళు
వెన్జై. ప్రథమకటాక్షనన్ని పాతల్లిల్, సర్వకాలముమ్ అగ్గైయు
మ్ పేడై కుమ్ కుట్టికళుక్కుమ్ అణుకనొణ్ణాతిరుక్కై. (౧) “పూ
జ్జోత్తై యాల్ వెరువ” (౨) “వానోర్ కలగ్గియోడ ” ఎన్నుమ్మడియి
తే కోపిత్తు విభీత్తాల్, * ఎరివట్టక్కల్లళాలే ఐశ్వరమాన తేడిన్దు ప్రవ
హిక్కుమ్మడి. “ఐన్దలై ప్పామ్బాడు విళై యాడుకిఱననార్, పాణ్డవ
సారథి క్రుగ్ధనానాల్ పిళై క్కిఱననార్ ” ఎన్దు, శివక్కప్పార్ త్తాల్
బ్రహ్మద్రాది శాలుమ్ నోక్కనొణ్ణాలపడియితే యిరుప్పతు.

(తీవిభీత్తు) ఇవనై కొణ్ణు వేరొగు ప్రయోజనమ్ కొళ్ళువవ
ర్ కళన్జిక్కై, “ఇవనిరు పడియే ఉద్దేశ్యమ్” ఎన్దురుక్కుమనర్ కళాకై యా
లుమ్, (౩) “కొణ్ణిశీర్థమ్” ఎన్దు - ఆశ్రితార్థమాన శీర్థోత్తై “నిధి
యుణ్ణు ” ఎన్దు నిన్దై త్తిరుక్కుమనర్ కళాకై యాలుమ్, ఏతేనుమాక

ముగర్ త్తపుణర్ న్దు, ప్రథమకటాక్షన్ త్తిలేతన్ పేడై కుమ్ అణుకనొణ్ణాల
పడిక్రూరమాకవిభీత్తు, జాత్యుచితగ్ధమ్ మయిర్ క్కాల్ తోఱుమ్ అభి

(౧) ౧-తిరువ-౨౩.

(౨) తి-మొ-౧-౭-౬.

(౩) తి-మొ-౫-౮-౩.

† (పా) కొట్టియాయ.

ఇవన్ శెయ్తై - ఇవర్కళై నై విక్కెయాలమ్, “శీరియశిజమ్” ఎన్ఱుత్తోడు, “అతివుడై” ఎన్ఱుత్తోడు, “విభీత్తు” ఎన్ఱుత్తోడు వాళియళి ఇనై యెల్లామ్ భోగ్యమా యిరుక్కిఱపడి. (౧) “ఇనైయా, ఇనైయా” ఎన్ఱు తని త్తనియే ఆకగ్గకమితే.

(వేరిమయిర్ పొజ్జ) పరిమళత్తై యుడై త్తాన ఉళై మయిర్ కళాననై శిలుప్ప. (వేరిమయిర్) సింహత్తుక్కు జాత్యుచితమాన గన్ఱమ్. (౨) “సర్వగన్ఱం” ఎన్ఱిఱవిషయమానై యాలే, ఉపమేయత్తిలుళ్ళు తెల్లామ్ ఉపమానత్తిలే యిట్టు చొల్లక్కడవతితే. * తణ్ణుథాయ్విరై నాఱక్కడవతితే. (ఎప్పాడుమ్ పేర్న్ద) అతివుకలన్ఱునడై యాడచ్చెయ్ తేయుమ్, నిద్రాపారవశ్యత్తాలే వన్ఱ కలక్కత్తాలే ఒరు కార్యప్పాడఱ నాలుపాడుమ్ పేరుకిఱపడి. (ఉతటి) ఉఱఱుమ్ పోతు అవయవజ్గళై చేర్ విట్టుక్కిడక్కై యాలే వన్ఱతిమిర్ ప్పప్పొమ్బడి అవయవజ్గళై త్తని త్తనియే ఉతటి.

(మూరినిమిర్న్ద) ఉలావుకై క్కు శరీరమ్ విధేయమానై క్కాక అవయవియాన వుడలై ఒన్ఱాకనిమిర్త్తు. (ముక్కుడి) ఇతరదున్ఱు ముగ్గళో కిడన్ఱవిడత్తిలే ముక్కుక్కాయాక అవిన్ఱకిడక్కుమ్బడి ముక్కుడి. మేఘమ్ పోన్ఱ కృష్ణనుడైయ ముక్కుక్కుమ్ ఎతిరికళై మణ్ణుణ్ణుమ్బడిపణ్ణి, ప్పెన్ఱళై వన్ఱు ఎతిర్ కొళ్ళక్కడవతాయిరుక్కుమ్. (పుఱప్పట్టుప్పోతరుమాపోలే) గిరికుమారత్తిల్ నిన్ఱుమ్ ఇప్పడిప్పట్టుతోరు సింహమ్ పుఱప్పట్టు పైర్వరసచ్చారమ్ పణ్ణుమాపోలే, ఇజ్జనే పోరవేణుమెన్ఱితార్కళో.

పుద్గమాక, నాలుపార్వత్తిలుమ్ తుల్యమాక పెల్లున్దిరున్ఱు, అవయవజ్గళై త్తని త్తనియే ఉతిర్త్తు, మున్నుమ్ పిన్నుమ్ ఏకరీతియాయ్ నీళ్లు, ముతుకు ఉశరుమ్బడి నిమిర్న్ద, గర్జిత్తు, గుహాయిల్ నిన్ఱుమ్ వెళిప్పట్టువరు

పెగ్గాలో! నమై సింహమ్ పుటప్పడుమాపోలే పుటప్పడవో శోలుకిటతు; రాఘవసింహమాయ్ పుటప్పడవో? నరసింహమాయ్ పుటప్పడవో? ఎన్న; ఉన్నడైయ మేనై అన్యాయ త్తిమనెనైక్కాక పుమ్, స్వభావికమాన శౌర్యత్తుక్కుమ్ గామ్భీర్యత్తుక్కుమ్ సింహత్తై దృష్టాన్తమాక చ్చాన్సోమి త్తనైయల్లతు సింహమ్బాలే యెన్తో మెన్నా; హిరణ్య రావణాదికిల్ మున్నే నిఱ్ఱుమాపోలే నిఱ్ఱువో తేడుకిటతు పిరానే!. (సీ పూవై పూవణ్ణా) ఉన్నై నీ యటియ వేడ్డావో? ఎతిరికళాన శిశుపాలాదికిల్ మున్నే నిఱ్ఱిలుమ్ ఇవ్వదు కు కులైయామే నిఱ్ఱుమనన్లయో నీ. సింహత్తాల్ ఉన్నడైయ వడి మ్మకైయమ్ కుళిర్ త్తిదైయమ్ సోకుమార్కైయమ్ ఏటిఱ్ఱుక్కోళ్ళపోవో మో? ఉన్ వడివుక్కు పూనై పూనై ఓరాకారత్తుక్కు- దృష్టాన్తమిడుకిటమాత్రమ్; శౌర్యాదికళుక్కు ఒరుపోలిశాన్సోమి త్తనై యన్తో; పిరిన్దార్ కు ప్పిక్కై క్కనొణ్ణాతపడి వడివు పడై త్తతో అతు.

మాపోలే, నీయుమ్ తమక్రిప్రచురమానకాలన్తిలే వేదాన్తజ్ఞులిత్ పేదేశమెన్నలామ్బడిడన్దు; పిరాట్టయోడే ఏకనస్తువెన్నలా డిడన్దు ఎన్నవుమామ్.

యోగనిదైప్రణానిఱ్ఱిటనశవిలుమ్ తమోవిధ్వంసనశక్తియై యుడైయనీ, (౧) “కాలేశంసతి” ఎన్నిటపడియే కాలముణర్ త్త పుణర్ న్దు, పిరాట్టిక్కుమ్ అణుకపోణ్ణాతపడితియతాకిక్కుటాక్షిన్దు. (౨) “సర్వగర్భః” ఎన్నిటతన్నడైయ గర్భమ్ తిరుమేనియిల్ మయిర్ కాల్ వట్టియే యెఱ్ఱుమ్ పరిమళిక్కుమ్బడి, జగత్సృష్టియిలే ఉద్యోగిత్తు, తన్నోడు అవిభక్తినామరూపజ్ఞభాయ్ స్వావయవజ్ఞభాన చేతనాఽ చేతనజ్ఞత్తై విభక్తినామరూపజ్ఞభామ్బడివణ్ణి, ఇప్పుడి స్వావయవవిశిష్టనాన తాన్ దణ్డాకారమాయ్ నీఱ్ఱు, విణ్డాకారమాయ్ నిమిర్ న్దు, మహాసమ్భ్రమ

(పూవై పూవణ్ణా) * వణ్ణా పూవై తాన్ కణ్ణనార్ వడియై
స్మారకమాయితే యిరుప్పతు. వడినై కొణ్ణాడానియ్ కోళి; ఉణ్ణు
క్కు అనుభవిక్కు వాళైయాకిల్ ఉళేపుకురుజ్జోళెన్టాన్; (ఉన్ కో
యిల్ నివిజ్జనే) ఎణ్ణై ఉళే అళైయాతే నీతాన్ ఉళిల్ నిన్టమ్
పుణప్పట్టలో?. పడుక్కై త్తలైయిలే ఎడుత్తుక్కనీటి కొళు
మళనన్ట; ఎణ్ణై * అళికోలక్కత్తే అడిమైకొణ్ణరుళవేణుమ్. (పూవై
పూవణ్ణా ఉన్ కోయిల్ నిన్ట) ఇవ్వడివ్వుకై యెల్లామ్ ఇట్టత్తై వేళు
మాక్కుకిఱతెన్?.

(ఉన్ కోయిల్) “నన్దకోపనుడైయ కోయిల్” - కీర్తే; ఇణ్ణే -
“ఉన్ కోయిల్” ఎన్జిణార్ కోళి. వాసభామియెన్టాయ్, అతు ఇరువర్
క్కుమ్ పాతువాయాయ్ సరప్పతు. ఇవన్ వర్తిక్కుమ్ కోయిల్ కళుక్కు
శేష శేపికిళుడైయ ప్రాధాన్యముమ్ కొక్కొడవతితే - ప్రణవమ్మైపుమ్,
హృదయకనులమ్మైపుమ్; (౧) “తిరువరజ్జమ్ నమ్మూర్,” (౨)
“ఎమ్మెరుమాన్ కోయిల్ కేఱు ఇతువన్టావేళిలాలి” ఎన్నక్కొడవ
తితే. (ఇజ్జనే పోన్దరుళి) పెరుమాళ్ తిరుమాళికైయిల్ నిన్టమ్ సుమన్త్ర
నైక్కైయై ప్పిడిళ్ళుకొణ్ణు పిరాట్టి పిన్తుడర పుణప్పట్టాపోలే,
* ఇలత్తాడే నడక్కన్ వణ్ణాతు; (ఇజ్జనే) ఎణ్ణో మున్నే నడక్కవేణుమ్.
ఎణ్ణుక్కు త్తనియే శీలనిర్బన్ధముణ్ణుకాణ్; కణ్ణళర్ న్దరుళి నపడికణ్ణు
వాళ్ న్దోమ్; ఇని నడైయ్దుకుకణ్ణు వాళివేణుమ్. నడైచ్చక్రవత్తు ప్పిడి
క్కలామ్బడియితే ఇడుమ్ నాలడియుమిరుప్పతు. క్కొన్టనుడైయ లళితగతి
యై అనుకరిత్తు ధరిక్కత్తేడుకిఱవర్ కోళి తాణ్ణుట్టడ, కణ్ణుడైయా
త్తుడనే మహాదాదిరూపేణ ప్రకృతియిల్ నిన్టమ్ వేణుప్పట్టవమమాపోలే
పూవై పూవణ్ణానీ.

(ఉన్ కోయిల్ నిన్ట త్యాది) ఉన్నుడైయదివ్వా న్దెపుర నిన్టమ్

రడజ్జలుమ్ కణ్ణవాఘ్ఠోశెన్నుమ్మడియితే నడప్పతు; (౧) “ కాన కిమ్పడియులావియులావి” ఎన్ఱు-కృష్ణన్ నడక్కు మ్మోతు అడల్ పాడల్ మాఱక్కడవతితే అప్పరనుక్కుళుక్కుట్టడ. ఆడుమతుకణ్ణు(౨)[కై తొ మ్మివీతివరువాన్] కాలుమ్నడై యుమ్ కణ్ణు కై యెడుప్పార్ మడలెడు ప్పారావర్ కళితేప్పెళ్ళో.

(పోందరుళి) చతుర్గతియితే;-ఋషభ త్తినుడై య శెరుక్కుమ్, మ త్తగజ త్తినుడై య తిమిర్ ప్పాల్ నన్ద పిశుకుతలుమ్, పులియునుడై య శివిట్కుడై మైయాల్ వన్ద ఉఱిట్టుతలుమ్, సింహ త్తినుడై య మేనాణి ప్పాల్ వన్ద పరాభిభవనముమ్.(౩) “అయర్ పాడకవర్ న్దణ్ణుమ్ కారేఱు,” (౪) “ వారణమ్ పైయనిన్ఱూర్వతుపోల్, ” (౫) “ శీర్ న్దాయర్ శిజ్జమ్” ఎన్ఱిఱ కృష్ణనుక్కు చ్చొల్లవేణుమో?; (౬) “పురుషర్షభశి” (౭) “రామశాన్దాలమ్” (౮) “మత్తనూతజ్జగామినమ్” (౯) “సింహ విక్రాన్తగామినమ్” ఎన్ఱు చక్రివర్తిప్పిల్లై యుల్ పడ విరుతువిడియా నిఱ్ఱు. ఇవై యెల్లామ్ నమ క్కు నమ్పెరు మాల్ నడై యుక్కి లే కాణలామ్.

పోన్దుకేట్టుమి త్తపై యన్ఱో కార్యమ్ వేణ్ణువతు ఎన్ఱాన్; (కోప్ప డై యశీరియ శిక్గాశన త్తిరున్ద) పడుక్కై యిల్ వార్తైయాక వాన్ఱాతు. (కోప్పడై య) ఉభయవిభూతియిలున్ఱాన చరాచరపదార్థజ్జల్లై యడజ్జ లుమ్ తొమ్మిలాకవకుప్పణ్ణిరుక్కై. (శీరియ శిక్గాశనమ్) శీరియ శిజ్జత్తుక్కు నదృశమాన ఆసనమ్. (శీరియ) పెణ్ణుకు * ప్పాయ్ కుఱి క్కుమ్ కృష్ణసేయాకిలుమ్, ఇవ్వాసన త్తిలేయిరున్దాల్ పాయ్ శొల్ల వాన్ఱాతే. శొన్నతు అమోఘమాయిరుక్కై. ఆసనత్తుక్కు చ్చీరైయా

(౧) పెరి-తి-౩-౬-౪. (౨) తి-మొ-౩-౩-౭ (౩) నా-తి-౧౩-౪.

(౪) పెరి-తి-౧-౮-౧. (౫) పెరి-తి-౩-౩-౫. (౬) రా-సు-౨౧-౨౦.

(౭) (౮) (౯) రా-సు-౨౫-౧౬.

వతు - కడక్కరై వెళియిలే వానరసకాశత్తిల్ వారైపోలేయుమ్,
పూశల్ కళరియిల్ తేర్ త్తట్టిల్ వారైపోలేయుమ్, పెణ్ణల్ తిరళిలే దిన్వ
సింహాసనత్తిలేయిరున్దు * పొయన్నమ్మియాన కృష్ణన్ శొన్నతేయాకీ
లుమ్, ఆసనవిశేషత్తాలే ప్పుతుపోకాతపడియాయరుక్కుమ్. ధర్మా
సనత్తిలే యిరున్దాల్ తోద్రీద్రీద్రీలు చ్చొల్లనొణ్ణతితే. ఇతుతాన్
* ధర్మాదిపీఠమితే. రాజాక్కళ్ “ఇన్న మెయ్ కాట్టుక్కు, ఇన్న మణ్ణప
త్తిలే ఇన్న ఆసనత్తిలే యిరున్దునినై ప్పిట్టతు” ఎన్దాల్ తప్పాతాప్పోలే.

(ఉన్ కోయిల్ నిన్దు మిత్త్యాది) నమ్మెరుమాళ్, కోయిలార్వో
రిల్ నిన్దుమ్ పుళప్పట్టరుళి, పెరియతిరుమణ్ణపత్తిలే శేరవాణ్ణియనిలే
గాయ్ చ్చిమారోడే కూడవిరున్దు నినై ప్పిట్టతు ఎన్దాల్ తప్పాతాప్పోలే.
(శీరియశిక్లాశనమ్) ఓరణుశెన్దు అడియిడిలుమ్ కృష్ణనోడు సామ్యాపత్తి
యై కొడుక్కుమ్ ఆసనమ్. (౧) “ఇరున్దాల్ శిక్లాశనమామ్” ఎన్దిట
ఆసనత్తిలే ఏళవితేతల్లఱుక్కుమ్ కణిశమ్. కణ్ణళరుకీట పోతైయ్దుకుమ్
ఉలాపుకీట పోతైయ్దుకుమ్ కణ్ణాల్, ఇరుక్కుమ్ పోతైయ్దుకుమ్ కాణ
వేణుమితే; (౨) “ఇరున్దమైకాట్టిసిర్” ఎన్దితే ఉద్దేశ్యమ్. (౩) “తడ
ణ్ణో తామరై క్కణ్ విభిత్తు - ఉన్ తామరై మజ్జెయుమ్ నీయుమ్
ఇడణ్ణో మూవులకుమ్ తొవువిరున్దురుళాయ్ తిరుప్పుళిఱుడిక్కిడన్దా
నే!” కిడన్దమైకణ్ణాలుమ్ నడన్దమైకణ్ణాలుమ్ కణ్ణళిన్ విడాయ్ కెట్టు
క్కుళిరాతు; * కణ్ణిడై కుళిర ప్పుతుమల రాకత్తై ప్పురుక విరున్దిడాయ్.

దివ్యాస్థానమణ్ణపత్తుక్కు ఎఱున్దురుళి. (కోప్పడైయవిత్త్యాది) ఏఱుల
కుమ్ తొబ్బిలాకనకుప్పణ్ణతాయ్, నినై ప్పిట్టకార్యమ్ తలై క్కట్టుమ్బడి
న శీరైయెయుడైయ సింహాసనత్తిలే యెఱున్దురుళియిరున్దు, ఉన్దు

(శీరియశిక్షాశన తిరున్దు) నాజ్గల్ శుద్ధీయమ్ ఓక్కమిరుక్కనీ సింహానన త్తిలే యిరున్దాలన్దో, (౧) “పల్లాయరమ్ పిరున్దేవిమారుడనే- ఎల్లారుమ్ళూ చ్చిక్కాశనత్తే యిరున్దానై క్కణ్డపర్కళున్దు” ఎన్దిఱ ప్రసిద్ధి ఉనక్కు పుడైక్కలానతు. (ఇరున్దు) కావలుజ్జట్టుమాయ్ “నిల్” ఎన్పారిన్దొక్కే, నిన్దై త్తపడి అనుభవిక్కలామ్బుడి యిరున్ద విరుప్పితే.

(యామ్వన్ద) ఎజ్జల్లై అఱివులియితే; నీవర విరుక్కుమచర్కళన్దో నాజ్గల్. (వన్ద) విరహచార్పల్పత్తాల్ కాలన్దై తారాత నాజ్గళన్దో వన్దోమ్. (కారియమ్) కార్యమిన్న తెన్నావిడుకితను, అవసర త్తిలే శొల్లవేణుమెన్దు నిన్దై త్తు. శ్రీభరతాద్వాన్, “తమ్మాడొక్క ఆర్తరా నారెల్లారై యమ్ తిరుట్టిక్కొణ్ణు శెన్దు తిరువడికళిలే విత్తి ఇరఱ్ఱుర్” ఎన్దు వర, అవన్ నిన్దై త్తువన్దతుక్కు అవసరమిల్లామెయాలే అణుకనొణ్ణిత పడియిరున్దు, తిరువడినిన్దొక్కతై కొడుత్తువిడుమ్ స్వతన్త్రనాకై యాలే, ఇప్పొతు శొలురోమ్మోమ్; ఇన్నమ్ ఇరణ్డశిపుకురనిన్దవాతే(౨) “ఉర్దో మేయానోమ్” ఎన్దిటోమ్, ఎన్దు కార్యమిన్న తెన్నుమిడతై-శిర్దోమ్ శిఱుకాల్తక్కు వైక్కిఱార్కల్. (కారియమ్) స్వస్వరూపాపత్తి యశవుమితే విధిక్కువిషయముశ్శతు; అన్వరుకు పరిమాదోర్తాల్ వరుమనై యెల్లామ్ ప్రమాణవిషయమాయ్ పేచ్చుక్కు. నిలమాయి రాతే, అతుతానుమ్ కారియనఱుతిపిఱ్ఱానితే శొలునతు.

(ఆరాయన్దనల్) “నామ్పోమిడమ్ తేడిక్కాల్మపార్ త్తు*ఎతిర్ శూల్ పుక్కు పురుషకారమ్పద్రీ, నామ్పడువత్తెల్లామ్ నీజ్గల్ పడువతే! నీజ్గళెన్ శెయ్తికోళో! ఎన్పట్టికోళో!” ఎన్దు ఆరాయవేణుమ్. పెణ్ణాళో! “ఒరువరై ఒరువత్తెమ్మి ఎల్లారుమ్ తిరణ్డనమ్వాశల్ అనన్యార్ శేషభూతరాన నాజ్గల్ వన్దకార్యతై విచారిత్తు అరుళవేణుమ్.

కాక్కువననై యెఱుప్పి, యెరై ఎఱుప్పి, ఆయచ్చియై ఎఱుప్పి,
నమైయెఱుప్పి, అణ్ణరై ఎఱుప్పి, నప్పిన్నైయై ఎఱుప్పి, మీశవుమ్నమై
యెఱుప్పి, పోరవుననప్పట్టికోళే” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళుమ్ పున్ద్రీ కృపైపణ్ణి
యరుళ వేణుమ్.

౨౩

అవ. — ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టు. (అన్తివులకిమ్) ఒరునాళ్
అర్జునన్ “ఉభయనేనై కుమ్ నడువే తేరై నిటుత్తు” ఎన్ఱు శొల్ల,
అప్పడియే శెయ్తనన్, ఇత్తనై పెణ్ణళ్ తిరణ్ణు “ఇజ్జనేపొన్దరుళి”
ఎన్ఱాల్ అతు శెయ్యాతిరుక్కమాట్టానితే. తాణ్ణళ్ అపేక్షిత్తపడియే
తిరుప్పళ్ళియత్తైయిల్ నిన్ఱుమ్ దివ్యసింహాసన త్తళవుమ్ నడన్ఱు పోరత్తొ
డగ్గనాన్; పిరాట్టి కట్టువాళలళవుమ్ తొడర్న్ద మజ్జళాశాసనమ్పణ్ణినా
పొలే, నప్పిన్నైప్పిరాట్టియమ్ తొడర్న్ద ఎత్తుమితే. అవనై కాణు
మళవుమితే “ఇజ్జనేపోరవేణుమ్; ఎఱున్దరుళియిరుక్కవేణుమ్; వన్ద
కార్యమారాయ్న్దరుళి వేణుమ్; అతువేణుమ్; ఇతువేణుమ్” ఎన్ఱు పల
తేవైత్తైచ్చొల్లి అలైక్కలావతు. దణ్ణకారణ్యత్తిల్ ఋషికో, కణ్ణ
వాతే రాక్షసపరిభవన్దళై మఱున్ద మజ్జళాశాసనత్తిలే మణ్ణినాంకిళితే;
అప్పడియే ఇనర్కళుక్కుమ్ పెరియాఱ్వార్ పడియాయ్త్తు.

సచ్చరణ యోగ్యమల్లాత రాత్రికాలత్తిల్, అరణ్మనైయిల్
దివ్యాన్తరైత్తిల్ నప్పిన్నైప్పిరాట్టియోడే పకత్త్వమెన్నలామ్బడి
పడుక్కైయిలే శాయ్న్ద ఉఱున్దమవ్విరుప్పిలేతానే, శత్రుక్కళ్ మణ్ణు
ణ్ణుమ్బడి వీరశ్రీద్రోయైదైయనాయ్, కాలముణర్ త్త ఉణర్న్దిరున్ద అరు
కిరున్ద నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కుమ్ అణుకవొణ్ణాతపడి కూరమాక త్తిరుక్క
ణ్ణలై విగ్గిత్తు, త్తిరుమేనిగన్దమ్ మయిర్కాల్ వళియేపరిమళిక్కనాలు
పాడుమ్ ఒక్కపెఱున్దిరున్ద అవయన్దలై త్తనిత్తనియే యుతటి, నీణ్ణు
నిమిర్న్ద సింహనాదత్తైప్పణ్ణి, పూవైప్పువణ్ణా! నీ ఇత్యాదియాక
వుమామ్.

(౨౩)

“ఇజ్జనే పోన్దరుళుకిఱపోతుపిన్నే నిన్దు నడన్దనడై యొక్కణ్ణు మాఱి
యిట్టవిట్టనడితోఁబమ్ మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణు వన్దు, దివ్యసంహా
సన త్తిలే యిరున్దనన న్దరమ్ ‘పత్తై’ ఎన్దు ఒరువ్యాజత్తైయిట్టు ఇజ్జుత్తై
మజ్జళజ్జలై ఆశాసిత్తు, మజ్జళాశాసనమే పరమప్రయోజనమాక వన్దవర్
కళన్ఱో నాజ్గళ్” ఎన్దితార్ కళ్.. “ఇజ్జనే పోన్దరుళి” ఎన్దు తాజ్గళ్ శొల్లత్త
జ్జళుక్కాక నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియోడేకూడ * శీరియశ్శాశన త్తిలే యిరు
న్దవళవిలే, ఆలనట్టక్కాల్ శ్రీలే అత్తవాళ త్తలై మేలేపఱక్క, పాదపీఠ
త్తిలే నీట్టియరుళినతిరువడికలై యుమ్మడి త్తైఱట్టతిరువడికలై యుమ్కణ్ణు,
తిరుములై త్తడజ్గళిలుమ్ తిరుక్కణ్ణళిలుమ్ ఒల్ శ్రీక్కొణ్ణు, త్తజ్గళ్ కరన్పు
ర్కత్తిలేపాతాతే కన్ఱుమ్బడియాన మార్చనత్తైక్కణ్ణు, ఇప్పడిసుకుమార
మాన తిరువడికలై కొణ్ణు ఇజ్జనే నడక్కచ్చిలునోమే, తిరువడికలై
వాళ్ళియుడుకిఱపోతు తిరువులకళన్దరుళినపడిక్కు స్సార్కరమాయిరున్దతు;
అన్దు అళక్కప్పణ్ణినవర్ కళోడొత్తమితే, ఇన్దు నడక్కప్పణ్ణిన నాజ్గళుమ్.
(౧) “నడన్దకాల్ కళ్ నొన్దనో” ఎన్దు పిడిత్తు నాజ్గళ్ శొల్లమళవిల్
బుఱప్పట్టు డలావియరుళినపడి, తిరువులకళన్దరుళిన ఆయాసత్తోపాతి
పోరుమే!” ఎన్దు “అన్తివులకమళన్దాయడిపోల్ శ్రీ” ఎన్దితార్ కళ్.

వ్యా.—“అన్తివులకమళన్దాయ్-ఇన్దు యామ్చన్దోమ్” అన్దు
మిన్దుమ్ కాణుమ్ ఇవర్ కళుక్కువయిల్ శ్రీరిచ్చల్. ఇవర్ కళుక్కు ఇరణ్ణు

స్వాప దేశ వ్యాఖ్యానమ్.

అప;—నాలామ్బట్టు. (అన్తి త్యాది) ఇప్పాట్టిల్, ఇవర్ కళ్
ప్రార్థి త్తపడియే అవన్ తిరుప్పళ్ళియత్తై యిల్ నిన్దుమ్ దివ్యాస్థానమణ్ణుపత్తు
క్కు ఎఱున్దవళ, అన్నడై యుకిలే ఈడుపట్టు, వన్దకార్యత్తైమఱన్దు మజ్జ
ళాశాసనమ్ పణ్ణుకితార్ కళ్.

కాలముమ్ ఒరుకాలమాయ్ త్తోద్ర్దుకై యాలే, “అన్ఱు, ఇన్ఱు” ఎన్ని
తార్కళ్. (అన్ఱు) ఆర్నోన్ఱు నోన్ఱుత్తాన్ ఇచ్చెయల్ శెయ్తతు.
నోద్ర్దుక్కుడువారై యుమ్ విలక్కుమచర్కళ్ తలై యిలేయితే తిరు
వడికలై వైక్కిరితు. (అన్ఱు) తన్నుడై యవిభూతియై అసురనానమహాబలి
నెరుక్కిత్తన్నతాక్క, నోవుపట్టవన్ఱు; అవనభిమాన త్తిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు
త్తన్ కాట్కీద్ర్దుయ్ ట్టుక్కొన్ఱునన్ఱు; ఎజ్జళ్ బన్ఱుక్కుళుమ్ ఎజ్జలై ఉ
న్నోడే శేర్క్కవోట్టాతే నాన్ఱుళుమ్ ఆరైకళాయ్ అభిమానమ్ కాల
కట్టి వారాతిరుక్క, ఎజ్జళుడై య స్త్రీత్వాభిమానత్తైయుమ్ భగ్న
మాక్కి, ఉన్ కాట్కీద్ర్దు య్ ట్టుక్కొన్ఱు, ఉన్ వడివళుకై యుమ్ శీలత్తై
యుమ్ ఎజ్జళుక్కు భూళిదానమ్ పణ్ణినవిన్ఱు.

(ఇవ్వులకమ్) తిరువడికళిన్ మూర్తవత్తైయుమ్, కాడుమోడై యు
మాన భూమియినుడై య కాతిన్యత్తైయుమ్, అన్ఱు వర్తిక్కిరివర్కళు
డై య వన్ఱైదైయుమ్ అనుసన్ధిత్తు, “ఇవ్వులకమ్” ఎన్నితార్కళ్. * శీల
వయోవుత్తాదికళ్ తుల్యమెన్ఱు కివిపాట్టుణ్ణార్ కడక్కనిన్ఱు వేణ్ఱు
మ్బడి వడివుక్కు ఇన్ఱై యిల్లాత పెరియవిరాట్టియారుమ్, ఎడుత్తుక్కట్టే
కైక్కు మొప్పిల్లాత శ్రీభూమిప్పిరాట్టియుమ్, “నామ్ విడిక్కై సాహసమ్”
ఎన్నుమ్బడియాయ్ పూత్తోడుమాపోలే కూళి * ప్పిడిక్కుమ్ మెల్లడి
కలై కొన్ఱు ఇవ్వెవ్వియనిల త్తిలే వ్యాపరిప్పతే!. (అళన్దాయ్) (౧)
“వీరమాణిత్రార్ పెద్ర్దుపేలు” ఎన్ఱు - ఉపకార స్త్రుతి పణ్ణతవళవే
యన్ఱిక్కే, ఉకక్కవు మఱియారభూమియై త్తిరువడికళిన్ కీద్ర్దు య్ ట్టు
క్కొళ్ళతే!.

సా. — (అన్ఱిత్కాది) ప్రకృతిసమ్బంధనిబంధనమాన అహజ్కారమ్
జగజ్జై ఆక్రమిత్తనన్ఱు, అహజ్కారగ్రస్తమాన విన్దలోకత్తై అహజ్కార

(అడిపోద్ధృతి) అక్కాలత్తిల్ శిలర్ ఇల్లవోడే పోనార్కళ్; శిలర్ (౧) “అప్పనత్తినిల్” ఎన్ఱు ఆణైయిడత్తోడగ్గినార్కళ్; శిలర్ ప్రయోజనగ్గొంబోనార్కళ్, అప్పోతు పరిన్దుకాప్పిట్టారిలై ఎన్ఱిఱిఱిఱు తీరుకిఱార్కళ్. (అడిపోద్ధృతి) (౨) “తిశై వాళోయై” ఎన్ఱిఱి అప్పో తై ప్పల్లాణ్ణిశైక్కై * పోద్ధృత్యేన్ద్రేన్ద్రేన్దువారోపాతియితే. ప్రయోజనా న్తరపరరాకై యాలే. (అడిపోద్ధృతి) (౩) “మన్నన్ఱన్ తేవిమార్ కణ్ణమకిథ్ వెయ్త” ఎన్ఱు - కూత్తుక్కణ్ణుశిరిప్పారైప్పోలే * మాయ కూత్తుక్కణ్ణు మకిథ్న్దుపోనార్కళ్. (౪) “శెవ్వుడిశెవ్వితిరుక్కాప్ప” ఎన్ఱుమ్ కుడిప్పిఱప్పోలే “అడిపోద్ధృతి” ఎన్ఱిఱార్కళ్.

తిరువులకళిన్దరుళిన్విడత్తిల్, * శివన్దత్తన్ కైయనైత్తుమార(గి) “శెన్నిమేలేఱక్కయివిన్” ఎన్ఱు బ్రహ్మరుద్రాదికళ్ అనువర్తిక్కుమ్బడి, ఐశ్వరమానశియల్కళైచ్చెయ్త అవతారమాకైయాలమ్, (౬) “అజ్గేనిన్ఱు” ఎన్ఱుమ్బడినిన్ఱు, * ఇరణ్ణామడియిలేతావడియిట్టువరుత్త మఱిచ్చెయ్తతాకైయాలమ్, ఇత్తనైవయితెరిత్తలిలైయితే. రామావతారత్తిల్ దేవత్వమ్ కలశాతపడి బ్రహ్మరుద్రాదికళ్, “నారాయణన్” ఎన్ఱాలుమ్ మనిచ్చుక్కు ఇశైయు మిడమాకైయాలమ్, (౭) “కానమరుజ్జలత్తరపోయ్” ఎన్ఱుమ్బడి దుష్టసత్త్వ భూయిష్టమాన * వెణ్ణానత్తూడేపోయ్ శస్త్రాస్త్రజళోపడవ్యాపరిత్తవిడమాకైయాలమ్, రామావతారత్తిల్ శెయ్తశెయలుక్కు వయితెరికిఱార్కళ్.

(శెన్ఱు) (౮) “ఇశైయవోర్మూవడివేణ్ణిచ్చెన్ఱు” ఎన్ఱు ఒరు శెల్లుశైయణ్ణితే; అప్పిడమ్ అల్లకాలే నెన్ఱు ఉరుక్కలామితే; అల్లకుక్కుత్తిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టుత్తన్ తిరువడికళాలే యశస్సు తనక్కాక్కిక్కొణ్ణ వనే ! ఉన్ తిరువడికళుక్కు మజ్జళాశాసనమ్.

- (౧) పెరి-తి-౧-౯-౮. (౨) తి-వాఱ్-౭-౪-౧. (౩) పెరి-తి-౨-౫-౯. (౪) తిరుప్పల్వ-౧. (౫) ౪-తిరువ.౯. (౬) తి-వాఱ్-౫-౧౦-౯. (౭) పెరి-తి-౩-౧౦-౫. (౮) తిరువి-౧౦.

ఇలక్కాకాత * తీమన త్తరక్కరై అమ్మక్కిలక్కాక్కిన పరాభిభవన
సామర్థ్యత్తుక్కు ప్పరికితార్కళ్. (శెన్బజు) అట్టేశెన్బ. నిన్బవిడ త్రిలే
నిన్బ ఉలకళన్దాప్పోలే ఇర్క్కడియాక ఇడమాట్టాతు, కొడియకాట్టిలే
“*రల్ పాయ మెలడిక్కళ్ కురుతిశోరనడప్పతే!” ఎన్బునయిఱుపిడిక్కి
కార్కళ్. (న) “ఎవ్వాఱునడన్దనై ఎమ్మిరామా! ఓ!” ఎన్బు చక్ర
వర్తియుళ్ ఐ. నిన్బకూప్పిట్టాన్.

(శెన్బజు) పులికిడన్ద తూర్ద్రీలే శెన్బు తట్టి ఎఱుప్పిక్కొల్లువా
రైప్పోలే, లక్కెక్కు అరణాకన్దైత్త ఖిరదూషణకబన్దవిరాధాదకళ్,
జలదుర్గమాకన్దై త్తకడల్, కాడుకళ్ మలైకళ్ తొడ్కిమాననైయె
ల్లామ్ నడవానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే, మణల్ కొట్టకమ్పోల్ కాలక్కియ్యత్తు
క్కొల్లు నడన్దపడియొనినైత్తు, (అజ్జు-శెన్బు) ఎన్బితార్కళ్. (తెన్నిలజ్జ
శెన్ద్రాయ్) ఎల్లావర్ద్రీలుమ్ ఊరరణ్ విజ్జినపడియాలే, “ఇలజ్జ
యెచ్చెన్బు శెఱుత్తవనే” ఎన్బితు.

(తిఱల్) అరణ్ణొన్బుమ్ వేణాతపడి ఎత్తనై యేనుమ్ తరముడై
య దేవజాతి, తన్దాముడైయ సరుత్తజ్జళాలే సాధిత్త అన్దజ్జళైయె
ల్లామ్ ఒరుమిడరాక నిన్బు, ఒరుకాలే ఓరిలక్కాకవిట్టాల్ అవర్
కిళుక్కు త్తప్పవొణ్ణాతెన్బవిడ నాలడిపిట్కాలిత్తిడాతే నెజ్జుకలక్కాతే
నిలైయుమ్ పేరాతే, మహిషికళుమ్ తానుమ్ కూడజలక్కిడై ప్పణ్ణు
మోత్తు, అవర్కిళి పూనైయిట్టుత్తన్నేలే యెఱిందాల్ పిఱక్కుమ్ వికా
రముమ్ పిఱవాతపడి యిరుక్కుమవన్, నాన్కడవేనెన్బు నోక్కుఱిపిపూ
రాయ్, అఱ్ఱకితాన అరణ్ణైయడైత్తాయ్ కుళవిక్కుడుకొణ్ణాప్పోలే,
హింసకరడైయ త్తిరణ్ణిలమాయిగున్ద లక్కైయె, అరణ్ శిరటి అడై
మతిళి పడుత్తి, చతురజ్జబలత్తైయుమ్ తువళివెన్బు, * శేనైత్తుకైయె

చ్చాపి, భాత్యుత్రాదికలై తలైయగ్గిన్దు, తాన్ శిలరై యాశ్రయిత్తక్కతిర్ పెఱుక్కిక్కుట్టినవైయల్లాత అమ్ముకన్దైక్కొణ్ణు, ఇడియేఱుణ్ణిడ చ్చుద్ర్దుమ్ వేమావోలే, పైయలైప్పక్కవేరఱుత్తు, నెఱ్ఱెట్టన్దు నిలైక్కలుమ్మడిపణ్ణి, సత్తైయట్టన్దు పట్టవిఱుమ్మొఱ్ఱమ్ విరపిడిత్తిపిడి నెక్కిరాతే విఱిక్కిడనవనై, ఎతిరివీరమఱియాతే కోత్తైయాయ్ ప్పట్టానెన్దు తరక్కేడనాకాతే, “వీరన్” ఎన్దువియతుపిడిక్కుమ్మడి, విలైప్పొకడువిత్తు స్త్రీప్రాయనాక్కి కొన్దు, వెన్దికొణ్ణి పరాభిభవన సామర్థ్యత్తైయెల్లామ్ నినైన్దు “తిఱల్” ఎన్దితారొకళ్.

(తిఱల్ పోద్ర్దు) (౧) “తీమన త్తిరిక్కర్ తిఱలగ్గిన్దనన” ఎన్దు ఇమ్మిడుక్కుత్తజ్గళ్ దుఱిఖనిమ్మిక్కు ఉడలన్దిక్కే అరణుక్కు అరణిడువారైప్పోలే తిఱలుక్కుప్పరికితారొకళ్. (౨) “ఇలజైపాఠ్రాఠాక ప్పడైపొరుతానుక్కు” ఎన్దు - పరియానుతు ఇన్దునిద్దమిఱే. * ఉంకళన్దపొన్నడిక్కు కాప్పిట్టవోపాతి * కాడుజైన్దపొన్నడిక్కు కాప్పిడత్తేఱిసవర్ కళుక్కు అజ్జానైక్కు త్తిఱలైక్కాట్టినాన్; అత్తిఱల్ తనక్కుమ్ అజ్జత్తోడగ్గనార్ కళ్; తోళిలగ్గుకుక్కు కాప్పిడప్పక్కవర్, మల్లడర్ త్తిత్తిజ్జెయైక్కాట్ట, అతుతనక్కు మయిఱెరిన్దాప్పోలే.

(తిఱల్ పోద్ర్దు) (౩) “కల్లాతవరిలజైక్కట్టత్త” (౪) “తేవనే తేవనావాన్” ఎన్దు మణ్ణోదరియుళ్ళిట్టరైప్పోలే, తత్తన్దిన్దియమ్ పణ్ణుతల్, (౫) “తన్ విల్ అజైవైత్తాన్” (౬) “ఎన్దన్ తనిచ్చరణమ్,” (౭) “కూరమ్మనల్లాల్,” (౮) “మద్ర్దుగ్గిలేన్ తజ్జమాక” ఎన్దు రక్ష

(శైవజీత్యాది) ఇన్దలోకత్తై అహజ్జార త్తినిన్దుమ్ మీట్టవళ వన్దిక్కే, అద్ద అహజ్జారత్తక్కుప్పిఱప్పిడమానవిడత్తే శైవ, దర్శనీయమాన

(౧) తి-మొ-౪-౩-౫. (౨) తిరుప్పల్వ-౩. (౩) ౪-తిరువ-౫౩. (౪) తిరుమా-౭. (౫) ౧-తిరువ-౫౯. (౬) తి-మొ-౩-౧౦-౬ (౭) ౪-తిరువ-౨. (౮) తి-వాయ్-౩-౬-౨.

కర్వబుద్ధినడత్తల్, *తెన్నిలజ్జయిడట్టి త్తతేవర్కు (౧) “ఎన్నెయుమ్ ఉళశెన్నిన్” ఎన్ఱు - భోగ్యతాబుద్ధినడైయాడి ఇల్లుపుళొల్లివిడుతల్ శెయ్యాతే, తజ్జై రక్షకరాకనినైత్తు ప్పరికితార్ కళే. చక్రవర్తిత్తిరు మకన్, దశరథనిలుమ్ విజ్ఞుమ్బడి బాల్యావస్థయిలే ఆయుగశ్రమమ్ పణ్ణి, విశ్వామిత్రాదికళోడే శస్త్రాస్త్రమస్తజ్జల్ శిక్షిత్తు చ్చమైయ వళార్ న్దపిన్బు శెయ్తశెయలితే, లజ్జైయై యట్టి త్తశెయల్;

(-౨) “పిఱన్దపెఱ్ఱుతిజ్జళిల్” ఎన్గిఱపడియే - పిఱన్ద మఱుపత్తు క్కళిన్దవళవిలే ఎతిరికళున్దెన్ఱు అఱిక్కైక్కుడలాన జ్ఞానముమిన్ఱిక్కే, ఆయుగమ్ పిడిక్కిపు మఱియూతే తొట్టిల్ పరువ త్తిల్ శెయ్తశెయలితే శకటభజ్గమ్. రావణన్ నేరేశత్రువాయ్ త్తోద్ర్దనానితే; అప్పడియన్ఱిక్కే ప్రచ్ఛన్నశత్రువాకైయాలే “కళళచ్చకడమ్” ఎన్ఱు అఱై అఱిన్ద ముఱ్ఱుట్టపడిక్కు వయితెరిన్దపరికితార్ కళే. (పాన్దచ్చకడముతై త్తాయ్) శకడమ్, పాన్దముడియ. శూర్పణఖయైయుమ్ మారీచనైయుమ్బాలే, కుద్ర్దయిరోడే విట్టుప్పిన్బు అనగ్గమ్ విళైయుమ్బడి ఇళిమ్బుప డాతే, తోద్ర్దరవిలే శకటాసురనై ముడిత్తువిట్టపడి. (ఉత్తై త్తాయ్) ముళై వరపుతాడ్ త్తు తొట్టిలై యుత్తై త్తతిరువడికళుక్కు ఇలక్కాయ్ ముడియుమ్బడి పణ్ణిన అగాయాసమ్. (ఉత్తై త్తాయ్) పెరుమాళ్ కైక్కు విల్ పిడి త్తత్తముమ్బుపోలే, కృష్ణన్ తిరువడికళుక్కు * చ్చాడుతై త్తత్తముమ్బు; (౩) “త్తముమ్బురున్ద.”

(పుకట్ట) పెద్ర్దతాయుమ్ కూడ ఉతవాతసమయ త్తిలే, పెరుమ్బడై యాన్ఱు శెయ్తశెయల్ కళైక్కాఱ్ఱూఱ్ఱాక్కి విట్టపడి; (౪) “తిరు ప్రకృతిసమ్బన్ద నిర్వాహకమాన అహజ్జారత్తై యట్టి త్తననే ! ఉన్నుడైయ పరాభిభవనసామర్థ్యత్తుక్కుప్పల్లాన్ఱు.

(౧)తి-వాయ్-౬-౧-౧౦.

(౨)తి-మొ-౧౦-౭-౯.

(౩)౧-తిరువ-౨౩.

(౪)తి-వాయ్-౬-౯-౪.

కాల్లా పెరుమాన్” ఎన్ఱిఱుడియే. (పుక్కిల్ పోల్) (౧) “నిన్ శిఱుచ్చేఱకముమ్” ఎన్ఱు - కాత్తెముఱి కన్నిప్పొరుక్కు క్కాప్పిడవేణు మిత. (౨) “అరుళిన్ పెరునశైయాల్” ఎన్ఱు ఆణ్ పిల్లైయెన్ఱు ఆశై ప్పడువార్; (౩) “ఎన్నెనిత్తెకొణ్ణాన్” ఎన్ఱు - అడక్కుమ్ కెట్టు మడ లెడుక్కుత్తేడువార్; (౪) “ఉఱక్కిల్ నిమిర్ త్తీర్” ఎన్ఱు - ఊడుత లాయ్ పొన్నార్ కళి పెణ్ణల్; ఇవర్ కళి అచ్చెయలుక్కు పయిఱ్ఱరిన్ఱు పరికితార్ కళి

“పశలై త్తనత్తిల్ శెయ్ త శెయల్” ఎన్ఱు విడలామ్ అతు; పరు వమ్ నిరమ్బి చెప్పయ్ త శెయలోతాన్ కణక్కువ్వుక్కుప్పట్టిరుక్కిఱ తెన్ఱు అతు క్కువయిఱ్ఱరికితార్ కళి, (కన్ఱుకుణిలా వెఱిన్ఱాయ్) శకటాసురనిరసమ్ పణ్ణిని పయిఱ్ఱరిత్తల్ అల్లకిడాయ్; కన్ఱాయ్ నిన్ఱ అసురనై కొన్ఱత్తిమ్బు, భూమియోగమ్ పకాశక్కుమ్బుడి శెయ్ తాయెన్ఱు పయిఱ్ఱరియుమ్ శెయలిత. (౫) [వక్కుక్కన్ఱ కణ్ణాయ్ వలిశకడమ్ శెయ్ తాయ్ - క్కుక్కన్ఱ తీవిళవిన్ కాయ్ కెఱ్ఱి తీమైతిరుమాలే పార్ విశ్శచ్చెయ్ తాయ్ పర్] మార్ పిలిరుక్కిఱవర్ కళి ఊ మల్లల్ క్కిడక్కిఱవర్ కళి వాళి యఱ, “పశి కేడన్” ఎన్ఱు శొలుమ్బడియితే శెయ్ తతీమ్బు; శకటాసు రభజ్జమ్ పణ్ణిచ్చెయ్ తతీమ్బు.

(పోన్ఱచ్చకడమిత్త్యాది) కామక్రోధజ్జలై స్వరూపేణనశిక్కుమ్బుడి ఉర్ తిరు వడికి లా లే ఉత్తైత్తవనే! ఉన్నుడై యయశస్సుక్కుప్పల్లాణ్ణు (కన్ఱుకుణిలావిత్యాది) లోభత్తై ఎఱితడియాక వెఱిన్ఱనకేప్పిత్త వనే! ఉన్నుడై యకుఞ్చితమాన తిరువడికభుక్కుప్పల్లాణ్ణు.

- (౧) తి-వాయ్-౫-౧౦-౩. (౨) తి-వాయ్-౨-౧-౨. (౩) తి-వాయ్-౫-౩-౩.
(౪) తి-మొ-౧౦-౨-౩. (౫) ౨-తిరువ-౧౯.

(౧) [తిరికావచ్చకడమ్ శినమల్లిత్తుక్కన్టాల్ విశణ్ణాయెటిన్దాన్] ఓరసురన్ విళావాయ్ నిఱ్ఱు, ఓరసురన్ కన్టాయ్ నిఱ్ఱు, “శ్రతువైయిట్టు శ్రతువైయెటిన్దాల్ సజ్జేత్తిన్దు ఇరువరుమొక్క మేల్ విఱ్ఱున్దార్ కళా కిల్ ఎన్ పడక్కడవోమ్” ఎన్దు వయిఱుపిడిక్కితార్ కళో. (౨) “ఎన్దు మెన్ పిల్లైక్కు త్తీమైకళో శెయ్ వార్ కళో అజ్జనమావర్ కళో” ఎన్దు తాయారుట్పడ వయిఱుపిడిక్కుమతితే. (కుణిల్) ఎటికరువి. (కుణిలా వెటిన్దాయ్) ఎతిరికన్టైయిట్టు ఎతిరికన్టై ముడి త్తపడి.

(కల్లల్ పోల్ ద్రి) విళావై ఇలక్కాకక్కుటిన్దు కన్టై ఎటికరువి

యాకొక్కొణ్ణ ఎటివతాక ఇచ్చిన్దు నడన్దపోవై కుళ్ళిన్దు తిరువడికళిల్ వీరక్కల్లులుక్కుమ్ అకవాయిల్ శినప్పైయమ్ కణ్ణ కాప్పిడుకితార్ కళో. (కల్లల్ పోల్ ద్రి) (౩) “కన్ఱినాల్ ప్పిల్ త్తననే” ఎన్దు భక్తిపణ్ణు తల్, (౪) “కాయుతిర్ త్తార్ తాళో పణిన్దోమ్” ఎన్దు - విరోధినవ ర్తకమాఁప్పల్ దుతల్, (౫) “పై కల్లలే కాన్బాతఱు” ఎన్దు-యమ వశ్యుడైక్కు నివ ర్తకమెన్దు తల్ శెయ్యతే మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణు కితార్ కళో. (అడిపోల్ ద్రి, కల్లల్ పోల్ ద్రి) నీటినతిరువడికళుక్కుమ్ కుళ్ళిన్దు తిరువడికళుక్కుమ్ శూర్ న్నిరున్దు పరివారై ప్పిలే పరికితార్ కళో. “విరోధినరసనమ్ పణ్ణి త్తనై ప్పిన్ గుక్కై అడై పుకెట్టిరున్దాల్, అనుసూలర్ విరోధికళాక ఆత్రితరక్షణమ్ పణ్ణుమతో శాల అడై పుడ్డా యిరుక్కిఱుతు” ఎన్దు అతుక్కు ప్పరికితార్ కళో.

(కున్ఱుకుడై యావెడుత్తాయ్) విరోధికళుక్కు- కన్టైదు త్తమాత్ర

ఇన్ద్రవిల్ ప్రతికూలర్ విషయ త్తిల్ శెయ్యమ్ అంశత్తైచ్చొలి ద్రిదు; ఇని అనుకూలర్ ప్రతికూలిత్తల్ శెయ్యమ్ అంశత్తై చొచ్చొలు

(౧) తి. మొ. ౮-౬-౯. (౨) పెరి. తి. ౩-౩-౨. (౩) ౨-తిరువ. ౧౦౦.

(౪) పెరి. తిరువ. ౫౪. (౫) ౧-తిరువ. ౮౩.

మౌలీ కాణమ్ కన్తునోక్కుకైక్కు * కున్టైదు త్తతు. (౧) “కన్తు
కొణ్ణు విశజ్జనియెత్తిన్ అనిరైక్కుభీవెన్తు మామత్తై నిన్తుకాత్తుకన్తాన్”
ఎన్నక్కడవతితే, కీర్తెల్లామ్ ఇన్ద్రానుక్కు శత్రువానవర్కళో నలిన్దనలివు
పరిహరి త్తపడిక్కు వయితెరిన్దార్కళో; ఇప్పోతు అవన్తాన్ నలిన్దనలివు
పరిహరి త్తపడిక్కు వయితెరికాత్కళో. అసురర్కళోదు దేవర్కళోదు
వాళియిలైయితే, భగవచ్చేషమానవస్తువై త్తజ్జతాకనినై త్తిరుక్కైక్కు.
సర్వయజ్ఞభోక్తావాక త్తన్నైయరుశిచ్చెయ్తానే. తనక్కిట్ట శోద్రై
అముతుశెయ్తాల్, స్వతన్త్రబుద్ధిపణ్ణి పణ్ణుభుజి త్తవిడముళోపడ ఆత్మా
పహారత్తోడావ్వానిన్క, తదీయబుద్ధిపణ్ణితే స్వతన్త్రబుద్ధిపణ్ణి నలియ
త్తేడమలైయెక్కుడై యాక పెడుత్తు, పశుక్కు-భుక్కుమ్ ఇడై యరుక్కుమ్
వన్దఆపత్తైప్పరిహరి త్తపడి.

(కుణమ్) అనుకూలనానవనుక్కు ప్రామాదికమాక ప్పకున్ద
తన్తో; అనన్తర త్తిలేవన్దు గోవిన్దాభిషేకమ్ పణ్ణవన్తోపుకుకాన్; పెరుమ్
పశియాల్ వన్దకోపత్తాలే వన్దత్తానాకిల్ కై నొన్దవాతే విడుకితాన్;
పెరుమ్ పశియిలే అవనై నలిన్దాల్ నామే ఉన్బుతుకొణ్ణారుకిర్ కొణ్ణు
తలైయైయెఱుక్కవో; అవన్ కై శలిక్కున్దనై యుమ్ కడక్కిట్టక్కా
ప్పొమెన్తు అవనై త్తలై యభియాతే మలైయైయెడుత్తు రక్షిత్తతు ఆన్ద
శంస్యత్తాలే. అన్ద గుణత్తుక్కు ప్పొద్రై. (౨) “పాయుమ్ పనిమఱు
త్తపణ్ణాళా.” (౩) “శీర్క్కర్ అన్ వైకళో” ఎన్తు అతిపుడై యార్

కిఱతు (కున్తిత్యాది) ఇన్ద్రాన్ శిలావర్ణమ్ వన్దిత్తపోతు పరవత్తైక్కుడై
యాకకొణ్ణు గోగోపరక్షణమ్ పణ్ణినాప్పొలే, అజ్ఞానకార్యమాన
అహజ్కారమ్ ఇవ్వధికారిక్కు విషయప్రావణ్యతై యున్జాక్కువలెఱుక్కు
ప్రతిక్రియైయాక, వైదికమాయ్ కై జ్కర్యరూపమాన విషయప్రావ
ణ్యతైయన్జాక్కి, స్వప్రపన్నజన రక్షకనామ్బడియై ఛొల్లుకిఱతు. ఆక,
ఇప్పడి ఆశ్రితరక్షకనానవనే! ఉన్నడై య శీలగుణత్తుక్కు ప్పణ్ణాణ్.

నాల్ తోలుమ్ కల్పితారుగుణమితే. (కుణమ్ పోద్రీ) * కొడియేలు
శెన్దామరైక్కెవిరల్ కల్ కోలమభిన్నతో వాడిద్రోద్రోవెన్దు పార్ త్తుప్ప
రియ త్తేడ, అవ్వళపుపోహొట్టిద్రీలై*మలై యెడు త్తగుణదాన్. (కుణ
మ్ పోద్రీ) (౧) “ఎన్దనక్కోర్ తుణై యాళినాకాయే” ఎన్దునొయ్య
తారుమలైయై పొక్కడువిత్తు, కనవితు ఇరణ్ణుమలైయైక్కెయిలే
కొడాతే మలైయైయెడు త్త తుమాగుణత్తుక్కు తాప్పిడుకితార్ కళిళి

నన్దుమ్ విట్టవాతేమలైయైపొక్కట్టు వేలైప్పిడిక్కుమి త్తనైయితే.
కృష్ణన్ పుళుక్కళిన్ పిన్నే తిరియానిన్ద్రాల్ సింహమ్ నన్దాలుమ్ వేలాలే
కు త్తియెడుత్తుప్పొక్కమి త్తనైయితే. అతుక్కు ఎడు త్తవేలుక్కు ప్పరి
కితార్ కళి. ఎల్లాగుణజ్జలైయుమ్ ఒరువ్యక్తియిలే శొన్నాల్ “కణ్ణే
తామ్” ఎన్దు వేలిలే అళిలిట్టు చొల్లుకితార్ కళి వెద్రీయై. (వెన్దు
పకై కెడుక్కుమ్) శత్రుక్కలై వెన్దు ఓట్టక్కడవతాయరుక్కుమ్.
(నిన్ కైయిల్ వేల్) చక్రవర్తియుమ్ విట్టిడిత్తుప్పరికరముమ్ విల్ విడిత్తు
ప్పిల్లైక్కళుమ్ విల్ విడిత్తాప్పోలే, శీనన్దకోపరుమ్ ఇదైయలుమ్ పిల్లై
కళుమ్ వేల్ విడిత్తాయ్ త్తుత్తిరివతు. (౨) “కూర్ వేల్ కొడున్దొట్టిలన్”
(౩) “వేలైప్పిడి త్తెన్నై నూర్ కళి.”

(నిన్ కైయిల్ వేల్) వెలుమ్ పుటత్తిలే ఆలత్తివట్టిక్క వేడ్
యరుక్క, అన్వభుకుక్కు మేలే వేలైప్పిడి త్తవత్తుకు. (కైయిల్ వేల్)
ఎతిరికళి మేలేపడవేణ్ణా, విడిత్తిడియిలే ఉకవాతారైముడిక్కుమ్.
(నిన్ కైయిల్ వేల్) తన్నైయుణరాతే అసత్యప్రతిజ్ఞనాయ్ చ్చీచినపోతు

(వెన్దు పకై కెడుక్కుమి త్యాది) అహజ్కారత్తై జయిత్తు, తద్వి
షయవై ముఖ్యత్తై నూద్రుమ్ నిన్ తిరుక్కైయిల్ తిరువాళియాన్ద్రా

కాణమ్ జస్మాన్తరమ్ మేత్తట్టుత్తిరువాభీయై ఎదుప్పతు. (వేల్ పోద్రీ) ఈశ్వరనైక్కాణిలితే (౧) “అభీయుమ్ పల్లాణ్ణు” ఎన్నతు; పెరుమాళైక్కాణిలితే (౨) “శార్ణమెన్నుమ్ విల్లాణ్ణాన్ తనై - పల్లాణ్ణు” ఎన్నతు. (నిన్ కై యిల్ వేల్ పోద్రీ) (౩) * వెఱ్ఱుడై యనెడు జ్జడలుల్ తనివేలుయ్ త్త వేల్ ముతలాశ వెన్టవన్ కై యిల్ వేలితే; ఆకై యాల్ పరికితార్ కళి. (ఎన్ఱెన్ఱు) ప్రయోజనమ్ పెఱుమళవుమ్ శొల్లి ప్పిన్నై ఇతుమాఱుకిఱతన్ఱే; ప్రయోజనత్తుక్కు ప్రయోజనమ్ వేణు మో” ఎన్ఱు ఇతుతానేఘలమాక విరుక్కు మవర్ కళితే.

(ఎన్ఱెన్ఱు) పల్లాణ్ణెనాల్ పిన్నై యుమ్ పల్లాణ్ణెన్నుమి తనై యితే; “పోద్రీ” ఎన్ఱు ప్రేమమడియాక వన్దకలక్కత్తుక్కు తైళివుణ్ణాకిలితే ఇచ్చులుమాఱువతు; అఱ్ఱుపోగాలుమ్ * శూద్ర్ నిరున్దితే. (౪) “వె మ్మాపిళన్దాన్దనై పోద్రీ” ఎన్నక్కడవతితే. “అడపోద్రీ, తిఱల్ పోద్రీ, పుక్కపోద్రీ, క్కుల్ పోద్రీ, కుణమ్ పోద్రీ, వేల్ పోద్రీ” ఎన్ఱు ఇవర్ కళి నాక్కుక్కు ఇడుమ్ పడ్రసమిరుక్కిఱపడి. (ఉన్ శేవకమ్) వీరగుణత్తుక్కు పోలే కాణమ్ ఇవర్ కళి తోఱ్ఱుతు. బన్ధనిరోధత్తాలే తళర్ న్ద అబలై కళుక్కు అవనుడై యవిజయమితే బలహేతు. (ఎన్ఱెన్ఱు ఉన్ శేవకమ్) (౫) “ఉన్నుడై య విక్కిరమమ్ ఒన్ఱొభీయామలెణ్ణమ్” ఎన్నుమ్మడియే.

(ఉన్ శేవకమేత్తి) వేటారువరుడై య శేవకజ్జల్ కలన్దేత్తోమ్;

నుక్కుప్పల్లాణ్ణు. (ఎన్ఱెన్ఱు త్యాది) ఇప్పడిపల్లాణ్ణు పాడుకై యే యాత్తై యాయ్, ఉన్నుడై య వీరచరిత్రైయేత్తి పురుషార్థత్తై లభిక్కైక్కాక సత్త్వమ్ తలై యెడు త్తవిన్ఱు, ఉన్ కై పార్ త్తిరుక్కుమ్ నాజ్జల్ వన్దోమ్;

(౧) తిరుప్పల్లాణ్ణు-౧. (౨) తిరుప్పల్లాణ్ణు-౧౧. (౩) తి-౧౨.

(౪) తి-వాఱ్-౪-౫-౧. (౫) పెరి-తి-౫-౪-౬.

తిరువిక్కిరమనైయుమ్ పెరుమాళైయుమ్ కలన్దన్తోపత్తియై. అతు
అనతారాన్తరత్తిన్ శెయ్తెన్నితార్కళి. ఇవన్ బాల్కత్తిల్ శెయ్తతో
పాతి పూర్వానన్దెయ్మెన్దీరుప్పర్కళి. (౧) “శిలైయైన్దిటైతాయ్
తిరువిక్కిరమా తిరువాయర్ పాడిప్పిరానే” (౨) “వరుకనరుకనరుకవిక్కి
వామననమ్మి నరుకవిక్కి-కరియక్కుల్ శెయ్యవాయ్ముకత్తైన్ కాకుత్త
నమ్మి నరుకవిక్కి” ఎన్దు తాయారుట్పడ క్కిన్దనైయైపుతు ఇప్పడియ్
యితే; ఇననుక్కునాళి శ్రీవామనన్ పిఱన్ద నాళాక్కినాళి; ఎట్టుమా
నమ్ వయిల్ శ్రీలేయరున్దవివనై, (౩) “పన్నిరుతిజ్జల్ వయిల్ శ్రీల్ కొణ్ణు”
ఎన్దాళి. * ఎన్ మకన్ బాల్కత్తెమహాబలివక్కలిలే శెన్దు కేట్టుక్కొ
ళైన్దాళి, (౪) “శార్గపాణిత్తళర్ నడై నడవాన్” ఎన్దాళి; (౫) “మాణి
క్కుఱళనేతా లేలోవై యమళన్దానే” ఎన్దు తాలాట్టినాళి.

ఇవర్కళి “పిన్దీయులకళన్ద” ఎన్దార్కళి; “శార్గముత్తైత్త”
ఎన్దార్కళి; అనన్తరమ్ “ఆయర్కులన్దిలిల్ తోన్దుమ్” ఎన్దార్కళి;
“పోల్ శిప్పత్తైతరుమ్ పుణ్ణియన్” ఎన్దార్కళి; ఎమ్మప్పకిఱపోతు “ఉల
కళన్దపుమ్బుర్కోమానే” ఎన్దార్కళి; అవన్దాన్ పిఱన్దపోతే మూన్దుపిఱ
వియుణ్డే ఉజ్జళుక్కు, పిఱక్కి-ఱత్తెన్దాన్!. విల్ పిడిత్తారిల్ చక్రవ
త్తై నానెన్దాన్; ఆత్తెయాలే అనతారాన్తరమ్ ఎన్దిరుప్పారునరు
మిత్తై. (పత్తిప్పత్తై కొళ్వాన్) ఎజ్జల్ ఫలమ్ మున్నాకన్దాన్దార్ ఫలమ్
పెఱువతాక. ఫలమ్-పత్తుకై; పిన్దు అభిమతమ్-ఊరార్ నమ్మి, ఉదై
శ్యఫలముమ్ ఆనువణ్ణికఫలముమ్.

నీ కృపై శెయ్తరుళవేణుమ్. “పత్తిప్పత్తై కొళ్వాన్” ఎన్దిఱవిడత్తిల్-
పత్తుకైక్కు అనన్తరమ్ పురుషార్థలాభమాకై యాలుమ్, పత్తైతపోతు

(౧) పెరి-తి-౨-౩-౨. (౨) పెరి-తి-౨-౯-౨. (౩) పెరి-తి-౩-౨-౨.
(౪) పెరి-తి-౧-౨-౧. (౫) పెరి-తి-౧-౪-౧.

(ఇన్దు) ఇన్దు పుష్టిపిన్దు. నెన్నేర్దు వన్దుమా. నాల్లై క్కు ఇన్దు నిన్దు వాట్టువర్కళో. (యామ్) పెరుమిడుక్కరాన వుడ్డైకళెల్లామ్ కిడ్దుటన్దు, కుళిర్ పొతాత బాల్లై కళాననాన్దు. (నన్దుమ్) నీవరప్రాప్త మాయిరుక్క, విరహాదార్పల్పాల్లై ఆర్దురామై ఇన్దుక్కవన్దుమ్. (యామ్నన్దుమ్) నాన్దుమ్ ఎన్దు యతియామత్పయ్తోమ్; నీయుమ్ ఉన్దు యతియామత్పయ్ సత్తాన్దు త్రితే. (ఇరన్దు) ఎల్లాన్దు సనన్దు పట్టాల్దుమ్ కీర్త్ ప్రపర్తి త్తెల్లామ్ పేర్దుకుక్కడలన్దు, అవనిరక్కమే కార్కరమానతు. అవనుక్కు ఎన్ వరుకిఱతో” ఎన్దు ఇరన్దు మన్దుళాన నమ్ పన్దుకై ఇన్దు కళుక్కు స్వరూపమ్; ఇత్తలై క్కు ఇరన్దుకై అవ నుక్కు స్వరూపమ్.

(నన్దుమ్ ఇరన్దు) ఇరన్దు మైక్కు వేన్దువతు శెయ్తోమేయాకి లుమ్ ఇరన్దు వేన్దుమ్. “ఇత్తలై యిల్ పరమభక్తియుమ్ పేర్దుకుక్కడ లన్దు; అవనుడైయ ఇరక్కమే అన్యనహితోపాయమ్” ఎన్దు రుక్మిణార్ కళో. (అస్తివ్యవస్థాపకమశ్చన్దాయ-ఇన్దు యామ్నన్దుమ్) నీ ఎన్దు తేడి* ఎల్లా పులకమ్ తడవన్దాయ అన్దు, ఇన్దు ఉన్దు తేడినాన్దు వన్దుమ్) (యామ్ నన్దుమ్(౧)* వైయమ్తాయమలరకిక్కిర్త్ మున్దునన్దు నిన్దునాన్దు పేర్దు రామ్; అశ్చన్దాయ, తెన్నిలజై శెర్దురాయ, శకడముత్తెత్తాయ. (యామ్ వన్దుమ్) (౨) “మన్దుళన్దుకళి పెరియశెవ్వాయెన్ కారేటువారానాల్” (౩) “కాకుత్తన్ వారానాల్” (౪) “కన్దునుమ్ వారానాల్” ఎన్దు రున్దు ఉన్దుడైయ ప్రధానమహిషికళిల్ ఎన్దుకుక్కడాన వాశిపారాయ.

(అస్తివ్యవస్థాపకమశ్చన్దాయ, ఇరన్దు) * ఉవన్దుపుళ్ళన్దాయ ఎన్దు లోడన్దు నిలై యాకిలుమ్, సత్ప్రాయుక్తమాన కన్దువైయై యాకిలుమ్ పన్దు. (అశ్చన్దాయ-ఇరన్దు) (౩) “నీరేర్దు శన్దు నెడియపేర నరుళవిడుమ్”

ఎన్ఱన్ఱొనాగ్గళిరుప్పతు. (తెన్నిలజ్జెశెన్ఱ్ఱాయ్-ఇరఱ్ఱు) శితితుతాన్ఱ్ఱ్ఱిల్,
(౧) “ఇరక్క-మెన్ఱ్ఱీర్” ఎన్ఱు ఉన్ఱైవన్ఱైప్పాదునర్కళి కిడాయ్ ఎన్ఱు
తాయ్కళి శొలుమళవేయో?; (౨) “ఇరక్క-మే లొన్ఱుమిలాతాయ్”
ఎన్ఱు నాగ్గళి తాన్ శెల్లోమో?; (శకడముత్తైత్తాయ్-ఇరఱ్ఱు) (౩) *ఉరుళు
మేశకడముత్తై త్త పెరుమానారగుళిన్ పెరునన్ఱై యాలన్ఱొనాగ్గళి వన్ఱతు.
(కున్ఱుకుడై యాపెడుత్తాయ్-ఇరఱ్ఱు) (౪) *కున్ఱుకుడై యాక ఆకాత్త
కోవలనార్ ఒన్ఱుమిరఱ్ఱార్” ఎన్నోమే, ఇరఱ్ఱు. (౨౪)

అవ. — ఇరుప త్తజ్జామ్బట్టు. పెన్ఱాళి! ఉగ్గళుక్కు ప్పిఱప్పాలే
నమ్ విజయత్తుక్కు ముగ్గళాశానమ్ పన్ఱుకై స్వరూపమితే; ఇక్కుళిరిలే
ఉగ్గళై ప్పేణాతే క్కళిత్తునన్ఱికోళే; ఉగ్గళి నెన్ఱొలోదుకిఱతు వెఱుమ్పత్తై
యేయో, వేఱుమ్తేనుమున్ఱొవెన్న; ఉన్నుడై యగుణకీర్తనమ్ పన్ఱిక్కొన్ఱు
వరుకై యాలే ఒరుక్కళిగళుమ్ పడాతే సుఖమేవన్ఱోమ్; “పత్తై” ఎన్ఱు
ఒరువ్యాజ్జత్తైయిట్టు, నాగ్గళి ఉన్ఱైయితే అర్థిత్తునన్ఱైన్ఱిఱార్కళి. “పత్తై
కొళివన్ఱోమ్ ఇరఱ్ఱు” ఎన్ఱునన్ఱైవడిమ్మిడా నిన్ఱికోళి, నీగ్గళి శొన్నపో
తాకచ్చెయ్యప్పోమో, ప్రతిబన్ఱకగ్గళి ఉన్ఱాయరుక్కుమేయెన్న; ప్రతి
బన్ఱకగ్గళై ప్పొక్కి అరియతుశెయ్తే ఉనక్కు ఎళియతుశెయ్యైట్టున్ఱో;
ఎగ్గళోదు సజాతీయరిలే శిలర్ నోన్ఱునోన్ఱ్ఱ్ఱుప్పెన్ఱ్ఱ్ఱుతు-ఎగ్గళి నోన్ఱు
ఫలిత్తపడియన్ఱో వెన్ఱిఱార్కళి.

పురుషార్థలాభమిల్లామెయాలమ్, ఎత్తుకైయే పురుషార్థమెన్ఱిఱతు,
“ఇరఱ్ఱు” ఎన్ఱు - కృపైయేసాధనమెన్ఱైయాలే. “వన్ఱోమ్” ఎన్ఱు - రుచి
కార్యజైచ్చులుకిఱతు. — — — (౨౪)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ. — ఇరుప త్తజ్జామ్బట్టు. (ఒరు త్తిమకనాయిత్యాది) ఇప్పా
ట్టిల్, కీర్ఱ్ఱపాట్టిల్ “ఎత్తిప్పత్తైకొళ్యాన్ ఇన్ఱుయామ్వన్ఱోమ్ ఇరఱ్ఱు”

వ్యా.—(ఒరుత్తిమకనాయ్) ఒరువన్ సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణి మూణ్కమ్మోలే నాలుపిల్లై కళై ప్పెన్ద్రాప్పోలే, నాల్వరుజ్గాడి తపస్సుపణ్ణి ఒరువనై పెఱానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే, పేఱు ఒరుత్తియత్తాళై యాలే “ఒరుత్తి” ఎన్నిఱార్కళి. కారణవాక్యజ్గళిల్ (౧) “ఉఱ్ఱిముతల్వన్ ఒరువనే” ఎన్నిఱవస్తువై, వయిల్ద్రీలే అడక్కప్పెన్ద్రాళ్ ఒరుత్తియితే. (ఒరుత్తిమకనాయ్) సర్వలోకజ్గళుక్కుమ్ సర్వభూతజ్గళుక్కుమ్ (౨)* మున్దెత్తాయ్తనైయాయరుప్పానొరువనై తనక్కు ప్పిల్లై ధయాక ప్పెఱుకై క్కు నోన్బునోఱ్ఱు, జగత్తుక్కు శేషియుమాయ్ సర్వవ్యాపకను మాయ్ నిత్యనుమాయుక్కిఱ, (౩) * మకనొరువర్క్కల్లాతమామేని మాయన్, శిలర్ అపేక్షిత్తతుక్కాక మకనానానెన్నుమళవన్ణిక్కే, “దేవకీపుత్రన్” ఎన్దేతన్నైనినై క్కుమ్బడి అవ్వరుకు తనక్కొరు ఏన్ద్రముణ్డెన్ద్రతియారపడి పిల్లై ధయానాన్.

(పిఱన్దు) శిలర్ “మకనాకవేణుమ్” ఎన్ద్రాళై ప్పట్టల్ తూణిలే తోన్ద్రీనాప్పోలే యాతల్, ఆనైక్కు ఉతవినాప్పోలేయాతల్, వన్దు ఉతవవమైన్దిరుక్క, ఈశ్వరసేవన్దు పిఱక్కవేణుమెన్దు నోన్ద్రపడియాలే పూర్వపుత్తాఽనుసన్ధానమిన్ద్రయేగర్భవాసమ్ పణ్ణిపిఱన్దు “ఉమ్ముడైయ వయిల్ద్రీలే నిన్దు నామ్పిఱన్దోమే” ఎన్దు శోభనమ్ శొలిక్కొణ్ణు పిఱన్దాన్. (పిఱన్దు) కర్మనశ్యర్ పడువతెల్లామ్ కృపాపరతన్త్రనాయ్ ఎన్దు ఇవర్కళి అపేక్షిక్కైయాలే, ఉజ్గళుక్కుచ్చెయ్యవేణువతెన్నెన్న; నెడుమాలే! నీ పురుషార్థజైక్కొడుత్తాయాకిల్ నాముమ్ ఉన్నైయమ్ ఉన్ గుణజ్గళైయమ్ ప్రీతిక్కుప్పొక్కువీడాకప్పాడి, పట్టవ్య ససమెల్లామ్ తీర్న్దు మక్కిక్కడఱో మెన్దిఱార్కళి.

స్వా.—(ఒరుత్తియిత్యాది) అష్టాక్షరీ ప్రతిపాద్యనాయ్ గుణ విగ్రహ విభూతివిశిష్టనాయ్ అవతరిత్తు. (ఒరిరవిత్వాది) లోకికరణి

ప్పడువతే! ఎన్ఱు *ధీమతామగ్రేసరర్, (౧) “పిఱన్దవాఱుమ్!” ఎన్ఱు-
ఆర్క్కాల్ పడుమ్బడియాయ్దు ప్పిఱన్దతు. “ఆవిర్భవితాన్” ఎన్ఱి
అతుగర్భదోషస్పర్శమిలైయెనెక్కాక. నిత్యసూరికిళ్ సేవ్కివిమక్కిఱ
వన్ సంసార త్తిలేపిఱన్ద విగ్గణమ్ ఇఱ్ఱుక్కొణ్ణాతెన్ఱు ఋషికిళైప్పోలే
ఆవిర్భవితానెన్ఱు అనద్యజ్జొల్లాతే, నిఱమామ్బడి “పిఱన్దాన్” ఎన్ఱు
రికిళ్ ఆత్వార్కళ్. (మకనాయ్ ప్పిఱన్ద) మకనాకై యావతు-మాత్తు
పితృపరత న్తనాకై యితే. పెరుమాళ్ పక్వరానవిన్ఱు మాత్తుపితృచచన
పరిపాలనమ్ పణ్ణిగార్; ఇవన్, పిఱన్దపోతే, “ఆత్వార్కళై యుమ్ తిరు
త్తోళ్ కళై యుమ్ మత్తెక్కవేణుమ్” ఎన్ఱు, ఉపనంహరిత్తాన్.

(ఓరిరవిల్) పిఱన్దవిడ త్తిల్ ఓరిరవుఅవనరిక్కప్పెన్ద్రొత్తిలైయితే
సంసారికిళ్ కీర్. నాయ్కుడలుక్కు నఱునెయ్ వకాతాప్పోలే
సంసారికిళ్ తణ్డె గర్భగృహ త్తిల్ ఓరిరాల్ జ్జొట్టిన్ద్రొత్తై. సంసారికిళ్
పిఱన్దాల్ పెఱువతుమ్ పెఱప్పెన్ద్రొత్తిలై. నాల్వార్ ఇరువరత్తిన్ద శోభ
నమ్ శొల్లిత్తూర్క్కొట్టిక్కణ్ణు నెయ్యాడల్ పోత్తప్పెన్ద్రొత్తిలై.
సర్వేశ్వరన్ ఇళ్ళేవన్దాల్, నమ్ముడై యకర్మమ్ నమ్మొడు అవనుక్కుసామ్య
త్తెక్కొడుక్కుమ్; నామ్ అళ్ళే శెన్ద్రాల్ అవనుడై యకప్పై అవనోడు*పర
మసామ్యత్తై తరుమ్. (౨) “ఇణై వనామెప్పొరుట్టుమ్” (౩) “తమ్మెయే
యొక్కవరుళ్ శెయ్వర్” నమ్ పిఱవి అవనై అకర్దుమ్, అవన్
పిఱవి అణుకుకైక్కు ఉడలామ్. అవన్ పిఱవి నమక్కెన్ఱుకోల, నమ్
పిఱవి అవనై పెన్ద్రొవర్కిళ్ కాలిల్ విలక్కుపట్టతుపడుమ్. (ఓరిరవిల్)
కాలక్యతపరిణామ మిల్లాత దేశ త్తిల్ వస్తు-కాలాధీనమాన దేశ త్తిలే
పిఱన్ద ఓరిరవిల్ పట్టపాడు ఎన్దాన్!. (౪) [వీజీమళ్ వాయ్ పూణ్ణు]
అవ్విరవోడొత్త ఇరవు మున్నుమిలై, పిన్నుమిలై.

(౧) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧.

(౨) తి-వాయ్-౨-౮-౧.

(౩) తి-ము-౧౧-౩-౫.

(౪) తి-వాయ్-౬-౪-౫.

(ఒరుత్తిమకనాయ్) అశ్లేపిటన్దు ఇశ్లేవళర్దనానా యిరుక్కై యన్దిక్కై, ఇశ్లేపిటన్దానా యిరుక్కిఱపడి. (ఒరిరవిల్ ఒరుత్తిమకనాయ్) అవ్విరవిలే యశోదైప్పి రాట్టిక్కు ప్పిళ్ళైయ్యాక వేణ్ణుకై యాలే, ఒరుత్తిక్కు అవతారరనత్తైక్కొడుత్తు, ఒరుత్తిక్కు లీలారనత్తై యనుభవిప్పి త్రాన్. (ఒరుత్తిమకనాయ్) అవ్విడన్దిల్ ములై చ్చునడటియామల్ పోనపడియాలే, అట్టుతు ములై ప్పాల్ కుడి త్తవిడమితే పిటన్దవిడమా వతు. తిరుప్రతిష్ఠేపణ్ణినవర్కిళిలుమ్ కాట్టిల్ జ్జిల్లొధారణమ్ పణ్ణినవర్కిళితే ముఖ్యర్. యాదవత్వత్తైయుమ్ గోపత్వత్తైయుమ్ ఏకకాలత్తిలే యాక్కినాన్. యదుకులోద్భవనెన్దఱుషితానే, “గోపాలన్ యాదవ కులత్తై ఎదుక్కక్కడవన్” ఎన్నానితే.

“అవళుక్కు ములై శురవానిన్దతాకిల్ ఇవన్ అట్టుతు ములై యుణ్ణానాకిల్ ఉమక్కు చేతమేన్?” ఎన్దు భట్టర్. యశోదై ప్పిరాట్టియాక పూతనై భావిత్తు, ఇననుణ్ణాతపోతుములై విరియుమ్బడి యాని దనైయైయుడై యళాయ్, పిళ్ళైయ్యాకొక్కొడ్డెడుత్తు ములై కొడుక్క, అతు వెతాపిడిల్ వయితారాతపడియాయ్, ఇవనుమ్ ములై యుణ్ణ, “ఇవన్ పిళ్ళై” ఎన్దు అవళో విశ్వసిక్కివొణ్ణాతే, తుణుక్కు త్తుణుక్కెన్నుమ్బడి ఇనళాకి భావిత్తు, అవళో పక్కల్ పరిమాలుమవన్ ఇనళో వక్కల్ పిళ్ళై తనత్తిల్ తప్పనిగ్గానే. (౧) “మకనాకొక్కొడ్డెడు త్రాళో” ఇత్యాది.

(ఒరుత్తిమకనాయ్) అవళో ఇశ్లేఱనియమిత్తుప్పొకవిట్టమాత్రమ్; ఇవళో (౨) “కాడేఱప్పొ” ఎన్నలామ్బడియిరుక్కై. (౩) “కిన్ఱిన్ పిన్ ఎన్దుక్కెన్ పిళ్ళైయైప్పొక్కినేన్.” అశేషజగత్తుక్కుమ్ శాసితా వానవస్తు-ఇవళో కిట్టవుమడిక్కవుమామ్బడి నియమిక్కలాయ్ త్తితే.

(మకనాయ్) అఙ్గుప్పిళ్ళైయాక పెర్న్ద్రవళుక్కాయ్త్తు ఇళు వుళ్ళతు. (౧) [నన్దన్ పెర్న్ద్రనన్] యశోదైప్పిరాట్టియైక్కెప్పిడిత్త భాగ్యాధికర్ పెర్న్ద్రార్; ఎన్నైక్కెప్పిడిత్తముహూర్తత్తిలే శ్రీవసు దేవర్ ఇళున్దార్. (౨) [మరువునిన్ తిరునెర్న్ద్రీ] తిరుప్పవళత్తిలేములై యొక్కొడుక్కప్పక్కవాతే తిరునెర్న్ద్రీయిల్ శాత్తిన శుట్టియిలశై నైయుమ్ ముఱువలై యుగ్గణు తమప్పనారై కొల్లానెఱ్ఱు అకవాయ్ పడైక్కుమ్; అన్దప్రీతియాలే తనక్కుమ్ వాళితెరిక్కొణత విరలై వాయిలే యిట్టుక్కొణ్ణు ఒరువారై లొలుమ్బాతు, పెరియవేర్న్ద్ర త్రోడే తొడక్కిన ములైచ్చొల్లుమ్ భాగ్యహేనైయాన నానియిన్దన్; భాగ్యవతియానవళి పెర్న్ద్రుప్పురైయానాళి.

(ఒరు త్తిమకనాయ్) కంసన్ ముడిన్దు పత్తైయనాళి పట్టిరుక్కచ్చయ్తేయుమ్, ఇన్నాళి ఎన్నాతే మత్తైత్తుప్పొరుకిఱార్కళి, పొల్లాఙ్గవిళై యుమెన్నుమ్ అచ్చత్తాలే. (౩) “పత్తానాళి” ఎన్నుమాపోతే. (ఒరు త్తి) (౪) “ఏన్ననోన్బునోర్న్ద్రాళి కొలో ఇవనై పెర్న్ద్ర నయి టుడైయాళి” (౫) “ఘలత్తిల్ వుత్తిరనై పెర్న్ద్రార్ నజ్జెమిర్! నానేమర్న్ద్రారుమిలై.”

(ఒళిత్తువళర) పిఱన్దవిడత్తిలే తోన్ద్రప్పెఱావిట్టాల్ పొన్దవిడత్తిలే పెళియిల్ వళరప్పెర్న్ద్రాళి? విషదృష్టికళాన పూతనాదికళి కణ్ పడ వొణ్ణాతెఱ్ఱు నాట్టార్శెయ్ వన శెయ్యప్పెఱాతే, నిలవత్తెకళిలేయితే వళర్ వత్తు. (౬) “వానిడై త్తెయ్ వఙ్గళి కాణ” ఎన్దు అనుకూలర్ కణ్ణు ట్పడ పడవొట్టాతవళి ప్రతికూలర్ కణ్ పడవొట్టామో? (౭) “కన్ఱిన్ విన్ పోకేల్” ఎన్దు పుఱుప్పడవొట్టాళి. (ఒళిత్తువళర) ఉకప్పార్ నదా దర్శనమ్ పణ్ణి అనుభవిక్కొడవనన్దు, కణ్ణుక్కు త్రోర్న్ద్రాతపడి

(౧) పెరు.తి.౨-౩. (౨) పెరు.తి.౨-౫. (౩) పెరి.తి.౧-౨-౬. (౪) పెరి.తి.౨-౨-౬. (౫) పెరి.తి.౩-౩-౧. (౬) తి.మె.౧౦-౪-౮. (౭) పెరి.తి.౩-౩-౯.

మత్తెక్క వేణుమ్బడి కళ్ళర్పట్టతుపడువతే! అవతరి త్తిరుక్కచ్చెయ్ తే అన్తర్యామిపట్టతుపట్టాన్.

(ఒళిత్తువళర) ఉళ్ళేయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ “ఇవనిటై” ఎన్ఱు ఎఱుతి ఎఱు త్తిడుమవళి, ముకన్జాట్టసంవదిక్కు మో? పిచ్చేటిసప్రజై మున్నే తాయ్ నిఱ్ఱిలుమ్ కొల్లుమ్; ఇవళి పేరనిఱ్ఱిల్ తన్నెముడి త్తుక్కొళ్ళుమ్; అప్పడియే అవతరిక్కిల్ ఎతిరిడువార్ కళి; పరమపద త్తిలిరుక్కిల్ అసత్కల్పరావర్ కళి; అన్తర్యామియాయ్ ముఱిమ్ తోద్ర్ నాతే నిన్ఱు ఇరణ్ణుతలై యోయుమ్ నోక్కి తెళివుపిఱన్ఱు, “అమ్మే!” ఎన్ఱాల్ “ఎన్” ఎనైక్కు ప్పతికిడై కిడక్కిఱపడి.

(ఒళిత్తువళర త్తిరిక్కిలానాకి) నారదాదికళి శెన్ఱు “ఉన్నుడై య శత్రు, తిరువాయ్ ప్పాడియి లేవళరానిన్ఱాన్” ఎన్ఱు శొల్లక్కేట్టమాత్ర త్తిలే “సన్జణ్ వట్ట త్తిలిలైయాకిల్ అవన్ ఎన్ శెయ్యిలెన్” ఎన్ఱిరాతే, “చతు రన్జబలో పేతనాయ్ ఐశ్వర్యత్తుక్కు హానియిన్ఱి క్కే యిరున్నోమాకిల్, వన్దనన్ఱుపారుకిఱ్ఱామ్” ఎన్ఱు ఆఱియిరాతే, తరిక్కునూట్టిద్ర్ శ్రీలన్. అసహ్య పచారమావతు భగవద్భాగవతవిషయమాక అవర్ కళి సత్తెయ్యెయుమ్ పాతాతొళిక్కై యితే. కంసవధ త్తళవుమ్ అనుసన్ధి త్తవర్ కళాకై యాలే మేలేపడప్పకుకిఱ పాట్టెయనుసన్ధిత్తు త్తుద్రనాన పైయల్ తానే, సింహ త్తోడే సరి ఎతిరిడుమాహాలే ఎతిరిట్టవన్ శిఱుమైయైచ్చొల్లుకిఱార్ కళి. (తీఱు) పరియ వేణుమ్ విషయ త్తిలేపొల్లాజై నిన్ఱె ప్పతే! ఎన్నదుప్పిక్కతి తాన్ ఇన్న తెన్ఱు తన్ వాయాల్ శొల్లమాట్టామైయాలే, “తీఱు” ఎన్ఱిఱార్ కళి. అతావతు - పూతనై యుళ్ళిట్టారై వరక్కాట్టియుమ్, “విల్ విఱు వుక్కు” ఎన్ఱు అఱై త్తుమ్ నలియ త్తేడిననై యెల్లావద్ర్ పైయుమ్ నిన్ఱె త్తు. యాల అద్వితీయకాల త్తిలే వాసుదేవద్వాదశాక్షరీ ప్రతిపాద్యనాయ్. (ఒళిత్తువళర) గుణవిగ్రహ విభూతికళాలే సజ్గుచిత్తు స్వరూపమా త్రేణ వళరానిఱ్ఱు.

(నినైన్ద) ఇతుక్కు మనస్సహకారముజ్ఞావతే! (౧) “నినైయి నాల్లిన్ద” ఎన్నిటపడియే ఉక్తిమాత్రమానవళిలోనలియాతే, నెజ్జిలో పొట్టాజ్ఞుశోధిత్రాలాయ్ త్తు కైవిడువతు. కైక్కొళ్ళుమిడన్తిలో క్కు త్తుక్కు మేలుమమైయుమ్; పై విడుమిడన్తిలో అపివాయిలుముడ్డెనజ్జిన్దొ లల్లతువిడాన్. తీజునినైన్ద* (౨) తీయపున్దిక్కజ్జనితే. (కరుణై, అమ్మా నాయ్, కిణ్ణనీర్ వియివిట్టిరుక్క నినైత్త వభిప్రాయతై. (విళైప్పిత్తు) అవన్ నినైవై అనన్బన్దోడే పోమ్బుడపణ్ణి.

(కజ్జన్ వయిద్రోల్ నెరుప్పెన్నన్ద) “కృషన్” ఎన్ట్రాల్ వయి తరిత్తలోడే యిరుక్కక్కడవ పెణ్ణళుడైయ భయత్తైయెల్లామ్ అవన్ వయిద్రోల్లే యాక్కినపడి. (కజ్జన్ వయిద్రోల్) కంసనుడైయ తప్పు కిళైనినైత్తు, (౩) “ఎన్ శెయ్యు వెన్నై వయిటు మటుక్కినాయ్” (౨) “వాడుకిళైన్ వాళుతేవా” (౪) “ ఊడుట వెన్నుడైయావివేమాల్ ” ఎన్నిట - ఆత్రితరుడైయ భయాదికళైయెల్లామ్ కంసన్ వయిద్రోల్ కొళుత్తినాన్.

(కజ్జన్ వయిద్రోల్) దేవకియార్ వయిద్రోల్ పిళైళై; కంసన్ వయిద్రోల్ నెరుప్ప. (నెరుప్పెన్న) (౫) [కజ్జన్ నాల్ కవర్ కరుముకి రెన్దాయ్] దేవకియార్ వయిద్రోల్ నీరై చ్చొరికిటవన్ కాణుమ్, కంసన్ వయిద్రోల్ నెరుప్పై చ్చొరికిటాన్. (నెరుప్పెన్ననిన్ద) (౬) * కజ్జనై

(తరిక్కిలానాకి) స్వరూపమాత్రేణ ఈశ్వరస్వరూపైయుమ్ పాతాత పనాయ్. (తానిత్కాది) అనవరతమ్ మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణక్కడవ విషయత్తిలే అననాల్ ఒరు ఉపద్రవముజ్ఞాయ్ ప్పొట్టామైయై నినైక్కై యన్దిక్కే, తానేద్యేషత్తై నినైన్ద అభిప్రాయతై వ్యర్థమాక్కి, అహజ్జార

(౧) తి-వా-౨-౬-౬. (౧) పెరి-తి-౨-౨-౫. (౩) పెరి-తి-౩-౩-౬.

(౪) తి-హి-౧౦-౩-౧౦. (౫) పెరు-తి-౨-౧౦. (౬) తి-మొ-౪-౧౦-౪.

క్కాయ్ న్ద కాళమేక త్తిరువురువన్". (నెరుప్పెన్ననిన్) కంసన్ అనాది కాలమ్ సశ్చితమాన పాపమి త్తనై యుమ్ కణ్డకాట్టియిలే అనుభవి త్తటుమ్బడి నిన్దనిల్.

(నెడుమాలే) ఇతెల్లామ్ పడవేడ్డిల్లు ఆశ్రితర్ పక్కల్ వ్యా మోహతాలే. (నెడుమాలే) అప్పోతు శ్రీవసుదేవర్ పక్కలిలుమ్ శ్రీదే వకియార్ పక్కలిలుమ్ తిరువుళ్ళమ్ మణ్డి, (౧) "ఒన్ఱుమ్ కిణ్డేడప్పెల్ శ్రిలేన్ - కాణుమాటిని యుణ్డెనిలరుళే" ఎన్ఱు-అవళ పట్ట ఇల్లువుకి శె ల్లామ్ తీర, ములై ప్పాల్ తిరుమేనియిలే పాయ, అవళుక్కు నిన్ఱు బాల చేష్టితణ్డై క్కాట్టిం వ్యామోహతై అవళ తాన్ కాణ్బతఱ్కు మున్నే, మళ్ళజ్జళిల్ పెణ్ణళ కణ్డు వాడుమ్బడిపణ్డెన వ్యామోహతి శయత్తై "నెడుమాలే" ఎన్ఱిఱుతు. (౨) "కిణ్డనై యజ్జమున్ కాల విళై త్తకాళై యరావర్-అచ్చోవారువర్భుకియవా" ఎన్ఱితే పెణ్ణళ పార్ త్తుక్కొడునిన్ఱుతు.

నామ్ అవ్విడత్తిల్ అప్పడిశెయ్ తతీమెయ్ణు, ఉజ్జళుక్కుచ్చె య్యవేణ్డవతెన్నెన్న; (ఉన్నైయరు త్తిత్తు) ఎజ్జళుక్కు ప్పిఱిన్ఱు కాట్ట వుమ్ వేణ్డా, వళిర్ న్దకాట్టవుమ్ వేణ్డా; కొన్ఱుకాట్టవుమ్ వేణ్డా, ఉన్నై క్కాట్టవమెయ్ణుమ్. (ఉన్నైయరు త్తిత్తు) ఉన్బక్కలిలే ఒన్ఱు వేణ్డవన్దో మల్లొమ్, ఉన్నై వేణ్డెనన్దోమ్. (ఉన్నైయరు త్తిత్తు) (౩) "ఎన్నై యాక్కి కొణ్డెనక్కే త్తన్నై త్తన్" ఎన్ఱు అర్థిత్వనిరపేక్షమాకలర్థికళై యుముణ్డాక్కి, ఉన్నైయమ్ కొడుప్పతియితే; ఉన్నుడైయ బోదార్యమెల్లామ్ అస

త్తినుడైయ వయిల్ శ్రిలే నెరుప్పెక్కొళు త్తినాప్పోలే జ్వలిన్ఱు, అవ నరుకేనిన్ఱస్వశేష భూతచేతనవిషయ వ్యామోహతిశయత్తై యుడైయ వనే. (ఉన్నై అరు త్తిత్తువన్దోమ్) ఉన్నై అపేక్షిత్తువన్దోమ్.

త్కల్పమాక్కినోమ్; శ్రీవై కుళై త్తిల్ నిన్దుమ్ ఇరప్పళనాయ్ వన్దతుఆర్ అపేక్షిత్తు.

(నెడుమాలేయునై యరు త్తిత్తు) పడేవ్యాముగ్ధనాన వున్నై ల్లక్కైయాలే పెరుమ్ పిచ్చన్మేలేపిచ్చేర్ వన్దోమ్. (వన్దోమ్) ఎగ్గళో మిళైచ్చేయర్ కణ్ణాయ్. ఉన్ వ్యామోహమెల్లామ్ అదేవషమెన్నుమ్మడి కిడాయ్ నాగ్గళో వన్దతు. (వన్దోమ్) * ఎలిర్ శూభ్రల్ పుక్కు * ఆళో పార్ త్తు ఉగ్గిరన్దు*ఆయర్ కుల త్తినిల్ వన్దతోన్దిన ఉన్ వ్యామోహ మెల్లామ్ నాలడియిట్టు అసత్కల్పమాక్కినోమ్!.

“పత్రైకొళ్వాన్ ఇన్దు యామ్ వన్దోమ్” ఎన్దు శొల్లువతు, “ఉన్నై యరు త్తిత్తు వన్దోమ్” ఎన్దుతాయ్ వ్యాహతమాకవదై శొన్నికోళేయెన్న; (పత్రైతరుతియాకిల్) ఎజ్జళుక్కు ఉద్దేశ్యమ్ శెయ్య నినై వాకిల్. (ఉన్నై యరు త్తిత్తువన్దోమ్) పత్రైక్కుప్పొరుళో మేలేశొల్ల వితే యిరుక్కిటతు. (తరుతియాకిల్) అవర్ కళో అర్థిత్వమ్ అప్రయోజ కిమ్; అవన్ నినై వాలే ఫలమెనైక్కాక “ఆకిల్” ఎన్గిటతు. ఇవన్ ఎల్లామ్ శెయ్ తాలుమ్, అవన్ “అల్లేన్” ఎన్దువన్దు స్వతన్త్రనై వళై ప్పిడవొణ్ణాతే. ఇవర్ కళర్థిత్వమ్ అవన్ స్వాతన్త్ర్యతై ప్పొక్కమా ట్టాతే. ఆకై యాలే “తరుతియాకిల్” ఎన్గిటార్ కళో. ఎత్తనై యేనుమ్ మేలానవర్ కళై ఎత్తనై యేనుమ్ తాన్దన్దవర్ కళో, “తిరువుళ్ళమాకిల్ శెయ్ తరుళవేణుమ్” ఎన్గిటే శొల్లువతు.

“ఆకిటతు, నినై పు: శురుక్కు మొయ్ అత్తిన్దోమ్; వన్దపడితాన్ ఎన్, వరుకిటపోతు క్కళై త్తికోళే” ఎన్న; ఒరు క్కేళగ్గళుమిన్దుయిలేడి ప్పొడేవన్దోమ్. విరిన్దిరుక్కిట నిగ్గళో ఉకప్పొడేవన్దపడియెన్నెన్న; (తిరు త్తక్క) శ్రియశివతిత్వత్తాల్ వన్ద సమ్మచ్చెయుమ్. పిరాట్టియై ఎనక్కు ఎన్నుమ్

(పత్రైతరుతియాకిల్) నీ పురుషార్థతై కొడుపుతియాకిల్. (తిరు త్తక్క శెల్వముమ్ కేవళముమ్) పెరియపి రాట్టియారుక్కు త్తకుతి

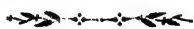
‘పేరుమైయుద్ధామౌభతు, అవభాశైషట్టు మేల్ విఘ్నమ్బుడి అతుక్కి
డాన సమ్మత్తజ్ఞాకవేణుమితే. (తిరు త్తక్క శెల్వముమ్) * శెల్వము
మియరాన వివరకళుక్కు శెల్వులక్కాప్పోలే, (౧) * పోతవర్ శెల్వు
క్కొమ్మనాన పెరియపిరాట్టియారుక్కుమ్ తకుతియాయరుక్కుమ్, (౨)
* శెల్వత్తినాల్ వళర్ పిల్లై యుడైయ శెల్వు.

(శేవముకిమ్) అవై శ్వర్కత్తై కాత్తూట్టవల్ల అణ్బిల్లై తన
ముమ్ పిరాట్టియుడైయ విరోధికత్తై యుమ్ పెణ్ణుడైయ విరోధికత్తై
యుమ్ పొక్కి, ఉభయవిభూతై శ్వర్కత్తైయుమ్ కాత్తూట్టవల్ల వీర్కమ్.
“ఎన్జెన్టున్ శేవకమేయైత్తి” ఎన్జివిడత్తిల్ ఇరణ్ణముణ్డతే. (శెల్వ
ముమ్ శేవకముమ్) “అన్ద్రుప్పడైత్తాన్ మకనే” ఎన్జతువుమ్,
“కప్పమ్ తవిర్క్కుమ్ కలియే” ఎన్జతువుమ్.

(యామ్పాడి) ఉన్ పేర్ శొల్లప్పెతాళనాళ్ళో, ఉన్ పేర్ శొల్ల
వొట్టాతార్ మున్నే ఉకప్పోడేపాడి. “పుళ్ళిన్ వాయ్క్కీణ్ణానై” ఎన్జ-
ఉరెల్లామ్ పాడిక్కొణ్ణు తిరికితార్ కళితే. (వరు త్తముమ్ తీర్న్దు) ఉన్నై
ప్పిరిన్దు నెడునాలోళ్టల్ల కేశమెల్లామ్ తీర్న్దు. కేవలరై ప్పోలే దుఃఖనివు
త్తిమాతమే యన్జై ఇవర్ కళుక్కు-ప్రయోజనమ్; పాడుకిఱిపోతు ప్రితి
క్కుప్పొక్కు వీడాకై యాలే అనుభవకాల త్తిలానన్దమ్బాలే అనుసన్ధాన
సమయత్తిల్ హర్షమ్ కనక్క-వుడై యోమాయ్.

(వరు త్తముమ్ తీర్న్దు మకిర్న్దు) (౩) “నినై నిరున్దే శిరమన్దిర్
నేన్” (౪) “ఉకన్దేయున్నై యుళ్ళుమెన్నుళ్ళమ్” ఎన్జిపడియే -

యాన స్వరూపరూపవిగ్రహ విభూతివిశిష్టనాయరుక్కిఱ శెల్వత్తైయుమ్
వీరచరిత్రత్తైయుమ్. (యామ్పాడి) అతు వేధారకమాననామ్ పాడి. (వరు
త్తముమిత్యాది) ఉన్నైప్పిరిన్దు షట్ట వృననమెల్లామ్ ని శ్శేషమాక త్తీర్న్దు
ఆననిక్కక్కడనామ్.

(౨౫)

(౧) పెరి-తి-౨-౮-౧౦. (౨) పెరి-తి-౨-౮-౨. (౩) పెరి-తి-౫-౪-౭.

(౪) తి-వాయ్-౯-౪-౭.

అనుసంధానకాల త్రిత అనుభవకాలమౌలేయితే నడవవు. (౧)
[తూయవముతైపురుకిపురుకి] కృష్ణానుసంధానమ్ తిత్తిక్కుమితే. *వరు
త్తమ్ తిరుక్కుక్కు చ్చేవకమ్ పాడినాకళి; * మక్కిల్ చ్చిపిటక్కిక్కు
చ్చల్వమ్ పాడినాకళి. శౌర్యవీర్యాదికళి క్లేశనివుత్తిక్కుడలి; ఐశ్వ
ర్యమ్ అనన్దహేతు. (పాడివరు త్తముమ్ తిర్న్దముక్కిన్ద్రు) (౨) “ఇశైమా
రైకళిత్తి మేవప్పిల్లై నేన్ పెయ్యనోయికిళి ముముతుమ్ వియన్ శాల
త్తువీయ” (౩) “ఏవిలిన్బమ్ మికి పెరైనిన్ద్రున్దమ్” విరోధినివుత్తియు
ముద్దాయత్తు; అభిమతసిద్ధియుముద్దాయిల్లదు.

[పాడివరు త్తముమ్ తిర్న్ద మక్కిల్ద్రు, తరుతియాకళి, ఉన్దై
యరు త్తిత్తువనోమ్.] (౨౫)

అవ.—ఇరుపత్తాతామ్మాట్టు. పెగ్గళి! “ఉన్దైయరు త్తిత్తు
వనోమ్ పక్షైతరుతియాకళి” ఎన్దుళొన్నికోళి; “నమ్మడైయ సంశ్శేష
రసాత్సాహముడైయవోకిళి వేటానై అపేక్షిక్కు కూడామైయాలే,
అతెన్ శొన్నికోళి” ఎన్దు అతిలే ఒరుసంశయమ్ వర్తియానిన్ద్రు; అతా
కిటతు ఏతు, అతుక్కుమూలమ్ ఏతు, అతుక్కువేణ్ణువన ఎన్దై, అవ
ల్లదుక్కు సత్త్వైత్తనై, అవల్లై చ్చొల్లొళి” ఎన్దు; “ఉన్ముకత్తై
వేలియిలేకణ్ణు ఉన్ తిరునామజ్జలై వాయాలేళొల్లకైక్కు హేతువా
యిరుప్పతోరు నోన్దై ఇడైయర్ ప్రస్తావిక్కైయాలే, ఉన్న్దై
క్కలవిక్కు అతు అవిరుద్ధమాయిరుక్కిటపడైయై క్కణ్ణు, ఇడైయర్
పక్కల్ ఉపకార స్త్రుతియాలే అన్న్దొన్బిలే ఇచ్చిన్దోమ్; అతుక్కు
మున్బుళ్ళార్ శెయితుపోరువతోన్దణ్ణు; అతుతనక్కువేణ్ణుమ్ ఉపకరణజ్జ
ళాన అజ్జణ్ణుమ్ ఇన్దై; అవల్లైయుమ్ తన్దరుళవేణుమ్” ఎన్దు వేణ్దై
క్కొళ్ళుకితార్కళి.

“రాజ్యో ఇతుక్కుమున్బెల్లామ్ అవనై అత్తైప్పట్టార్కళాక
చ్చొల్లిక్కొల్లు పోన్దార్కళి; ఇప్పోతు అవనైక్కల్లవాతే తగ్గుడైయ
వ్యామోహమ్ కుళప్పడియాయ్, ద్వేషకోటియిలే యెన్నలాయరు
న్దతు; అవనుడైయవ్యామోహమ్ కడల్పోలే ఎట్టప్పోకాతే విచ్చువడి
వుకొడ్డాప్పోలే యిరున్దతు; ఇతుకొడ్డెత్తనైనాళుమ్ నాజ్గల్ వరున్దనై
యుమ్ పాడాల్ శ్రీనపడితానెజ్జనేతాన్” ఎన్టు “మాలే” ఎన్ఱితార్కళి

వ్యా.—(మాలే) నాజ్గల్ తెలిన్దు నోన్పునోన్కావాకిలుమ్ వల్లో
కూనోమ్; నోన్కావుమ్ తుమనన్దిక్కే నాజ్గల్ వన్దెయిప్పముళవుమ్ ఎన్దు
నిరుక్కవుమ్ మాట్టాత వ్యామోహమిరున్దపడియెన్! (మాలే) “నా
రాయణన్” “నైయత్తుయిప్పరమన్” “తేవాలితేవన్” ఎన్టు-ము
న్పులపరిచ్చేద్యమానమేన్దైయేడినకుళ్ళతెన్దిరున్దోమ్; ఇప్పోతు, “మేన్దై
ఇడుళివప్ప, వాత్సల్యమే ఉనకు-ప్రకృతి” ఎన్టు నిలైయిట్టోజ్గాణ్
ఉన్దైక్కల్లవాతే. పెరుమాళుక్కు ప్రధానమానగుణత్తై * “శరణా
గతవత్సలర్” ఎన్టు శ్రీరామాయణత్తుక్కుళ్ళీడాకనిలైయిట్టోపిరాట్టి;
కృష్ణనుక్కుప్రధానగుణమాయ్ మహాభారతత్తుక్కుళ్ళీడాన ఆశ్రితవ్యా
మోహత్తై, “మాలే” ఎన్ఱి సమ్బుద్ధియాలే వెళియిడుకితార్కళి
ఇన్దై పెన్దగల్.

“రావణన్ పిన్నేపిఱన్దనమై రఘుకుల త్రిలే పిఱన్దార్ కైక్కొళ్ళు
వరకళి!” ఎన్ఱిరున్దాన్ విభీషణన్; “రావణన్ పిన్నే పిఱన్దవనై, రావ

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—ఇరుపత్తాతామ్బాట్టు. (మాలేయిత్యాది) ఇప్పాట్టిల్
భగవత్సర్వోత్తేషత్తుక్కు వేణ్ణుముషకరణజ్జలై వేడ్డిక్కొళ్ళుకితార్కళి

స్వా.—(మాలేమణివణ్ణా) సర్వాధికనాయ్ సర్వసులభనాన
వనేయొన్ను తల్; ఆశ్రితవ్యామోహమే స్వరూపమాయ్, అతిమనోహర

గనై యాశైప్పడుకిఱ నమక్కు సిద్ధిక్కుప్పకుకిఱతో" ఎన్నిరున్దాకో
 పెరుమాళ్; ఇతితే ఇరణ్ణుతలై క్కుమ్ వాళి. ఇత్తలై ఒరుమాసమ్
 జీవియేనెన్నిల్, ఒరుత్తుణముమ్ జీవియేనెన్ఱితే అత్తలై. (౧) "వారిక్కొ
 ణ్ణునై విల్లుణ్ణునన్ కాణిల్" ఎన్నివళ వేయితే ఇవర్కళతు. (౧) *ఎన్నిల్
 మున్నమ్ పారిత్తుప్పరుకినానితే అవనతు; (౨) *ఎన్ఱైత్తోర్ పలనాళత్తై
 త్రేనితే ఇవర్కళతు; (౩) *ఎన్ఱన్ కరుత్తైయుఱవీద్ర్ శిరున్దానితే అవనతు;
 (౩) *అతనిల్ విరియ ఎన్న వావితే ఇవర్కళతు; (౪) *అవావఱచ్చుద్ర్
 న్దాయేయితే అవనతు; * "నారాయణనై నమక్కు క్కిడై క్కుమో" ఎన్ఱు
 పెళ్ళిల్ నినై వు; "యదుకుల త్రిల్ పిఱన్దార్ క్కుక్కిడై క్కుప్పకుకిఱతో"
 ఎన్ఱు అవన్ నినై వు; ఒరు త్రిమకనానై విట్టు ఒరు త్రిమకనాయ్ త్తు ఇవర్
 కళుక్కిఱ; ఒళిత్తువర్న్దతు కంసనుక్కున్ఱై; పెళ్ళాళై ప్పిరియామైక్కిఱ.
 (౪) "నెళ్ళుతుక్కుమ్ శెయ్యప్పొన్దాయ్" (౫) "నానుఱియవాయ్ ప్పా
 డినళర్న్ద". (మాలే) ఇవర్కళ్ ప్కుల్ పిచ్చేటి ఒరుపిఱవియిలే ఇరు
 పిఱవియాయ్ త్తు. (౬) [మాలాయ్ ప్పిఱన్ద నమ్మయైమాలే శెయ్యమ్
 మణాళనై] పిచ్చాయ్ ప్పిఱన్ద పెళ్ళాళై యుమ్ పిచ్చేద్ర్ శ్రిత్తన్నోడు ఒరు
 కోవై యాక్కుమ్. (౭) "మన్ఱిల్ కురవై వైన్దెన్దమాలే ఎన్ఱై మాలే
 శెయ్ తాన్." తెళివుడై యార్ పెళ్ళాళై చ్చన్దియిలే వైప్పర్కళో?.

నమ్మడై యవ్యామోహమ్ నీజ్గళత్తిన్దపడి యెన్నెన్న; అకవా
 యిల్ వ్యామోహమ్ వడివిలే నిల్లిలిట్టుక్కాట్టుకై యాలే తెరిన్దతెన్ది
 తార్కిళ్. (మణివణ్ణా) పెళ్ళాళై పిచ్చుక్కు నిదానమిరుక్కిఱపడి. (మణి
 వణ్ణా) తామరై యిలిరుక్కిఱవళో అత్తైవిట్టు వరుకిఱతు ఇన్దడివుకణ్ణితే.

(౧) తి-వా-౯-౬-౧౦. (౨) తి-వా-౯-౭-౧. (౩) తి-వా-౧౦-౧౦-౧౦.
 (౪) నా-తి-౩-౯-౫. (౫) తి-మొ-౫-౫-౫. (౬) నా-తి-౧౪-౩. (౭) తి-మొ-౧౧-౨-౧.

(౧) “పనిమలరాళ్ వద్దిరుక్కుమ్ మార్వన్ నీలమేరిమణివణ్ణా”
(మణివణ్ణా) వ్యామోహమిన్జిక్కే- ఘాతుకిగానాలుమ్ విడవొణ్ణాత వడి
నట్టుకు. (మాలేమణివణ్ణా) ఇప్పడి వడివుపడైత్తాదుమ్ పిఱరైయాలై
ప్పడువార్ కళో. పిచ్చర్ కైయిల్ మాణిక్కిమాయ్ ఉన్నుడ ముప్ప
ఉన్నతామో?

అన్జిక్కే, “మాలే” ఎన్జు-పెరియోనెన్జుపడియాయ్, *శూట్టు
నన్మాలై కళో ఎడుత్తు సూరిళ్ సేవిక్క-విరుక్కుమ్ ఈశ్వరత్వమ్ శొల్లు
కిఱతు. “మణివణ్ణా” ఎన్జు *వెన్జియ్ తోడువుణ్ణాహ్ న్దు అపరిచ్ఛేద్యగా
యిరుక్క-చ్చెయ్ తేయుమ్ మున్జానై యిలేముడిన్దు, వెన్జిళ్ళుక్కుఅడక్కి-యాళ
లామ్బడి యిరుక్కి-అసాలభ్యత్తైచ్చొలుకిఱతాకవురూమ్. “మణివణ్ణా”
ఎన్జు-మణియినుడైయ స్వభాపత్తైచ్చొలుకిఱతు. అతావతు - “ఉణ్ణు”
ఎన్న ఉయిర్ నిత్తైయుమ్, ఉడైయవన్ కాలిలే సర్వరుమ్ విఱుకై
యుమ్, ఇన్ద్రార్ పిత్తై యాతోట్టైకైయుమ్, కైప్పట్టర్ క్కు పూణ
లాయరు కైక్క-యుమ్, పూణా తార్ కుక్కు అభీత్తు ఉల్లాయరు
కైక్క-యుమ్, కిట్టిచ్చిరైయిలే అడక్క-లాయరు కైక్క-యుమ్, పిఱర్ కేక్కి
యాయరు కైక్క-యుమ్, అళవుపడామల్ ఉపరిక్కైయుమ్, “కొడు
తోమ్” ఎన్జు నిన్జెరిరాతోట్టైకైయుమ్, వేటొన్జిల్ కళో వైక్కి
వొట్టాతోట్టైకైయుమ్ తొడక్క-మానస్వభావజ్ఞో.

(౨) “ఎన్జుమెనక్కినియానై యెన్ మణివణ్ణనై” ఎన్జు - నమ్మై
ఆచ్చిపలకాలుమ్ శొల్లుమ్. తాయ్ కుక్కు-మణివణ్ణని త్తనై యన్దో; (౩) *మణి
మామైకు తైవిల్లాతే (౪) “అమ్మకియారివ్వులకిమూన్జుక్కుమ్” ఎన్జిఱ
ఉజ్జళ్ళుక్కే-అవుడమ్బుపడైక్క-హోమో, ఇత్తనై మిన్జై నమ్మైచ్చొలుకిఱ
తెన్; హోన్దకార్యత్తైచ్చొల్గిన్దో శెన్న; (మార్ కిట్టిసిరాడువాన్) “మకి

(౧) తి-మొ-౨-౨-౨. (౨) పెరి-తి-౨-౧౦ (౩) తి వాయ్-౪-౮-౨.

(౪) తి-వాయ్-౬-౨-౬.

“మూర్తికట్టిసిరాడ” ఎన్ను ఊరాక నమ్మల్పి త్తకారియమ్, తల్లె
కట్టుకై కాక. సాధ్యమై పట్టుకుచ్చెయ్ తే, ఆనృశంస్యల్లాలుమ్,
ఆస్తికాతిశయత్తాలుమ్ కృత్యాంశమ్ విదారకళితే; మూర్తికట్టిసిరాడు
కైక్కు ఉపకరణజ్ఞో వేట్టివనోమ్.

ఇవర్కల్ శొలుమతు కేల్లక్కాక, ఇట్టెలక్షేపిత్తు “ఇతు ఎన్నె
ముళ్ళులొస్తుతాన్?” ఎన్నాన్; ఇతు ఇజ్జనే అప్రసిద్ధమాయిరున్దతో
ఎన్నార్కళి; కామనాధికాణిభుడైయ జ్యోతిష్టమాది విధిపోలే ప్రసిద్ధ
మోవెన్న; “అనన్యప్రయోజనైకళాన ఎన్నోమున్నే ప్రయోజనాన్తర
పరరుడైయ విధియొక్కాట్టియే” ఎన్ను ఇవర్కల్ శొల్ల; “ముముక్షు
కళుడైయ ధ్యానవిధిపోలే ప్రసిద్ధమాయిరున్దతో” ఎన్ను అవవ్
శొల్ల; “నాస్తిరైపోలే నీ శొల్లుకితెన్, ఆశటిరు వారైశొల్లాయ్;
*నారాయణనే నమక్కే పజ్జెతరువానెన్నారుడైయ అనుష్ఠానమ్ శ్రుతి
స్మృతికల్ శొల్లుకితవై పాలకాణ్, ప్రబలప్రమాణ సిద్ధశ్శాణ్” ఎన్ని
తార్కళి. (మేలైయార్ శెయ్ వనకళి) విధిప్రవర్తకమానాల్ ఫల
వ్యాప్తమాన్దనై యుమ్ సంశయత్తుక్కు విషయముణ్ణు; అనుష్ఠిత్తు ఫల
మాన విగ్రహత్తైయుడై యవనె యెన్నుతల్. ఇప్పడిసిమ్బాధి త్తవాతే,
నీజ్జల్ నన్దకార్యమెన్నెన్న; (మూర్తికట్టిసిరాడువాన్) మూర్తికట్టిమాన్
త్తిల్ నోన్బుక్కు అజ్గమాక కుళికై. ఇన్నోన్బుతానే కామ్యాన్
కళుక్కు సాధనమాయుమ్, నిష్కామరుక్కు నిత్యమాయుమ్, ప్రక
న్నాధికారికళుక్కు భగవత్తై జ్ఞానమాయుమిరుక్కుమ్.

అకైయాలే ప్రపన్నాధికారికళుక్కు చ్చొల్లుకిత కర్మత్యాగమ్
శాస్త్రక్రమానకారత్తాలే అనుష్ఠియాతోట్టికై యొట్టియ, కేవలహనన
హాన రూపత్యాగ మన్తైత్తాయ్ త్తు.

అతిల్ ప్రమాణమెన్నెన్న (మేలైయార్ శెయ్ వనకళి) ప్రమా
ణజ్ఞిల్ త్తయన శిష్టాచారమెన్న; అతుక్కు వేడ్డువతెన్నెన్న

సిద్ధి యుజ్ఞానశ్చక్కు సంశయమిత్యయే; “విశ్వామిత్రన్ శొన్నాన్, కణ్ణుశొన్నాన్” ఎన్టాపోలేయో, కపోతమనుష్ఠీ త్తతు; ఎన్టార్కళి.

(మేలైయార్ శెయ్వనకళి) నిర్దోషప్రమాణమాన శాస్త్రదాసుమ్, “వ్యాసన్ శొన్నాన్, మనుశొన్నాన్, బ్రహ్మవాదికళి శొల్లున్, కళి, యాతొరుపడి అవర్కళి అవ్విడ త్తిలే వర్తిత్తార్కళి, అప్పడియే వర్తి” ఎన్ట, జ్ఞానవాగ్ధుడై యవచనత్తైయుమ్ అనుష్ఠానత్తైయుమన్టో ప్రమాణమాకచ్చొల్లుకిటతు; వేదజ్ఞభుక్కు మున్నేయన్టో ధర్మజ్ఞుడైయ ప్రామాణ్యమ్ శ్లోః పుడుకిటతు.

(మేలైయార్ శెయ్వనకళి) “యాతొన్టై యాతొన్టై శ్రేష్ఠర్కళి ఆచరిత్తార్కళి, యాతొరు అశవు శెయ్తార్కళి, అన్వశవు లొకమనువర్తిక్కుమ్ ఎన్ట శిష్టాచారమే స్థిరప్రమాణమ్” ఎన్ట తేర్ త్తట్టిలే నిన్టశొన్న నీ, ఎజ్జలైక్కల్లవాతే ముఱ్ఱనాయో?; శాస్త్రమ్ విధి త్తతేయాకిలుమ్ శ్రేష్ఠరనుష్ఠాన మిగ్గాతవిడ త్తిల్ తవిరక్కల్లటియాయో; అష్టకైయిల్ “పశువిశసనం కర్తవ్యమ్” ఎన్నుమిడమ్ పశుమేయ్ ప్పార్కు త్తైరియాతే; ఉన్నైప్పరదేవత్తైయైయుమ్, “ఉనక్కువాచక శబ్దమ్ నారాయణన్” ఎన్టమ్ నాజ్గళి ఆదరిక్కిటతు - వేదశాస్త్రసిద్ధ మేననై; (౧) “విట్టుశిత్తర్ త్గళి తేవరై” ఎన్టమ్, (౨) “విట్టుశిత్తన్ విరుమ్పియశొల్” ఎన్టమన్టో? . వేదకవిధికిళుమెల్లామ్, ఉన్నుడైయారుడైయ గమ్యారమాన మనసై అనువర్తిత్తే ప్రమాణ మాకిటతు. ఒక్కటతానిఱ్ఱచ్చెయ్తే ఒరుమన్తత్తై స్వీరిత్తు, ఇతర మన్తజ్జలైక్కె-విట్టు శిష్టాశిష్టపరిగ్రహజ్గళా లే యితే; అప్పడి పరిగ్రహీత మన్తనన్దిల్ మన్తరత్నత్తుక్కు ఉత్కర్షమ్ ఆచార్యురుచి పరిగృహీతమెన్టితే. (౩) “తిరుమాల్ తిరునామమ్ నానుమ్ శొన్నేన్ నమరుమురైమిన్” ఎన్నక్కడవతితే.

(౧) శా.తి-౧౦.౧౦. (౨) తిరుప్పల్లాణ్ణు౧౨. (౩) తి-మొ.౬-౧౦-౬.

(వేణ్ణువన) లోకసజ్జిహతయా అనపేక్షితజ్జఘమ్ శెయ్యూని
 అర్కళి. అనర్కళి శెయ్యుమాపోలే అనైయెల్లామ్ శెయ్యుప్పోకాతే
 యెన్న; (వేణ్ణువన) అనర్కళి శెయ్తుపోరుమనన్ద్రో ఇప్పోతు అధి
 కరిత్తకారియత్తుక్కు అపేక్షితముమాయ్, స్వరూపవిరోధముమ్ పిఱ
 వాతే యిరుక్కుమనై. ఇనర్కళి “మణివణ్ణా” ఎన్దు అవన్ వడివిలే
 కణ్ వైత్తుక్కుణ్ణిరుక్కిఱమాత్రమ్; అఱ్ఱుఱ్ఱమ్ కుడియిల్ పెణ్ణుమ్
 మున్నే నిత్తైయాలే ఇనర్కళి కణ్ణిలుమ్ ములైయిలుమ్ ఇడై
 యిలుమ్తుపక్కుణ్ణు అన్యపరనాయరుదాన్; తట్టియుగర్ త్తి(కేట్టియేల్)
 ఎన్గితార్కళి. ఇనర్కళాలుమ్, పుఱుమ్మళ్ళ అన్యపరతైయితే తవిర్క్క
 లానతు; తజ్జళి పక్కల్ అన్యపరతై తవిర్క్కపోకాతితే. ఊరార్ ఇశై
 యాతపోతితే * ఓడియకిమ్ పుక వేణ్ణువతు; ఇప్పోతు వైత్తకణ్ వా
 జ్జాతే యరుభవిక్కలామే, ఆకైయాల్ పార్ త్తుక్కుణ్ణిరుదాన్. శిలర్
 పట్టినికిడక్క చ్చిల్ ఉణ్ణు సుళుక్కుమాపోలే, “కెడువాయ్! నీ ఎన్ శె
 య్కితాయ్, కేట్టిఱితై” ఎన్గితార్కళి.

“ఉజ్జఘడై యజ్జానభక్తివై రాగ్గజ్జినుడై యనిల్లిదాకై యాలే
 కణ్ణుమ్ ములై యుమ్ ఇడై యుమ్ భోగ్యమాకై యాలే ఉజ్జళి వడివై
 ప్పార్ త్తుక్కుణ్ణిరుదాన్; ఉజ్జఘడై య * మఱుఱు శెన్ మొగ్గికి శెప
 క్కుభోగ్యమామ్బడి కేట్టిఱిమ్; తిరువుళ్ళమాకలాకాతో వేణ్ణువ
 తెల్లామ్” ఎన్దాన్; (ఘాలతైయెల్లామ్ పోయ్ ప్పాడుడై యనవే) ఎన్గితార్
 కళి. జగత్తెల్లామ్ అతిరుమ్బడిమాన ధ్వనియైయైత్తుమాయ్, ఇడ
 ముడైత్తుమాయ్, పాలై త్తిరట్టినాప్పోలే అఱ్ఱుకియనిఱతైయైత్తుతాయ్,

పరాక్కిల్లామల్ కేట్టాయాకిల్ శొల్లుకితోమెన్న; ఆకిల్ ఇతువుమ్
 ఉజ్జళి పేచ్చన్తో కేట్టిఱేన్, శొల్లుళ్ళోళెన్న; శొల్లుకితార్కళి (ఘాల
 మిత్తాదియాలే). భూమిపురప్పిలుళ్ళ అహజ్కారిచేతనరడై యనడుజ్జు

పల శొల్లకిఱిలెన్; ఉన్ కైయిల్ శ్రీపాశ్చజన్యమ్బాలే యిరుక్కుమ్
అనేక శబ్దజ్ఞో వేణుమ్.

(ఇలత్తైయెల్లామ్ నడుజ్ఞ) భారతసమర త్తిల్ ముత్తక్కమ్ దుర్యో
ధనాదికల్లై నడుజ్ఞప్పణ్ణినవళవితే; ఇచ్చేర్ త్తిక్కు ప్రతికూలరాయరు
ప్పార్ యావర్ శిలర్, అవర్ కళెల్లామ్ నడుజ్ఞవేణుమ్. (౧) “పథ్త్రా
ర్ నడుజ్ఞ” (౨) “పూణ్ణో ల్ తిరుముకత్తు”-శిలరై వాట్టిక్కుమ్; శిల
రై క్కెడుక్కుమ్. వర్నార్థమాశ ప్పెణ్ణో పుటప్పదుమ్బాత్తై శబ్దగ్గని
శేట్టు, (౩) “పలమ్బురిపోల్ నిన్జత్తిన్దు” ఎన్నుమ్బడి మేళుజ్ఞుట్టడ
ముత్తజ్ఞుమ్బడి శబ్దిక్క-వేణుమ్. (పాలన్నవణ్ణై) “మణివణ్ణా” ఎన్దు -
ఇవన్ నిఱుమ్ ఉద్దేశ్యమాకానిన్టాల్, ఇవనోడు స్పర్శముడైయార్ నిఱ
ముమ్ ఉద్దేశ్యమాక చ్చొల్లవేణుమా?.

(ఉన్ పాశ్చశన్నియమ్) (౪) “తామోతరన్ కైయిల్” ఎన్నిఱ
పడియే. (పోయ్ ప్పాడుడై యన) పేరిడమాయిరుక్కై. ఇడముణ్ణాకిలితే
గ్గని ముత్తగ్గియిరుప్పతు. “పోయ్ ప్పాడు” ఎన్దు-పుక్కుడై మైయాకవు
మామ్. అతావతు-గుక్కిణిప్పిరాట్టిపోల్వార్ క్కు ఉతవిన్ తన్తి క్కె, (౫)
“శబ్దరై యావున్ శెల్వమ్” ఎన్దుమ్, (౬) “పోతువాకవుణ్ణతనై” ఎన్దుమ్-
నాయ్ చ్చిమారుమ్ కూడి ఊడుమ్బడియాన వేణ్ణప్పైయుడై యనా
కై యాల్ వన్ద పుకత్త్ర్. అల్లాతనై వేణ్ణవతుక్కుమున్నే ప్రధానమజ్ఞో
శబ్దమాకై యాలే వేణ్ణకిఱార్ కి.

మ్బడి గ్గనిక్కుమతాయ్, అతుక్కు-త్తక్క-కుడై కైయైయుడై త్రాయ్,
అతిభోగ్యమాయ్, అతిపరిశుద్ధమాయ్, ఉన్ తిరుక్కైయిల్ శ్రీపాశ్చ
జన్యమ్బాలేయిరుక్కుఱపలశబ్దజ్ఞో వేణుమ్. ఇత్తాల్-అనన్యార్త శేషత్వ

(౧) పెరి.౨-౩-౩-౫. (౨) నా.౨-౯-౯.

(౩) ౪.

(౪) నా.౨-౭-౪.

(౫) నా.౨-౭-౭.

(౬) నా.౨-౭-౯

(ఉన్ పాశ్చాత్యులను) ఎన్నితార్ కళ్ళో, ఇయలటివా నొరువనా కైయా లే తానేయటియుమెట్టు. తన్నుడై యపాశ్చజన్య మ్మోలే యరు క్కుమ్ శక్తిలే. (౧) [ఉన్నోడుడనే] అత్తుక్కిడాకత్తాన్ ఉకక్కుమాకై యాలే, అత్తు కొడామైక్కాక త్తానేహుడనరుమెట్టు నిన్నై త్తు. ఒన్ఱుకణ్ణోమ్ పిన్నైయోవెన్ఱాన్; (శాలప్పెరుమ్ పత్తైయే) ఎరుచ్చిక్కు + చ్చుడు ఒత్తినార్, పుటప్పొక్కు కొట్టవేణ్ణావో?; పాశ్చజన్యధ్వనియోడిస దిక్కెల్లామ్ మున్ఱువల్ల మికవుమ్ పెరు త్తొరు పత్తైవేణుమ్.

పిన్నైయో వెన్ఱాన్; (పల్లాణ్ణైప్పారే) కొట్టికొణ్ణు పుట ప్పుడుమ్మోతే ఎతిరేనిన్ఱు కాప్పిడువార్ వేణుమ్. (కోలవిళక్కే) పాడు వార్ ఎజ్జో ముకత్తిలే విభిత్తు, నాజ్గో అవర్ కళ్ళో ముకత్తిలే విభిత్తు కొణ్ణుపోమ్మడి, దర్శనీయమాయరుప్పొరు మజ్జశిపమ్ వేణుమ్.

(కొడియే) కిట్టినార్ క్కితే విళక్కుప్రకాశిప్పతు; ఎజ్జలైక్కణ్ణు దూరత్తిలేవ్వానుమ్మి మున్నేపిడిత్తుకొణ్ణుపోమ్మడి ఒరుకొడి వేణుమ్.

జ్ఞానమ్ వేణుమెన్ఱుతు. శబ్దధ్వని-ఒక్కొక్కరమెట్టు జగత్తిలే ప్రసద్ధమా యరుక్కైయా లే, ఒక్కొక్కరమ్ అనన్యార్ శేషత్వమాకై యాలే, లక్షణయా శేషత్వజ్ఞానమై చ్చొలుకితు.

(శాలప్పెరుమ్ పత్తైయే) మికవుమ్ ధ్వనిక్కిట మధ్యత్తిలేయరు క్కిటపత్తైయై యాలే - భగవదనన్యార్ శేషత్వవిరోధియాన స్వస్వా తన్త్ర్యత్తైయుమ్, శేషత్వచిహ్నమానకై జ్ఞాన్యత్తిల్ స్వాధీనకర్తృత్వ భోక్తృత్వజ్ఞైయుమ్ నివత్తిప్పొక్కుమతాయ్, మధ్యేయరుక్కిట నమ శ్చబ్దార్థమాన పారతన్త్ర్యజ్ఞానముమ్ వేణుమెన్నుమిడమ్ శొల్లుకితు. (పల్లాణ్ణైప్పారే) సత్సహవాసమ్ వేణుమ్.

(కోలవిళక్కే) భగవదనన్యార్ శేషత్వమై అవనుక్కు అత్యంత మహోహరమాక్కుకిట భాగవతి శేషత్వజ్ఞానముమ్ వేణుమ్. (కొడియే)

(౧) నా.త-౭-౫. † (పా) శక్తబీరీనాల్.

(విలాసమే) పుటప్పడుమ్మోతే పని త్తలైయిల్ విధాతపడి ఒరు మేఱ్ఱు
 ట్టివేణుమ్. కుళిక్కప్పోమ్మోత్తైక్కు వేణ్ణుమళపు ఇతువెన్ఱిఱార్ కళి.
 “వెణ్ణాళి! ఇప్పడి యిరుప్పన తేడప్పోమో? దుర్లుటజ్జలై చ్చొన్నికోళే”
 ఎన్న; ఉనక్కు అరియతుణ్డో ఎన్ఱార్ కళి; ఎనక్కు ఎళితాయురున్దతో
 వెన్ఱాన్; (ఆలినిలై యాయ్) ఉన్నడైయ శిఱువయిల్ శ్రిలే పెరియ
 లొక్కణ్ణెల్లావదీయమ్ వైత్తు, ఒరుపవనాన ఆలివైయిలే కిడన్ఱు
 అఘటిలెజ్జలై చ్చెయ్యవల్ల వునక్కు అరియతుణ్డో? లొక్కల్ ఇల్లాత
 తెల్లామ్ ఎజ్జఘక్కాక పుణ్ణాక్కవల్లననన్ఱో. (ఆలినిలై యాయ్) (౧) [పాలన్
 తనతురువాయ్] వటదళశాయయుడైయ వుత్తాన్తమ్ కృష్ణన్ పక్క
 లిలేయితే కాణ్బతు. (౨) “పణ్ణారునాళాలినిలై వళర్ న్న శిఱుక్కనవ
 నివన్” (౩) “వైయమేఱుమ్ కణ్ణాళి” (౪) “అన్నుదీరునోక్కి యడి
 త్తుమ్ పిడిత్తుమ్ అనై నక్కుజ్జాట్టిదీ శ్రిలై యే.”

“మాలేమణివణ్ణా” ఎన్ఱిఱవిడత్తిల్ - పాలభ్యమ్ శొల్లుకిఱతు;
 “ఆలినిలై యాయ్” ఎన్ఱిఱవిడత్తిల్ - సర్వశక్తియోగమ్ శొల్లుకిఱతు.
 అతు-(౫) “నూమ్” ఎన్ఱిఱతిన్ అర్థమ్; ఇతు-“అహమ్” ఎన్ఱిఱతిన్
 అర్థమ్. (౬) “మాలాయాలిలైయిల్ వళర్ న్న” ఎన్నక్కడవతితే.

(అరుళి) శక్తియిరామైయై; వేణ్ఱియి రా తొట్టియిల్

కీర్తించ్చొన్న శేషత్వలక్షణమాన కైజ్జర్యముమ్ వేణుమ్ (విలాసమే)
 అక్కైజ్జర్యత్తిల్ భోక్తృత్వనిన్నైయుమ్ వేణుమెన్న;

ఇల్లాతతైయణ్ణాక్కలామోవెన్న; (ఆలినిలై యాయ్) మున్ను
 ఇల్లాతతై యుణ్ణాక్కినవనలైయో? (అరుళి) క్కైయుణ్ణాకిల్ శెయ్య
 త్టిన్.
 (౨౬)

(౧) ౧-తిరువ-౬౯.

(౨) పెరి-తి-౧-౫-౭..

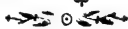
(౩) పెరి-తి-౧-౧-౬.

(౪) పెరి-తి-౨-౩-౯.

(౫) గీ-౧౮-౬౬.

(౬) తి-మొ-౫-౭-౯.

శెయ్యలావతిలై. తరిల్ అరియతిలై. తారాతోట్రియిల్ వలైప్పిడ వొణ్ణాతు. (ఆరినిలైయాయ్ అరుళ్) (౧) “ఎన్దు మున్దునక్కెళ్ళో మేలిరక్కమెద్రాళతు” ఎన్నక్కడవతితే. ఇప్పోతు అఘటితమితే ఎన్దు-కణ్ణభియాతే కృపైపణ్ణవేణుమ్. (ఆరినిలైయాయుళ్) (౨) “అరుళా తొట్రియుమే యాలిలై మేన్దు తరుళాతప్పిల్లియాయ్ చేర్నాన్” ఎన్దు - వటదశశాయి అరుళితే ప్రసిద్ధమాయువువుతు. (౨౬)

అవ;—ఇరుప త్రేహ్మామ్బట్టు. పెణ్ణాళ్! నమ్మాహొత్తానారు ఈశ్వరనాకాకిలితే సమ్ పాచ్చజన్మత్తోడొత్త శక్కుడణ్ణావతు; ఇనితాన్ “శక్కుళ్” ఎన్దు-పలవేణుమెన్దికోళ్, బున్దైత్తేడినోమాకిలుమ్ అత్తోడొత్తపలశక్కుకిళ్కిడై యాతే; నమ్ పాచ్చజన్మత్తేయుమ్, *పుళ్ళరైయన్ కోయిలిల్ పెల్లైవిళిశైయుమ్, * ఆనిరైయినమ్ మీళ ప్పళుమేయ్ కు-మ్బాతు కటిక్కుమ్ శైయుమ్ కొళ్ళుళ్ళో; “పత్తై” ఎన్దికోళాకిల్, నామ్ ఉలకశన్దపోతు జామ్బవాన్ సమ్ జయమ్ శాన్ద్రనపత్తైయై త్తరలాయ్త్తు; “మెయ్ పత్తై” ఎన్దికోళాకిల్, నామ్ అత్తైయై అభిత్తపోతు సమ్ జయమ్ శాన్ద్రన్ద్రోరుపత్తైయుణ్ణు, అత్తై త్తరలాయ్త్తు; “శాలప్పెరుమ్బుత్తై” ఎన్దికోళాకిల్, అఱవిచ్చిన పత్తైయావతు - * పారోర్ కళైణ్ణామ్ మక్కిప్పత్తైకఱ్ఱ కు-డమాడుకిటపోతు, సమ్మరైయిలే కిట్టి యాడిన్ద్రోరుపత్తైయుణ్ణు, అత్తైక్కొళ్ళుళ్ళో; ప్పణ్ణు పాడుకైక్కు- ఉణ్ణుకు- పెరియాన్ద్రోరుణ్ణు, అవ్దరైప్పిలే ఉణ్ణుకుమ్ నమక్కుమ్ శేరక్కాప్పిడకై యన్దిక్కే, ఉణ్ణుక్కే కాప్పి

సప్తపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అన—ఇరుప త్రేహ్మామ్బట్టు. (కూడారిత్యాది) ఇప్పట్టిల్, నోన్ద్రాల్ అవన్నక్కల్ పెఱుమనన్దై చ్చొల్లుకితార్ కళ్.

దుమ్ నమ్మానార్తై యమ్ కొణ్ణుపోగ్గోల్; * కోవిళక్కుక్కు ఉభ
యప్రకాశైయాన సమ్మిన్నై నిల్లాన్మిళేతే, * కొడిక్కు- (౧) “కరుళ
కొడియొన్మడైయార్” ఎన్మొక్కోల్ శొల్లమ్ పెరియతిరుండియై: కొణ్ణు
పోగ్గికోల్; * వితానత్తుక్కన్మో, నామ్ వధురైయిల్ నిన్మమ్ ఇప్పు
రుక్కు- నరుకిలపోతు సమ్మేల్ వచ్చేత్తుళికడైవడి, * తోడున్మమేల్
వితానమాయనన్ద సమ్ అనన్దనై కొణ్ణుపోగ్గోల్; ఉద్దళుక్కు చ్చెయ్య
వేణువతు ఇతనైయేయెన్ద్రాన్;

మార్కటి నీరాడప్పొమ్బైక్కు వేణుమనై ఇనై, నోద్ర్
శ్రవనన్ద్రమ్ నాజ్గల్ ఉన్మక్క లిలే వెక్క-డన ఇన్నమ్ శిల సత్కార
విశేషగ్గొణ్ణు, ఇన్ద్రుమ్ అనై అన్ద్రజమూయిరుప్పనశిల, అనై
యమ్ నాజ్గల్ వెలువోమూక పేణుమెన్మ వేణ్మొక్క ఘృకీతార్కళి.

వ్యా.—“వెగ్గోల్! సమ్మై (౨) ‘ఎళినరుమయల్వినన్’ ఎన్మలక్కి
తాక అత్తిన్మ కొణ్ణుకోళెజ్జన, ‘అపేక్షిత్తు లరుకితోమ్’ ఎన్మిళనళవై కొణ్ణు
సమ్మెయమ్ సమ్మడైయ సర్వస్వైయమ్ ఉద్దళితాక్కి కొణ్ణు, ఉద్దళై
వెల్లవిరున్ద సమ్మెత్తోన్మిత్తుక్కొణ్ణుకోళెజ్జన; జయాపజయజ్గల్ నామ్ నై
త్తిపడి యన్మిక్కేయిరున్ద్రే!” ఎన్న; (కూడారై వెల్లమ్. ౧) కూడో
మన్నారై వెల్లము న్నై పొక్కి, కూడవోమన్నారై వెల్లలామాడన్నా
ల్. (కూడారై వెల్లమ్) కరుకుల మన్, “ఇన్ద్రపత్తిరుపడికాల్ క్షత్రి
యరై వెన్ద ఎన్మక్కు బరుక్షత్రియత్రిసెతిరో?” ఎన్మ పెరుమాళ్లై వెల్ల
నినై శ్చున్ద్ర, తన్ కైయిల్ విన్దై అనర్ కైయిలేకొడుత్తు, నాన్ బ్రాహ్మ

వ్యా.—(కూడారై వెల్లమ్. ౧) కరణశేబరపదాసమ్ ముత
లాక సాజ్గశాస్త్రప్రదాసమ్ పట్టిపవిడత్తిలుమ్ (౩) “సనమేయమ్”
ఎన్మిరుక్కారై త్తిన్నడైయ శౌర్యదగుణగ్గళాలుమ్ శీలాదగుణగ్గళాలుమ్

† (పా) అపేక్షిత్తుమతోమ్.

(౧) త. మొ. ౧౦-౨-౩..

(౨) తి. శౌ. య. ౧-౩-౨.

(౩) తా. య. ౩౬-౧౧.

ఁన్ ఎన్ఱు నమస్కరిత్తుప్పోనాన్; విల్లోడే నమస్కరిత్తానాకిల్ ఇవరా
య్ త్తొత్తొర్. రావణన్ “ఇన్ద్రాదికశై వెన్ఱు వెనక్కు ఒరుమనువ్యోన్
ఎతిరో?” ఎన్ఱిరుక్క, తిరువడియైవిట్టుమ్, అజ్గదనై విట్టుమ్, పిన్బువిల్
పొకట్టనవిల్ “ఇన్ఱు పోయ్నాశై వా” ఎన్ఱుమ్ ఇన్ఱనై యుమ్ శెయ్త
విడత్తిల్ * నగల్గిలరక్కనానపిన్బు “అన్దనై యుమ్ పార్ త్తోమ్, ఎన్
శెయ్ నోమ్” ఎన్ఱాయీర్లు కొన్ఱత్తు; పిన్ఱై విల్లెడుత్తిలనాకిల్ పెరు
మాశై వెన్ఱానాయ్ విడుమ్, లోకిమ్ పణ్ణినభాగ్యత్తాలే పిన్బు విల్లెడు
త్తాన్; పెరుమాళ్ అవనుక్కు త్తోత్తైక్కు భాగ్యమ్ పణ్ణిర్ శ్రీలర్.

(కూడారై వెల్లుమ్) (౧) “శేరాక్కులై కొణ్ణివైన్దనై యాన్”
ఎన్ఱు “ఒరుపడియాలుమ్ కూడేన్” ఎన్ఱ వనై యితేవెన్ఱు; “కూడువేన్”
ఎన్ఱ విభీషణనుక్కు విల్ వెట్టియితే శెయ్తతు. “సుగ్రీవవచనమ్, హనూ
మాన్ వచనమ్” ఎన్ఱు కూడినారుడై యకుర్ శ్రేవల్ కొణ్ణు అభిషేక
ప్రవానముమ్ ప్రాణరక్షణముమ్ పణ్ణుమ్మడియితేతోర్లుపడి. “అన్ఱన
నోడుడెత్తుగోపణునోమ్, కృష్ణన్ కాలిలే నగజ్జోమ్” ఎన్ఱ దుర్యోధననై
వెల్లవల్లనానాన్; “సీశొల్లిర్లుచ్చెయ్ వేన్” ఎన్ఱ పాణ్డవర్ కళుక్కు,
* ఎల్లిప్పొలెన్నాతు ఎప్పోతుమ్ సర్వకాలముమ్ దూత్యసారథ్యాదికశై
పుణ్ణితిరిదాన్.

(వెల్లుమ్ శీర్) ఎల్లారై యుమ్ వెల్లువతు గుణత్తాలే. కూడు
వారై శీలత్తాలే వెల్లుమ్; కూడాతారై శౌర్యత్తాలే వెల్లుమ్. (శీర్)
శౌర్యమ్ అమ్బుక్కు ఇలక్కాక్కుమ్; శీలమ్ అమ్మిక్కు ఇలక్కా
క్కుమ్. అమ్బుక్కు ఇలక్కానార్ క్కుమరున్ఱి అర్థులమ్; శీలముమ్
అమ్మిక్కు నిన్ఱు ఈరానిట్టుమ్. (౨) “ఈర్ కిన్ఱు కుణ్ణి” (౩) “తామ
రైక్కణ్ణి కోణ్ణిర్ తియాలో” అమ్బు-తోల్ పురై యేపోమ్, అమ్మి

డియర్ కొలై కుమ్. (వెలుమ్శీర్) స్వరూపానుసథానమ్ పణి,
 “వారోమ్” ఎన్ఱిరుప్పార్ ప్రతిజ్ఞయై అభీత్తు, వరప్పణ్ణి కొళ్ళవల్
 థాయ్, స్త్రీత్వాభిమానత్తాలే “వాశల్ విట్టు ప్పొటప్పడోమ్” ఎన్ఱిరు
 ప్పారుడై య అభిమానత్తై ముటిత్తు తన్ వాశలిలే వరప్పణ్ణి గుణమ్,
 దేహత్వాభిమానికల్ తలై శాయ్ ప్పిక్కిచ్చొల్ వేణుమా?. (౧) “నల
 ముడైయవన్” ఎన్నా, “తొమ్మితొమ్మి” ఎన్ఱారిత్, గుణజ్ఞినుడైయ
 ఎదుపై ఎక్కణ్ణు. (వెలుమ్శీర్) అజ్ఞరై సర్వజ్ఞరాకుమ్; సర్వజ్ఞరై
 “ఎత్తిఱమ్!” ఎన్నపణుమ్.

(కోవిన్దా) “కూడునోమ్మమ్” ఎన్ఱిఱ అభినసన్ఱియిల్లతమాత్ర
 త్తిలే, కూడునోమ్మెన్న వఱియూతారై యుమ్ రక్షిక్కుమవనన్ఱో?. (కో
 విన్దా) “పొరున్దోమ్” ఎన్నుమ్ దురభిమానముమిన్ఱిక్కె, రక్షిత్తాలుమ్
 ఉపకారస్మృతియిన్ఱిక్కె యిరుక్కుమ్ పశుక్కోడు పొరున్మవనన్!.

(౨) [ఇట్టమానపశుక్కో] నాలిరణ్ణునాళో తిమ్బిలే వళిర్ న్ననడన్ఱు పెన్ఱ
 వెలుమి త్తనై. విట్టిడియైక్కాట్టిరావణనై జయిత్తాన్; ఇతు ప్రథమ
 యుద్ధత్తిలే, (౩) “గచ్చానుజానామి” ఎన్ఱు ఇవనుమ్ అత్తక్కెత్తిర్
 పార్ త్తుప్పోనవన్, తోలామైయిలైయిత్తే. ఆనాల్ మఱుపడియుద్ధమున్ఱాన
 పడి యెజ్జనెయెన్నిల్; పెరుమాళుడైయ నిరతిశయశౌర్యత్తై ప్రకాశిప్పి
 క్కైక్కాకి మఱుపడియుమ్ యుద్ధమ్ పణ్ణినాని త్తనై. (౪) “శత్రోః
 ప్రఖ్యాతవీర్యస్య రజ్జనీయస్య విప్రమైః” “స్వవిక్రమైః రజ్జనీయస్య”
 ఎన్నక్కడవతిత్తే” ఎన్ఱునమ్మడైయ ఆచార్యర్ అరులిచ్చెయ్ వర్. తన్ను
 డైయ వడిపట్టకైక్కాట్టి గోపిమూర్తకల్ జయిత్తాన్; స్వరూపరూపగుణ
 విభూతికళాతసర్వస్మృతృరనానతన్నుడైయ వై లక్షణ్యత్తైక్కాట్టి ఆత్మార్
 కల్ జయిత్తాన్; ఇవైయ్యెల్లుమిడుపడత నమ్మోల్వారై ఆత్మార్
 సమ్మన్ఱతైవ్యాజీకరిత్తుజయిక్కుమి త్తనై. (కోవిన్దా) సర్వసులభనానవవే.

(౧) తి-పా-౧-౧-౧. (౨) నా-తి-౧౪-౧. (౩) రా-య-౧౪-౧౪౪.

(౪) రా-య-౧౦౬-౬.

లోడే కలన్దువన్దాల్ మాతాపితాళ్ళో “తాల్ తననత్తెన్” ఎన్ద్రాల్,
 “పశుమేయక్కప్పనేన్” ఎన్దు కణ్ణజీవు శొల్లలామ్మడి బతుజ్జనిల్లా
 మ్మడియాయితేయిరుప్పతు. కామురాయురుచ్చూర్ ఉక్కివిషయజ్జి
 లుక్కాట్టిల్ ఘటకరైయితే ఉక్కిపు. (౧) “తిన్ద్రులమ్ పశునిరై
 మేయప్పనత్తి” (౨) “కన్దుమేయ్ త్తిన్ద్రుకన్దు” (౩) “కాలిమేయ్ క్క-
 నల్లాయ్” (౪) “కన్దుమేయ్ త్త నిన్ద్రాయాడల్లావై.” సమూనిరక్షణ
 ముయ్, తన్ వాయాలే పటిత్తుమేయ్ వారుడైయిరక్షణముయ్, తాన్
 పటిత్తు కొడుచ్చారుడైయ రక్షణముయ్. (కోవిన్దా) “శేరోమ్”
 ఎన్నుమ్ అన్యవసాయమిల్లాత తిర్యక్కుక్కిలోడుమ్ పొరున్దుమ్మడియాన
 సిరైయైయైయవనే!.

(ఉన్దనైచ్చాడి) హిరణ్యపురమోల్లెక్కనకో పేర్ శొల్లబొట్టువా
 రిల్లెపోలే కాణుమ్పణ్ణ; అన్దురత్తిలే ఇవర్ కళోకోవిప్పర్ కళెన్దు తవి
 ర్న్ద ఇర్ళివెల్లామ్ సన్నిధియిలే పాడప్పెఱుకైయాలే తీరప్పెల్లైరుతు.
 (ఉన్దనైచ్చాడి) నకు త్తవున్నుడైయపేరై స్వయమ్ ప్రయోజనమాక
 చ్చాడప్పెఱుకైయాలే, “వాయనాల్ పాడి” ఎన్దు ఉపక్రమి త్తపడియే
 నాప్పడై త్త ప్రయోజనమ్ కొళ్ళప్పెల్లైరుమ్. “ఉన్దనైచ్చాడి”
 ఎన్నాతే, “ఉన్దనైచ్చాడి” ఎన్నిరుతు - అత్తై ఇత్తలైయావతే!.
 ఉన్ పణియైనాజ్జళేట్టుకొళ్ళత్తే!.

(కోవిన్దావున్దనైచ్చాడి) (గ) “కోవిన్దన్ కురుల్ కొడూతిన
 పోతు” ఎన్దు - సీపాడు మోపుతు (ఁ) “శేయ త్తీగ్గుళులూతిల్లైరుమ్”

(ఉన్దనైచ్చాడి) సర్వస్మాత్తరనాయ్ సర్వసులభనాన వున్దై
 త్తదసుభవజనితప్రీతిక్కు-ప్పొక్కు వీడాకచ్చాడి. (పక్షైకొణ్ణు) పురు

(౧) తి.వా.య.౧౦.౩-౧౦. (౨) తి.నె.౧౬. (౩) తి.వా.య.౬-౨-౪.

(౪) తి.మొ.౨-౫-౩. (౫) పెరి.తి-౩.౬-౨. (౬) తి.వా.య.౬-౪-౨.

ఎన్నుమ్బడి పెగ్గళ్ పుణర్ మైక్కు మలిలేయిట్టుప్పాడి. ఎజ్జళై తోట్టిక్కై యన్దిక్కే, ఎజ్జళ్ వాశల్ కళిలే పాడి * ఆవికా త్తిరాతే, ఉన్ వాశలిలే వన్దు “కోవిన్దా” ఎన్దు పాడుమ్బడియావతే!. (పత్తై కొణ్ణు) “పాడి ప్పత్తై కొణ్ణు” ఎన్దు అడియిల్ శొన్న పడియే ఊరారి నైన్ద పత్తై యొక్కొణ్ణు. ప్రాప్య త్తిలే ప్రాపక న్యవహారమ్ పణ్ణుకితార్ కళ్, ఆన్ ద్రా మైయాలే. ఊరుక్కి తేపత్తై; తజ్జళుక్కు ప్రాప్యమితే.

(యామ్) దేవకీపుత్రరత్న మాన ఉన్ వాశియతిన్దు పన్ ద్రో, “ఉన్నై ఆశ్రయిత్తార్ కుక్కు ప్పేఱుతప్పాతు ” ఎన్ది ఆ వ్యవసాయముడై యో మాన నాజ్గళ్. (పెఱుశమ్మానమ్) పెఱుమ్ ఊరార్ కార్యమేయాక వొణ్ణాశు; ఎజ్జళుడైయ అభిమతముమ్ పెఱువేణుమ్. (యామ్ పెఱు శమ్మానమ్) పెరుమాళ్ పిరాట్టిక్కు ప్పణ్ణిసమ్మానమ్బాలే. * ఆద్వారమ్ తుడర్ నేన్ద త్తిన్ పిరాట్టిక్కు త్తన్ తోళిల్ మాలై న్దై వాణ్ణి ఇట్టు, కాలై ప్పిడిత్తు, “నిల్” ఎన్దు పోన సత్కారమితే ఇవర్ కళుక్కుమ్ పణ్ణి ప్పకుకిఱుతు. అవళ్ ఇవర్ తిరునడికి నై ప్పిశిప్పత్తునై ప్పిడి త్తముడై యాలే; ఇవర్ అవళ్ కాలై ప్పిడిప్పత్తు ప్రణయిత్వత్తాలే. అవర్ కళుక్కు చొల్లు మేన్ ద్ర మెల్లామ్ స్వరూపనిబన్ధనమ్; ఇవ ను కు చొల్లు మేన్ ద్ర మెల్లామ్ ప్రణయిత్వనిబన్ధనమ్; అనళుడైయ వ్యాపారమ్ వైధమ్; ఇతు రాగప్రాప్తమ్. స్వయం ప్రవృత్తనామిడ త్తిల్ విధి విషయమాక మాట్టాతే; అవిడ త్తిల్ విధి సుత్తై యమాకిల్ భోగమాకమాట్టాతే. * నెల్లై త్తిరుమున్ ద్ర త్తిల్ ప్రసాదమ్ అన్వశవిలేవర, “యామ్ పెఱు శమ్మానమ్ వన్దుతు” ఎన్దార్ భట్టర్.

గ్గత్తై అభిత్తు. (యామ్ పెఱుశమ్మానమ్ నాడు పుకముమ్ పరిశినాల్ నన్దాక) నాడు స్వాభిప్రాయమాక కొణ్ణాడుమ్ ప్రకారత్తాలే ఉన్బ క్కల్ నై పార్ త్తిరుక్కుమ్ నాజ్గళ్ అధిక్కిఱ బహుమానమ్. ఉన్బ క్కల్ నన్దాక యామ్ పెఱుశమ్మాన మెన్దుమామ్.

(నాడుపుకమ్మ పరిశినాల్) అనాదికాలమ్ ఎల్లారాలుమ్ పట్ట
అవసాదమ్ మఱక్కుమ్బడియాక, “ఒరువన్ కొడుత్తపడియే! శిలర్
పెఱుమ్బడియే!” ఎఱ్ఱ నాట్టార్ కొణ్ణాడుమ్బడియాక వేణుమ్. “పారోర్
పుకమ్” ఎన్నుమ్బడియేతలైక్కట్టవేణుమ్. కృష్ణనుమ్ శ్రీసత్యభామై
ప్పిరాట్టియుమ్, అర్జుననుమ్ ద్రౌపదియుమాక క్కాల్ మేల్ కాలెఱ్ఱట్ట
కొణ్ణిరుక్క, సజ్జయన్ తిరువాళలిలే వన్దు అఱివిక్క, కృష్ణన్ అరుళి
చ్చెయ్ కితాన్; “నమ్మడైయ ఇరుప్పక్కణ్ణాల్ ఉకప్పానుమ్, ఉకవా
తార్ మణ్ణుణ్ణుమ్బడి ఇప్పిరున్నైచ్చొల్లనల్లాను మొరువన్, పుకురవిడు
ణ్ణోళి” ఎన్న; అవనుమ్ పుకున్దు కణ్ణు అప్పడియే పోయ్, దుర్యో
ధననుక్కు, “కెడువాయ్! అవర్ కళిరుప్పక్కణ్ణేనుక్కుఉన్ కారియమ్
కెట్టతుకిడాయ్” ఎఱ్ఱానితే; శుకసారాగర్ కళి శెన్ఱు, రావణనుక్కు,
“అవనడైయ ఒలక్కత్తిన్ మతిప్పమ్, అవనడైయ వీరప్పాడుమ్
కణ్ణోముక్కు ఉనక్కు ఒరుకుడియిరుప్పత్తేడి కొళ్ళవేణ్ణియిరున్దతు;
ఉన్ద్రుమాతాతే నిత్యమాయ్ నడక్కిఱ ఐశ్వర్యదైయదైయరాయ్,
ఉనక్కు వమత్తన్దు ఉన్ కైయాలే తకర్ తిన్ను మవర్ కళైప్పొల్లిక్కే,
ఉనక్కు ముడితన్దార్ క్కుమ్ ముడికొడుత్తరాజా, ఉన్ తమ్మిక్కు-
లక్కైయొక్కొడుత్తాన్, వానరజుళుమ్ ఆర్ త్తుక్కొణ్ణన” ఎఱ్ఱశొన్నార్
కళితే. ఇప్పడితన్నై ఆశ్రయిత్తారై నాడుపుకమ్మప్పడియితే వాళ్ళి
ప్పతు; (౧) “వాత్వర్ వాత్ వెయ్ తి ఇలమ్ పుకమ్” ఎఱ్ఱిఱపడియే.
“నాడుపుకమ్” ఎఱ్ఱ యశఃపరరాయ్ చొల్లకితార్ కళన్ఱు; పుకమ్ న్దనా
ట్టార్ ఉజ్జివిక్కై స్వలాభమాకనినైక్కైయాలే. త్తుద్రనై యుళిత్తు
వేణ్ణిప్పెఱుమతితే లోకమ్ ఇక్కన్దతు, సర్వసమాశ్రయణీయన్దానే మేల్
విఱున్దు సత్కారపూర్వకమాక కొడుక్కిఱతాకైయాలే పుకమ్మ
మి తే.

(నన్టాక) ఇవనైయొద్దొన్ పాడు వేణ్ణిప్పెఱుమతు పరిమిత ఫల మాకై యాలే, పడవైక్కపుణ్బార్ పాడే పిచ్చెపుక్కు ఉణ్ణుమ్మాత్రమ్; కాలన్ కొణ్ణ పొన్నిట్టుఆభరణమ్ పణ్ణిప్పూణ్బార్ మాత్రమ్; నాడు పుక్కియచు? పిచ్చిక్కే, అన్టానుమ్ సత్తైపెర్లు నాముమ్ సత్తై పెఱవే ణుమ్. ఇవర్ కిచ్చై బప్పిక్కై-అవనుక్కు స్వరూపమ్; అవన్ బప్పిక్కై ఇచ్చైక్కై-ఇవర్ కథుక్కు స్వరూపమ్.

(నన్టాక) ఇన్ద్రన్ వరక్కాట్టిన హారతై పెరుమాళ్ పిరాట్టిక్కు కొండు త్తరుళ, తిరుక్కైయిల్ పిడిత్తుక్కొట్టెరున్దు, పెరుమాళ్ బరు కణాలుమ్ తిరువడియై ఒరుకణ్ణాలుమ్ పార్క్క, పెరుమాళ్ పిరాట్టి తిరువుళ్ళ త్తిలొడుకిఱుచ్చై యత్తిరు, “అడిమార్ తరమత్తిన్దు కొణ్ణాడుమ్ వీఱుచ్చై మైక్కు- పర్యనానభూమియాన నీ కొండు” ఎన్న, తిరువడియై బప్పిత్తావ్పలే, కృష్ణన్ నప్పిన్నైప్పిరాట్టియై యిడువిత్తు బప్పిక్కై యాయిల్లు-నన్టాక బప్పిక్కై యావతు.

ఇవర్ కిళ్ “నొక్కుతియేల్” ఎన్న ప్పణ్ణిన్ద్రగారు పూర్ణకటాక్ష ముణ్ణితే, అప్పారై వ్వుపట్టడమిరుక్కుమ్బడియై మేలేళ్ళొలుకిఱార్ కిళ్ (శూడకమే) (౧) “ అణిమికుతామరైక్కైయై ” ఎన్టు తన్ కైయై ఇవర్ కిళ్ ఆరైప్పడుమాపోలే, ఇవర్ కిళ్ ఆభరణమ్ పూర్ణకైయై అవన్ మార్విలుమ్ తోళిలుమ్ తలైయిలుమ్ వైత్తుక్కొళ్ళవితే అవను మారైప్పడువతు. అక్కైక్కు ఇడక్కిడవఆభరణమ్-శూడకమ్. (౨) “వెళ్ళివరైక్కైపర్లు” ఎన్ఱిఱపడియై-అనన్బార్దైకళాక ప్పిడి కైత్తకరై యితే ముతల్ ఆభరణమ్ పూట్టువతు.

(తోళ్ వరైయే) కైయైప్పిడి త్తవన స్తరమ్ అణైక్కుమ్ తోళ్ కళిలే కిడన్దు, అవన్ కమ్మ త్తిలే యుఱుత్తుమాభరణమ్. అవన్ నాణ్ తమ్మ

మిన్న శరశరప్ప-ములై కళుక్కు ఉ ద్దేశ్యమాననోపాతి, ఇవర్ కళుడై య వలై త్త్రుమ్మమ్ అవన్ తోళుక్కు ఆలై యాయరుక్కుమితే. (౧) “వెయరున్దడన్తోళినార్” ఎన్ఱు - * శున్దరతోళుడై యాన్ తోళుమ్ మడితోళో పడై త్తతోళుక్కి-డుమాభరణమ్. (౨)* వేయమరుతోళిడై మెలియుక్కల త్తిలితేవలై పాతాతోళివతు; ఇప్పోతులడై క్కిఱకాలమితే.

(తోడ) తడల్ కై కుమ్ తగ్గల్ తోళుక్కు- మాభరణమ్ పోల ట్టే; అవన్ తోళుక్కు పూణుమాభరణముమ్ పూణవేణుమ్. ఇవర్ కళుడై య కాతుప్పణియుమ్ శెవిప్పువుమ్ పట్టవిమర్దత్తాలే వన్దళోడై యై కోట్టాల్లుమితే అవన్ తోళోకళో. (౩) “కడేన్ కనమకరక్కుళై యిరణ్ణమ్ నాన్ఱుతోళుమ్” ఎన్ఱు - అననుడై యకర్ణభూషణమ్ అవన్ తోళోకళుక్కు అలక్కారమానాప్పోలే, ఇవర్ కళుడై య కాతుప్పణి యుమ్ శెవిప్పువుమ్ అత్తోళోకళుక్కు అలక్కారమాయితే యిరుప్పతు. (తోడ) (౪) “పొన్ద్రోడువెయ్తు” ఎన్ఱు-పడేతోడిట్టాలుమ్ ఇవన్ ఇట్టాప్పోలే యిరాతే.

(శెవిప్పువే) అలై త్తవన న్దరమ్ ఆఘ్రాణత్తుక్కు విషయమాన విడమ్. (పాడకమ్) అలై త్తత్తోన్ద్రోనర్ కళో విఱున్ద పిడిక్కుమ్ కాలు క్కు ఆభరణమ్. (శూడక మే ఇత్యాది) పిడి త్తకై కుమ్, అలై త్తతోళు క్కుమ్, అలై త్తవిడ తే ఉఱుత్తునుతుక్కుమ్, స్పర్శత్తుళ్ళమ్, తోన్ద్రో విఱుమ్ తుఱైళ్ళమ్. (శూడక మే - పాడక మే) (౫) “కై త్తలమ్ పన్ద్ర” (౬) “తిరుక్కైయాల తాళోపన్ద్ర” కై యైక్కాలై పిడి త్తితే నడుపుళ్ళేల్లామ్ నడత్తునతు.

(శూడక మే) కాప్పే. (తోళోవలై యే) తిరువిలచ్చినై యే. (తోడ) తిరుమన్ద్ర మే. (శెవిప్పువే) ద్వయమే. (పాడక మే) చరమ

- (౧) తి-వా-౬-౨-౩. (౨) తి-వా-౧౦-౩-౧. (౩) తిరునె-౨౨.
(౪) పెరి-తి-౩-౨-౬. (౫) నా-తి-౬-౬. (౬) నా-తి-౬-౮.

(ఎన్టనై యప్పల్ కలనుమ్) ఇవ్వళవిలిరున్దెణ్ణుమతన్తే; పరుప్పరు
త్రన శిలవల్ తైచ్చొన్నోమ్, నీ అతియుమవై యెల్లామ్ ఎన్ఱితార్ కళ.
(౧) “పలపలవేయాపరణమ్” ఎన్నక్కడవతితే అవన్తనక్కుట్టుడ.
(యామణివోమ్) ఆభరణజ్ఞుక్కుమ్ అమ్మకుకోడుక్క-వల్ల అవయవజ్ఞుళితే
డిడన్దు తానుమ్ నిఱమ్ పెల్దు, పూట్టినతానుమ్ నిఱమ్ పెల్దుప్పొ
మ్మడి వడిపువడై త్తనాజ్ఞుళి. ఇవ్వెత్తనరుమళవితే “గులరిట్టునామ్ ముడి
యోమ్” ఎన్టతు. “నామ్ముడియోమ్” ఎన్టాల్ పూట్టమాట్టాన్;
“అణివోమ్” ఎన్టాల్ పూట్టాతిరుక్క-మాట్టాన్; అవన్ అలక్కరికైక్క-న్దు

శ్లోకమ్. ఇన్టై స్వరూపజ్ఞనాయ్ ముముక్షువాన అధికారిక్కు అనశ్శా
పేక్షితజ్ఞాన్ భగవత్స్వమ్భన్దవ్యోతకజ్ఞానిరుప్పన. ఇతిల్ తోడు, మణ్
లాకారిమాయ్, మన్తశేష వివరణియాన ప్రణవాకారత్తుక్కు ద్యోత
కమా యిరుక్కైయాలే - తిరుమన్తతై చొల్లుకిఱతు. (శేవిప్పు)
స్వయమ్ భోగరూపమాకై యాలే-భోగ ప్రధానమాన ద్వయతై
చొల్లుకిఱతు.

(పాడకమ్) పాడకమ్ బద్ధరూపమాకై యాలే - ఉపాయాన్తర
నివృత్తిపరమాన చరమశ్లోకతై చొల్లుకిఱతు. ఇమ్మాన్త రహస్యతా
లుమ్-జ్ఞానభక్తివై రాగ్యజ్ఞై చొల్లుకిఱతు. అతెజ్జనేయన్నిల్; తిరు
మన్తమ్-ఆత్మస్వరూప యాథాత్మజ్ఞానపరమాకై యాలుమ్, ద్వయ
మ్-ఉత్తరఖడ్గత్తిల్ శొల్లుకిఱ కై జ్ఞర్యత్తుక్కు పూర్వభావియాన
భక్తిప్రధానమాకై యాలుమ్, చరమశ్లోకమ్-త్యాజ్యంశ త్తిల్ వై రాగ్య
ప్రధానమాకై యాలుమ్ జ్ఞానభక్తివై రాగ్యజ్ఞై చొల్లుకిఱతు.

(ఎన్టనై య) ఎన్టశొల్లప్పడుకిఱ. (పల్ కలనుమ్) జ్ఞానభక్తి
వై రాగ్యజ్ఞో మూన్తమ్ ఓరొన్టేవిషయభేదతాలే అనేకమాయురుప్పన

ఇవ ర్కళ ను మ తి యే అమైయుమ్. (యామణియోమ్) ఒరునరై యొరువర్ మాటిమాటి ఒప్పిక్క క్కణికిక్కితార్కళ. (నాడుపుక్కుమ్ పరిశినాల్ - యామణియోమ్) (౧) “సిత్తైపుక్కుయ్చ్చియర్” (౨) “అణియిత్తై యాయ్చ్చియర్” ఎన్నిఱవిరణ్ణుమ్ పెఱనేణుమ్.

(ఆడైయుడుప్పోమ్) (౨) “పునైయిత్తై కళిణివుమ్” ఎన్ట్రాల్, (౩) “ఆడైయుడైయుమ్” ఎన్టితే అడైపు. (౪) “కాత్తైళ్ళాణుమ్ కణాణి శాణుమ్ తిన్కైయిల్ నలై కులుక్కుమ్” ఎన్ట్రాల్, ప్పెన్నే “కూత్తై యుడుక్కుమ్” ఎన్టితే అడైపు.

(నాడుపుక్కుమ్ పరిశినాల్ - ఆడైయుడుప్పోమ్) (౪) “కూత్తైయుడుక్కుమయర్క్కుమ్” ఎన్టు నలై శొల్లాతపడి అనైయిలే తొట్టా న్నుడి యుడుక్కై. (కోవిన్దొ వున్దనై ప్పాడి - ఆడైయుడుప్పోమ్) ఇవన్ దూరవాసియానపోతు “కోవిన్దన్” ఎన్టు పుడైవై పెఱుకిఱవర్ కళ, ఇవన్ సన్నిధియిలే శొన్నాల్ పుడైవై పెఱ క్కేట్ట వేణుమో?. (ఆడైయుడుప్పోమ్) మున్బు ఉడాతేయిరున్దు ఇప్పోతు ఉడుప్పొమ్మి తార్కళన్టు; అననుడుత్త, ఉడుక్కుమతితే - ఆడైయావతు. ఇవర్కళ ఉడుక్క ఉపక్రమిక్క, “ఉడుత్తపడిపొల్లాతు” ఎన్టు అవన్ అట్టిక్కై యితే నన్దాకవుడుక్కైయావతు.

వితే; ఆకైయాలే పల్కలనుమ్ ఎన్టితార్కళ. (యామణియోమ్) ఉన్నోడేకూడాతనన్టు ఇనైయొన్టుమ్ వేణ్ణాతనామ్, ఇన్టు అణియక్కడ వోమ్. భగవత్సమ్మన్దమిన్దియిలే జ్ఞానభక్తి వై రాగ్యజ్ఞభుజ్ఞానాలుమ్ అచాయమేయితేఫలిప్పతు. పొన్దనుక్కుమ్ జ్ఞానభక్తి వై రాగ్యజ్ఞభుజ్ఞతే.

(ఆడైయుడుప్పోమ్) శేషత్వజ్ఞానమాకిఱవ స్త్రీత్తైయుడుప్పోమ్.

(౧) నా-తి-౪-౧౧. (౨) తి-వా-౪-౪-౧౧. (౩) తి-వా-౪-౪-౫. (౪) పెరి-తి-౩-౭-౮.

(నన్దాక- ఆడై యుడుప్పోమ్) (౧) “అరై యిల్ పీతకవణ్ణవాడై కొణ్ణు” ఎన్నిటపడియే అవనైప్పోలే పెళుప్పోడేవాగ్గి ఉడు త్తతన్దిక్కే, ఉడుత్తుముళిత్తు వేర్ ప్పమణత్తోడేకూడినకూత్తై మాతాడప్పట్టవుడై యాయరుక్కై. (అణివోమ్ - ఉడుప్పోమ్) పిరిన్దిరుక్కిలితే (౨) “వరినరై యాల్ కుళైవిలమే” (౩) “మేకలై యాల్ కుళైవిలమే” ఎన్న వేణ్ణు వతు. (పల్కలనుమ్ యామణివోమ్ ఆడై యుడుప్పోమ్) (౪) “ఎణ్ణిల్ పల్కలనన్దుమ్ ఏలుమాడైయుమ్” ఎన్నక్కడవతితే.

(అతన్ పిన్నే) * పీతకవాడై యుడుత్తాల్ కల త్తతన్ణుమ త్త నైయితే. (అతన్ పిన్నే) పుళుమ్బెత్తప్పన్ద్రోనాల్ అనైయుమిలై, అవనైయుమ్ కిడైయాతు; అవనై ప్పన్ద్రోనార్కు స్వలాభము ముణ్ణు. (పాత్తోలు మూడనెయ్ పెయ్తు) “నెయ్యణ్ణోమ్ పాలుణ్ణోమ్” ఎన్నిటవతల్లళ్ సమాపిత్తు, ఇనర్కళ్ వ్రతత్తుక్కాక త్తవిర్న్దు, ఇనర్కళ్ తవిరుక్కై యాలే అన్ తవిర్న్దు, ఊరిల్ నెయ్కుమ్ పాలు క్కుమ్ పోక్కిలైయే; నెయ్ పెరుమైయాలుమ్ పాల్ పెరుమైయాలుమ్ నీరిలాక్కాతే పాలిలేయాక్కి నెయ్యె నిరమ్బువిట్టు, “నెయ్యిడైయిలే శోణ్ణు” ఎన్దు తడవి ఎడుక్కి వేణ్ణుమ్బడియరుక్కై. (ముత్తైవళి వార) కృష్ణసన్నిధియలే త్తప్పైకళాయిక్కిటవర్ కళుక్కు ఉళ్ళుత్తొ జ్ఞుకిటతన్దే; కై వళియేవడియ.

(కూడియిరున్దు) పళికెడవుణ్ణిటార్కళన్దే, ఎల్లారుమ్కూడ త్తొట్టు కొణ్ణిరుక్కైయితే ఉండేప్పోమ్. (కూడి) పిరిన్దిపట్టవ్యసమెల్లామ్ తీర (అతన్ పిన్నే) అతుక్కుమేలే. (పాత్తోలు) కై బర్కమానతు. (మూడనెయ్ పెయ్తు) మత్తైయుమ్బడి చారతన్ద్రైజై వెళియిట్టు.

(౧) సా-తి-౧౩-౧. (౨) తి-వాయ్-౪-౮-౨. (౩) తి-వాయ్-౪-౮-౮.

(౪) తి-వాయ్-౪-౩-౫.

కూడి. (౧) “ఎననాళ వన్దుకూడువన్” ఎన్దు ఇళువుమ్ తీర్న్దపడి. (ఇరున్దు) వాశల్ కళ తోటుమ్ అలమర్న్దు ఎళుప్పిక్కొణ్ణు తిరిన్దు క్కేళ మెల్లామ్ తీర ఇరున్దు. (కుళిర్న్దు) పిరిన్దు కిమర్ పిళన్దు నెళ్ళుకళ వన్దులిడు మ్బడి కుళిర్న్దు.

(కోవిన్దావుననై ప్పాడి-కూడియిరున్దుకుళిర్న్దు) (౨)*కోవిన్దన్ కుణమ్ పాడి-ఆవికాత్తు (౩)*కామ త్తీడళ పుకున్దుకతువానిఱ్క విరాతే, (౪)* గుళిర్న్దుకైకిన్దు కోవిన్దవోడు సామ్యాపనై కళాయుక్కై.

ఆక, ఇన్దు ఇరణ్ణుపాట్టలుమ్ సామ్యాపత్తియుమ్ గుణానుభవము మెన్గిఱ ఇరణ్ణరథముమ్ శొల్లప్పట్టు. విరజాన్నానత్తిలే ఉద్యుక్తనాయ్ ప్పొరుమననుక్తు *కాళజ్గళ వలమ్బురికళ, తూర్పుఘోషమ్, (౧) “ఆళ్ళి న్గళ వానకమ్” ఎన్గిఱమజ్జళాశాసనమ్, *నిఱై కుడవిళక్కమ్, (౨) “కొడి యణినెడునుతిళ” ఎన్నుమ్బడికట్టిన కొడియుమ్, మేల్ కట్టియుమాయ్, ఆతివాహికర్ తొడక్కమానవర్ కళ సత్కరిక్కప్పోయ్, విరజాన్నానమ్ జణ్ణినవనన్దరమ్ శ్రీవై కుణ్ణనాథనే ఒప్పిక్క క్కడ వరాయురుక్కుమ్ దివ్యాప్సరస్సుక్కళ పణహనైకళుమాయ్ వాసోహనైకళుమాయ్ వన్దు బ్రహ్మలజ్కరమ్ పణ్ణ, శ్రీవై కుణ్ణనాథనోడేకూడి సూరికిళోడే కేర్న్ది రున్దు సంసారతాపస్పర్మమిన్ది క్కేనిరతిశయిగోగ్యమాయ్, (౩) “ఉణ్ణుమ్

(కూడియిరున్దుకుళిర్న్దు) భోక్తావాన వున్నోడు భోగ్యరాన నామ్ సమ్బన్ది త్తిరున్దు విశ్లేషవ్యసనమెల్లామ్ తీరప్పెల్లోమ్, ఇతువన్దోనామ్ ఉన్బు క్కల్ పెలుమ్ సమ్మానమ్. (౨౭)

—o—o—o—

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౯. (౨) నా-తి-౮-౩. (౩) నా-తి-౮-౨.

(౪) పెళి-తి-౪-౪-౮ (౧) తి-వాయ్-౧౦-౯-౬. (౨) తి-వాయ్-౧౦-౯-౮.

(౩) తి-వాయ్-౬-౭-౧.

శా. ౫౦: "ఎన్దు శొల్లప్పట్ట భోగ్యవిషయత్తై (౧) "పాలేపోళిశీర్" ఎన్నిఱ గుణాళోడే కైకళీయ ప్పొరుకిఱన్నహత్తోడే భుజిత్తుక్కళిక్క క్కడవ పరిమాద్రొత్తై ఒరుముఖత్తాలే సూచిప్పిక్కితార్కళి. ముక్త రాసవర్కళుక్కు ఇన్సత్కారముమ్ ఇవ్వనుభవముమ్ సిద్ధిక్కిఱతు - *కోవిన్దననక్కు కుడియసియా రెన్దితే.

(కోవిన్దావున్దనైప్పాడి) "దేహాన్తరే దేశాన్తరే పెఱక్కడవ పేద్రోలై ఎజ్జళుక్కు ని సమ్మానమాకప్పణ్ణిత్తరవేణుమ్" ఎన్దు సామ్యాప త్తియైయుమ్ గుణానుభవత్తైయుమ్ అపేక్షిత్తార్కళి యిరుక్కిఱతు. తిరువడి, తిరువనన్దాద్వారో, దివ్యాయుధాద్వారో తొడక్కమాన సూరివర్గమ్, దివ్యమహిషికిళి, ముముక్షుక్కిళి, అసాధారణమాన నాడు, ఈశ్వరన్ తాన్ ఎల్లారుమ్ సమ్మానమ్ పుణ్ణుమ్బడిమానవిషయమ్, ముముక్షువాయ్ ముక్తిసామవన్ ఎన్నిఱ శ్రుత్వార్థమ్ సూచితమాకిఱతు,

(కూడియిరున్దుకుళిర్ న్దు-పల్ కలనుమ్ యామణివోమ్) పరిన్దపోతు పరియట్టజ్జలై యుమ్ ఆభరణజ్జలై యుమ్ కట్టిపిణ్ణెనుమ్ పొక్కిట్టు "రాక్షసి కళి నడువిరుక్కిఱ వెనక్కు ఎన్ శెయ్య" ఎన్దున్దసిరాట్టియైప్పోలే ఇరు న్దార్కళి ఇవర్కళి; "స్నానముమ్ వస్త్రజ్జళుమ్ ఆభరణజ్జళుమ్ భరతనై యొరైయ నమక్కన్దియ" ఎన్దున్దపెరుచూలై ప్పొలేయిరున్దాన్ కృష్ణన్. *నీరాట్ట మైత్తుక్కుళిక్కవత్తైత్తాలుమ్ వారాతే, (౨) "నప్పిన్నై కాణి ల్ శిరిక్కుమ్" ఎన్దులుమ్ ఇళైయాతే, ఇవన్ కుళియాతిరుక్కిఱమై అవర్కళుమ్ అట్టికై యితే "ఉన్ మణాళనై ఎమ్మె నీ రాట్టు" ఎన్దుతు ఇవర్కళి. ఇవర్కళిడే కూడినప్పిన్దు, విశోధితజటరాయ్ స్నానమ్ పణ్ణి * చిత్రమాల్యానులేపనరాయ్ * మహార్జ వసనముముడుత్తు విశణ్ణి నిన్దాప్పోలే, ఇవనుమ్ ఇవర్కళిడే కూడిక్కుళిత్తు ఒప్పిత్తు విశజ్జ వేణ్ణు కైయాలే, కూడియిరున్దు ఇప్పడిశెయ్యక్కడవోమ్ న్నిశార్కళి

(నన్టాక-కూడియరున్దు కుళిర్-న్దు) ఇనివిశ్లేషవ్యసనమ్ పిఱవాతే కూట్టరవాక వేణుమ్. నన్నాళిలేవరుకిఱ కూట్టరవాకై యాలే నన్టాకక్కుడ వేణుమితే. (ఉన్టన్నై ప్పాడి-కూడి-కుళిర్-న్దు) వాయ్ పాడ, ఉడమ్బు కూడ, నెళ్ళుకుళిర. (కూడి-కుళిర్-న్దు) * కుళ్యక్కుళిరసిరిలే తోయాతే *సిర్ వణ్ణన్ మార్వత్తిలే తోయవేణుమ్. (౨౨)

—o—o—o—

అవ;—ఇరుప తైట్టామ్బట్టు. “మార్ కళిసిరాడువాన్” ఎన్దునోనై ప్రసక్తిత్తు అతుక్కు ఉపకరణజ్ఞానమున శబ్దజ్ఞో ముతలానవన్దై యుమ్, “శూడక మే తోళోవల్లై యే” ఎన్దు ప్రతమతలై క్కట్టినాల్ అలక్కరిక్కై క్కుమ్ ఉడుక్కై క్కుమ్ ఉణ్ణక్కుమ్ వేణువన వాయరుప్పన శిల ఉపకరణజ్ఞలై యుమ్ అవనుక్కుమ్ తజ్జళుక్కుమ్ అకవాయిలే శిల నిల్లైరొనిఱ్కు, నాట్టుక్కు మేలెమ్మనన శిల అ పేక్షిత్తార్ కళాయ్ నిన్దార్ కళో-కీర్తిరణ్ణుపాట్టిలుమ్;

(౧) “అణియాయ్ చ్చియర్ శిన్దైయల్ కుళుకినార్” ఎన్దు ఇవర్ కళో నెళ్ళిలే కలక్కు-మవనాకై యాలే, అ-న్, “ఉజ్జళిశ సద్దిఇవ్వళ పెన్ద తోన్ద్రై యిరున్దతిలై; సిజ్గళో శొన్నవై యుమ్ ఇన్నమ్ మేల్ శొల్లుమవై యుముణ్ణా కిలుమ్, నామ్ తరుమిడ త్తిల్ సిజ్గళో నిన్ద నిలై తన్నై అఱినుకొళ్ళ వేణుమ్; పేలు ఉజ్గళ తానపిన్బు సిజ్గళుమ్ శిఱితు యత్తిత్తువై క్క-వేణుమ్; అతు క్కుడలాక సిజ్గళ నుప్పిత్త ఉపాయజ్ఞ తేనుముణ్ణో ఎన్న ” “ఎజ్జిలై క్క, ణ్ణాయ్ క్కు-చ్చిల సాధ సజ్గళుణ్ణో పెన్ద శొల్లుమబ్బియిరున్దతో” ఎన్దు తజ్గళో స్వరూ

స్వాప దేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ;—ఇరుప తైట్టామ్బట్టు. (కలవై కళిత్యాది) ముతత్తాట్టిల్-సజ్గిహేణచ్చన్న ప్రిప్య ప్రిప్యకజ్గిరణ్ణైయుమ్ మేలిరణ్ణుపాట్టా లే వివరిప్పతాక, ఇప్పాట్టిల్ ప్రిప్యకస్వరూపమై వివరిక్కితార్ కళో.

పమిరునపడియైయటివిత్తు, “కేవలమీదయావిషయమెన్నుమిడతై త్తిరువు శ్శమ్పదీ శ్రి, ‘సీఎజ్జో కార్యమ్ శెయ్య వేణుమ్’ ఎన్ఱ తజ్జో ఉపాయశూన్య తైయై విణ్ణపమ్ శెయ్ కితార్ కళ - ఇచ్చాట్టిల్.

“పోదీ శ్రియామ్ వన్దోమ్” “ఎమ్మేల్ విభీయానో” “ఉన్నైయరు త్తిత్తు వన్దోమ్” ఎన్ఱ తోడగ్గి పాప్యరుచ్చియై, ఆవిష్కరిత్తార్ కళ - కీర్త్; అన్ద పాప్యత్తై పెఱుకై క్కుడలక త్తజ్జభుడై యెఱిక్కిన్ఱ శ్శెయుమ్ అవ నుడై య ఉపాయ భావన్దైయుమ్ శొల్ల కితార్ కళ - ఇతిల్. “యామ్ వన్ద కారియూరాయన్దనల్” ఎన్ఱ వాతే, వన్ద వరు త్తజ్జ శ్శె ఆరాయాతే, అకవాయిల్ ఏతేనుమ్ సాధనాంశ్శభాయ్ క్కిడప్పన శిలవున్దో పెన్ఱ ఆ రాయ ఇభీన్దాన్; (౧) “*నిన్నరు శే పురిన్దిరుక్కిఱ వెజ్జభుక్కు ఎదున్దు క్కు భ్రీక్కులామ్బడియుమ్ శిలవున్దైన్దానామో? ‘ఇరజ్జు’ ఎన్ఱమ్, ‘అరు ల్, ఎన్ఱమ్ నాగ్గో అపేక్షి త్తనరుళుక్కు ప్రతిబన్దకీమాయ్ క్కిడప్పన వొన్ఱుమిలైయే” ఎన్ఱ సర్వజ్ఞనటియ వొన్ఱిల్ల మైన్దై యాభా ర్థేన్ద అటివి క్కిఱార్ కళ.

సిద్ధోపాయస్వీకారమ్ పణ్ణ మధికారికభుక్కు ప్పేదీ ముక్కుకై మ్మలతలయిరుప్ప తోరున త్కర్మమిలైయెన్దైయుమ్, మేలుమ్ యోగ్యతై యిలైయెన్దైక్కాక త్తజ్జభుడై యె నికన్దానుసన్ధానముమ్, మూలనుకృత మానకుశ్వరనుడై యగుగపూ ర్తియైయనుసన్ధిక్కియుమ్, నమ్మనజ్ఞానము మ్, పూర్వాపరాదజ్జభుక్కు మ్మమణమ్ పణ్ణకైయుమ్, ఉపాయభూత నానవీశ్వరన్దకలిలే పాప్యత్తై అపేక్షిక్కియుమ్, ఇన్దై ఆఱుమ్ అధికారాదజ్జభుక్కుకైయాలే, (౨) “నోదీ నోన్దిలేన్” (౩) “ కటికొ శన్దగమైశన్దైయై త్తిట్టన్” (౪) “కులజ్జభాయవీరిరణ్ణిలొన్దిలుమ్ వీఱ

(౧) పెరి-తి-గి-౪-౧.

(౨) తి-వాయ-గి-౭-౧.

(౩) తిరుమా-౨౫.

(౪) తి-చ-వి-౯౦.

న్దిలేన్”(౧) “నలన్దానొన్ఱుమిలేన్ నల్లతోరఱమ్ శెయ్తుమిలేన్ ”
ధర్మనిష్ఠైయై యెన్ఱునత్కర్మరాహిత్యతై చ్చొల్లువార్;

(౨)[రావణోనామ] బగత్తిలే పేర్ పడైక్కుమ్బడిపరహింపై
యిలే అతిరవడత్తునతోరు పేర్ మాత్రమాయ్ ప్పొకామే, సర్వవిషయ
మాక వత్తిరెడనడన్ఱు పరహింపై యే యాన్ద్రైయాయుర ప్పతోరు జన్మ
మాన్, మేలుమ్ తిరుత్తవాన్ణాతపడి నియామ్యనన్తిక్కే యిరుప్పా
నోరు తణ్ణియనుక్కు శేషభూతనాయ్, అవనాలే దూషితమాన ఉదర
త్తిలేచిరకాలమ్ వాసమ్ పణ్ణిప్పిటన్ఱు †ముటికాలన్తనన్తిలే అవన్ ఎన్నై
కొన్ఱునడత్త అనితికళిత నడన్ఱు, అతిల్ అవలియమ్ కాట్టిల్ ప్రకాశ
ముడై యనాయురుప్పానోరువనెన్ఱు నికర్షమ్ శొల్లువార్;

(౩) “ పొలు జేక్ పున్ శొల్ నెజ్జిల్ ” ఎన్ఱుమ్, (౪) ఎప్పా
వమ్ పలవుమివై యే శెయ్తు ” ఎన్ఱుమ్ (౫) “మన త్తిలోర్ తూయ్
మైయివై ” ఎన్ఱుమ్ - నినిత కిర్మభాయనై శొల్లి, మేలుమ్ యోగ్య
వైయివైయెన్బార్; (౬) “అరవిన్దైయమ్మానే” (౭) “సమ్మికడల్
వణ్ణా” (౮) “మాయనేయెజ్జిల్ మాతపనే” ఎన్ఱుమ్ - (౯) “శరణ్య ! ”
ఎన్బారాయ్ కొన్ఱు ఈశ్వరగుణపూర్తియై యనుసన్నిహిత్; (౧౦) “ఉన్ఱడియనేనుమ్ వన్ఱు” ఎన్ఱుమ్, (౧౧) “పుకలొన్ఱిణావడి
యేన్ ” ఎన్ఱుమ్ - సమ్బన్ధానుసన్ధానమ్ పణ్ణువార్; (౧౨) “నాయినేన్ శె
య్తకున్ద్రమ్ నన్ద్రమాక వేకొల్ ” ఎన్ఱుమ్, (౧౩) “వద్వైత్తమచిన్ఱ

(౧) తి. మొ. ౧-౯-౪.

(౨) రా. యు. ౧౭-౧౦. (౩) తి. మొ. ౬౨-౧.

(౪) తి. మొ. ౧-౯-౫.

(౫) తిరుమా. ౩౦.

(౬) తి. వాయ్. ౫-౭-౧.

(౭) తిరుమా. ౨౫.

(౮) తి. మొ. ౧-౯-౯.

(౯) శరణా-౫.

(౧౦) తి. మొ. ౫-౮-౩.

(౧౧) తి. వాయ్. ౬-౧౦-౧౦.

(౧౨) తి. మ. వి. ౧-౧౦.

(౧౩) స్తో. ౪-౬౫. † (పా) ముటుకల్ తపత్తిల్.

యిత్యా-ప్రసీద" (౧) "సర్వానశేషతఃకమస్వ" ఎన్యుమ్ - పూర్వా
పరాధిత్తుక్కుత్తామణమ్పణ్ణువార్,

(౨) "శస్థవ్కళైయాయ్" (౩) "ఉన్నడిశేర్వణ్ణ మరుళా
య్" ఎన్యు- పాప్ర్యత్తై ఉపాయభూతనాన సియే తరవేణమెన్యు అపేక్షి
స్పారాయితేఅధికారికళిరుప్పతు.

అకై యాలే, ఇనర్కళుమ్ తిజ్జళుడై యుచిచ్చన్యత్తైయుమ్ అయో
గ్గళైయైయుమ్ అవిష్కరిత్తు, ఉపాయపూర్తియైయుమ్ తల్లల్ పాప్రి
యైయుమ్మున్నిట్టు, కీర్చ్చొన్నవల్లొక్కల్లామ్, అనుతపిత్తు త్తమై
కొణ్ణు, "ఎన్గళ్ పాప్ర్యసిద్దిక్కు సియేఉపాయమాశ వేణుమ్" ఎన్యుఅపే
క్షిక్కి-తార్కళి; కార్యనిర్ణయవేళై యాకై యాలుమ్, సర్వజ్ఞన్ సన్నిధి
యాకై యాలుమ్, ఉళ్ళపడిశొల్లి త్తీరవిట్టుక్కొళ్ళాతపోతు పురైయ
తాతితే.

నిదానజ్ఞానాన భిషక్కిన్ మున్బు వ్యాధిగ్రస్తన్ తాన్ పణ్ణిన
అపధ్యజ్జళై చ్చొల్లి అన్దవ్యాధియై, తీర్త్తుక్కొళ్ళుమాపోలే, స్వదోషత్తై
అవిష్కరిత్తు త్తామణమ్ పణ్ణవేడ్డియితే ప్రపన్నర్క్కిరుప్పతు. పుళి
మ్బు, అన్దవ్యాధిక్కునిమిత్తముమ్, పరిహారముమ్, పరిహారమ్ పణ్ణుమ్
భిషక్కుమ్, భేషజముమ్, అపధ్యముమ్, వ్యాధిశమిత్రాల్ భుజిక్కుమ్
భోగముమ్, భేది త్తిరుక్కుమ్; ఇజ్జునన్దాల్ అప్పడియన్దు; (౪) "వేవారా
వేట్కెనోయ్" ఎన్యు- ప్రేమవ్యాధిక్కుని మిత్తముమ్ తానాయ్, "మా
లేమణిచణ్ణ" ఎన్గిలక్కిష్టన్దాన్ పరిహారమ్ పణ్ణుమ్ మరుత్తువను
మాయ్, (౫) "అయర్ కొమ్మున్దు-మరున్దామ్" ఎన్యుభేషజముమ్ తానాయ్,
కొమ్మున్దుల్ కిచ్చణ్ణ అపధ్యముమాయ్, నోయ్ విట్టాల్ భుజిక్కుమతువుమ్

(౧) శరణాగతిగద్యే. (౨) తి-వాయ్-౫-౨-౭. (౩) తి-వాయ్-౬-౧౦-౨.

(౪) తి-వాయ్-౨-౧-౧౦. (౫) తి-వాయ్-౧-౭-౨.

(౧) “ఎజ్జళముతు ” ఎన్నిటపడియే కృష్ణవ్రానాయితే ఇజ్జ ఇరుప్పతు.
(౨) “మరున్దుమ్ - అముతముమ్తానే” ఎన్దు - అముతమ్ బౌషధమా
మ్మడి యుక్క అతితే.

వ్యాఖ్యగస్తర్ “మరున్దు” ఎన్దు, ఇరుప్పర్ కళ్. వ్యాధరహితర్
“అముతమ్” ఎన్దు, ఇరుప్పర్ కళ్. ఇజ్జుక్కార్ (౩) “నోయ్ కళలుక్కుమ్
మరున్దు” ఎన్దు, ఇరుప్పర్ కళ్; అజ్జుక్కార్ (౪) “పోకమక్కిచ్చిక్కుమరున్దు”
ఎన్దు, ఇరుప్పర్ కళ్. నోయ్ కళలుక్కుమ్ తానానచు మేతనై “మరున్దు” ఎన్దు, అతి
యాన్, (౫) తేనిలినియపిరానే అరుమగున్దావతతియాయ్” ఎన్నక్కడవతి
తే. ఇప్పడి ప్రబుమాయిరుప్ప తారు బౌషధమ్ పెన్ద్రాల్ కడుక పు
రిగహిన్దుక్కుళ్ళ వేణ్ణుకైయాలే, శుద్ధభావరాయ్ ఉన్నా అల్లతు శెన్గా
తారై పోనే, ఎన్నై నిరూపియాతే తిరుముప్పేనిన్దు శొన్నవారై
యైప్పొలు పోన వేణుమెన్దు త్తామణమ్ కొళ్ళుకితార్ కళ్. ఉపచార
బుద్ధాపణ్ణమ్ అపచాగజ్జలై యుమ్ త్తమిచ్చానోరువ నాకై యాలేయితే
అపధ్యసహాషధమెన్దు. (౬) *నచ్చుమామరున్దుమితే.

“ఇప్పోతేయెమెనీరాట్టు” ఎన్దు - ఆశుకార్యమాన బౌషధమా
కైయాలే అప్పోతేకుళిన్దు ఉణ్ణప్పణ్ణమితే; ఆకైయాలే కణ్ణప్పిన్ద్రన్
ప్రాపకస్వీకారమ్ పణ్ణకితార్ కళ్. ప్రాపకస్వీకారన్తాన్ తదితరసర్వో
పాయత్యాగ పూర్వమామాయ్ త్తిరుప్పతు; అవై నిన్దునిన్దు వళవుకళు
క్కిడాయిరుక్కుమ్. అనన్ద్రోల్ అధిరిక్కైక్కు-అళ క్తనానవన్ “మా
ట్టైక్ ” న్దుమ్, అధిరిక్తై అప్రాన్తియైయూర్ న్దవన్ “విట్టేన్”
ఎన్దు; అట్టిన్దు అధిరియాతవన్ “అవై యెన్క్కిల్” ఎన్దు, అవై యతి
యాతవన్ రుచివాననై కళు మ్మితవనాకైయాలే తాన్ పూణ్ణాధికారి

(౧) పెరి-తి ౨-౩-౧౧. (౨) ౩-తిరువ-౪, (౩) తి-వాయ్-౯-౩-౩.

(౪) తి-వాయ్-౯-౩-౪. (౫) పెరి-తి-౨-౭-౧. (౬) తి-వాయ్-౩-౪-౫.

ఎన్నుమిడతైక్కాట్టినానాకితాన్.(౧) “నచ-స మర్కవాన్” ఎన్నారుముణ్ణు, “(౨) సన్త్యజ్య” ఎన్నారుముణ్ణు; (౩) “నోద్రునోస్పిలేన” ఎన్నారుముణ్ణు; (౪) “మద్రోద్రేలాన్తటియేన్” ఎన్నారుముణ్ణు; ఆకైయాలితే ఉపాయమ్ సర్వాధికారమాకితాన్.

ఉపాయాన్తర ముడైయననుక్కు అవద్రై విడవేణ్ణువా నెన్నెన్నిల్; భగవద్వ్యతిరిక్తినుయిప్పత్తోన్త ఉపాయముకి మాట్టామైయాలే. అనైయగ్గానాలుమ్ ఇనన్ కై పార్త్తిరిక్కివేణమితే; అనై అశక్యక్రియైయెన్తమిళుతల్, స్వరూపతైయిన్త మిళుతలిత్తనై; అనై ఉడైయవర్కిళి విడవుమ్, ఇల్లాతవర్కిళి ఇల్తైయెన్త అటివక్కైయమాయితే యిరుప్పతు. అతిల్ ఇనర్ కళితాన్ ఎజ్జుక్కుత్యాజ్యదానిత్తై ఎన్ఱిత్తార్ కళి. మజ్జనక్కొట్టుమ్, మేల్ శజ్జుమ్, పోద్రువుమ్, పుక్కవుమ్, పకిల్ విక్కుప్పిడిక్కైయమ్, కొడియెడుక్కైయమ్, మేల్ కట్టికట్టుక్కైయమ్, ఆభరణగళి పూణ్డైయమ్, అడుక్కుడుక్కైయమ్, అడుకువ మెడుక్కైయమ్, ఇనైయెల్లామ్ అతి శయిత్రుణ్ణుడైయ వరిశైయితే, “క్షుద్రమాన రాజభోగమక్షీర్ణగళినినై క్కిఱతు; * వానిశవరశాన నమ్మాడేకూడియిరున్దు కుశిర్న్దు ఉభయ విభూత్యై శ్వర్ణశైయమ్ భుజిక్కు మ్పొత్తు, * జన్మాన్తరసహస్రజ్జిలే తపోజ్ఞానసమాధికళాలే విళైన్ద్రుణ్ణులమాయవరవేణమ్; అప్పడిక్కునీర్ణగళి ఏతేనుమ్ శెయితత్తుణ్డో” ఎన్న; శొలుకితార్ కళి.

వ్యా.—(కఱవైకళి పిన్ శెన్త) సన్ద్యాయనమ్ పణ్డె, అర్థజ్ఞానమ్ పిఱన్దు, విహితకర్మజ్జలై అనుష్ఠిత్తు, విరోధిపాపత్రియమ్ పిఱన్దు, శుద్ధభావనాయ్, జితేన్ద్రీయనాయ్, విషయజ్గినిన్తమ్ ప్రత్యాహృతమానమనసైన్ అత్మప్రవణమాక్కి, ఆత్మయోగమ్ కై వన్దు, అన్తర్యామియశవుమ్ శన్త

అవనుడై య స్వరూపాదికళై శ్రవణమననజ్జల్ పళ్ళే, అర్చన ప్రణామాదీ
పూర్వకమాన నిర న్తరధ్యానతైప్పణ్ణి, ఇప్పడి తిరళ్ళనుక్కత త్తాలేడినై ప్పె
ఱునె అన్దనోగ త్తిల్ అన్వయిప్ప తాకివితే నేదా న్దనగిల్ శొల్లుకిఱతు;
ఇన్ద దర్శనసమానాకారమాన నిర న్తరస్సృతిక్కు విషయమాన, భగవ
త్స్వరూపజ్ఞానత్తుక్కు - క్కొరణమాన, అత్మై ననబోకన హేతువాన, జితే
న్దియత్వత్తుక్కు - మూలమాన, పాపక్షయ హేతువాన, విహితకర్తా
నుసానత్తుక్కు - నిమిత్తమాన, అర్థజ్ఞానత్తుక్కు - సాధనమాన సాక్షాద్య
యనమ్, గురుకులవాన సావేక్షమాయితేయరుప్పతు. అతుక్కుడియాక
నాజ్జల్ గురుకులవానమ్ పణ్ణినపడియై, క్కేట్టరుళలాకాతో వెన్దితార్
కిల్.

(కఱవైకల్ పిన శెన్దు) (కఱవైకిల్) ఇవర్ కళో నేవి త్తె ఆచార్యర్ కిళిరు
క్కిఱపడి. అభీజన విద్యాన్మత్తజ్జల్ మూన్దుమ్ అవదాతమాయరుప్పారై
యితే నేవ్యరాక చ్చొల్లుకిఱతు; తిర్యగ్జన్మమానపడియాలే పిఱవియుమ్
విపరీతమాయ్, జ్ఞానహీనరై పశుప్రియరెన్నుమ్బడి జ్ఞానముమిన్దిక్కే,
దురాచారరై *నృపశుక్కళెన్నుమ్బడియాకవుమ్ పశుసమరెన్నుమ్బడి
యాకవుమ్ నృత్తహీనజ్గళుమాన వల్లైయితే నాజ్జల్ ఆచార్యర్ కళాక
ప్రతిపత్తిపణ్ణువతు. * బహుశుక్రితరాకై యాలే జ్ఞానవృద్ధరుమాయ్,
జ్ఞానవృద్ధర్ కళో పలరై నెడుకి నేవిక్కైక్కుమ్, వీతిర గరాకైక్కుమ్
వయోవృద్ధరుమాయ్, జ్ఞానానురూపమానశీలత్తాలుమ్ ప్పట్టుత్తు బ్రహ్మ
వాదికళామ్బడితత్త్వదర్శికుమాయ్, విపరీతమ్ శొల్లుమ్ బాహ్య
కుదృష్టికళాకిఱపరరై ప్రమాణశరణ్ణళాలేవెన్దు భగవన్మనన పరరాయ్,
కర్తవ్యజ్జల్ శోరామల్ అనుష్ఠిత్తు, ఒరు బ్రహ్మనిష్ఠరాయరుప్పారై
ఆచార్యానువర్తనత్తెచ్చొల్లుకిఱ శాస్త్రజ్గల్ శొన్న ప్రణిపాతాభివాదన
పరిప్రశ్న నేవై కళిల్ ఒన్దుమ్ కుత్తె యాలిపడి అనుష్ఠిత్తుక్కుణ్ణితే అఱివు
డైయార్ పోరునతు; నాజ్జల్ కఱవైకళై అనువర్తిత్తోమ్; అతుక్కుఱు

ప్పాక, ఉణ్ణమ్ నాళుమిన్ఱిక్కే ఉఱక్కముమిన్ఱిక్కే * భయానామక హరియై యణ్ణై కొణ్ణు అభయజ్ఞతరాయ్ * ఇళై యవర్కలవియిన్ తిలై నాడినవర్కళితే అనున ర్తసీయరాక శాన్త్రమ్ శొల్లువతు; * ఆహార నిద్రాభయమైఘనజ్ఞళితే అనియతజ్ఞళా యిరుక్కుమ్ పదార్థజ్ఞళై ఆచార్యర్కళాక వరిత్తోమ్; ఇతు ఎజ్ఞళుడైయ వృద్ధసేవై యిరున్దపడి.

(కఱవైకిల్ పిన్ శెన్ఱు) అతిపుకేట్టుక్కు త్తలైయాన కన్ఱుకారి కల్ మున్నేపోక అవద్రోసన్ పిన్నే శెన్ఱాయ్ త్తు ఇల్లనై కాలముమ్ తిరిన్దతు. ఎజ్ఞళై పుద్రో పశుక్కుళుమ్ వసిష్ఠపరాశరాదికల్ కోటియిలే యాయ్, ఎజ్ఞళై ఇళిమ్బుణ్ణ శిరిత్తు, ఎజ్ఞళార్జనత్తై అనుకరిత్తు, అనైవధీ కాట్ట అవద్రోసన్ పిన్నే తిరిన్దోమ్ శిలర్. “కాలికిల్ పిన్ శెన్ఱు” ఎన్నా తే “కఱవైకిల్ పిన్ శెన్ఱు” ఎన్దతు - కర్మబుద్ధ్యా రక్షి త్తతన్ఱు, ప్రయోజనబుద్ధ్యా శెన్ఱు తేన్దై క్కాక. ఎరుత్తుల్ సతతమకల్ ఈద్రోలు మఱు త్తనై రక్షి త్తచియోమ్.

(పిన్ శెన్ఱు) ప్రాప్యరుచియుడై యార్ - అతు కై పుకురుమళ వుమ్, పెరువిడాయర్ సీర్ ననైయుళ్ళ విడమెక్కుమ్ తట్టి త్తిరియుమో పాతి, రుచిక్కునర్థకరా యిరుప్పార్ పిన్నే, (౧) “కలశంపూర్ణమాదా యప్యష్టతోఽనుజగామహ” ఎన్ఱిఱపడియే - పూర్ణ కలశాదికభుజ్జోణు సమిత్పాణికళాయ్ త్తిరితల్, ప్రాప్యమ్ కై పుకున్దాల్, (౨) “పుష్ట తన్ఱుకనుష్పాణి ” ఎన్నుమ్బడి * తాయ్ నాడుకేన్ఱేపోల్ పిరియిల్ నాక్కు ఒట్టుమ్బడియాయ్ * వాళుమ్ విల్లుజ్జోణు పిన్ తోడర్ న్ద అనువ ర్తిత్తు త్తిరియక్కడవతాయితేయిరుప్పతు; అతుక్కుడలాక నాజ్జో ఉఱి యుమ్ ముఱువుమ్ తడియుజ్జోణు జ్ఞానప్రదరాకవుమ్ ప్రాప్యవన్ఱువాక వుమ్ నిన్దై త్తుప్పిన్ శెన్ఱు పశుక్కుళై.

(కటవైకళిపిన్ శెన్దు) పశుక్కళై మేయ్ త్తు ప్పిన్నే తిరిన్దాలుమ్ పోయ్ త్తజ్జువతునత్తుక్కళిరుక్కుమ్ పుణ్యత్తే త్రావికళాకిలుమ్ అత్తుకియ తితే; కోడలూర్, సాళగ్రామాదికళి, అయోన్ద్యై, వధురై, కోయిల్ తొడక్కమానపూర్ కళి, గామజ్జళి, నగరజ్జళి, తొడక్కమాన ఇవన్ శ్రీలే ఇరాత్తజ్జిలుమ్ అత్తుకియతితేయెన్న; (కానమ్ శేర్ న్దు) ఎన్దితార్ కళి. వస్తుభూతర్ వర్తిత్తల్, నీ అభిమానిత్తల్ శెయ్యుమ్ ప్రదేశజ్జళిల్ మత్తైక్కొత్తుజ్జి ఓరిరాత్తజ్జి అతియోమ్; ఒరుగోపాలాభిమానత్తిలేమత్తైక్కొత్తుజ్జిల్ వారి ప్పిన్దెయ్ క అకప్పడుమితే. (కానమ్ శేర్ న్దు) పశుక్కళుక్కుప్పల్లుమ్ నీరుముళ్ళవిడన్దేసి అవ్విడత్తే నెరుజ్జి ప్పొన్దోమిత్తనై.

(కానమ్) కాడుకళిలే. దణ్ణకారణ్యమ్, నైమిశారణ్యమ్, బదరి కాశ్రమమ్ తొడక్కమానవన్ శ్రీలే నమ్మడైయ అభిమానముణ్ణాయ్ సత్తుక్కళుమ్ ఒత్తుజ్జిప్పొరువర్ కళేయెన్న; ఒరువిశేషణమిడాతే “వెలుమ్ కానమ్” ఎన్దితార్ కళి. ఇవర్ కళి వర్తిక్కుమ్ కాడు * ఎవ్వుమ్ శిలైయుడై వేడర్ కానమితే; అడియిడువార్ కాలిలే అరువుమ్ బృన్దావనమాకై యాలే సత్తుక్కళి శేరుమిడవత్తే. (శెన్దు - శేర్ న్దు) (౧) “పరివిచ్చెన్నిన్దళి” (౨) “శెన్దువణ్ణమిన్” ఎన్నమిడజ్జళిల్ శెన్దుతియోమ్; (౩) “శేర్ మిసిరే” (౪) “మణిమాడమ్ శేర్ మిన్దళి” ఎన్ది విడజ్జళిల్ శేర్ న్దుమతియోమ్; (౫) “పరన్ శెన్దుశేర్” ఎన్దు - ఉనక్కుమ్ గన్తన్దుమువాయ్ ప్రాప్యముమాయన్దో అవైయిరుప్పతు, అవన్ శ్రీలే శెన్దు మతియోమ్; శేర్ న్దుమతియోమ్; “శెన్దు, శేర్ న్దు” ఎన్దెయాలే - అవన్ శ్రీలే పొరున్దియిరుక్కై.

† (పా) మేయ్ కళిప్పొన్దోమిత్తనై.

(౧) తి-వాయ్-౪-౧౦-౨. (౨) ౪-తిరువ-౪-౨. (౩) తి-మొ-౩-౪-౧.

(౪) తి-మొ-౬-౬-౧.

(౫) తి-వాయ్-౩-౩-౨.

నత్తక్కళనువర్తనముమ్ పుణ్యక్షేత్ర వాసముమ్ పెద్దేరిలా
మెన్నిఱ ఇల్లవుమిదై, సిద్దల్ వైశ్యరాకై యాలే గోరక్షణతై వర్ణధర్మ
త్తిలే శిలపు ఎముతలామ్; కాట్టిల్ తఱ్ఱుకై యై వానప్రస్థధర్మత్తిలే
ముతలిట్టు, ఆశ్రమధర్మమాక్కలామ్; ఆచార్యార్థమాక పుశుక్కశై
మేయ్ త్తు కాడుకళిలే తఱ్ఱుకైయుమ్ ధర్మమాకచ్చొలానిఱ్ఱుమ్;
తపశపరరాన ఋషిశిష్యుమ్ అరణ్యవాసమ్ పణ్ణియన్తో ధర్మార్జనమ్ పణ్ణ
నతు; అకై యాలే కర్తయోగ త్తిలే అడైక్కలా యిరుప్పతొరు పుడై
యుణ్డే అచిల్లుక్కెన్న; (ఉణ్బోమ్) ఎన్నిఱార్ కల్. వర్ణాశ్రమధర్మగ్గోనడ
త్తుకై కాకవుమ్, ఆచార్యార్థమాకవుమ్, వీతరాగరైప్పాలే అదృష్టార్థ
మాకవుమ్ శేయ్ తతల్ల; కాయకేశతై ప్పిఱప్పిత్తు అత్తాలే ఒరుపుణ్య
ముణ్డై కాక ధర్మబుద్ధ్యాశేయ్ తోముమ్; ఉదరపోషణపర
రాయ్ చెయ్ తోమ తనై. (ఉణ్బోమ్) నయిఱు నళర్ కైయే పురు
షార్థమ్.

(కానమ్ శేర్ న్నణ్బోమ్) కాట్టిల్ పోనాల్ పుఱుతియుమ్
వేర్ ప్పమ్ పోక కుళిత్తుడణ్ణతియోమ్. కుళిత్తుడణ్ణల్, “న్నాత్వాభుజ్జీ
త” ఎన్నిఱవిధియై అనున ర్నిత్రార్ కశెన్దు అవన్ ధర్మమ్ ఏటిడుమే. (ఉణ్బో
మ్) అరుకిరున్దార్ కైయిలే ఒరువిడి ఇట్టతియోమ్. అప్పొతు ఆతిథ్యమ్
పణ్ణినార్ కశెన్దు ధర్మమ్ ఎఱుతుమ్. (కానమ్ శేర్ న్న ఉణ్బోమ్) ఒరువర్
వాసభూమియిలే పుక్కు డణ్ణల్, అణ్ణేలిద దేవతై కళిరుక్కైయాలే యజ్ఞ
శిష్టాశనమ్ పణ్ణికో శే ఎన్దు పిడిక్కుమ్.

(పిన్ శెన్దుణ్బోమ్) పాఱ్ఱుఖత్వాది నియమమిలై. (శెన్దు
ఉణ్బోమ్) ఇరున్దుణ్ణవేణు మెన్నిఱ నిర్బన్దమిలై. (ఉణ్బోమ్) పుశుక్కల్
అకైయిడాతిరుక్కిలుమ్ నాగ్గల్ భుజియాతిరుప్పతిలై. (ఉణ్బోమ్)

ఉచ్చిప్పమ్, అభోజ్యమ్, పర్యుషితమ్ తుడక్కమానవల్ శీల్ ఒరువర
మ్మిలై; ఇతు ఎజ్జళుడై యకర్మయోగ త్తిన్ నిలైయిరుప్పడి యెన్
టార్ కళ్ .

నామ్ * కాలిప్పిన్నే పోకిటిలోమో? నామ్ * కాడువాల్
శాతియాకిటిలోమో? * వేడ్డిశిలుణ్ణుమ్ పోవెన్టుపశి త్తిరున్టు, శోటు
పెల్ శ్రాల్ * నిన్టార్ ముకప్ప చ్చిటితుమ్ నినైయాతే, (౧) “ఆడి
యముతు శెయ్” ఎన్టాలుమ్ కులియాతే, * మన్దిరివిలియిల్ పూశనై
కరైయుమ్ విలక్కి త్తిరియానిన్టోమ్; నమక్కేతనుమ్ దోషముణ్ణా కా
నిన్టతోవెన్న; (౨) “ఉజ్జళుక్కేచ్చుక్కోలో” ఎన్టు నాజ్జల్ శెవిళుతై
క్కుమ్బడినినితమాన వారైయైచ్చన్నాయాయెన్న; ఆకిల్ * తేజోవిశే
షేణ ప్రత్యవాయోనవిన్యతేయన్టో, జ్ఞానాధిక రాన ఉజ్జళుక్కు ఇవైదోషా
వహమాకప్పకుకిటతో” ఎన్న; కేవలమ్ ఉడరపోషణ పరరాయరు
క్కిటవెజ్జలై “జ్ఞానముడై యవర్ కళన్టో” ఎన్నలామో? ఎన్టార్ కళ్ .

ఇప్పోతు ఇ నై ఇలైయాకిలుమ్ జన్మాన్తరజ్జళిలేనత్కర్మజ్జళు
ణ్ణాయ్, ఆత్మలేపాపక్షయమ్ పిటన్దు, మనోపైర్వ్యముణ్ణాయ్, ఇప్పోతు
జ్ఞానమ్ పిటక్కవుమామే; ఉజ్జళైప్పోలే గోరక్షణముమ్ పణ్ణుకైయు
మిన్టిక్కే గోవళమ్ పణ్ణుకైక్కు ప్రయోజకనాయ్, అతు క్రియిత్తు
జీవియానిట్టు చెయ్ తే ధర్మసన్దేహ నివర్తకనా యిరున్దాన్ వ్యాధ
నన్టో?; ఉజ్జళైప్పోలే అరణ్యవాసమ్ పణ్ణాతే సగరవాసమ్ పణ్ణానిట్టు
చెయ్ తేయుమ్ విదురన్ జ్ఞానాధిక నెన్టుప్రసిద్ధనాయరున్దాన్; యథేష్టాన్న
పరనాయ్ త్తిరియానిట్టు చెయ్ తే ఆదిభరతన్ ఆధ్యాత్మీక దేష్టావాయి

స్వా:—(కటివైకళిత్యాది)జ్ఞానహీనరాన సంసారికలై అనువర్తి
త్తుసంసారజై పాప్యమాకప్పల్ శీ దేహపోషణై కపరరాయరున్టోమ్ ;

రుద్దాన్; ఇవర్కశెల్లామ్ కిడక్క ఉజ్జల్ పై ప్పెణ్ణాట్టియాన శ్రమణియన్తో
ధర్మనిర్మలైయాయ్ ఇరానిన్జిల్; కిర్మయోగమిన్దై యాకిలొత్తికిఱతు,
మోక్షహేతువాన జ్ఞానభక్తియుగ్గాకల్ కుజైయిలైయే; అవై వళర
వళర, (౧) “క్షి పంభవతిసర్మత్మా” ఎన్నిఱపడియే అవై తన్నడై
యేకులైన్దవిడుమ్; బహుమన్తవైకళాన ఉజ్జలై నామ్ ఎళితాక నిన్దై
త్తిరోమైయన్న; (అతివొన్ఱమిల్లాత) ఎన్నిఱార్ కిల్. ఎజ్జలై అప్పడియే
యో నీ నిన్దై త్తిరుక్కిఱతు, నీనిన్దై త్తిరుక్కిఱ జ్ఞానత్తిల్ ప్రసక్తిత్తుప్రతి
పేధిక్క అతిపుమిలైకాణ్.

(అతివిన్దై) (అతివొన్ఱిలై) (అతివొన్ఱమిలై) కిర్మయోగ త్తిలు
గ్గాన ఆత్మయాథాత్మజ్ఞానమిలై; భక్తియాకిఱతు జ్ఞానవిశేషమాకై
యాలే అన్ద ఆత్మజ్ఞానమడియా; ఉన్బక్కిలిలే జ్ఞానమ్పిఱన్దు, నీ ఉద్దే
శ్యనెన్ఱు బుద్ధపల్లి, ఉన్బక్కిలిలే యుగ్గాన అనవరత భాననానూపమాయ్
వరుమ్ భక్తియాపాపన్నజ్ఞానమిలై. ఇన్దై ఇరణ్ణుక్కు పడియాన ప్రక్రి
త్తాత్మ వివేకాడికిల్ కెమడిమాంబ సోధనమ్మత్తి తొడక్కిమానవై
యుగ్గాయ్ ముముక్షువాకైక్కు యోగ్యమా యిరుక్కు-మవన్ద్రీలుమ్
ఓరన్దయమిలై; కిర్మయోగన్దానుమ్ జీవపరయాథాత్మజ్ఞానపూర్వకమా
యన్ద్రవిరుప్ప తిన్నిల్; దేహాతిరిక్తైత్తజ్ఞానముమ్ ఈశ్వరజ్ఞానముమ్
కర్మాగమయిరుక్కుమ్; ఇన్దళ వేయగ్గుళితు. ఇపోళు, తనిత్తుఉపాయ
మాయ్ నిఱ్ఱుమ్ జ్ఞానయోగన్దైయమ్ భక్తియోగన్దైయమిలైయెన్ఱు
శొల్లకిఱతు. అతివిన్దైయెన్నిఱతుమ్ ఓరటింసే కార్మమితే. పేన్ద్రుక్కుడ
లాకై త్తజ్గల్ త్తైయాల వరుమ్ అతివై ఇవర్ కళిలైయెన్నిఱతు. (అతివొన్ఱ

ఇతితే ఉన్దైనాగ్గల్ పన్ద్రుక్కు అనుష్ఠితై కిర్మయోగమ్. (అతి
వొన్ఱమిల్లాత) జ్ఞానముమ్ జ్ఞాన విశేషమానభక్తియోగముమిల్లాత.

మిల్లాత) జ్ఞాతవ్యజ్ఞా యిరుక్కుమవై యొన్ఱిలుమటివలైయెన్ఱు తన్నేణ
ఉపాదానమ్ పణ్ణుకతార్ కళి. (ఆయ్ కులమ్ అటివిల్లామై మిల్లాత) ఆహారశుద్ధి
యున్ఱానాలన్ఱో జ్ఞానమ్ పితవ్వుడు; “ఉఱ్ఱోర్ కుళు- మున్ఱో అటివు.”

జ్ఞానమ్ ఉన్ఱాయ్ కుళు-భిన్న తాకివున్ఱాడుమే, మేల్ ఉన్ఱాకై కుళు-మ్
యోగ్యతై యున్ఱయెన్న; (ఆయ్ కులమ్) అటివిల్లామై జన్మసద్ధమ్.
ఎజ్జళి పితవ్వు కుళు-య్ కుళు- కర్మజ్ఞాన భక్తిశుభ్బ వన్ఱు కట్ట-వేణి
యినున్దతో; కీర్త్ “ఇన్ఱ” ఎన్ఱ నై యుమ్ ఉ పేత్తై యాయ్ నన్దతన్ఱు, యోగ్య
తైయిల్లామైయాల్ కులై న్దతెన్ఱితార్ కళి. (ఆయ్ కులమ్) ర నాన్ దుర్వృత్త
నెన్ఱెక్కు అడియెన్నెన్న; రాక్షసన్ ఎన్ఱాప్పలే, (౧) “ఎత్తై పతలన్” ఎన్ఱై
కుళు-అడియెన్నెన్న; “కీర్త్ మకన్” ఎన్ఱాప్పలే, అటివిల్లామై కుళు-
“ఆయ్ కులమ్” ఎన్ఱితార్ కళి. (౨) “ఒన్ఱు మఱి నొన్ఱిల్లా పున్ఱు పత్తై కోళు-
పాలర్” ఎన్ఱ క్కడవతితే. వుత్తహానియై యున్ఱొన్ఱు తిరియవిడువిక్క-
వాన్ఱాతపడియాయ్ త్తిరుప్పతు జన్మమ్.

యజ్ఞదాన తపస్సుకిశుడై య పరికిరజ్జకుళు విపకతజ్జళిలే నడన్ద
పడియాలే కర్మయోగమిలై యెన్ఱికోళి; ఆత్మరతియాయ్ ఆత్మత్వప్ర
నాయ్ ఆత్మనన్దప్రనాయ్ కృతకృత్యనాయుకుళు మునుడై య జ్ఞాన
యోగముమ్, అనన్యభక్తినుడై య భక్తియుమిలై యెన్ఱికోళి; ఆక,
† ఇరున్దపడియాలే పేర్ దుక్కడియా యిరుప్ప తోరు పున్ఱా లేశముమిలై
యెన్ఱికోళి, ఉగ్గళుకుళు ఉళ్ళితెన్నెన్న; (ఆయ్ కులమ్) అత్తు ఉన్ఱైన్ఱై పి అవి
పెలుమ్ తనై పున్ఱియమ్ యాముడై యోమ్) ఎన్ఱై ఎన్ జొన్నా యో నాన్ఱా
(ఆయ్ కులమ్) ఉపాయాన్ఱ రజ్జళిల్లామైయాల్ దోషమాకాతకుల త్తిలే
పితన్దవర్ కళి నాన్ఱళి. ఇల్లాల్-జన్మవుత్తజ్ఞానజ్ఞాననికర్షమ్ శొల్లు
కిఅతు.

† (పా) ఇరుపడియా.

(౧) తి-మొ-౫-౮-౧.

(౨) పెరి-తి-౩-౮-౨.

మృత్యువుకు స్వామి శోటుమిట్టో వళర్ క్కిఱోమ్; ఆర్జితసుకృత మిలై యెన్తోను త్తనై పోక్కి, అయత్తు సిద్ధసుకృత మిలై యెన్తోమో?; సాధ్యసుకృతమిలై యెన్నుక్కాటిల్, సిద్ధసుకృత మిలై యెన్తోరుదాయో?; ఉన్నా లే స్థాపిక్కిప్పడుకిఱ కర్కజిలై యెన్తో మత్తనై యొద్యోయ, ధర్మ స్థాపకనాయ్ సాక్షాద్ధర్మమాన వున్నై ఇలై యెన్నలామో?.

(ఆయ్ కులత్తు ఉన్టన్నై) నీ ఎజ్గళ్ కుడియిలే విరుమ్బినన్దు పిఱ క్కుమ్బడియన్తో ఎజ్జై శ్వర్యమ్. (ఆయ్ కులత్తు) నాజ్గళ్ ఎత్తనై యేనుమ్ కై కళ్ళీయచ్చెయ్ తేయుమ్, నీ అన్వళ వెల్లామ్ వన్దుకిట్టినప్పి ఎజ్గళుక్కు అధికార త్రిల్ కుత్తై యున్దో; ఎజ్గళుడై య ఇడై కుల త్రిలే నీ వన్దు పిఱ కై క్కుడియాన పుణ్యజై నాజ్గళుడై యోమ్; ఎజ్గళ్ పేద్ర్ ముక్కు ఉపా యముమ్ నీ యే; అతుక్కుడియానసుకృతముమ్ నీ యేయాక ప్పేద్ర్ గోమ్.

(ఆయ్ కులత్తు నన్నై) ఇతిలే నీక్కి-ముకక్క-వో నీ పిఱన్దతు; * ఇవ్వాయర్ క్కు ల్ ప్పే విడుయ్యనన్తో శోన్ద్రీద్ర్ మ; (౧) “ఉయ్యవివ్వాయర్ కుల త్రినిల్ తోన్ద్రీయ పోణ శుడరాయర్ కొమ్మడై” ఎన్నక్క ఉవతితే. నీ సుకృతమాయోన్ద్రు ఇక్కులజై యెడుక్కై-క్కు ఆణ్ పెణ్ శట్టిప్పా నై యెన్టెన్దో. (ఉన్టన్నై) సూరికళ్ * అనుసచ్చరన్తళాయ్ త్తోడర్ న్దు కుద్ర్ దేవల్ శెయ్ కిఱ వున్నై, * కఱవైకళ్ పిన్ శెలుకిఱ కుల త్రిలే పెద్ర్ గోమ్. * తడగడల్ శేర్ న్న ఉన్నై * కానమ్ శేర్ న్న కుల త్రిలే పెద్ర్ గోమ్. (౨) “అనశ్శన్ ” ఎన్నుమ్బడి ఒట్టద్ర్ మ ఉన్టా తేనిఱ్కుమ్ ఉన్నై “ ఉగోమ్ ” ఎన్నిఱ ఎజ్గళ్ కుల త్రిలే పెద్ర్ గోమ్.

అకిల్ పురుషార్థజై ఇక్కుక్కు మిత్తనై యన్తో వన్దు; పుణ్యమి ల్లాతారన్తో ఇమ్మప్పతెన్న; ఉజ్గళ్ పుణ్యమ్ పతెన్న; (ఉన్టన్నైయిత్తాది) ఎజ్గళ్ కుల త్రిలే అవతరి త్త వున్నై యే పుణ్యయమాక, అనన్యసాధనరాన

దివ్యజ్ఞానోపపన్నరుక్కు * ముకజ్గోడుక్కిరి ఉన్నై - అతివాన్ము
ల్లాతకులత్తిల్ పెద్రోమ్. (ఆయక్కులత్తు ఉన్నన్నై) * ఇమై
యోరేమ్ కులముతలాన ఉన్నై * ఆయర్ కులముతలాక పెద్రో
మ్. (ఆయక్కులత్తు ఉన్నన్నై) * పెజ్జితితోన్ కులత్తిత్కాట్టిల్
ఇక్కులత్తుక్కుణ్ణాన వాళిపారాయ్. నీ పకల్ విళక్కాన కులముమ్
నీ * అణివిళక్కాన కులముమ్ ఒక్కు-మో?.

(పిఱవి) (౧) “ శెన్నాళ్ తోద్రో ” ఎన్నుమ్మడి నీ ఆవిర్భవి
త్త యాదవకులమో ఇతు; * (౨) “ నన్దన్ పెద్రోవానాయన్ ”
ఎన్నుమిడమన్తో ఇతు. (పెఱున్దనై పుణ్ణియమ్) పెఱున్దైక్కు త్తక్క
భాగ్యమ్. పుణ్ణై ఉన్నా లే తెడలామ్; (౩) “ పుణ్ణానామపి
పుణ్ణోఽసా ” ఎన్నిఱ పున్నై పెఱున్దైక్కు త్తక్క పుణ్ణియమ్ వేణు
మితే. పుఱుమ్మణ్ణాన పుణ్ణై ఉన్నా లే పెఱలామ్, ఉన్నై త్తిరవ
ల్లతు ఉన్నిల్ విఱ్ఱిసలిత్తయే. (౪) “ కృష్ణంకర్ణంసనాతనమ్ ”
ఎన్నిఱ సనాతనధర్మమ్ నీయేయితే. ఇత్తై “ పుణ్ణియమ్ ” ఎన్టాల్
* ఈతన్దు ఎన్నారార్; వేదవిత్తుక్కళ్ శొల్లనో? అభ్యాత్మనిత్తుక్కళ్
శొల్లనో? కర్మభాగనిష్ఠరుమ్ “అన్దు” ఎన్నార్కిళ్; జ్ఞానభాగనిష్ఠరుమ్
అన్దు ఎన్నార్కిళ్. (పెఱున్దనై పుణ్ణియమ్) * పత్తైతరుమ్ పుణ్ణియ
నేయితే తన్నైయుమ్తరువతు. పిఱక్కైక్కు హేతువేయితే తరుక్కై
క్కుమ్ హేతు; * వేణ్డెనన్దపిఱన్దరుమ్.

నమైపైఃఱుమ్మడియాన పుణ్ణియమ్, (౫) “ ఎన్ననోన్బు నోద్రో
ద్రాళ్ కొలొ ” ఎన్నిఱ యశోదైయురుత్తియతన్తోవెన్న; (యాముడై
యోమ్) అవళ్ పెద్రోలు ఉడైయళానాళ్; నాఱ్గళ్ పిఱన్దు ఉడైయో

(౧) తిరుప్పల్లాణ్ణు-౧౦. (౨) తి-మొ-గి-గి-౩. (౩)

(౪) భార-ఆరణ్య-౨౦.

(౫) పెరి-తి-౨-౨-౬.

మానోమ్. (౧) “ అహోభాగ్యమహోభాగ్యంనందనోపనజోకసామ్”
ఎన్ఱుఱోక్కాక ఫలి త్తతితే. (౨) “ ఇరున్దపూరిలిరుక్కుమ్ మాః
డర్” ఎన్ఱిఱపడియే ఉజ్జభుడైయ తపసిఫలమాకప్పెల్ శ్రీకోళాకిఱికోళ
నామ్ పిఱన్ద పూరిలిరుక్కుమ్ పుణ్యమ్పణ్ణినికోళాకిఱికో శెన్ఱాన్
(ఉడైయోమ్) నాజ్గళ్ బన్ఱుశెయ్తతు అఱ్ఱిత్తోమల్లోమ్, ఇన్ద సుకృతమ్
సత్తానిబన్దనమ్.

(ఉడైయోమ్) నాజ్గళ్ శెయ్తతుమల్ల, స్వీకరి త్తతుమల్ల; ఇప్ప
ణ్యత్తుక్కుచ్చెయ్యుమనై యుమ్ స్వీకరిక్కుమ్నై యుమ్ ప్రతిబన్దనజ్ఞితే;
పుఱప్పనై యుమ్ కఱ్ఱిక్కవేణ్ణా; ఉళివనై యుమ్ కఱ్ఱిక్కవేణ్ణా. (యాము
డైయోమ్) ఎజ్గళ్ సుకృత త్తిల్ పాతకస్సర్పముమిడై, మహాపాతక స్సర్ప
ముమిడై. (పుణ్ణియమ్యాముడై యోమ్) నాట్టిల్ పుణ్ణియజ్గళ్, అనేకజ్గ
ళుమాయ్, ప్రతినియతజ్గళుమాయరుక్కుమ్; ఎజ్గళ్ పుణ్ణియమ్, బన్ఱాయ్,
అతు ఎల్లార్ క్కుమ్ పాతువాయరుక్కుమ్. (౩) “యానర్ క్కుమ్ పుణ్ణి
యమే” ఎన్నక్కడనతితే.

“అఱివొన్ఱుమిడై” ఎన్పతు, “పుణ్ణియమ్యాముడై యోమ్” ఎన్ప
తాయ్కోణ్ణు వ్యాహతభావణమ్ పణ్ణానిన్ఱికోళేయెన్న; ఓరాశ్రయ
త్తిలేఉడైయమ్ ఇల్లామెయమ్ శొలిలన్ఱోవ్యాహతియుళ్ళతు; అప్రయో
జకజ్గలైయత్తో నాజ్గళ్ ఇలైయెన్ఱిఱతు; ఎజ్గభుడైయ అభిమతసిద్ధియాతో
నాలే; అత్తెయ్తయెన్ఱోమో? (కుత్తె వొన్ఱుమిట్లాత) ఎజ్గభుక్కు అఱివొ
న్ఱుమిత్త యెన్ఱోమా త్తనై పోక్కి, ఎజ్గళ్ పుణ్ణియత్తుక్కు ఏతేనుమ్
యాముడై యోమ్. (కుత్తె వొన్ఱుమిట్లాత) ఎజ్గళ్ అపూర్తి ఆరాయు
మ్మడియాయో ఉన్నుడైయ పూర్తియిరుప్పతు. సర్వనిరపేక్షనన్ఱో
నీయెన్ఱు కరుత్తు.

కుత్తలొల్లిదొడ్డు. ఉల్లానాలుమ్ కట్టుతుక్కట్టియామ్. అనబోది నుడైయ ఇల్లామైలొట్టుకై ఉన్నుడైయ అనుగ్రహత్తుక్కు హేతువా ముత్తనైయన్; ఎబ్బళ్ తలై యాల్ వరుమడై ఇలైయెన్నోము త్తనై పోక్కి, ఉన్ తలై యాల్ వరుమడైయిలైయెన్నోమో?

(కుత్తెవు-ఇలై) (కుత్తెవు-ఒట్టలై) (కుత్తెవు-ఒట్టుమిలై) ఎబ్బళ్ పుణ్యమ్, సాపేక్షముమన్టు; సావధియుమన్టు; ప్రబలపాపవిరుద్ధముమా కాతు. ఉత్పత్తియిల్ చేతననై అపేక్షి త్తిరుళ్ళుమెన్న వేడ్కా; సాస్యమల్లామై యాలే. ఫలజ్గడుతాలే కుత్తెయు మెన్న వొడ్డాతు; పరమచేతనముకై యాలే. ప్రబలకర్మతాలే తక్తెయప్పడుమెన్న వొడ్డాతు; సర్వశక్తియాకై యాలే. నిరపేక్షునై ప్పబోధాయ్. పూర్ణునై ప్పబోధాయ్. ప్రబలపాపబద్ధై నాన్ పోక్కుకితే నెన్దతు వెలుమనయో?

(కుత్తె వొట్టుమిలై) రాజాక్కళ్ నభిపోమ్బాతు మేడుపళ్ళమ్ ఒక్కవిట్టన్తోపోవతు. పెరుమాళ్ కడలై త్తుకిర్ త్తువాసరసేనై యెనడ త్తినా ప్పోలే, ఉన్ కుత్తె విల్లామైయె ఎబ్బళ్ కుత్తె విలేయిట్టునిరవి ఒక్కవిట్టుక్కొళ్ళు ముత్తనై. ఎబ్బళితివొట్టుమిల్లామైయాకీఱపాట్ న్నాటునిరప్పకై క్కుప్పెణ్ణు మ్మపాష్కల్యమ్ పోరాతోవునక్కు. ఉన్ కుత్తె విల్లామై, ఎబ్బళితివిల్లా మైయె అపేక్షి త్తన్తో విరుప్పతు. కుత్తె వాళరై యుభోయ నీ నిత్తె వాళ నామ్బడియెజ్జనే. ఒరుమేట్టుక్కు ఒరుపళ్ళమ్ నెరన్దో.

ఆకిల్ ఒట్టుమిలైయెన్టు శొన్నవిడమ్ ఉడ్గళుక్కు స్వరూపజ్ఞాన మిల్లామైయితేయెన్న; (కోవిన్దా) నీయోతాన్ శాలవటివుడై యైయా త్తుక్కితాయ్. ఉనక్కు స్వరూపజ్ఞాన ముడ్డాకిల్, మూరికిళ్ సెడువే

(కలవైకళిత్యాది) ఉవ్వుళుమ్ తగ్గళుడైయ ఆళ్ళప్పన్మడై యుమ్, అనన్యగతిత్వతైయుమ్, ఉపాయ త్తినుడైయ నై రపేక్ష్యతైయుమ్ శొన్నార్ కళాయ్ త్తు.

ఇరామో? అవనుడై య అతయామెయితేనమక్కుప్పల్ నాశు, ని (౧)
 “అయర్వటుమమరర్ కళతిపతి” ఎన్ఱ ఉన్నైయత్తినాయాకిల్, ని కళు
 క్కళిన్ పిన్నే పోకిప్పెటువుతియో? అవన్ తన్నైయత్తనాలుమ్ పెఱ
 విరక్తై, నమ్మెయత్తనాలుమ్ పెఱవిరక్తై; అవన్ స్వార స్త్రీయైయమ్
 మున్ను నమ్మడైయ అపరాధయైయమ్ ముక్కైయితే నమక్కు
 ప్పెఱలావతు.

(కుత్తి వొన్నున్లుకొవిన్దా) ఇక్కుత్తైయొమ్మమిల్లామై పరత్వ
 త్రిన్ఱు, తామిన్ఱనిలత్తిలే. సామ్యాపన్నర్ కుమ్, అవర్ కళిలుమ్
 కిటియర్ కళుక్కుమ్, అవర్ కళోడొ త్తవర్ కళుక్కుమ్, ముక్కళొడుక్కు
 మెన్ఱి కుత్తై. కుత్తైయొర్న పుమటియారోడే పాదని నిర్దిష్ఠనన్ఱో.
 ఉక్కు ఇల్లైక్కు విశేషమే? ఎజ్జో కుత్తైయోల్ ఎజ్జళుక్కు ఇళు
 క్కి-పేణువతు; ఉన్నడై యపూర్తియిల్ ఏతేనుమ్ కుత్తైయొక్కొన్ఱో.
 కిన్ఱి కళో మేయత్తు గొవిన్దా కేమేమ్ పణ్ణి, గోపకుల త్తిలే కలన్ఱుపరిమాటి
 *కాలిప్పి ప్నే నమక్కిన్ఱ వేడ ప్పెన్ఱారుక్కుమ్ కాట్టి, ఏత్తనై అత్తిన్ఱు గోవర్ధన
 తైయెడుత్తరక్కిన్ఱు ప్పొరైయాలే వాత్సల్యానికళాలుమ్, జ్ఞానకత్తాడి
 కళాలుమ్ పూర్ణనాననన్ఱో; ఎగ్గళుక్కు జ్ఞానపుత్తణ్ణో పుక్కున్ఱిన్ఱై,
 ఉనక్కు జ్ఞానశక్తికళో కుత్తైన్ఱిన్ఱై.

(కొవిన్దా) (౨) “మామేకిమ్” † ఎన్ఱవన్ పాశురవన్ఱో. * కన్ఱై
 యావుమ్ కిట్టికోలుమ్ కైయిలేపిడిత్త కిట్టిక్కయిటుమ్, కన్ఱుమ్మళి
 యాలే ధూసరితమాన తిరుక్కులుమ్, మఱిత్తు నిర్దిష్ఠిపోతు తిరువడి
 కళిలే కిడన్ఱు అరవారిక్కిఱ కిట్టలకళో శతకైకళుమ్ * కురికముత్తిన్
 కోడాలముమాయ్ నిట్కిఱ ఉపాయవేషత్తై “కొవిన్దా” ఎన్ఱితార్ కళో.

† (పా) ఎన్ఱుభాగ్యకనన్ఱో? (౧) తి-వాయ్-౧-౧-౧. (౨) గీ-౧౮-౬౬.

“వెణ్ణాళ్! ఉజ్జళ్ పేర్దురుక్కుడలాక నమ్ నై రవేత్తమ్ శొల్లా
 ప్పొకోళ్; కుటై వాళిర్క్కు నిటై వాళిర్ కొడుక్కక్కడనర్కిళ్” ఎన్ఱు
 ఒన్ఱుణ్ణో? నిరవేత్తరాయిరుప్పార్ స్వతన్తరితే, సిగ్గళ్ శొన్నతుతానే య్దు
 వుక్కు ఉడలాయున్దతు; నామ్ ‘అల్లామ్’ ఎన్ఱుపోతు కై విడువైక్కడ
 లాయన్ఱోరుప్పతు” ఎన్న; (ఉన్ఱున్నోడుఱవు, ఉన్ పూక్కువైయిలమ్
 బన్ఱమ్ కులైయిలొట్టువుతియో? నీ ఎజ్జళుక్కు ఉఱవన్ఱో; నీ ఎజ్జళ్ కారి
 యమ్ శెయ్యవేణ్ణావో; కుడన్ గుడక్కుణ్ణాన విడన్తల్ స్వతన్త్రమ్
 జీవిక్కు-మో? అతుకొణ్ణో, అనాల్ అతు ఒరుకుడనీరోడే పోకిఱ
 తెన్ఱాన్; (ఉఱవేల్ - ఒట్టిక్కవొట్టియాతు) ప్రకారియైయెత్తియ
 ప్రకారత్తుక్కు స్థితియున్ఱో. పున్ఱిన్ఱి త్యాదికళిగారవన్ఱువై శక్తిమాన్
 ఎన్నా, ఉన్నా లే పిరిక్కలామో?.

(ఒట్టిక్కవొట్టియాతు) (౧) “నానున్నై యన్ఱియిలేన్ - నీయెన్నై
 యన్ఱియిలై” ఎన్ఱి ప్రమాణమ్ కేట్టియామో? నీ ఎజ్జళ్ కైయిల్
 తన్ఱ మూలప్రమాణత్తిల్ ముతల్ వరియిల్ ముతలెమ్మత్తై వ్వుతల్,
 ఎజ్జళ్ కారియమ్ త్తైక్కట్టుతల్ శెయ్యవేణ్ణావో? ఇన్ఱైయెల్లామ్ అఱి
 వొన్ఱుమిల్లాత ఉజ్జళుక్కుమ్ వాడైకళల్. * ఉఱవు శున్ద్రమెన్ఱున్ఱిలాత
 నమక్కురైయాణెన్ఱాన్.

కుటై వాళిర్క్కు నిటై వాళిర్ కుడన్ తీర్క్కవేణుమెన్ఱిఱనిర్బంధమే
 న్నెన్న అతువో (కోవ్విచ్చున్ఱున్నోడుఱవు) ఎజ్జళ్ కులత్తిల్ పిఱన్ద
 అశరణ్యశరణ్యనాన పున్ఱున్నోడు, అనన్యశరణరాన ఎజ్జళుక్కుణ్ణాన స్వస్వా
 మిభావసమబ్ధ నిర్భవమెన్న; అతువో ఒరుకుడనీరోడే పోకిఱ తెన్న; (ఉఱ
 వేల్ నమక్కిణ్ణోట్టిక్క వొట్టియాతు) ఉన్నోడు నమక్కుణ్ణాన పుఱవై
 ఆరాయన్ఱు పార్తైల్, సోపాధికమన్ఱిక్కే, నమ్మిరువడదై యవుమ్

(నమక్కు - ఒక్కోక్కో వాటియాతు) ఉన్నదైయ జ్ఞానవాన్
 భుజైయ బసమల్లకాణ్ నాజ్గల్ శొల్లుకిఱు; ఇజైయలేవన్ ఉఱవు
 కాణ్ ఎజ్ఞుఱు. అటివిల్లాతార్కు మఱక్కలామ్ అన్దవుఱు; అటి
 విల్లాతార్ ఇట్టిడుకోళ్ళుముఱుకాణ్ ఇన్దవుఱు. పి (౧)* మైత్తునన్
 సమ్మి; నాజ్గల్ (౨)* మూమిచూర్ మక్కల్; ఎజ్జనోఒక్కోమ్మడి. ఇతె
 న్నెన్బతు, సమక్కు శిశుపాలన్ మైత్తునన్దై వెన్దాన్; ఉన్నదైయ
 గోవిన్దత్వత్తుక్కు- పుట్టిప్తుచ్చొన్ననాకైయాలే అననైవిడాయ్;
 గోవిన్దాభిషేకమ్ పణ్ణినవన్తు ఉన్కాలిలేవిల్లున్దైమైత్తునన్ కారియమె
 ల్లామ్ ఉన్తతైయిలే ఏత్తిల్లుక్కొణ్ణు మున్ నడన్తు శెయ్తిత్తైయో?,
 అన్దవుఱుకాణ్. (3) “తాట్నత్తనజ్జయత్కాకి” (౪) “పాలప్పిరా
 యత్తేపార్ త్తత్కరుల్ శెయ్త” ఎన్నక్కడనతిటే. ముద్ధాన్దమాక ఒరు
 నిమిత్తమ్ కూట్టిక్కొణ్ణు అన్దక్కారియమ్ శెయ్తవనన్దై త్తిలే విట్టి
 లోమా అతువుమెన్దాన్. (ఇజ్జోక్కోవోట్టియాతు) అజ్గు ఒక్కోక్కలా
 మ్, ఇజ్గు ఒక్కోక్కవాణ్ణాతుకాణ్. స్వతన్త్రన్ తాట్నవిడత్తిల్ పణ్ణిన
 ఉఱవుపోలేయో పరతన్త్రై త్తామిన్తు కైయైక్కాలైప్పిడిత్తుపణ్ణిన
 వుఱు.

(కొవిన్దాపున్దన్దొడుఱవేల్ - ఒక్కోక్కో వాటియాతు) ఉన్న
 దైయ నారాయణత్వత్తిలుఱు పుణ్ణిణలు కణ్ వారవేణమో?, ఎజ్జ
 భుక్తు ఇన్దవుఱు పోరాతో. * ఆళిక్కిన్ద ఆయనాకైయాలే రత్తురత్తు
 స్వరూపమాయరుక్కైయాలే, అతుతానుమ్ నిత్యమాకైయాలే సర్వశ
 క్తియానవననాలుమ్ పోక్కోవాణ్ణాతు; పాక్కితరాన నమ్మలుమ్
 పోక్కోవాణ్ణాతు; కృతసజ్జేతికళాన విరువరాలుమ్ పోక్కోవాణ్ణాతు.

ఇరుగో తరుమాజాలమాన విద్వేషత్తాలుమ్ పోక్కోవాణ్ణాతు.

కల్యాణమును ఉన్నోడే. (౧) “శుష్టుకుడై యావెను తనవని” ఎష్టు-గోవి
దాగోమేపపణ్ణుకై యాలే శేష శేష భావమును ఉన్నోడే. (౨) *శుష్టుకి
అన్న శేయుమిమ్మొకరాకై యాలే నియన్త్ర నియామ్మ భావమును
ఉన్నోడే. (౩) “తమ్మనై యానననే” (౪) “అనాయర్ తాయవనే”
ఎష్టు కార్యకారణబద్ధమును ఉన్నోడే. (౫) “ఎన్నయిర్ కణ్ణిసివాన్”
ఎష్టు - నీ ఉయిరాయ్, నీవిట్టన్త సోతు ఎన్నయిర్ ఆల్లమాట్టాతు
నాజ్జో శుడిక్కుప్పికి యిరుక్కై యాలే, భార్యభారికబద్ధమును ఉన్నో
డే. (౬) “ఎణత్తుళెత్తు మిరున్దతిత్తిక్కుమ్” ఎష్టు వ్యాప్యవ్యాపకబద్ధ
మును ఉన్నోడే. ఇప్పటి ఉన్నోడే యజ్ఞాన బద్ధత్తుక్కు ఎలేయ్యణ్ణో.

(కోర్పి - ఒక్కోనొక్కాయాతు) నీ గోవర్ధన మెడు త్రివాతే
 వేటారుననో వెన్ను శక్తిక్క, నాన్ బద్ధవాయ్ పీటనేన్ ఉగ్గభుక్తు;
 వేటానునినై యాతే కొళ్ళుగోళైన్ వాడైల మోఘమయ్యో? (ఒక్కోనొక్కో
 యాతు) ఉన్నాల్ వివనోణ్ణాతు, ఎక్లభాల్ వివనోణ్ణాతు; ఉన్నడైయ
 బద్ధుక్కభాల్ విడువ్కొనోణ్ణాతు; ఎక్లబ్ బద్ధక్కభాల్ విడువ్కొక్కడ
 వోమెన్ననోణ్ణాతు, ఉర్రాకనజేతిత్తైలుమ్ విడువ్కొనోణ్ణాతు. * నీ
 తుఱువైమెన్దిట్టకన్దవిక త్తిలుమ్ పోయ్ త్తిలై; నాన్దో (౯) “పుళ్ళునమ్
 పేళాతే” (౧౦) “కూకమేతేల్” ఎత్తవిడత్తిల్ మఱునత్తిలై, (౧౧) “ఉన
 ముడైయన శెయ్యప్పేతాయ్” ఎత్తవిడత్తిల్ పోయ్ త్తిలై. (౧౨)
 “సన్దన్ మత్తత్తైజైరేకడవోమ్” (౧౩) “ఇప్పురొన్దపుణ్ క్కన్దతే” ఎత్తు
 తిరగ అనన్దమ్ శొన్నవిడత్తిల్ ఒక్కన్దత్తిలై. అఱివొన్దుమిల్లత పెక్లభు
 క్కుళుతై నొన్దున్దుత ఉఱువు. ఉరేదయాపూర్తిక్కు దయనీయతా

- (1) తి.మొ.ఉ.౧౦-2. (2) తిరునాళ్ళ. (3) పెరి-తి.౧.ఉ-3.

- (४) वि. वा. म. ३-२-३. (५) वि. वा. म. २-५-१. (६) वि. वि. २-३-११.

- (2) పెరు-తి-౬-౭. (౮) తి-వాయ్-౬-౭-౬. (౯) తి-మొ-౧౦-౭-౧.

- (၁၀) စိ-မူ-၇၀-၃-၇.

- (၇၇) မေ-၅-၃-၄-၃.

పూర్తియైతానపునుపుక్కు అన్యథానిద్దిశోల్లనాన్వితే.

“ఇహుడిన మోడే ఉజుపుశొల్లనపుకల్! ఉజుశై గోవికై కళాక
పుమే నమెగోవిద్దనాపుమే శొల్లనామ ఇహుతెన్; సమైడియలే మర్ప
త్తిలే తొట్టువైత్తు, మేలుమ్ అతిలేనడిన్దవైత్తు, కార్యకాలమానవాతే
వాలైక్కు కైత్తు, ‘‘శోవిన్దా’’ ఎన్నానిద్దిశోశే! ఎన్నాచ్చోట్టు-
ఎన్టాన్. నాజల్ శెయ్తతెప్పై ప్పొలుక్కుమ త్తనై యన్దొప్పెన్న; శొల్ల
కైక్కు హేతుశొల్లనాల్, పొలుక్కితోమెన్దాన; (అతీయాతపిత్తై
కళోమ్) ఎన్నితార్కల్.

ఇవై యెల్లామ్ పొలుక్కైక్కు హేతుశ్శుళుమ్ క్కీటపడి; ముత
లిలే అజ్జర్ శెయ్తతె ప్పొలుక్ పేణమ్; బాల్ శెయ్తతె ప్పొలు
క్కపేణమ్; స్సేహిత్ శెయ్తతె ప్పొలుక్ పేణమ్; అననధానత్తాలే
శొల్లనతత్తిలోమ్; బాల్కత్తాలే శొల్లనతత్తిలోమ్; ప్రేమత్తాలేవన్ద
విటుట్టియాలే శొల్లనతత్తిలోమ్. ఎజ్జళాలే అతీపుకట్టమ్; పిఱవి
యాలే అతీపుకట్టమ్; ఉన్నాలే అతీపుకట్టమ్. * యాతు మొన్దటి
యాతపిత్తైకళితే నాగల్. * అతీనొన్దమిల్లాల ఆయ్క్కు లత్తిలే
పిఱక్కై యాలే అతీపుకట్టమ్. (౧) ‘‘అర్కకైన్ ముళియర్కకైన్
తు’’ ఎన్నిపడియే ఉన్నైక్కు వతికొమ్; (౨) ‘‘అతీనగ్గేన్

సమన్దెన్దాను పమాన్దె యాలెక్కక్కు విన్దొప్పియన్దె సర
క్కుడాతోవెన్న; (౩) ‘‘పిఱప్పిన్ వజ్జిలేన్’’ ఎన్దెయాలె సరక్కు
డాతు; అనాలుమయథాపాననవన్దొ ఫలమ్; సిగ్గల్ సమెచ్చులుపేర్కై
త్తికోశే, ఉజ్జల్ శిలుమై తీరుమ్మడిజ్జకేయెన్న; (అతీయాలెవిత్యాది)
అతీయామైయాలమ్ బాల్కత్తాలమ్ ప్రేమత్తాలమ్, ఉన్నైచ్చు
పేరాలేయన్దొతోమేయాకిలుమ్, సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వస్థాన్దెర్ననాయ్ ప్రేమ
పరవశనాన నీ శీతీయరుళాతోయ్తయవేణమ్.

రాయ్ ప్పాడియాయర్ ” ఎన్ఱు-ఇడైయరై మతికెడప్పణ్ణుమతు-పెన్దై
మతిక్కె-డుక్క-చొప్పివేణుమో? “పిత్తిళ్ళొల్లీర్లుమ్ పేతై
యర్ శొల్లీర్లు పత్తర్ శొల్లీర్లుమ్ పన్నప్పేటునో” ఎన్ఱు ప్రసిద్ధ
మన్లో.

(అన్నినార్) (పేమాన్దరై కున్ద్రొళ్ళొళ్ళుకై యావతు-ఒరుపడు
కైయిలేయరున్, “కై తాక్కిల్లు, కాల తాక్కిల్లు” ఎన్ఱైయితే.
(ఉన్ఱనై) గోవిందాభిషేకమ్ పణ్ణియరుక్కి-అవునై. అననధానాదికళుమ్
అన్నుమ్ విలైకై కున్ద్రొమ్ తమాయరుక్కి-అవునై. (1) “ఇళైయార్
విలైయాట్టాడు కాలల్ వెళ్ళుమ్ విలై విత్తై” ఎన్ఱు-తానేయితే అనల్లుకు
అడి. “ఉన్ఱనై ప్పిఱవి పెటున్ఱనై ” ఎన్ఱు ప్పెవోలన్ఱు ఇన్ఱి ఉన్ఱనై.
అవ్విడత్తిల్ పెరుమైయుడైయనన్, తామనిన్ఱు నీరై సమ్మాదిక్కి-వన్ఱ
విడత్తిల్ మేనైశొల్లుకై కున్ద్రొమ్మితే.

(శిఱుపేర్) గోవిందాభిషేకమ్ పణ్ణినప్ప, ముతల్ తిరునామమ్
శొల్లుకై కున్ద్రొమ్మితే. ముడిశూడిననై త్తటియిల్ పేర్ శొల్లుకై కున్ద్రొమ్
మేఱ్ఱుడవున్దోకున్ద్రొమ్. ఇప్పోతు “శిఱుపేర్” ఎన్ఱు నిన్ఱైక్కి-అతు
“నారాయణన్” ఎన్ఱుజే. త్తళ్ళుక్కు అసాధారణనాయరుక్కి-అననై
సాధారణనై శొల్లుకై కున్ద్రొమ్మితే. ఉడినాల్ శొల్లుమన్ఱై ప్పడుక్కై
త్తలైయిలేశొల్లలామో? అన్ఱిపురవాళలిలేపడుకాడుకిడప్పరై నాట్టు
క్కుక్కడవనెన్ఱిఅతు ప్రణయియల్లనెన్ఱై. ఇనన్ ఉభయవిభూతి
క్కుమ్ ముడికివిత్తు శ్రీనైకుణ్ణత్తిలే యిరుక్కు-మననెన్ఱు శిఱితు జ్ఞాన
ముణ్డాయరుక్కు-చ్చెయ్ తేయితే, ఇన్ఱన్ వన్ఱు, “పళుక్కై మేయ్ త్తాన్”
ఎన్ఱు ముడిశూట్టిల్లు. ఉభయవిభూతిక్కుమ్ ముడిశూడినతుక్కు
అవ్వరుకే ఒరువశ్వర్యమితే ఇతు. “నారాయణన్” ఎన్ఱిఱపేర్ నారా

యూపరత్వపరజ్ఞాన ప్రమాణజ్ఞభుక్కు చొల్లలామ్; గోవిందాన శ్రమాన
నెజ్జుడై యాక్కు చొల్లుకై కున్ద్రమ్.

(శిలువేర్) సహనాక్షరజ్ఞో ద్వాదశాక్షరజ్ఞో తొడక్కమాన
పెరుమ్బొకశ్శెల్లామ్ * అవన్ పెయరెట్టెయైయమ్ కణ్ణవాతేశిలుకి
న్దొరు; అతుతాన్ * మూవైయైత్తుడైయప్పేరైక్కణ్ణవాతేశిలుకిన్దొరు.
ముఱుకిమూక్కైప్పైత్తెప్పొర్క్కు యోగ్యమానవేర్. వీట్టల్దే కత్తి
క్కైయరాయ్ త్తిరివార్క్కుమ్ యోగ్యమానవేరైక్కణ్ణవాతేశ్శీప్ప
నాయ్త్తు. వాచ్చన్ శిలుకినిఱ్ఱునిఱమ్ పెన్ద్రాల్ వాచకముమ్ అప్పడియే
యితే.

(శిశుపేర్) (౧) “అష్టాక్షరమహామన్త్రమ్” ఎన్నార్ కలక్షన
వర్కళి; తెలివ్వుడైయవివర్కళుక్కు చ్చిఱుత్తుత్తోల్ ముమితే; ఇతు.
మూలనామముమాయ్ అలిగుహ్యముమాయ్ చ్చెవియిలేశొల్లవేడ్లు
మ్మడియితే యిరుప్పతు. పిఱన్దు పన్నిరణ్ణమ్ కభేన్దవాఱే పేరిట్టుతా
లాట్టినతిఱే, (౨) “మన్ననారణన్ నమ్మిపిఱన్దమై” ఎన్దుమ్ (౩)
“నారాయణావధేల్ తాలేలొ” ఎన్దుమ్. అప్పొతు * శెయ్ తలై
నీల నిఱుత్తుచ్చిఱుప్పెళ్ళెయాకై యాలేశొల్లలామ్; ఇప్పొతు పెరుగ్గ
ణ్ణనిఱే.

(అక్షై తనవుమ్) అతుతన్నె ఒమకాల్ శొల్లివిడాతే పలకాల్ శొన్నపడి. “నారాయణన్” ఎస్తమ్, “నాల్ త్తొయ్ ముడి నారాయణన్” ఎస్తమ్ “నారాయణన్ మూర్తి” ఎస్తమ్ పలకాలుమ్ శొన్నార్ కళితే. (అక్షై తనవుమ్) మూలనామతైచ్చొల్లి ప్పిట్టవశ వేయ్ ప్పిక్కే, మూలక్కిరిగ్గిలేతట్టచ్చొన్నవల్ త్తై యమ్ “పాళియన్ భుడై ప్పొన్నాపన్” ఎన్నార్ కళితే.

(c)

(२) पेशी-३-१-२-१०. (३) पेशी-३-१-४-२.

(ఉన్ననై - అత్తై తనవుమ్) ఎజ్జళిల్ నాజళి ప్రణయిత్వత్తాలే
 “పేయ్ పెణ్ణే!” “ఉమైయో! శెకుడో!” “నాణాతాయ్!” “పణ్ణే
 యున్ వాయటితుమ్” ఎన్ఱుతొడక్కిచ్చెయ్ తవన్దై యుమ్ పొత్తై కొళ్ళు
 నినై త్తార్ కళో; (౧) “సర్వాన శేషతః క్షమస్వ” ఎన్న వేణుమితే. త్రివిధక
 రణజ్జాలుణ్ణాన త్రివిధాపచారత్తుక్కుము పలక్షణమ్. * పుకుతరువానిన్ఱ
 వన్దై శ్రిల్ బుద్ధిపూర్వత్తుక్కుత్తమై కొళ్ళుకితార్ కళి. భగవద్భాగవత
 విషయజ్జళిల్ ఉపచారబుద్ధ్యాపణ్ణుమ్ అపచారజ్జళుక్కు త్తమై కొణ్ణు
 విషవేణుమ్. సులభనై “పరన్” ఎన్నిటతుతాన్ అపచారమాకిట
 ననై యితే. కుళిర్ న్ద తణ్ణైరై వినియోగమ్ కొళ్ళుమవనుక్కుక్కాయ్
 చ్చినతణ్ణిర్ పకై యితే. కృష్ణనుడైయ ఆన్ద్రులుక్కు ఈశ్వరత్వత్తాలే
 వన్ద అత్తై పకై యితే. “పేన్ద్రుక్కు- ప్రయోజనమానతు పుట
 మ్మేకిడక్క- అప్రయోజకజ్జళై క్కిడన్ఱు ఆరాయ్ కిటతెన్” ఎన్ఱు (శీట
 యరుళాతే) ఎన్నితార్ కళి. శెయ్ వుత్తైయెల్లామ్ శెయ్ తు “శీటియరు
 ళాతే” ఎన్న న్నెయ్ మాకాతెతాన్; ఇత్తలైయె ఆరాయ్ శీటక
 ణ్ణుమ్బడియాయితేయరుపుతు. పూర్వపుత్తమ్ * నక్షమామిక్కి ఇల
 క్కుల్లవే, నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియై మున్నిట్టనర్ కళాకైయాలే.

శ్రీవిశ్వరూపమ్ కణ్డై అర్జునన్, నీ ఎన్నోడేమేల్ విఱ్ఱున్ఱుకలశిన్
 పడియాలే ఉన్ వై భవమొన్ఱు మఱిన్ద్రులెన్, అనవధానత్తాలుమ్ ప్రణయిత్వ
 త్తాలుమ్ * విహారశయ్యానన భోజనజ్జళిల్ పణ్ణిన అసత్కారజ్జళై ప్పొట
 త్తరుళి వేణుమొన్ఱు పొత్తై కొణ్ణాన్; సాలభ్యత్తిలే పరిమాటిన తప్పక్క
 తై పరత్వమ్ కణ్డైవాతే పొత్తై కొణ్ణాన్ అవన్; సాలభ్యత్తైక్కణ్ణు పరత్వ
 బుద్ధిక్కు త్తమై కొళ్ళుకితార్ కళి ఇవర్ కళి. భక్తియిల్ తలైయా
 నిట్రు-పుమామ్; అవన్ఱనై ప్పన్ద్రుపుమామ్; కిట్టినాల్ శొలువతిత
 వాయ్ త్తు.

సమ్మాలే పేతామృడియాన సమృద్ధమ్ నమ్మోడే యుణ్ణానా
లుమ్, కుద్ధత్తైప్పొలుక్కువేణుమెన్టాలుమ్, ఫలభోక్తాక్కుల్ నీజ్జళాన
పిన్బుఉజ్జల్ తలైయిలేయుమ్ ఒన్బుణ్ణాకవేణ్ణానో?; “ఇవర్కల్ ఇన్నతు
శెయ్తార్కల్; అవన్ ఇన్నతు శెయ్తాన్” ఎన్బునాట్టార్కుచ్చొల్ల
లావతోరుఆలమ్బనమ్వేణ్ణానోవెన్న; (ఇతై వా) నీ తరువోమెన్టవన్బు
విలక్కుకైక్కు ఉరియారుణ్ణో? (ఇతై వా) ఉన్స్వరూపజ్జెణరాయ్.
ఎజ్జల్తలైయిలేకిడన్బు నాజ్జల్ ప్రతిపత్తిపణ్ణామెయాలే అభీత్తుక్కుణ్ణ
శేషత్వమ్పొలన్బే, ఉన్తలైయిలే కిడక్కెయాలే ఎజ్జళల్ అభీక్కువా
ణ్ణాతశేషిత్వమ్. అత్తైప్పార్త్తు ఎజ్జళుడైయ కారియత్తైచ్చెయ్యాయ్.
అత్తలైయిలే కుత్తైయన్బియిలే యెఱ్ఱియవమైయుమితేపేర్దుక్కుమ్;
అద్వేషమేయితే ఇత్తలైక్కు వేణ్ణువతు; పేర్దున్ కనత్తుక్కు కీర్త్
విల్దెనత్తెల్లామ్ అద్వేషమాత్రమాయరుక్కుమితే. (ఇతై వా)*వానో
రిత్తైయై నిన్బైత్తన్బు *ఆయ్కులమాయ్వన్బుతోన్బిన నమ్మిత్తైయే.

(కోవిన్దా - ఇతై వా - ఒభీక్కువాభీయాతు - పత్తైతారాయ్)
ఉన్బైప్పార్త్తులుమ్ కై విడవిరకిత్తై, ఎజ్జళైప్పార్త్తులుమ్ కై విడవిర
కిత్తై. (నీ) రక్షిక్కెక్కు నీజ్జల్ పణ్ణిన సాధనానుష్ఠాన మెన్నెన్బు
కేట్టాల్, దేవరైలైయిలే వర్తిక్కిఆతుక్కు కుత్తైశొల్లప్పోమో
ఎన్బితార్కల్ అతిపుడైయార్; అతిహస్తమిల్లాతఎజ్జళుక్కువిషయవాస
మాత్రమేయన్బిక్కె, కుడల్తుడక్కుణ్ణానాల్ రక్షిక్కుచ్చొల్లవేణుమో?.

(ఇతై వా-శీతీయరుళాశే) శీతీనాల్ వరుమనర్థమున్నతన్బో?; ఆకై
యాల్ (నీతారాయ్) అత్తలైయిల్ కుత్తైయన్బియిలే యెఱ్ఱియవమై
యుమితే. పేర్దుక్కుఅద్వేషమేయితే ఇత్తలైక్కు వేణ్ణువతు; పేర్దు
న్ కనత్తుక్కు-కీర్త్విల్దెనత్తెల్లామ్ అద్వేషమాత్రమాయరుక్కుమి
తే. (ఇతై వా) *వానోరిత్తైయై నిన్బైత్తన్బు, *ఆయ్కులమాయ్, వన్బు
తోన్బిననమ్మిత్తై.

(కుటై వొన్ఱుమిల్లాత కోవిన్దా - ఇటై వా - పటై తారాయ్) (౧)
 “గుణతుజ్జతయారవర్ణపతే భృశేనిమ్మమిమజ్జనమున్నమయ । యద
 పేక్ష్యమపేక్షి తురస్యహితత్పరిపూరణ మీశితురీశ్వరతా” ఎన్నక్క
 డవతితే. (౨) “నోపేక్షణంమమతవోచితమీశ్వరస్య” ఉన్నుడై య
 శేషిత్వమ్ నిలైనిఱ్ఱువేణుమాకిల్ శెయ్కితాయ్, శీతామైక్కుమ్
 హేతువితు. (౩) “ప్రేష్యస్యక్షమితవ్యంమే” ఎన్నక్కడవతితే. (౪)
 “శెయ్తరున్ద్రమ్ నన్ద్రమాకవేకోళ్ ఛాలనాతనే.”

(పటై తారాయ్) సాధుపరితాగ్రీమ్ పణ్ణుకైక్కన్ఱో ఇజ్జువన్ఱు
 విజన్దరుళిన్ద్రు. “పటై తారాయ్” ఎన్ఱవాతే గోపీజనత్రినుడై యమి
 కుతి కుటై ఆరాయ్ వాయ్నీయన్ఱో? “ఇవర్కిళ్ శొల్లకిఱవన్ద్రై ఆరా
 య్న్దు కొడు” ఎన్ఱాన్ అరుకిరుక్కిఱవన్ద్రై. (నీతారాయ్) అవళోతరువతు
 తన్దాళ్, నీతరువత్తైతారాయ్. ఉపాయనిష్ఠైయన్ఱో అవళో తరువతు,
 మేలుళుతుఉన్ పణియన్ఱో. (౫) “అస్తుతే” ఎన్ఱు అవళో అతు శెయ్ తాల్,
 (౬) “అహమ్-మోక్షయిష్యామి” ఎన్నక్కడవనీ పేశాతిరుక్కిఱతెన్?
 సులభనాన నీతారాయ్. స్వామియాన నీతారాయ్. సర్వోపాయ సాధా
 రణమాన రుచియైఉపాయత్తిల్ శెలవెఱ్ఱుతాతే, చైతన్యకార్యమాన
 స్వీకారజ్ఞయమ్ ఉపాయత్తిలే శెలవిడాతే ఎజ్జళాల్ సాధ్యమన్ఱిక్కే
 సిద్ధస్వరూపనాన ఉన్నైయేపార్ త్తుక్కారియమ్ శెయ్తరుళవేణుమ్.

(క ఆ వై కళిత్యాది) “ఎజ్జళైప్పార్క్కిలుమ్ నీకార్యమ్
 శెయ్య వేణుమ్; ఉన్నైప్పార్క్కిలుమ్ నీ కార్యమ్ శెయ్యవేణుమ్;
 ఎజ్జళైయమ్ ఉన్నైయమ్ పార్క్కిలుమ్ కార్యమ్ శెయ్య
 వేణుమ్; ఉన్నైప్పారాతే ఎజ్జళైప్పార్ త్తాయాకిల్ ఇఱ్ఱిక్కిఱ్ఱోమ్,

ఎజ్జలై ప్పారాతేడన్నై ప్పార్ త్తాయాకిల్ పెఱుకితోమ్. ఆనపిన్బు ఎజ్జ
 ఘడై యరక్షణమ్ ఉన్నా లేవిడలామా?. ఎజ్జఘక్కు వుత్తజ్జాన జన్మజ్జ
 ఖాల్ నన్నైయిలైయెన్తోమ్, నీ నన్నైక్కడియెన్తోమ్, పూర్ణనెన్తోమ్, సుల
 భనెన్తోమ్, ఉన్నోడుఎజ్జఘక్కు క్కులైయాత సమ్మన్మణ్డెన్తోమ్,
 ఎజ్జళ తప్పుక్కు అనుతపిత్తోమ్, పొత్తైక్కొణ్డోమ్, ఎజ్జఘక్కు ఇనిచ్చె
 య్యవేణ్ణు మంశమిలై, ఇనిఉన్నైయిగ్గవామల్ కారియమ్ శెయ్య
 ప్పారాయ్. (౧) “తదహ న్త్వదృతే” ఇత్యాది. ఎజ్జఘక్కు పురిత్యాజ్య
 తేన్వనవిహితజ్జళిల్ అన్వయమిలైయాయ్ త్తు, స్వీకార్యతేన్వన విహితోపాయ
 మాననీ స్వీకారనిరపేక్షమాక క్కైప్పకానిన్టాయ్; ఉనక్కుజ్జానశక్తి
 యిలుమ్ కుత్తైవద్ర్శ్శిరున్దతు; ప్రిప్తియిలుమ్ కుత్తైవద్ర్శ్శిరున్దతు; ఎజ్జ
 ఘక్కు అజ్ఞానాదిశ్ పూర్ణమాయరున్దతు; కుద్ర్శ్శిలై ప్పార్ త్తు చ్చీఱ
 వొణ్డైతపడి సమస్త విరోధజ్జలై యుమ్ పోక్కుకితేనెన్వనా యిరున్దాయ్
 నీ; ఆనపిన్బు “ప్రాప్యలాభనిమిత్తమాక శోకియాతే కొళో” ఎన్వనీఎజ్జ
 లపేక్షితతైచ్చెయ్యలాకాతో” ఎన్వతజ్జళాకిచ్చన్వతైయుమ్ అయోగ్యతై
 యైయుమ్ అవిష్కరిత్తు, ఉపాయపూర్తియైయుమ్ తజ్జళో ప్రిప్తి
 యైయుమ్ మున్నిట్టు, ప్రామాదికమాకప్పకున్ద తప్పుక్కుఘక్కుప్పొత్తై
 కొణ్ణు, ఎజ్జళో ప్రాప్యసిద్ధిక్కు నీయేఉపాయమాక వేణుమెన్టు కృష్ణనై
 అపేక్షిక్కిఱార్ కళో.

(౨౨)

అవ;—ఇరుపత్తన్బతామ్బట్టు. “నారాయణనేనమక్కేపత్తై
 తరువాన్” ఎన్వ సజ్గ్రహేణ ముతల్ శొన్న ప్రాప్యప్రాప్తజ్జళిరణ్డైయుమ్
 ఇన్ద ఇరణ్ణుపాట్టాలుమ్ వినరిక్కిఱార్ కళాయ్, ఫలన్దనుకిఱ ప్రాపకతై నిర్ణ
 యిత్తుస్వీకరితార్ కళో-క్షిప్తిత్వాట్టల్; అతిల్ “పత్తై” ఎన్వ శొన్న ప్రాప్యతై
 నిష్కర్షిత్తు ప్రార్థిక్కిఱార్ కళో - ఇప్పట్టిల్. “పత్తై” ఎన్వ ప్రాప్యతై

ముచ్చడచ్చొల్లి, “తరువాన్” ఎన్ఱుకొణ్ణు సాధనస్వరూపత్తై అనన్తరమ్ శొల్లిల్లై-ప్రాప్యరుచియడియాక ప్రాపకాన్వేషణమ్ పణ్ణ వేణ్ణుకై యాలే.

ఇవిడత్తిల్, ప్రాప్యసిద్ధియిల్ ప్రాపకీస్వీకార సాపేక్షత్తై ఉణ్ణాకై యాలే, ఉపాయస్వీకారమబ్బణ్ణి ఫలప్రార్థనమ్ పణ్ణుకిఱతు ఇఱ్ఱు. “నమక్కే” ఎన్ఱిఱ అధికారిస్వరూపమ్ ఇరణ్ణుపాట్టిలుమ్ విశదమాకి ఱతు. అనన్యభోగత్వముమ్ అనన్యోపాయత్వముమ్ అనన్యార్హత్వముమ్ స్వరూపమితే. “శెల్వచ్చిఱుమిర్కాళ్” “వైయత్తువాళ్ళీర్కాళ్ నాముమ్” “నాజళ్ నమ్బావైక్కు” “నాజళుమ్ మార్కళ్ళీ నీరాడ” “ఎమ్మెనీరాట్టు” “యామ్వన్దోమ్” “యామ్పెఱుశమ్మానమ్” “పుణ్ణి యమ్యాముడైయోమ్”-“నాజశెన్బతు, ఎజ్జళుడైయ” ఎన్బతాయ్ ప్పాట్టుఱోఱుమ్ తజ్జళై ఉత్తైత్తుక్కాట్టిల్లై-స్వరూపత్తిలుమ్ ఉపాయత్తిలుమ్ ఫలత్తిలుమ్ తాజళిరుక్కుమిరుపై వెళియిడానిన్ఱుకొణ్ణు, “నమక్కే” ఎన్ఱపదత్తై విరరిత్తపడియితే;

“తూయోమాయ్ వన్దనామ్” ఎన్ఱుమ్, “తూయోమాయ్ వన్దోమ్” ఎన్ఱుమ్ ఇరణ్ణు శుద్ధియుణ్ణితేకీర్త శొల్లిల్లై-అతిల్ సిద్ధోపాయ పరిగ్రహమ్ పణ్ణినవర్కళుక్కు సాధ్యోపాయత్తిల్ రుచివాసనైయా తల్, స్వీకారత్తిల్ ఉపాయబుద్ధియాతల్, స్పర్శిక్కిల్ శవస్పృష్టి పోలేయుమ్ నీచస్పర్శమృలేయుమ్ ఇరుప్పఱొన్ఱితే. అవై ఇరణ్ణుశుద్ధి యుమిఱైయెన్నుమిడమ్ కీర్తప్పాట్టిలే వెళియిట్టార్కళ్. సాధ్యత్తిలుమ్ వన్దాల్ ప్రయోజనాన్తర నజ్జమ్ నడప్పతల్, అకవాయిలే భోక్తృ త్వబుద్ధి నడప్పతల్ శెయ్తాల్ విషభోజనమృలేయుమ్ ఉచ్చిషా శనమృలేయుమ్ సరువఱొరు అశుద్ధివుణ్ణితే; అన్ద ఎచ్చిలఱుత్తు భోగ శుద్ధిపణ్ణుకిఱార్కళ్ - ఇప్పాట్టిల్. (౧) “ఆ శ థ్ల థ్లార్ మాశథ్

ధూర్” ఎన్నియును ఇరణునోషము మన్తవర్కశ్చై యితే. (౧) “సర్వ
ధర్మాంశ్చ-సర్వకామాంశ్చ”(౨) “తొమ్మిది తూయమన త్తరాయ్.”

ఉపాయపరిగ్రహ త్తినుడైయ అన న్తర త్తిలే రుచికార్యమాయ్
వరువతొరుపేద్దోల్ త్వరై యుమ్, సాధ్య త్తిలే సాధనబుద్ధినడక్కు-మ్బు
డియాన కలక్క-ముమ్, ఆర్తియై ఆవిష్కరిత్తు వలైక్కై-యుమ్, ప్రా
ప్త్యై న్తర శ్రద్ధెకులై కై యుమ్, పురుషార్థ త్తిల్ అవిచ్ఛిన్నమాన పారి
ష్పమ్, ప్రాప్త్యమ్ సఫలమామ్బుడియాన అపేక్షైయుమ్ ఇవై ఆయుమ్
పరిగ్రహిత ఉపాయఫలమాయ్ విలై యుమవై యితే. కాలమే కణ్ణు
అజ్ఞాతే వస్తు తునభుమ్బుడియాన త్వరై యుమ్, పోద్దుతల్లుప్పొరుళ్
తేడుమ్బుడియాన కలక్క-ముమ్, తగ్గల్ వడినైక్కాట్టి వలైక్కు-మ్బుడి
యాన ఆర్తియుమ్, నోనైబ్బ వ్యాజమాక్కి వేడ్గినవద్దోల్ అపేక్షై
అన్త్రపడియుమ్, పరిపూర్ణమాక కైజ్యర్వత్తై అపేక్షిక్కి-అపడి
యైయుమ్, అతిల్ కలై యలుస్తు త్తర వేణుమెచ్చులొమ్బుడి ప్రార్థిక్కి-
అపడియైయుమ్ కాట్టి, “నాముడై యోమ్” ఎన్త పుణ్యత్తినుడైయ
ఫలజ్జలై వెళియిడుకిణార్కళి.

కీర్తించొన్న ఉపాయత్తుక్కు వేటొన్డై ఫలమాక్కు-కైయా
వతు - మాణిక్య-శ్చైయట్టు తవిడుకొల్వారై ప్పొలే యితే. అన్త ఉపాయ
త్తుక్కు ఉపాయా న్తర నివృ త్తిపోలే సకలఫలసాధారణమెచ్చు విరోధి
యాన ఫలత్తై అపేక్షిక్కు-లాకాతితే. స్వరూపానురూపమాన ఫల త్తిల్
తగ్గళుడైయ అభినివేశ శ్చై అతివిక్కు-వేణుమెచ్చు, * శ్రుతిశతశిరస్సిద్ధ
మాయ్, కరు త్తతియుమ్ * మూతువర్ కై ప్పట్టుక్కి-డక్కుమతాయ్,
కరునర్దైయిల్ వాసనై యాలే అవర్కళి విఅన్తవిడ త్తిల్ అపేక్షిక్కు-
మతాయ్, అవర్కళి-డొత్త ప్రా ప్తియై యున్తనర్కళి పారిక్కుమ

తాయ్, భగవదనన్యార్ శేషమాన వేషత్తుక్కు అత్యస్తమనుకూప
మాయ్, ఈశ్వరనుడైయ ముఖవికాసత్తుక్కు హేతువాయినన్దుళ్ళ పర
మప్రాప్యతై, ప్రబన్ధ నిగమనమ్ పణ్ణుకిఱార్ శాకై యాలే, ఎల్లార్ క్కుమ్
తెరియుమ్బడి పెళియిడ వేణ్ణుకై యాలే, “నాట్టార్ ఇళై కై క్కు నోన్బు
ఎన్దు ఒన్డై వాళిరిత్తు ప్పొకున్దో మి తనై, ఎగ్గుక్కు ఉదైశ్యమ్ ఉన్

తిరువడికిళిలే నిత్యకైజ్జర్యమ్” ఎన్దు ప్రాప్య నిష్కర్ణమ్ పణ్ణుకిఱార్ కళి.

*ఎమ్మావీటిలర్థత్తోడే తలైక్కట్టుకిఱతు; * ఎమ్మావీటిలే ప్రా
ప్యతై నిష్కర్ణిత్తు; * ఒర్రోవో కాలత్తిలే ప్రార్థిత్తు, అతుతన్నుడైయ
ఎలై సిలమాన భాగవతానుభవతై (౧) “గాళుమ్ వాయ్క్క” ఎన్దు
సెడుమాఱ్కుడిమైయిలే ప్రార్థితార్-ఆర్థార్; అవరిత్కాట్టిల్ ఇవర్
కళుక్కుళ్ళవాళి; “నీరాడప్పోతువీర్” “ఎల్లారుమ్ పోన్దోరో” ఎన్దు-
పురుషార్థత్తిల్ చరమావధియిలే ముతలడియిలే నిన్దు, అతు నిలై
నిత్తై-క్కాక ప్రాప్యనిష్కర్ణమ్బణ్ణి అర్థిక్కిఱార్ కళి.

“ఆవావెన్టారాయ్ న్దుళి” “ఎమ్మోల్ విట్టియానో” ఎన్దు పెన్దొ
ళి, అక్రూరన్ మనోరథితప్పోలే మనోరథిత్తు క్కొణ్ణువన్దుపడియే, నాము
మ్ పెరియ ఆదరిత్తోడే పుటప్పట్టిరున్దు, వన్దకారియన్దళై చ్చెల్లగోళెన్దు
కేట్టు, వేణ్ణువనవుమ్ కొడుక్కు ఇళైన్దు పత్తెకొణ్ణికాలత్తుక్కు ఎఱుమ్
సమ్మైనమ్ పణ్ణువతాళ ఇళైన్దు వన్దకారియమ్ తలైక్కట్టివిటోమ్,
తిరియ “పత్తెళారాయ్” ఎన్దు నిన్దార్ కళి;

“పాడిప్పత్తెకొణ్ణు” ఎన్దుతుక్కు మేలేయుమ్ ఒరుపత్తెయన్దొ
యిరున్దుతు, నామ్ అతటిన్దిలోమ్, నమక్కు ఇతువే తెరిన్దతిలై, మేల్ విళై
యమ్బడి కాణ్ణిటోమెన్దు పేళాతేయిరున్దాన్; “ఎజ్గో త్వరై యైయుమ్
తలై తడుమాతాన వరిమాన్దొత్తైయుమ్ కణ్ణువైత్తు, ఇతుక్కు హృద
యమ్ కేట్టిలెయి! ఎజ్గో నిన్దై వై కేళానామ్” ఎన్దు తుడై తట్టుకిఱార్

కళ. కీర్తీప్పణ్ణెన ప్రాపకస్వీకారమ్ అనత్సమమామ్బడియాన ప్రాప్యరుచి
యైయుమ్, “ఉన్నాలే పేలు” ఎన్టు అటుతియ్యిట్టాల్ నీ వరక్కణ్ణెరు
క్కి నొణ్ణతపడి యిరుక్కిఱత్వరైయైయుమ్, ఎన్గళ్ ఆర్ద్రామైయిన్
స్వభావత్తైయుమ్ కళాయెన్నితార్ కళ.

వా. — (శిర్డీ మఠశిలుకాలే వస్తు) శిలుప్పెణ్ణళాకై యాలేకుళిర్
కాలత్తిల్ పుఱప్పడమాట్టాత నాన్గళ్, అఱప్పోతోడే పుఱప్పట్టువరు
మ్బడియన్టో ఎన్గళ్ త్వరై యిరున్గపడి. ఇవర్ కళుక్కుఱభిముఖ్యమ్ పిఱన్
కాలమ్, * ఆత్మహిత చిన్తనత్తుక్కునత్వోత్తరకాలమాక విధిక్కుమ్
బ్రాహ్మముహూర్తమాయ్ వన్దు విఘ్నన్తు. మాసమ్ మార్ కళిమాస
మాయ్, పక్షమ్ పూర్వపక్షమాయ్, అతిలే పౌర్ణమియాయ్, ఇప్పడి
ఒరునన్నాళ్ వన్దుఫలిత్తాప్పోలే, అద్దివ సత్తిల్ ముహూర్త ముమ్
బ్రాహ్మమాయ్ వన్దు విఘ్నన్తు.

(కాలై) (శిలుకాలై) (శిర్డీ మఠశిలుకాలై) “శెజ్గల్ పాడి
క్కుటై” ఎన్టు - తామసరుమ్ ఉణరుమ్బడియాన వళవు - కాలై యా
వతు; “ఆయ్ చ్చియర్ మత్తినాలోళై పడుత్త” ఎన్టు - ఇడై చ్చికిళ్
ఉణర్ న్దు స్వకృత్యత్తిలే అధికరిక్కుమ్బడియాన వళవు - శిలుకాలై యా
వతు. “ఆయ్ చ్చియర్ మత్తినా లోళై పడుత్త” ఎన్టు తాన్ విశివు
క్కు అడై యాళమాక చ్చొల్లుమ్బడి, అతుక్కు మున్నే ఉణర్ న్దార్
కళితే తాన్గళ్; ఇవర్ కళుక్కు, రాత్రికళిన్దు పకల్ వరువతల్లు మున్బుత్తై
నడువిల్ పోతైయితే నిన్దైక్కిఱతు; అజ్ఞానదళై కులైన్దు ప్రాప్తిదళై
పుకురువతల్లు మున్బుత్తై జ్ఞానదళై యెచ్చొన్నపడి. శిలుకాలై యావతు -

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ; — ఇరుపత్తొన్బ తామ్బట్టు. (శిర్డీ మఠశిలుకాలై) ఇప్పట్టిల్,
ఉపేయస్వరూపత్తై వివరిక్కితార్ కళ.

*మునివర్కళుమ్ యోగిళుమ్ ఉణరుజ్జాలమ్; శిర్ద్రమ్ శిలుకాలై
యావతు-సంసారియాననిలై కులైస్తు ముక్తనానతుక్కుమున్ను ముము
క్షుత్వమ్ అజ్కురి త్తడైయితే.

ఇరుళ్ అకన్తనళవాయ్, వెళిచ్చెటిప్పళవళవెల్లామ్ ప్రకాశి
యాత వళవాయ్, ఇతరవిషయప్రవణ్యత్తాల వరుమ్ అటివుకేడి
న్దిక్కే, భగవద్విషయత్తిల్ జ్ఞానజ్ఞోన్మనేరాన పరిమాన్ ద్రము మిన్దిక్కే-
యిరుక్కి-అవళవైప్పిడి త్తపడి. (౧) “కాలై నన్ భానత్తు తెప్పడినాడి” ఎన్దు
జ్ఞానతీర్థావగాహనత్తుక్కు-యోగ్యమానకాలమ్ పెన్ద్రుపడి. (౨) “తా
మరైయాళ్ కేళ్వనారువనై యే నోక్కు-ముణర్వు” ఎన్దు - శ్రియఃపతి
యై విషయాకరిక్కు-మతిత్తే-నన్ భానమానతు; తుత్తై పడికై యావతు-
సదాచార్యోపదేశమూలమాక, పిరాట్టిపురుషకారమాక, భాగవతర్
కళ్ ఉళాత్తుణై యాక, ఎమ్మెరుమానై ప్పన్ ద్రుమతు. “ఉన్ మణా
ళనై ఎమ్మెనీరాట్టు” ఎన్దు-తుత్తై తప్పామల్లిన్దవర్కళితే - ఇనర్కళి.
*ఓయుమ్ పొట్టుతిన్ది విడివుకాణాతపడి నీన్ది సంసారకాళరాత్రి కట్టిన్దు,
(3) “పకల్ కణ్డేన్” ఎన్దు ఒరుపకల్ ముకమ్ కెయ్ కిఱ సమయమితే.
(౪) “అన్దన్తమ ఇవాన్ జ్ఞానమ్” ఇత్యాది. “కాలై, మాళై” ఎన్దు ఒరు
నియతియైయితే; అనన్ తోన్ ద్రుమ్ కాలమ్ విడివామ త్తనైయితే.
తిరువాయ్ప్పాడిక్కు, నాట్టార్ విడివు-అన్తమనమాయ్, సర్వభూతజ్ఞు
నుడైయ అన్తమనమ్-విడివాయితే నడప్పతు. (౫) “ఆవిర్భూతంమహా
త్మనా” ఎన్దు-అర్ధరాత్రమ్ విడివాయ్ వస్తుమిన్దునైతే. (౬) *విరియు
జ్ఞుతిరే పోల్వానితే.

(శిర్ద్రమ్ శిలుకాలే) శిలుకాలే వరిల్ ఉన్దై ఎక్కాణాన్దై
తెన్దు శిర్ద్రమ్ శిలుకాలేవన్దోమ్. (౭) “శిలుకాలే యూట్టియెరుప్పడు

(౧) తిరుపి-౯౩.

(౨) ౧-తిరువ-౬౭.

(౩) ౨-తిరువ-౨౧. (౪)

(౫) ఓ-పు:౫-౩-౨.

(౬) నా-తి-౧౪-౬.

(౭) పెరి-తి-౩-౩-౨.

తేన్” ఎన్దు మాతృపరత న్ననాయ్ ఇళజన్దు మేయ్క్కవేణుమ్; విడిన్దు వాతే *కాలిప్పిన్నే పోమ్; *ఎల్లియమ్ పోతాకిప్పిల్లై వరుమ్; సిరాట్టమై త్తునైక్కెయాలే *ఆడిలముతు శెయ్యుమ్, (౧) “అల్లర్మీనాన్ వన్దు పిన్నై” ఎన్దిఱపడియే ఇరుళిలే ఆళోపార్ త్తు ఊరిలే తిరియుమ్, అభిమ త్తై కల్లై వేడ్డన విడజ్జిలే పుణర్ న్దు, * ఇరానాట్టికై మూవే ఘుశెన్దు వాతే ఇణ్ణేకిడై కాట్టవరుమ్; అక్కాలమడియత్తిన్దు వన్దు కైక్కొణ్ణార్ కిల్. నాళోతోలుమ్ ఒరువిడివుణ్ణాయ్ నడక్కిఱతితే; సుప్రభాతమాయ్ త్తు ఇన్దు దివస మొన్దుమాయ్ త్తు.

అతుక్కడి ఎన్నెన్దూల్; (వన్దు) వన్దువరు త్తతై “వన్దుతలై పెయ్ తోమ్” ఎన్దు కీర్తేశొన్నార్ కళితే. (వన్దు) సంసారపడవియిల్ ఓడినవర్ కళో మీణ్ణువరువతిలుమ్ వరు త్తముణ్ణు ఎగ్గళో వరత్తుక్కు. దేహాత్మాభి మానమ్ పణ్ణి యిరుప్పారై * ఎతిర్ శూర్ పుక్కుత్తిరికిఱవన్దుడైయ యత్తుత్తాలే వరువిక్కలామ్; నిప్పత్తిసాధ్యమెన్దు స్వరూపత్తైయూణర్ న్దు వారాతారై వరువిక్కలరితితే. ఉపాయస్వీకార త్తిల్ ఉపాయప్రతి పత్తి పణ్ణాతపడియాన నిలైయిలే నిఱ్ఱిఱవర్ కల్లై క్రియారూపమాన త్తై ఏటిట్టుక్కొణ్ణువరువ్వుడిపణ్ణుకై అరితితే. (౨) “ఉనాచచ” ఎన్దు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళత్తై పుణ్ పడు త్తినాప్పోలే శొల్లుకిఱార్ కళో. వర పుక్కునోవుపడుకిఱవనై వారైయాలమ్ పుణ్ పడు త్తినాన్. తాన్ శరణ్యరాకప్పర్ మివన్దు అనరై యుణ్ణాక్కి క్కారియమ్ కొళ్ళమాట్టిర్ మ్మిల నెన్దుతితే విభీషణునై; అప్పడియే నాలడియిట్టు “తాణ్ణేవన్దోమ్” ఎన్దిఱార్ కళో. (౩) “పద్భ్యామభిగమాత్” ఎన్దు-తామ్ వన్దుదూరమ్ పారాతే వాశలళవుమ్ పుఱప్పట్టతు పోలున్దిలరితే. (వన్దు) (౪) “ఇవ్వీతిపోతు

(౧) తి.-మొ-౧౦-౭-౬. (౨) రా.-య.-౧౭-౯. (౩) రా.-అయో.-౫౦-౪౦.

పెరి.-తి.-౩-౪-౬.

మాకిల్” ఎన్ఱు-వన్దాల్ కారియన్జొళ్ళవిరుక్కుమ్ నాజ్గళ్ వరుమ్బడి
యన్ఱో త్వరైయిరున్దపడి.

(వన్దు) పిఱన్దవిడ త్రిల్ నిన్ఱుమ్ ఆయ్ క్కుల త్రిలేవన్దు, (౧) “మత్తై
కొలొ వరుకిన్ఱతు” ఎన్నుమ్బడి * వీలియాడేవన్దు, * నమ్ తెరువిన్
నడువేవన్దు, * కలవిన్ పుఱమ్మేవన్దు, * ముల్ గుమ్ పుకున్దు, * నమ్మిన్ఱుమ్
పుకున్దు, * నీ మలరనై మేల్ వైకి, మాలై పుకుర ప్రాన్దమాయిరుక్కుమ్,
పడుక్కైయై విట్టుప్పడికడన్దు, * కానలుఱ్ఱడన్దు, * ఉన్ తోరణవాళలిలే
వన్దు, ఉట్టుట్టిలేపుకున్దు, * పళిక్కట్టిత్తై శిల్ గుమ్ శిఱుకాలే వన్దు
వరు త్తమఱియవేన్దానో? “కఱవైకళ్ పిన్ శెన్ఱు” ఎన్ఱు అన్దపోక్కు నిక
ర్నమాకచ్చాన్నాప్పేలే, ఇవ్వరత్తెయిమ్ “తప్ప” ఎన్ఱిరుక్కి-తార్ కళ్.
స్వరూపత్తై యుగరాలపోతు అతు ప్రాన్దమాయిరుక్కుమ్; స్వరూపత్తై
ఉణర్ న్దాల్ ఇతు అప్రాన్దమాయిరుక్కుమ్. ఉపాయాన్దరత్తుక్కు
నివృత్తిదోషమ్; ఇవ్వధికారిక్కు ప్రవృత్తి కుల్ గుమ్. ప్రాప్యప్రావణ్యమ్
స్వరూపత్తై మఱిప్పిత్తు. (౨) “పూమరుకోల నమ్ పెన్దై శిన్దిత్తిరా
తుపోయ్” ఎన్నప్పణ్ణుమితే.

సిగ్గళ్ వన్దు శెయ్ తతప్ప ఎన్నెన్న; (ఉన్నైచ్చేవిత్తు) ఇతితే
నాజ్గళ్ శెయ్ తతప్ప ఎన్ఱితార్ కళ్. ఎగ్గళ్ స్వరూపత్తై అఱియావిట్టాల్,
ఉన్ స్వరూపత్తైత్తాన్ ఉణర్ న్దోమో? ఇత్తలైయల్ మిత్రభావనై యా
యిరుక్కై. ఇవనై విడిల్ తాన్ ఉళనాకాలపడి యిరుక్కుమవనితే.
వరవుతానే మికై యామ్బడి యిరుక్కి-ఱువున్నై, అతుక్కుమేలే దురా
రాధర్ పక్కల్ శెయ్ వత్తెల్లామ్ శెయ్ తోమ్. పళ్ళాగ్నివిద్యైయి
ట్పొల్లుకిఱ పరివృత్తియై క్కరై యేటి, దుస్సాధనమాయ్, కైపుకున్దా
లుమ్ నిస్సారమానవిషయజ్గళిలే తువణ్ణు, అతుతనక్కు ఉఱుప్పాక ఇతర

సేనైయేలేఱ్ఱిన్దు, అవర్ కళ్ ముక త్తిల్ విట్టిత్తు అవర్ కళ్ ముక త్తిల్ వెమై పొలుత్తు, నీచభాషణజ్జై ప్పణ్ణి త్తిరికై యాకిఱవ్వన్దు త్తియై అగాదికాలమ్ పణ్ణిన్దు; అత్తై త్తవిన్దు; విషయమ్ నకు త్తతాయ్, సుశీలనాయ్, స్వారాధనాయ్, *పులన్దళ్ వడివుపదై త్తవనాయ్, *తానేతన్నై త్తరు వానాయ్, తన్దాల్ పిన్నై ఒరుకాలముమ్ కై విడాతవనాయ్ నన్దవనై ఉచితదాస్యమ్ పణ్ణికై ప్రాప్తమాక చ్చల్లానిఱ్ఱు, ఎతిరే ఇట్టనాటి క్కుమ్ పొతాతే ఉపచారమ్ శొల్లమవన్ కరు త్తటికై యాశే, పిన్నే తొడర్ న్దు సేవి త్తతు-కున్దు మాక చ్చల్లుకిఱార్ కళ్.

(ఉన్నైచ్చేవిత్తు) (౧) “సాభ్యగచ్ఛత్” ఎన్దు - అభిగన్తా వా న పున్నై అభిగమనమ్ పణ్ణి, కుశలప్రశ్నత్తిలే త్తప్తనామ్ ఉన్నై నాజళ్ సేవ్కై మికై యన్దు? “శెన్దునామ్ శేవిత్తాల్” ఎన్దిఱ ఇరణ్ణుమికై యమ్ శెయ్ తోమితే. (౨) “పిన్నే శెన్దు” (౩) “శూవేనిన్దు” ఎన్దు ఎన్గై త్తోడర్ న్దు వన్దు సేవ్కిఱవున్నై, (౪) “భేజు ర్దుకున్దపదవిమ్” ఎన్దిఱ పడియే శువడుపార్ త్తు త్తోడర్ న్దు తిరిన్దు. (౫) “నారణన్ పోమడమెల్లామ్ శోతిత్తు త్తరుకిన్దాల్” ఎన్నక్కడవతితే.

సేవి త్తవళనేయో, అత్తుక్కు మేలేయమ్ శిలశెయ్ తిలోమో? (ఉన్ పొన్దు నామరై యడియే పొన్దుమ్) శూడక్కణ్ణపూనై విలై మతిత్తు విత్తూరై ప్పేలే, కణ్ణు అనుభవిక్కైయే ప్రయోజనమాయిరు క్కిఱ తిరువడికళై ప్పెన్దు నైత్తు, వేతేయిరు ప్రయోజనమ్ తోన్దు

సా.-(శిర్మమిత్యాది) సత్వోత్తరమానకాల త్తిలే ఆన్దు నా మైయాలే వన్దు, నరుకై మికై ఎన్దిరుక్కుమ్ ఉన్నైచ్చేవిత్తు. (ఉన్ పొన్దు

(౧) రా-పా-౫౭. (౨) తి-మొ-౧౦-౭-౧౧. (౩)-తి-వా-౬-౨-౪.

(౪) (౫) పెరి-తి-౩-౭-౫.

మృడియాన శెయల్ శెయ్త శెల్లామైపారాయ్. (శేవిత్తుపోర్దుమ్)
(౧) “తోడర్ న్దే త్తవుమ్” ఎన్నిఱపడియే. (ఉన్ - అడిపోర్దుమ్) స్వరూప
గుణాదికిల్ పోర్దుమ్కితోమల్లామ్. (అడియే - పోర్దుమ్) అజ్ఞుత్తైక్కు
మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణి, తనక్కు - మ్మరత్తై శేడిక్కొళ్ళుకై యన్తిక్కే, తన్నై
అత్తియమాటియుమ్ అత్తలైక్కే ననైకళై ఆశాన్తిక్కే. పుత్రశిష్య
దాసాదికిల్ తాజ్జళుమ్ ఉణ్ణుడుత్తు, పితాదికళుక్కుమ్ శేషమాయరు
క్కుమాపోలన్తిక్కే, అత్తలైక్కే యాయరుక్కు మిరుప్ప - తనక్కు
ఉజ్జీవనమాయరుత్తైక్కే.

(ఉన్నడియేపోర్దుమ్) అడియానుక్కు అడియిలేయితేప్రాప్తి.
(౨) “అడిచ్చియోమ్” ఎన్నిఱివర్ కళ * కూతాళుమ్ తుఱుప్పకూట్టిల్
పోకార్ కళితే. (ఉన్ - పాన్ - అడి) * ఉలకమళన్దపాన్నడి పోర్దుమ్కిఱ
వర్ కళో? కాడు తైన్ద పాన్నడి పోర్దుమ్కిఱ వర్ కళోనాళ్ళో, అనై,
* ఉలకమెల్లాన్దలై విళాక్కొళ్ళుతల్, * వానవర్తమ్ శెన్నిమల
రావుతలాయితే అన్దపాన్నడికిల్ ఇరుప్పతు; ఇతు, (౨) “మాక
మానిలమ్ ముగ్గుతుమ్ వన్దిత్తెళ్ళుమ్” ఎన్దితే ఇప్పాన్నడి
యిరుప్పతు; (ఉన్ - పాన్ - అడి) ఎల్లార్ క్కుమ్ పొతువాయరుత్తైక్కే
యుమ్, స్పృహణీయమాయరుత్తైక్కేయుమ్, కణ్డల్ విడనొణ్ణాతిరుత్తైక్కే
యుమ్, విట్టాల్ పిత్తైక్కొణ్ణాతిరుత్తైక్కేయుమ్. వెళుమ్ పొన్నడియా
యిరుక్కిఱతో? * పోర్దుమ్ నామరై యడియన్తో?. సాధనత్వముమ్ సాధ్యత్వ
ముమ్ పూర్ణమాయరుత్తైక్కే. (౩) * తామరై యన్నపొన్నారడియితే.
(౪) “ధనంమదీయం తవపాడపజ్కజమ్.”

(ఉన్ పోర్దుమ్ నామరై యడియే) ఎజ్జళుక్కు పొన్నుమ్ పూవుమ్
పుఱమ్మే తేడవేణుమో?. (ఉన్ పోర్దుమ్ నామరై యడి) పెళ్ళుక్కుప్ప

(౧) తి-మొ-౧-౯-౫. (౨) తి-వాయ్-౧౦-౩-౫. (౩) తి-మొ-౫-౮-౫.

(౪) తి-మొ-౭-౩-౫. (౫) స్తో-౪-౩౦.

అమ్మ అన్యపరతై కళుణ్ణానాల్ కృష్ణన్ అవదీతై క్కులై ప్పతుమ్ తిరు
వడికళాలే. (౧) “అత్తిత్తాయన్ తిరువడియాల” (౨) “కదీనమ్
మేయ్ త్త వెన్దై క్కులిన్దై” ఎన్దు-ఆశ్రయణీయముమ్ ఇతు- (3) “అవన్దా
ళిన్దై కీర్థిప్పకుమ్ కాతల్” ఎన్దు ఆశై ప్పడువతుమ్-ఇతు. ఆశాఽను
గుణమాక (౪) “తాళి కణ్ణుకొణ్డెనలై మేన్దునై నేనై” ఎన్దు - ఇవర్
కళి * శెన్నిక్కుక్కొలమాక చ్చూడువతుమ్-ఇత్తై. (పోదీరుమ్)
“పరమనడిపాడి” “అడిపోదీనై-కళుల్ పోదీనై” ఎన్దు ముడియచ్చిల్లి
కొణ్ణుపోదార్ కళితే. * కణ్ణన్ తాళి వాదీత్తుమతు స్వరూపప్రయు
క్తమాయరుక్కుమితే. ఇతుక్కుమేలే ఒన్దు నిన్దై క్కుమ్బడియితే రుచి
కార్యమాయనన్ద ఆదీత్రామై యిరున్దపడి.

(పోదీరుమ్ పారుళి) పోదీరుకిఱ ప్రయోజనమ్. ఇవర్ కళి
“పోదీరుమ్ పారుళి” ఎన్దు పారిత్తుకొణ్ణు శొల్లల్తోడజీనవాతే, శిర్దీ
మహిమకాలేయుగార్ న్దు నన్దఅనన్దలాలే శివన్ద * పోతరిక్కణ్డై యుమ్,
ఇవర్ కళి * కోనై క్కునివాయిల్ ప్పుప్పిలుమ్; పేచ్చిలినిమైయిలుమ్,
వడివళుకిలుమ్, * పాడకముమ్ శిలమ్బుమ్ న్దనిక్కిఱ ఇవర్ కళి పోదీ
త్రామరై యడియిలుమ్ కణ్ వైత్తు “నామ్ శొల్లుకిఱవితు ఇవన్ ప్రతిపత్తి
పణ్ణుకిటిలన్” ఎన్దు తోదీరుమ్బడి అన్యపరనాయురన్దాన్; “కేళాయ్”
ఎన్దితార్ కళి. ఇవర్ కళి తాన్, తగ్గలై యటిన్దాల్ విన్నేనిన్దు వారై
శొల్లవేణ్డాన్? వారై శొల్లానిఱ్కుచ్చెయ్ తే “కేళాయ్” ఎన్నుమ్బాతు

త్రామరై యిత్యాది) ప్రాప్తమాయ్, స్పృహణీయమాయ్, సౌగంధ్య
సౌకుమార్య లావణ్యజళాలే పరమభోగ్యమాన ఉన్ తిరువడికళైయే
మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణుకై క్కు- ప్రయోజనత్తై కేళాయ్. (పెదీరుమి

(౧) తి-వాయ్-౬-౨-౯. (౨) తిరుమా-౯. (3)-తి-వాయ్-3-౯-౮.

(౪) తి-వాయ్-౧౦-౪-3.

నడువే అన్యపరనాక వేణుమితే. (కేళాయ్) “ఎక్కళ్ సాప్యత్తై అట్టిత్తోసి ఉన్ సాప్యమ్ పెఱప్పార్ప్పతు” ఎన్ఱు అప్పియైవిట్టు తుడైయై త్టట్టుకి తార్కళ్.

(కేళాయ్) “అథ్యాపయన్తి” ఎన్ఱు ఓతువిక్క ఇన్ఱన్దనర్కళానై యాలే (౧) “సూయతామ్” ఎన్ఱు కేట్టిక్క వేణుమితే. ఇనన్ఱనక్కు శిష్యన్ వాయ్ త్తాప్పోలే ఆకనొన్ఱాతే ఇనర్కళుక్కు. “కేళియో” ఎన్ఱు పెన్ఱళుక్కు ముతలిలే కృత్యాంశమ్ శొన్నాళ్; ఇననుక్కు కర్తవ్యాంశమ్ శొల్లుకితార్కళ్. “అత్తితు, ఎనక్కుత్తాన్ ఏతానాల్ నల్లతు, ఉడల్ పేచ్చే అమైయాతో?; ఇతొరు పొరుళ్ కేళ్వీయాయినన్ఱతు, విషియోతే వన్ఱుకై కొడ్డికోళ్; నమక్కు ఉచితసర్వజ్ఞలై యుమ్ విట్టు, పుఱమ్బుళ్ళ అన్యపరత్తైకలై యుమ్ కట్టిత్తు, ఇల్లైక్కు ఇతువే కేళ్వీ యాక విరుక్కితోమ్, శొల్లలాకాతో” ఎన్ఱాన్; (నీకేళాయ్) శీరియ శిక్తాశన త్తిలేయన్ఱో నీ యిరుక్కిఱతు, ధర్మాశన త్తిలే యిరుప్పార్క్కు క్కేట్ట వేణ్ఱానో?.

(నీపొద్రుమ్ పొరుళ్ కేళాయ్) ఉనక్కు, “క్రమ త్తిలే ఇనర్ కళ్ కారియమ్ శెయ్కితోమ్” ఎన్ఱు ఆఱియిరుక్కనొన్ఱాతు; త్వరిక్క వేణుక్కాణ్ఱితార్కళ్. “పేఱు ఉడళితాయ్, నీడళుమ్ త్వరియానిన్ఱి కోళే,” ఎన్ఱాన్; (పిఱన్దనీ) ఇన్వళవాకత్వరిత్తోమ్ నాడళాకిలన్ఱో, మేలుమ్ నాడళో త్వరిప్పతు; * ఎతిర్ శూభ్రుల్ పుక్కు ఇన్వళవాకకృపిపణ్ణిన నీ ఫల వేళై యిలే ఆఱియిరుక్కలాకాతుకాణ్. ఎడళో రుచికార్యమాన త్వరై క్కు ముత్పాడనాన నీయే పేద్రుక్కుమ్ ముత్పాడనాక వేణుక్కాణ్. ఎత్తనై కార్యత్తై † ఇట్టుప్పిఱప్పోమెన్ఱు తెరియాతు, ఇతెన్నమ్బుతెన్న; (పేద్రుమ్ మేయ్ త్తున్ఱుమ్ కుల త్తిల్ పిఱన్ద) “నీ ఇఱ్ఱువన్ఱు పిఱన్దతు-ఎతు క్కాక? ఆర్ క్కాక?” ఎన్ఱు విచారిక్కలాకాతో?.

(పెర్ద్రమ్ మేయ్ త్రణ్ణమ్) నీ పిఱప్పిలియాయ్, పిఱవాతార్ నడువే యిరున్దు పిఱవియల్ ద్రార్ కుక్కు ముక్కణ్ణిడుక్కిఱునిల త్తిలే వన్దో మో?; పిఱవిక్కు ప్పొరభయప్పట్టు ఉన్నైయే కాలక్కుటటువారుళ్ళవిడ త్తిలే వన్దోమో?; పిఱవానిఱ్కుచ్చెయ్ తే ఆచారప్రధానర్ పుకున్దు నియమిక్కుమ్ రాజకుల త్తిల్ పిఱవియిలే వన్దోమో?; “వాలాల్ ఉక్కుక్కు క్కుప్పశుమేయ్ త్తు నయిఱుచార్ క్కుమ్ ఎగ్గళ్ కుల త్తిలే నీ ఎన్ శెయ్య ప్పిఱన్దాయ్” ఎన్దువిచారిక్కులాకాత్?.

(పెర్ద్రమ్ మేయ్ త్తు) తాల్ సవరకల్ రక్షణమ్ పణుమ్ ఇక్కు లత్తిలే పిఱక్కచ్చాన్నారార్? పరిరక్షణమ్ పణుమ్ స్వరక్షణమ్ పణుతార్ కుల త్తిలే ఉన్నై ప్పిఱక్కచ్చాన్నారార్? (పిఱసనీ) నీ ఆశైప్పట్టు ప్పిఱసనీఱునియన్దోవరు. (పెర్ద్రమ్ మేయ్ త్రణ్ణమ్ కుల త్తిల్ పిఱన్దు) (౧) “ఎగ్గళ్ పెర్ద్రత్తాయన్ వడమత్తురై ప్పిఱన్దాన్” ఎన్దుల ఇరకకల్ నిన్దుత్తువురు. (కుల త్తిల్ పిఱన్దు) కులత్తుక్కు త్తలై వరానవర్ వయిల్ ద్రలే పిఱసపడియాలే ఎల్వార్ క్కుమ్ సాధారణమితే ఇప్పిఱవి. (నీ-ఎగ్గై) వనుప్పిన్దోమాల్ నమ్మె చెయ్యచ్చునిఱుఱు తెన్నెన్న; అన్దురక్కచ్చి కొళ్ళచ్చుఱుఱుఱు మెన్దితార్ కల్; ఆరైత్తా నెన్దాన్; (ఎగ్గై) *కుల త్తిల్ పిఱసనీ *కులక్కుఱు కోవియరాన ఎగ్గై కొళ్ళవేణావో? (౨) [నీ శాకులేననదృశీ] ఎగ్గళిలే ఒరుత్తియై ఆశై ప్పట్టు నీ ఇఱ్ఱుప్పిఱ్ఱు.

(ఎగ్గై) (3) “తిరుమామకల్ మణ్ మకల్” ఎన్దిఱ ప్రధాన మహిషికల్ ఉన్నైత్తేనిఱ్కు, నీ అశైప్పట్టు మేల్ విఱ్ఱుమ్మడి ఉక త్యాది) స్వరక్ష్య రక్షణమ్ ప్పణ్ణ త్తాన్ జీవిక్కిఱు కుల త్తిల్ పిఱన్దు నీ. రక్షకనాన నీ రక్ష్యరాన పెగ్గై-పైజ్జుర్యమిక్కొళ్ళామలియక్క-వాణాతు; రక్షణయాప కార్యమిల్లాతపోతు రక్ష్యరక్షకధాపమ్ జీవియాలితే,

కుమ్బడియాన ఎజ్జళై. (౧) “ఒళిశెయ్ నుణ్ణిడై యిళవాయ్చియర్ - నీయుకక్కుమ్ నల్లవర్” ఎన్ఱు నాజ్గళ్ ఆదరవిషయ మెన్ఱుప్రసిద్ధమన్ఱో?; (పిఱన్దనీ-ఎజ్జళై) పిఱవాతారై ప్పిఱవాతార్ ఏవిక్కిళ్ళవుమ్, పిఱన్దారైప్పిఱన్దార్ ఏవిక్కిళ్ళుకైయుమ్ పాప్తమన్ఱో? *ఇవ్వాయ్కులత్తాయ్ చ్చియోమాయ్ ప్పిఱన్ద వెజ్జళై విరుమ్బియన్ఱో *నీఆయనాయ్ ప్పిఱన్దతు. (౨) “ఆయనాకి యాయర్ మజైవేయతోళ్ విరుమ్బి నాయ్.” (ఎజ్జళై) పశుక్కుళుక్కు వేఱు రక్షకరుణ్ణాకిలుమ్, ఉన్నై యెఱ్ఱియ వేఱురక్షిప్పారిల్లాత వెజ్జళై. పశుక్కుళ్ తానుమ్ పటిన్ఱుత్తిన్నుమ్; తిరియవుమ్పిఱరుమ్ “ఐయో”! ఎన్నుమ్బడి యిరుక్కుమ్; ఇరణ్ణాకారము మిల్లాత వెజ్జళై.

(కున్ద్రేవల్) అన్తరణమాయ్ ఏవిక్కిళ్ళుమతు. *ముకప్పే కూవిప్పణిక్కిళ్ళ వేణుమితే. *విడు త్తత్తికైక్కరుముముల; *కరుతుమిడత్తిల్ వ్యాపారముముల; అణుకినన్ఱుత్తియుమ్ ఏవిన న్ఱుత్తియుమాక వేణుమ్. తిరుత్తిరైక్కుళ్ళిల్ న్ఱుత్తి; ఉడై వాళుమ్ అడుక్కురువుమెడుత్తల్, కలశప్పానై పిడిత్తల్, పడిక్కమ్ వైత్తల్, *ఉమ్మియుమ్ పాన్ వట్టిలెడుత్తల్, తిరువడికళ్ విళక్కుత్తల్, ఒలియల్ పణిమాలుత్తల్, శామరమిరట్టుత్తల్, అడైక్కాయ్ తిరుత్తుత్తల్, అడివరుడుత్తల్, *ములై కళిడర్ పీర వణైత్తల్, ఇనై తొడక్కమాననై - *కోవిన్దఱ్ఱుప్పణ్ణుమ్ కున్ద్రేవలాకితతు. ఇనై యెల్లామ్ క్రమత్తిలే కొళ్ళుకితోమెన్ఱాన్. (ఎజ్జళై) దాన్యత్తిల్ శువడత్తిన్ఱు, అతిల్ రుచియుమ్ త్వరైయుమ్ విళైన్ఱు, క్రమప్రాప్తి పొలుక్కుమాట్టాతపడి వన్ద మేల్ విఱ్ఱుకిఱ వెజ్జళై “అనన్తరక్షణత్తుక్కు నాజ్గళిరుప్పతోమెన్ఱు తోన్ద్రేయిరున్దతో” ఎన్ఱు

తజ్జాహీద్ నామైదు† అనియు క్కాట్టుకితార్ కళి. శితితు విట్టుప్పిడిక్క
ధరియాత పెజ్జళై. ఒరుపడుక్కైయిలే యొక్క విరుక్క ప్పిరివతట్టు
ఇరజుమెగ్గళై.

(కుర్దీ వల్ - కొళ్ళామల్ పోకాతు) ఉనక్కువిహితమ్, (పిఱన్దు
నీ కొళ్ళామల్ పోకాతు) ముర్దీమ్ము శెయ్ తార్ క్కువీణ్ పోమో?
పుఱమ్ముళ్ళ జీవనత్తై మార్దీనాల్ నీయుమ్ ఇడాతోఱ్ఱియవో?
అన్న పానాదికళి ధారకమాన నిలైయై త్తవిర్ త్తు, ఉన్ వడివల్లై
క్కాట్టి, (౧) “ఎల్లామ్ క్కణ్” ఎన్దు ధారకాదికళి నీయేయామ్మడి
పణ్ణినాల్ స్వరూపానురూపమాన అడిమైకొళ్ళాతే పోకప్పోమో?
ఒరువనుక్కిడుకితోమెన్దు శోర్దీ విలక్కి ప్పిన్నై త్తానుమ్ పోకట్టుప్పోక
వో?; నాజళిక్కై యాతవన్దు తప్పినత్తై చ్చెయ్యలావతిలై; స్వరూపజ్ఞానము
ముణ్డాయ్, ఇళై పుముణ్డానవిన్దునయివవిడువుతోమో? (౨) [ఉణ్ణిట్టాయ్,
ఇనియుణ్ణిట్టాయ్] ఆళైయైవిళై త్తవునక్కు అతిన్ కారియమ్ శెయ్య
వేణ్డావో?.

(కొళ్ళామట్టోకాతు) నాజళి విడనినై త్తాల్ నీతాన్ విడవలై
యో? (3) “తిరువాళై నిన్నాళై క్కణ్డాయ్” ఎన్దు ఆళైయిట్టార్
కిళితే; అభిప్రాయస్తోర్దీ చ్చాల్లుమ త్తనైయితే. (౪) [వళై త్తువై
త్తేన్ ఇనిప్పోకలాట్టేన్] తడుక్కైయుమ్ వళైక్కైయుమ్ ఆళైయిడు
క్కైయుమ్ పరికితే. “కొళ్ళామట్టోకాతు” ఎన్దు అడుకువళమ్ తడై
యానపిన్దు కేట్టువెన్దు విడుక్కైయితే.

“కొళ్ళామట్టోకాతు” ఎన్దు - మీళనొణ్ణాతపడి నిర్బన్ధిత
వాతే, నామ్, అన్తరంగమాక వేణ్ణుమనై ఏవిక్కొళ్ళుకితోమ్; ఉన్దళుక్కు

† (పా) అణిన్దు.

(౧) తి-వామ్-౬-౭-౧.

(౨) తి-వామ్-౧౦-౧౦-౬.

(3) తి-వామ్-౧౦-౧౦-౨.

(౪) పెరితి-౫-3-౨.

నమ్మక్కలిలుమ్ శిలకొళ్ళామఱ్ఱోకాడై, సిజ్జళ్ నోన్సుక్కు అజ్జ
మాశచ్చొన్ననదై ఇప్పొతు కొణ్ణుపోమి త్తనై యితే, సిజ్జళ్ నై వరుమ్
అతియ ప్పెణ్ణవనైత్తై కొణ్ణుపోక వేణుమ్ ఇప్పొతు. “పత్తైరువాన్”
ఎన్ఱుమ్ “పాడిప్పత్తై కొణ్ణు” ఎన్ఱుమ్ “పోద్ర్ ప్పత్తైరుమ్” ఎన్ఱుమ్
“అత్తై పత్తై” ఎన్ఱుమ్ “ఇద్ర్ ప్పత్తై కొళ్ళాన్” ఎన్ఱుమ్ “పత్తైరుతి
యాకిల్” ఎన్ఱుమ్ “శాలప్పెరుమ్ పత్తై” ఎన్ఱుమ్ “ఉన్ఱనై ప్పాడిప్ప
త్తై కొణ్ణు” ఎన్ఱుమ్ “నీతారాయ్ పత్తై” ఎన్ఱుమ్ ఒరుకాల్ శొన్నా
ప్పోలే ఒన్ఱుతిన్ కాత్తొన్న పత్తైయై ఇద్ర్ ప్పత్తై కుమ్ కొళ్ళుళ్ళో శెన్ఱు పెణ్ణ
ఘక్కు కొడుక్కుమ్ ప్పడి పత్తైయై ఎదుత్తు కొణ్ణువారుళ్ళో శెన్ఱాన్;

(ఇద్ర్ ప్పత్తై కొళ్ళాన్ఱు కాణ్ కోవిన్దా) ఇన్ఱు ఒరుప్రయోజ
నమ్ కొణ్ణుపోమనర్ కళోన్ఱాళ్; ఉన్ఱై అజ్జనై విడుపుతోమా? కెడు
వాయ్! యథాశ్రుతగా హియాయున్దాయ్: తాళ్ళ ర్మణ్ణనమిత్తెయా
యిరున్దతీ! అభిధానస్మృతియై య తాత్పర్యమ్ పోకాతాయున్దతీ!,
లోకసంవాదత్తుక్కుక న్ఱొన్ఱొన్నోమ ఉన్ఱై ఎన్ఱుత్తుక్కు వేణ్ణావో; అభిమ
తవిషయ మిరున్దవిడ త్తై శెన్ఱు “తణ్ణర్” ఎన్ఱాల్, తణ్ణరై వార్ ప్పార్ కళో?
శొల్లుకిఱ వాడైయై యమ్ ఎన్ఱై యమ్ అజ్జన్ఱు పరిమాలునతు; నాజ్జళ్
“పత్తై” ఎన్ఱాల్ వేతేయెన్ఱు ప్పనిక్కి అజ్జెన్ఱు అజ్జియ వేణ్ణావో? (కొళ్ళామ
ఱ్ఱోకాతు-కొళ్ళాన్ఱు కాణ్) అజ్జరై నీ కొళ్ళుమ్ ప్పనై యుభియ, నాజ్జళ్
ఉన్ఱక్కులిలే ఉన్ఱై యుభియ† నుమ్ కొళ్ళతోన్ఱుజెన్ఱు ‡ ఇరున్దాయో?

ఇప్పడి అపేక్షిక్కు, “కై జ్జర్మనావతెన్, సిజ్జళ్ ముతల్ శొన్న
పడియే పత్తైయై కొళ్ళుళ్ళో” ఎన్ఱు - పత్తైయై కొడుక్కు; (ఇద్ర్
ప్పత్తై కొళ్ళాన్ఱు కాణ్ కోవిన్దా) ఇన్ఱు ప్పత్తైయై కొళ్ళుకిఱ పేర్ క
శెన్ఱు నాజ్జళ్; నీ తాత్పర్య గాహియన్ఱి యేయథాశ్రుత గాహియా యిరు

(కోవిందా) పశుక్కుళిన్ పిన్నేతిరివార్కు, పెగ్గల్ వారైయిల్ కరుత్తుత్తెరియాలితే. పశుక్కుళిన్ పిన్నేతిరివార్కు అవర్దుకుళ్ళు జ్ఞానమితేయళ్ళతు ; నాలునాల్ పెజ్జలై విట్టు నీకెట్టకేడు ఎన్టాన్? * నీపశుక్కుళై యేవిరుమ్మి ఎన్టెత్తుఱన్తాల్ ఇతువోఫలమ్. (కోవిందా) “కుటైవాన్తుమిల్లాత కోవిందా” ఎన్టెత్తుజ్ఞానపూర్వకనూన ఉపాయస్వీకారమ్ పణ్ణుకిఱ విడమాకైయాలే, గుణపూర్తిశొల్లక్కుటైయిలై అవ్విడత్తిల్. ప్రాప్యరుచియాలే కణ్ణాజ్ఞులై యిడుకైయాలమ్ ఫలాన్తరత్తైక్కాట్టి న్మునత్తేడుకైయాలముణ్ణాన దోషత్తాలమ్ ఇన్వశవుమ్శొల్లవేణుమితేఱ్ఱు. (కోవిందా) పెజ్జలై యమ్ పెజ్జల్ ప్రాప్యత్తెయమ్ మఱన్దాప్పాలే, ఉన్నెయుమ్ ఉన్ పిఱవిన్దొయుమ్ మఱన్దాయా.

(పెర్దుమ్మేయత్తుణ్ణుఱులత్తిల్ పిఱన్-కోవిందా) భూమియై ఎడుత్తువోక్కిన మహానరాహమాక నినైక్కితాయో?; భూమియై నీరేర్దువామననాక నినైక్కితాయో? శబ్దరాయోప్పిరిత్తేడుత్తహంస రూపియాక నినైక్కితాయో? అత్తై ప్రకాశప్పిల్లహయగ్రీనవేషమాక నినైక్కితాయో? ఆదత్యన్తర్వర్తియాక నినైక్కితాయో? “అఱి విల్లాతపశుక్కుళుక్కు నిర్వాహకనాయ్ వన్దుపిఱన్తు, ఆయర్ శిలుమియర్కు ఉతవిన్ద్రితై” ఎన్టాల్, పరపూహాదకైయమ్ యాదవ వంశత్తెయమ్ విట్టు ఇడైచ్చేరియిలే సులభనానవున్నడైయ కృషియుమ్ విఫలమాకాతో?

నీజ్గల్ శొన్నవార్తాక్కు పులరుమఱియ క్కిరుత్తాయుకుమత్తై నాముమ్ అఱిన్దు శొన్నోమాకిల్, “నమక్కుత్తాత్పర్మజ్ఞానమిడై” ఎన్ఱిఱ తెన్? నీజ్గల్ “కున్ద్రేవల్ ” ఎన్ఱిఱతిలే ఇరణ్డెనకైన్దు శొల్లుజ్గో? ఇన్ద్రైప్పుయై ఉజ్గోడేపొక్కుకిటోమ్ అజ్జనేయాకిలెన్టాన్;

(ఎల్లై కుక్కుమ్ పథ్తెఱుపిఱవిక్కుమ్) ఇల్లై యళవిల్ పోకాతుకాణ్;
 ఇప్పిఱవియళవిల్ పోకాతుకాణ్. (ఎల్లై కుక్కుమ్ పథ్తెఱుపిఱవిక్కుమ్)
 అకాల కాల్యమాన * నలమన్దమిల్లశోర్ నాట్టిలే యిరుక్కవుమామ్;
 ఆశ్రితసజాతీయనాయ్ కొండ్లు * నిలై నరమ్మిల పలపిఱప్పాయ్ సంసార
 మల్లలత్తిలే అనేకానతారమ్ పణ్ణవుమామ్; అతిల్ ఒరునిర్బన్దమిలై.
 (ఉన్దన్నోడు) నీ పిఱవాతిరుక్కుమిడ త్తిలుమ్, పిఱన్దు తిరియుమిడ త్తి
 లుమ్ కూడ త్తిరియుమి త్తనై. (ఎల్లై కుక్కుమ్) (౧) “దేవత్వేదేవ
 దేహేయం మనుష్యత్వేచమానుషీ” ఎన్నిఱపడియే నాజ్ఞళుమ్ ఒక్క
 ప్పిఱన్దు విదాశేతిరియవేణుమ్; ఇలై యపరుమాళ్ పడై ఏట్టిలుమ్ కాట్టి
 లుమ్ ఒక్క త్తిరిన్దాప్పోలే.

(ఉన్దన్నోడు) నీ శఙ్ఖచక్రగదాధరనాయ్ శ్రీవై కుణ్డ త్తిలిరుక్కు
 మిడ త్తిలుమ్, ఎల్లభోడే కణ్డలన్ద ఉన్నోడుమ్ ఒక్క త్తిరియ వేణుమ్. (ఉన్ద
 న్నోడు) అణ్డే * ఉరువార్ శక్కరమ్ శఙ్ఖ శుమన్దు ఉన్నోడేతిరికై
 యుమ్, * తెరివిల్లుమ్ శెణ్ణుకోలుణ్డొణ్ణ ఇణ్డే తిరియవుమ్ పెలురో
 మాక వేణుమ్. ఇత్తెనినై త్తితే * కచ్చాడుపాఱ్పురికై అడియిలే ఇనర్
 కళితాన్ అననుక్కువరవిట్టతు. (కోవిన్దా-ఎల్లై కుక్కుమ్) * కోయిల్
 కొళ్ తెయ్ వమెల్లామ్ తొళి వై కున్దజ్జోయిల్ కొండ్లు నీ యిరుక్కుమిడ
 త్తిలుమ్, (౨) “పిన్నుమ్ ఎమ్మాణ్బుమానాన్” ఎన్నుప్పడి నీ పిఱన్దు
 తిరియుమిడ త్తిలుమ్ ఉన్నోడేతిరియ వేణుమ్. (౩) “తేవుమ్ తన్నై
 యుమ్” ఎన్నిఱ ఇరణ్డవన్దెయుమ్ గోవిన్దనుక్కితే.

నాయ్. ఆనాల్ ఉజ్జళుక్కు అత్తాల్ ఏతెన్న; (ఎల్లై కుక్కుమిత్తాది) సర్వ
 దేశ సర్వకాలసర్వాసన్ధిశిలుమ్ ఉన్నోడే ఏకధర్మి ఎన్నలామ్బడి సమృ
 ద్ధి త్తిరుక్కక్కడనోమ్.

(ఉద్గ్రోహోమేయావోమ్) సర్వవిధ బాధనముమ్ ఉన్నోడేయాక వేణుమ్. ఒరుఉటనై క్కుటిత్తు “అతుణ్ణాక వేణుమ్” ఎన్నా తోట్టిన్దతు, ఒనై విశేషిక్కిల్ అల్లాతనై ఉత్తయమెన్దు. ఎల్లావుఱవుమ్ నీయే యాక వేణుమ్. (ఉద్గ్రోహోమేయావోమ్) నీ కాట్టుక్కుహోక మూచ్చడ జుమ్ ఉఱవు ఉణ్ణాక వేణుమ్; అశలూరిల్ వశరప్పోక ప్పూణ్ణుపులమ్ము ముఱవుణ్ణాక వేణుమ్; నీ అధిమలవస్తకళై విజ్జవినియోగజ్జోణ్ణాల్, “పాతాతోఱ్ఱియిల్ శెయ్ వతెన్” ఎన్దు వయిఱుపిడిత్తుక్కుఱ్ఱుముఱవు ఉణ్ణాక వేణుమ్; నీర్ నిలుగో శెన్దాల్ నీర్ ప్పిరిన్ద ఇన్దకళై వ్పొలే తుడిక్కు ముఱవుణ్ణాక వేణుమ్; నీ పామ్మిన్ వాయిలే విఱున్దాయెన్దాల్ పిణిమ్ పడుమ్బడియాన బన్దమ్ వేణుమ్; కట్టిన్దపిత్తై కళుక్కు కాప్పడుముఱవు వేణుమ్; ఎఱ్ఱో వీట్టిలేయిట్ట అసనత్తై యూన్ది ప్పూర్ క్కుముఱవు వేణుమ్; విట్టలై క్కుత్తేడిల్ పెళుక్కు ముఱవుణ్ణాక వేణుమ్.

(కోవిన్దా ఉన్దన్నోడు) (1) “మాతాపితాభాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణం” ఎన్దిఱపడియే (2) “అవరేయనియా వాత్” ఎన్దిరుక్కువొణ్ణాతు; (3) “భాతాభర్తాచ బన్ధుశ్చ పితాచ మమరాఘవం” ఎన్దిఱపడియే (4) “అవరుయర్ శెకుత్త వెమ్మణ్ణాల్” ఎన్దిరుక్కువొణ్ణాతు; అనై యుమెల్లామ్ ఉన్నోడేయాక వేణుమ్; (5) “పెద్దెత్తాయనీయే పిఱప్పిల్లత్తనై నీ మద్రైయారావారుమ్ నీ” ఎన్దిరుక్కు వేణుమ్. (ఉద్గ్రోహోమే) సమ్మన్దముణ్ణాయరుక్కుచ్చెయ్ తే పత్తు మాసమ్ పిరిన్దిరుత్తల్, పతినాలాణ్ణుపిరిన్దిరుత్తల్, పతినాతాణ్ణు పిరిన్దిరుత్తల్ శెయ్యవొణ్ణాతు.

అత్తనై యోవేణువతెన్దాన్; (ఆచ్చయవోమ్) బన్ధులమ్ పెఱ వేణ్ణావో? ఉఱవు ఎన్దు సాధర్మ్యమ్ పెద్దెత్తరుక్కువొణ్ణాతు, ప్రాప్తిఫల

- (1) సుబాల్. (2) తి-వా-గి-1-1-1. (3) రా-అయో-గి-1-3-1.
(4) తి-మొ-1-1-1. (5) పెరియతిరువ-గి.

ఎన్నతితే; అప్పడియే ఇనర్కళుమ్ (మల్లై కామమ్) ఎన్నితార్కళి.
 “మల్లై” ఎన్నతు, (౧) “మల్లై న్నాన్ తితి త్తల్లా” (౨) “మల్లై
 న్నాన్ క్కాణావే” ఎన్నితి విడజ్జళిల్ శొల్లుకితై.

(కోవిన్దా-మల్లై - కామమ్-మల్లై) (3) *కణ్ణన్ వై కున్దనో
 డాన నిలైయైక్కులైక్కి-వేణుమ్. (౪) “ఇమైప్పిటివిశెయ్యతే ఇని
 పోయ్ చెయ్యుమ్ తవన్దానెన్” ఎన్నుమవర్కళితే. నాజ్గళ్ చిస్తయన్తి
 పట్టతుపడామల్ కిడాయ్; అత్తనైయితే వేణువతుఎన్దాన్; (నజ్జామజ్జ
 మళ్-మల్లై) ఆట్కాళ్ళుమిడత్తిలే ఎజ్జళుక్కొరు ఇన్దియచాప
 ల్యమ్ నడక్కుమ్, అన్దసాన్దర్యరూపమాన అన్దరాయత్తెయుమ్ పరి
 హరిక్కివేణుమ్. అత్తనైయే ఎన్దాన్; (కామజ్గళ్) ఎన్నితార్కళి.
 ఇరువర్ కూడప్పరిమాతానిన్దాల్ అత్తాల్ పిటక్కుమ్ ఇనిమై-ఇరణ్ణు
 తలైక్కుమ్బ త్తిరుక్కుమితే. విషయవై లత్తణ్యత్తాలుమ్, ఆశ్రయత్తిన్
 నన్దెయాలమ్, మికివుమ్ ప్రీతిరూపమాయితే పరిమాల్లమిరుప్పతు.
 అతిల్ స్వరూపత్తుక్కు విరోధియాన అహజ్కారగర్భమాన అడిమై
 యుమ్ అపురుషార్థమితే. నాజ్గళ్ శెయ్కిటివడిమైకణ్ణు నీ ఉకన్దాల్,
 అవుకప్పుక్కణ్ణువరుమ్ ఉకప్పొయి, భోక్తుత్వప్రతిపత్తియుమ్ మదీ
 యత్వప్రతిపత్తియుమ్ భోజనత్తుక్కు క్రిమికేశజ్గళ్ పోలే పొడివేణుమ్బడి
 విరోధియాయితేయిరుప్పతు; అన్దవిరోధికళైయుమ్ తవిర్త్తుత్తనరుళ
 వేణుమెన్నితార్కళి. స్వరూపవిరోధియుమ్ సాధనవిరోధియుమ్ ప్రాప్తి
 విరోధియుమ్ ప్రాప్యవిరోధియుమెన్దు నాలువకైయాయితే విరోధికళి
 శేషభూతరాననామ్, దానవుత్తియై పుణ్ణక్కడవోమ్. (మల్లైయై
 త్యాది) ఇతుక్కుప్పటిమ్బాన నమ్మడైయ అభిమానగ్రస్తమాన
 ప్రయోజనజ్గళై పోక్కు.

(౧) తి-వా. ౭-౧౦-౧౦.

(౨) అమల-౧౦.

(3) తిరువి-౩౦.

(౪) నా-తి-౧౩-౯.

తానిరుప్పతు. అతిల్ సాధనవిరోధియుమ్ ప్రాప్తివిరోధియుమ్ కీర్తి
తప్పిలేకట్టిస్తమేశొల్లిల్లు; మన్ శైయిరణ్ణుమ్ ఇప్పాట్టిలేకట్టిక్కిఱతు.

“కఱవై కళి పిన్ శెన్దు” ఎన్దు - ఉపాయా న్నర త్తిల్ అనన్వయమ్
శొల్లుకై యాలుమ్, ప్రాప్తిప్రతిబంధకత్తుక్కు తూపణమ్ పణ్ణుకై యాలుమ్
ఇరణ్ణుమ్ కులై న్నతితే; పాప్ర్యరుచియుమ్ త్వరై యుమ్ ఆర్తియుమ్
విశైన్దు బాహ్యజళి సజ్జయిమ్ కులై న్నపడి శొల్లుకై యాలే స్వరూపవిరోధి
కట్టిస్తపడి శొల్లిల్లు ఇప్పాట్టిల్ ముఱ్ఱుల్ న్నూల్; “మన్ శై న్నజ్ఞా
మగ్గళి మాన్లు” ఎన్నిఱతాలే - ఫలవిరోధియై క్కట్టిక్కిఱతు;
“కొవిన్దా - ఉనక్కు” ఎన్దు అకారార్థమ్ శొల్లిల్లు; “ఉనక్కే”
ఎన్దు - ఉకారార్థమ్ శొల్లిల్లు; “నామ్” ఎన్దు - మకారార్థమ్ శొల్లి
ల్లు; “ఉన్న్ న్నొడున్ న్నో మేయావోమ్” ఎన్నిఱవిడతాలే - నారా
యణపద త్తిలర్థమ్ శొల్లిల్లు; “ఎన్ శై క్కుమ్ ఏద్రేయిపిఱవిక్కుమ్”
ఎన్దెయాలే - చతుర్థార్థమ్ శొల్లిల్లు; “మన్ శై న్నజ్ఞా మగ్గళి మాన్లు”
ఎన్దు - నమస్సిలర్థమ్ శొల్లిల్లు; నమననమస్సుక్కిడక్కిఱతు - స్వరూ
పఫలజగిరణ్ణిలుమ్ కిడక్కిఱవిరోధి పోక్కుకై క్కితే.

పాప్ర్యరుచికార్యమానత్వరై యుమ్, అతిన్ ఫలమాన కలక్కు
ముమ్, అతు విశై త్త ఆర్తియుమ్, ఇతెల్లావన్లుక్కు మడియాన పాప్ర్యా
న్తరసజ్జనివు త్తియుమ్, పేన్ శిల్ అశవిఱన్ద పారిప్పుమ్, అతిల్ స్వప్ర
యోజనత్వనివు త్తియుమ్ శొల్లానిన్దు కొణ్ణు, ప్రబంధ తాత్పర్యార్థతైయుమ్
నిగమిక్కితాకళి. సత్త్వోత్తరకాల త్తిలే ఉణరుకై యుమ్, భగవ
త్సన్నిధియేఱవరుకై యుమ్, సేవిక్కైయుమ్, విగ్రహానుభవమ్ పణ్ణు
కై యుమ్, తత్సమృద్ధియై ఆశాసిక్కైయుమ్, తన్ పక్కలిలే ఆభిము
ఖ్యమ్ పణ్ణువిత్తుక్కుళ్ళుకై యుమ్, అవతారప్రయోజనజ్ఞతై విన్దప్పమ్
శెయ్ కై యుమ్, ఆర్తియై ప్రకాశిప్పిక్కైయుమ్, తిరువుళ్ళమఱియ ఫలా
న్తరసజ్జనివు త్తియై కాట్టుకై యుమ్, సూరికళి పరిమాన్ శ్చై అపే

క్షిక్కైయుమ్, స్వరూపవిరోధికలై అఱుత్తుత్తర వేణుమెన్ఱు వేణ్ణి
 కొళ్ళుకైయుమ్, కైజ్జుర్యరుచియుడైయార్కు స్వరూపమితే.
 ఇవైయెల్లామ్ నిఱులెఱుమ్బడి కృష్ణన్ తిరుముకతైప్పార్ త్తువిణ్ణిప్పమ్
 శెయ్కిఱార్కళి. (౨౯)

అవ;—ముప్పతామ్బాట్టు. కాలతైయుమ్, అధికరి త్తమనిచ్చ
 రైయుమ్, విషయభూతనాయ్ నిన్ఱుకారియమ్, తలైక్కట్టుకిఱి కృష్ణనై.

కీర్ - “పతై” ఎన్ఱుమతైత్తుచ్చొన్నవర్థతై, ఇప్పాట్టిల్, అన
 నుక్కు ఉకప్పుక్కాక పుకరాకప్పణ్ణుమ్ అడిమైయెన్ఱు విశదీకరిత్తు
 చ్చొల్లుకిఱార్కళి. “పెర్ద్రమ్మేయ్ త్తుణ్ణుమ్ కులమ్” ఎన్ఱు జ్ఞానజన్మ
 తై చ్చొల్లుకిఱతు; జ్ఞాతాక్కళి అన్మశంస్య ప్రధానరాయ్ పరానర్థమ్
 పొఱుక్కమాట్టాతే పిఱర్ ఉజ్జీవిక్కుమ్బడి హితప్రవర్తనమ్ పణ్ణుకైయై
 పుర్ద్ర. “పొర్ద్రామరై యడియే పోర్ద్రుమ్ పొరుళి కేళాయ్”
 ఎన్ఱవర్కళి తాఱళి “కుర్ద్రేవలెజ్జలై కొళ్ళామఱప్పికాతు” ఎన్ఱు-
 కైజ్జుర్యతై ప్రాథికైయాలే కైజ్జుర్యదానుమ్ మజ్జళాశాసన రూప
 మానపడియాలే, మజ్జళాశాసనత్తుక్కు ఫలమాక అవన్ కొడుక్కవేణ్ణియ
 తుమ్-ఇవర్కళి కొళ్ళవేణ్ణియతుమ్ మజ్జళాశాసనమే యెన్ఱతాయ్ త్తు.

“శిర్ద్రమ్ శిఱుకాలే-పోర్ద్రుమ్ పొరుళి కేళాయ్” ఎన్ఱెయాలే
 రజస్తమస్సుక్కళాలే కలజ్గి దేహానుబంధికాన దృష్టఫలజ్జలై అడి
 యోజ్గళి అపేక్షిత్తాలుమ్, హితపరనాన నీ కేళ్ళికొళ్ళవుమ్ కడ
 వైయలై, కొడుక్కక్కడవైయుమలై యెన్ఱతాయ్ త్తు. (౩౦)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ;—ముప్పతామ్బాట్టు. (వజ్జక్కడలిత్యాది) ఇప్పాట్టిల్:
 ఇప్పబన్ఱమ్ కర్ద్రార్కుణ్ణుమ్ ఫలతైచ్చొల్లుకిఱార్కళి

యుమ్ కొణ్ణాడికొణ్ణు, సజ్జల్పపూర్వకమాకనోన్చితే ఉద్యోగిత్తు,
 నోన్చుక్కులజమాకచ్చెయ్యవేణ్ణువనవుమ్ తవిరవేణ్ణువనవుమ్ ఇన్నినవెన్తు
 కర్తవ్యాఽకర్తవ్యవివేకమ్ పణ్ణి, “గామ్నమక్కినితాకనోన్చి, ఇతుక్కు
 అనుమతిపణ్ణి ప్రీతరాయరుక్కిఱ నాట్టార్ కుఱ అనుషణ్ణికమాక అభిమత
 సిద్ధియుణ్ణామ్” ఎన్తుశొల్లి, దృష్టఫలజ్జభుక్కు హేతు-వృష్టియాకై యాలే,
 వ్వార్థమాక దేవతైయైఅత్తైత్తు నియమిత్తు, అత్తాల్ తాజ్జళ్ కొళ్ళుమ్
 ప్రయోజనముమ్ శొల్లి, తాజ్జళ్ ఉపక్రమిక్కిఱ నోన్చుక్కు ప్రతిబద్ధక
 మాన దుష్కర్మమ్ ఇతిలే ఉపక్రమిక్కు వేనశిక్కు మెన్తు పూర్ణమనోరథై
 కళాయ్ పుటపుట్టు,

ప్రాతికూల్యనిపుత్తితోడగ్గి భాగవతసహవాసమొట్టియచ్చెల్లత
 తన్నెయ్యెయ్యడై యరాగారళవుమ్ శెల్ల నడుపు పట్టరడైయ క్కూట్టి
 కొళ్ళ వేణ్ణుకై యాలే, అనుభవరసత్తిల్ అభినవైయాయరుప్పా
 లొరుత్తియై ఎఱుప్పి, రసజైయత్తినువై తై ఇవర్కళ్ పేచ్చిలినిమెయాలే
 విద్వేయాయ్ పారవశ్యత్తాలే కాఱ్డై కొణ్ణు కిడక్కిఱాళొరుత్తియై
 ఎఱుప్పి, ఎల్లారుమ్ తిరణ్ణు తన్ వాశలిలే వరవేణ్ణుమ్బడి కృష్ణనాలే
 యుణ్ణాన కొణ్ణాట్టత్తాలే శాలవేణ్ణుప్పాడుడై యళాయరుప్పాళొరుత్తియై
 ఎఱుప్పి, గుణవిద్వేయాయ్ క్కిడక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ రసాన్తరజ్జళ్ శెల్ల
 లామ్బడియాన ముత్తైయడై యాళొరుత్తియై ఎఱుప్పి, కృష్ణానుభవ
 త్తిలే ఎహృతుమ్ ఇచ్చెన్ నడక్కుమ్బడి ఎల్లారిలుమ్ అవన్ నోక్కుడై యా
 లొరుత్తియై ఎఱుప్పి, ఊర్ ఒరుతట్టుమ్ తానారుతట్టుమామ్బడియాన
 అభిజాత్యముడై యాళొరుత్తియై ఎఱుప్పి, కృష్ణవైప్పిరియామెయాల
 ణ్ణాన సమ్మత్తై యడై యానొరుననోడే సమ్బన్ధముడై యాళొరుత్తియై
 ఎఱుప్పి, తన్ అవయవశోభయై అనుసన్ధిత్తుక్కిడక్కిఱాళొరుత్తియై
 ఎఱుప్పి, తాన్ ఎల్లారై యమ్ ఎఱుప్పవతాకచ్చొల్లివైత్తు. ప్రతిజ్ఞైయై

మఱియొకలగ్గికిఁ దక్కితాళొరు త్తియై ఎఱుప్పి, పిన్నులొరుడై యవున్
తిరళ్ కాణవేణి యిరుప్పాళొరు త్తియై ఎఱుప్పి,

ఎల్లారుమ్ తిరణ్ణు తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలియై ఎఱుప్పి,
శ్రీనన్దగోపర్, యశోదైప్పిరాట్టి, నమ్మిమూత్తపిరాన్, ఇవర్కళై
చ్చొల్లుమ్ క్రమజ్గళ్ కుత్తైయామల్ శొల్లి ఎఱుప్పి, నష్పిన్నైప్పిరాట్టి
యుడై యశెరుక్కైయుమ్, లీలారనజ్గళై యుమ్, భోగవై భవత్తైయుమ్,
సాకుమార్యత్తైయుమ్, రూపసాన్దర్యత్తైయుమ్, భర్తనైవల్లభ్యత్తైయుమ్,
పురుషకారభావత్తైయుమ్ శొల్లి ఎఱుప్పి, కృష్ణనుడైయ ఆభిజాత్యాది
గుణజ్గళై చ్చొల్లికొల్లణ్ణు, తాజ్గో గుణజ్జితైకళాయ్ వన్దపడియైయుమ్,
భగ్నాభిమానైకళాయ్ కటాక్షైకధారకైకళాయ్ వన్దపడియైయుమ్
అటివిత్తు, ఎజ్జళుక్కాకప్పఱప్పట్టు ఓరిరుప్పుఱుక్కవేణుమ్ ఎన్ఱు, పుఱ
ప్పట్టిరున్దవనన్దమ్, అవ్విరుప్పకు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణి, “పోన్దతెన్”
ఎన్ఱు అవన్ కేట్ట; ఉన్బక్కలిలే అర్థికళాయ్ వన్దోమెన్న; అపేక్షితమ్
ఏతెన్న; నోన్బుక్కు ఉపకరణజ్గళ్ వేణ్ణొక్కొణ్ణు, నోద్ర్ద్రాల్ పెఱుమ్
సమ్మానజ్గళై యుమ్ అపేక్షిత్తు, తజ్గళ్ నిన్దైవిలుళ్ళన్దైయుమ్ ఫలిక్కు
మ్బడి తజ్గళ్ శిఱుమైయైయుమ్ అవన్ పెరుమైయైయుమ్ అవనోడుళ్ళ
ఉఱవైయుమ్ శొల్లికొల్లణ్ణు, తప్పకళుక్కు పొన్దైకొణ్ణు, తజ్గళ్ నిన్దై
యైయుమ్ ఇన్నతెన్ఱు క్రమప్పడ వెళియిట్టపేక్షిక్క; అవనుమ్ “అప్ప
డియే శెయ్కిఱామ్” ఎన్ఱు తలైతులుక్కప్పెద్ర్దు కృతార్థకళాయ్ విట్ట
క్రమజ్గై, పిఱ్ఱుట్టకాలత్తిలే అన్దభావ వృత్తియోడే వడపెరుళ్ళోయిలుడై
యానై అపేక్షిత్తు, సమకాలరసమాక నడత్తిన ఆణ్ణాళ్, నమ్ముడైయ
భావవృత్తియిలైయేయాకిలుమ్ ఇప్పబన్దత్తినుడైయ పారధారణత్తాలే
నామ్ పెద్ర్దు పేఱు పెఱువర్కళెన్ఱు నిగమిక్కితాళ్. సమకాలత్తిలే అను
ష్ఠిత్రారోపాతియుమ్, అనన్దరకాలత్తిల్ అనుకరిత్తారోపాతియుమ్, పిఱ్ఱు

† (పా) భక్తవాత్సల్యత్తైయుమ్.

ట్టకాలత్తిల్ కన్ద్రూర్కుమ్ ఫలిక్కుమెన్దై. “కన్దిన్ద్రునతలైనాకు, తోల్ కన్ద్రైమడుక్క, అతుక్కిరఙ్గుమాపోలే, న్నేహికల్ శొన్నవిప్ప శురన్దొణ్ణు పుకవే, అతిల్లాత నమక్కుమ్ లభిక్కుమ్” ఎన్దు భట్టర్.

శ్రీగోపిమారుడై ఆశ్రయణీయవిషయమ్ కృష్ణనాయ్, అన్ద్రాశ్రయణమ్ ఫలపర్యన్తమావతు పిరాట్టిసమ్మనత్తాలేయాయ్, అవల్ తన్నై ప్పఱుకై క్కులవన్ వ్యాపరి త్తవ్యాపారమ్ అమృతమథనమాకై యాలే, అత్తైచ్చొల్లుకిఱార్కళ్.

వ్యా, — (వజ్రక్కడల్ కడైన్ద) దేవకార్యమెన్దు ఒరువ్యాజత్తైయి ట్టుప్పెరియపిరాట్టియారాకిఱ * పెణ్ణముత్తై ప్పెల్దొలు, అపోతు ఉక ప్పొడేయరున్దాప్పోలే, ఊరార్ కారియత్తైవ్యాజమాక్కి పెణ్ణలై ప్పెల్దొలు హర్షత్తోడేకృష్ణనిరుక్కిఱ విరుప్పైక్కణ్డవాతే అన్యార్థమాన శెయలిలే అభివతమ్ ఇవనుక్కు ఇన్దాక వరుకిఱతో పెన్దిఱార్కళ్. (వజ్రక్కడల్ కడైన్ద) పాఱుడలైక్కడైన్దు పిరాట్టియై ప్పెల్దొలూపోలే, ఇన్దు త్తయి ర్కడై యవెన్దు ఒరువ్యాజమాయ్ క్కున్నికైకత్తై ప్పొక్కడవనాయితే యిరుప్పతు; (౧) “*ఒత్తైనాన్దజ్జడవనెన్దు”. తిరుమజ్జనమ్ శెయ్ తు*దివ్యమా ల్యామ్మరధరైయాయ్ భూషణభూషివైయాయ్ సకల దేవతై కళుమ్ పార్ త్తు కొండ్లనిఱ్క, మార్ పిలే శెన్దణ్డైన్దపోతైచ్చెప్పి, మార్ కళిసీరాడి ఆడై యుడుత్తునమ్మానిత్తై కళాయ్ * పల్ కిలనుమణిన్దు, పెణ్ణో కూడియిరు న్దపోతు ప్రకాశిక్కుమ్బడి యిరుక్కైయాలే అత్తైచ్చొల్లుకిఱార్కళ్.

(వజ్రక్కడల్ కడైన్ద) (౨) “విణ్ణవ రముతుణ” ఎన్దు ప్రయోజనాన్తరపరర్ క్కు మకప్పడ ఉడమ్బునోవ క్కడల్ కడైన్దు అప్పేత్తిత సంవిధానమ్ పణ్ణుమ్బడి శీలవానానకృష్ణన్, అనన్యప్రయోజనర్ కారియమ్ శెయ్యొచ్చొల్లువేణుమో? (౩) “అమరర్ క్కు ముతీన్దవాయర్ కొమ్మ

నై” ఎన్నిపడియే - కృష్ణనితే దేవరకళుక్కు అమృతమిట్టవన్; క్షీరా
బ్రహ్మణ్ కడైయిల్ కడల్ తాన్ అమృతమశురవాతే. *కణ్ణన్ కై యాల్
మలక్కు-కైయా లేయితే శురన్దతు. (వణ్క్కడల్) కీర్థిలమృతమెల్లామ్
మేలేకిళరుమ్బడి(౧)*పడుతిరై విశుమ్బడై ప్పడరుమ్బడి కడైయానిఱ్ఱ;
మరక్కలమ్లలశాతపడి కడైన్దనాయప్పమ్ శొల్లుకాతు. (వణ్క్కడల్)
కడైకిఱపోతు(౨)*శుభ్రుల మలైతిరిక్కైయా లేకడలడగ్గులుమ్ మరక్క
లమాయ్ నిన్టపడి.(౩)* వణ్గమ్విట్టులవుణ్డలితే-క్షీరాబ్ధి.(౪)*వైకున్దన్
నృత్తోర్ తోణిశేర్న్ద విడమితేయెచ్చు ఆర్థ్కడలై ప్పేణాతేకడైన్దాన్.
“పాల్లడలిల్ పైయత్తుయిన్ట” ఎన్టు క్షీరార్ణవశయనత్తై త్తొడగ్గి, అతిను
డై యమధనత్తైచ్చొల్లి నిగమిక్కి-తార్కళి.(౫)“అత్తిత్తొడన్దమున్ కడైన్ద”.

(కడల్ కడైన్దమాతవనై) సాధనాసుస్థానమ్ పణ్ణినాల్ సాధ్య
సిద్ధియున్డామితే. (౬) “అముతగ్గొడ్డ పెరుమాన్ తిరుమార్వన్” ఎన్టు-
అమృతలాభమెచ్చు ఒరువ్యాజమాయ్ *అముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముత్తై
యితే కృష్ణన్ పెర్న్దతు. (మాతవనై) ఆశ్రయణీయనస్తు లక్ష్మీసహిత

వ్యా.—(వణ్గమిత్తొడి) మరక్కలత్తుక్కు ఒరుచలనమ్ పిఱవార
పడి పాల్కడలై, * మన్దరత్తై మత్తాకనాట్టి వాసుకియా లే శుద్ర్
త్తన్ కై యా లేకడైన్ద పిరాట్టియైలభిత్తాప్పోలే, చేతనర్ పరిగ్రహి
శరీరత్తుక్కు ఒరువాట్టమ్ వారామల్ సంసారమాకిఱ మహాసముద్ర
త్తన్ సజ్జల్పమాకిఱ మన్దరత్తై నాట్టి, కృపైయాకిఱ కయిర్న్దా
శుద్ర్, కటాక్షమాకిఱ కై కళా లేకడైన్ద పిరాట్టియిలుమ్ ప్రేమవిషయ
మాన ఆత్మనస్తువై లభిత్తవన్. ఇత్తాల్ - ఇచ్చరీరత్తోడే యిరుక్క
చ్చెయ్ తే, (౭) “సన్దమేనంతతోవిదుం” ఎన్నప్పణ్ణినవనై యెన్నిఱు

(౧) తి-మొ-గి-౭-౪. (౨) పెరియతిరుమ-౧౦౬ (౩) పెరి-తి-౪-గి-౬.

(౪) నా-తి-గి-౪.

(౫) తి-చ-వి-౨౮.

(౬) తి-మొ-౬-౧౦-౬

(౭) తై-ఆ-౬-౧.

ముమూయ్ ఆశ్రయఁగదాన్ లక్ష్మీనసాధముమాయితే యరుప్పతు. ఆశ్రితర్కుల్ ద్రమ్ పొలుప్పిత్తు అపేక్షితజ్జలైచ్చెయ్విప్పార్ అరుకే ఉణ్ణాక వేణుమితే. మాతావిన్ మున్బు ప్రజైకళ శెయ్తకుల్ ద్రమ్ పితా వుక్కు త్తోల్ ద్రాతాప్పాలే, పిరాట్టిసన్నిధియుణ్ణానాల్ చేతనరుడైయ అపరాధజ్జల్ అవనుక్కు త్తోల్ ద్రాతెనై. పిరాట్టి పురుషకారమాకప్పల్ ద్రీనవర్ కళుక్కు అరియన శయ్తు అపేక్షితజ్జలై త్తలైక్కట్టిక్కొడుక్కు మెనైక్కాక (కడల్ కడై న్నమాతవనై) ఎన్నిటతు.

(కేశవనై) * వాశమ్ శెయ్ పూఙ్గులూళాన పెరియపిరాట్టి యార్ తాన్ అలైప్పదుమ్బడియాన ప్రశస్తమాన మయిర్ ముడి, కట్టు నెక్కిన్దు అలైయనిన్ఱాయ్ త్తుక్కడల్ కడై న్నతు, కడై యప్పక్కార్ క్కెల్లామ్ కుళల్ అలైయమితే. (1) “వాశనటుఙ్గులూయ్ చ్చియర్” (2) “వణ్ణమర్ పూఙ్గులూల్ తాన్ ద్దలావ” ఎన్ఱు అవనోడు పిఱరోడు వాశి యిలైయే కుళల్ అలైయ. (3) “ఆమైయాన కేశవా” ఎన్ఱు శుమన్దు కిడక్కిఱ ఆమైళ్ళుట్టడ కుళల్ అలైయనిన్ఱాల్, కడై కిఱవనుక్కుచ్చొల్ల వేణ్ణావితే. (కేశవనై) పిరాట్టియోట్టైక్కలవిక్కు విరోధికళై, పెణ్ణోట్టై క్కలవిక్కు విరోధియాన కేశియైక్కొన్ఱాప్పాలే పోక్కవల్లవనై యెన్నవు మామ్. “మామూయన్ మాతవన్” ఎన్ఱుమ్, “కేశవనై ప్పాడవుమ్” ఎన్ఱుమ్, “మావాయ్ పిళన్దానై” ఎన్ఱుమ్ శొన్నవల్ ద్రోడే తలైక్కట్ట వేణుమితే. (కేశవనై) (4) “అతనుళ్ కణ్ణుతల్ న్జున్జున్జు” ఎన్నిటపడి యే బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కు క్కోతుకొడుత్తు, తన్ నైభవమ్ తోల్ ద్ర నిన్ఱనిలైయెచ్చొల్లిల్ ద్రాకవుమామ్.

(కేశవనై) కేశియై నిరసిత్తాప్పాలే ఆత్మనస్తువై అనుభవిక్కు మ్మోతు అవ్వనభవవిరోధియాయ్ ఇచ్చేతననుక్కు ప్పిఱకుమ్ భోక్తృత్వాదికళుక్కు నివర్తకనానవనై.

(1) 2. (2) పెరు. తి. 1-2. (3) తి. చ. వి. 20. (4) తి. మొ. 1-1-2.

మాన్యోప్పాడి" ఎన్ఱు శ్లాఘిక్కుమాపోలే, తనక్కు పెరియాత్వార్ సమ్మభిషేమడదేశ్యమాయ్, అవర్ అభిమాని త్తదేశమెన్ఱు శ్రీవిలిపుత్తూరై కొండ్రాడుకితార్ కళి.

(అణిపుతునై) నన్దకోపనుడై యకోయిలిల్, కృష్ణన్ మాత్రమేయితే; ఇవ్వారిల్ వడపెరుళ్ళోయిలుడై యానుమ్. (అణిపుతునై) సంసార త్తుక్కు ఆభరణమాన శ్రీవిలిపుత్తూర్. పిరాట్టిక్కు శ్రీమిథిలైయుమ్ తిరువయోధైయుమ్ పోలవున్, నప్పినై ప్పిరాట్టిక్కు కుమ్మకులముమ్ తిరువాయ్ప్పాడియుమ్ పోలవునున్ఱిక్కే, ఆర్ణాళుక్కు ప్పిఱవియుమ్ పుక్కవిడముమ్ ఓహరిలేయానవేల్లమ్ ఇవ్వార్ క్కేయితేడిళ్ళతు. పొన్నుమ్ ముత్తుమ్ మాణిక్కుముమిట్టుచ్చేయ్త ఆభరణమ్ పోలే, నాయ్చ్చియారుమ్ పెరియాత్వారుమ్ వడపెరుళ్ళోయిలుడై యానుమాన అలజ్కారముళ్ళదేశమితే.

(పైజ్జమల త్తణ్డెరియల్) బ్రాహ్మణ్ క్కు త్తామరై యై త్తారాకవితేళొల్లవతు. (1) "తిరువిల్ పాలిమత్తై వాణన్" ఎన్ఱుమ్మడి బ్రాహ్మణాగ్రేసరరాన పెరియాత్వారుక్కు త్తామరై త్తారాకకండవ తితే. (పైజ్జమల త్తణ్డెరియల్) పశుత్తకమల త్రినుడై యకుళిన్ద మాలై. (2) "తణ్డెన్ద్రురాయుల్ పోళి" ఎన్ఱు - వడపెరుళ్ళోయిలుడై యానుడైయ మాలై పోలే కొత్తిత్తుక్కిడవాతు పెరియాత్వార్ క్కు త్తిల్ మాలై. పిరి త్తివన్ మాలై పోలన్ఱే కేరప్పార్ మాలై. (పట్టర్ పిరాన్) బ్రాహ్మణ్ క్కు ఉపకారకరానవర్. *వేతప్పయన్ కొళ్ళ వల్లనరాకై యాలే తాత్పర్యార్థత్తై సర్వర్ క్కుమ్ ఉపకరిక్కుమవర్ పట్టర్ కళుక్కు విద్యాప్రదానమ్ పణ్ణిన ఉపకారకర్. (3)* మత్తెనాన్ఱు మున్నోతియ పట్టనుక్కు కన్యకాప్రదానమ్ పణ్ణిన ఉపకారకర్

(పట్టర్ పిరాన్ కోతై) “పారాశర్యన్ వ్యాసన్” ఎన్ఱు అత్తిళ్ళు చ్చొన్నా ప్పోలే, పెరియాత్వార్ నయిల్ శీల్ పిటప్ప-ఇవళుక్కు ఉత్కర్ష హేతు. “అత్తప్పడైతాన్ మున్” ఎన్ఱితే ప్రతిపాద్యనుక్కు ఏద్రమ్; అత్వార్ సమ్మనమ్ ఇవళుక్కేద్రమ్. (1) “విట్టిశి త్తర్ తణ్ణళ్ తేవరై” ఎన్ఱు-ఇవర్ తేవరామాయ్, వడపెరుక్కోయిలుడైయాన్ నిటమ్ పెద్రాన్; (2) “ఒరుముకిళ్ తన్నైయుడైయేన్” ఎన్ఱు ఇవళ్ సమ్మనమితే తమక్కు ఉత్కర్షమాక చ్చొలువతు.

(శొన్న) అణ్ణాళ్ అనుకార ప్రకారత్తాలే అనుభవి త్తతఃపుట వెళ్ళు మిట్టపడి. † ((కోతై శొన్న) శ్రీగోవిమార్ దళైయై ప్రాపిత్తు (3) “అణి కురుకూర్ చ్చడకోపన్ శొన్న” ఎన్ఱువుం స్వమ్ మేలిడుమ్బుడియానకుద్రమ్ మద్ర్దురుక్కై. (శొన్న) శ్రుతిశత శిరస్సిద్ధమాన అర్థమ్ సర్వోపదీప్య మామ్బడిశొన్న. మేళుమ్ పరుకిసనముద్రామ్బుపోలే (4) “ఇవళ్ వాయ నతిరున్దన” ఎన్ఱిటపడియే ఇవళుడైయ వాక్కిన్ సుర్పత్తాలే కాణుమ్ అతిలుమ్ అవాపెద్ర్దుతు. (శొన్న) తాన్ఱోన్ఱియాన వేదమ్బొలల్ల; పిటప్పలుణ్ణాన ఏద్ర్దుముణ్ణు. క్షీరాబ్ధినాథనైప్పద్ర్దు*ఒరు త్తిమకనాయ్ ప్పిటన్దవనుక్కితే వరుమేద్ర్దుముళ్ళుతు.)

(శబ్ద త్తమిద్ర్దుమాలై) “శబ్దమిరుచ్చార్ పోల్ వన్దు” ఎన్ఱు పళ్ళు లక్షమ్ కుడియిల్ పెణ్ణళ్ తిరళాక వనుభవితై అనుభవత్తుక్కు అణ్ణాళుమ్ తనే తిత్తిత్తెణ్ణుమ్ తిరళవిరుచ్చుశొన్న పా శుర మాకై యాలే,

క్కిట, విస్తృతమాయ్ కుళిర్ నిరున్దుళ్ళుతామరై మణికళాలే శెయ్య ప్పట్ట మాలై కళైయుడైయ పెరియాత్వార్ తిరుమకళారాన శూడి కోడు త్తనాయ్ చ్చియార్ అరుళిచ్చెయిత, సణ్ణానుభావ్యమాయ్,

(1) నా-తి-10-10. (2) పెరి-తి-3-1-4. (3) తి-వా-2-3-10.

(4) తి-వా-2-2-2. † కుళిలితగ్రంథః అధికపాఠః.

(౧) “కుఢాజ్ఞాచాయ్” ఎన్నమ్మడి - తిరళో తిరళాకవనుభవిక్క వేణ్ణుమ్ ప్రబంధమ్. (౨) “శబ్దముక త్తమిథ్ మాతై” ఎన్నక్కడవతితే.

(త్తమిథ్ మాతై) (3) *యవర్ కుమ్ శిన్దైక్కమ్ కోశరమల్లాత

వస్తు * పెద్రమ్ మేయ్ త్తుణ్ణుమ్ ఇదై చేర్చియిలేవన్ పిఱన్దు ఎళియ నానాప్పోలేయుమ్, ఉత్తమవర్ణత్తిలే పిఱప్పడైయ ఆణ్ణాళో *ఆయర్ శిఱునియర్ తిరళిలే ఒరుత్తియాయ్ అన్వయిత్తాప్పోలేయుమ్, అరు మత్తైయిన్ పారుళాన ఉపనిషత్తు తమిథ్ యోవన్దు సర్వసులభమానపడి. ప్రబంధమ్ శేయ్ తవళోడు ప్రతిపాద్యనోడు ప్రబంధన్తోడు వాళియత్తాదు నిన్దు నిఱమ్ పెద్రమ్ పడి. (మాతై) పాచనమాన వళవన్దిక్కే భోగ యోగ్యముమాయ్, త్తలైయాలే శుమక్క వేణ్ణుమ్మడియుమాయ్ శిరో భూషణముమాయిరుక్కై.

(కోతై శొన్నమాతై) మాలైక్కట్టినమాతై. అదుత్తపత్తి యోడే ఇరణ్ణుత్తలైయుమ్ తాళో పూవుమ్ నడువే నాయకముమాక త్తోడుప్పణ్ణమాతై. (కోతై శొన్నమాతై) “శేవిప్పూవే” ఎన్దు-ఇవళో శేవిక్కు ఒరుపూవితే అవన్ కొడుత్తతు. శ్లాఘ్యమాన మాతై కొడు త్తాళో ఇనళో; “స్రజనిగళితమ్” ఎన్నమ్మడి కుఢలిల్ మల్లికై మాతై యాలే విలగ్గిట్టు ఇవనై ఓతువత్తమాతై యిరుక్కిఱపడి.

(ముప్పత్తుమ్) తిరుమన్త్రముమ్ తిరుప్పల్లాణ్ణుమ్మాలే శురుగ్గి యిరుత్తల్, వేదముమ్ తిరువాయ్ మొఱ్ఱియుమ్మాలే విరిన్దిరుత్తల్ శేయ్యామైయాలే, వేణ్ణుమనై యెల్లామ్ మికుతిక్కు త్తైయన్ణాయిరుక్కై యన్దిక్కేయ్మొక్కై. “నారాయణనే నమక్కేపత్తై తరుఘాన్” ఎన్దు కూట్టమ్ కూట్టమాయిరుక్కిఱతాయ్, తమిథ్ లే శేయ్యప్పట్టు, మాలై పోలే భోగ్యమాయ్, శిరసావాహ్యమాయ్, శ్లాఘ్యమాన ఇప్పబి న్దతై, ఒరుపాట్టుక్కుత్తైయాలే పిఱ్ఱట్టకాలత్తిలే ఇప్పబిన్దరూపమాన

సజ్జహేగచ్చన్న స్వరూపాపాయ ఫలజ్ఞై ఒస్తు పత్తాకచ్చిన్న విత్తనై యితే. (ముప్పతుమ్తప్పమే) ఇతిల్ ఒరుప్పాట్టుమ్ న్మువామే విలైయిల్లాతరత్తజ్ఞళాలేశెయ్త ఏకావలియిలేఒరురత్తమ్ ణ్డొన్దొలుమ్ నెడుమ్బాడాయిరుక్కుమితే; అప్పడియే ఒరు పాట్టుక్కుత్తైయిలుమ్ పేరిఱ్ఱివాంబురుక్కుమ్.

భగవదాభిముఖ్యమ్ పిఱక్కిఱకాలవై లక్షణ్యమ్ అతీయాతిరుత్తల్, త్యాజ్యోపాదేయశ్శిల్ న్ముననిల్ద్రల్, పరసమృద్ధ్యై ప్రయోజనత్వమిన్ద్రయిలే ఒభీతల్, దేవతైః శైయమ్ నియమిక్కుమ్బడియానజ్ఞానికల్ వైభవమ్ అతీయాతోత్తీతల్, ఆశ్రయణకాలత్తిలే క్షీణపాపరామేద్రమ్ అతీతల్ శైయ్యోతోత్తీయన్దొన్దొత్తు, “భగవద్విషయత్తిల్ ముతలడియిట్టారోడు, అవగాహితై శితితుకులైయనిత్తారోడు, శ్లాఘాప్రధానరాయరుప్పారోడు, త్యాజ్యత్తిలే అల్పస్వర్యమ్ నడైయాడువారోడు, అనుభవమే నిరన్తరమాక నడప్పారోడు, భాగవతకులత్తిలే అన్వయిత్రారోడు, కైజ్కర్మనిస్థరోడు సమృద్ధముడైయారోడు, స్వరూపజ్ఞాన వైలక్షణ్యనుసన్ధానమ్ పణ్ణినిర్వాహారరాయరుప్పారోడు, భక్తియాలేకలక్ష్మి నడప్పారోడు, భాగవతపారతన్ద్రైక నిస్థరోడు వాశియఱ ఉడైశ్యతాబుద్ధి కులైయామలిరక్క వేణుమ్” ఎన్ఱటియవేణుమ్; భగవత్సన్నిధియిల్ శెల్లుమ్ క్రిమ్యశ్శతియవేణుమ్; పురుషకారత్తినుడైయ స్వరూపస్వభావగ్గుమ్ కార్కముమ్ అతీయవేణుమ్; భగవద్గుణవిధరాక వేణుమ్; కలూక్షైకధారరామ్బడి భగ్నాభిమానరాక వేణుమ్; ఆభిముఖ్యప్రార్థనమ్ పర్వవేణుమ్; మజ్జళాశాసనపరరాక వేణుమ్; అర్థిత్వమ్తోద్రప్పల్ కాటవేణుమ్; ముముక్షుదశైయిల్ అపేక్షితజ్గల్, ముక్తదశైయిల్ భోగవే

† (పా). త్యాజ్యనుభవమ్ పణ్ణావారేద్రమ్మతియవేణుమ్. పురుషార్థత్రిమడైయ.

ఇవద్దోర్ వాళ్లై నడక్కవేణుమ్; అతుక్కుత్తజ్జో ఉపాయాన్తర శూన్యతైయై మున్నిడవేణుమ్; నిత్యకై జ్జుర్యత్తిల్ నిత్యాన్ పేత్తైనడ క్కవేణుమ్; ఇద్దకై విల్లెన్దార్ పాశురమే భోగమాకవేణుమ్; అకై యాలే ఇమ్ముప్పతుపాట్టిలుమ్ న్దువవిడలావతు ఒరుపాట్టిలై.

(ఇజ్జు) పిట్టుట్టకాలత్తిలై ఇప్పరిమాన్ ద్రత్తుక్కు మేట్టుమడై యాన ఇన్నిలత్తిలై. (ఇప్పరిశు) ఇప్పరికారమేతప్పామల్. (ఇప్పరి శురైప్పార్) ఇబ్బావప్పత్తియోజే ఇప్పాశురత్తైచ్చాల్లుమవర్కళ్. తిరు వాయప్పాడియిలై పెల్లెళుక్కు సమకాలమాకై యాలే సాక్షాత్కార ముణ్డాయ్త్తు; ఆళ్ళాళ్ అనుకారప్రకారతాలై పెన్ద్రాళ్; ఇవర్కళుక్కు ఉక్తిమాత్రమే అమైయుమ్.

ఇవర్కళళపుపారాతే పణ్ణుపాడినవర్కళై ఇచ్చోల్వట్టి యాలే నిసైత్తుక్కారియమ్ కెయ్యుమ్ విషయత్తైచ్చాల్లుకిఱతుమేల్; (ఈరిరణ్ణుమాల్ వరైత్తోళ్) పెల్లెళై అణైక్కప్పక్కపిన్ను కృష్ణనుక్కు త్తిరుత్తోళ్కళ్ పణ్డై తపడి. * వేయిపన్డన్దోళినారోడు అణ్డెన్దతోళ్ కళితే. (ఈరిరణ్ణు) ఉకవాతార్క్కితే తోళ్ ఇరణ్డాయ్త్తోన్దు వతు; ఆనైప్పట్టపెల్లెళుక్కునాలాయ్త్తోన్దుమితే. * పజ్జక్కడల్ కడైన్ద తోళ్కళ్ నాన్దుమ్ కణ్డెడప్పెన్ద్రార్కళ్. (మాల్ వరైత్తోళ్) (౧) * మ తురక్కొమ్ శాలుకొణ్డె శున్దరత్తోళాయిరాతే, కాత్తూట్టవల్ల తిణ్డైయై చ్చొల్లుకిఱతు. (మాల్ వరై) (౨) “నీణ్డెమలై కళుమ్” ఎన్నుమ్బడి యితే యిరుప్పతు. (మాల్ వరై) పెరియపిరాట్టియార్క్కుమ్ గోపి మార్క్కుమ్ క్రీడానై అమానతోళ్కళ్.

పాశురత్తై అనుసన్నిక్కుమదర్కళ్, ఇప్పాశురశ్రవణత్తాలేపణ్డైత్తు బలిష్ఠ మాన పెరియమలైపోలై యిరుక్కిఱ నాలు తిరుత్తోళ్కళై యుడైయ

(శెఱ్ఱణ్ తిరుముకత్తు) పెణ్ణలైక్కణ్ణపిన్బు అలభ్యలాభత్తా లేతిరు
క్కణ్ణళుమ్ శెవ్విపెల్లై తిరుముకముమ్ కుళిర్ న్దపడి. ఇవర్ కళై ప్పిరిన్ద
పోతితే, జలత్తుయత్తిల్ పద్మమ్బాలే ముకముమ్ విఱ్ఱియుమ్ ఉతా
వువతు. (శెఱ్ఱణ్ తిరుముకమ్) (౧) *కణ్ణన్ కోళిళై వాణ్ ముకమ్, అతిలే
*నీరార్ కమలమ్బాల్ శెఱ్ఱణ్. తోళిమార్ “పారికోళ్” ఎన్దు ఒరు
వర్ క్కొరువర్ కాట్టి అనుభవి త్తకటాత్తుముమ్ ముకముమ్. (శెఱ్ఱణ్)
“కతిర్ మతియమ్బాల్ ముకత్తాన్” “పగ్గయక్కణ్ణనై” “శెఱ్ఱణ్
శిటిచ్చిటితే” “అణ్ణణిరణ్ణజ్జోణ్ణ” ఎన్దు ముడియిమ్మముకముమ్ కటాత్తు
ముమితే ఇవర్ కళిన్దెళ్ళిల్ కిడన్దతు. “అణ్ణళి తిరుముకమ్” ఎన్దు-శ్రీ
గోవిమార్ ముకత్తైయుమ్, అవర్ కట్టు-అనుభావ్యనానవన్ ముకత్తైయుమ్
ఒరుముకప్పడ అనుభవిక్కి-తార్ కళి.

ఇచ్చెఱ్ఱణ్ తిరుముకముడై యనన్టాన్ ఆరెన్నిల్; (శెల్వత్తిరు
మూల్) ఎన్గితార్ కళి. * కణ్ణన్ తిరుమూల్ తిరుముకమితే - ఇతు.
(శెల్వత్తిరుమూలాల్) ఉభయవిభూతై శ్వర్వతైయుడై య శ్రియః
పతియాలే. (శెల్వత్తిరుమూల్) (౨) “తిరు త్తక్కశెల్వమ్” శెల్వ
త్తుక్కు త్తుతియానవళి. (తిరుమూల్-శెల్వమ్) (3) *తిరువుక్కుమ్
తిరువాకియ శెల్వు- * శెల్వచ్చిటుమియరై పెల్లై పిన్బు శిఱన్దతు. ఇఱ్ఱు
ఉత్తరవాక్యత్తిల్ శ్రీమచ్చబ్బమ్ శొలుకిఱతు; రహస్యద్వయత్తిలుమ్
మత్తెన్దుకిడన్ద లక్ష్మీనమ్మనమ్ వాక్యద్వయత్తిలేయితే పెళియాకిఱతు.
ఇప్పాట్టిల్, ఉపక్రమత్తిలుమ్ ముడివిలుమ్ పిరాట్టిసమ్మనశై చ్చొల్లుకై
యాలే-ద్వయత్తిల్ శొలుకిఱపడియై ఇఱ్ఱు చ్చొల్లిల్లై ధ్రాయ్ త్తు.

నాయ్, వాత్సల్యత్తాలే శివన్ద తిరుక్కణ్ మలర్ కళై యుడై యనాయ్,
వికసితమాన తిరుముఖమణ్డలశై యుడై యనాయ్, ఉభయవిభూతై శ్రి

(ఎజ్జుమ్) దృష్టాదృష్టజ్జలిలుమ్. ఇజ్జీరుక్కుమ్ నాళుమ్, పరమ పదత్తిల్ పోనాలుమ్. (తిరుమాలాల్ ఎజ్జుమ్) (౧) *ఇజ్జుమజ్జుమ్ తిరుమాలన్బియిన్బిక్కేయితే ఇరుప్పతు. (తిరువరుళ్ పెర్న్లు) ఇప్పిబన్ధమ్ కన్ద్రవర్కళ్ ఇరున్దవిడత్తిలే తానుమ్ పిరాట్టియుమాయ్ నిత్యసన్నిహితమామ్బడి ప్రసాదఛైప్పెర్న్లు. (తిరువరుళ్ పెర్న్లు) (౨) “తిరుమాలాలరుళప్పట్ట” (౩) “తిరుమామకళాల్ అరుళ్ మారి” ఎన్బు - ఇరువరుడైయలరుళ్ పెరుకైయితే ఉద్దేశ్యమ్. (౪) “నిన్ తిరువరుళుమ్ ప్జయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్కొణ్ణు”. (తిరుమాలాల్ - తిరువరుళ్ పెర్న్లు) (౫) “నిస్సంశయస్సంపత్స్యతే” ఎన్బు “ఇవర్కళై వాఱ్ తిక్కటాక్షిత్రతు - ఫలిత్తపడిపారాయ్” ఎన్బు పెరియపిరాట్టియార్ తిరుక్కైయిలే కాట్టిక్కొడుక్క; (౬) “పూవళరున్దరుమకళాలరుళ్ పెర్న్లు” ఎన్నిఱపడియే - అవనడియాక ఇవళ్ తన్నుడైయ అరుళైప్పెర్న్లు. ఉపాయనిష్ఠేయుమ్ ఇనళాలే; పాప్యన్బియుమ్ ఇవళాలే; విరోధి నివృత్తియుమ్ ఫలప్రాప్తియుమ్ అవనాలే.

(ఇన్బుఱువర్) ఆనన్దనిర్భరరావర్. (ఎజ్జుమ్ - ఇన్బుఱువర్) ఇజ్జీరుక్కుమ్నాళ్ సంసారికిళిల్ వ్యాన్బత్తరాయ్, ప్రబన్ధత్తినుడైయ వుమ్ ప్రతిపాద్యనుడైయవుమ్ ఆణ్ణాళుడైయవుమ్ శీర్వైయైయుమ్ శీలఛైయుమ్ భావన్బియైయుమ్ అనుసన్ధిత్తు ఇనియరావర్కళ్; అజ్జుప్పోనాల్ నిరన్తర సంక్షేపత్తాలే (౭) “మికవెలై నికఱ్న్దనమ్” ఎన్నుమ్బడి పరమానన్దత్తిల్ అన్వయిప్పర్కళ్. (తిరుమాలాల్ - ఇన్బుఱువర్) *ఇన్బుమ్పయక్కవితే అవర్కళ్ తానిరుప్పతు. అన్యోన్యానుభవానన్ద మ్బొలన్దే మిళునానుభవానన్దమ్. (౮) “అడియేనుక్కిన్బావాయ్

(౧) తి-వా-౬-౭-౧౦. (౨) తి-వా-౮-౮-౧౦. (౩) తి-మొ-౮-౬-౧౦.

(౪) తి-వా-౯-౨-౧౦.

(౫)

(౬) తి-మొ-౧౧-౬-౧౦.

(౭) తి-వా-౪-౫-౩. (౮) క-తిరువ-౫౯.

పొన్నావై కేళ్వా". ఎప్పడి ఇన్బుఱువర్కళెన్నిల్; (ఎమ్బావాయ్ - ఇన్బుఱువర్) ఎజ్జళ్ళన్దస్సాలే ఇన్బుఱువర్. నాజ్జళ్ యాతొరుపడి ఇన్బుఱ్ఱోమ్, అప్పడి ఇన్బుఱువర్కళ్.

[మాతవనై - శేయిత్తై యార్ శెన్నిత్తై - పత్తై కొణ్డవాఱ్ఱై - కోత్తై శొన్న - తమిఱ్ఱమాళై - ఉరైప్పార్ - ఎమ్బావాయ్ - ఇన్బుఱువర్] పెరియపిరాట్టియార్ ఇన్బుఱ్ఱోహోలై ఇన్బుఱ్ఱోహార్ అవర్ కళ్. శ్రీగోపిమార్పావాయ్ ఇన్బుఱ్ఱోమ్ నాజ్జళ్; ఎజ్జళ్ళొలై యురైప్పార్ ఎజ్జళ్ళావాయ్ ఇన్బుఱువర్కళ్; సమకాల త్తిలుళ్ళొలై, "ఎమ్బావాయ్ - సిరాడప్పోతుపేర్ పోతుమినో" ఎన్దు క్కూట్టికొణ్డార్కళ్; పిత్తాడరుక్కు, ఎమ్బావాయ్ ప్రబన్ధముఱుత్తాలే "ఎమ్బావాయ్ ఇన్బుఱువర్" ఎన్దు త్తలైక్కోట్టసిఱార్కళ్ (30)

ద్రావిడామ్నాయహృదయం గురుపరవ్రక్రమాగతమ్ ।

రమ్యజామాతృదేవేన దర్శితం కృష్ణసూసనా ॥

అధికీయమణవాశిష్యగ్రహాల్ నాయనార్.

తిరువడిక శేరణమ్.

తిరుప్పావై ఆతాయరప్పడి

ముఱ్ఱోఱ్ఱో.

శ్వర్యసమృన్ననాన శ్రియశివతియాళే, దృష్టాదృష్టజ్జిరణ్ణిలుమ్ పిఱన్దజ్జానత్తుక్కు విచ్చేదమ్ వారాతపడి కృపై మ్మొలభిత్తు ఆనన్ద నిర్భరరాయరు ప్పొర్కళ్. (30)

శుద్ధసత్త్వమ్ దొడ్డాచార్యర్

తిరువడిక శేరణమ్.

తిరుప్పావై స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్
సమ్పూర్ణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీమత్పరమహంస పర్తివాజాకాచార్యరాన
వానమామలైజీయర్ అరుళిచ్చెయ్త,
తిరుప్పావై స్వాపదేశమ్.

—०००—

రమ్యజామాత్యయోగీంద్ర పాదరేఖామయంసదా ।

తదాయత్రాత్మనత్తాదిం రామానుజమునింభజే ॥

—०००—

తిరుప్పావై ముతలిట్టణ్ణు పాట్టాలుమ్ ప్రపన్ననిసాక్రమజ్జలై
యుమ్, ప్రపత్తివాచకమాన తిరునామనై భవత్తైయుమ్ పేశుకిఱతు.
మేల్ పత్తుప్పాట్టాలుమ్ ప్రపత్తవ్యనుడై య తిరునామసక్కిర్తనమే ప్రప
న్నసుక్కుకాలక్షేపమాకై యాలే, అన్దనక్కిర్తనత్తుక్కు అధికారికళాన
వర్కలై ఎఱుప్పిక్కుట్టక్కొళ్ళుప్పడిశొల్లుకిఱతు.

అతుఎజ్జనేయెన్నిల్; ఇతిల్ ముతత్పాట్టాలే, పరిశుద్ధరాయ్
వృత్త్యాభాసత్తైయుడై యవర్కళుడై య శబ్దప్రమాణత్తైమున్నిట్టు, సత్వ
గుణనిష్ఠరై సాత్వికసమాచారనిదర్శనపూర్వక భగవన్నామసక్కిర్తన
త్తిలే సమాహితరాక్కుమ్బడి శొల్లుకిఱతు. ఇరణ్డామ్బాట్టిల్;—
భగవదభిమతక్రియాకలాపజ్గళాలే భగవద్బోగ్యమాన వస్తువై వివేకిత్తు
ధరిప్పార్ పడియైక్కాట్టి, సత్వప్రభాసరై విరోధినిరసనమర్థనుడై య
తిరునామసక్కిర్తన త్తిలే సమాహితరాక్కుమ్బడిశొల్లుకిఱతు. మూన్టా
మ్బాట్టిల్;—సక్కిర్తనత్తుక్కుడై తనతోవ్తరకాలత్తైమున్నిట్టు, సత్తు
క్కళాలేకుతూహలిక్కప్పడుమ్ విషయరానవర్కలై, సకలవిరోధి నివా
రకనుడై య సక్కిర్తన త్తిలే సజ్జతరాక్కి, సమాహితరా క్కుమ్బడిశొల్లు
కిఱతు; నాలామ్బాట్టిల్;—జ్ఞానదీపప్రకాశరాయ్ అత్తాలే ఉత్తుజ్గమాన
పద త్తిలే యిరుక్కుమ్బడియాన సమృద్ధముడై యవర్కలై యుమ్, అవను
డై యసర్వనామసక్కిర్తన త్తిలే సజ్జతరానపడి సంవిధానమ్ పణ్ణుమ్బడి

శొలుకిఱతు. అజ్ఞామ్బాట్టిల్;—భగవద్గుణవిధర్ పాశురమ్ కేట్టైయిలే అపేక్షిక్కుమ్బడిశొలుకిఱతు.

ఆత్తామ్బాట్టిల్;—అభిజాతముమ్ ఆహాదకరముమాన తిరునామ సజ్జీర్తన త్తిలే అన్వయిప్పిక్కుమ్బడిశొలుకిఱతు. ఏరామ్బాట్టిల్;—భగవత్ప్రత్యాసన్న రోడు ఆన్తీయుడై యారై యుమ్, మనోభిరామమాన నామసజ్జీర్తన త్తిలే సమర్థరాయ్ తదు క్తిపరరాక్కుమ్బడిశొలుకిఱతు. ఎట్టామ్బాట్టిల్;—భగవద్గుణజ్ఞాననిష్ఠరై యుమ్, ఇతిహాసా క్తిమాన గుణ నామసజ్జీర్తనత్తిలే ప్రవణరాక్కుమ్బడిశొలుకిఱతు. ఒన్ తామ్బాట్టిల్;—సాగవ్యసారస్వయు క్తర్ వికాసత్తైయుమ్, సత్తోచ్చిత్తైర్ సమారాధన సంవిధాన తత్పరరాకిఱపడియైయుమ్ కాట్టి, పరిపూర్ణానరై యుమ్ పుణ్ణీకాణ్డనామ సజ్జీర్తన తత్పరరాక్కిచ్చేర్ త్తొత్తమ్బడి శొలుకిఱతు. పత్తామ్బాట్టిల్;—వాక్కుణ్డి యుడై యారై యుమ్, సమస్త ప్రతిబద్ధకనిర్తకమాన సర్వేశ్వరనామ సజ్జీర్తన త్తిలే సహకారికళాక్కిక్కిణ్ణపడియై చ్చొలుకిఱతు.

ఏసంవిధసజ్జీర్తనత్తాలే అవనుక్కు ఆఱుతియారై యుమ్, అవ నై యుమ్ ఎఱుప్పి స్వాపేక్షితగ్గలై విణ్ణప్పమ్ శెయ్ తు అడియై శెయ్యమ్బడియైయుమ్, అవన్ అడిమైకొళ్ళుమ్బడియైయుమ్, అవనుక్కఱివిత్తు త్తలెక్కట్టుకిఱతు మన్ శైలామ్.

తిరుప్పావై అడియిట్టజ్ఞాపాట్టాలుమ్ - ప్రపన్ననిష్ఠాక్రమముమ్, ప్రప త్తవ్యన్ అతిసులభనామ్బడిక్కడియాన అవనుడై య అవతార త్రిన్ అడిప్పాడుమ్ శొలుకిఱతు. మేలిట్టుప్పత్తుప్పాట్టమ్ ప్రప త్తిక్కు పూర్వ భావియాన వాక్యగురుపరమ్మరై యినుడై య క్రమమ్ శొల్లి, భగవద్విషయత్తిల్ ఉద్యుక్తరానవర్ కళోడు పోర అవగాహితారోడువాళియఱ, ఉద్దేశ్యరెన్నుమిడమ్ శొలుకిఱతు.

అతుఎజ్జనేయెన్నిల్; “పిళ్ళాయెమ్మనిరాయ్” ఎనైయాలే భగ వద్విషయ త్తిలే అభినవమాకమూట్టుమ్ “అస్మద్గురుభ్యోనమః” ఎన్ను మ్బడిశొల్లుకిఱతు. అన న్తరమ్ “నాయకప్పెణ్ణిళ్ళాయ్” ఎనైయాలే స్వాచార్యనుక్కుమ్ గౌరవ్యనాకై యాలే, “అ స్తత్పరమగురుభ్యోనమః” ఎన్నిఱపడియైచ్చొల్లుకిఱతు. “కోతుకులముడై యపావాయ్” ఎన్ఱునర్వ రాలుమ్ కొణ్ణాడుమ్బియిరుక్కైయాలే “అస్మత్సర్వగురుభ్యోనమః” ఎన్నిఱవర్ణైచ్చొల్లుకిఱతు. “మామాన్ మకళే” ఎనైయాలేః ఒళిపుతు వై సకర్ వాముమ్పేర్ కళేతాయాన ఆణ్ణాళుక్కు అణ్ణరాన “శ్రీమతే రామానుజాయనమః” ఎన్నుమర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇతువుమ్ ఆర్వొ నశపుమనునన్దెయమ్. “నోద్ర్దుచ్చువర్క్కమ్ పుకుకిన్ఱ వమ్మనాయ్” ఎనైయాలే, సిన్దోపాయత్తాలే ప్రాప్యనై లక్షణ్యజ్ఞానత్తైయుడై యరాయ్, అత్తాలే ఉడై యవర్క్కుమ్ గౌరవ్యరాయరుక్కుమ్ “శ్రీపరామ్మేశ దాసాయనమః” ఎన్నుమర్థమ్ శొల్లుకిఱతు.

“కోవర్క్కతమ్ పొట్కొడి” ఎనైయాలే కృష్ణభక్తియుక్తరాన నాథవంశయుక్తరాయరుక్కిఱ “శ్రీమద్యామున మునయేనమః” ఎన్ను మర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. “నత్తెల్వన్ తణ్ణాయ్” ఎనైయాలే, తిరుక్కు మారత్తియార్ పరువమ్ నిరమ్మినప్పిన్బ శేద్ర్శిల్ పడియాయ్క్కిడన్ఱు అనుచరణమ్బణ్ణియమ్, “మనత్తుక్కినియానై ప్పాడవుమ్” ఎనైయాలమ్ “శ్రీరామమిశ్రాయనమః” ఎన్నుమర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. “పోళరి క్కణ్ణినాయ్” “పజ్జయక్కణ్ణానైప్పాడ” ఎనైయాలే “శ్రీపుణ్డరీకాక్షాయనమః” ఎన్నుమర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. “నావుడై యాయ్” ఎనైయాలే తమిద్ర్మత్తైయై ఇయలికై యాక్కిననావీఱుడై మైయాలే, “శ్రీమన్నాథ మునయేనమః” ఎన్నుమర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. “ఎల్లెయిశ్శియే” ఎనై యాలే (౧) “శుకముఖాదమృతద్రవసంయుతమ్”. ఎన్నుమ్బడి *తిరు

వరుట్కముకొణ్బుత్త తతానాత్వాన్ తిరుప్పవళ త్తిల్, “నిన్ కీర్ త్తిక్కని
యెన్నుమ్ కఱికల్ - మొట్టిపట్టాడుమ్ కవియముతమాయ్ తిరువాయ్
మొట్టిప్రవహింకి, అత్తాలే* అణిమల్లైక్కిళి మొట్టియాళై అనుకరి
క్కెయాలే, “శ్రీ మ తే శ ర కో పా య న మ యి, ఎన్నుమర్థమ్
శొలుకిఱు.

“నాయకనాయ్” ఎన్ఱుత్తాడల్ల మేలఱుపాట్టాలే “శ్రీమతేవిష్వ
క్సేనాయనమః” “శ్రీయైనమః” “శ్రీధరాయనమః” ఎన్నుమర్థజ్జై
యుమ్, అచ్చేర్ త్తియిలే ఇనరుమ్ పురుషకారపూర్వకమాక ఆశ్రయ
క్కచ్చెయ్తే పెరుమై ఏన్ఱుజ్జై చొల్లుకిఱు.

(౧) “ఎట్టెఱు త్తినిజై ప్పొరుళుమ్ ఇరణ్ణతనిల్ పొరుళుమ్
ఇయల్ పలి త్తే రరుచ్చుననుక్కితైవర్ తమైత్తొట్టైత్త మత్తై యఱుతి
ప్పొరుళై యెల్లామ్ తొన్ఱుమ్వకై” ఇత్యాదిప్పడియే, ఇప్రబన్ధమ్ రహ
స్యాత్తై ప్రతిపాదిక్కడవతాయరుక్కుమ్; అతిల్ ద్వయయోజనై
యుమ్ మేలేయోజిక్కప్పట్టతు.

అనన్తరమ్ పాట్టుక్కళెల్లానన్ఱుథాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కిఱపడియే
విశేషకటాక్షలక్ష్యమామ్బడియై అపేక్షిక్కిఱ పడియెయుమ్, *ఏన్ఱు
రున్దేఱులకత్తిఱ్ఱడియే దివ్యసింహాసన త్తిలే పేరోలకమాకవిరుక్కుమ్బడి
యెయుమ్, “పోన్ఱు” ఎన్ఱుకేర్ త్తిక్కు మఱుళాశాసనమ్ పణ్ణమ్బడి
యెయుమ్, తఱ్ఱళి అర్థిత్వత్తైయుమ్, కై జ్జుర్యోపకరణజ్జై అర్థిక్కుమ్బడి
యెయుమ్, ఎల్లారుమ్ ఒరు వ నో డే కూడియరున్ద కుళిరుమ్బడియై
యుమ్, ఫలత్తుక్కురుగుణమాక సాధనజ్జో తఱ్ఱళి కై యతన్ఱి కేలవన్ కై
యతాయరుక్కుమ్బడియెయుమ్, కై జ్జుర్యవేషత్తైయుమ్, మాతర్కళై
ఎఱుప్పమ్బడియెయుమ్, కై జ్జుర్యప్రతిసమ్బన్ధియాన శ్రియఃపతికటా
క్షత్తాలే అన్తకై జ్జుర్యత్తై ప్పెన్ఱుథామ్బడియెయుమ్ శొల్లి త్తై
క్కట్టుకిఱు.

ఆకై యాలే, గురుపరమ్పరావివరణ పూర్వకమాకద్యయవివరణ
మాన ఇప్పబన్ధమే ప్రపన్నసుక్కు అనవరతానుసంధేయమెన్జతాయి
ద్రు. “జాతవ్యమ్ గురుపరమ్పరై యుమ్ ద్వయముమ్” ఎన్నక్కడవ
తితే. ఇతిగురుపరమ్పరావివరణమ్.

ద్వయత్తుక్కు సజ్గహమాన తిరుమన్తయోజనై కాట్టప్పడుకి
అతు-ఇప్పబన్ధతాలే. (౧) “నమోనారాయణాయ వెన్బారే” ఎన్జితే
ఇవర్తామ్ అరుళిచ్చెయ్తతు. ఇ ప్ప బ న్ధ త్తి ల్ “ఉట్టిముతల్వన్”
“పట్నాబన్” ఎన్జు శేషత్వప్రతిసమ్బన్ధి యాన శేషత్వతైయుమ్, “ఉన
క్కే” ఎన్జెయాలే ఉకారత్తిల్ అనన్యార్వ శేషత్వతైయుమ్, “నామ్”
ఎన్జుమ్, “యామ్” ఎన్జుమ్-మకారవాచ్యనాయ్ ప్రకృతేః పరనాయ్
భగవచ్ఛేషభూతనాయిరుక్కు అ ఆత్మావిన్ స్వరూపతైయుమ్ శొల్లుకై
యాలే, ప్రణవార్థమ్ సజ్గహీతమాయిద్రు. “తూయోమాయ్ వన్జు
నామ్” “తూయోమాయ్ వన్దోమ్” “అపిమానపజ్గమాయ్” “మద్ర్
వన్దోమ్ మజ్జోమాద్రు” ఎన్జెయాలేనమన్సిల్గముమ్, “కతిర్మతియ
మోల్ముకత్తాన్ నారాయణర్” ఎన్జుమ్, “నారాయణన్ మూర్తి”
ఎన్జుమ్ “ఓజ్జియులక్కన్దన్దత్తమన్ పేర్” ఎన్జుమ్ శొల్లు కై యా లే
నారాయణశబ్దార్థముమ్, (౨) “ఉలకై యారవియాలే నడన్దనమ్మినామమ్
శొల్లిల్ నమోనారాయణమే” ఎన్నక్కడవతితే. “ఉటవేల్ నమక్కిజ్జో
ట్టిక్కి-వొట్టియాతు” ఎన్జెయాలే అతిల్ సర్వవిధబన్ధత్వముమ్, “ఎద్ర్
శైక్కుమేద్రేద్ర్ పిఱవిక్కుమున్జ్ నోడుద్రోమే యావోమునక్కే
నామాచ్చెయ్ నోమ్” ఎన్జెయాలే చతుర్థర్థముమ్ సజ్గహీతమా
యిద్రు. ఇతి తిరుమన్తవివరణమ్.

“కఱవైకళి పినే శెన్జు” ఇత్యాదికళాలుమ్, “శెయ్యతనశె
య్యోమ్” “ఉన్నెయరుత్తిత్తువన్దోమ్” “శిద్రమ్ శిఱుకాలేవన్జు

వైచ్చేవిత్తు” ఎన్ఱమ్, “నారాయణన్” ఎన్ఱమ్, “పుణ్ణియమ్ నాము
డైయోమ్” ఎన్ఱమ్, “మాయనై మన్నవడమతురై మైన్దనై” ఎన్ఱతో
డణ్ణి, “తీయినిల్ తూశాకుమ్” ఎన్ఱమ్, “ఎణ్ణో మేత్తాపమిభిన్ఱు”
ఎన్ఱమ్, “వరుత్తముమ్ తీర్న్దమక్కిన్ఱు” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకైయాలే చర
మల్లొక్కార్థమ్ సజ్ఘహీతమాయిబ్బొ. (౧) “వెన్దతీయోడునిన్ఱుతవమ్
కెయ్యవేణ్ణా, తిరుమాల్ పనై చ్చినైయల్ వైత్తుమెన్బిర్” (౨) “వెన్ద
నెరుప్పిడై యేనిన్ఱువుమ్సిర్ వేణ్ణా” (౩) “నకరమరుళ్ పురిన్దిత్యాడి -
పెయరినై యేపున్దిమూల్ శిన్దియాతోతియురు వెణ్ణుమన్దియాలామ్ పయ
నణ్ణన్” ఎన్ఱమ్ శొల్లక్క డవతితే.

తిరుప్పావైయాలి “నారాయణన్” ఎన్ఱమ్, “పాక్కడలుళ్
పైయత్తుయిన్ఱవరమన్” ఎన్ఱమ్, “ఓణ్ణియులకళనపుత్తమన్” ఎన్ఱమ్,
(౪) “ఏషనారాయణ్ శ్రీమాన్ శ్రీరాఽర్ వనికేతనః నాగపర్వజ్ఞము
త్సృజ్యహ్యగతోమధురాంపురిమ్” ఎన్ఱిఱపడియే శ్రీకృష్ణావతారత్తు
క్కడియాన అడిప్పాట్టై అడై వేళొల్లి, ఏవంవిధనానవన్ “మాయనై
మన్ను” ఇత్యాదిప్పడియే కృష్ణనాయ్ వన్దవతరిత్తు, * ఒరుత్తిమక
నాయ్ ప్పిన్దోరిరవిలొరుత్తిమనాయొ శిత్తువళరుకిఱవిడత్తే, “పేయ్
ములై నజ్జుణ్ణు” “కళ్ళచ్చకడక్కలక్కభీయక్కాలోచ్చి” ఎన్ఱ పూత
నాశకటనిరాకరణమ్ శొల్లి, అతుక్కుమేలే “తామోదరన్” ఎన్ఱ
వెణ్ణేయ్ కళవుకాణ్ణేయాలే కిట్టవుమడిక్కవు మెళియనాయిరున్దపడి శొల్లి,
మత్తురైయిలే*ములరై మాట్టి, *వల్లానెక్కొన్దపడియొచ్చొల్లి, అన్దనరమ్,
*తాన్ తిణ్ణునినైన్ద కరుణైప్పిళై ప్పిత్తుక్కణ్ణన్ వయిబ్బొల్ నెరుప్పాయ్,
అవనై ప్పొక్కినవళవు మరుళిచ్చెయ్ తారితే. ఇతిచరమశ్లోకవివరణమ్.

(౧) తి-మొ-౩-౨-౨.

(౨) ౩-తిరువ-౨౬.

(౩) ౧-తిరువ-౩౩.

(౪) హరిపంశ.

(మూర్కభీత్తిజగిత్యాది) ఇతిల్ అత్యస్తభక్తియుక్తరావనర్కో, భగవద్విరహపరితాపహరమాక సహకారికభుడన్ భగవద్విషయాఽవగాహనమ్పణ్ణ ఒరుప్పట్టు, స్వాపేక్షితజ్జలై అత్తలైయాలే పెన్రు వాఱ్ఱుమ్మడియైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. తన్దామ్ ప్రీతివిషయజ్జలైప్పిరిన్దార్క్కెల్లామ్ ఇప్పడియితే ప్రేమస్వభావమిరుప్పతు.

శ్రీయః పతియాయ్, శ్రీవైకుణ్ఠనికేతననాయ్, సర్వస్మాత్పరనాయురున్దుళ్ళ సర్వేశ్వరన్, ఆశ్రితరక్షణార్థమాక స్వవిభూతియిలే చక్రవర్తిత్తిరుమకనాయ్ వన్దవతరిత్తుప్పోన్దు, పిరాట్టియైప్పిరిన్దు, మెలియల్తోళ్తోయ్దు, అనన్తరమ్ ఇప్పడి అతివిలక్షణైయాయ్ అత్యన్తాఽభిమతైయానతద్విషయతైలోకరక్షణార్థమాక విశ్లేషిత్తు, (౧) “ఉణ్ణాతుఱ్ణాలోలికడలైయూడఱుత్తు” ఎన్నుమ్మడిపరితప్తనాయ్, “అన్దవిరహతాపమ్ మాన్రులమో” ఎన్నిఱ అలమాప్పాలే అర్జనత్తిలే అవగాహిక్కనినైప్పతానాప్పోలేయుమ్, అననైప్పిన్ తొడర్న్దుప్పోన్ద పరివరానతమ్మిభరతనుమ్ శతయరతన్ పెన్రుమరతకిమణిత్తడతైప్పిరిన్దు, (౨) “గూఱ్ఱొగ్గిరివపాదపమ్” ఎన్నుమ్మడిపరితపిత్తు, సరయూవాన్రులే అవగాహిత్తు, సరస్సుముతలనవన్రులే అవగాహిక్కవుమ్ ఒరుప్పట్టిరున్దాప్పోలవుమ్, పిన్నెయుమ్ *మామాయన్ మాతనన్ వైకున్దన్, *వానిశవరశు వైకున్దక్కుట్టన్ వాశుతేవన్ -మతురైమన్నన్ *నన్దకోపనిశవరశు *కోవలర్కుట్టన్, *శూన్బునన్దాలై తుడుక్కుమాన అఱ్ఱుత్తై భోగత్తై అనాదరిత్తు, అడలాయర్తమ్ కొమ్మినుక్కాక ఇళ్లే పోన్దాప్పోలే,

ఆణ్ణాళుమ్, అన్ద *వైకున్దవానోకన్దన్నైయిక్కన్రు, ఇళ్లేఱ *వేయర్తజ్గోకులత్తిలే *విన్ఱుచిత్తన్వియన్ కోత్తైయాయ్ వన్దవతరిత్తు, ఆయర్ణిఱుమియర్ పడియై అడైన్దు, * ఆయర్ కులత్తినిర్ తోన్రు

నవనై మనతుక్కు ఇరియతాకప్పాడి కూడియిరున్దపడియైచ్చేయ్యపె
 ణ్ణిప్పొన్దవళాయ్, *అప్పాల్ ముతలాయ్ నిన్దవళప్పరియ వారముతుతో
 డక్కమాన విషయగ్గై ప్పిరిన్దతళర్ త్రియాలే *ఇనవేల్ నెడుజ్జిల్ ఇమై
 పొరున్దాతే, అవనిల్ ఎణ్ మడక్కాన * కామత్తీయల్ పుకున్దకతువ,
 అన్దవిరహతాపమాకిఱ పెరునెరుప్పైయాల్ ముక్కైక్కు * ఆదరమ్
 పెరున్దు, * పెరుమ్బుఱక్కడల్ ఇప్పొట త్రిలే తిరుప్పాఱ్డలాయ్ పొన్డి
 ఎఱ్ఱుమ్ పరన్దు వెళ్ళక్కాల్ కళాయ్ ప్పరన్దు శుభ్రీత్తు పెరుసిరాక మతుర
 వాతాయ్ పెరుకుకిఱ వమృత త్రిలే * కుళ్ళక్కుళిరక్కుడైన్దు సిరాడ
 ఒరుప్పట్టు, పెరుక్కాల్ మ్మిలే ఇట్టివార్ తుత్తైతప్పామే తుత్తై యత్తిన్ద
 నిలవరోడేకూడ ఇఱ్ఱ నిన్దైక్కుమాపోలే, ఇఱ్ఱ నిన్దైక్కిఱ తాయీరు
 క్కిఱతు ఇఱ్ఱుమ్.

అతెజ్జనేయెన్నిల్ - శ్రియఃపతియాయ్ శ్రీవై కుణ్డికేతననాయ్,
 నిత్యముత్తానుభావ్యనాయ్, సర్వస్మాత్పరనాయీరున్దశ్శ శరేష్వరన్,
 “నారాయణనే” ఎన్దు అవన్ * పెరుమ్బుఱక్కడలాయీరుక్కిఱపడియుమ్,
 అనన్తరమ్ “పాఱ్డలుల్ పైయత్తుయిన్ద పరమన్” ఎన్దు పాఱ్డ
 డల్ పోలేయాన పూహతైయుమ్, “ఓర్ణయులకిళ్ళన్దవుత్తమన్” ఎన్దు
 అతు, కాలకళాయ్ పుఱప్పట్టుప్పరన్దు “పల్పనాపన్” ఎన్దు శుభ్రీత్తు,
 “తూయ పిరువీర్ యమునైత్తుత్తై వన్” ఎన్దు పెరుక్కాఱుపోలేయాన
 విభవతైయుమ్, “నాల్ మ్మత్తురాయ్ ముడి నారాయణన్” ఎన్దు ఉళ్ళే
 ఊల్ మ్మజలమ్మోలే అన్తర్యామియాయీరుక్కుమ్మడియైయుమ్, “పుళ్ళ
 రైయన్ కోయిల్” ఎన్దు నిత్యసూనసీరైయాలే “అతిలేతేఱ్ఱిన మడు
 క్కల్” ఎన్నలామ్బడిరుచిజనక విభవ లావణ్యత్తోడే ఎప్పోతుమ్ ఆశ్ర
 యిక్కలామ్బడి యీరుక్కిఱ అర్చనతారతైయుమ్, అత్యభినివేశత్తుడన్
 * ఇళ్ళేకాణ. ఇప్పిఱప్పే అనుభవిక్కోక్కిలి,

అవై అప్పోతే అనుభవిక్కప్పై తామెయాలే, (౧) “వై కున్దనెన్పు
తోర్ తోణి పెతా తుయోకిన్డేన్” ఎన్ఱమ్, (౨) “పొన్గియపాఱ్కు
డల్ పళ్ళికొళ్ళానై ప్పూర్వతో రాళై యినాలెన్ కొడై కిరన్దుకుమై
త్తుక్కు-తుకలిత్తావియైయాకులమ్ శెయ్యమ్” ఎన్ఱమ్, (౩) “విణ్ణుఱు
నీడ్లడితావియమైన్దనై వేల్కణ్ మడన్దైవిరుమ్పి” ఎన్ఱమ్, (౪) “పాళ్ళ

న్నియతై ప్పట్టనాపనోడువాయ్న్ద పెరుణ్ణుల్లమాక్కియ” ఎన్ఱమ్,
(౫) “కొమ్మైములై కళిడర్ తీరకోవిన్దతోర్ కుర్న్దేవల్, ఇమ్మైప్పిఱు
విశెయ్యతే ఇనిప్పోయ్ చెయ్యమ్ తవన్దానెన్” ఎన్ఱమ్, (౬) “ఆవ
లన్బుడైయార్ తమ్ మనత్తన్మిమేవలన్” ఎన్ఱమ్, (౭) “ఉలఙ్గుణ్ణువిళ
ఙ్గనిపోలుల్ మెలియప్పకున్దెన్దైన్దలన్దొణ్ణానారణన్” ఎన్ఱమ్, (౮) “పెణ్ణో
డియై వత్తై శెయ్ తాన్” ఎన్ఱమ్ (౯) “కామత్తీయుళ్ పుకున్దకతువ”
ఎన్ఱమ్, (౧౦) “తీముకత్తనాకణ్డై మేల్ శేరుమ్ తిరువరంగర్ ఆముకణ్డై
నోక్కారాల్” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకిఱపడియే, పరత్వాదిపఞ్చాదవస్థావస్థి
తనాయ్ బహుగుణనాయ్ దేశకాలవిప్రకర్షాద్యుపాధియాలే ఆశ్ర
యిప్పార్కు- అసన్నిహితత్వాదికళాలుమ్, ఆలోకాలాపాద్యనానుభా
వికత్వతాలుమ్ ఎమ్మెరుమాన్ అరియనాకిఱ పడియైదర్శిత్తు,

ముత్కాలత్తిలేశ్రీగోపిమార్ (౧౧) “గోపిపరివృతోరాత్రిమ్”
ఎన్ఱు పూర్వపక్షత్తిల్ పూర్వరాత్రియిలే * అణియాచ్చియర్ శిన్దై
యుళ్ కుఱకనానకృష్ణనోడే కఱకమాకకూడియిరున్ద, ఒరుకార్యప్ప
ట్టిలే పిరిన్దప్పోన్ద * అవనై విట్టకన్ఱుయిరాల్లకిల్లాతాప్పోలే, యమునై

(౧) నా-తి-గి-౪. (౨) నా-తి-గి-౭. (౩) నా-తి-గి-౧౧.

(౪) నా-తి-౭-౧౦. (౫) నా-తి-౧౩-౯. (౬) నా-తి-౪-౮.

(౭) నా-తి-౮-౬. (౮) నా-తి-౮-౯. (౯) నా-తి-౮-౩.

(౧౦) నా-తి-౧౧-౧. (౧౧) వి-పు-గి-౧౩-౨౩.

యాద్రీలే “ మూర్కభీసిరాడ ” ఎన్ఱు ఒరువ్యాజత్తాలే కృష్ణానుభవ కుతూహలత్తైయుడై యరాయ్, అపరరాత్రియిలే ఉణర్న్ఱు, ముత్తట్టార్ పిల్వట్టారై ఎఱుప్పి, ఎల్లారుమ్ తిరణ్ణునప్పిన్నై ప్పిరాట్టి పురుషకార మాక కృష్ణనై ఎఱుప్పి, స్వలాభ జ్ఞులై అర్థిత్తు ప్పెద్రీరు అనుభవిత్తా ప్పొలవుమ్,

*శీర్మల్ కుమాయ్ ప్పాడిక్కునదృశమాన శ్రీవిల్లి పుత్తూరిలుమ్, శ్రీవైష్ణవసన్తాన ప్రసూపైయాన ఆఱ్ఱూర్ తిరుమకళారాన వాణ్ణాల్ కృష్ణానుకారికళానవవర్కలై అనుకరిత్తు, (౧) “ వేతమ్ పల్లార్ కలై కొణ్ణువిణ్ణోర్ పెరుమాన్ తిరుప్పావై మ్మణిన్ఱు ” ఎన్ఱిఱుపడియే “ వేతమ్ పుయన్ కొళ్ళనల్లవిణ్ణుచిత్తన్ సమ్మనత్తాలే వేతమ్ నైత్తుక్కుమ్ విత్తానవర్థత్తై కొణ్ణు, భగవద్రుచియుడై యారై కొణ్ణు పత్తుప్పెణ్ణులై ఎఱుప్ప కిఱి ముఖేన, ప్రపన్నజనకూటస్థరాన పతిమరై మున్నిట్టు, వేతిప్పారు థాయ్ “యమునైత్తుఱై నన్ ” ఎన్ఱు వేర్ పెద్రీరు ఎమ్మేరుమాన్ తిరువడి కలై ప్పెద్రీరు మళవుమ్ శొల్లుకిఱార్ కళ్. * “ పుళ్ళుతోడక్కి * ఎల్లయళవుమ్ దశమాన్తమాయే ” ఎన్ఱారిఱే దేశికరుమ్. ఇవర్కళ్ కృష్ణానుభవ త్తుక్కు దేశికరాకై యాలుమ్, పత్తుప్పెణ్ణులై ఎఱుప్పుకిఱతు; నాచ్చి యారుక్కు దేశికరాకై యాలుమ్, పిరాట్టిమారోడే సామ్యగుణపట్టు త్తైయుడై యరాకై యాలుమ్, ఇవ్వనుభవత్తుక్కు ఇవర్కలై కూట్టి కొళ్ళుకిఱతు.

ఇన్నముమ్, భగవద్విషయత్తిల్ ముత్తట్టార్ పిల్వట్టారై యుమ్ కూట్టికొణ్ణుపోక వేణ్ణుమ్ పరసమృద్ధియాలుమ్ ఇవర్కలై ఎఱుప్పకిఱార్ కళ్. (౨) “ వ్యవ్యరాత్రి నుతత్తై వగజ్జాకూలే సరాఘవః; భరతః కాల్మముత్తాయ శత్రుఘ్న మిదమబ్రవీత్ | శత్రుఘ్నోత్తిష్ఠకింశేషే

నిసాదాధిపతింగురమ్. శీఘ్రమానయభద్రంతే తాయైవ్యతి వాహి
నీమ్. జాగర్మినాఽహంస్వపిమి తమేవార్యంవిచిన్తయన్” ఎన్నక్కడవ
తితే. ఇట్లు అప్పడియేయాయీద్రు ప్రత్యక్షానుభవత్తొల్లతు ధరి
యారా - గుణానుభవత్తాలే ధరి తిరుప్పావై త్వరి తైయిప్పుకిఱపడి.

ఇతిల్ ముతప్పాట్టిల్ “పిళ్ళాయెన్నిరాయ్” ఎన్ఱు “పిళ్ళై
పెణ్” ఎన్నిఱతు - పొయ్ కై యాఱ్వారై. అతెజ్జనేయెన్నిల్; - (౧)
“అరవమడల్ వేళుమ్” ఇత్యాదియాలే క్రిష్ణానుభవత్తుక్కు చుక్కరా
కై యాలుమ్, ఇవల్ శూడిక్కొడు త్తపసిపుక్కు, (౨) “వైయన్దళి
యిత్యాది-శుడరాధీయానసిక్కే శూట్టినేన్ శొన్నాలై” ఎన్ఱుమ్, (౩)
“మాలుమ్ కరుజ్జలలే ఎన్నోద్రాయ్” ఇత్యాదియాలే అవనుడైయ
అన్దన్దై ఆదరిత్తుప్పేషియుమ్, (౪) “మణమరున మాలవిడైయేద్ర
శెద్రు” ఎన్ఱు, నన్దిన్దైప్పిరాట్టియై ప్పెఱుకై క్కు ఎరుతుకిళి
న్నేలే వ్యాపరి త్తపసిన్దై ప్పేళుకై యాలుమ్, ఇతిలే “పేయ్ములై
నన్దుణ్ణు” ఎన్ఱు - (౫) “పేయ్ములైన్దొణాకవుణ్ణాన్” ఎన్ఱుమ్,
“కళ్ళన్దకడక్క-లక్కదీయక్కాలోచ్చి” ఎన్ఱు కన్నిప్పోరాన శిఱుచ్చే
వకడై (౬) “ఒరడియుమ్ శాడుత్తై త్త” ఎన్ఱుమ్, “వెళ్ళత్తరవిల్ తుయి
లమర్న్దై త్తినై” ఎన్ఱు - (౭) “వెళ్ళత్తినుళ్ళానుమ్” ఇత్యాదియాలే
పేషియుమ్, (౮) “ఒన్ఱుమలనై యుణరేన్ నాన్” ఎన్ఱుమ్, ముద్దఱ
మున్నమ్ భగవద్విషయ త్తిలే ఇన్ద్రినరాకై యాలుమ్, “పిళ్ళైపెణ్”
ఎన్నిఱతు-పొయ్ కై యాఱ్వారై యెనై. పిళ్ళై-చూర్ధమ్.

ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్ “పేయ్ ప్పెణ్ణే” ఎన్నిఱతు-పేయాఱ్వారై. అతె
జ్జనేయెన్నిల్; - (౯) “తిరుక్కణ్డేన్” ఇత్యాదియాలే నాయకినుడైయ

(౧) ౧-తిరువ-౫౪.

(౨) ౧-తిరువ-౧.

(౩) ౧-తిరువ-౧౯.

(౪) ౧-తిరువ-౬౨.

(౫) ౧-తిరువ-౧౧.

(౬) ౧-తిరువ-౧౦౦.

(౭) ౧-తిరువ-౯౯.

(౮) ౧-తిరువ-౨.

(౯) ౩-తిరువ-౧.

నైభవతై దర్శిప్పిక్కైయాలమ్, మద్రుమ్ స్త్రీ త్వాపత్తియాలే
(౧) “వెత్తున్దు వేడ్డమ్” ఎన్దుతొడ్డ - నీన్దుతోళ్ మోకడ్డనీళ్
కడల్ నీరాడువాన్ పూణ్ణనాళైల్లామ్ పుకుమ్” ఎన్దుయాలమ్, (౨)
“కోనలనాయానిరైళ్ మేయ్ త్తక్కుళులూతి” ఎన్దు కృష్ణచేప్పితడై
ప్పేళుకై యాలమ్, (౩) “పిన్నైక్కాయేద్రుయిరై య్హాన్” ఎన్దు
నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కాక అవన్ ఎరుతుకళిన్నేలే వ్యాపరి త్తపడియై ప్పే
ళుకై యాలమ్, “సేయ్ ప్పెణ్ణే” ఎన్దుఆతు-పేయార్వైరై యెన్దు పడి.

మూన్ద్రామ్బాట్టల్, “కోతుకులముడైయ పావాయ్” ఎన్దు
ఆతు-పూతత్తార్వైరై. అతెజ్జనయెన్నిల్;—స్త్రీ త్వాపత్తిక్కు ఉడ
లాక* అన్నేతకళియైత్యాదయాలే భక్తియైప్పేళి, (౪) “పెరున్దుమిళన
నైళ్ పెరితు” ఎన్దుననన్దుమ్, (౫) “పెరుకుమతవేళుమ్” ఎన్దు అవ
నుడైయ అతిమానుషచేప్పితడైయమ్, జాత్యుచితధర్మతైయమ్ పేళి
యమ్, (౬) “పిత్తన్ పెరు త్తెరు త్తజ్జడొళియ ప్పెణ్ణైయిన్ వినోబ్బయ్
ఎరు త్తిటు త్తనలాయరేటు” ఎన్దు నప్పిన్నైప్పిరాట్టియై ప్పెళుకైక్కు,
ఎరుతుకళిన్నేలే అవన్ వ్యాపరి త్త వ్యాపారత్తైప్పేళియమ్, ఇతిలే, (౭)
“తేవాతితేవనెనప్పడువాన్ మున్నోరునాళ్ మావాయ్ విళన్దుమకన్”
ఎన్దుమ్, (౮) “మాలేనెడియోనే కిణ్ణనే విణ్ణనర్క్కు మేలావియన్దుగ్రాయ్
క్కణ్ణియనే మేలాయ్ విళవిణ్ణాయ్ కన్దినాల్ పీర్ త్తననే, ఎన్దు నళన్దునాల్
యానుడైయవన్బు” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ కై యాలమ్, “కోతుకులముడైయ
పావాయ్” ఎన్దు ఆతు-పూతత్తార్వైరై యెన్దు పడి. “మాతవన్ పూతమ్”
ఎన్దుఆతు, కోతుకులముడై; ఆకై యాలమ్, (౯) “మాతవన్ పేర్ శోల్లు

(౧) ౩-తిరువ-౬౯.

(౨) ౩-తిరువ-౪౨.

(౩) ౩-తిరువ-౮౫.

(౪) ౨-తిరువ-౭౪.

(౫) ౨-తిరువ-౭౫.

(౬) ౨-తిరువ-౬౨.

(౭) ౨-తిరువ-౨౮.

(౮) ౨-తిరువ-౧౦౦.

(౯) ౨-తిరువ-౩౯.

వతే బీత్తిన్ శురుక్కు” ఎన్ఱవరితే. ఆక మూవరుమ్ జ్ఞానదర్శన ప్రాప్త్యవస్తేకళోడే కూడియాయీద్ర్ శ్రువుపుతు.

నాలామ్బాట్టిల్, ఇవర్కళుక్కున న్తరత్తి లవరాన తిరుమట్టిశై యాద్వారై - “మామాన్ మకళి” ఎన్ఱిఱుతు. అతెజ్జనేయెన్నిల్; — (౧) “థాత్రా తులితా లఘుర్మహీ” ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఉలకుతన్నెవైవై తై డుత్తపక్కత్తుమ్ మానీర్ మట్టిశై యే వై తై డుత్తపక్కమ్ వలితు” ఎన్నుమ్బడి మహీసారక్షేత్రమాన తిరుమట్టిశై యిలే, (౩) “భార్గవో దీర్ఘసత్రేణ వాసుదేవం సనాతనమ్ । అభిపూజ్య యథాన్యాయమ్” ఎన్ఱిఱుపడియే శ్రీజగన్నాథునై ఉద్దేశిత్తు యజిత్తుక్కొట్టింకిఱు కాలత్తిలే, భార్గవనుడైయ పత్ని గర్భిణియాయ్, తిరుమట్టిశై ప్పిరానై త్తిరువయిఱు వాయ్ త్రతాలే, “భార్గవీలోకజననీ” ఎన్నుమ్బడియాన పిరాట్టియోడు ఉడన్బిఱున భార్గవపుత్ర రాకై యాలుమ్, (౪) “కాట్టిల్ వేజ్గడమిత్త్యాది - కూడుమాకిల్ నీ కూడిడుకూడల్” ఎన్ఱిఱు పడియే, (౫) “అత్తై పున్ తిరువేజ్గడత్తానై క్కావిత్తై పున్ తిరుక్కూడల్ కూడ” ఎన్ఱు. స్త్రీత్వభావనై యాయ్ పేశుకై యాలుమ్, “శూమణిమాడత్తుచ్చుద్ర్ ముమ్ విళక్కెరియ” ఎన్ఱిఱు జ్ఞానదీపప్రకాశతై - (౬) “ఎన్ మతిక్కు విణ్ణెలాముణ్ణో విలై” (౭) “జ్ఞానమాకినాయిత్తాకి” ఎన్ఱు పేశుకై యాలుమ్, (౮) “ఆయన్ తువరైక్కోనాయ్ నిన్ఱమాయన్” ఎన్ఱుమ్, (౯) “అడిచ్చకడమ్ శాడి యిత్త్యాది - నడిప్పవళ వాయ్ ప్పిన్నై తోళిక్కాయ్ వల్లెద్ర్ శ్రువుత్తిఱుత్తు” ఎన్ఱుమ్, (౧౦) “ఆయనాకి యాయర్ మజై వేయతోళి విరుమ్పినాయ్” ఎన్ఱుమ్, (౧౧) “పిన్నై

(౧)	(౨) తి-చ-వి-తనియన్.	(౩)
(౪) నా-తి-౪-౨.	(౫) ౪-తిరువ-౩౯.	(౬) ౪-తిరువ-౫౧.
(౭) తి-చ-వి-౧౧౪.	(౮) ౪- " ౭౧.	(౯) ౪- " ౩౩.
(౧౦) తి-చ-వి-౪౧.	(౧౧) తి-చ-వి-౯౯.	

కేశ్య! నిన్నొడుమ్ పూట్టివై త్తవెన్నై నిన్నుళిక్కల్” ఎన్జుమ్, కృష్ణచేప్పితజ్జలై యుమ్ నప్పిన్నైప్పిరాట్టి పురుషకార వైభవత్తైయుమ్ శొల్లి, ఇతిలే “మామాయన్ మాతవన్ వై కున్దన్” ఎన్జుత్తై (౧) “మాత వనై” ఎన్జుమ్, (౨) “వై కున్దచ్చెల్వనార్” ఎన్జుమ్ పేశుకై యాలుమ్, “మామూన్ మకళ్” ఎన్జుత్తు - తిరుమట్టివైప్పిరానై యెన్జుపడి.

భార్గవనుమ్ భార్గవియుమ్, భృగువుక్కు ఖ్యాతియినిడ త్తిలే సహోదరరాక సమ్భవిక్కైయాలమ్, లోకమాతాపుడన్ పిఱన్దవన్ లోకత్తుకెల్లామ్ మామనాక త్తిట్టిలైయితే. అన్ద భార్గవపుత్రనాకై యాలే ఇవరై “మామూన్ మకళ్” ఎన్జుక్కుత్తైయిలై. అన్జిక్కే, యశోదై ప్పిరాట్టిక్కుప్పిన్ పిఱన్ద శ్రీకుమ్భర్కుమారి త్తియాన నప్పిన్నైప్పిరాట్టి తరత్తైయుడై యారొరువరాకై యాలే “మామూన్ మకళ్” ఎన్జు శొలుకిఱతాకవుమామ్.

అజ్ఞామ్బట్టిల్, “అమ్మనాయ్” ఎన్జుత్తు-కుల శేఖర పెరు మ్మలై. అతెజ్జనేయెన్నిల్;—కుల శేఖరనాకై యాలుమ్, (3) * ఎన్జై యిలడిమై త్తిఱ త్తిని త్తెన్జుమేవుమన త్తనాకై యాలుమ్, (౪) * అల్లిమ లర్ తిరుమజ్జైకేశ్వననై నయన్దిళవాయ్ చ్చిమార్క శెల్లి ప్పొమ్మినిలేమ త్తూడి యెళ్ కి యురై త్తవురై యతనై న్నిత్తభావనయా పేశుకై యాలుమ్, (౫) “పిఱడర్ త్తితుమ్” (౬) “ఆనేతేఱ్ పెన్దా నడిమై త్తి ఱమల్లాల్” ఎన్జునప్పిన్నైప్పిరాట్టి విషయమాక వ్యాపరి త్తవ్యాపార త్తి ల్ తోన్రు “అడిమైయల్లతు” ఎన్జైయాలమ్, (౭) “ఆలై సీళ్ కరు మ్పన్నవన్” ఎన్జుతోడగ్గి, (౮) “మలైమాసకర్ క్కిత్తైయవన్ తనై వాన్ శెలుత్తి” ఎన్జుమళవుమ్ కృష్ణచేప్పితజ్జలై ప్పేళి అనుభవిక్కై

(౧) ౪-తిరువ-౬౫.

(౨) ౪-తిరువ-౭౫.

(3) పెరు-తి-౨-౧౦.

(౪) పెరు-తి-౬-౧౦.

(౫) పెరు-తి-౨-౩

(౬) పెరు-తి-౪-౧.

(౭) పెరు-తి-౭-౧.

(౮) పెరు-తి-౭-౧౧.

యాత్మామ్, ఇతిలే “నాన్ ద్రుత్తుథాయ్ ముడినారాయణన్” ఎస్తతై
(౧) “వణ్ణుకిణ్ణునఱున్దుథాయ్ మాళైయుద్ర్ ద్ర వరై ప్పెరున్దిగుమాన్
పనై” ఎస్తమ్, అన్నారణనై - (౨) “నలన్దికట్టన్ నారణన్”
ఎస్తమ్ పేళుకైయాలమ్, ఇవర్క్కు అశలుణర్ త్తి అనుభవమ్పాలే
రజ్జయాత్తైయిలనుభవమ్ నడన్దు శెల్లుకైయాలే, ప్రపన్నకులశేఖర
రాన కుల శేఖరప్పెరుమాళై “నోద్ర్ ముచ్చువర్క్కుమ్ పుకుక్కిన్దునమ్మ
నాయ్” ఎన్ఱిఱతెన్దై.

ఆటామ్బట్టిల్, “కోవలర్ తమ్ పొత్కాడియే” ఎన్ఱిఱతు -
పెరియాథ్వారై. ఎజ్జనేయెన్నిల్;—*శూడిక్కొడు త్తశుడర్ కొడి
యాన ఇవళైప్పోలే కోవలప్పట్టమ్ కవిక్కుమ్బడి గోపజన్మతై ఆస్థానమ్
పణ్డినవరాకైయాలమ్, (౩) “కన్నియరోడెజ్జో నమ్మిక్కరియపిరాన్
విళైయాట్టై” ఎన్నుమ్బడి (౪) “కణ్ణన్ కేశవన్ నమ్మిపిఱన్దినిల్”
ఎస్తతోడగ్గి, (౫) “పణ్ణవన్ శెయ్ తకిరీడై యెల్లామ్” ఎన్నుమ్బడి
కృష్ణగుణచేష్టితమ్ పేరియనుభవికైయాలమ్, (౬) “సస్సినై తన్ తిఱ
మానల్విడై యేధవియ న్నతిఱలుడైయ నాతనుమానవనే” ఎస్తమ్,
(౭) “వియపుఱుతి” (౮) “నల్లతోర్ తామరై” ఇనైకళిల్ తిరుత్తా
యార్ పేచ్చాకప్పేళుకైయాలమ్, (౯)*తళై కళు మిత్త్యాదియళవాయ్
కన్నిమార్ కళో కాముద్ర్ మాద్ర్ ద్రై ప్పేళుకైయాలమ్, ఇతిలే
“ముకిల్ వణ్ణిన్” ఎస్తతై (౧౦) “విట్టళి త్తర్ మనత్తేకోయిల్ కొణ్ణ
కోవలనై కొఱ్ఱుఱుళిర్ ముకిల్వణ్ణనై” ఎన్దైయాలమ్, “కోవలర్ తమ్
పొత్కాడియే” ఎన్ఱిఱతు - పెరియాథ్వారై యెన్దై.

(౧) పెరు-తి-౨-౮. (౨) పెరు-తి-౧౦-౧౧. (౩) నా-తి-౩-౧౦.

(౪) పెరి- " ౧-౨-౧. (౫) పెరి- " ౨-౯-౧౧ (౬) పెరి- " ౧-౬-౭.

(౭) " ౩-౭. (౮) పెరి- " ౩-౮ (౯) పెరి " ౩-౪.

(౧౦) " ౫-౪-౧౧.

ఏట్రామ్బాటిల్, “నత్పెల్వన్ తక్కాయ్” ఎన్నిఱతు-తోడ్డరడి
 ప్పొడియాథ్వారై. అతెజ్జనేయెన్నిల్;—స్త్రీత్వశ్చక్ర-నుగుణమాక, (౧)
 “తన్నాలాతరమ్ పెరుకనై త్తనభుకన్” ఎన్ఱమ్, (౨) “ఉడతెనక్కురు
 కుమాలా” ఎన్ఱమ్, (౩) “కణ్ణనైక్కణ్ణకణ్ణళి పనియరుమ్బుతిరుమా
 లా” ఎన్ఱమ్ తమ్ముడైయ భక్తియై ప్పేళుకై యాలుమ్, *కన్ద్రనమ్
 మేయ్ త్తక్కలిణైక్కిల్ *ఉన్ద్రతిరుమాలై పాడుకై యాలుమ్, (౪)
 “మత్తైక్కన్ఱవరై మునేన్ఱమ్ మెన్దనే” ఎన్ఱగున్ఱుకుడై యాక పెడు త్తపడి
 యై ప్పేళుకై యాలుమ్, (౫) “కవళమాల్ యానై కొన్ఱకణ్ణనై” ఎన్ఱై
 యాలుమ్, శ్రీమాలాకారరై ప్పొలే *శెన్బకమల్లికై యోడు శెన్బుసి
 రిరువాట్టియెన్బకర్ పూవుమ్ కొణర్న్ఱుశాన్ద్ర, అత్తాల్ వన్దకై జర్య
 శ్రీయోయుడై యపెరియాథ్వారుక్కు- ప్పీత్పాడరాయ్, అనర్ కై జర్య
 శ్రీయైఅనువిధానమ్ పణ్ణకై యాలే, “అవర్ క్కు.అనుజర్” ఎన్నమ్మడి
 యాయ్, తిరుప్పళ్ళియుణార్ త్తక్కిఱవతిలుమ్ వన్దాల్ *“విన్ఱుచి త్తతుళసీ
 భుత్తర్” ఎన్ఱ సహపతితరాకై యాలుమ్, “నత్పెల్వన్ తక్కాయ్”
 ఎన్నిఱతు- శ్రీతోడ్డరడిప్పొడియాథ్వారై యెనై. ఇవరుమ్, ఇతిలే “శిస
 త్తినాల్, తెన్నిలజైక్కోమానై చ్చెన్ద్రమనత్తుక్కినియానై” ఎన్ఱత్తై
 (౬) “ఇలజైయర్ కులత్తై వాట్టియవరిశిలై వాననరేతే” ఎన్ఱమ్,
 (౭) “శెరువిలేయరక్కర్ కోనై చ్చెన్ద్ర నమ్ శేనకనార్” ఎన్ఱమరుళి
 చ్చెయ్ తారితే.

ఎట్రామ్బాటిలే, “పోతరిక్కణ్ణినాయ్” ఎన్నిఱతు-తిరుప్పావా
 థ్వారై. అతెజ్జనేయెన్నిల్;—తోడ్డరడిప్పొడియారోపాతి, (౮) “అడి
 యార్ క్కెన్నైయాట్పడు త్తవిమలన్” ఎన్ఱమ్, (౯) “ఎన్ కణ్ణిను

(౧) తిరుమా-౧౬.

(౨) తిరుమా-౧౯.

(౩) తిరుమా-౧౮.

(౪) " ౩౬.

(౫) " ౪౫.

(౬) తిరుప్పళ్ళి-౪.

(౭) " ౧౧.

(౮) ఆమల-౧.

శృన" ఎన్ఱుమ్, (౧) "కొణ్ణల్ వణ్ణనై కొవలనాయ్" ఎన్ఱుతోడగ్గి,
(౧) "ఎన్నముతనైక్కణ్ణకణ్ణల్" ఎన్ఱెయాలే "పోళరిక్కణ్ణినాయ్" ఎన్ఱి
ఆతు-తిరుప్పావై ధార్వాదై. (౨) "మెయ్ ప్పెయై మిఁపుణర్ న్దు" ఎన్ఱు
తదీయశేషత్వపర్యంతమాన జ్ఞానమితే జ్ఞానమావతు. తదీయర్ కు
ఉకప్పాకప్పణ్ణుమ్ భగవదనుభవమితే ఇవరతు; స్త్రోత్యభావనైయా
లుణ్ణాన భక్తి, పత్తుమ్ పత్తాక అడియేతోడగ్గి ముడియుమళవుమాయ్
మేలాయురుక్కుమ్. ఇప్పాట్టిలే "పొల్లావరక్కనై క్కిళ్ళిక్కణ్ణెన్ఱానై"
ఎన్ఱుణ్ణై, ఇవరుమ్, (3) "శెతిరమామతిల్ శూట్టిల్-క్కిన్ఱై వన్ తల్లై
పత్తు తిరవోట్టియోర్ వెగ్గణ్ణై యుయ్ త్తవన్" ఎన్ఱారిజే.

బన్పతామబ్బిల్; "ఎగ్గళై మున్నమెఱుప్పవన్ వాయ్ పే
శుమ్ నక్కాయ్" ఎన్ఱిఆతు-రమ్మార్వాదై. అత్తెచ్చేయొర్నిల్;—(౪)
"తిరుమాలుక్కురియతోణ్ణర్ తోణ్ణర్ తోణ్ణన్ శడకోపన్" ఎన్ను
వ్బడియాన శేషత్వపూర్తియైయైయరాయ్, (౫) "అవనడియార్
ననిమాక్కలవియన్బమే నాళుమ్ వాయ్ క్కిన్ఱై" ఎన్నువ్బడి భాగ
వతనమగ్గియైక్కాణ్ణైయిలే అభిర్బుధ మనోరథణ్ణై యుడైయరాయ్,
అన్యపదేశ త్తిలుమ్, (౬) "అడిచ్చియోమ్" ఎన్ఱెయాలమ్, (౭)
"పిన్నై కొల్" ఎన్ఱిఅ నొప్పనైయమ్, (౮) "శూట్టునన్ మాలై
కిళ్" ఎన్ఱుతోడగ్గి, "అడలాయర్ తమ్ కొమ్మినుక్కే" ఎన్ఱు నప్పిన్నై
ప్పిరాట్టిక్కాక అవన్ విడైయడర్ త్త వ్యాపారత్తైప్పేళియుమ్, (౯)
"పిన్నై నెడుమ్మణ్ణై త్తోళ్ మక్కిర్ వీడుడై మున్నైయమరర్ ముఱుముత
లానే" - "ఎన్నై నెక్కిర్ క్కిలుమెన్నుడై నన్నెజ్జరన్నై యకల్విక్కత్తా

(౧) ఆమల-౧౦.

(౨) తిరుమా-౩౮.

(౩) ఆమల-౪.

(౪) తి-వాయ్-౬-౯-౧౧.

(౫) తి-వాయ్-౮-౧౦-౭.

(౬) తి-వాయ్-౧౦-౩-౬.

(౭) " ౬-౫-౧౦.

(౮) తిరువి-౨౧.

(౯) " ౧-౭-౮

నుమ్ కిల్లాన్” ఎన్ఱమ్, (౧) “వేయిన్ మలిపురై తోలిళ్ళై కుక్క
మణళనై” ఇత్యాదియాలుమ్, (౨) “వాళ్ కెణ్ణెయ్ఱణ్ణి మడప్పి నై
తన్ కేళ్వన్ తాళ్ కణ్ణెకొణ్ణెన్ తలై మేల్ పునై న్దేన్ - ఆళ్ కిన్ఱానాట్టి
యానారాల్ కుత్తై వుడై యమ్” ఎన్ఱమ్, (3) “ఎరుత్తేర్ తల్లి”
(౪) “శత్తై యినార్” ఇత్యాదియాలుమ్ పలవడియాకలవళ్ పురుష
కారవై భవత్తై ఆదరిన్ఱు, మద్రుమ్, (౫) “ఎత్తిఱమ్” ఎన్ఱు, *పిఱన్ఱ
వాద్రుల్లి లేకప్పిచ్చేప్పి త్తళిలే ఈడుపట్టు, (౬) * కురవై యాయ్ చ్చియ
రిలే న్ణణ్ణి న్ణణ్ణి అనుభవిత్తుమ్, (౭) “ఎల్లామ్ కణ్ణి” ఎన్ఱమ్, “నీరా
డప్పొతుప్పి” ఎన్ఱత్తై (౮) “కణ్ణి క్కయిలిన్ఱై న్ణణ్ణి మనముడై యార్”
ఎన్ఱై యాలుమ్, మన్దాధికారికళై, (౯) “ఎన్ఱై జ్జినాల్ నోక్కిక్కా
ణ్ణి” ఎన్ఱు ఉణ్ణి ట్రియమ్, సగోత్రికళై ఉయిరాకత్తేడి, (౧౦) “ఇళై
మిన్” ఎన్ఱు బోధిక్కై యాలుమ్, “నీరాడ” ఎన్ఱత్తై, (౧౧) “కాలై నన్
జానత్తుత్తై పడిన్దాడి” (౧౨) “అప్పన్ తిరువరుళ్ మూర్ కిన్ఱి” ఎన్ఱై యా
లుమ్, ఇతిల్ “నాణాతాయ్” ఎన్ఱత్తై (౧౩) “నాణమ్ నిత్తై వుమెన
క్కిణ్ణిలై” ఎన్ఱమ్, “నావుడై యాయ్” ఎన్ఱత్తై (౧౪) “ఎన్నా” ఎన్ఱమ్,
(౧౫) “పలక్కై యాట్టియిడక్కై చ్చుడ మివై యుడై మాల్ న్ణణ్ణి
మలక్కు నావుడై యేన్” ఎన్ఱమ్, (౧౬) “నావియలాలిళై మాలై కళ్”
ఎన్ఱమ్ శొల్లై కై యాలే, “ఎణ్ణి మున్న మెరుప్పవాన్ వాయ్ పేరుమ్
నక్కాయ్” ఎన్ఱిఱతునన్మూర్వరై. ఇప్పాట్టిల్ “శక్కిడుశక్కరమేన్ఱమ్

(౧) తి-వాయ్-౩-౯-౮. (౨) తి-వాయ్-౧౦-౪-౩. (౩) తి-వాయ్-౪-౨-౫.

(౪) ” ౪-౮-౪. (౫) ” ౧-౩-౧. (౬) ” ౬-౪.

(౭) ” ౬-౭-౧. (౮) ” ౧౦-౫-౧. (౯) ” ౫-౫-౨.

(౧౦) (౧౧) తిరువి-౯౩. (౧౨) ” ౮-౯-౫. (౧౩) ”

(౧౪) తి-వాయ్-౭-౯-౩. (౧౫) ” ౬-౪౯. (౧౬) ” ౪-౫-౪

తడక్కయన్ పజ్గయక్కణ్ణనైప్పాడ" ఎన్ఱతై, (౧) "పజ్గయక్కణ్ణనై యే" (౨) "పజ్గయక్కణ్ణనెన్" ఎన్ఱమ్, (౩) "వీవిల్ శీరన్ మలర్ క్కణ్ణన్ విణ్ణోర్ పెరుమాన్ఱనై వీవిల్ కాల మిశైమాలైక శేత్తి" ఎన్ఱమ్ పేళినారితే.

పత్తామ్బట్టిల్ "ఎల్లయిళజ్జీయే" ఎన్ఱిటతు - తిరుమవైయా మ్పొరై. అతెజ్జనెయెన్నిల్; - (౪) "అడికళడియే నినై యు మపియ వర్కళో తమ్మడియాన్" ఎన్ఱ శేషత్వత్తి నెలైనిలత్తిలే నిత్కైయా లుమ్, స్త్రీత్వత్తుక్కనుగుణమాక (౫) "పేరాళన్ పేరోతుమ్ పెణ్ణై ఎన్ఱమ్, (౬) "కడినూమలర్ ప్పావైయొప్పాళో" ఎన్ఱమ్, లక్ష్మీ సామ్యత్తై యుడైయరా యిరుక్కుమిరుప్పై ప్పేళుకై యాలుమ్, (౭) "పేరాళన్ పేరోతుమ్ పెరియోరై యెరుకాలుమ్ విరికిలేన్" ఎన్ఱమ్, (౮) "వణ్ శేత్తై యెమ్పెరుమానడియార్ తమ్మై క్కణ్ణేనుక్కితు కాణీర్ ఎన్నెఱ్ఱమ్ కణ్ణిశై యమ్ కళిక్కుమాతే" ఎన్ఱమ్ తదీయానుభవ తత్పర రాయ్, తత్ప్రీతిహేతువాక (౯) "ఆయర్ పూణ్ణోడిక్కినవిడై పారుతవన్" ఎన్ఱమ్, (౧౦) "పిన్నై పెఱుమ్ తణ్ణోలమ్పెల్లార్" ఎన్ఱమ్, (౧౧) "పిన్నై మణాళర్ తమ్తెఱ్ఱమ్" ఎన్ఱమ్, (౧౨) "అన్ఱాయర్ కులమక సుక్కరైయన్ తన్నై" ఎన్ఱమ్, నప్పిన్నైప్పిరాట్టి పురుష కారత్తై అడియే కొడజ్జి ముడియనడత్తియుమ్, "నీరాడప్పోతువీర్" ఎన్ఱతై (౧౩) 'పాల్లార్ మరైక్కయమ్ నీరాడప్పోనాళో" ఎన్ఱమ్, (౧౪) "శన్దమలర్ ప్కొఱుల్," (౧౫) "పూణ్ణోతై," (౧౬) "ఎణ్ణానుమ్" (౧౭) "మానము

(౧) తి-వాయ్-౩-౪-౨.	(౬) తి-మొ-౩-౪-౯.	(౧౨) తిరునె-౨౯.
(౨) " ౩-౪-౩.	(౭) " ౭-౪-౪.	(౧౩) తిరునె-౧౯.
(౩) " ౪-౫-౩.	(౮) " ౭-౪-౬.	(౧౪) తి-మొ-౧౦-౪.
(౪) తి-మొ-౨-౬-౧౦.	(౯) " ౩-౧-౫.	(౧౫) " ౧౦-౫.
(౫) తిరునె-౨౦.	(౧౦) " ౫-౨-౨.	(౧౬) తి-మొ-౧౦-౬.
	(౧౧) " ౧౧-౨-౫.	(౧౭) " ౧౦-౭.

దైత్తు “ఇత్యాదికళితే కృష్ణగుణచేష్టితజ్జలై మణ్ణియనుభవిత్తు, (౧) “పణ్ణి వనాయన్ నక్కాయ్” ఎన్ఱుతొడజ్జి “అవన్ పిన్ కెణ్ణై యెణ్ణణ్ మిళిరక్కిళి పోల్ మిళున్ శ్రీనడన్” ఎన్ఱుమ్, (౨) “మెన్ఱిళిపోల్ మిళున్ మిళున్” ఎన్ఱెయాలమ్, “ఇళిళియే” ఎన్ఱిళుతు- తిరుమజ్జెయార్వారై యెన్ఱై. “పల్లెయున్ కట్టురైళి పణ్ణేయున్ వాయటితుమ్” ఎన్నుమ తుణ్ణి ఇననుక్కుమ్. ఇప్పట్టితే “వల్లవై కొన్ఱవై” ఎన్ఱిళువ్వు (౩) “అవరివై శెయ్ తళివార్” ఇత్యాదినుాలుమ్, (౪) “కిరిమున్ఱై కై తలముమ్” ఎన్ఱుమరుళిచ్చెయ్ తార్.

ఇప్పడియాయ్ త్తు ఇప్పత్తుప్పట్టుక్కుమ్ గుణసామ్యత్తాలుమ్, గౌరవ్యతై యాలుమ్ పత్తుప్పెన్ఱై యెఱుప్పడిళి ముఖత్తాలే, అర్వార్ కిళి పతిన్ఱై యుమ్ కూట్టికొణ్ణు *అర్వార్ తిరుమకళార్ అనునన్ఱి క్కిళితాక అఱుతియిట్టార్ కిళి. ఇప్పడి భక్తిరాయ్ ముక్తిరాయరు ప్పార్ అర్వార్ కిళి.

అనన్తరమ్ నిత్యకై జ్ఞుర్య నిరతరాన నిత్యకై యుమ్, నిత్యకై నపా యినియాన పిరాట్టినై యుమ్ ఉణర్ త్తి, ఇనర్ కళై మున్ఱిట్టు నిత్యము క్తానుభావ్యనాన ఎమ్పెరుమానై ప్పల్ త్తుమ్బడి శొలుకిఱుతు, *నాయ కన్ తొడజ్జి అఱుపాట్టాలే. (౧) “జనపదసరిదన్తరీప పుష్పత్పర పరిపాలన నిత్యజాగరూకాన్ । ప్రహరణ పరివార వాహనాధ్యో కుముదముఖా గణనాయకాన్నమామి” (౨) “స్మేరానన నానక్షి కమలైర్నమతః పునానాన్ దంష్ట్రాగదాభ్రకుళిభి ర్ద్విషతో ధునానాన్ । చక్రప్రచణ్డముఖతః ప్రణమామి రణద్వారావళిషు చతస్ర స్వధి కార భాజః” (౩) “సేనాన్యమన్యవిముఖాస్తమశిశ్రయా మ” (౪) “పైన్యధురీణ ప్రాణసహాయాం సూత్రవతీ మాశిశ్రయ

(౧) తి-మొ-౩-౨-౨. (౨) తిరు నె-౧౫. (౩) తి-మొ-౩-౩-౨. (౪) తిరు నె-౨౫.

(౫) ర-స్త-౧-౩౨. (౬) ర-స్త-౧-౩౨. (౭) ర-స్త-౧-౫౦. (౮) ర-స్త-౧-౫౦.

ముమ్మామ్” (౧) “నమశ్శ్రీరఙ్గానాయ కైయద్రూప్తివిభ్రమ
భేదతః। ఈశేశితవ్య వైషమ్య నిమ్నోన్నత మిదంజగత్” (౨)
“శ్రీస్తనాభరణం తేజశ్శ్రీరఙ్గేశయ మాశ్రయే! చింతామణి మిహోద్భవ
ముత్సక్తేన న్త భోగినః” ఎన్నుమ్బడి *వైకుంఠత్తమరరాన *కోయిల్
కోల్ తెయ్ వజ్రలై యుమ్, వానవర్కలై యుమ్, తేవియర్కలై యుమ్,
*అయర్వళు మమర్కకళతిపతియై ఆయిరముక త్తినాలే కాప్పారు
డైయ అవతారమానవరై యుమ్, అవర్కళుమ్ అతిశక్తై ప్పణ్ణి నెరుజ్జ
అణైత్తుక్కొణ్ణు కిడక్కుమవర్కలై యుమ్ ఎఱుప్పి, అవర్కళుడనే
ఎమ్మెరుమాన్ తిరువడికళిలేశెన్ఱు కిట్టి అపేక్షితజ్జలై అర్థిక్కుమ్బడి శొల్లు
కిఱుతు. “శ్రియైనమః” “శ్రీధరాయనమః” ఎన్ఱితే క్రమమిరుప్పతు.

“ఉశ్శత్తుక్కొణ్ణు మునివర్కళుమ్ యోకికళుమ్” ఎన్ఱతిలే
ముముత్సుక్కళాయ్ ముక్తిరోడు సామ్యమ్మెల్లై నాధమునికళో
యామునయోగి యతివరాదికళుమ్ సూచితర్. ఇతు-గురుపరమ్పరై యి
నడైపు.

ఇవ్విడత్తు తిరుప్పావై ఆతాయిరప్పడియిలే, అర్హికియమణవా
ళప్పెరుమాళ్ నాయనార్ నిర్వహి త్తపడి; - “పెఱుకైక్కుప్పఱప్పడు
కిఱు తిరులై ప్పెల్లై నుభవిక్కిఱ శ్రీనన్దగోపర్ తుడక్కుమానారై ఎఱు
ప్పకిఱార్కళో; అవర్కళో మున్నాక కృష్ణనై ప్పెఱవేణ్ణుకైయాలే;
అతావతు- (3) *వేతమ్ న్లార్కలై కొణ్ణువిణ్ణోర్ పెరుమాన్ తిరు
ప్పాతమ్ పణికై యితే. (౪) “నన్ శాన శ్తుతై పడిన్దాడి” ఎన్నుమాపోలే;
నన్ శానమాకిఱుతు - ప్రాప్యప్రాపకజ్గళిరణ్ణు మననే యెన్ఱిరు క్కై.
(౫) “నిజ్ఞానం యదిదంప్రాప్తమ్” ఎన్నుమాపోలే; తుతైయావతు-
ముతైతప్పాతే గురుపరమ్పరై వళియేపల్లెకై; ద్వయనిష్ఠర్క్కు

(౧) ౪-స్త-౧-౭.

(౨) ౪-స్త-౧-౮.

(3) తి-వాయ్-౪-౬-౮.

(౪) తిరువి-౯౩.

(౫)

గురుపరమ్మరై యే ప్రధానమాకిక్కడవతు. తుత్తై తప్పాతార్ ~~అభిభీష~~ ఇట్టానై ప్పోలే. “వేళమ్ వల్లార్ కిళ్” ఎన్ఱవిడత్తు-గురుపరమ్మరై యే నినైత్తు కీర్త్తి పత్తుప్పాట్టలుమనుస్థితార్ కిళ్. *విణ్ణోర్ పెరుమానిల్ “విణ్ణోర్” ఎన్ఱితు - ద్వారపాలిక్ కిళ్ తొడక్కమాన దివ్య మహిషికళాయుళ్ళనర్ క శెన్ఱపడి.

ఇన్ఱయోజనై కి శెల్లామ్ (౧) “విట్టశి త్తర్ తజ్జో తేవరై నల్లపరిశు వరువిప్పరే లతుక్కాణ్ణుమే” ఎన్ఱశోల్లుకిఱ ఆచార్యాభిమాననిష్టేయాన ఆర్వార్ తిరుమకళార్ పడిక్కుచ్చేరుమితే. (౨) “పాలేయ్ తమిళురిశై కారర్ పత్తర్” ఎన్ఱవిడత్తు గుణసామ్యత్తాలే యోజి త్తపడియాక క్కడవతు-ఇఱ్ఱు.

ఇనిద్వయయోజనై యిలర్థవిషయమాక మెయ్ ప్పొరుళై యితే విశదమాక్కిల్లైరు. † (ఇరణ్ణు శెయ్యుమ్, (3) “పున్దై న్దమేయ్యుమ్” ఎన్ఱ ఉపదేశిక్కక్కేట్టనర్ క శనుస్థానమాక, తిరుప్పావై యిలుమ్, (౪) *తాయేతనైయిలుమ్, స్తొత్రగద్యజ్జళిలుమ్) ద్వయ త్తినడై పుకాణుమ్బడి యెజ్జనేయ్ ప్పోల్; ముతల్ పాట్టిల్ “నారాయణనే నమక్కే పత్తై తరు వాన్” ఎన్ఱ ప్రాప్య ప్రాపకజ్జిరణ్డైయమ్-కళవైకిళ్ పిన్ శెన్ఱిలుమ్, *శిల్లైమ్ శిఱుకాలైయిలుమ్ క్రమత్తై వెళియిడుకిఱతు. నడు వడైయ పుణ్ణానవై ఇరణ్ణుత్తుక్కుమ్ ఉపపాదకగళా యిరుక్కుమాకై యాలే ద్వయ త్తినడై పు క్రమమాకక్కాణలామెన్ఱపడి.

“నారాయణనే నమక్కే పత్తై తరువాన్” ఎన్ఱ- తిరుమన్త్రత్తిల్ పదత్రయ త్తిలుమ్ ప్రతిపాదిక్కిఱ స్వరూపోపాయ పురుషార్థజ్జో మూన్ఱుమ్, ఒన్వొన్ఱే పత్తుప్పాట్టయ్ పరపుమ్బడియే, తిరుప్పావైము ప్పతుప్పాట్టకప్పాడి యుళిల్లైరు. తిరుమన్త్రత్తిల్ స్వరూపానురూప

(౧) నా-తి-౧౦-౧౦. (౨) తి-వామ్-౧-౫-౧౧. (3) తి-వామ్-౨-౮-౪

† మణ్డిత మనన్వితమ్.

(౪) తి-మొ-౧-౯.

మాళ్ళన్ నిక్కన్ తై ప్రాప్య ప్రాపకజ్జలై యితే ద్వయ త్తిలే విశదమాక
అనుసన్ధిక్కిఱతు. అన్ద్రకమ త్తిలేయాయీర్ ము ఇన్దుమ్ అనుసన్ధిక్కిఱతు.

ఇనిమేల్ గురుపరమ్పరా పూర్వకమాక ద్వయ త్తిన్దై వుళొల్లు
కిఱతు. “నప్పిన్నై న్దాయ్, తిరువే” ఎన్నెయాలే-శ్రీశర్నాథముమ్,
“ఉన్ మణాళనై” ఎన్నెయాలే-“శ్రీఞ్-సేవాయామ్” ఎన్నిజఘాత్వర్థ
ముమ్, “నప్పిన్నై కొజేమేల్ నైత్తుక్కిడన్దమలర్ మార్ పా” ఎన్దుమ్,
“నీయున్ మణాళనై యెత్తనై పోతుమ్ తుయిలెల్లి వొట్టాయ్ కాణ్,
ఎత్తనై యేలుమ్ పిరివాల్ న్దక్కిల్లాయాల్” ఎన్నెయాలే వాత్సల్యాదిగుణ
ప్రకాశకమాననారాయణపద త్తిలర్థముమ్, “పాఱ్కుడలుళో పైయత్తు
యిన్ద్ర పరమనడి” ఎన్దుమ్, “ఓణ్ణియులకళన్ద” “అమ్మరమాడఱుళోణ్ణి
యులకళన్ద” “అన్దివులకమళన్దాయ్” ఎన్దుమ్, * లోకవిక్రాంతచర
ణజ్జళాయ్ * నారాయణన్ తిరువిక్కిరమనడియాన ఉలకళన్దమెల్లడియై
“ఉన్ పొల్ న్ద్రామరై యడి” ఎన్దు - * చరణశబ్దార్థతైయుమ్, “కార్
మేనిచ్చెజ్జణ్ కతిర్ మతియమ్బోల్ ముత్తాన్” “ఉణ్ణిముతల్వసురువ
మ్బోల్” “ముకిల్వణ్ణన్” “శణ్ణోడుశక్కరమేన్దుమ్ తడక్కైయన్
పజ్జయక్కణ్ణన్” ఎన్దు - అతిర్ విగ్రహయోగతైయుమ్, (౧) “ముత్తు
త్తిరై క్కడల్ శేర్ప్పన్” ఎన్నుమ్బడి సంసారితిరిన్దవిడ త్తిలే వన్దుకిడ
క్కిఱ “పాఱ్కుడలుళో పైయత్తుయిన్ద్ర పరమన్” ఎన్నెయాలే స్వామిత్వ
ముమ్, “ఓణ్ణియులకళన్దవుత్తమన్” ఎన్నెయాలే ఎల్లాత్తలై యిలుమ్
తిరువడికళై నైత్త సాలభ్యముమ్, “మాయనై” ఎన్దు తొడణ్ణి -
* తామోతిరనళవుమ్, కిట్టవువడిక్కవు మామ్బడియాన సాశీల్యముమ్,
“కుత్తై వొన్దుమిల్లాతకోవిన్దా!” ఎన్దు కల్యాణగుణవిశిష్టనస్తువిన్ ఉపాయ
పూర్తియైయుమ్, “అతివొన్దుమిల్లాత వాయ్ క్కులమ్” “అతియాత
పిల్లైకళోమ్” ఎన్నెయాలే అధికారిస్వరూపమాన ఆశిష్టాన్యముమ్,

“తూయోమాయ్ వన్దనామ్ తూయ్ మలర్ కళ తూవిత్తోమై తుళాయి
నాత్పడిమన త్తినాట్టిన్దిక్క ప్పోయప్పిళై యుమ్ పుకుతరువానిన్ద నవుమ్
తీయినీల్ తూళాకుమ్” ఎన్ఱుమ్, “వన్దతలై ప్పెయ్ తోమ్” ఎన్ఱుమ్
“ఉన్నైయరు త్తిత్తువన్దోమ్” ఎన్ఱుమ్, అనిష్టనివు త్తిక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తి
క్కుమ్ తప్పాత ఉపాయమాక స్వీకరిక్కుమ్ ఉపాయవరణత్తైయుమ్,
“ఆవావెన్ఱారాయ్ న్దరుళి” “అజ్గళిరణ్డబ్బణ్డజ్గళి మేల్ నోక్కుతియేల్”
“ఇత్తై వా! నీతారాయ్ పత్తై” ఎన్ఱు అవనుడైయ పరగతస్వీకార త్తి
నేన్ద్రత్తైయుమ్;

“కుత్తువిళక్కెరియక్కోట్టుక్కాల్ కట్టిల్ మేల్” ఇత్యాదియిలే
పర్యజ్ఞవిద్యైయిట్టడియే ఇరువరుమాయెమున్దరుళియరుక్కిఱ శేర్ త్తి
యానవేషత్తై “నాన్ద్రత్తుమాయ్ ముడి నారాయణన్” ఎన్ఱైయాలమ్,
“తేవాతితేవన్దై” ఎన్ఱైయాలమ్, “ఉమ్బర్ కోమానే” ఎన్ఱైయాలమ్,
“ఇత్తై వానీ!” ఎన్ఱైయాలమ్, ఉత్తరవాక్యనారాయణపద త్తిల్ ప్రతి
పాదిక్కిఱ శేషిత్వముమ్, “తట్టాళియుమ్ తన్దన్ మణాళన్దై” ఎన్ఱైయా
లమ్, “ఇప్పోతేయె మెనీరాట్టు” ఎన్ఱైయాలమ్, * పూవళరుమ్ తిరు
మకళాలరుళి పెన్ద్రువరుమ్మడియుమ్, “పోన్ద్రీయామ్ వన్దోమ్ పుక
ర్దన్దై” ఎన్ఱుమ్, “పళ్ళిక్కట్టిఱ్ఱీఱ్ఱై” ఎన్ఱుమ్, “శీరియశ్శాశన త్తి
రున్దై” ఎన్ఱుమ్, “అన్తివులకమళాదాయడిపోన్ద్రీ” ఎన్ఱుమ్, “వరుత్త
ముమ్ తీర్న్దమక్కిర్దన్దై” ఎన్ఱుమ్, “మాతే! ఆలినైయాయరుళి”
ఎన్ఱుమ్, “కూడియిరున్దకుళిర్న్దై” ఎన్ఱుమ్, “నీతారాయ్ పత్తై”
ఎన్ఱుమ్, “శిన్ద్రమ్ శిఱుకాలే వన్దనైచ్చేవిత్తు” ఎన్ఱుతోడక్కి - “ఉన
క్కేనామాల్పెయ్ వోమ్, మన్ద్రై నమ్ కామజ్గళి మాన్ద్రు” ఎన్ఱై
యాలే ఉత్తరచతుర్థియిల్ కై జ్జుర్యోపకరిణ సహితమాన ఫలానుభవ
కై జ్జుర్య పరమ్పరై కళై యుమ్, కై జ్జుర్య ప్రార్థనై యుమ్, అవన్ద్రీల్
కళై యఱుప్పైయుమ్, “శెల్వత్తిరుమాలాలెఱుమ్ తిరువరుళి

పెద్దమ్మ” ఎనెయాలే “ద్వయత్తిల్ పెరియపిరాట్టియారాలే పేఱు”
ఎన్నుమతు శొల్లై తలైక్కట్టిల్లు.

“మాతవన్” ఎన్ఱుద్వయమూక్కినాప్పోలే, “మాతవనే” ఎన్ఱుమ్
“మాతవనై” ఎన్ఱుమి తే ఇఱుఱుట్టి తిరుప్పతు. “శెల్వత్తిరుమా
లాల” ఎన్ఱుమ్, “పట్టర్ పిరాన్ కోతై శొన్న” ఎనెయాలే “ఇవ్వర్థమ్
ఆచార్యుచి పరిగృహీతమ్” ఎన్నుమిడమ్ శొల్లైల్లు.

ఇప్పడి గురుపరమ్పరా పూర్వకమాన ద్వయత్తిల్ పేతాక ప్రతి
పాదిక్కిఱతాయితే తిరుప్పావై తానిరుప్పతు. ఆకవితే ఇతుక్కువర్ధక
రాన ఉడైయవరుమ్ - ఇన్నై నాళోతోఱుమ్ ఆదరిత్తుక్కొణ్ణు పోన్దరుళి
ల్లు. ఆకైయాలే ఇతు ఆణ్ణాళిడియారాన అనైవర్క్కుమ్ నిత్యా
నుసనేయమాక నడన్దుపోరుకిఱతు.

“గోప స్త్రీకులమధిగోదయోపదిష్టం కృష్ణాఖ్యం ప్రణవమివాధి
కారిజప్యమ్ । తత్త్రింశత్పరిమితపద్య మార్గశీర్షప్రారభోత్సవసమయో
చితం ప్రసిద్ధమ్” “ఎట్టెఱుత్తినిణై ప్పొరుళుమిరణ్ణతనిత్తోరుళుమియల్
వలిత్తై రరుచ్చునమక్కితైవర్ తమై, తొట్టరై తమతై యఱుతిప్పొ
రుళై యెల్లాన్దొన్ఱుమ్ వక్రైప్పకల్ సరైతుడర్ వళైన్దపాడ, మట్టవిఱుమ్
పొట్టిల్ పుడై శూర్ ముడుమ్పైవేన్దన్ మణాన్ తణవాతమాయన్
మాతర్, కట్టరైయే పుతువైయర్ కోన్ కోతై శొన్న కవిపాడల్
పొరుళో తెరియక్కాట్టినానే”.

తిరుప్పావై ముప్పతుపాట్టుక్కుమ్ ముతత్పాట్టుసజ్గ్రహమాయరు
క్కుమ్ ; ఎఱ్ఱనేయెన్నిల్ — శ్రీభాష్యమ్ ఒన్నతినాయర గ్రన్థత్తుక్కుమ్
ముతల్ శోకమ్ సజ్గ్రహమానాప్పోలేయుమ్, శ్రీరామాయణమ్ ఇరుప
త్తునాలాయరమ్ గ్రన్థత్తుక్కుమ్ ముతల్ సర్గమ్ సజ్గ్రహమానాప్పోలే
యుమ్, శ్రీమహాభారతమ్ నూతాయర త్తిరుపణైయాయుమ్ గ్రన్థత్తుక్కుమ్
ముతలధ్యాయమ్ సజ్గ్రహమానాప్పోలేయుమ్, తిరువాయ్ మొట్టిక్కుమ్

ముతల్ తిరువాయ్ మొట్టి సజ్గిహమానాప్పోలేయుమ్, ముతల్ తిరు
వాయ్ మొట్టిక్కు- ముతత్పొట్టు సజ్గిహమానాప్పోలేయుమ్, మన్త్ర
శేష గుక్కు- ప్రణవమ్ సజ్గిహమానాప్పోలేయుమ్, ముప్పతుపాట్ట
క్కుమ్ ముతత్పొట్టు సజ్గిహమాయుగుక్కుమ్.

సజ్గిహమానపడి ఎజ్జనేయెన్నిల్; “మంకట్టిన్దిజ్జల్ మతినితైన్ద
నన్నాళల్” ఎన్ఱివిడత్తాలే - ముతల్లిట్టఱుచాట్టుక్కుమ్ సజ్గిహమ్
శొల్లిల్లు. “సిరి డప్పోతావీర్ పోతుమినో నేరియైర్ నేమల్ కు
మాయ్ ప్పాడిచ్చెచ్చిఱుమిర్ కాల్” ఎన్ఱివిడత్తాలే-పత్తుప్పెణ్ణిత్తై
కిత్తై ఎఱుప్పొకివిడత్తుక్కు- సజ్గిహమ్ శొల్లిల్లు. “కూర్ వేల్
కొడుప్పొలిన్” ఎన్ఱివిడత్తాలే-“కోయిల్ కాప్పాన్” ఎన్ఱివిడత్తుక్కు-
సజ్గిహమాకచ్చుల్లుతు. “నన్దకోపన్” ఎన్ఱివిడత్తాలే-“నాయక
నాయనిన్ద సన్దకోపన్” ఎన్ఱమ్, “పిడాతత్తోళ్ నలయన్ నన్దకోపాలన్”
ఎన్ఱమ్ శొల్లుకివిడత్తుక్కు- సజ్గిహమ్. “కుమరన్” ఎన్ఱత్తాలే-
“మాన్ద్రొతేపాల్ శొరియుమ్ ప్పొల్ పెరుప్పొళుక్కు- శాల్ద్రప్పడై
త్తాన్ మకనే” ఎన్ఱివిడత్తుక్కు- సజ్గిహమ్. “కార్ మేని” ఎన్ఱివిడ
త్తాలే - “ముకిల్ వణ్ణన్” ఎన్ఱమ్ “పూనై ప్పూనణ్” ఎన్ఱమ్, “మా
యన్ మణ్ణన్” ఎన్ఱమ్, “మాలేపణ్ణన్” ఎన్ఱివిడత్తుక్కు- సజ్గి
హమ్. “శెజ్జన్” ఎన్ఱివిడత్తాలే - “నన్దోవాయ్ చెయ్ త తామరై
పూప్పోలే శెజ్జన్ పిడప్పితే యెమ్మేల్ విఱ్ఱియానో - అజ్జణిరణ్ణ
ణ్ణన్” ఎన్ఱమ్, “పజ్జయన్ణన్” ఎన్ఱమ్, “శెజ్జన్ తిరుముకమ్”
ఎన్ఱమ్ శొల్లుకివిడత్తుక్కు- సజ్గిహమ్.

“కతిర్ మతియమ్బొల్ ముకత్తాన్” ఎన్ఱివిడత్తాలే-“తిజ్జఱు
మాతి క్రియనుమ్మొన్దాప్పోల్” ఎన్ఱమ్, “ఉలకినిల్ తోల్ద్రమాయ్
నిన్ద శుడర్” ఎన్ఱ మిత్తాదికిఱుక్కు- సజ్గిహమ్. “నారాయణన్” ఎన్ఱి

విడత్తైలే “నారాయణన్ మూర్ త్తికేశవన్” ఎన్ఱమ్, “నాన్ద్రత్తు
 ధ్రాయ్ ముడి నారాయణన్” ఎన్ఱమ్, “ఓణ్ణియులకరన్ద పుత్తమన్”
 తిన్ఱమ్, “మామాయన్ మాతవన్ వై కున్సన్” ఎన్ఱమ్, “ముకిల్ వణ్ణన్
 పేర్ పాడ” ఎన్ఱమ్, “శిఱుపేరత్తై తనపున్ శీఱియరుళాతే” ఎన్ఱమ్,
 “వణ్కడల్ కడై న్నమాతవన్” ఎన్ఱమ్ శొలుకిఱివిడ జ్జళుక్కు సజ్గిహమ్.
 “నమక్కే ప్పడై తరువాన్” ఎన్ఱమ్ శొలుకిఱివిడత్తై “పాడిప్ప వై కొణ్ణు”
 ఎన్ఱమ్, “నమ్మాల్ పోన్ద్రప్పడై తరువాన్” ఎన్ఱమ్, “ఇన్ద్రై వ్పడై
 కొళాన్” ఎన్ఱమ్, “అత్తై ప్పడై” ఎన్ఱమ్ “శాలపె రుమ్ ప్పడై” ఎన్ఱమ్,
 “అరుత్తిత్తువన్దమ్ ప్పడై తరుతియాకిల్” ఎన్ఱమ్, “ఇత్తై వానితా
 రాయ్ ప్పడై” ఎన్ఱమ్, “అజ్గప్పడై కొణ్ణువాన్” ఎన్ఱమ్ శొలుకిఱివిడ
 జ్జళుక్కు సజ్గిహమ్. “పొరొక్క” ఎన్ఱమ్ శొలుకిఱివిడత్తై “నాడుక్క
 ట్టుమ్” ఎన్ఱమ్, “ఎన్ఱమ్ తిరునాళ్ పేర్ న్దెన్ఱున్” ఎన్ఱమ్ శొలు
 కిఱివిడ జ్జళుక్కు సజ్గిహమ్. “పొరొక్క వాయ్” ఎన్ఱమ్ శొలుకిఱివిడత్తై
 ముప్పతుప్పాడిలే “పొరొక్క వాయ్” ఎన్ఱమ్ శొలుకిఱివిడత్తై సజ్గిహమ్.

ఇప్పాట్టిల్, కాలడైక్కి ణ్ణాడానిన్ఱు కొణ్ణు ప్రబంధతాత్పర్యమాన
 ప్రాప్య ప్రాపక జ్గళై చ్చొల్లు కిఱితు. అధికారి స్వాపదేశమ్. ఇని ఇన్ద్ర స్వాప
 దేశ త్తిల్ ఇప్ప బంధుక్కు అడియిల్ జ్జుపాట్టాలుమ్- ప్రపన్న నిష్ఠా కిమ
 జ్గళై యుమ్, ప్రపత్తి వాచక మానతిరునామై భవన్దై యుమ్ పేళు కిఱితు.
 అతిల్ ముతత్పాట్టిల్, ప్రపన్నాధికారిక్కు (౧) “సపష దేశం కాలం”
 ఎన్ఱిఱిపడియే దేశ కాల మ్మోమ్ అననుడై యకటాక్షత్తైలే ప్రాప్య మెన్ను
 మడై యుమ్, కిర్మాన్దర పరిత్యాగ డై యుమ్, భగవద్విషయ త్తిల్ రుచి
 విశ్వాస జ్జళుక్కుడై య ప్రాధాన్య డై యుమ్, “ప్రాప్య ప్రాపక జ్గళై ర్ణుమ్
 సర్వ స్వామియాన నారాయణనే” ఎన్ఱై యుమ్, ఏవ కారత్తాల్ దేవతా
 స్తర రాహిత్య డై యుమ్, ప్రయోజనా స్తర రాహిత్య డై యుమ్, అనన్య

ప్రయోజనత్వత్వైయుమ్, “ప్రిపాద్విభాతినాయకనాన సర్వేశ్వరనే తగ్గభు
క్కుఅపేక్షితసంసృతమ్ పణ్ణవన్” ఎన్ఱునిర్భరత్వానుసంధానత్వైయుమ్,
సర్వజన సుహృత్త్వత్వైయుమ్, ఇప్పడి నిష్కాక్రమజ్గళైయుమ్, ప్రపత్తి
వాచకమాన తిరునామత్వైయుమ్ శొల్లుకైయాల్ అధికారి స్వరూపమ్
శొల్లిన్ద్రాయీన్దు.

“నారాయణనే నమక్కే-పజైతరువాన్” ఎన్ఱైయాలే-తిరుమన్త్ర
త్తిల్ పదత్రయ త్తిలుమ్ ప్రతిపాదిక్కిఱ స్వరూపోపాయపురుషార్థజ్గళో
మూన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱతు. ఆత్తైయాలే ఇప్పాట్టు - తిరుమన్త్రత్తుక్కు
సగ్గిహమెన్ఱు శొల్లిన్ద్రాయీన్దు. ఇప్పాట్టిల్ పరత్వమ్ సూచి
ప్పిక్కిఱతు.

ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్, నోన్బుక్కుప్పెన్ఱుల్ తాగ్గళో శైయ్యక్కడనకృత్యత్వై
నియమిక్కిఱముఖత్తాలే, ఇన్విసయత్తిల్ ఇట్టివారడైయ విరక్తిమై
యుమ్ సమ్భావితస్వభావత్వైయుమ్ శొల్లుకిఱతు-ఎన్ఱు స్వాప దేశమ్.

ఇప్పాట్టిల్, ఇన్ఱప్రపన్నాధికారిక్కు-సమ్భావితమాననిష్కాక్రమజ్గ
ళైయుమ్, ప్రపత్తివాచకమానతిరునామవైభవత్వైయుమ్ శొల్లుకిఱతు.
ఎజ్జనేయెన్నిల్; - శ్రీవైకుంఠికేతననాయికక్కిఱ సర్వేశ్వరన్, (౧)
“తేయేశతమిత్యనుక్రిమాత్” ఎన్ఱు(౨) “యతోవాచోనిన్ద్రన్తే, అప్రా
ప్యమనసానహ” ఎన్ఱిఱపడియే, ఆశితర్కళోనన్దు ఒరువిన్ఱ్ఱప్పమ్ శెయ్
వతల్కు అఱ్ఱు అనసరమిల్లామైయాలే, ఒరుపయణమెడుత్తు, క్షీరసాగర
త్తిల్ తిరువనగాన్ద్రాన్ మేలే జగద్రక్షణచిన్ఱైయాలేశాయ్ న్దరుళి, “ఆశ్రి
తర్క్కు ఆరాలేయారుక్కు ఎన్ఱ తీఱుచరుకిఱతో” ఎన్ఱు-అన్ఱవుక్కు
చ్చెవికొడుత్తుక్కు-వళరుకిఱతాకి నిన్ఱై తిరుక్కైయుమ్, సకలచేతనోజ్జ
వనమాన ద్వయత్వైప్పైయిరిరాట్టియారుక్కుడప దేశమ్ పణ్ణకిఱ క్షీరాబ్ధి
నాథనుడైయ తిరువడికలై వాయాలేనక్కేర్తనమ్ సదాపణ్ణకైయుమ్,

అత్తైయోల్ ప్రపన్నుకుద్వయానుసన్ధానమ్ సదాపణ్ణవేణుమెన్రుతా
త్పర్యమ్. అన్దరసానుభవమ్ పణ్ణుకిఱవరై క్కుమ్, ఇతరవిషయజ్గిల్
(౧) “తవాఽమృతస్వని పాదపజ్జజే నివేతేతాత్మాకథమన్యదిచ్చతి”
ఎన్ఱిఱపడియే భాగ్యమాన మధుశర్కరక్షీరదధిపుతాదికళిలుమ్ నైర
సేన్మత్తైయుమ్, (౨) “ప్రియమ త్వచ్చరణామ్బుజద్వయం మదీయ
మూర్ధానమలజ్జరిష్యతి” ఎన్ఱిఱపడియే అవన్ తిరువడికలై సర్వాల
జ్కారమాకప్పల్మైయుమ్, అతోదీయ స్రక్చన్దనస్త్రాద్యాభరణజ్గ
లై నిమేధి త్తమైయుమ్, అవనుక్కు శేషమాయిరుక్కిఱ సకలవస్తు విష
యజ్గిల్ జాతికేవత్తాతే అభాగ్యమాయిరుక్కుచ్చయ్ తేయుమ్, పరమ
భాగ్యవృత్తాతే స్వీకరిత్తైయుమ్, యథాశక్తి భాగవతర్క్కు నిత్య
తపియారాధనమ్పణ్ణ భగవదనుభవమ్ పణ్ణవిన్రు “బన్రుమ్ శెయ్యప్పిల్ శ్రి
లోమ్” ఎన్ఱిఱక్తైయుమ్; ఇప్పడి అధికారినిష్ఠాక్రమమ్ శొల్లకిఱతు.
ఇరణ్ణామాబ్బిల్ పూహమ్ శొల్లకిఱతు.

మూర్తూమాబ్బిట్టర్; - నోన్బితే ఇదీయవే తత్ఫలమానసమృద్ధిక
ళిడైయ ఉణ్ణామిన్ఱిఱోకళో. ఇత్తాల్ భగవత్సమాశ్రయణ ఫలమాన
కై జ్కర్యమొదీయ, వేతే (3) “అయురాశాస్తే” ఎన్ఱిఱపడియే ఐహిక
ఫలజ్గళుమ్ అనుషక్తికిసిద్ధిమాయ్కొణ్ణ సిద్ధిక్కు మెన్ఱిఱతు.

నాలామ్బాట్టర్; - నన్దదేవనైయొక్కుఱిన్రు వన్దిక్కుమ్బడియై
నియమిక్కిఱోకళో. ఇత్తాల్, అనిన్యప్రయోజనరాయ్ భగవత్సమా
శ్రయణమ్ పణ్ణమరుక్కు, ఇన్ద్రాదిదేవతైకళో నియామ్యరావక్
శెన్రు ఇన్వధికారియినుడైయ ఉత్కన్దమ్ శొల్లకిఱతు. (౪) “సర్వేస్థై
దేవాబలిమాపహన్తి” ఎన్ఱిక్కుడవతితే.

అజ్ఞామూర్ఖుణ్, - (౧) “శ్రేయాంసిబహువిఘ్నాని” ఎన్నిటపడియే నోన్దుక్కు విఘ్నజ్ఞో సచుభియాతో వెన్నిల్ ; మనోవాక్కాయ జ్ఞాతే కృష్ణవైయే అనుసన్ధి అనై పోమెన్నితార్ కళ్. ఇత్తాల్, భగవద్గుణానుభవమ్ పణ్ణుమననుక్కు (౨) “ఉత్తరపూర్వార్వాఘోరశ్లేష వినాశే” ఎన్నిటపడియే భగవదనుభవ మాహాత్మ్యత్తాలే సకలమరితజ్ఞ ఘమ్ పోమెన్నితతు.

ఆక, ఇవ్వైన్దుపాట్టాలుమ్, “నారాయణనే” ఎన్ఱమ్, “పాఱ్కు డలుళ్ వైయత్తుయిన్ద్రపరమన్” ఎన్ఱమ్, “ఓశ్శీయులకళన్దవుత్తమన్” ఎన్ఱమ్, “మాయన్దై మన్ను నడమతురై మెన్దనై” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకై యాలే, కృష్ణనుడైయ అడిప్పాడుశొల్లిల్లై యిల్లు. ఇతుక్కు మేల పత్తుప్పాట్టమ్ ముప్పట్టవర్కళ్ పిప్పట్టవర్కళై యెఱుప్పిచ్చెల్లుకిఱు. ఇత్తాల్, భగవద్విషయమ్ అపరిచ్ఛిన్నమాయ్ తనిలనుభవిక- వొణ్ణామైయాలే, పెరుక్కాల్లీలే ఇళివార్ తురై కొణ్ణ ఇళియుమాపోలేయమ్, (౩) “పకస్సాదునభుజ్జేత” ఎన్ఱతనిలనుభవిక-నుట్టాతి చాపలత్తాలుమ్, భగవదనుభవమ్ పణ్ణువార్ కు, (౪) “అన్దోరైర్లయమ్ వాణ్” ఎన్నిట పడియే తురై తేటమాయురుక్కు మెన్ను మిన్దరజై చ్చొల్లుకిఱు.

ఇతిల్ ముతత్తాట్టిల్; - కృష్ణానుభవత్తిల్ పులియళాయరుచ్చాళొరుత్తియై ఎఱుప్పుకిఱార్ కళ్. ఇత్తాల్, భగవదేశభోగ్యరాన శ్రీవైష్ణవర్కళ్ అనన్యప్రయోజనరాయ్ ఇవ్విషయత్తిల్ దేశకరిన్దిక్కె యిరుప్పారై అవర్కళ్ పక్కల్ పరివాలే దేశకరాక్కుకై తజ్ఞఘక్కు కృత్యమైరుక్కై - శ్రీవైష్ణవత్వ మెన్నిన్ద్రభావజైచ్చొల్లిల్లు.

ఇరజ్ఞామూర్ఖుణ్; - కృష్ణానుభవత్తే దేశకైయాయ్, ఇవ్వునుభవ వైష్ణవత్తిల్, డక్కితాళొరుత్తియై ఎఱుప్పుకిఱార్ కళ్. ఇత్తాల్, భగ

(౧) (౨) బ్రహ్మసూ-౪-౧-౧౩.

(౩) భార-ఉద్యో-౩౨-౫౧.

(౪) సి-వాయ్-౫-౨-౨.

వద్విషయ త్తిల్ జ్ఞాతమానవర్థమ్ ఒగువనుక్కు-విస్స)తమానాల్, తజ్జల్ పరివాలే(౧) “బోధయ స్తోపరస్పరమ్” ఎన్నిటపడియే అతివిక్తై--శ్రీవై స్థవర్ కిళుక్కు స్వరూపమెన్నిఱుతు.

మూన్తామ్బాట్టిల్;--కృష్ణనాలే కొణ్ణాడప్పడుమ్ ఏర్ ముజై యవళై యెఱుప్పొక్కితార్ కళి. ఇత్తాల్, భగవదనుభవ త్తిల్ ప్రత్యా సన్నరాయిరుప్పరిడ త్తిల్ సాపేక్షరాయిరుక్కెయుమ్, అవర్ కళై మున్నిట్టు ఈశ్వరనైక్కిట్టుకెయుమ్ శ్రీవై స్థవర్ కిళుక్కు స్వరూప మెన్నిఱుతు.

నాలామ్బాట్టిల్;--“కృష్ణన్ నన్దసోతునరుకితాన్” ఎన్దు నిర్భరై యాయ్ కొణ్ణు కిడక్కుమవళై ఎఱుప్పొక్కితార్ కళి. ఇత్తాల్, (౨) “తత్తస్యసదృశంభవేత్” ఎన్దు పూర్వాస్థిస్థరాయిరుప్పవై, భగవ త్రేమాతిశయత్తాలే తదేకసోగరాయిరుక్కుమరర్ కళి భోగార్థమాక ప్రేరిక్కై--శ్రీవై స్థవర్ కిళుక్కు స్వరూపమెన్నిఱుతుమ్ శొలుకిఱుతు.

అజ్జామ్బాట్టిల్;--వెణ్ణశ్శెల్లమ్ “కృష్ణన్” ఎన్దు పడుమ్బాట్టై అనన్ తాన్ “తణ్ణిర్, తణ్ణిర్” ఎన్నుమ్బడియాయురుప్పా బొరు త్తియై ఎఱుప్పొక్కితార్ కళి. ఇత్తాల్, (3) “జ్ఞాసీత్వాశ్చైవమేమతమ్” “అహంసచమనుష్రీయః” ఎన్దుమ్, అనన్ పక్షుత్తిలిరుప్పార్ తిఱ త్తిలే శ్రీవై స్థవర్ కళి నిత్యసాపేక్షరాయిరుక్కై - స్వరూపమెన్నుమివ్వర్థమ్ శొలుకిఱుతు.

ఆత్తామ్బాట్టిల్ అభిజాతైయా యిరుప్పాబొరు త్తియై ఎఱుప్పొక్కితార్ కళి. ఇత్తాల్, భగవత్సమ్మస్థిమ్ విచ్చేదియాతే పోన్ద ఆచార్య ర్ద్రానప్రసూశర్ నమక్కు-ఉద్యేర్ ఎన్దుమ్, అవర్ కిళిడియాక భగ వత్సమాశ్రయణమ్ పణ్ణుకెయుమ్ శ్రీవై స్థవర్ కిళుక్కు-స్వభావమెన్నిఱుతు.

పట్రామాబ్బటిల్-ఇళైయ పెరుమాళ్ళై పోలే కృష్ణనై ప్పిరియాతే
యిరుప్పానోరు త్రిన్ తత్తయై యెఱుప్పుకితార్ కళ్. ఇత్తాల్, భగవ
ద్విశేషమ్ అసహ్యమామ్బి అనగాహి త్తవర్ తాళ్ళో శ్రీవైష్ణవర్
కళుక్కు ఉద్దేశ్యరామళవన్దిక్కే, తత్సమ్బంధ సమ్బంధి కళుమ్ ఉద్దేశ్య రన్ది
రుక్కై-స్వరూప మెన్దిటతు.

ఎట్టామాబ్బటిల్;--“నమ్ కణ్ణుకు ఉణ్ణాకిల్ తానే వరుకితాన్”
ఎన్ఱు, అవయవ శోభైయై మత్తిత్తు క్కిడక్కితాళోరు త్తియై ఎఱుప్పు
కితార్ కళ్. ఇత్తాల్, భగవదనుభవ పరికరమాన జ్ఞానవై రాగ్య భక్తి
కళాల్ పూర్ణ రాయుక్కుమవర్ తిట త్తిలుమ్, తదర్థమాక శ్రీవైష్ణవర్
కళ్ సాపేక్షి రాయుక్కు-స్వరూప మెన్దిటతు.

ఒన్ప తామాబ్బటిల్;--“ఎల్లార్ క్కుమ్ తానే నిర్వాహానై యాయ్,
ఎల్లారెయిమ్ తానే ఎఱుప్పుక్కిడవళాక చ్చొన్ది విన్దొరత్తుక్కి ఉక్కితా
ళోరు త్తియై ఎఱుప్పుకితార్ కళ్. ఇత్తాల్, భగవద్వరయన్దిల్ మా
ట్టుకైయిలే అధికార్ నిర్వాహాకిర్ మున్నాక భగవత్ సుధానమ్ పణ్ణుకై
స్వరూప మెన్దిటతు.

పట్రామాబ్బటిల్; - ఎల్లార్ తైయ నిరప్పయిమ్ కావళేయిరు
ప్పాళోరు త్తియై ఎఱుప్పుకితార్ కళ్. ఇత్తాల్, శ్రీవైష్ణవ సహం విర్య
నమ్ అభిమతమాయిసక్కుమవర్ కిదై క్కళాల్, అర్ప సమూహ
మాక అవర్ కదై ఉక్కిక్కై-స్వరూప మెన్దిటతు.

ఆక, ఇప్ప త్తియై పాట్టిలుమ్, ఎఱువ వ్పట్టర కిళైణ్ణానమ్ కూడి
వన్దు, మేల్ పరొణ్ణామ్బాట్టై శ్రీనన్దగోపర్ త్తి మాళియైయిలే
శెన్ఱు కోయిల్ కాప్పానైయిమ్ త్తి వాళక్క-వ్పానైయిమ్ మెఱుప్పు
కితార్ కళ్. పతి నేట్రామాబ్బటిల్-ఇసర్ కళ్, తిరుక్కావ్వు నీక్కి ఉళే
పుకవిడ, శ్రీనన్దగోపర్ త్తొడక్కిమాన ఉళ్ళుక్కదై యడైయ ఎఱు
ప్పుకితార్ కళ్. ఇవిరణ్ణుపాట్టిలుమ్, భగవద్విషయ తైక్కిట్టువార్ తత్ప

త్యాగన్నరై పురుష కారమాక క్కొణ్ణు పుకురుకై - స్వ మాపమై అతు.

పతిస్టేషన్మాస్టర్, ఇప్పటి ఎటువీన విజ్ జైలుమ్ ఎటునిరామై
యాలే, లక్ష్మణుక్కు- పుసుష కారమాక నవీ నై ఎమై ఎటుపుకితార్
కో. ఇత్తాల్, భగవద్విషయికారమే పిరాట్టి పుకుష కార సాపేక్ష
మెన్దిటతు.

పత్మోన్మతామృతీ, ఇనో తిలక్-పుష్క, “నమ్మడైయా
ర్కు ఇనోముత్తూళకనాణ్ణాతు” ఎన్దు ఇనలై తిలక్ వొట్టాతే
కట్టిక్కొణ్ణ కింకిల కృష్ణనై ఎఱుప్పి, మఱునూన్దుమ్ కొళ్ళామై
యాలే మీశవుమ్ అవనై యణార్త్తుకైక్కాక అవలై ఎఱుప్ప
కిణార్కళి. ఇత్తాల్, పిరాట్టియై పురుషకారమాక పరిత్తాల్ అవ
నుమ్ ఇవళుమ్ ఇళలి ఇళలి ప్పరియుమ్ పరిత్తైచ్చులుకిణ్ణతు.

ఇరుపతామూర్తి, “అననుక్కుమ్ నిజ్జుక్కు మడియాననీ నిజ్జలై నిరాటమి” పట్టు కిట్టైయుమ్ నన్ని నై ప్పిరాట్టిమైయుజ్గాడ ప్పిట్టైక్కిరాత్తల్. ఇత్తాల్, అడిమైశెయ్యుమిడ త్తిల్ ఇరువరుమ్ శేర్న్ శేర్న్ ట్టియిలే అడిమైశెయ్ వతే ముత్తైయెన్దిఱతు.

ఇరువత్తోరామ్బాట్టిర్, నమ్మిన్నై ప్పిరాట్టియుమ్, “నానుమ్ ఉజ్జలిలే ఒరుత్తియన్తో? గామెల్లానన్దూడ కప్పన్నై అర్థిక్కవారుళ్ళో?” ఎన్న; అవనీ గుణజ్జలిలే తోన్ద్రొన్ తోన్ద్రొవడిళొల్లి ఎరుపుప్పికాన్ కళో. ఇత్తాల్ - ప్రబుద్ధనాయ తజ్జళోకారియుమ్ శెయ్ కైక్కు, (౧) “ఏత్తవేములెకిమ్కొణ్ణి” ఎన్నికపడియే, ఆత్రితరాననోర కళుక్కు నిర్మమ రాయ్ కొణ్ణి అవనీ గుణజ్జలిలే ననమ్మణ్ణి కై - కర్తవ్యమెన్నికతు.

ఇరుప ప్రిరజ్ఞామూర్తి; స్వీపాటిలే తగ్గవళిమాన శూన్యతైయై చొల్లి, ఇప్పూటిల్ అనన్యార్థ శేషత్వమ్ శోలుకిఱతు. ఇత్తూల్, అవను

డైయ విశేషకటాక్షత్తుక్కు తజ్జళ్ అనన్బార్ శేషత్వమ్ అనుసన్ధేయ మెనీఱుతు.

ఇరుపత్తుమూన్టామ్బాట్టల్:-(౧) “ఉపన్దేయైరుపస్థితః” ఎన్ట “శ్రీదణ్ణ కారణ్యైల్ ఋషికళుడైయ దుఃఖనిన్పుత్తిక్కు నామ్ ముత్పాడరాశ ప్పెన్ద్రులోమ్” ఎన్ట వెలుతాప్పోలే, ఇనర్కళ్ “నోపుపడప్పార్ త్తిరున్దోమాకాతె” ఎన్ట ఇన్నాతాయ్, అనర్కళై అత్తైత్తు “శెయ్యవేణువ తెన్?” ఎన్న; “ఇజ్జనేశోల్లొణ్ణాతు; పేరోలక్కమాఁ విరున్దు కేట్టరుళ వేణుమ్” ఎన్టాకొకళ్. ఇత్తాల్, “కర్మపరతన్త్ర రాయున్దుళ్ళ ప్రయో జనాన్తరపరరై క్కాట్టిలుమ్, అనన్మప్రయోజనరాయ్ సాధనాన్తరనిన్ద రాయుక్కుమవర్కళి త్కాట్టిలుమ్, సిన్ధిసాధనమ్ పన్ద్రేనార్ కు త్తనామ్కైయిల్ కైముత్తిలిన్మమైయాలే ఈశ్వరనే ప్రబుద్ధనాయ్ కొణ్ణు అపేక్షితసంవిధానమ్ పణ్ణవేణుమ్” ఎన్ట ఇన్వధికార్ త్తిల్ చ్చాన్పుత్తి శొలుకిఱుతు.

ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టల్: “అప్పశియో శెయ్కిఱోమ్” ఎన్ట ప్రతిజ్ఞేపణ్ణినపడియైక్కణ్ణు, తాజ్జళ్ వన్దకారియత్తై మఱిన్దు, తత్కాల్లిన మానలయ్కిలే ఈడుపట్టు మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకిఱార్కళ్. ఇత్తాల్, అర్థికళాయ్చెన్టాల్ తన్దాముడైయ పురుషార్థతై విన్దరిత్తు మగ్గళాశాస నమ్ పణ్ణవేణుమ్బడియాన విషయ నై లక్షణ్యమ్ శొలుకిఱుతు.

ఇరుప త్తజ్జామ్బాట్టల్, ఏతేనుమ్ ఇప్పొన్పుత్తికొంగు ప్రతిబద్ధక ముణ్డేయాకిలుమ్, నీయేపోక్కి ఎజ్జళ్ దుఃఖమెల్లామ్కెడ విషయీక రిక్క వేణుమెన్దితార్కళ్. ఇత్తాల్-స్వరూపలాభమ్ అత్తైక్కే కూ తానవోపాతి, దుఃఖనిన్పుత్తియుమ్ అత్తైక్కే భరమెన్నుమిన్వర్థమ్ శొలుకిఱుతు.

ఇరుపత్తామామ్బట్టిల్; - “మద్ర్ పేక్షితమెన్” ఎన్న; నోన్పుక్కు వేణ్ణముపకరణజ్జలై తరవేణుమెన్ఱిఱార్ కళి. ఇత్తల్, దుఃఖనివుత్తియోపాతి, భోగోపకరణ సిద్ధియుమ్ అవనాలే ఎన్ఱిఱతు.

ఇరుపత్తేమామ్బట్టిల్, నోద్ర్ ఱాల్ పెఱక్కడవ పేలు శొల్లుకిఱతు. ఇత్తల్-(౧) “బ్రహ్మలక్ష్మీరేణాలఱుర్వన్తి” ఎన్ఱు అలక్ష్మీరాదికళుమ్ భగవత్ప్రసాదాయ త్త మెన్ఱిఱతు.

ఇరుపత్తేమామ్బట్టిల్; - “నాట్టరిలైకైక్కాక ‘నోన్పు’ ఎన్ఱు ఒరువ్యాజ్జెయ్టై పువుకున్దొమిన్దై. ఎజ్జళుక్కు ఉద్యేశ్యమ్ అతువన్ఱు, ఉన్ తిన్నవడికిళిల్ కైజ్జర్వమ్” ఎన్ఱు తజ్జళుక్కు ఉద్యేశ్యమాన పురుషార్థసిద్ధిక్కు-తజ్జళా కిచ్చన్దొయిమ్ ప్రాప్తియైయుమ్ మున్ఱిఱు, ‘అవనే ఉపాయమాక వేణుమ్’ ఎన్ఱు అ పేక్షిత్తు తామణమృణ్ణకొణ్ణ పాప్యప్రార్థనమృణ్ణి లైకైక్కు ట్టుకిఱతు. ఇతుక్కుక్కీ-అడజ్జ ఓరధికారి ఓ సమ్మవిక్కుమ్ స్వభావజ్జకైచ్చొల్లిద్ర్ ఱాయిద్ర్లు. ఇప్పాట్టిల్ ధికారిస్వరూపమానఉపాయస్వకారతై సప్రకార మాకచ్చొల్లుకిఱతు.

ఇరుపత్తొన్పత్తామామ్బట్టిల్, “తజ్జళుక్కు ఉద్యేశ్యమానతు-కైజ్జర్వమ్” ఎన్ఱు ప్రబంధతాత్పర్యమ్ శొల్లిముడిక్కి-ఱార్ కళి. ఇత్తల్, స్వీకృతోపాయన్దొక్కు ఫలమానపురుషార్థస్వరూపమ్ శొల్లుకిఱతు.

మొప్పత్తామామ్బట్టిల్; - ఇప్రబంధమ్ కద్ర్ ఱార్, నాచ్చియారామ్ ఈశ్వరకాలుమ్ సర్వకాలముజ్ఞాన విశేష కటాక్షతైప్పెద్ర్లు శృసుఖకళాక పెఱురర్. ఇత్తల్, “ఉత్తిమానవనుష్ఠానమిల్లాతార్ క్కమ్ అవర్ కళుడైయ పాశురమే అవర్ కళి పెద్ర్ ఱ పేద్ర్ ఱ త్త మె” ఎన్ఱు ఇప్పాశుర త్తినేద్ర్ ఱతైచ్చొల్లి-తైక్కట్టుకిఱతు.

వతు; అనతారమేసర్వసమాశ్రయణీయమెష్టమ్, అవతీత
 వడివడ్డకే రుచిజనకమెష్టమ్, రుచియుడై యార్ ప్రాప్త్యత్వరై
 అన్తమేల్ విడున్దపేక్షికై- ప్రాప్తమెష్టమ్, ఇన్విషయత్తిల్లీవ
 రుచియుడై యారడగ్గ ఉద్దేశ్యరెష్టమ్, ప్రాప్త్యమాకిఅతు-అనుభవః
 ప్రితికారితమాయ్ యావదాత్మభావియానత్తై జ్యర్యమెష్టమ్,
 ధనముమ్-అవన్ తిరువరుళేయెష్టమ్ శొల్లిన్ద్రాయ్న్లు.)

అట్టాళ్ తిరువడిక శేకరణమ్.

వాసమామలైచీయర్ అరుళిచ్చెయ్ తిరుప్పావై

స్వాపదేశమ్ మున్ద్రన్ద్రమ్.

జీయర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

† ముద్రలితం క్యాచిక్కుమ్

